ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ပဌမဝဂ္ဂ

၁—ပုဂ္ဂလကထာ

၁—သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌအနုလောမပစ္စနိက

၁။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန၊ ဟုတ်သော သဘော မြတ်သောသဘောဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်သလော။ ဉတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သောအမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ ဩ ပညာဖြင့်ကပ်၍သိအပ်၏။ ယော သစ္စပညာ သပတောဒဓမ္မော၊ အကြင်ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါးအပြားရှိသောဓမ္မသည်။ သစ္စိကဋ္ဌော၊ ဟုတ်သောသဘောရှိ၏။ ပရမဋ္ဌော၊ မြတ်သော သဘော ရှိ၏။ တတော–တေနသစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန၊ ထိုသို့ ဟုတ်

သော သဘော မြတ်သောသဘောဖြင့်။ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်သလော။ ဉတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ- နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ ငါ ပရဝါဒီ သည် မဆိုအပ်။

ရေ၊ကောင်းသောမျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ မေ၊ ငါသကဝါဒီ၏။ နိဂ္ဂဟံ၊ အပြစ်ကို။ အာဇာနာဟိ၊ ဝန်ခံလော့။ ပုဂ္ဂလော၊ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဟဉ္စိဥပလဗ္ဘတိ၊ အကယ်၍ပညာဖြင့် ကပ်၍သိအပ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့သိအပ်သည်ရှိသော်။ တေနကာရဏေန၊ထိုသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ ယောသတ္တပညာသပဘေဒဓမ္မော၊ အကြင် ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါး အပြားရှိသောဓမ္မသည်။ သစ္စိကဋ္ဌော၊ ဟုတ်သောသဘောရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊ မြတ်သောသဘောရှိ၏။ တတော-တေနသစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ တယာ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ ဝတ္တဗ္ဗေ-ဝတ္တဗ္ဗော၀တ၊ အပ်စွတကား။ နဝတ္တဗ္ဗော၊ဆိုမှုမဆိုအပ်ခဲ့။တတ္ထ၊ ထိုပုရိမပဉ္စာ၌။ ပုဂ္ဂလော၊ကို။သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍သိအပ်၏။ဝတ္တဗ္ဗေခေါ-ဝတ္တဗ္ဗောဧဝ၊ဆိုအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣဓ၊ဤဒုတိယပဉ္စာ၌။ယောသတ္တပညာသပဘေဒ ဓမ္မော၊ အကြင် ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော ဓမ္မသည်။ သစ္စိကဋ္ဌော၊ ဟုတ်သောသဘောရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊မြတ်သောသဘော ရှိ၏။ တတော- တေနသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ထိုသို့ ဟုတ်သော သဘော မြတ်သောသဘောဖြင့်။ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍သိအပ်၏။ဣတိ၊ဤသို့ သော်ကား။ နောစဝတ္တဗ္ဗေ- နောစဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံဝစနံ၊ အကြင် ရှေ့နှင့်နောက် မစပ်သောစကားကို။ တွံ၊

သင်ပရဝါဒိသည်။ ဝဒေသိ၊ဆို၏။ တေ၊သင်ပရဝါဒိ၏။ဇူဒံဝစနံ၊ ဤခရှေ့နှင့်နောက်မစပ်သောစကားသည်။ မိစ္ဆာ–သပရာဓ၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယောသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ သည်။ သစ္စိကဋ္ဌော၊ဟုတ်သော သဘောရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊ မြတ်သော သဘောရှိ၏။ တတော–တေနသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်၏။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ နောစေပနဝတ္တဗ္ဗေ–နောစေပနဝတ္တဗ္ဗော၊ အကယ်၍ မဆိုအပ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ဤသို့မဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ပရဝါဒိ။ပုဂ္ဂလော၊ကို။သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍သိအပ်၏။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ– နောစဝတ္တဗ္ဗောဝတ၊ မဆိုအပ်စွတကား။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုမှုဆိုအပ်ခဲ့၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုရိမပဉှာ၌။ ပုဂ္ဂလော၊ကို။သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊၏။ဇူတိ၊သို့။ဝတ္တဗ္ဗေခေါ်–ဝတ္တဗ္ဗောဧဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယောသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ အကြင်ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော ဓမ္မသည်။ သစ္စိကဋ္ဌော၊ ဟုတ်သော သဘောရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊ မြတ် သော သဘောရှိ၏။ တတော–တေနသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ သော၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်၏။ ဇူတိ၊ ဤသို့သော်ကား။ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ– နောစ ဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ ယံဝစနံ၊ အကြင်ရှေ့နှင့်နောက် မစပ်သောစကားကို။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒိသည်။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ တေ၊ သင်ပရဝါဒိ၏။ ဇူဒံဝစနံ၊ ဤ ရှေ့နှင့် နောက် မစပ်သော စကားသည်။ မိစ္ဆာ–သပရာဓ၊ အပြစ်နှင့် တကွဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အနုလောမပဉ္စကတည်း။

၂။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဟုတ်သောသဘော မြတ်သော သဘောဖြင့်။ နုပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍ မသိအပ်သလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ အာမန္တာ၊ပြဲ ပညာဖြင့် ကပ်၍ မသိအပ်။ ယောသစ္စပညာသပဘောဒဓမ္မော၊ သည်။ သစ္စိကဋ္ဌော၊ ဟုတ်သော သဘောရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊ မြတ်သော သဘောရှိ၏။ တတော-တေနသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ကို။ နုပလဗ္ဘတိ၊ပညာဖြင့်ကပ်၍ မသိအပ်သလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ- နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ ငါ သကဝါဒီသည် မဆိုအပ်။

ရေ၊·ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော သကဝါဒီ။ တွံ၊ သင် သကဝါဒီသည်။ မေ၊ ငါပရဝါဒီ၏။ ပဋိကမ္မံ၊ တုံ့အပ်သောအမှုကို။ အာဇာနာဟိ၊ လော့။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဟဉ္စိနုပလဗ္ဘတိ၊ အကယ်၍ပညာဖြင့်ကပ်၍ မသိအပ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့မသိအပ်သည်ရှိသော်။ တေနကာရဏေန၊ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော သကဝါဒီ။ ယောသတ္တပညာသပဘောဒဓမ္မော၊ အကြင်ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော ဓမ္မ သည်။ သစ္စိကဋ္ဌော၊ ဟုတ်သော သဘောရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊ မြတ်သော သဘောရှိ၏။ တတော-တေနသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ထိုသို့ ဟုတ်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြင့်။ သော၊ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ နုပလဗ္ဘတိ၊ပညာဖြင့် ကပ်၍မသိအပ်။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ တယာ၊ သင်သကဝါဒီသည်။ ဝတ္တဗ္ဗေ- ဝတ္တဗ္ဗော၊ဝတ၊ ဆိုအပ်၏ တကား။ နဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုမှု မဆိုခဲ့၊ တတ္ထ၊ ထိုပုရိမပဉ္စာ၌။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ နုပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍မသိအပ်၊ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ဝတ္တဗ္ဗောဧဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဇာဓ၊ ဤဒုတိယ

ပဉ္စာဝွ်။ ယောသစ္စပညာသ ပဘောဒဓမ္မော၊ သည်။ သစ္စိကဋ္ဌော၊ ဟုတ်သော သဘောရှိ၏။ ပရမဋ္ဌော၊ မြတ်သောသဘောရှိ၏။ တတော-တေနသစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ သော၊ ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ နုပလဗ္ဘတိ၊ အပ်။ ဗ္ဗတိ၊ ဤသို့သော်ကား။ နောစဝတ္တဗ္ဗေ-နော်စဝတ္တဗ္ဗော၊ အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံဝစနံ၊ အကြင်ရှေ့နှင့်နောက် မစပ်သော စကားကို။ တွံ၊ သင်သကဝါဒီသည်။ ဝဒေသိ၊ ၏။ တေ၊ သင်သကဝါဒီ၏။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားသည်။ မိစ္ဆာ-သပရာဓော၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ယောသစ္စပညာသပဘောဒဓမ္မော၊ အကြင် ငါးဆဲ့ ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော ဓမ္မသည်။ သစ္စိကဋ္ဌော၊ ၏။ ပရမဋ္ဌော၊ ၏။ တတောတေနသစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန၊ ထိုသို့ဟုတ်သောသဘော မြတ်သော သဘောဖြင့်။ သော၊ ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ နုပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ မသိအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နောစပနဝတ္တဗ္ဗေ-နောစေပနဝတ္တဗ္ဗော၊ အကယ်၍ မဆိုအပ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့မဆိုအပ် သည်ရှိသော်။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော သကဝါဒီ။ တွံ၊ သင်သကဝါဒီသည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန၊ ဟုတ်သော သဘော မြတ်သော သဘောဖြင့်။ နုပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍ မသိအပ်။ ဣတိ၊ ကား။ နော စဝတ္တဗ္ဗေ-နောစဝတ္တဗ္ဗောဝတ၊ မဆိုအပ်တကား။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုမှုကား ဆိုအပ်ခဲ့၏။ပ။ မိစ္ဆာ-သပရာဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပဋိကမ္မစတုက္ကတည်း။

အမှာ ဤပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ၊ အစရှိသည်ကား အဘယ် နည်း။ ကမ္ဘာတသိန်း အမြတ်ရှိသော လေးသင်္ချေ ကာလပတ်လုံး ကမ္ဘာတသိန်း အမြတ် ရှိသော တဆဲ့ခြောက် သင်္ချေကာလပတ်လုံး ဆည်းပူးတော်မူအပ်သော အယုတ်အလတ် အမြတ်အားဖြင့် သုံးဆယ်သော ပါရမီကုသိုလ် ကမ္မပကတူပ နိဿယပစ္စည်းကို ရသောဝါသနာနှင့်တကွသော ကိလေသာကို

ငယ်စွန်းသော အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏ် ပါရမီကုသိုလ်ကံ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏ်မှ ပကတူပနိဿယ ပစ္စည်းကို ရသော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ပါရမီကုသိုလ်ကံ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်မှ ပကတူပနိဿယ ပစ္စည်းတို့ကို ရတော်မူသော ဒေသနာ ဉာဏ်ကြောင့် ဖြစ်သော ဒေသနာတော်တည်း။ ထိုဒေသနာ တုံသည်လည်း ဒေသနာအဖြစ်ဖြင့် တပါးတည်းသာ။ ဝိသေသအားဖြင့် သော်ကား - အာဏာ ဒေသနာ ဝေါဟာရ ဒေသနာ ပရမတ္ထ ဒေသနာဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် အာဏာထိုက်သော ဘုရားမြတ်စွာသည် ဟောတော် မူအပ်သော တေနသမယေန ဗုဒ္ဓေါဘဂဝါ ဝေရဉ္ဇာယံဝိဟရတိ နဠေရုပုစိမန္ဒမူလေ အစရှိသည်ကား အာဏာဒေသနာမည်၏။ ဝေါဟာရ၌ လိမ္မာသော ဘုရားမြတ်စွာသည် ဟောတော် မူအပ်သော ဧဝံမေ သုတံ စသော ဒေသနာ သည်ကား ဝေါဟာရ ဒေသနာ မည်၏။ ပရမတ္ထ၌ လိမ္မာသော ဘုရားမြတ်စွာသည် ဟောတော်မူအပ်သော ကုသလာဓမ္မာစသောဒေသနာသည်ကား ပရမတ္ထဒေသနာ မည်၏။ထိုသုံးပါးတို့တွင် ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေနာတိ အာမန္တာ အစရှိသည်ကား ပရမတ္ထ ဒေသနာ မည်၏။ ထိုပရမတ္ထ ဒေသနာတုံသည်လည်း ပရမတ္ထ ဒေသနာအဖြစ်ဖြင့် တပါးတည်းသာ။ ဘေဒအားဖြင့် သော်ကား အတိဝိတ္ထာရဖြစ်သော ပရမတ္ထဒေသနာ၊ အတိသင်္ခေပ ဖြစ်သော ပရမတ္ထဒေသနာ၊ နာတိဝိတ္ထာရနာတိသင်္ခေပ ဖြစ်သော ပရမတ္ထ ဒေသနာဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ဘုရားမြတ်စွာသည် ခုနစ်ဝါမြောက်၌ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ မယ်တော်မိနတ်သား အမှူးရှိသော တသောင်းသော စကြဝဠာမှလာသော နတ်ဗြဟ္မာ သိကြား တို့အား ဟောတော်မူသော ဒေသနာသည်ကားအတိဝိတ္ထာရဖြစ်သော ပရမတ္ထဒေသနာမည်၏။အနဝတတ် အိုင်နား၌ အရှင်သာရိပုတ္တရာအား ဟောတော် မူအပ်သော ဒေသနာသည်ကား အတိသင်္ခေပ ဖြစ်သော ပရမတ္ထ ဒေသနာ

မည်၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် မြတ်စွာဘုရားမှ ပရတော ဃောသကိုရ၍ လင်းနို့သား ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော အရှင်ငါးရာတို့အား ဟောတော်မူအပ်သော ဒေသနာသည်ကား နာတိဝိတ္ထာရ နာတိသင်္ခေပ ဖြစ်သော ပရမတ္ထ ဒေသနာ မည်၏။ ထိုသုံးပါး တို့တွင် ဤ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ အစရှိသည်ကား နာတိ ဝိတ္ထာရနာတိသင်္ခေပဖြစ်သော ပရမတ္ထဒေသနာမည်၏။ ထိုနာတိ ဝိတ္ထာရနာတိသင်္ခေပ ဖြစ်သော ပရမတ္ထဒေသနာ တုံသည်လည်း ပရမတ္ထအားဖြင့် တပါးတည်းသာ။ ပကရဏ ပရိစ္ဆေဒအားဖြင့် သော်ကား မမွှသင်္ဂဏီစသော ခုနစ်ကျမ်းတွင်သော် ဤပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ အစရှိသည်ကား ပဉ္စမ မြောက်သော ကထာဝတ္ထု ပကရဏ မည်၏။ ထိုကထာဝတ္ထု သည်ကား ပုဂ္ဂလကထာ ပရိဟာနိ ကထာ ဗြဟ္မစရိယ ကထာ ဇဟတိကထာ စသော အပရိမိဏ္ဏကထာ အဆုံးရှိသော များစွာသော ကထာတို့တွင် ပုဂ္ဂလကထာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုပုဂ္ဂလကထာ သည်ကားသုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌဩကာသ သစ္စိကဋ္ဌ ကာလသစ္စိကဋ္ဌ အဝ ယဝသစ္စိကဋ္ဌ သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ စတုက္ကနယ သစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ လက္ခဏယုတ္တိ ဝစနသောဓန ပညတ္တာနုယောဂ စုတိပဋိသန္ဓာနုယောဂ ဥပါဒါ ပညတ္တာနု ယောဂ ပုရိသာကာရာနုယောဂ အဘိညာနုယောဂ ဉာတကာ နုယောဂ ဇာတျာနုယောဂ ပဋိပတျာ နုယောဂ ဥပပတျာ နုယောဂ ပဋိဝေဓာနုယောဂ သင်္ဃာနုယောဂ သစ္စိကဋ္ဌသဘာဂါ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ဆဲ့တပါး ပြား၏။ ထိုနှစ်ဆဲ့တပါးတို့တွင် သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၌တုံသည်လည်း အနုလောမ ပစ္စနီကပဉ္စက ပစ္စနီကာနုလောမ ပဉ္စက ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပစ္စနီကပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော် မူ၏။ ထို၌ တုံသည်လည်း အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယန စတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္က ဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်

မူ၏။ ထို၌တုံသည်လည်း အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမ၌ တုံသည်လည်း နိဂ္ဂဟ ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထု နိဂ္ဂဟဥပနာပါပနာရောပနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နိဂ္ဂဟဥပနာ ပါပနာရောပနာဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၌တုံသည်လည်း အနုလောမပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၌တုံသည်လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေနာတိ တည်း။ ထိုပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပုစ္ဆာ ပရဝါဒီပုစ္ဆာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ အနုလောမပုစ္ဆာ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ပုစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုပဋိဇာနနာသည်လည်း ပရဝါဒီ ပဋိဇာနနာ၊ သကဝါဒီ ပဋိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပဋိဇာနနာတည်း။ အနုလောမနောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိလောမ၌တုံသည်လည်း ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ယော သစ္စိကဋ္ဌော ပရမဋ္ဌော တတော သော ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေနာတိ တည်း။ ထိုပုစ္ဆာသည်လည်း သကဝါဒီပုစ္ဆာ ပရဝါဒီပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ အနုလောမပုစ္ဆာ ပဋိလောမပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပဋိလောမပုစ္ဆာတည်း။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ ထိုအဝဇာနနာသည်လည်း ပရဝါဒီအဝဇာနနာ သကဝါဒီအဝဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီအဝဇာနနာတည်း။ ထိုဝတ္ထုနောင်ကား နိဂ္ဂဟကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟတည်း။ ထိုနိဂ္ဂဟ ဟူသည်ကား သကဝါဒီနိဂ္ဂဟ ပရဝါဒီနိဂ္ဂဟဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်းသော် သကဝါဒီနိဂ္ဂဟ

တည်း။ အနုလောမနိဂ္ဂဟ ပစ္စနီကနိဂ္ဂဟဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမနိဂ္ဂဟတည်း။ ထိုနောင်ကား ဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိတည်း။ ထိုဌပနာသည်လည်း သကဝါဒိဌပနာ၊ ပရဝါဒိဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိ ဌပနာတည်း။ အနုလောမဌပနာပဋိလောမ ဌပနာဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမဌပနာတည်း။ ထိုဌပနာနောင်ကား ပါပနာကိုဟောတော်မူ၏။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ယော သစ္စိကဋ္ဌော ပရမတ္ထော တတော သော ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနတည်း။ ထိုပါပနာသည်ကား သကဝါဒိပါပနာ ပရဝါဒိပါပနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပါပနာတည်း။ အနုလောမပါပနာ ပဋိလောမပါပနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပါပနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန နောစ ဝတ္တဗ္ဗော ယော သစ္စိကဋ္ဌောပရမတ္ထော တတော သော ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ မိစ္ဆာတည်း။ ထိုရောပနာသည်ကား သကဝါဒိရောပနာ၊ ပရဝါဒိရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထို နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိရောပနာတည်း။အနုလောမရောပနာ၊ ပဋိလောမရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမရောပနာတည်း။ထိုအနုလောမနောင်ကား ပဋိလောမ ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိလောမတို့သည်လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင်သော် ဌပနာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဌပနာ ဟူသော်ကား နောစပန ဝတ္တဗ္ဗေ ယော သစ္စိကဋ္ဌော ပရမတ္ထော တတော သော ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနတည်း။ သကဝါဒိဌပနာ ပရဝါဒိ ဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိ ဌပနာတည်း။အနုလောမ

ဌပနာ ပဋိလောမဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် ပဋိလောမဌပနာတည်း။ ဌပနာနောင်ကား ပါပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ပါပနာဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေဝတ္တဗ္ဗေ ယော သစ္ဆိကဋ္ဌောပရမဋ္ဌော တတော သော ပုဂ္ဂလော သစ္ဆိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေနာတိ တည်း။ ထိုပါပနာကား သကဝါဒီပါပနာ ပရဝါဒီပါပနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပါပနာတည်း။ အနုလောမပါပနာ ပဋိလောမပါပနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ပဋိလောမ ပါပနာတည်း။ ပါပနာနောင်ကား ရောပနာကိုဟောတော်မူ၏။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ပုဂ္ဂလော။လ။ မိစ္ဆာသည်ကား ရောပနာတည်း။ သကဝါဒီ ရောပနာ ပရဝါဒီ ရောပနာနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီ ရောပနာတည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ပဋိလောမရောပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပဋိလောမ ရောပနာတည်း။ ဤသို့လျှင်အနုလောမ၌ နိဂ္ဂဟ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌ ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါးသည်လျှင် အနုလောမ ပဉ္စကတည်း။

ဟဉ္စိပုဂ္ဂလော အစရှိသောပါဠ်ကို အဘယ်အလို့ငှါဟောတော်မူသနည်း။ ပရဝါဒီ အပြစ်တင်ဘွယ်ရှိ၍ ထိုအပြစ်တင်ဘွယ်ကို တင်လို၍ ဟောတော်မူသော် ပရဝါဒီကို အဘယ်သို့ အပြစ်တင်ဘွယ်ရှိ၍ ထိုအပြစ်တင်ဘွယ်ကို တင်၍ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား ပရဝါဒီကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန ဟူသော ပဌမပဉှာ၌ အာမန္တာဟူ၍ ပဋိဇာနနာပြု၍ ယောသစ္ဆိကဋ္ဌော ပရမဋ္ဌော တတော သော ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန ဟူသော ဒုတိယပဉှာ၌ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ အပဇာနနာကိုပြု၏။ အကယ်၍ ယင်းသို့ ပြုချေသော် ပုဂ္ဂိုလ်ကို သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထအားဖြင့် အကယ်၍ရအပ်အံ့။ ထိုသို့ရအပ်သည်ရှိသော် ယောသစ္ဆိကဋ္ဌော စသော ဒုတိယပဉှာ၌ အာမန္တာဟူ၍ ပဋိဇာနနာ မပြုအပ်ဟူသောအနက်သည်ရောက်၏။ ထိုသို့တမူကားသစ္ဆိကဋ္ဌောစသော ဒုတိယပဉှာ၌ အာမန္တာဟူ၍ ပဋိဇာနနာကို မပြု

အပ်သည်မဟုတ်၊ ပြုအပ်၏။ ထိုသို့တမူကားမပြုခဲ့။ မပြုဖြစ်သော ကြောင့် ပဌမပဉှာ၌ ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေနဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ဒုတိယပဉှာ၌ ယောသစ္စိကဋ္ဌောပရမဋ္ဌောတတော သော ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမဋ္ဌေန မဆိုအပ်ဟူ၍ အကြင်စကားကို ပရဝါဒီသည်ဆို၏။ ထိုပရဝါဒီ ဆိုသောစကား သည် ရှေ့ပဉှာနှင့် နောက်ပဉှာ မစပ် သော ပုဗ္ဗာပရပဉှာဝိရောဓိ ဒေါသရောက်ခဲ့၏၊ ဟူလိုသော်။

နောစေပန ဝတ္တဗ္ဗေ အစရှိသော ပါဠိတို့ကို အဘယ်ငှါ ဆိုသနည်း။ ပရဝါဒီကို အပြစ်တင်ဘွယ်ရှိ၍ ထိုအပြစ်တင်ဘွယ်ကို တင်လို၍ဆိုသော် ပရဝါဒီကို အဘယ်သို့အပြစ်တင်ဘွယ်ရှိသနည်း ဟူမူကား ယောသစ္စိကဋ္ဌော ဟူသော ပစ္ဆိမပဉှာ၌ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ အဝဇာနနာကိုပြု၏။ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ စသော ပုရိမပဉှာ၌ အာမန္တာဟူ၍ ပဋိဇာနနာကိုပြု၏။ အကယ်၍ ယင်းသို့ ပြုချေသော် ယောသစ္စိကဋ္ဌော စသော ဒုတိယပဉှာ၌ အာမန္တာဟူ၍ ပဋိဇာနနာကို အကယ်၍မပြုအပ်အံ့။ ထိုသို့မပြုအပ် သည်ရှိသော် ပုဂ္ဂလော စသော ပုရိမပဉှာ၌ အာမန္တာဟူ၍ ပဋိဇာနနာကို ပြုအပ်၏ဟူသော အနက်သ[illegible]ရောက်၏။ ထိုသို့ တမူကား မပြုအပ်။ ထိုသို့မပြုအပ်လျက်၏တမူကားပြုခဲ့၏။ ပြုသည် ဖြစ်သောကြောင့် ပုရိမပဉှာ၌ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမဋ္ဌေနာတိဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ပစ္ဆိမပဉှာ၌ ယောသစ္စိ ကဋ္ဌော ပရမဋ္ဌော တတော သောပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမဋ္ဌေနာတိဟူ၍မဆိုအပ်ဟူ၍ အကြင်စကားကို ပရဝါဒီသည် ဆို၏။ ထိုပရဝါဒီဆိုသောစကားသည် နောက်ပဉှာနှင့် ရှေ့ပဉှာ မစပ်သော ပုဗ္ဗာပရပဉှာဝိရောဓိဒေါသ ရောက်ခဲ့၏ဟူလိုသော်။

အနုလောမနောင်ကား ပဋိလောမစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိလောမစတုက္ကသည်ကား ပဋိကမ္မဌပနာ ပါပနာရောပနာဝဏ္ဏ၊ ပဋိကမ္မဌပနာပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော်

ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထု၌ တုံသည်လည်း အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အနုလောမ၌ တုံသည်လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိတည်း ထိုပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပုစ္ဆာ ပရဝါဒီပုစ္ဆာနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ အနုလောမပုစ္ဆာ ပဋိလောမပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပုစ္ဆာတည်း။အနုလောမပစ္စနီက၊ ပဋိလောမပစ္စနီကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပစ္စနီကတည်း။ အာမန္တာသည် ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုပဋိဇာနနာသည်ကား သကဝါဒီ ပဋိဇာနနာ ပရဝါဒီပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီ ပဋိဇာနာနာတည်း။ အနုလောမပဋိဇာနနာ ပဋိလောမ ပဋိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋိဇာနနာတည်း။ အနုလောမပဋိဇာနနာ ပစ္စနီကပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီက ပဋိဇာနနာတည်း။ အနုလောမနောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိလောမ၌ တုံသည်လည်း ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ယော။လ။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိတည်း။ ထိုပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပုစ္ဆာ၊ ပရဝါဒီ ပုစ္ဆာနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ အနုလောမပုစ္ဆာပဋိလောမပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပဋိလောမပုစ္ဆာတည်း။နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ ထိုအဝဇာနနာသည်ကား သကဝါဒီ အဝဇာနနာ ပရဝါဒီအဝဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီအဝဇာနနာတည်း။ အနုလောမ အဝဇာနနာ ပဋိလောမ အဝဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပဋိလောမအဝဇာနနာတည်း။ ပဋိလောမအဝဇာနနာ ပစ္စနီကအဝဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော်ပစ္စနီကအဝဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မကို ဟောတော်မူ၏။ ပဋိကမ္မဟူသော်

ကား- အာဇာနာယိ ပဋိကမ္မံတည်း။ သကဝါဒီပဋိကမ္မ ပရဝါဒီ ပဋိကမ္မ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပဋိကမ္မ တည်း။ အနုလောမ ပဋိကမ္မ ပဋိလောမပဋိကမ္မ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပဋိကမ္မ တည်း။ အနုလောမပဋိကမ္မ ပစ္စနီကပဋိကမ္မ နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီကပဋိကမ္မတည်း။ ဌပနာဟူသော်ကား ဟန္ဒိပုဂ္ဂလောနုပ လဗ္ဘတိသစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမဋ္ဌေန တည်း။ သကဝါဒီဌပနာ ပရဝါဒီ ဌပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီ ဌပနာတည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ပဋိလောမ ဌပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ဌပနာ တည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ပစ္စနီက ဌပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီကဌပနာ တည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေနဝတရေ ဝတ္တဗ္ဗေ တည်း။ သကဝါဒီပါပနာ ပရဝါဒီပါပနာ နှစ်ပါး တွင်သော် ပရဝါဒီပါပနာတည်း။ အနုလောမပါပနာ ပဋိလောမ ပါပနာနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ပါပနာတည်း။ အနုလောမ ပါပနာ ပစ္စနီကပါပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီကပါပနာတည်း။ ရောပနာ ဟူသည့်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိကသည့် မိစ္ဆာ တိုင်ရှိ တည်း။ သကဝါဒီရောပနာ ပရဝါဒီရောပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီ ရောပနာ တည်း။ ထိုနေ့ာင်ကား ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ဌပနာဟူသော်ကား နောစေပန ဝတ္တဗ္ဗေယော သစ္ဆိကဋ္ဌော ပရမဋ္ဌော တတော သောပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမဋ္ဌေနာတိ တည်း။ သကဝါဒီဌပနာပရ ဝါဒီဌပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီဌပနာ တည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ပဋိလောမဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပဋိလောမဌပနာ တည်း။ အနုလောမဌပနာ ပစ္စနီကဌပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီ ကဌပနာတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစဝတ ရေဝတ္တဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိသစ္ဆိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေနာတိ တည်း။ သကဝါဒီ ပါပနာ ပရဝါဒီပါပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပါပနာတည်း။ အနုလောမပါပနာ ပဋိလောမပါပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပဋိ လောမပါပနာတည်း။ အနုလောမပါပနာ ပစ္စနီကပါပနာနှစ်ပါး

တွင်သော် ပစ္စနီကပါပနာတည်း။ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္တ ဝဒေသိကာသည့် မိစ္ဆာတိုင်ရုံတည်း။ ထိုရောပနာသည်ကား သက ဝါဒီရောပနာ၊ပရဝါဒီရောပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီရောပနာ တည်း။ အနုလောမရောပနာ ပဋိလောမရောပနာ နှစ်ပါး တွင်သော် ပဋိလောမရောပနာတည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ပစ္စနီက ရောပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီကရောပနာတည်း။ ဤသို့ လျှင် အနုလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤလေးပါးသည်လျှင် ပဋိကမ္မစတုက္ကတည်း။

ဟန္ဒိပုဂ္ဂလောအစရှိသည်ကို အဘယ်ငှါ ဟောတော်မူသနည်း။ သကဝါဒီကို ပရဝါဒီသည် အပြစ်တင်ဘွယ် ရှိ၍ ထိုအပြစ် တင်ဘွယ်ကို တင်လို၍ဆိုသော် အဘယ်သို့လျှင် အပြစ်တင်ဘွယ် ရှိသနည်းဟူမူကား သကဝါဒီကား ပုဂ္ဂလော အစရှိသော ပုရိမ ပဥ္စာ၌ အာမန္တာဟူ၍ ပဋိဇာနနာကို ပြု၏။ ယောသစ္စိကဋ္ဌော အစရှိသော ပစ္ဆိမပဥ္စာ၌ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ အဝဇာနနာပြု၏။ ယင်းသို့ ပြုချေသော် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထအားဖြင့် အကယ်၍ မရအပ်အံ့၊ ထိုသို့ မရအပ်သည်ရှိသော် ယောသစ္စိကဋ္ဌောစသော ပစ္ဆိမပဥ္စာ၌ အာမန္တာဟူ၍ မပြုသော အနက်သည် ရောက်၏။ ထိုသို့တမူကား မပြုအပ်သည် မဟုတ် ပြုအပ်၏။ ထိုသို့ပြုအပ်လျက် တမူကား မပြုခဲ့ဖြစ်သောကြောင့် ပုရိမပဥ္စာ၌ ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ပစ္ဆိမပဥ္စာ၌ ယောသစ္စိ ကဋ္ဌော အစရှိသော ပါဠိတို့ကို မဆိုအပ်ဟူ၍ အကြင်စကားကို သကဝါဒီသည်ဆို၏။ ထိုသကဝါဒီ ဆိုသော စကားသည် ရှေး ပဥ္စာနှင့် နောက်ပဥ္စာသည် မစပ်သော် ပုဗ္ဗာပရပဥ္စာဝိရောဓိဒေါသ ရောက်၏ဟူလိုသော်။

နောဝစေပန၊ပ။ မိစ္ဆာတိုင်ရုံသော ပါဠိတို့ကို အဘယ်ငှါ ဆို သနည်း။ သကဝါဒီကို ပရဝါဒီ အပြစ်တင်ဘွယ်ရှိ၍ ဆိုသော် အဘယ်သို့လျှင် အပြစ်တင်ဘွယ်ရှိသနည်း ဟူမူကား သကဝါဒီ

သကဝါဒီကား ယောသစ္ဆိကဋ္ဌော ပရမဋ္ဌော တတော သော ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိသစ္ဆိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန ဟူသော ဒုတိယပဉ္စာ၌ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ အဝဇာနနာကိုပြု၏။ ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိ အစရှိသောပါဠိတို့၌အာမန္တာဟူ၍ ပဋိဇာနနာကိုပြု၏။ အကယ်၍ ယင်းသို့ပြုချေသော် ဒုတိယပဉ္စာ၌ အာမန္တာဟူ၍ ပဋိဇာနနာကို အကယ်၍ မပြုအပ်ဒုံ။ ဤသို့ မပြုအပ်သည် ရှိသော် ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိစသော ပုရိမပဉ္စာ၌အာမန္တာဟူ၍ ပဋိဇာနနာကို ပြုအပ်၏ ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏၊ ထိုသို့ တမှုကား ပြုအပ်သည် မဟုတ် ထိုသို့ မပြုအပ်လျက်၏ တမှုကားပြု၏။ ပြုသည် ဖြစ်သော ကြောင့် ပုဂ္ဂလောစသော ပါဠိတို့ကို ဆိုအပ်၏။ ဒုတိယပဉ္စာ၌ ယောသစ္ဆိကဋ္ဌော စသော ပါဠိတို့ကို မဆိုအပ်ဟူ၍ အကြင် စကားကို သကဝါဒီ ဆို၏။ ထိုစကားသည် နောက်ပဉ္စာနှင့် ရှေးပဉ္စာသည် မစပ်သော ပုဗ္ဗာပရပဉ္စာဝိရောဓိဒေါသ ရောက်၏ ဟူလိုသော်။

ပဋိကမ္မ စတုက္ကတည်း။

၃။ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်ကို။သစ္ဆိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန၊ဟုတ်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြင့်။နုပလဗ္ဘတိ၊ပညာဖြင့်ကပ်၍မသိအပ်။ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ-ဝတ္တဗ္ဗောခေါ၊ ဆိုအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ယောသတ္တပညာသပဘောဒမ္မော၊ အကြင် ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော ဓမ္မသည်၊ သစ္ဆိကဋ္ဌော၊ဟုတ်သောသဘောရှိ၏။ ပရမဋ္ဌော၊ မြတ်သော သဘောရှိ၏။ တတော-တေနသစ္ဆိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန၊ ထို ဟုတ်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြင့်။ သော၊ထိုသို့သဘော ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နုပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ မသိ အပ်။ ဇာတိ၊ဤသို့။ နောစဝတ္တဗ္ဗေ-နောစဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ တွံ၊ သင်သကဝါဒီသည်။ မညတိ ပနစေ၊ အကယ်၍ အောက်မေ့ငြားအံ့။ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့ သော အကြောင်းဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုနုပလဗ္ဘတိဟူသောပဉ္စာ၌။ ယော

တာယ ပဋိညာယ၊ အာမန္တာဟူ၍ ဝန်ခံသောကြောင့်။ ဟေဝံ ပဋိဇာနန္တိ-ဟေဝံ ပဋိဇာနန္တော၊ အာမန္တာဟူ၍ ဝန်ခံသော။ တဝ-တွံ၊သင်သကဝါဒီကို။ ဟေဝံ၊နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေဟုဆို၍ အာမန္တာဟူ၍ ဝန်မခံသည် ဖြစ်၍။ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ-နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ နှိပ်အပ်၏။ အထ၊ ထိုသို့နှိပ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော။ တံ၊သင်သကဝါဒီကို။ မယံ၊ ငါတို့ပရဝါဒီသည်။ နိဂ္ဂဏှာမ၊ ကုန်အံ့။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ သုနိဂ္ဂဟိတော စ၊ ကောင်းသဖြင့် နှိပ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂလော၊ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဟဉ္စိနုပလဗ္ဘတိ၊ အကယ်၍မသိအပ်အံ့။ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော သကဝါဒီ၊ (သိကောင်းပြီ)။

နိဂ္ဂဟစတုက္ကတည်း။

၄။ ရေ၊ကောင်းသော မျက်နှာရှိသောသကဝါဒီ။ တဝ၊သင်သကဝါဒီအား။ ယောနိဂ္ဂဟော၊ အကြင်နှိပ်ခြင်းကို။ မယာ၊ငါပရဝါဒီသည်။ ကတော၊ပြုအပ်၏။ မေ၊ငါပရဝါဒီ၏။ ဧသေဧသော၊ ဤသို့သော နှိပ်ခြင်းသည်။ စေဒုန္နိဂ္ဂဟိတေ စေဒုန္နိဂ္ဂဟိတော၊ အကယ်၍ မကောင်းသဖြင့် နှိပ်အပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ မကောင်းသဖြင့် နှိပ်အပ်သည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထိုအနုလောမနိဂ္ဂဟ၌။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ဒက္ခ၊ကြည့်လေလော့။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊သို့။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ-ဝတ္တဗ္ဗောဧဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယော သတ္တပညာသပဘေဒဓမ္မော၊ ဓမ္မသည်။ သစ္စိကဋ္ဌော၊ရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊ ရှိ၏။ တတောတေနသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ပ။ ဥပလဗ္ဘတိ၊အပ်၏။ ဣတိ၊သို့။ နောစဝတ္တဗ္ဗေ - နောစဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအနုလောမပဉ္စက၌။ ဟေတာယပဋိညာယ၊အာမန္တာဟူ၍ ဝန်ခံခြင်းကြောင့်။ ဟေဝံပဋိဇာနန္တာ၊ အာမန္တာဟူ၍ ဝန်ခံကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့ပရဝါဒီကို။

တယား၊သင်သကဝါဒီသည်။ ဟောဝံ၊နဟောဝံဝတ္တဗ္ဗေဆို၍ အာမန္တာ
ဟူ၍ဝန်ခံသည်ဖြစ်၍။ နောစနိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊မနှိပ်ကုန်။ အထ၊ထိုသို့
မနှိပ်ခြင်းငှါ မထိုက်သော။ မံ၊ငါ ပရဝါဒီကို။ တွံ၊ သင်သကဝါဒီ
သည်။ နိဂ္ဂဏှာတိ၊နှိပ်၏။ မယံ၊ငါတို့ပရဝါဒီကို။ တယာ၊သင်သက
ဝါဒီသည်။ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတာစ၊ မကောင်းသဖြင့် နှိပ်အပ်ကုန်သည်။
ဟောမ၊ဖြစ်ကုန်အံ့။

ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ဟဉ္စိဥပလဗ္ဘတိ၊
အကယ်၍ ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်အံ့။ တေနကာရဏေန၊ ဖြင့်။
ရေ၊ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ၊ ယောသတ္တပညာသ
ပဘေဒမ္မော၊ အကြွင် ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော မ္မသည်။
သစ္စိကဋ္ဌော၊ ဟုတ်သောသဘောရှိ၏။ ပရမဋ္ဌော၊ မြတ်သော
သဘောရှိ၏။ တတော တေန သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန၊ ထိုသို့ဟုတ်
သော သဘော မြတ်သောသဘောဖြင့်။ သော၊ ထိုသို့ သဘော
ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်၏။
ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗေ-ဝတ္တဗ္ဗောဝတ၊ဆိုအပ်၏တကား။နဝတ္တဗ္ဗော၊
ဆိုမှုမဆိုအပ်ခဲ့။ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယပဉ္စာ၌ (သိကောင်းပြီ)။
ဥပနယန စတုက္ကတည်း။

အနုမှာ ပဋိလောမ ကမ္မစတုက္ကနောင်ကား နိဂ္ဂဟစတုက္ကကို
ဟောတော်မူ၏။ ထိုနိဂ္ဂဟစတုက္ကသည်ကား နိဂ္ဂဟေ
တဗ္ဗဘာဝဒဿန အနိဂ္ဂဟဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗ
ဘာဝဒဿနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုနိဂ္ဂဟေတဗ္ဗဘာဝ
ဒဿန၌ တုံသည်လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။
ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထု
ဟူသော်ကား တွဋ္ဌေပနမညေသိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ်ပုဂ္ဂလော-တသည်
သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန-တိုင်ရုံတည်း။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား သကဝါဒီ
ဝတ္ထု ပရဝါဒီဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီဝတ္ထုတည်း။ အနု
လောမဝတ္ထု ပစ္စနီကဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီကဝတ္ထုတည်း။

ထိုနောင် အဝတ္ထုကိုဟောတော်မူ၏။ အဝတ္ထု ဟူသော်ကား တေနတဝတတ္ထုဟေတာယ ပဋိညာယဟေဝံ ပဋိဇာနန္တံဟေဝံနိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေတည်း။ ထိုအဝတ္ထု သည်ကား သကဝါဒီ အဝတ္ထု ပရဝါဒီအဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီအဝတ္ထုတည်း၊ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဏှာနကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဏှာနဟူသော်ကား အထတံ နိဂ္ဂဏှာမ သုနိဂ္ဂဟီတောစ ဟောတိတည်း။ ထိုနိဂ္ဂဏှာနသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမတည်း။ ထိုအနုလောမ သည်ကား ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာသုံးပါးတွင်သော် ဥပနာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဥပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေနတည်း။ သကဝါဒီဥပနာ ပရဝါဒီဥပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီ ဥပနာတည်း။ အနုလောမဥပနာ ပဋိလောမ ဥပနာနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ဥပနာတည်း။ ပစ္စနီကဥပနာ အနုလောမဥပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီက ဥပနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပါပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတရေဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ ပရမဋ္ဌေနာတိတည်း။ သကဝါဒီ ပါပနာ ပရဝါဒီ ပါပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပါပနာတည်း။ အနုလောမပါပနာ ပဋိလောမ ပါပနာနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ပါပနာတည်း။ ပစ္စနီကပါပနာ အနုလောမပါပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီက ပါပနာတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ကသည် မိစ္ဆာတိုင်ရုံတည်း။ သကဝါဒီရောပနာ ပရဝါဒီရောပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီရောပနာတည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ပဋိလောမ ရောပနာနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ရောပနာတည်း။ ပစ္စနီကရောပနာ အနုလောမရောပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီကရောပနာတည်း။ အနုလောမ နောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထို ပဋိလောမသည်ကား ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍သုံးပါးတွင်သော် ဥပနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဥပနာ ဟူသော်ကား နဟေဝံ။ပ။ ပရမဋ္ဌေနတည်း။

သကဝါဒီဌပနာ ပရဝါဒီဌပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီဌပနာတည်း။ အနုလောမဌပနာ ပဋိလောမ ဌပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပဋိလောမဌပနာတည်း။ အနုလောမဌပနာ ပစ္စနီကဌပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီကဌပနာတည်း။ပါပနာ ရောပနာလည်း တူ၏။ ဤသို့လျှင် အနုလောမ၌ ပါပနာ ရောပနာ၊ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ၊ ဤလေးပါး အပေါင်းသည်သာလျှင် နိဂ္ဂဟစတုက္ကတည်း။

ဟဉ္စိပုဂ္ဂလော အစရှိသော ပါဠ်တို့ကို အဘယ်အလို့ငှါ ဆိုလေသနည်း။ သကဝါဒီကို နှိပ်စက်လို၍ ဆိုသော် အဘယ်သို့လျှင် သကဝါဒီကို နှိပ်အပ်သနည်း ဟူမူကား သကဝါဒီကား ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိအစရှိသော ပုရိမပဉ္စာ၌ အာမန္တာဟူ၍ ပဋိဇာနနာကို ပြု၏။ ယောသစ္ဆိကဋ္ဌောပရမဋ္ဌော အစရှိသော ပစ္ဆိမ ပဉ္စာ၌ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ အဝဇာနနာကိုပြု၏။ အကယ်၍ ယင်းသို့ ပြုချေသော် ပုဂ္ဂိုလ်ကို သစ္ဆိကဋ္ဌပရမဋ္ဌအားဖြင့် မရအပ်အံ့။ ထိုသို့ မရအပ်သည်ရှိသော် ယောသစ္ဆိကဋ္ဌောစသော ပစ္ဆိမပဉ္စာ၌ အာမန္တာဟု မပြုအပ်ဟူ၍ အကယ်၍ သကဝါဒီသည် အောက်မေ့အံ့။ ထိုသို့အောက်မေ့သည်ရှိသော် ပဌမပဉ္စာ၌ ါ မန္တာဟုပြုအပ်၏။ ဒုတိယပဉ္စာ၌ အာမန္တာဟူ၍မပြုအပ်သော အံရက်သည်ရောက်၏။ ထိုသို့တမူကား မပြုအပ်သည်ကားမဟုတ် ပြုအပ်၏။ ထိုသို့ ပြုအပ်လျက်၏တမူကားမပြုခဲ့။ မပြုဖြစ်သောကြောင့် ပဌမပဉ္စာ၌ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိ အစရှိသည်ကိုဆိုအပ်၏။ ဒုတိယပဉ္စာ၌ ယောသစ္ဆိကဋ္ဌော ပရမဋ္ဌော အစရှိသော ပါဠ်တို့ကို မဆိုအပ်ဟူ၍ အကြင်စကားကို သကဝါဒီသည်ဆို၏။ ထိုသကဝါဒီဆိုသောစကားသည် ရှေ့ပဉ္စာနှင့် နောက်ပဉ္စာသည် မစပ်သော ပုဗ္ဗာပရပဉ္စာဝိရောဓိဒေါသရောက်၏ဟူလိုသော်။

နောစေပန အစရှိသော ပါဠ်တို့ကို အဘယ်ငှါဆို သနည်း။ သကဝါဒီကိုပရဝါဒီနှိပ်လို၍ဆိုသော် အဘယ်သို့လျှင်သကဝါဒီကို

နှိပ်သနည်းဟူမူကား သကဝါဒီ သကဝါဒီကား ဒုတိယပဉှာ၌ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ ဟူ၍ ဆို၏။ ပုရိမပဉှာ၌ အာမန္တာဟူ၍ ဆို၏။ အကယ်၍ ယင်းသို့ဆိုချေသော် ဒုတိယပဉှာ၌ အာမန္တာဟူ၍ မဆိုအပ်ဟူ၍အောက်မေ့အံ့။ ထိုသို့အောက်မေ့သည် ရှိသော် ဒုတိယပဉှာ၌ အာမန္တာဟူ၍ မဆိုအပ်။ ပဌမပဉှာ၌ အာမန္တာဟူ၍ဆိုအပ်၏ ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ ထိုသို့တမူကား ပြုအပ်သည် မဟုတ်မပြုအပ်။ ထိုသို့မပြုအပ်လျက်၏ တမူကားပြုခဲ့၏။ ပြုသည်ဖြစ်သောကြောင့်ပဌမပဉှာ၌ အာမန္တာဟူ၍ဆိုအပ်၏။ ဒုတိယပဉှာ၌ အာမန္တာဟူ၍ မဆိုအပ်ဟူ၍ သကဝါဒီသည်ဆို၏။ ထိုသကဝါဒီ ဆိုသောစကားသည် နောက်ပဉှာနှင့် ရှေ့ပဉှာမစပ်သော ပုဗ္ဗာပရပဉှာ ဝိရောဓိဒေါသ ရောက်၏ ဟူလိုသော်။ နိဂ္ဂဟစတုက္က ကျမ်းရိုး။

နိဂ္ဂဟစတုက္ကနောင်ကား ဥပနယနစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဥပနယန စတုက္ကသည်ကား ဒုန္နိဂ္ဂဟဘာဝဒဿန အနိဂ္ဂဟဘာဝဒဿန အနိဂ္ဂဟဥပနယနဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ဒုန္နိဂ္ဂဟဘာဝဒဿနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဒုန္နိဂ္ဂဟဘာဝဒဿနဟူသော်ကား ဧသေဝ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတေဟောဝမေဝံတတ္ထဒကွံ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပုဂ္ဂလော-ကသည် ဧတ္တန-တိုင်ရုံတည်း။ သကဝါဒီ ဒုန္နိဂ္ဂဟဘာဝဒဿန ပရဝါဒီဒုန္နိဂ္ဂဟ ဘာဝဒဿနနှစ်ပါး တွင်သော် ပရဝါဒီဒုန္နိဂ္ဂဟဘာဝ ဒဿနတည်း။ အနုလောမဒုန္နိဂ္ဂဟဘာဝဒဿန ပစ္စနီကဒုန္နိဂ္ဂဟဘာဝ ဒဿနဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီကဒုန္နိဂ္ဂဟဘာဝ ဒဿနတည်း။ ထိုနောင်ကား အနိဂ္ဂဟဘာဝဒဿနကို ဟောတော်မူ၏။ အနိဂ္ဂဟဘာဝဒဿန ဟူသော်ကား နောစမယံ အစရှိသည်ကသည် နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ-တိုင်ရုံတည်း။ သကဝါဒီ အနိဂ္ဂဟဘာဝ ဒဿန ပရဝါဒီ အနိဂ္ဂဟဘာဝဒဿန နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီ အနိဂ္ဂဟဘာဝဒဿနတည်း။ အနုလောမ အနိဂ္ဂဟဘာဝဒဿန ပစ္စနီကအနိဂ္ဂဟဘာဝဒဿန

နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီကအနိဂ္ဂဟ ဘာဝဒဿနတည်း။ ထိုနောင်ကား အနိဂ္ဂဟ ဥပနယနကို ဟောတော်မူ၏။ အနိဂ္ဂဟ ဥပနယန ဟူသော်ကား အဋ္ဌမံ-ကသည် မိဋ္ဌာ တိုင်ရုံတည်း။ ထို၌လည်း အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၌တုံသည်လည်း ဌပနာ၊ ပါပနာ ရောပနာ ဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ဌပနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဌပနာဟူသော်ကား ဟန္ဒိပုဂ္ဂလော အစရှိသည်တည်း။ သကဝါဒီဌပနာ ပရဝါဒီဌပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီဌပနာတည်း။ အနုလောမဌပနာ ပဋိလောမဌပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမဌပနာတည်း။ ပစ္စနီကဌပနာ အနုလောမဌပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီကဌပနာတည်း။ ပါပနာ ရောပနာလည်း ဌပနာနှင့်အတူပင်။ ထိုအနုလောမနောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိလောမ၌ တုံသည်လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ဌပနာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဌပနာ ဟူသော်ကား နောစေပန ဝတ္တဗ္ဗေ အစရှိသည်တည်း။ ပရဝါဒီ ဌပနာတည်း။ ပဋိလောမ ဌပနာတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ အစရှိသည်တည်း။ ဌပနာနှင့် အတူပင်။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ-ကသည် မိဋ္ဌာတိုင်ရုံတည်း။ ဌပနာနှင့်အတူပင်။ ဤသို့လျှင် အနုလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ၊ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ၊ ဤလေးပါးအပေါင်းသည်လျှင် ဥပနယနစတုက္ကမည်၏။

ဟန္ဒိပုဂ္ဂလောအစရှိသည်ကိုအဘယ်ငှါဆိုသနည်း။ ပရဝါဒီကို သကဝါဒီနှိပ်ဘူးသည်ကို ပရဝါဒီဆိုလို၍ဆိုသော် အဘယ်သို့လျှင် သကဝါဒီ နှိပ်ဘူးသနည်းဟူမူကား။ ပရဝါဒီကား ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိ အစရှိသောပုရိမပဥှာ၌အာမန္တာဟူ၍ အကယ်၍ ဆိုအပ်အံ့။ ထိုသို့ဆိုအပ်သည် ရှိသော် ပုဂ္ဂိုလ်ကို သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထ အားဖြင့် ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်၏။ ထိုသို့သိအပ်သည်ရှိသော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဟုတ်သောသဘော မြတ်သောသဘော ရှိ၏။

ထိုသို့ရှိသောကြောင့် ယောသစ္စိကဋ္ဌော အစရှိသော ပဌမပဉှာ၌ အာမန္တာဟူ၍ မဆိုအပ် ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ ထိုသို့တမူကား အာမန္တာဟူ၍ မဆိုအပ်သည်မဟုတ် ဆိုအပ်၏။ထိုသို့ဆိုအပ်လျက်၏တမူကား မဆိုခဲ့။ မဆိုသည် ဖြစ်သောကြောင့် ယံတတ္ထ ဝဒေသိအစရှိသော ပဌမပဉှာ၌ အာမန္တာဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ နောစဝတရေ အစရှိသော ဒုတိယပဉှာ၌ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ ဆိုအပ်၏ဟူ၍ အကြင်စကားကို ပရဝါဒီသည်ဆို၏။ ထိုပရဝါဒီဆိုသော စကားသည် ရှေ့ပဉှာနှင့်နောက် ပဉှာသည် မစပ်သော ပုဗ္ဗာပရ ပဉှာဝိရောဓိဒေါသရောက်၏ ဟူလိုသော်။

နောစေပန အစရှိသောပါဠိတို့ကို အဘယ်ငှာဆိုသနည်း။ ပရဝါဒီကို သကဝါဒီ နှိပ်ဘူးသည်ကို ပရဝါဒီ တင်လို၍ ဆိုသော် အဘယ်သို့လျှင် နှိပ်ဘူးသနည်းဟူမူကား ပရဝါဒီကား ယောသစ္စိကဋ္ဌော အစရှိသော ဒုတိယပဉှာ၌ အာမန္တာဟူ၍ အကယ်၍ မဆိုအပ်အံ့။ ထိုသို့မဆိုအပ်သည်ရှိသော် ယံတတ္ထ ဝဒေသိ အစရှိသော ပုရိမပဉှာ၌ အာမန္တာဟူ၍ ဆိုအပ်၏ဟူ၍ ဆိုအပ်၏ ဟူသောအနက်သည် ရောက်၏။ ထိုသို့တမူကား ဆိုအပ်သည် မဟုတ် မဆိုအပ်။ ထိုသို့ မဆိုအပ်လျက်၏တမူကား ဆိုခဲ့၏။ ဆိုသည်ဖြစ်သောကြောင့် ပုရိမပဉှာ၌ အာမန္တာဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ပစ္ဆိမပဉှာ၌ အာမန္တာဟူ၍ မဆိုအပ်ဟူ၍ အကြင်စကားကို ပရဝါဒီသည် ဆို၏။ ထိုပရဝါဒီဆိုသောစကားသည် နောက်ပဉှာနှင့် ရှေ့ပဉှာသည် မစပ်သော ပုဗ္ဗာပရပဉှာ ဝိရောဓိဒေါသ ရောက်၏ ဟူလိုသော်။ ။ဥပနယနစတုက္ကကျမ်းရိုး။

၅။ အဟံ၊ ငါပရဝါဒီကို။ တယာ၊ သင် သကဝါဒီသည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ နိဂ္ဂဟိတော၊နှိပ်ခြင်းကို။ ကတော၊၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အဟံ၊ ငါပရဝါဒီကို။ တယာ၊ သင် သကဝါဒီသည်။ နနိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော–နနိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ အပ်။ တေန၊ ထိုမကောင်းသဖြင့် နှိပ်ခြင်းကြောင့်။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိ

ကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဟုတ်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြင့်။ ဟဉ္စိ ဥပလဗ္ဘတိ၊ အကယ်၍ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်အံ့။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ ယောသစ္ဆိကဋ္ဌော ပရမတ္ထော၊ အကြင် ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော ဓမ္မသည်။ သစ္ဆိကဋ္ဌော၊၏။ ပရမတ္ထော၊၏။ တတော-တေနသစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ သော၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗေ-ဝတ္တဗ္ဗောဝတ၊ ဆိုအပ်စွတကား။ နဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုမှုမဆိုအပ်ခဲ့။ တတ္ထ၊ - ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗခေါ-ဝတ္တဗ္ဗောခေါ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယောသစ္ဆိကဋ္ဌော ပရမတ္ထော၊ ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါးအပြားရှိသောဓမ္မသည်။သစ္ဆိကဋ္ဌော၊ ၏။ ပရမတ္ထော၊ ၏။ တတောတေန သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ထိုသို့ ဟုတ်သောသဘောမြတ်သောသဘောဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော်ကား။ နောစဝတ္တဗ္ဗေ-နောစ ဝတ္တဗ္ဗောခေါ၊ မဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံဝစနံ၊ အကြင် စကားကို။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ တေ၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားသည်။ မိစ္ဆာ-သပရာဓာ၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယောသစ္ဆိကဋ္ဌော ပရမတ္ထော၊ အကြင် ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါးအပြားရှိသောဓမ္မသည်။ သစ္ဆိကဋ္ဌော၊ ဟုတ်သော သဘောရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊ မြတ်သော သဘောရှိ၏။ တတော-တေနသစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နောစေ ပန ဝတ္တဗ္ဗေ-နောစေပနဝတ္တဗ္ဗော၊ အကယ်၍ မဆိုအပ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့မဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဟုတ်သော

သဘော မြတ်သော သဘောဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
နောစဝတ္တဗ္ဗေ–နော်စဝတ္တဗ္ဗောဝတ၊ မဆိုအပ်တကား။ ဝတ္တဗ္ဗော၊
ဆိုမှုဆိုအပ်ခဲ့။ ‘တတ္ထ၊ ထိုပုရိမပဉှာ၌။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္ဆိ
ကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဟုတ်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြင့်။ ဥပ
လဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ
ဝတ္တဗ္ဗောဧဝ၊ ဆိုအပ်သည့်သာလျှင် တည်း။ ယောသတ္တပညာသ
ပဘောဒဓမ္မော၊ သည်။ သစ္ဆိကဋ္ဌော၊ ဟုတ်သော သဘောရှိ၏။
ပရမတ္ထော၊ မြတ်သော သဘောရှိ၏။ တတော-တေန သစ္ဆိကဋ္ဌ
ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ပ။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍သိအပ်၏။ ဣတိ၊
သို့။ နောစဝတ္တဗ္ဗေ–နောစဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ယံဝစနံ၊
ကို။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ ဝဒေသိ၊ ၏။ တေ၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ ဣဒံ
ဝစနံ၊ သည်။ မိစ္ဆာ–သပရာဓ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ယံ၊ အကြင်ငါပရဝါဒီကို။ တွံ၊ သင်သကဝါဒီသည်။ နိဂ္ဂဏှာသိ၊
နှိပ်၏။ တေ၊ သင်သကဝါဒီ၏။ ဣဒံ နိဂ္ဂဏှနံ၊ ဤသို့နှိပ်ခြင်းသည်။
မိစ္ဆာ–သပရာဓ၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
တေန၊ ထိုသို့ မကောင်းသဖြင့် နှိပ်သောကြောင့်။ တယာ၊ သင်
သကဝါဒီသည်။ မမံ၊ ငါပရဝါဒီအား။ ယေနိဂ္ဂဟော–ယောနိဂ္ဂဟော၊
အကြင်နှိပ်ခြင်းကို။ ကတေ–ကတော၊ ပြုအပ်၏။ တေ၊ သင်သက
ဝါဒီ၏။ သေနိဂ္ဂဟော–သောနိဂ္ဂဟော၊ ထိုနှိပ်ခြင်းသည်။ ဒုက္ကဋေ–
ဒုက္ကဋောနာမ၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုသည်မည်၏။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီ
သည်။ တဝ၊ သင်သကဝါဒီအား။ ယေပဋိကမ္မေ–ယောပဋိကမ္မော၊
အကြင်အတုံ့ကို။ ကတေ–ကတော၊ ပြုအပ်၏။ မေ၊ ငါပရဝါဒီ၏။
သေပဋိကမ္မေ–သောပဋိကမ္မော၊ ထိုအတုံ့သည်။ သုကတေ–သုက
တောနာမ၊ ကောင်းသဖြင့်ပြုသည်မည်၏။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။
တဝ သင်သကဝါဒီအား။ ယာပဋိပါဒနာ၊ အကြင်ကထာမဂ္ဂကို
ပြီးစေခြင်းကို။ ကတာ၊ အပ်၏။ မေ၊ ငါပရဝါဒီ၏။ သာပဋိပါဒနာ၊
ထိုကထာမဂ္ဂကိုပြီးစေခြင်းသည်၊ သုကဋာနာမ၊ ကောင်းသဖြင့်
ပြီးစေသည်မည်၏ (ဤကား ဥပမေယျ အနက်တည်း)။ ။တွံ၊

သင်သကဝါဒီကို။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ သုနိဂ္ဂဟိတဘာဝေန၊ ကောင်းစွာ နှိပ်သော အဖြစ်ဖြင့်။ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ-နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော ယထာ၊ နှိပ်အပ်သကဲ့သို့။ဧဝံ၊ ဤအတူ လည်းကောင်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်အနုလောမ၌။မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ တဝ၊ သင်သကဝါဒီအား။ သုနိဂ္ဂဟိတဘာဝေန၊ ကောင်းစွာ နှိပ်စက်သောအဖြစ်ဖြင့်။ နနိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ မနှိပ်အပ်။ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတဘာဝေန၊မကောင်းသောနှိပ်ခြင်းဖြင့်။ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ နှိပ်အပ်၏။ (ဤကားဥပမာအနက်တည်း)။

နိဂ္ဂမစတုက္က တည်း။

ဥပနယန စတုက္ကနောင်ကား နိဂ္ဂမစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနိဂ္ဂမစတုက္ကသည်ကား ဒုန္နိဂ္ဂဟ ဘာဝသာဓန မိစ္ဆာနိဂ္ဂဏနုဒဿန နိဂ္ဂမဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ဒုန္နိဂ္ဂဟဘာဝ သာဓနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဒုန္နိဂ္ဂဟဘာဝ သာဓနသည်ကား ဧသေစေဒုန္နိဂ္ဂဟိတေဟေဝမေဝံတတ္ထဒက္ခ၊ဝတ္တဗ္ဗေခေါပုဂ္ဂလော–ကသည် ဋ္ဌေနတိုင်ရှိတည်း။ သကဝါဒီဒုန္နိဂ္ဂဟဘာဝသာဓန ပရဝါဒီဒုန္နိဂ္ဂဟဘာဝသာဓန ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီဒုန္နိဂ္ဂဟဘာဝ သာဓန တည်း။ အနုလောမဒုန္နိဂ္ဂဟဘာဝသာဓန၊ ပစ္စနီက ဒုန္နိဂ္ဂဟဘာဝသာဓနဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ဒုန္နိဂ္ဂဟဘာဝသာဓနတည်း။ ထိုဒုန္နိဂ္ဂဟဘာဝသာဓနနောင်ကား မိစ္ဆာနိဂ္ဂဏနုဒဿနကို ဟောတော်မူ၏။ထို မိစ္ဆာနိဂ္ဂဏနု ဒဿန ဟူသော်ကား ဟဉ္စိ ပုဂ္ဂလော-ကသည် မိစ္ဆာတိုင်ရှိတည်း။ ထို မိစ္ဆာနိဂ္ဂဏနု ဒဿနသည်ကား သကဝါဒီမိစ္ဆာနိဂ္ဂဏနုဒဿန ပရဝါဒီ မိစ္ဆာနိဂ္ဂဏနုဒဿနဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီမိစ္ဆာနိဂ္ဂဏနုဒဿနတည်း။ အနုလောမ မိစ္ဆာနိဂ္ဂဏနုဒဿန ပစ္စနီက မိစ္ဆာနိဂ္ဂဏနုဒဿန နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမမိစ္ဆာ နိဂ္ဂဏနုတည်း။ အနုလောမ

ပဋိလောမ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမတည်း။ ထိုအနုလောမ၌
တုံသည်လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။
ထိုသုံးပါးတို့တွင် ဌပနာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဌပနာ
ဟူသော်ကား ဟဉ္စိပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန
တည်း။ သကဝါဒီဌပနာ ပရဝါဒီဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော်
ပရဝါဒီဌပနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပါပနာကို ဟောတော်မူ၏။
ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ယောသစ္စိကဋ္ဌော
ပရမတ္ထောတတောသောပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေ
နာတိတည်း။သကဝါဒီ ပါပနာ ပရဝါဒီပါပနာ နှစ်ပါးတွင်သော်
ပရဝါဒီပါပနာတည်း။အနုလောမပါပနာ ပဋိလောမပါပနာဟူ၍
နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပါပနာတည်း။ ပစ္စနီကပါပနာ အနု
လောမ ပါပနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပါပနာတည်း။
ရောပနာလည်း အတူပင်။ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ သုံးပါးသည်
လည်း အတူပင်ချည်း။အနုလောမနောင်ကား ပဋိလောမကို ဟော
တော်မူ၏။ထိုပဋိလောမသော်ကား ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍
သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ဌပနာကို ရှေးဦးစွာ ဟော
တော်မူ၏။ ဌပနာဟူသော်ကား နောစေပန ဝတ္တဗ္ဗေ အစရှိသည်
တည်း။ သကဝါဒီ ဌပနာ ပရဝါဒီ ဌပနာနှစ်ပါး တွင်သော် ပရ
ဝါဒီ ဌပနာတည်း။ အနုလောမဌပနာ ပဋိလောမ ဌပနာဟူ၍
နှစ်ပါးတွင်သော် ပဋိလောမ ဌပနာတည်း။ အနုလောမဌပနာ
ပစ္စနီကဌပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီကဌပနာတည်း။ ထိုနောင်
ကား ပါပနာရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ဌပနာနှင့်အတူပင်။ထို
မိစ္ဆာနိဂ္ဂဟနောင်ကား နိဂ္ဂမကို ဟောတော်မူ၏။နိဂ္ဂမဟူသော်
ကား တေနဟိ ယေ ကတေ နိဂ္ဂဟော ဟေနိဂ္ဂဟော ဒုက္ကဋ္ဌေသု
ကတေ ပဋိကမ္မေသု ဘဒ္ဒာ ပဋိပါဒနာတိတည်း။ သကဝါဒီနိဂ္ဂမ
ပရဝါဒီနိဂ္ဂမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီနိဂ္ဂမ တည်း။ အနု
လောမပစ္စနီက ပစ္စနီကာ နုလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနု
လောမပစ္စနီကတည်း။ ဤကား နိဂ္ဂမစတုက္ကဝဝတ္ထာန်တည်း။ ။

ဟန္ဒိပုဂ္ဂလော အစရှိသည်ကို အဘယ်အလို့ငှါ ဆိုသနည်း။ ပရဝါဒီကို သကဝါဒီ နှိပ်ဘူးသည်ကို ပရဝါဒီ မိစ္ဆာနိဂ္ဂဏန ဟူ၍ ဆို၏။ အဘယ်သို့လျှင် ပရဝါဒီကို သကဝါဒီ နှိပ်ဘူးသည်ကို ပရဝါဒီသည် နိဂ္ဂဏနဆိုသနည်း ဟူမူကား ပရဝါဒီကား ပုဂ္ဂလော အစရှိသော ပုရိမပဉ္စာ၌ အာမန္တာဟူ၍ အကယ်၍ ဆိုအပ်အံ့။ ထိုသို့ဆိုအပ်သည်ရှိသော် ပုဂ္ဂိုလ်ကို သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထ အားဖြင့် ရအပ်အံ့။ ထိုသို့ ရအပ်သည်ရှိသော် ယောသစ္စိကဋ္ဌော အစရှိသော ပစ္ဆိမပဉ္စာ၌ အာမန္တာဟူ၍ မဆိုအပ်ဟူသောအနက်သည် ရောက်၏။ ထိုသို့တမူကား မဆိုအပ်သည် မဟုတ် ဆိုအပ်လျက်၏ တမူကား မဆိုဖြစ်သောကြောင့် ယံတတ္ထဝဒေသိ အစရှိသော ပါဠိတို့၌ ပဌမပဉ္စာ၌ အာမန္တာဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ နောစဝတ္တဗ္ဗေ ယောသစ္စိကဋ္ဌော အစရှိသော ပစ္ဆိမပဉ္စာ၌ အာမန္တာဟူ၍ မဆိုအပ်။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေဟု ဆိုအပ်၏ဟူ၍ ပရဝါဒီသည်ဆို၏။ ထိုပရဝါဒီဆိုသော စကားသည် ရှေ့ပဉ္စာနှင့် နောက်ပဉ္စာသည် မစပ်သောပုဗ္ဗာပရပဉ္စာ ဝိရောဓိ ဒေါသရောက်၏။ ဤသို့လျှင် ပရဝါဒီကို သကဝါဒီနှိပ်ဘူးသည်ကို ပရဝါဒီသည် မိစ္ဆာနိဂ္ဂဏနဟူ၍ ဆိုခြင်းသည် အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်၏ ဟူလိုသော်း

နောစေပန အစရှိသော ပါဠိတို့ကို အဘယ်ငှါ ဆိုသနည်း။ ပရဝါဒီကို သကဝါဒီ နှိပ်ဘူးသည်ကို ပရဝါဒီမိစ္ဆာနိဂ္ဂဏန ဆိုလို၍ ဆိုသော် အဘယ်သို့လျှင် ပရဝါဒီကို သကဝါဒီ နှိပ်ဘူးသည်ကို ပရဝါဒီမိစ္ဆာနိဂ္ဂဏနဟု ဆိုသနည်းဟူမူကား ပရဝါဒီ ပရဝါဒီကား နောစဝတ္တဗ္ဗေ အစရှိသောပစ္ဆိမပဉ္စာ၌ အာမန္တာဟု အကယ်၍ မဆိုအပ်အံ့။ ထိုသို့ မဆိုအပ်သည်ရှိသော် ပုဂ္ဂိုလ်ကို သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထအားဖြင့် ရအပ်အံ့။ ထိုသို့ရအပ်သည် ရှိသော် ယံတတ္ထ အစရှိသော ပုရိမပဉ္စာ၌ အာမန္တာဟူ၍ ဆိုအပ်၏ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ ထိုသို့တမူကား မဆိုအပ် မဆိုအပ်လျက်၏ တမူကားဆိုခဲ့၏။ ဆိုသည်ဖြစ်သောကြောင့် ပုရိမပဉ္စာ၌

အာမန္တာဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ပစ္ဆိမပဉှာ၌ အာမန္တာဟူ၍ မဆိုအပ် ဟူသော အကြောင်းစကားကို ပရဝါဒီဆို၏။ ထိုပရဝါဒီ ဆိုသော စကားသည် နောက်ပဉှာနှင့် ရှေ့ပဉှာမစပ်သော ပုဗ္ဗာပရပဉှာ ဝိရောဓိဒေါသ ရောက်၏။ ဤသို့လျှင် ပရဝါဒီကို သကဝါဒီနှိပ်ဘူး သည်ကို ပရဝါဒီ မိစ္ဆာနိဂ္ဂဟနဟူ၍ ဆိုခြင်းသည် အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်၏ဟူလိုသော်။ ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေနဟူ၍ သကဝါဒီမေးသည်ကို ပရဝါဒီသည် အာမန္တာဟုဝန်ခံသည့်ကား ဥပါဒါပညတ် မရကောင်းသည်ကိုသာ နှလုံးသွင်းခံ မှားချေ သတည်း။ ယော သစ္စိကဋ္ဌော ပရမတ္ထော တတော သော ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန ဟူ၍ မေးသည်ကို နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ ပယ်သည့်ကား ပရမတ္ထဖြင့် စိစစ်သည် ရှိသော် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မရကောင်းရကား နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ ပယ် သတည်း။ပဌမောနိဂ္ဂဟော။

၁—သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌ

၂ ပစ္စနီကာနုလောမ

၆။ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်ကို။သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဟုတ်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြင့်။ နုပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ မသိအပ် သလော။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့ အမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်၏။ (အောက်နှင့်အတူပင်)။

အမှာ အနုလောမပစ္စနီက ပဉ္စက နောင်ကား ပစ္စနီကာ နုလောမပဉ္စကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပစ္စနီကာ နုလောမ ပဉ္စကတို့သည်လည်း အနုလောမပစ္စနီကပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါး တွင်သော် အနုလောမပစ္စနီက ပဉ္စကကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၌တို့သည်လည်း နိဂ္ဂဟဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဝတ္ထု၊နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦး

စွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထုဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ စသည်တည်း။ ထိုဝတ္ထု၌ တုံသည်လည်း အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမတည်း။ ထိုအနုလောမ၌ တုံသည်လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိတည်း။ ထိုပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပုစ္ဆာ ပရဝါဒီပုစ္ဆာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ အနုလောမပုစ္ဆာ ပဋိလောမပုစ္ဆာနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပုစ္ဆာတည်း။ အနုလောမပစ္စနီက ပဋိလောမပစ္စနီက နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပစ္စနီကတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ သကဝါဒီပဋိဇာနနာ ပရဝါဒီပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ အနုလောမ ပဋိဇာနနာတည်း။ ပစ္စနီက ပဋိဇာနနာတည်း။ အနုလောမနောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၌တုံသည်လည်း ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ယော သစ္စိကဋ္ဌော ပရမတ္ထော တတော သော ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိတည်း။ ပရဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ အနုလောမပုစ္ဆာ ပဋိလောမပုစ္ဆာနှစ်ပါးတွင်သော် ပဋိလောမ ပုစ္ဆာတည်း။ ထိုနောင်ကား အဝဇာနနာကို ဟောတော်မူ၏။ အဝဇာနနာ ဟူသော်ကား နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ တည်း။ သကဝါဒီ အဝဇာနနာတည်း။ ပဋိလောမ အဝဇာနနာတည်း။ ပစ္စနီကအဝဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံတည်း။ ပရဝါဒီနိဂ္ဂဟတည်း။ အနုလောမ နိဂ္ဂဟ တည်း။ ပစ္စနီကနိဂ္ဂဟတည်း။ ပဋိကမ္မစတုက္ကနှင့် တူ၏။ ကျမ်းရိုးလည်းတူ၏။

ပစ္စနီက ပဉ္စက နောင်ကား ပဋိကမ္မ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၌တုံသည်လည်း ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဝတ္ထု၊ ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို

ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို့နောင် တုံသည်လည်း အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထို့နောင်တုံသည်လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင် သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန တည်း။ ထိုပုစ္ဆာသည် ကား သကဝါဒီပုစ္ဆာ ပရဝါဒီပုစ္ဆာနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီ ပုစ္ဆာတည်း။ အနုလောမပုစ္ဆာ ပဋိလောမပုစ္ဆာ နှစ်ပါးတွင် သော် အနုလောမပုစ္ဆာတည်း။ အနုလောမပုစ္ဆာ ပစ္စနီကပုစ္ဆာ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ပုစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာ သည်ကား ပဋိဇာနနာ တည်း။ ပရဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ ပဋိ လောမပဋိဇာနနာ ပစ္စနီက ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် အနု လောမ ပဋိဇာနနာတည်း။ အနုလောမနောင်ကား ပဋိလောကို ဟောတော်မူ၏။ ထို့နောင် တုံသည်လည်းပုစ္ဆာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား ယောသစ္စိကဋ္ဌော အစရှိသည်တည်း။ သကဝါဒီ ပုစ္ဆာတည်း။ အနုလောမပဉ္စကနှင့်အတူပင်ပြန်သည်သာထူးသည်။ ကျမ်းရိုးလည်း အတူပင်။

ပဋိကမ္မစတုက္ကတည်း။

၁။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ်-ဝတ္တဗ္ဗောဧဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင် တည်း။ ယောသတ္တပညာသပဘောဒမ္မော၊ အကြင်ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော ဓမ္မသည်။ သစ္စိကဋ္ဌော၊ ဟုတ်သော သဘောရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊ မြတ်သော သဘောရှိ၏။ တတော-တေနသစ္စိကဋ္ဌ ပရမဇတ္ထေန၊ ဖြင့်။ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဇူတိ၊ သို့။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ မညသိပနစေ၊ အောက်မေ့ပြောအံ့။ တေနကာရဏေန၊ ဖြင့်။ တတ္ထ၊ထိုဥပလဗ္ဘတိ ဟူသော ပကွဉ္စ်။ ဟေတာယပဋိညာယ၊ အာမန္တာဟူ၍ ဝန်ခံ

ခြင်းကြောင့်။ တဝ–တွံ၊ သင်ပရဝါဒီကို။ ယေဝံ၊နယေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေဟု ဆို၍ အာမန္တာဟု ဝန်ခံသည်ဖြစ်၍။နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ–နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ အထ၊ ထိုသို့နှိပ်ခြင်းငှာ ထိုက်သော။ တံ၊ သင်ပရဝါဒီကို။ မယံ၊ ငါတို့သကဝါဒီသည်။ နိဂ္ဂဏှာမ၊ နှိပ်ကုန်အံ့။ တွံ၊ သင် သကဝါဒီသည်။ သုနိဂ္ဂဟိတောစ၊ ကောင်းသဖြင့် နှိပ်အပ်သည်။ ဟောသိ၊ ဖြစ်လော့။ပ။

အမှာ ပဋိက္ကမ္မ စတုက္ကနောင်ကား နိဂ္ဂဟစတုက္ကကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိဂ္ဂဇဟေတဗ္ဗဘာဝဒဿန နိဂ္ဂဏှနနှစ်ပါးတွင်သော် နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗဘာဝဒဿနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗ ဘာဝဒဿန ဟူသော်ကား ဟွဓဋ္ဌေ ပန မညသိ–ကသည် ပရမတ္ထေန တိုင်ရှိတည်း။ ထိုသည်ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီဝတ္ထုတည်း။ အနုလောမဝတ္ထု ပဋိလောမ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော်. အနုလောမဝတ္ထုတည်း။ အောက်ကနှင့်အတူ သိလေ။ ကျမ်းရိုးလည်း အတူပင်။

နိဂ္ဂဟစတုက္ကတည်း။

၉။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ တဝ၊ သင် ပရဝါဒီအား။ ယောနိဂ္ဂဟော၊ အကြင်နှိပ်ခြင်းကို။ ကတော၊ပြုအပ် ၏။ မေ၊ ငါသကဝါဒီ၏။ သော–သော နိဂ္ဂဟော၊ ဤသို့နှိပ်ခြင်း သည်။စေဒုန္နိဂ္ဂဟိတေ–စေဒုန္နိဂ္ဂဟိတော၊အကယ်၍မကောင်းသဖြင့် နှိပ်အပ်သည်ဖြစ်အံ့။ဧဝံသတိ၊ဤသို့မကောင်းသဖြင့် နှိပ်အပ်သည်ရှိ သော်။တတ္ထ၊ ထိုပစ္စနီကပဉ္စကဌ်။ ဧဝမေဝံ၊ဤအတူလည်းကောင်း။ ဒက္ခ၊ ကြည့်လေလော့။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ နုပလဗ္ဘတိ၊ မသိအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ်–ဝတ္တဗ္ဗောဧဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယောသတ္တပညာသ ပဘေဒမဗ္ဗော၊ အကြင်ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါး အပြားရှိသောမဗ္ဗသည်။ ကစ္စိကဋ္ဌော၊ဟုတ်

သောသဘောရှိ၏။ ပရံမတ္ထေ၁၊မြတ်သောသဘောရှိ၏။တတော–တေနသစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန၊ဖြင့်။ပ။နုပလဗ္ဘတိ၊အပ်။ဣတိ၊ဤသို့။နော စ ဝတ္တဗ္ဗေ–နောစဝတ္တဗ္ဗော၊မဆိုအပ်သည့် သ–လျှင်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပစ္စနီကပဉ္စကၥ်။ ဟေတာယ ပဋိညာယ၊ အာမန္တာဟူ၍ ဝန်ခံခြင်းကြောင့်။ ဟေဝံပဋိဇာနန္တာ၊ အာမန္တာဟူ၍ ဝန်ခံကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့သကဝါဒီကို။ တယာ၊ သင်ပရဝါဒီ သည်။ ဟေဝံ၊ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေဟု ဆို၍ အာမန္တာ ဟု ဝန်ခံသည်ဖြစ်၍။ နောစ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ၊မနှိပ်အပ်ကုန်။ အထ၊ ထိုသို့နှိပ်ခြင်းငှါ မထိုက်သော။ မံ၊ငါသကဝါဒီကို။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ နိဂ္ဂဏှာသိ၊ နှိပ်ဘိ၏။ မယံ၊ ငါတို့သကဝါဒီကို။တယာ၊သင်ပရဝါဒီသည်။ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတာစ၊ မကောင်းသဖြင့် နှိပ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောမ၊ အံ့။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ဟဉ္စိနုပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍မသိအပ်အံ့။ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ နိဂ္ဂဟစတုက္က နောင်ကား ဥပနယနစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၌တုံသည်လည်း ဒုန္နိဂ္ဂဟိတဘာဝဒဿန အနိဂ္ဂဟဘာဝဒဿန အနိဂ္ဂဟဥပနယန ဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ဒုန္နိဂ္ဂဟိတ ဘာဝ ဒဿနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတ ဘာဝဒဿန ဟူသော်ကား ဖဲသောစေဒုန္နိဂ္ဂဟိတေ အစရှိသည်တည်း။ သကဝါဒီ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတဘာဝဒဿနတည်း။ ပစ္စနီကဒုန္နိဂ္ဂဟိတ ဘာဝ ဒဿနတည်း။ အနိဂ္ဂဟ ဘာဝဒဿန အနိဂ္ဂဟဥပနယနသည် ဤနည်းအတူပင်၊ ကျမ်းရိုးလည်းအောက်နှင့် အတူပင်။

၁၀။ အဟံ၊ ငါ သကဝါဒီကို။ တယာ၊ သင် ပရဝါဒီသည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ နိဂ္ဂဟိတော၊ နှိပ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းဖြင့်။ အဟံ၊ ငါသကဝါဒီကို။ တယာ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ နနိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ – နနိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊

မနှိပ်အပ်။ တေန၊ ထိုသို့ မကောင်းသဖြင့် နှိပ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤအနုလောမ၌။ တံ၊ သင်ပရဝါဒီကို။ မယာ၊ ငါသကဝါဒီသည်။ သုနိဂ္ဂဟိတ ဘာဝေန၊ ကောင်းစွာ နှိပ်အပ်သော အဖြစ်ဖြင့်။ နိဂ္ဂဟိတောစယထာ၊ နှိပ်အပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤ အတူလည်း ကောင်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ပဋိကမ္မ၌။ မယာ၊ငါသကဝါဒီသည်။ တဝ၊ သင်ပရဝါဒီအား။ သုနိဂ္ဂဟိတဘာဝေန၊ ကောင်းစွာ နှိပ်အပ်သောအဖြစ်ဖြင့်။ နိဂ္ဂဟောတဗ္ဗော၊နှိပ်အပ်အံ့။ ဒုန္နိဂ္ဂဟဘာဝေန၊ မကောင်းသော နှိပ်ခြင်းဖြင့်။ နိဂ္ဂဟိတော.နှိပ်အပ်၏။ (ဝဝတ္ထာန် လည်း အောက်နှင့်အတူပင်၊ ကျမ်းရိုးလည်း အတူပင်။ ဤနှစ်ပါး သည်ကား သုဒ္ဓသစ္ဆိကဋ္ဌတည်း)။

ဒုတိယော နိဂ္ဂဟော။

၂-ဩကာသ သစ္ဆိကဋ္ဌ ၁-အနုလောမ ပစ္စနိက

၁၁။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်သလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊သော်။ အာမန္တာ၊ဩ ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်၌။ (ဝဝတ္ထာန်ကား သုဒ္ဓသစ္ဆိကဋ္ဌ နောင်ကား ဩကာသသစ္ဆိကဋ္ဌကို ဟောတော်မူ၏ ဟူသည်သာ ထူးသည်။ အောက်အနုလောမ ပဉ္စကနှင့်အတူပင်။ ။ကျမ်းရိုးလည်း အတူပင်)။

၂-ဩကာသသစ္ဆိကဋ္ဌ ၂-ပစ္စနိကာ နုလောမ

၁၄။ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ အာမန္တာ၊ သဗ္ဗတ္ထ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ၊ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။

အာဇာနာဟိ ပဋိကမ္မံ။ ဟဉ္စိပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ "သဗ္ဗတ္ထ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာ"တိ ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ "ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ

‘ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ’၊ နော စ ဝတ္တဗ္ဗေ ‘သဗ္ဗတ္ထ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာ’တိ’’ မိစ္ဆာ။ နောစေပန ဝတ္တဗ္ဗေ ‘‘သဗ္ဗတ္ထ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ’’ နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ‘‘ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာ’’တိ၊ ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ ‘‘ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ‘ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန’ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ ‘သဗ္ဗတ္ထ ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာ’တိ’’၊ မိစ္ဆာ။ ပဋိကမ္မ စတုက္ကံ။

တွဉ္စေပနမညတိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန။ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ သဗ္ဗတ္ထ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေ နာတိ။ တေန တဝ တတ္ထ ဟေတာယ ပဋိညာယ ဟေဝံ ပဋိဇာနန္တံ ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ။ အထ တံ နိဂ္ဂဏှာမ သုနိဂ္ဂဟိတောစ ဟောသိ။ ဟဉ္စိ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ သဗ္ဗတ္ထပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ။ ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ သဗ္ဗတ္ထ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ မိစ္ဆာ။ နောစေပန ဝတ္တဗ္ဗေ သဗ္ဗတ္ထ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ။ နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ၊ ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန။ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ သဗ္ဗတ္ထ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ ဣဒံတေ မိစ္ဆာ။ ။နိဂ္ဂဟစတုက္ကံ။

ဧသေ စေ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတေ ဟေဝံ မေဝံ တတ္ထ ဒက္ခ။ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ သဗ္ဗတ္ထ ပုဂ္ဂလော စသည်တို့၌ သဗ္ဗတ္ထထည့်၍ ဟောလေ။ နဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ။ တေနဟိ ယံ နိဂ္ဂဏှာသိ။ ဟဉ္စိပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ စသည်တို့၌လည်း

သဗ္ဗတ္ထထည့်ဆိုသော အရာတွင် သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗေသုတို့ကိုလည်း၍ ထည့်လေ။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော ကာလ၌။ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းသော ခန္ဓာအစရှိသော အစိတ်တို့၌။ (ဤဝဝတ္ထာနံ့ ကျမ်းရိုးတို့ သည့်လည်းအောက်နှင့်အတူပင်)။

၃-ကာလသစ္စိကဋ္ဌ ၂-ပစ္စနီကာနုလောမ

၁၅။ ပုဂ္ဂလော၊ကို။ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ နုပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍ မသိအပ်သလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ ဩ ပညာဖြင့် ကပ်၍မသိအပ်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ် သိမ်းသောအရပ်၌။ (အနက်ကား အောက်နှင့်အတူပင်)။

အမှာ အနုလောမ ပစ္စနီက နောင်ကား ပစ္စနီက အနုလောမ ပဉ္စကကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၌တုံသည်လည်း အနုလောမ ပစ္စနီကပဉ္စက ပစ္စနီကပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုငါးပါး တို့တွင် အနုလောမပစ္စနီကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၌ တုံလည်လည်း နိဂ္ဂဟဥပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဝတ္ထု၊ နိဂ္ဂဟဥပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထု၊ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထု၊ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိ ကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ပ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထို၌တုံသည်လည်း အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေး ဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၌တုံသည်လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနတည်း။ အောက်နှင့် အတူပင် ကျမ်းရိုးလည်း အတူပင်။ သဗ္ဗတ္ထထည့် သဗ္ဗဒါထည့် သဗ္ဗေသုထည့်၍ ဟောလေ။ ဤသို့ သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌ ၌လည်း ပဥ္စမာ ဒုတိယာ၊ ဩကာသသစ္စိကဋ္ဌ၌လည်း ပဥ္စမာ

ဒုတိယာ၊ ကာလသစ္စိကဋ္ဌ်လည်း ပဉ္စမာ ဒုတိယာ၊ အဝယဝသစ္စိကဋ္ဌ်လည်း ပဉ္စမာ ဒုတိယာ၊ ဤလေးပါး အပေါင်းသည်လျှင် အဋ္ဌမုခဝါဒတည်း။

အဋ္ဌကနိဂ္ဂဟော။

၅-သုဒ္ဓိကသံသန္ဒန

၁၇။ ရူပဥ္စ၊ ရုပ်ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန၊ ဟုတ်သော သဘော မြတ်သောသဘောဖြင့်။ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ပညာဖြင့်ကပ်၍သိအပ်သကဲ့သို့။ဝေ၊ဤအတူလည်းကောင်း။တော၊သင်ပရဝါဒီ၏။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်သလော။ ဉာတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ ဩ ပညာဖြင့် ကပ်၍သိအပ်၏။ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံ၊ တပါးလော။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညော၊ တပါးလော။ ဉာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဝေံ၊ ဤသို့သော်ကား။ နဟိ ဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ငါပရဝါဒီသည် မဆိုအပ်။

ရေ၊ ကောင်းသောမျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ မေ၊ ငါသကဝါဒီ၏။ နိဂ္ဂဟံ၊ အပြစ်ကို။ အာဇာနာဟိ၊ ဝန်ခံလော့။ ရူပဉ္စ၊ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ ယထာ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ဤအတူ လည်းကောင်း။ တော၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ဟဉ္စိဥပလဗ္ဘတိ၊အကယ်၍ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်အံ့။ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ရေ၊ ကောင်းသောမျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံ၊ တပါးတည်း။ ရူပါ၊ရုပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညော၊တပါးတည်း။ ဉာတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗေ-ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏ တကား။ နဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုမှုမဆိုအပ်ခဲ့။ တတ္ထ၊ ထိုပုရိမပဉ္စာ၌။

ရူပဉ္စ၊ ရုပ်ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊
ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ တော၊ သင်ပရဝါဒီ၏။
ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာ
ဖြင့်ကပ်၍သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ-ဝတ္တဗ္ဗောဧဝ၊ ဆိုအပ်
သည်သာလျှင်တည်း။ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံ၊
တည်း။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။
ဣတိ၊ သို့။ နော စ ဝတ္တဗ္ဗေ-နောစဝတ္တဗ္ဗောဧဝ၊ မဆိုအပ်သည်
သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ဝဒေသိ၊
ဆို၏။ တေ၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားသည်။
မိစ္ဆာ-သပရာဓော၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံ၊ တပါးတည်း။ ရူပါ၊
ရုပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
နောစေပန ဝတ္တဗ္ဗေ-နောစေပနဝတ္တဗ္ဗော၊ အကယ်၍ မဆိုအပ်အံ့။
ဧဝံသတိ၊ ဤသို့မဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ရေ၊ ကောင်းသောမျက်နှာ
ရှိသော ပရဝါဒီ။ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။
ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ
လည်းကောင်း။ တော၊ သင်သကဝါဒီ၏။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။
ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နောစ
ဝတ္တဗ္ဗေ-နောစဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်တကား။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုမှုဆိုအပ်
ခဲ့၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုရိမပုစ္ဆာ၌။ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌ
ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်
သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌ
ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကား။
ဝတ္တဗ္ဗေခေါ-ဝတ္တဗ္ဗောဧဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပုဂ္ဂလာ၊
မှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံ၊ တပါး။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။
အညော၊ တပါး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နော စ ဝတ္တဗ္ဗေ-နောစဝတ္တဗ္ဗော
ဧဝ၊ မဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်

စကားကို။တွံ၊သင်ပရဝါဒီသည်။ ဝဒေသိ၊၏။ တေ၊သင်ပရဝါဒီ၏။ ဇာနံဝစနံ၊ ဤစကားသည်ကား။ မိစ္ဆာ–သပရာဓာ၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

အမှာ ထို သုဒ္ဓ သစ္စိကဋ္ဌ နောင်ကား သုဒ္ဓ သစ္စိ ကဋ္ဌ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၌တုံသည်လည်း အနုလောမသုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌပဉ္စက ပစ္စနီကအနုလောမ သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌ ပဉ္စကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌ ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၌တုံသည်လည်း အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္က ဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုတွင် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမပဉ္စက၌ တုံသည်သည်း နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထု နိဂ္ဂဟဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထု ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ–ကသည် နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ တိုင်ရှိတည်း။ ထို၌ တုံသည်လည်း အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၌တုံသည်လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသည်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာ၊ရူပံဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိတည်း။ ထိုပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပုစ္ဆာ ပရဝါဒီပုစ္ဆာ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။အနုလောမပုစ္ဆာ ပစ္စနီက ပုစ္ဆာ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ပုစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာ သည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ သကဝါဒီ ပဋိဇာနနာ ပရဝါဒီ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ အနုလောမ ပဋိဇာနနာ ပဋိလောမ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပဋိဇာနနာတည်း။အနုလောမနောင်ကား ပဋိလောမ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိလောမ၌ တုံသည်လည်း။ ပုစ္ဆာ အဝ

ဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ သကဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ အနုလောမအဝဇာနနာ ပစ္စနီကအဝဇာနနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော်အနုလောမအဝဇာနနာတည်း။ ထိုဝတ္ထုနောင်ကား နိဂ္ဂဟ ဥပနာပါပနာရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနိဂ္ဂဟဥပနာ ပါပနာရောပနာ၌ တုံသည်လည်း နိဂ္ဂဟကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနနာဟိ နိဂ္ဂဟံတည်း။ သကဝါဒီနိဂ္ဂဟ ပရဝါဒီ နိဂ္ဂဟဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီနိဂ္ဂဟတည်း။အနုလောမနိဂ္ဂဟ ပစ္စနီကနိဂ္ဂဟဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမနိဂ္ဂဟတည်း။ ထိုနောင်ကား ဥပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ဥပနာ ဟူသော်ကား ဟဋ္ဌိပုဂ္ဂလော အစရှိသည်တည်း။ သကဝါဒီဥပနာ ပရဝါဒီဥပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီ ဥပနာတည်း။ အနုလောမ ဥပနာ ပစ္စနီကဥပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ဥပနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပါပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေအညံရူပံ အညောပုဂ္ဂလောတို့တည်း။ ဥပနာနှင့် အတူပင်ဆိုလေ။ ထိုနောင်ကား ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ-ကသည် မိစ္ဆာတိုင်အောင်တည်း။ ဥပနာနှင့် အတူပင်။

ဟဋ္ဌိပုဂ္ဂလော အစရှိသောပါဠိကို အဘယ်အလို့ငှါဆိုသနည်း။ ပရဝါဒီကို သကဝါဒီအပြစ်တင်လို၍ဆိုသော် အဘယ်သို့လျှင် ပရဝါဒီကို အပြစ်တင်ဘွယ် ရှိသနည်းဟူမူကား ပရဝါဒီ ပရဝါဒီကား ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိ အစရှိသောပါဠိကို ဥပနာ၌ အာမန္တာဟူ၍ ပဋိဇာနနာကို ပြု၏။ အညံရူပံ အညောပုဂ္ဂလောဟူသော ဒုတိယပဉှာ၌ အာမန္တာဟု မဆိုမူ၍ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ အဝဇာနနာကို ပြု၏။ အကယ်၍ ယင်းသို့ ပြုချေသော် ရုပ်ကိုသစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ဤအတူလည်းကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကို သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထအားဖြင့် ရအပ်၏။ ထိုသို့ရအပ်သောကြောင့် အညံရူပံ

အညော ပုဂ္ဂလောတိ ဟူသော ဒုတိယပဉ္စာ၌ အာမန္တာဟူ၍ မဆိုအပ်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏၊ ထိုသို့ တမူကား မဆိုအပ်သည် မဟုတ် ဆိုအပ်၏။ ထိုသို့ ဆိုအပ်လျက်၏ တမူကား မဆိုဖြစ်သောကြောင့် ယံတတ္ထဝ ဒေသိအစရှိသော ပုရိမပဉ္စာ၌ အာမန္တာဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ပစ္ဆိမပဉ္စာ၌ အာမန္တာဟူ၍ အကြင်စကားကို ပရဝါဒီသည် ဆို၏။ ထိုပရဝါဒီဆိုသောစကားသည် ရှေ့ ပဉ္စာနှင့် နောက်ပဉ္စာသည် မစပ်သော ပုဗ္ဗာပရပဉ္စာဝိရောဓိဒေါသ ရောက်ခဲ့၏ တကား ဟူလိုသော်။

နော စေ ပန အစရှိသော ပါဠိတို့ကို အဘယ်ငှါ ဆိုသနည်း။ အောက်မှ ပြန်သည်နှင့် အတူပြန်လေ။ ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါး တရားဟူသော်ကား ခန္ဓာငါးပါး အာယတနတဆဲ့နှစ်ပါး ဓာတ်တဆဲ့ရှစ်ပါး ဣန္ဒြေနှစ်ဆဲ့နှစ်ပါး ထိုငါးဆဲ့ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ ထိုအနုလောမပဉ္စာကနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိကမ္မစတုက္က၌ တုံသည်လည်း ပဋိကမ္မဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဝတ္ထု ပဋိကမ္မဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ။ အောက်မှာနှင့် အတူပင် ကျမ်းရိုးလည်း အတူပင်)။

ပဋိကမ္မစတုက္ကံ

တွဉ္စေ ပန မညသိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေနာ။ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ယုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ ပဋိပန္နော။ ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေနာ။ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလော တိ။ တေန တဝ တတ္ထ ဟေတာယ ပဋိညာယ ဟေဝံ ပဋိဇာနန္တံ ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ။ အထ တံ နိဂ္ဂဏှာမ သုနိဂ္ဂဟိတောစ ဟောသိ။ ဟဉ္စိ ယုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ ပဋိပန္နော။ ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေနာ။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ အညံ

ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ။ ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ဝုတ္တံ
ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ ပဋိပန္နောတိ။ ရူပဉ္စ
ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ
မိစ္ဆာ။ နော စ ပန ဝတ္တဗ္ဗေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ။ နော စ
ဝတ္တဗ္ဗေ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အစရှိသည်တည်း။

နိဂ္ဂဟစတုက္ကံ

ဧသေဝ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတေ ဟေဝ မေဝံ တတ္ထ ဒက္ခ။ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ
ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိ
ကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ နော စ ဝတ္တဗ္ဗေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ။
နော စ မယံ တယာ တတ္ထ ဟေတာယ ပဋိညာယ ဟေဝံ ပဋိ
ဇာနန္တာ ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ။ အထ မံ နိဂ္ဂဏှာသိ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတာ စ
ဟောမ။ ဟဉ္စိ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ ရူပဉ္စ
ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ အညံ
ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ။ ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ
ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိ
ကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ နော စ ဝတ္တဗ္ဗေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ
မိစ္ဆာ။ နော စေ ပန ဝတ္တဗ္ဗေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ။
နော စ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။
ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ
ပရမတ္ထေန။ ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ နော စ ဝတ္တဗ္ဗေ
အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ မိစ္ဆာ အစရှိသည်တည်း။

ဥပနယန စတုက္ကံ။

နဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ။ တေနဟိ ယံ နိဂ္ဂဏှာသိ။ ဟဉ္စိ
ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိ
ကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ အညံ ရူပံ အညော
ပုဂ္ဂလောတိ။ ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ

သစ္စိကဋ္ဌ ပရမဋ္ဌေန"ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန။ နော စ ဝတ္တဗ္ဗေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ မိစ္ဆာ။ နော စေ ပန ဝတ္တဗ္ဗေ အညံ ရူပံအညော ပုဂ္ဂလောတိ။ နော စ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမဋ္ဌေန။ ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေနအစရှိသည်တည်း။နိဂ္ဂမစတုက္ကံ။ ။(ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာက္ခန္ဓာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာတို့ သည်လည်း ဤ ရူပက္ခန္ဓာ ဟောသည်နှင့် အတူချည်းပင် ဝဝတ္ထာန် ကျမ်းရိုး အတူပင်)။

၂၂။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ နုပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ မသိအပ်သလော။ အာမန္တာ၊ ဤ မသိအပ်သည် မဟုတ်တည်း။ အတ္တဟိတာယ၊ မိမိအစီးအပွါးငှါ။ ပဋိပန္နော၊ကျင့်သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ ရှင်ပင် ဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်လော။ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်သလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ ဤ သိအပ်သည် ဟုတ်တည်း။ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ရူပံ၊ရုပ်သည်။ အညံ၊တပါးလော။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အညော၊ တပါးလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ ငါသကဝါဒီသည် မဆိုအပ်။

ရေးကောင်းသော မျက်နှာရှိသော သကဝါဒီ။ တွံ၊ သင်သက ဝါဒီသည်။ မေငါပရဝါဒီ၏။ ပဋိကမ္မံ၊ အတုံ့ကို။ အာဇာနာဟိ၊ ဝန်ခံလော့။ အတ္တဟိတာယ၊ မိမိအစီးအပွါးငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့် သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ ရှင် ပင် ဘုရားသည်။ဟဉ္စိဝုတ္တံ၊အကယ်၍ဟောတော်မူအပ်အံ့။ရူပဉ္စ၊ရုပ် ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍

သိအပ်၏။ တေနကာရဏေန၊ဖြင့်။ ရေ၊ကောင်းသော မျက်နှာ ရှိသော သကဝါဒီ။ ပုဂ္ဂလာ၊မှ။ ရူပံ၊ သည်။ အညံ၊တပါး။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အညော၊တပါး။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗေ- ဝတ္တဗ္ဗောဝတ၊ ဆိုအပ်စွတကား။ နဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုမှုမဆိုအပ်ခဲ့။ တတ္ထ၊ထိုပုရိမပဥှာ၌။ အဏ္ဏုဟိတာယ၊ မိမိအဖို့စီးအပွါးငှါ။ ပဋိ ပန္နော၊ကျင့်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူသည် မဟုတ် လော၊ ရူပဥ္စ၊ ရုပ်ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣတိ၊သို့။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ-ဝတ္တဗ္ဗောဝေ၊ ဆိုအပ်သလျှင်ကတည်း။ ပုဂ္ဂလာ၊မှ။ ရူပံ၊သည်။ အညံ၊တပါး။ ရူပါ၊ရုပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အညော၊ တပါး။ ဣတိ၊ ဤသို့ကား။ နောစဝတ္တဗ္ဗေ နောစ ဝတ္တဗ္ဗောဝေ၊မဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ တွံ၊ သင်သကဝါဒီသည်။ ဝဒေသိ၊၏။ တေ၊ သင်သကဝါဒီ၏။ဣဒံဝစနံ၊ သည်။ မိစ္ဆာသပရာဓာ၊ အပြစ်နှင့် တကွ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။

အမှာ အနုလောမ ပစ္စနီက နောင်ကား ပစ္စနီကာနုလောမ သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုပစ္စနီကာနုလောမသုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ၌ တုံသည်လည်း ပစ္စနီကာနုလောမ သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌ အစရှိသော ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော ပစ္စနီကာနုလောမ သုဒ္ဓ သစ္စိကဋ္ဌတို့တွင် ရူပကဏ္ဍ ပစ္စနီကာ နုလောမသုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုရူပကဏ္ဍ ပစ္စနီကာ နုလောမ သုဒ္ဓ သစ္စိကဋ္ဌ၌ တုံသည်လည်း နိဂ္ဂဟ ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဝဏ္ဏု၊ နိဂ္ဂဟ ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော ဝဏ္ဏုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝဏ္ဏုဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိ ကသည့်နဟောံ ဝတ္တဗ္ဗေတိုင်ရှိတည်း။ ထို၌တုံသည်လည်း အနုလောမဝဏ္ဏု၊ ပဋိလောမဝဏ္ဏု နှစ်ပါးတွင်သော အနုလောမ ဝဏ္ဏုကို ရှေးဦးစွာ

ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမတုံသည်လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ ပဋိပန္နော။ ရူပဥ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနတည်း။ ပရဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ အနုလောမပုစ္ဆာတည်း။ ထို ပုစ္ဆာနောင်ကား ပဋိဇာနနာကို ဟောတော်မူ၏။ ပဋိဇာနနာဟူသော် ကား အာမန္တာ အာမန္တာဟု နှစ်ချက်တည်း။ အနုလောမ ပဋိဇာနနာတည်း။ အနုလောမ ပဋိဇာနနာ ပစ္စနီက ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီက ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟ ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ အောက်နှင့် အတူပင်။ ကျမ်းရိုးလည်းအတူပင်။ သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာတည်း။

၆–ဩပမ္မသံသန္ဒန

၂၀။ ရူပံ၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်၏။ ဝေဒနာ ၀၊ ဝေဒနာကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်၏။ တထော၊ ထိုသို့ သိအပ်သောကြောင့်။ ဝေဒနာယ၊ မှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံ၊တပါးလော။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ။ဝေဒနာ၊ သည်။ အညာ၊ တပါးလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ ဩ တပါးဟုတ်၏။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဝေဒနာ၀၊ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍သိအပ်သလော။ ရူပဥ္စ၊ ရုပ်ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်သလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ဩ သိအပ်သည် ဟုတ်၏။ ဝေဒနာယ၊ မှ။ ရူပံ၊ သည်။ အညာယထာ၊ တပါးကဲ့သို့။ ရူပါ၊

ရုပ်မှ။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ အညာ ယထာ၊ တပါးကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလာ၊ မှ။ ရူပံ၊ သည်။ အညံ၊ လော။ ရူပါ၊ မှ။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အညော၊ တပါးလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတ်ိ၊သော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကား။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ ငါပရဝါဒီသည်မဆိုအပ်။

ရေ၊ ကောင်းသောမျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ မေ၊ ငါသကဝါဒီ၏။ နိဂ္ဂဟံ၊အပြစ်ကို။ အာဇာနာဟိ၊ဝန်ခံလော။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍သိအပ်သလော။ ဝေဒနာစ၊ဝေဒနာကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်သလော။ ဝေဒနာယ၊ မှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံ၊ တပါး။ ရူပါ၊ မှ။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အညာ၊ တပါး။ ရူပံ၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဝေဒနာစ၊ ဝေဒနာကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ ကပ်၍ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဟဉ္စိဥပလဗ္ဘတိ၊ အကယ်၍ သိအပ်အံ့။ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဟဉ္စိဥပလဗ္ဘတိ၊အကယ်၍ သိအပ်အံ့။ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သိအပ်သောအကြောင်းဖြင့်။ ရေ၊ ကောင်းသောမျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ ဝေဒနာယ၊ မှ။ ရူပံ၊ သည်။ အညံ၊ ယထာ၊ကဲ့သို့။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ။ ဝေဒနာ၊ သည်။အညာ ယထာ၊ တပါးကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံ၊ တပါး။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အညော၊ တပါး။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗေ-ဝတ္တဗ္ဗောဝတ၊ ဆိုအပ်စွတကား။ နဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုမှုမဆိုအပ်အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုပုဒ်မပဉ္စာ၌။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်၏။ ဝေဒနာစ၊ ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်၏။ တတော၊ ထိုသို့ သိအပ်သောကြောင့်၊

ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာမှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံ၊ တပါး။ ရူပါ၊ မှ။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အညာ၊ တပါး၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဝေဒနာစ၊ ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့။ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်၏။ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊သိအပ်၏။ ဣတိ၊သို့။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ-ဝတ္တဗ္ဗောဧဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်ကတည်း။ ဝေဒနာယ၊ မှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံယထာ၊ တပါးကဲ့သို့။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အညာယထာ၊ တပါးကဲ့သို့။ ဧဝံ ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလာ၊ပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံ၊ တပါးတည်း။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညော၊ တပါး။ ဣတိ၊သို့။ နောစဝတ္တဗ္ဗေ-နောစ ဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ တေ၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားသည်။ မိစ္ဆာ သပရာဓော၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝေဒနာယ၊ မှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံယထာ၊ တပါးကဲ့သို့။ ရူပါ၊ မှ။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အညာယထာ၊ တပါးကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံ၊ တပါးတည်း။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နောစပနဝတ္တဗ္ဗေ-နောစပနဝတ္တဗ္ဗော၊ အကယ်၍ မဆိုအပ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ မဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်၏။ ဝေဒနာစ၊ဝေဒနာကိုလည်း။သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍သိအပ်၏။ ဝေဒနာယ၊ မှ။ ရူပံ၊ သည်။ အညံ၊ တပါးတည်း။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ အညာ၊ တပါတည်း။ ရူပံ၊ကို။သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊

သိအပ်သကဲ့သို့။ ဝေဒနာစ၊ ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ၏။ ရူပဉ္စ၊ လည်း။ သစ္စိ ကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဟုတ်သောသဘော မြတ်သော သဘောဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သော်ကား။ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ- နောစဝတ္တဗ္ဗောဝတ၊ မဆိုအပ် တကား။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုမှုဆိုအပ်ခဲ့၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုရိမပဉ္စာ၌။ (အတူပင်ချည်း)။

အမှာ ထိုသုဒ္ဓ သစ္စိကဋ္ဌ ပုရိမ သံသန္ဒနာ နောင်ကား ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထို ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ဖြစ်သော ဩ ပမ္မသစ္စိ ကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ ပရဝါဒီ ဖြစ်သော ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခဖြစ်သော ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထို သကဝါဒီ ပက္ခ ဖြစ်သော ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ၌ တုံသည်လည်း ခန္ဓမူလစက္က ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ အာယတန မူလစက္က ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ ဓာတုမူလစက္က ဩပမ္မသစ္စိ ကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ ဣန္ဒြိယမူလစက္ကဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒာဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင် ခန္ဓမူလစက္က ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုခန္ဓမူလစက္က ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာသည်ကား ရူပက္ခန္ဓာမူလစက္က ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ မူလစက္ကဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ သညာက္ခန္ဓာ မူလစက္က ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ မူလစက္က ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ မူလစက္က ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် ရူပက္ခန္ဓာမူလ စက္က ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထို ရူပက္ခန္ဓာမူလစက္က ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ တုံသည်လည်း ရူပက္ခန္ဓာ၌ ဝေဒနာက္ခန္ဓာမူလီထည့်သောရူပက္ခန္ဓာ မူလစက္ကဩပမ္မ

သစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ သညာက္ခန္ဓာမူလီ ထည့်သော ရူပက္ခန္ဓာမူလ စတုက္ကပြဲပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာသင်္ခါရက္ခန္ဓာမူလီထည့်သောရူပက္ခန္ဓာ မူလစတုက္က ပြဲပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ မူလီထည့် သော ရူပက္ခန္ဓာမူလစတုက္က ပြဲပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ ဟူ၍ လေးပါး ပြား၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင် ဝေဒနာက္ခန္ဓာမူလီထည့်သောရူပက္ခန္ဓာ မူလစတုက္က ပြဲပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝေဒနာက္ခန္ဓာမူလီ ထည့်သောရူပက္ခန္ဓာမူလစတုက္ကပြဲပမ္မသစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ ဟူသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟ စတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထို ငါးပါးတို့တွင် အနုလောမ ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဒွတိုသည်လည်း နိဂ္ဂဟဋ္ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထု နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေး ဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထုဟူသော်ကား ရူပံ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိ ကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန-ကသည် နဟောံ ဝတ္တဗ္ဗေ တိုင်ရုံတည်း။ ထိုဝတ္ထု သည်ကား ဥပမာနဖြစ်သောဝတ္ထု ဥပမေယျဖြစ်သော ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဥပမာန ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဥပမာန ဝတ္ထုဟူသော်ကား ရူပံဥပလဗ္ဘတိ-ကသည် အာမန္တာ တိုင်ရုံတည်း။ ဥပမာနဝတ္ထုသည်လည်း ပုစ္ဆာပဋိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား ရူပံဥပလဗ္ဘတိ-ကသည် အညံရူပံ အညာဝေဒနာ တိုင်ရုံတည်း။ ထိုပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပုစ္ဆာ ပရဝါဒီပုစ္ဆာ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာ သည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုပဋိဇာနနာသည်ကား ပရဝါဒီပဋိဇာနနာ သကဝါဒီ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပဋိဇာနနာ တည်း။ ထိုနောင်ကား ဥပမေယျဖြစ်သော ဝတ္ထုကို ဟောတော် မူ၏။ ဥပမေယျဝတ္ထု ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိ ကဋ္ဌပရမတ္ထေန-ကသည် နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ တိုင်ရုံတည်း။ ဥပ မေယျ ဝတ္ထုကသည် အနုလောမဖြစ်သော ဥပမေယျဝတ္ထု အနု

ယောဂဖြစ်သော ဥပမေယျဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂဖြစ်သောဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ အနုယောဂဝတ္ထု ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမဋ္ဌေန ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေနာတိအာမန္တာဟူသည်တည်း။ ထို၌တို့သည်လည်း ပုစ္ဆာပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမဋ္ဌေန ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေနာတိတည်း။ ထိုပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပုစ္ဆာ ပရဝါဒီပုစ္ဆာ ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ပရဝါဒီ ပဋိဇာနနာသကဝါဒီ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂ ဖြစ်သော ဥပမေယျဝတ္ထုကို ဟောဆော်မူ၏။ အနုယောဂဖြစ်သော ဥပမေယျဝတ္ထု ဟူသော်ကား အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထို၌တို့သည်လည်း ပုစ္ဆာအဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိတည်း။ သကဝါဒီ ပုစ္ဆာတည်း။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ ပရဝါဒီ အဝဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟ ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟ ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာ၌တို့သည်လည်း အနုလောမပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမ၌တို့သည်လည်း နိဂ္ဂဟ ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် နိဂ္ဂဟကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟတည်း။ သကဝါဒီ နိဂ္ဂဟတည်း။ ထိုနောင်ကား ဥပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဥပနာသည်ကား သကဝါဒီ ဥပနာ ပရဝါဒီဥပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီ ဥပနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပါပနာကိုဟောတော်မူ၏။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ္တဗ္ဗေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ

တည်း။ ထိုပါပနာသည်ကား သကဝါဒီ ပါပနာ ပရဝါဒီ ပါပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီ ပါပနာတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိက-သည် မိစ္ဆာတိုင်ရုံတည်း။ အနုလောမနောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ပဋိလောမ သည်လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ အတူပင်။ ဤသို့လျှင် အနုလောမ၌ တုံသည်လည်း နိဂ္ဂဟ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌တုံသည်လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါးအပေါင်းသည်လျှင် အနုလောမပဉ္စကမည်၏။ ထိုရူပက္ခန္ဓာ၌ ဝေဒနာက္ခန္ဓာမူလီထည့်သော ရူပက္ခန္ဓာမူလစက္က ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာနောင်ကား သညာက္ခန္ဓာမူလီ ထည့်သော ရူပက္ခန္ဓာ မူလစက္က ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာမူလီ ထည့်သည်နှင့်အတူပင်။ ထိုနောင်ကား သင်္ခါရက္ခန္ဓာမူလီထည့်သော ရူပက္ခန္ဓာမူလစက္က ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ဝိညာဏက္ခန္ဓာမူလီ ထည့်သည်ကို ဟောတော်မူ၏။ အတူပင်။ ဝေဒနာဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ သညာစဥပလဗ္ဘတိ သင်္ခါရာစဥပလဗ္ဘန္တိ ဝိညာဏဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ ဤကား ဝေဒနာက္ခန္ဓာ မူလစက္က ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာတည်း။ သညာစဥပလဗ္ဘတိ သင်္ခါရာစ ဥပလဗ္ဘန္တိ ဝိညာဏဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ ဝေဒနာစ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ဤသည်ကား သညာက္ခန္ဓာမူလစက္ကတည်း။ သင်္ခါရာစဥပလဗ္ဘန္တိ ဝိညာဏဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ ဝေဒနာစ ဥပလဗ္ဘတိ သညာစ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ဤသည်ကား သင်္ခါရမူလစက္ကတည်း။ ဝိညာဏဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ။ပ။ ရူပဉ္စဥပလဗ္ဘတိ။ပ။ဝေဒနာစဥပလဗ္ဘတိ။ပ။ သညာစဥပလဗ္ဘတိ။ပ။ သင်္ခါရာစဥပလဗ္ဘန္တိ၊ ဤကား ဝိညာဏက္ခန္ဓာမူလစက္က တည်း။ ဤသို့လျှင် ရူပက္ခန္ဓာမူလ၌ လေးပါး၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ မူလ၌ လေးပါး၊ သညာက္ခန္ဓာမူလ၌ လေးပါး၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ မူလ၌လေးပါး၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ မူလ၌ လေးပါး၊

ပေါင်းသော် ခန္ဓာမူလစက္က ဩပမ္မ သစ္စိ ကဋ္ဌ သံသန္ဒနာကား နှစ်ဆယ်ဖြစ်သတည်း။

ပဋိကမ္မစတုက္ကဟူသောကား ရူပံ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိ ကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဝေဒနာစ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ အညံ ရူပံ အညာဝေဒနာတိ အာမန္တာ။ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ ပဋိပန္နော ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ။ အာမန္တာ၊ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ အာဇာနာဟိ ပဋိကမ္မံ။ ဟဉ္စိ ရူပံ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဝေဒနာစ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ အညံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ ပဋိပန္နော ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ရူပံ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဝေဒနာစ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ အညံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာတိ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ ပဋိပန္နော ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ မိစ္ဆာ။ နောစေပန ဝတ္တဗ္ဗေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ရူပံ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဝေဒနာစ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန အညံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာတိ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ ပဋိပန္နော ရူပဉ္စ အစရှိသည်တည်း။ ။တုံစေပန မညသိ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ရူပံ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန ဝေဒနာစ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊အညံ ရူပံ အညာဝေဒနာ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ ပဋိပန္နော ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန နောစဝတ္တဗ္ဗေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ဟေတာယ ပဋိညာယ ဟေဝံ ပဋိဇာနန္တံ ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ အထ တံ နိဂ္ဂဟာမ သုနိဂ္ဂဟိတောစ ဟောသိ ဟဉ္စိ ရူပံ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ

ပရမတ္ထေန၊ ဝေဒနာစ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ အညံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ ပဋိပန္နော ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ အစရှိသည်တည်း။ ဤနှစ်ချက်ကား ပရဝါဒီတည်း။ ။သေစေ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတော ဟောဝ မေဝံ တတ္ထ ဒက္ခ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ရူပံ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန ဝေဒနာစ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ အညံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ ပဋိပန္နော ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ။ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ နောစ မယံ တယာ တတ္ထ ဟောတာယ ပဋိညာယ ဟောဝံ ပဋိဇာနန္တော ဟောဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော။ အထ မံ နိဂ္ဂဏှာသိ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတာစ ဟောမ ဟန္ဒိ ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဝေဒနာစ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ အညံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာ အစရှိသည်တည်း။ ဤသည်ကား သကဝါဒီ တည်း။ ။နဟေဝံ နိဂ္ဂဟေ တဗ္ဗေ၊ တေနဟိ ယံ နိဂ္ဂဏှာသိ ဟန္ဒိ ရူပံ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ ဝေဒနာစ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ အညံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ ပဋိပန္နော ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလော ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန" ဝေဒနာစ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန အစရှိသည်ဖြင့်ဟောလေ၊ သကဝါဒီပါ၌တည်း။ ။ရူပက္ခန္ဓာ၌ သညာက္ခန္ဓာမူလီထည့်သော် ရူပက္ခန္ဓာမူလစက္က ဩပမ္မသစ္ဆိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ၌လည်း ဝေဒနာက္ခန္ဓာမူလီ ထည့်သည်နှင့်အတူပင်။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာမူလီထည့်သော် ရူပက္ခန္ဓာမူလစက္က ဩပမ္မသစ္ဆိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာလည်း ဤအတူပင် လည်းကောင်း။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာမူလီထည့်သော် ရူပက္ခန္ဓာမူလစက္က ဩပမ္မသစ္ဆိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာလည်း ဤအတူပင်လည်းကောင်း။ ဤကား ရူပက္ခန္ဓာ

မူလတည်း။ ဝေဒနာမူလ၌ သညာက္ခန္ဓာမူလီထည့်၍ ဟောရာ၌လည်း ဝဝတ္ထာန်သည် ရူပက္ခန္ဓာနှင့်အတူပင် ဘော်၍ ဟောလေ။ သညာက္ခန္ဓာမူလ၌လည်း ထိုအတူလည်းကောင်း သင်္ခါရက္ခန္ဓာမူလ၌လည်း ထိုအတူလည်းကောင်း ဝိညာဏက္ခန္ဓာမူလ၌ ရူပက္ခန္ဓာမူလီထည့်၍ ဟောရာ၌လည်း ရူပက္ခန္ဓာမူလစက္က ပြပ်မှုကို ဟောသကဲ့သို့ ဘော်၍ဟောလေ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာမူလ၌ဝေဒနာ့ထည့်၍ ဟောရာ၌လည်း၊အတူပင်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ မူလ၌လည်း သညာထည့်၍ ဘော်၍ဟောလေ။ဝိညာဏက္ခန္ဓာမူလ၌ သင်္ခါရက္ခန္ဓာမူလီထည့်၍ ဘော်၍ ဟောလေ။ အာယတန ဓာတ် ဣန္ဒြေတို့ကိုလည်း ခန္ဓာမှာထည့်၍ ဟောသကဲ့သို့ ထည့်၍ဟောလေ။ ဤကား သကဝါဒီ ပက္ခတည်း။

၃၇။ ရူပံ၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန၊ ဟုတ်သော သဘောမြတ်သော သဘောဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်၏။ ဝေဒနာစ၊ ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဝေဒနာယ၊ မှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံ၊တပါးလော။ ရူပါ၊ရုပ်မှ။ ဝေဒနာ၊သည်။ အညာ၊လော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ အာမန္တာ၊ တပါးဟုတ်၏။ ရူပံ၊ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဝေဒနာစ၊ ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်သကဲ့သို့။ အတ္တဟိတာယ၊ မိမိ၏ အစီးအပွါးငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်လော။ ရူပဥ္စ၊ ရုပ်ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်သလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ အာမန္တာ၊ပြ သိအပ်သည်ဟုတ်၏။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာမှ။ ရူပံ၊သည်။ အညံယထာ၊တပါးကဲ့သို့။ ရူပါ၊ မှ။ ဝေဒနာ၊သည်။ အညာယထာ၊သို့။ဝေ၊ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလာ၊မှ။ ရူပံ၊ သည်။ အညံ၊ တပါးလော။ ရူပါ၊ မှ။ ပုဂ္ဂလော၊

သည်။ အညော၊လော။ဇာတိပုဗ္ဗာယံ၊သည်။သတိ၊သော်။ဧဝံ၊ဤသို့ သော်ကား။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ- နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ သကဝါဒီ သည် မဆိုအပ်။

ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော သကဝါဒီ။ တွံ၊သင်သကဝါဒီသည်။ မေ၊ ငါပရဝါဒီ၏။ ပဋိကမ္မံ၊ကို။ အာဇာနာဟိ၊ ဝန်ခံလော့။ ရူပံ၊ရုပ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ အပ်၏။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အညောယထာ၊တပါးကဲ့သို့။ ဝေဒနာစ၊ဝေဒနာကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်၏။ ဝေဒနာယ၊မှ။ ရူပံ၊သည်။ အညံယထာ၊ တပါးကဲ့သို့။ ရူပါ၊မှ။ ဝေဒနာ၊သည်။ အညာယထာ၊တပါးကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ဤအတူလည်းကောင်း။ အတ္တဟိတာယ၊ မိမိ၏အစီးအပွါးငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ ဇာတိ၊သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဟန္ဒိဝုတ္တံ၊အကယ်၍ ဟောတော်မူအပ်အံ့။ ရူပဥ္စ၊ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဟန္ဒိဥပလဗ္ဘတိ၊ အကယ်၍ ပညာဖြင့် ကပ်၍သိအပ်အံ့။ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ခရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော သကဝါဒီ။ ပုဂ္ဂလာ၊မှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံ၊တပါးတည်း။ ရူပါ၊မှ။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗေ-ဝတ္တဗ္ဗောဝတ၊ ဆိုအပ်စွတကား။ နဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုမှုမဆိုအပ်ခဲ့။ တတ္ထ၊ထိုပုဒ်မပဉ္စာ၌။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဝေဒနာစ၊ ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊၏။ ဝေဒနာယ၊ မှ။ ရူပံ၊သည်။ အညံယထာ၊တပါးကဲ့သို့။ ရူပါ၊မှ။ ဝေဒနာ၊သည်။ အညာယထာ၊ တပါးကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ဤအတူလည်းကောင်း။ အတ္တဟိတာယ၊မိမိအစီးအပွါးငှါ။ ပဋိမန္နော၊ကျင့်သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူသည်မဟုတ်လော။ ရူပဥ္စ၊ ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊၏။ ဇာတိ၊သို့။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ-ဝတ္တဗ္ဗောခေါ၊ ဆိုအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဝေဒနာယ၊ မှ။ ရူပံ၊သည်။ အညံယထာ၊ တပါး

ကွဲ့သို့။ ရူပါ၊မှ။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အညာယထာ၊ တပါးကဲ့သို့။ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံ၊ တပါး။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အညော၊ တပါး။ ဣတိ၊ဤသို့။ နောစဝတ္တဗ္ဗေ—နောစဝတ္တဗ္ဗော၊မဆိုအပ်။ ဣတိ၊ဤသို့။ ယံဝစနံ၊အကြင်စကားကို။ တွံ၊သင်သကဝါဒီသည်။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ တေ၊ သင်သကဝါဒီ၏။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့ဆိုသောစကားသည်။ မိစ္ဆာ—သပရာဓော၊အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။

သကဝါဒီ ပက္ခဖြစ်သော သစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခဖြစ်သောဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ထို ပရဝါဒီပက္ခဖြစ်သော ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာတို့သည်လည်း ခန္ဓမူလစက္က ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ၊ အာယတနမူလစက္က ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ ဓာတုမူလစက္က ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ ဣန္ဒြိယမူလစက္ကဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ ဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင် ခန္ဓမူလစက္က ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဉ္စ တိုသည်လည်း ရူပက္ခန္ဓာမူလစက္က ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာမူလစက္က ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ သညာက္ခန္ဓာမူလစက္က ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာမူလစက္ကဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာမူလစက္ကဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာဟူ၍ငါးပါးပြား၏။ထိုငါးပါးတို့တွင် ရူပက္ခန္ဓာမူလစက္က ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဉ္စတိုသည့်လည်း ဝေဒနာက္ခန္ဓာ မူလိထည့်သော ရူပက္ခန္ဓာ မူလစက္က ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ သညာက္ခန္ဓာမူလိထည့်သောရူပက္ခန္ဓာမူလစက္က ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာမူလိထည့်သော ရူပက္ခန္ဓာမူလစက္က ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာမူလိထည့်သော ရူပက္ခန္ဓာမူလစက္က ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာဟူ၍ လေးပါးတွင် ဝေဒနာက္ခန္ဓာမူလိတည့်သော ရူပက္ခန္ဓာမူလစက္ကဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟော

တော်မူ၏။ ထိုနှုတ်သည်လည်း အနုလောမ ပဉ္စက ပဋိလောမ စတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါး တွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ (အောက်နှင့် အတူပင်)။

ရူပံ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန ဝေဒနာစ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန အညံ ရူပံ အညာဝေဒနာတိ အာမန္တာ။ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန။ ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ အာမန္တာ။ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ အာဇာနာဟိ ပဋိကမ္မံ ဟဉ္စိရူပံ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ အညံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလော တိ။ ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ အစရှိသည်ကို ဟောလေ၊ ဤကားသကဝါဒီ ပက္ခတည်း။ ပရဝါဒီပက္ခပဋိကမ္မကိုလည်းဟောလေ။ တွဉ္စေ ပန မညသိ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါရူပံ ဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဝေဒနာစ ဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ အညံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာ။ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ဟေတာယ ပဋိညာယ ဟေဝံ ပဋိဇာနန္တံ ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော။ အထ တံ နိဂ္ဂဏှာမ။ သုနိဂ္ဂဟိတောစ ဟောတိ။ ဟဉ္စိ ရူပံ ဥပလဗ္ဘတိ အစရှိသည် ဟောလေ။ သကဝါဒီတည်း။

ဓေသေစ နိဂ္ဂဟိတေ ဟောဝမေဟံ တတ္ထ ဒက္ခ။ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ရူပံ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဝေဒနာစ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ အညံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာ၊ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ ပဋိပန္နော ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ။ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ အညံ ရူပံ

အညော ပုဂ္ဂလောတိ၊ နော စ မယံ တယာ တတ္ထ ဟေတာယ ပဋိညာယ ဟေဝံ ပဋိဇာနန္တာ ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ။ အထ မံ နိဂ္ဂဏှာသိ။ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတာ စ ဟောမ။ ဟဉ္စိ ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ။ ဥပနယန ပရဝါဒီပါဠိတည်း။ နဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ၊ တေန ဟိ ယံ နိဂ္ဂဏှာသိ။ ဟဉ္စိ ရူပဉ္စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန။ ဝေဒနာ စ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ အညံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာ။ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ ပဋိပန္နော ရူပဉ္စ အစရှိသည်ဖြင့် ဟောလေ။ ပရဝါဒီပါဠိ။

နိဂ္ဂမစတုက္ကံ။

၇-စတုက္ကနယ သံသန္ဒန

ငှပြ။ ပုဂ္ဂလော၊ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ လော။ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။သတိ၊သော်။အာမန္တာ၊ဩ သိအပ်သည် ဟုတ်တည်း။ ရူပံ၊ရုပ်သည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊သော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ–နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊အပ်။ရေးကောင်းသောမျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ မေ၊ ငါသကဝါဒီ၏။ နိဂ္ဂဟံ၊အပြစ်ကို။ အာဇာနာဟိ၊ဝန်ခံလော့။ပ။ ပုဂ္ဂလော၊ကို။ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်သလော။ အာမန္တာ၊ သိအပ်သည်ဟုတ်၏။ ရူပသ္မိံ၊ ဟဒယဝတ္ထု အစရှိသော ရုပ်၌။ ဝိညာဏံ၊ဝိညာဉ်ကို။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ရူပသ္မိံ၊ ရုပ်၌။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်သလော။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ–နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ပုဂ္ဂလော၊ကို။ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်သလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ ဩ သိအပ်သည် ဟုတ်တည်း။ ရူပါ၊ရုပ်ကို။ အညတြ၊၍။ ဝေဒနာဒယော၊ ဝေဒနာ အစရှိသည်တို့ကို။ ဥပလဗ္ဘန္တိယထာ၊သိအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ဤအတူ

လည်းကောင်း။ ရူပါ၊ကို။ အညတြ၊ထား၍။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်သလော။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်သလော။ အာမန္တာ၊ပြဲသိအပ်သည် ဟုတ်၏။ ဝိညာဏသ္မိံ၊ဝိညာဉ်ကြောင့်။ ရူပံ၊ စိတ္တဇရုပ်ကို။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလသ္မိံ၊ပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့်။ ရူပံ၊ရုပ်ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သလော။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ မေ၊ ငါသကဝါဒီ၏။ နိဂ္ဂဟံ၊အပြစ်ကို။ အာဇာနာဟိ၊ ဝန်ခံလော့။ (သိကောင်းပြီ)။

ဝေဒနာ၊သည်။ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၌။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်ကို။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ဝေဒနာယ၊၌။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်သလော။ ဇာတိပုဂ္ဂလော၊ - သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊မဆိုအပ်။ ဝေဒနာယ၊ဝေဒနာကို။ အညတြ၊ထား၍။ ရူပါဒယော၊ ရုပ်အစရှိသည်တို့ကို။ ဥပလဗ္ဘန္တိယထာ၊ သိအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ဤအတူလည်းကောင်း။ ဝေဒနာယ၊ကို။ အညတြ၊၍။ ဥပလဗ္ဘတိ၊သိအပ်သလော။ ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ဝိညာဏသ္မိံ၊ ဝိညာဉ်ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာကို။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ပုဂ္ဂလသ္မိံ၊ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊သိအပ်သလော။ ဇာတိပုဂ္ဂလော၊သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိ

ဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ (ဤသို့လျှင် ဝေဒနာမှာလည်း လေးပါး ဟောတော်မူ၏)။

သညာ၊ သညာသည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ငါပရ ဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ သညာယ၊ သညာ၌။ ဝိညာဏာ၊ကို။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊လည်း ကောင်း။ သညာယ၊၌။ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဣတိပုစ္ဆာ ယံ၊သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ငါပရဝါဒီ သည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊မဆိုအပ်။ သညာယ၊ကို။ အညု တြ၊ထား၍။ ရူပါဒယော၊ ရုပ်အစရှိသည်တို့ကို။ ဥပလဗ္ဘန္တိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊လည်းကောင်း။ သညာယ၊ကို။ အညုတြ၊ထား၍။ ပုဂ္ဂ လော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊သော်။ ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိ ဝတ္တဗ္ဗော၊မဆိုအပ်။ ဝိညာဏသ္မိံ၊ ဝိညာဉ်၌။ သညာယ၊ကို။ ဥပ လဗ္ဘတိယထာ၊သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလသ္မိံ၊၌။ သညာယ၊ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ရအပ်သလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊သော်။ ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိ ဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊မဆိုအပ်။ (ဤသို့လျှင် သညာ၌လေးပါး တို့တည်း)။

သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိ ဝတ္တဗ္ဗော၊မဆိုအပ်။ သင်္ခါရေသု၊ ဖဿအစရှိသော သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တို့၌။ ဝိညာဏာ၊ကို။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤ အတူလည်းကောင်း။ သင်္ခါရေသု၊သင်္ခါရတို့၌။ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်မည် သလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ သင်္ခါရေဟိ၊တို့ကို။ အညုတြ၊ထား၍။ ရူပါဒယော၊ရုပ်အစရှိသည်တို့

ကို။ ဥပလဗ္ဘန္တိယထာ၊သက္ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ဤအတူလည်းကောင်း။ သဒ္ဒါ
ရေသု၊တို့၌။ သဒ္ဒါရေဟိ၊ တို့ကို။ အညတြ၊ ထား၍။ ပုဂ္ဂလော၊ကို။
ဥပလဗ္ဘတိ၊ ရအပ်သလော။ ဉာတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်၊
ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါ ပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိ
ဝတ္တဗ္ဗော၊အပ်။ ဝိညာဏာသို့၊ ဝိညာဉ်၌။ သဒ္ဒါရာ၊ တို့ကို။ ဥပ
လဗ္ဘတိယထာ၊သက္ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလသို့၊
ပုဂ္ဂိုလ်၌။သဒ္ဒါရာ၊သဒ္ဒါရတို့ကို။ ဥပလဗ္ဘန္တိ၊ရအပ်ကုန်သလော။ဉာတိ
ပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါ
ပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊မဆိုအပ်။

ဝိညာဏံ၊ သည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဧဝံ၊ ဤသို့
သော်ကား။နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊မဆိုအပ်။ဝိညာဏာသို့၊၌။
ဝေဒနာ၊ကို။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊သိအပ်သက္ကဲ့သို့။ဧဝံ၊ဤအတူလည်း
ကောင်း။ ဝိညာဏာသို့၊ဝိညာဉ်၌။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပလဗ္ဘ
တိ၊သိအပ်သလော။ ဉာတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ ဧဝံ၊ဤသို့
သော်ကား။ မယာ၊ငါ ပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊
မဆိုအပ်။ ဝိညာဏာ၊ကို။ အညတြ၊ထား၍။ ရူပါဒယော၊ ရုပ်အစ
ရှိသည်တို့ကို။ ဥပလဗ္ဘန္တိ၊သိအပ်ကုန်၏။ ၂။

အမှာ အနုယောဂဝတ္ထုဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ
သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ-က အာမန္တာ တိုင်ရုံ
တည်း။ ထို၌တုံသည်လည်း နသုဒ္ဓာဟရဏဖြစ်သော အနုယောဂ
ဝတ္ထု သုဒ္ဓာဟရဏဖြစ်သော အနုနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်
သော် နသုဒ္ဓာဟရဏဖြစ်သော အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ
ဟောတော်မူ၏။ နသုဒ္ဓာဟရဏ ဖြစ်သော အနုယောဂဝတ္ထု
ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ
အာမန္တာတည်း။ ထို၌တုံ သည်လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇ္ဇာနနာဟူ၍
နှစ်ပါးတွင် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသည်
ကား ပရဝါဒီပုစ္ဆာ သကဝါဒီပုစ္ဆာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီ

ပုန္တာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ သက ဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏကို ဟောတော်မူ၏။ ထို့ဒွိတိုသည်သည်း။ ပုန္တာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ပုန္တာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုပုန္တာဟူသော်ကား ဝုတ္တံဘဂဝတာ အတ္ထိပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ ပဋိပန္နောတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ သက ဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ အနုယောဂဝတ္ထုဟူသော်ကား ရူပံပုဂ္ဂလောတိ နုဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေါတိတည်း။ ထို့ဒွိတိုသည်လည်း ပုန္တာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုန္တာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုန္တာဟူသော်ကား ရူပံ ပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ပရဝါဒီ ပုန္တာတည်း။ နုဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေကား သကဝါဒီ အဝဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

တွေ့ဘွေ့ပနမည်သို၊ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ် ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ် ဝုတ္တံဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ ပဋိပန္နောတိ နောစဝတ္တဗ္ဗေ ရူပံ ပုဂ္ဂလောတိ။ တေနတိ တတ္ထ ယေတာယ ပဋိညာယ ဟေဝံ ပဋိဇာနန္တံ ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ။ အယတံနိဂ္ဂဟော့ာမ သုနိဂ္ဂဟိတော စ ဟောသိ ဟန္ဒိ ဝုတ္တံ အစရှိသည်တည်း။ ဥပနယနလည်း ဤအတူလည်းကောင်း ဟောလေတော့။ နိဂ္ဂမမှာလည်း ဘော်၍ တောလေ။

ရူပံ ပုဂ္ဂလော အရာတွင် ရူပသို့ ပုဂ္ဂလောကို ထည့်၍ ဟောလေ။ ရူပသို့ အရာတွင် အညတြ ရူပါ ပုဂ္ဂလောကို ထည့်၍ ဟောလေ။ ရူပသို့ပုဂ္ဂလောအရာတွင် ပုဂ္ဂလသို့ ရူပန္တိ ထည့်၍ဟောလေ။ ဤကား သကဝါဒီပက္ခတည်း။ သကဝါဒီပက္ခ နောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပရဝါဒီပက္ခ ဒွိ တိုသည်လည်း ခန္ဓစတုက္ကနယ သစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ အာယတန

စတုက္ကနယ သစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ ဓာတုစတုက္ကနယ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ ဣန္ဒြိယစတုက္ကနယသစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာဟူ၍ လေးပါး တွင်သော် ခန္ဓစတုက္ကသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထို၌တုံသည်လည်း ခန္ဓစတုက္ကနယသည်ကား ရူပကဏ္ဍ စတုက္ကနယ သစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ ဝေဒနာကဏ္ဍ စတုက္ကနယ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ စသော ငါးပါးတွင်သော် ရူပကဏ္ဍ စတုက္ကနယကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုရူပကဏ္ဍ စတုက္ကနယ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာသည်ကား ရူပံပုဂ္ဂလော ဟူ၍လည်းကောင်း ရူပသ္မိံ ပုဂ္ဂလောစ ဟူ၍လည်းကောင်း အညတြရူပါ ပုဂ္ဂလော ဟူ၍ လည်းကောင်း ပုဂ္ဂလသ္မိံ ရူပံ ဟူ၍ လည်းကောင်း လေးပါး တွင်သော် ရူပံပုဂ္ဂလောကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ရူပံ ပုဂ္ဂလောသည်ကား ပစ္စနီကပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယန စတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် ပစ္စနီက ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိဂ္ဂဟဋ္ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဝတ္ထု၊ နိဂ္ဂဟ ဋ္ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထု ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိက-သည် နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ တိုင်ရုံတည်း။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနနုယောဂ ဝတ္ထု၊ အနုယောဂ ဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုအနနုယောဂဝတ္ထု၌တုံသည်လည်း နသုတ္တာဟရဏ ဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထု၊ သုတ္တာဟရဏ ဖြစ်သော အန နုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာ ဟရဏအနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာပဋိ ဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန တည်း။ ပရဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏ အနု ယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာ

ဟူသော်ကား ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အစရှိသည်တည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ သကဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၌တုံသည်လည်း ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ရူပံ ပုဂ္ဂလောတိတည်း။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေသည် အဝဇာနနာတည်း။ သကဝါဒီ အဝဇာနနာ တည်း။ ထိုနောင်ကား ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၌ တုံသည်လည်း အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုအနုလောမ ပစ္စနီက နောင်ကား ပဋိကမ္မ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိကမ္မ စတုက္က သည်ကား ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထု ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထုဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ အာမန္တာ ရူပံပုဂ္ဂလောတိ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အနနုယောဂဝတ္ထုဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ အာမန္တာတည်း။ ထို၌ တုံသည်လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနတည်း။ သကဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ပရဝါဒီပဋိဇာနနာတည်း။ အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ အနုယောဂဝတ္ထုဟူသော်ကား ရူပံပုဂ္ဂလောတိ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထို၌တုံသည်လည်း ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ရူပံပုဂ္ဂလောတိတည်း။ သကဝါဒီ ပုစ္ဆာတည်း။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ ပရဝါဒီ အဝဇာန

နာတည်း။ ထိုနှောင်ကား ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ဘော်၍ ဟောမြဲ ဟောလေ။ ကြွင်းသည်ကို သိကောင်းပြီ။

စတုက္ကနယ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ။

၈–လက္ခဏယုတ္တိ

၅၃။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်သလော။ ဉာတိပုန္နာယံ၊သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ ဩ သိအပ်သည်ဟုတ်၏။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သပ္ပစ္စယော၊ သပ္ပစ္စယမည်သလော။ ဉာတိပုန္နာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ စေ၊ ဤသို့ကား။ မယာ၊ ငါ ပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ–နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ အပ္ပစ္စယော၊ အပ္ပစ္စယမည်သလော။ ဉာတိပုန္နာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ စေ၊ ဤသို့ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ–နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ သင်္ခတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကြောင့် ပစ္စည်း လေးပါးနှင့်တကွ ဖြစ်သလော။ပ။ သနိမိတ္တော၊ အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သလော။ အနိမိတ္တော၊ အကြောင်းနှင့်တကွမဖြစ်သလော။ပ။

အမှာ စတုက္ကနယ နှောင်ကား လက္ခဏယုတ္တိ ကထာကို ဟောတောမူ၏။ ထို၌ တုံသည်လည်း သကာဝါဒီ ပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို သကဝါဒီပက္ခ သည်ကား သပ္ပစ္စယဟူ၍ လည်းကောင်း အပ္ပစ္စယဟူ၍လည်းကောင်း သင်္ခတဟူ၍လည်း ကောင်း အသင်္ခတဟူ၍ လည်းကောင်း သဿတ ဟူ၍လည်း ကောင်း အသဿတ ဟူ၍လည်းကောင်း နိမိတ္တ ဟူ၍လည်း ကောင်း အနိမိတ္တ ဟူ၍လည်းကောင်း ရှစ်ပါးပြား၏။ ထိုရှစ်ပါး တွင်သော် သပ္ပစ္စယကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသပ္ပစ္စယ သည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္က စသော ငါးပါး

တွင်သော် -အနုလောမ ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အောက်နှင့်အတူပင်။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိကမ္မသည်ကား ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဝဏ္ဏ ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝဏ္ဏကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝဏ္ဏသည်ကား အနုနယောဂ အနုယောဂ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနယောဂဝဏ္ဏကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုနယောဂဝဏ္ဏ၌ တုံသည်လည်း နသုတ္တာဟရဏာအနုနယောဂဝဏ္ဏ သုတ္တာဟရဏာ အနုနယောဂ ဝဏ္ဏ နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာဟရဏာ အနုနယောဂဝဏ္ဏကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ။ပစ္စနီကာ နုလောမ မှာလည်း အောက် ပစ္စနီကာနုလောမနှင့်အတူပင်။

၄-ဝစနသောဓနေ

၅၅။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ဥပလဗ္ဘတိမည်သလော။ ယော ယော ဓမ္မော၊ သည်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ဥပလဗ္ဘတိမည်၏။ သော သော ဓမ္မော၊ ထိုထိုသော ဥပလဗ္ဘတိမည်သော ဓမ္မသည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဉာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္ထိရှိ၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ၏။ ယော ယော ဓမ္မော၊ အကြင် အကြင် ဓမ္မသည်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥပလဗ္ဘတိ မည်သော ဓမ္မတို့တွင်။ ကေဟိစိ-ကောစိ၊ တစုံတခုသော ဓမ္မသည်ကား။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည် ၏။ ကေဟိစိ-ကောစိ၊ တစုံတခုသော ဓမ္မသည်ကား။ နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မမည်။ တတ္ထတေသုပုဂ္ဂလေသု၊ ထိုတို့တွင်။ ကေဟိစိ-ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်ကား။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ဥပလဗ္ဘတိ မည်သလော။ ကေဟိစိ-ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နဥပလဗ္ဘတိ၊ ဥပလဗ္ဘတိမမည်သလော။ ဉာတိ

ပုဗ္ဗာဟံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကား။ မယာ၊ ငါသည် ဝါ ငါ့ကို ရဝါဒီ သည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ပ။

၅၆။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တိ။ ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည် ကား။ သင်္ကြဌော၊ မည်သလော။ ယောယောမမ္မော၊ သည်။ သင်္ကြဌော၊ မည်၏။ သော့သောမမ္မော၊ ထိုထိုသင်္ကြဌမည်သော မမ္မ သည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဉာတိပုဗ္ဗာဟံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည် ကား။ သင်္ကြဌော၊ မည်၏။ ယောယောမမ္မော၊ သည်။ သင်္ကြဌော၊ သင်္ကြဌမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ကြဌမည်သော မမ္မတို့တွင်။ ကေဟိစိ ကောစိ၊ တစုံတခုသော မမ္မသည်။ ပုဂ္ဂလော၊ မည်၏။ ကေဟိစိ ကောစိ၊ တစုံတခုသော မမ္မသည်။ နပုဂ္ဂလော၊ မမည်။ တတ္ထတေသု ပုဂ္ဂလေသု၊ တို့တွင်သော်။ ကေဟိစိ-ကောစိ၊ တစုံတယောက် သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သင်္ကြဌော၊ သင်္ကြဌ မည်သလော။ ကေဟိစိ-ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နသင်္ကြဌော၊ သင်္ကြဌ မမည်သလော။ ဧဝံ၊ သို့။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိ ဝတ္တဗ္ဗော၊ အပ်။ (ဝိဇ္ဇမာနမှာလည်း သိကောင်းပြီ။ ။သံဝိဇ္ဇမာန မှာလည်း ဤအတူငှင်းတည်း)။

၅၈။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တိ၊ မည်၏။ ယောယောမမ္မော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သောသော မမ္မော၊ ထိုထိုမမ္မသည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဉာတိ ပုဗ္ဗာဟံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တိ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုမမ္မတို့တွင်။ ကေဟိစိ၊ တစုံတခုသောမမ္မသည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ကေဟိစိ၊ တစုံတခုသော မမ္မသည်။ နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မမည်။ တတ္ထတေသု ပုဂ္ဂလေသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ကေဟိစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တိ၊ မည်သလော။ ကေဟိစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နအတ္တိ၊ အတ္တိ

မမည်သလော။ ဇာတိပုဏ္ဏာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဝံ၊ သို့။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ–နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ပ။

၆၀။ ယောပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ သောပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္ထိ၊ အတ္ထိမည်သလော။ ယေယေဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့သည်။ အတ္ထိ၊၏။ သဗ္ဗော၊ သော။ သောသောဓမ္မော၊ သည်။ နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ် မမည်သလော။ ဇာတိပုဏ္ဏာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ ပြဲဟုတ်၏။ပ။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ နတ္ထိမည်သလော။ ယေယေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မည်ကုန်၏။ သဗ္ဗော၊သော။ သောသောဓမ္မော၊သည်။နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ် မမည်သလော။ ဇာတိပုဏ္ဏာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဝံ၊ သို့ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ–နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ။သံခိတ္တံ၊ တည်း။

အမှာ လက္ခဏာယုတ္တိကထာ နောင်ကား ဝစန သောဓန ကထာကိုဟောတော်မူ၏။ထိုဝစနသောဓနကထာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ သကဝါဒီပက္ခ ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ ပုဂ္ဂလောသစ္စိကဋ္ဌော၊ ပုဂ္ဂလော ဝိဇ္ဇမာနော၊ ပုဂ္ဂလော သံဝိဇ္ဇမာနော၊ ပုဂ္ဂလော အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော နတ္ထိ ဟူ၍ခြောက်ပါးပြား၏။ထိုခြောက်ပါးတွင် ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကနိဂ္ဂဟစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုတွင် အနုလောမပဉ္စကကို ဟောတော်မူ၏။ ထို့အတူသည်လည်း နိဂ္ဂဟဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဝဏ္ဏ နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝဏ္ဏကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝဏ္ဏသည်ကား ဝဏ္ဏ အဝဏ္ဏဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် ဝဏ္ဏကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝဏ္ဏဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော–ကသည် နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ တိုင်ရုံတည်း။ ထိုဝဏ္ဏသည်

ကား အနုယောဂဝတ္ထု အနနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုယောဂဝတ္ထုသည်ကား ပုစ္ဆာ ဝိသဇ္ဇနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိတည်း။ ထိုပုစ္ဆာသည်ကား အနုလောမပုစ္ဆာ ပဋိလောမပုစ္ဆာ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ အနုလောမ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိတည်း။ ထိုပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပုစ္ဆာ ပရဝါဒီပုစ္ဆာ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား ဥပလဗ္ဘတိ ပုဂ္ဂလောတိ တည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိသဇ္ဇနာကို ဟောတော်မူ၏။ဝိသဇ္ဇနာသည်ကား အဘေဒဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အဘေဒကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အဘေဒ ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ တည်း။ ဘေဒ ဟူသော်ကား ဥပလဗ္ဘတိ ကေဟိစိ ပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ အနုယောဂဝတ္ထု ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ကေဟိစိ ဥပလဗ္ဘတိ ကေဟိစိ နဥပလဗ္ဘတိ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထို၌တုံသည်လည်း ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟ ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာကိုဟောတော်မူ၏။ ထို၌တုံသည်လည်း နိဂ္ဂဟကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံ တည်း။သကဝါဒီနိဂ္ဂဟတည်း။ဥပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ ကေဟိစိ ပုဂ္ဂလော ကေဟိစိ နပုဂ္ဂလောတိ တည်း။ သကဝါဒီ ဥပနာတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလော ကေဟိစိ ဥပလဗ္ဘတိ။ ကေဟိစိ နဥပလဗ္ဘတိ တည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ။ကေဟိစိ.ပုဂ္ဂလော ကေဟိစိ နပုဂ္ဂလောတိ။ နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလော။ကေဟိစိ ဥပလဗ္ဘတိ။ကေဟိစိ

နဥပလဗ္ဘတိ မိစ္ဆာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိလောမကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုဋ္ဌတို့သည်လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ သုံးပါးတွင် ဌပနာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ဌပနာ ဟူသော် ကား နောစေ ပန ဝတ္တဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလော ကေဟိစိ ဥပလဗ္ဘတိ။ ကေဟိစိ နဥပလဗ္ဘတိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ ကေဟိစိ ပုဂ္ဂလော။ ကေဟိစိ နပုဂ္ဂလောတိ တည်း။ထိုနောင်ကား ရောပနာကိုဟောတော်မူ၏။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ ကေဟိစိ ပုဂ္ဂလော။ကေဟိစိ နပုဂ္ဂလောတိ။ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလော ကေဟိစိ ဥပလဗ္ဘတိ။ ကေဟိစိ နဥပလဗ္ဘတိ မိစ္ဆာတည်း။ ။ပဋိကမ္မမှာလည်း ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိ။နုပလဗ္ဘတိ ပုဂ္ဂလောတိ ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိ နုပလဗ္ဘတိကေဟိစိ ပုဂ္ဂလောတိ ကေဟိစိ နပုဂ္ဂလောတိ အစရှိသည်တည်း။ဟောလေ။ အနုလောမ ပဉ္စကနှင့် အတူပင်။ နုပလဗ္ဘတိတည်းသာ ဝဝတ္ထာန်လည်း အတူပင်။ ပဋိကမ္မစတုက္ကံ။

၁၀–ပညတ္တာနုယောဂ

၆၁။ (တွဉ္စေပနမညသိ၊ဝတ္တဗ္ဗေခေါပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိကေဟိစိပုဂ္ဂလောကေဟိစိနပုဂ္ဂလောအစရှိသောနိဂ္ဂဟစတုက္ကကိုဘော်၍ ဟောလေ။ ဥပနယနစတုက္ကနိဂ္ဂမ စတုက္ကတို့ကိုလည်းဘော်၍ ဟောလေ။ ။ဤကား ဝစနသောဓနကထာ)။ ။ရူပဓာတုယာ ရူပဓာတ်၌။ရူပီ၊ ရုပ်ရှိသော သတ္တဝါသည်။ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်မည် သလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ အာမန္တာ၊ပြဲရှိသည် ဟုတ်၏။ ကာမဓာတုယာ၊၌။ ကာမီ၊ ကိလေသာ ကာံရှိသော သတ္တဝါသည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ စေ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ငါပြရဝါဒီ သည်။ နဟိ ဝတ္တဗ္ဗေ–နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ပ။ ရူပဓာတုယာ၊ ရူပဓာတ်၌၊ ရူပီနော၊ ရုပ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သတ္တာ၊သတ္တဝါ

မည်ကုန်သလော။ ဉာတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ အာမန္တာ၊ ၏။ ကာမဓာတုယာ၊၌။ ကာမိနော၊ကိလေသာကာမ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သတ္တာ၊သတ္တဝါမည်ကုန်သလော။ ဉာတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ ဧဝံ၊သို့။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ အပ်။ပ။ အရူပဓာတုယာ၊ အရူပ ဓာတ်၌။ အရူပီ၊ နာမ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဉာတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ အာမန္တာ၊ ၏။လ။ ရူပဓာတုယာ၊ ရူပဓာတ်၌။ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ အရူပဓာတုယာ၊၌၊ အရူပီ၊ နာမ်ရှိသော သတ္တဝါသည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ ရူပဓာတုယာ၊ရူပဓာတ်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ဖြစ်၍။ အရူပဓာတုံ၊၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေ၏။ သော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဉာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ ဩရှိ၏။ 'ရူပီ၊ ရုပ်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥပစ္ဆိန္နော၊ ပြတ်သလော၊ အရူပီ၊နာမ်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သလော။ ဉာတိ ပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဝံ၊ သို့။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ အပ်။ပ။ ရူပဓာတုယာ၊ ၌။ ရူပိနော၊ ရုပ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ မည်ကုန်၏။ အရူပဓာတုယာ၊ ၌။ အရူပိနော၊ နာမ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ မည်ကုန်၏။လ။ ကာယောတိဝါ၊ ကာယဟူ၍ လည်းကောင်း။ သရီရန္တိဝါ၊ သရီရဟူ၍ လည်းကောင်း။ သရီရန္တိဝါ၊ သရီရဟူ၍ လည်းကောင်း။ ကာယောတိဝါ၊ ကာယဟူ၍ လည်းကောင်း။ ကာယံ၊ကို။ အပ္ပိယံ၊ မခွဲဝေအပ်သည်ကို။ ကရိတွာ၊၍။ သောသော-ဧသော ဧသောဝ၊ ထိုကာယလည်းကောင်းလျှင်။ သော၊ သရီရမည်သလော။ သောဝ၊ထိုသရီရလည်းကောင်း။သော၊ကာယမည်သလော။ ဧကဋ္ဌေ-ဧကဋ္ဌော၊ ကာယနှင့် သရီရသည်တူသော သဘော ရှိသလော။ သမေ-သမော၊ ကာယနှင့် သရီရသည်

သရီရနှင့် ကာယသည် တူသလော။ သမဘာဂေ-သမဘာဂေါ၊ ကာယနှင့်သရီရသည် သရီရနှင့်ကာယသည် တူသော အဘို့ ရှိသလော။ တဇ္ဇာတေ-တဇ္ဇာတော၊ ကာယကြောင့် သရီရသည် သရီရကြောင့် ကာယသည် ဖြစ်သလော။ ဉာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ ဩဖြစ်သည်ဟုတ်၏။ ပုဂ္ဂလောတိ ဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဇီဝေါတိ ဝါ၊ဇီဝဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဇီဝေါတိ ဝါ၊ ဇီဝဟူ၍သည်းကောင်း။ပုဂ္ဂလောတိ ဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလံ၊ကို။ အပ္ပိယံ၊မခွဲဝေအပ်သည်ကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ ဧသေသေ-ဧသော ဧသောဧဝ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်းလျှင်။ ဧသော၊ ဇီဝမည်သလော။ ဧသောဝ၊ ထိုဇီဝလည်းကောင်းလျှင်။ ဧသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဧကဋ္ဌေ-ဧကဋ္ဌော၊ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ဇီဝ သည် ဇီဝနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် တူသောသဘောရှိသလော။ သမေ-သမော၊ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ဇီဝသည် ဇီဝနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည်တူသလော။ သမဘာဂေ-သမဘာဂေါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ဇီဝသည် ဇီဝနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် တူသောအဘို့ရှိသလော။ တဇ္ဇာတေ-တဇ္ဇာတော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် ဇီဝသည်ဇီဝကြောင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ဖြစ်သလော။ ဉာတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ အာမန္တာ၊၏။ ပုဂ္ဂလာ၊ပုဂ္ဂိုလ်မှ။ကာယော၊ကာယ သည်။ အညော၊တပါးလော။ ကာယာ၊ကာယမှ။ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အညော၊ တပါးလော။ အာမန္တာ၊၏။ သရီရာ၊သရီရမှ။ ဇီဝံ၊ ဇီဝ သည်။ အညံ၊တပါးလော။ ဇီဝါ၊မှ။ သရီရံ၊သည်။ အညံ၊ တပါး လော။ ဉာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ဤသို့။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နာနတ္ထေ-နာနတ္ထော၊ မဆိုအပ်။ ရော ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ မေ၊ ငါသကဝါဒီ၏။ နိဂ္ဂဟံ၊ ကို။ အာဇာနာဟိ၊ ဝန်ခံလော့။ ကာယောတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ သရီရန္တိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ သရီရန္တိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ကာယောတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ကာယံ၊ကို။ အပ္ပိယံ၊မခွဲဝေအပ်သည်ကို။ ကရိတွာ၊၍။ ဧသေသေ-ဧသော ဧသောဧဝ၊ ထိုကာယသည် လည်းကောင်းလျှင်။ ဟန္ဒိ

ဧသော၊ အကယ်၍ သရီရမည်အံ့။ ဧသောဝ၊ ထိုသရီရသည်လည်း ကောင်းလျှင်။ ဟဉ္စိ ဧသော၊ အကယ်၍ကာယမည်အံ့။ ဟဉ္စိ ဧကဋ္ဌေ ဧကဋ္ဌော၊ ကာယနှင့်သရီရသည် သရီရနှင့်ကာယသည် အကယ်၍ တူသောသဘောရှိအံ့။ ဟဉ္စိ သမေ-သမော၊ ကာယနှင့်သရီရသည် သရီရနှင့် ကာယသည် အကယ်၍တူအံ့။ ဟဉ္စိ သမဘာဂေ-သမဘာဂေါ၊ ကာယနှင့် သရီရသည် သရီရနှင့်ကာယသည် တူသော အဘို့ရှိအံ့၊ ဟဉ္စိ တဇ္ဇာတေ တဇ္ဇာတော၊ ကာယကြောင့် သရီရသည် သရီရကြောင့် ကာယသည် အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ပုဂ္ဂလောတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဇီဝေါတိ ဝါ၊ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဇီဝေါတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလောတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အပ္ပိယံ၊ မခွဲဝေအပ်သည်ကို။ ကရိတွာ၊ ပြု၍။ ဧသောသော-ဧသော ဧသောဝ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်းလျှင်။ ဟဉ္စိ ဧသော၊ အကယ်၍ ဇီဝမည်အံ့။ ဧသောဝ၊ ထိုဇီဝသည်လည်း ကောင်းလျှင်။ ဟဉ္စိ ဧသော၊ အကယ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်မည်အံ့။ ဟဉ္စိ ဧကဋ္ဌေ-ဧကဋ္ဌော၊ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဇီဝသည် ဇီဝနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကယ်၍တူသော သဘောရှိအံ့။ ဟဉ္စိ သမေ-သမော၊ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဇီဝသည် ဇီဝနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကယ်၍ တူအံ့၊ပ။ ဟဉ္စိ တဇ္ဇာတေ-တဇ္ဇာတော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် ဇီဝသည် ဇီဝကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ပုဂ္ဂလာ၊မှ။ ကာယော၊ကာယသည်။ ဟဉ္စိ အညော၊ အကယ်၍ တပါးဖြစ်အံ့၊ ကာယာ၊ကာယမှ။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဟဉ္စိ အညော၊ အကယ်၍ တပါးဖြစ်အံ့။ တေနကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ရှေ့ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ သရီရာ၊သရီရမှ။ ဇီဝံ၊ သည်။ အညံ၊ တပါးတည်း။ ဇီဝါ၊မှ။ သရီရံ၊ သရီရသည်။ အညံ၊တပါးတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗေ-ဝတ္တဗ္ဗောဝတ၊ ဆိုအပ်၏တကား။ နဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုမှုမဆိုအပ်ခဲ့။ တတ္ထ၊ ထိုပုရိမပဉှာ၌။ ကာယောတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ သရီရန္တိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ သရီရန္တိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ကာယောတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ကာယံ၊ကို။ အပ္ပိယံ၊မခွဲဝေအပ်သည်ကို။ ကရိတွာ၊ပြု၍။ ဧသောသော

ဧသောဧသောဝေ၊ ထိုသို့ ကာယမ္မွ သည်လည်းကောင်းလျှင်။ ဧသော၊ သရိရမည်၏။ ဧသောဝ၊ ထိုသရိရသည် လည်းကောင်းလျှင်။ ဧသော၊ ကာယမည်၏။ (ကြွင်းသန္ဓေကို သိကောင်းပြီ)။

အမှာ ထိုဝစနသောဓနကထာ နောင်ကား ပညတ္တာနုယောဂ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ရူပီ ပုဂ္ဂလော ရူပိနော်သတ္တာ အရူပီပုဂ္ဂလော အရူပိနော်သတ္တာ ရူပီ ပုဂ္ဂလော အရူပီပုဂ္ဂလော ရူပီနော်သတ္တာ အရူပိနော်သတ္တာဟူ၍ ခြောက်ပါး အပြားရှိ၏။ ကာယသရိရ ပုဂ္ဂလဇီဝဟူ၍ နှစ်ပါးတို့တွင် ရူပီပုဂ္ဂလောကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို့ဒွတိုသည်လည်း အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို့ဒွတိုသည်လည်း နိဂ္ဂဟ ဥပနာ ရောပနာဝတ္ထု၊ နိဂ္ဂဟ ဥပနာပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုနုယောဂဝတ္ထုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား ရူပဓာတုယာ ရူပီပုဂ္ဂလောတိတည်း။ သကဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ပရဝါဒီပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို့ဒွတိုသည်လည်း ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနောင်ကား အနုလောမနိဂ္ဂဟကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံ တည်း။ ထိုနောင်ကား အနုလောမ ဥပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ဥပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိ ရူပဓာတုယာ ရူပီပုဂ္ဂလောတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ

ကာမဓာတုယာ ကာမီ ပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ထိုနောင်ကား အနု
လောမ ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ရောပနာ ဟူသော်ကား
ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ အရူပဓာတုယာ ရူပီ ပုဂ္ဂလောတိ
တည်း။ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ ကာမ ဓာတုယာ ကာမီ ပုဂ္ဂလောတိ
မိစ္ဆာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိလောမ ဌပနာကို ဟောတော်
မူ၏။ ပဋိလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား နောစေ ပန ဝတ္တဗ္ဗေ
ကာမဓာတုယာ ကာမီပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိ
လောမပါပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ပဋိလောမ ပါပနာဟူသော်
ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ရူပဓာတုယာ ရူပီ ပုဂ္ဂလောတိ
တည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ ရူပဓာတုယာ
ရူပီပုဂ္ဂလောတိ။နောစေ ဝတ္တဗ္ဗေ ကာမဓာတုယာ ကာမီ ပုဂ္ဂလော
တိမိစ္ဆာတည်း။ အနုလောမပဉ္စကနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို
ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိကမ္မစတုက္ကသည်ကား ပဋိကမ္မ ဌပနာ
ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထု၊ ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍
နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်
မူ၏။ အနုယောဂဝတ္ထု၊ အနနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနု
ယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုယောဂ ဝတ္ထု
သည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကိုရှေးဦးစွာ
ဟောတော်မူ၏။ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ရူပဓာတုယာရူပီ နပုဂ္ဂလော
တိတည်း။ ပရဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနနုယောဂ
ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၌တုံသည်လည်း ပုစ္ဆာအဝဇာနနာ
နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာ
ဟူသော်ကား ကာမဓာတုယာ ကာမီ နပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ထို
နောင်ကား ပဋိကမ္မကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ဌပနာကို
ဟောတော်မူ၏။ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္ဒိရူပဓာတုယာနရူပီ
ပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ
ကာမဓာတုယာ ကာမီ နပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်
ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ရူပဓာတုယာ ရူပီပုဂ္ဂလော။

နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ ရူပဓာတုယာ ကာမီ နပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိလောမ ဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ပဋိလောမ ဌပနာဟူသော်ကား နောစ ပန ဝတ္တဗ္ဗေ ကာမဓာတုယာ ကာမီ ပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား န ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ရူပဓာတုယာ ရူပီ နပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ရောပနာလည်းအတူပင်။ နထည့်သည်သာထူးသည်။ ဤသို့လျှင် အနုလောမ၌ တုံသည်လည်း ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌ တုံသည်လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤလေးပါး အပေါင်းသည်လျှင် ပဋိကမ္မစတုက္ကမည်၏။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား တွဉ္စေ ပန မညသိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ရူပဓာတုယာ ရူပီ နပုဂ္ဂလော။ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ တေ တဝ တတ္ထ ဟေတာယ ပဋိညာယ ဟေဝံ ပဋိဇာနန္တာ ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ၊ အထတံ နိဂ္ဂဏှာမ သုနိဂ္ဂဟိတော စ ဟောသိ၊ ဟဉ္စိ ရူပဓာတုယာ ရူပီ နပုဂ္ဂလောတိ။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ ကာမဓာတုယာ ကာမီ နပုဂ္ဂလောတိ။ ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ရူပဓာတုယာ ရူပီ နပုဂ္ဂလောတိ၊ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ ကာမဓာတုယာ ကာမီ နဂ္ဂလောတိ မိစ္ဆာ၊ နောစေပန ဝတ္တဗ္ဗေ ကာမဓာတုယာ ကာမီနပုဂ္ဂလောတိ။ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ ရူပဓာတုယာ ရူပီနပုဂ္ဂလောတိ။ ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ရူပဓာတုယာ ရူပီ နပုဂ္ဂလော။ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ ကာမဓာတုယာ ကာမီ နပုဂ္ဂလောတိ မိစ္ဆာတည်း။ ဥပနယနကိုလည်း ဤအတူဘော်၍ ဟောလေ။ နိဂ္ဂမနလည်း ဟောလေ။ ပစ္စနီကာနုလောမကိုလည်း ဤနှင့်အတူပင်။ ဤတွင် အရူပီပုဂ္ဂလောကို ထည့်၍ ဟောလေ။ အရူပိနော သတ္တာကို ထည့်၍ ဟောလေ။ အရူပီပုဂ္ဂလော အရူပီပုဂ္ဂလောထည့်၍ ဟောလေ။ ထိုအရူပိနော သတ္တာနောင်ကား ကာယပုဂ္ဂလ သရီရဇီဝ အညကာယကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာရောပနာ ဝဏ္ဏ၊ နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ဝဏ္ဏ၊

ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနနုယောဂ ဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထု ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနနုယောဂဝတ္ထုသည်ကား အဘေဒဘေဒ နှစ်ပါးတွင်သော် အဘေဒဖြစ်သော အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ကာယသရိရ ပုဂ္ဂလဇီဝနှစ်ပါးတွင်သော် ကာယသရိရကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုကာယသရိရလည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီ ပုစ္ဆာ ပရဝါဒီပုစ္ဆာ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီ ပုစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား သကဝါဒီ ပဋိဇာနနာ ပရဝါဒီ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပဋိဇာနနာတည်း။ထိုနောင်ကား ပုဂ္ဂလ ဇီဝကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပုဂ္ဂလဇီဝ၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ သကဝါဒီ ပုစ္ဆာတည်း။ထိုနောင်ကား ဘေဒကို ဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါး ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါး တည်း။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော် ကား အာဇာနနာတိ နိဂ္ဂဟတည်း။ သကဝါဒီ နိဂ္ဂဟတည်း။ ထို နောင်ကား အနုလောမဥပနာကို ဟောတော်မူ၏။ဥပနာဟူသော် ကား ဟဉ္ဆိကာယောတိဝါ သရိရန္တိ။ပ။ အညော ပုဂ္ဂလောတည်း။ သကဝါဒီဥပနာတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ အစရှိသည်တည်း။ သကဝါဒီ ပါပနာတည်း။ အနုလောမ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ပ။ မိစ္ဆာတည်း။ ထိုနောင် ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိလောမ၌ တုံသည် လည်း ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ သုံးပါးမှာ သိကောင်းပြီ။ ဤသို့လျှင် အနုလောမ၌လည်း နိဂ္ဂဟ ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာငါးပါးသည်လျှင် အနုလောမ ပဉ္စကတည်း။

အတ္တ ဟိတာယ၊ မိမိ အစီး အပွါးငှါ။ ပဋိပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇုတိ၊သို့။ ဘဂဝတာ၊ ရှင်ပင် ဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သလော။ အာမန္တာ၊ ဩ ဟောတော်မူအပ်သည် ဟုတ်၏။ပ။

သကဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပရဝါဒီပက္ခ၏လည်း ရူပဓာတုယာ ရူပီပုဂ္ဂလော။ ရူပဓာတုယာ ရူပိနောသနသတ္တာ အရူပဓာတုယာနအရူပီပုဂ္ဂလော။အရူပဓာတုယာ အရူပိနောနသတ္တာ။ ရူပဓာတုယာ ရူပီနုပုဂ္ဂလောဟူသော ငါးပါး တွင်သော် ရူပဓာတုယာ ရူပီနုပုဂ္ဂလောကို ရွေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ထို၏လည်း ပစ္စနီကာနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော်ပစ္စနီကပဉ္စကကိုရွေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထို၏ လည်း နိဂ္ဂဟဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထု၊နိဂ္ဂဟဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရွေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုနယောဂဝတ္ထု၊ အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါး တွင်သော် အနုနယောဂ ဝတ္ထုကို ရွေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရွေး ဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ရူပဓာတုယာ ရူပီနုပုဂ္ဂလောတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။သက ဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာဟူ၍နှစ်ပါး ထို နောင်ကား နိဂ္ဂဟကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အဝ ဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟတည်း။ထိုနောင်ကားအနုလောမ ဌပနာကိုဟော တော်မူ၏။ ဌပနာဟူသော်ကား ရူပဓာတုယာ ရူပီနုပုဂ္ဂလော တည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ကာမ ဓာတုယာ ကာမီ နုပုဂ္ဂလောတိတည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ရူပဓာတုယာ ရူပီ နုပုဂ္ဂလော။ နောစဝတ္တဗ္ဗေ ကာမဓာတုယာကာမီ နုပုဂ္ဂလောတိ မိစ္ဆာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိလောမဌပနာကို ဟောတော်

မူ၏။ ပဋိလောမ ဥပနာဟူသော်ကား နောစေပန ဝတ္တဗ္ဗေ ကာမ ဓာတုယာ ကာမီ နုပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ရူပဓာတုယာ ရူပီနုပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ပဋိလောမရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ၊ နောစေပန ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ရူပဓာတုယာ ရူပီ နုပုဂ္ဂလောတိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေနောစ ဝတ္တဗ္ဗေကာမဓာတုယာ ကာမီ နုပုဂ္ဂလောတိ မိစ္ဆာတည်း။ ဤသို့လျှင် အနုလောမ၌ နိဂ္ဂဟ ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာ၊ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာဤငါးပါး အပေါင်းသည်လျှင် ပစ္စနီက ပဉ္စကမည်၏။ ပစ္စနီက အနုလောမပဉ္စက နောင်ကား ပဋိကမ္မ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပဋိကမ္မ ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဝတ္ထု၊ ပဋိကမ္မ ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို ဝတ္ထုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု၊ အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား ရူပဓာတုယာ ရူပီ ပုဂ္ဂလောတိတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ။ပဋိကမ္မ စတုက္က နောင်ကား နိဂ္ဂဟစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ဤသည်လည်း သိကောင်းပြီ။ ဥပနယနကို အောက်၌လည်း ဘော်၍ ဟောလေ။ နိဂ္ဂဟစတုက္ကကိုလည်း ဘော်၍ဟောလေ။ အောက်နှင့်အတူပင်။

၁၁–ဂတိအနုယောဂ

၆၃။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အသ္မာလောကာ၊ ဤလောကမှ။ ပရံ၊ တမလွန်ဖြစ်သော။ လောကံ၊ လောကကို လည်းကောင်း။ ပရသ္မာ၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော။ လောကာ၊ လောကမှ။ ဣမံလောကံ၊ ဤလောကသို့ လည်းကောင်း။ 'သန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်း လာခြင်းကို ပြုသလော။ ဝါ၊ ကျင်လည်သလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ ဩ ပြုအပ်သည်ဟုတ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင်တည်း။ အသ္မာလောကာ၊ ဤလောကမှ။ ပရံ၊ တမလွန်ဖြစ်သော။ လောကံ၊ လောကသို့လည်းကောင်း။ ပရသ္မာ၊ ရှေးဖြစ်သော။ လောကာ၊ လောကမှ။ ဣမံလောကံ၊ ဤလောကသို့လည်းကောင်း။ သန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်းလာခြင်းပြုသလော။ ဣတိ ပုဋ္ဌာယံ၊ ဤသို့သောအမေးသည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ဝေံ၊ဤသို့သော် ကား။ မယာ။ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆို အပ်။ပ။

၇၀။ အညော၊ တပါးသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ပ။ သောစ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ အညောစ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ပ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။နေဝ သန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်းလာခြင်းကို မပြုသလော။ အညော၊ တပါး သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ နသန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်းလာခြင်းကို မပြု သလော။ပ။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင်တည်း။ အသ္မာ လောကာ၊မှ။ ဣမံလောကံ၊ သို့။ ပရသ္မာ၊ရှေးဖြစ်သော။လောကာ၊ မှ။ ဣမံလောကံ၊ ကသို့။ သန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်း လာခြင်းကို ပြုသလော။ အညော၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ အသ္မာ လောကာ၊ မှ။ပ။

၇၁။ သန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်း လာခြင်းကို ပြုသလော။ သောစ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း။ အညောစ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်းကောင်း။ သန္ဓာဝတိ၊လော။သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ပင်တည်း။ နေဝသန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်းလာခြင်းကို မပြုသလော။ အညော၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ပ။

၇၂။ နေဝသန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်း လာခြင်းကို မပြုသလော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အသ္မာလောကာ၊မှ။ ပရံ၊ တမလွန်ဖြစ်သော။ လောက၊သို့။ ပရသ္မာ၊ ရှေးဖြစ်သော။လောကာ၊ မှ။ ဣမံလောကံ၊ ဤလောကသို့။ နသန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်းလာခြင်းကို မပြုသလော။ ဣတိပုဋ္ဌာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ရှိသော်။အာမန္တာ၊

ဩ ပြု၏။ ဣတိ၊ သို့။ နုယုဉ္ဇတ္တမ္ဗံ၊ သလော။ ဘဂဝတာ၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်။ သတ္တက္ခတ္တုပရမံ။ပ။သမ္ဘသဒ္ဓါဇနုကမ္ဗယာတိ၊သတ္တက္ခတ္တုပရမံ။ပ။ သမ္ဘသဒ္ဓါဇနုကမ္ဗယာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သတ္တက္ခတ္တုပရမံ၊ ခုနစ်ကြိမ်အလွန်။ သန္ဓာဝိတွာန၊ သွားခြင်း လာခြင်းကိုပြု၍။ပုဂ္ဂလော၊သည်။ သမ္ဘသဒ္ဓါဇနုကမ္ဗယာ၊ခပ်သိမ်းသော သံယောဇဉ်တို့၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ အန္တကရော၊ အဆုံးကို ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်သည်။ အတ္ထေဝ၊ ရှိသည်သာမဟုတ်လော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ ၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အသ္မာလောကာ၊မှ။ ပရံ၊တမလွန်ဖြစ်သော။ လောကံ၊ သို့။ ပရသ္မာ လောကာ၊ ရှေးဖြစ်သော လောကမှ။ ဣမံလောကံ၊ သို့။ သန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်း လာခြင်းကို ပြု၏။ပ။

၇၅။ ဘဂဝတာ၊ရှင်ပင်ဘုရားသည်။ အနမတဂ္ဂါယံ ဘိက္ခဝေ သံသာရောပုဗ္ဗကောဋိနပညာယတိ။ပ။သံသရတန္တိ။အနမတဂ္ဂါယံ။ပ။သံသရတံဟူ၍။ဝုတ္တာ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ အယံသံသာရော၊ ဤခန္ဓာအာယတန ဓာတ်တို့၏အစဉ်မပြတ် ဖြစ်ခြင်းသည်။ အနမတဂ္ဂေါ၊ မသိအပ်သောအစရှိ၏။ အဝိဇ္ဇာနီဝရဏာနံ၊ တို့၏ လည်းကောင်း။ တဏှာသဒ္ဓါဇနာနံ၊ လည်းကောင်း။ သန္ဓာဝတံ-သန္ဓာဝန္တာနံ၊ သွားခြင်း လာခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။ သံသရတံ- သံသရန္တာနံ၊ ကျင်လည်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။ သတ္တာနံ၊တို့၏။ ပုဗ္ဗကောဋိ၊ ရှေးအစွန်းသည်။ နပညာယတိ၊ မထင်။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ္တန္တော၊ သည်။ အတ္ထေဝနနု၊ လော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ ၏။ပ။ ပရဝါဒီဿေဝ ပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင်တည်း။ပ။

၇၇။ ကောစိ၊တစုံတယောက်သောသူသည်။အတ္ထိ၊ရှိသလော။ မနုဿော၊ လူသည်။ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍။ ဒေဝေါ၊နတ်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ၊

ဩြ ရှိ၏။ သွေဝမနုဿော၊ ထိုလူသည်ပင်တည်း။ သောဒေဝေါ၊ ထိုနတ်လော။ ဧဝံ၊ သို့။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ အပ်။ပ။ သွေဝမနုဿော၊ ထိုလူသည်ပင်တည်း။ သောဒေဝေါ၊ ထိုနတ်လော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။သတိ၊သော်။အာမန္တာ၊၏။မနုဿော၊ လူသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မနုဿော၊လူသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနုဿဘူတော။ လူဖြစ်သည်ဖြစ်၍လျှင်။ အညော၊ တပါးတည်းဖြစ်၍လည်း။ ဒေဝေါ၊သည်။အညော၊ တပါးတည်း။မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ သွေဝါယံ-သော အယံသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ သန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်း လာခြင်းကို ပြု၏။ ဇာတိ၊ သို့၊ မနုဿော၊ လူသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ ဝဒေသိ၊ဆို၏။ တေ၊သင်ပရဝါဒီ၏။ ဇာဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားသည်။ မိစ္ဆာ-သပရာမော၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။

သွေဝပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်တည်း။ ဇာတော၊ ဤဘဝမှ။ စုတော၊ စုတေသည်ဖြစ်၍။ ပရံ၊ တမလွန်ဖြစ်သော။ လောကံ၊ လောကသို့။ သစေသန္ဓာဝတိ၊ အကယ်၍ သွားခြင်း လာခြင်းကို ပြုအံ့။ အနညော၊ တပါးမဟုတ် သည်ဖြစ်၍။ သောတာပန္နော၊ သည်။ မရဏာ၊သေခြင်းသည်။ နဟောဟိတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ပါဏာတိပါတောပိ၊ သူ့အသက်ကို လျင်စွာ ချခြင်းကိုလည်း။ နုပလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ကမ္မဝိပါကော၊ ကံ၏အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကတာနံ၊ အပ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ကုသလာကုသလေ၊ကုသိုလ် အကုသိုလ်သည်။ ဝိပစ္စမာနေ၊ အကျိုးကို ပေးလင့်သည်ရှိသော်။ သွေဝါယံ သောဧဝ အယံသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ သန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်းလာခြင်းကိုပြု၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ မနုဿော၊ လူသည်။

ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဧတိ၊ဤသို့။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ ဝဒေသိ၊ဆို၏။ တေ၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ ဧဒံဝစနံ၊ဤစကားသည်။ မိစ္ဆာ–သပရာဓော၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ပ။

၇၉။ မနုဿော၊ လူသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သလော။ မနုဿော၊လူသည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ပေတော၊ပြိတ္တာသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့လော။ မနုဿော၊လူသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နေရယိကော၊ ငရဲသူသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်သလော။ မနုဿော၊ လူသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ တိရစ္ဆာနဂတော၊တိရစ္ဆာန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ မနုဿော၊လူသည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ ဩဋ္ဌော၊ ကုလားဥဋ္ဌသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ မနုဿော၊ လူသည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ ဂေါဏော၊ နွားသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်သလော။ ဂဒြဘော၊ မြည်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ သူကရော၊ ဝက်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သလော။ မနုဿော၊ လူသည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ မဟိံသော၊ ကျွဲသည်။ ဟောတိ၊ သလော။ ဧတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ ၏။ပ။

၈၁။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ အတ္ထိ၊ လော။ ခတ္တိယော၊သည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏားသည်။ဟောတိ၊ သလော။ ဧတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ ၏။ သေ့ဝ ခတ္တိယော၊ ထိုမင်းသည်ပင်တည်း။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားဖြစ်သလော။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ–နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ အပ်။ပ။

၈၂။ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဝေဿော၊ ကုန်သည်သည်။ ဟောတိ၊ သလော။ ခတ္တိယော၊သည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ သုဒ္ဒေါ၊ သူဆင်းရဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ပ။ အာမန္တာ၊၏။ သေ့ဝ ခတ္တိယော၊ ထိုမင်းသည်ပင်တည်း။ သော သုဒ္ဒေါ၊ ထိုသူဆင်းရဲလော။ ဧဝံ၊ သို့။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ–နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ အပ်။ပ။

၇၆။ ဟတ္ထစ္ဆိန္နော၊ လက်ပြတ်သောသူသည်။ ဟတ္ထစ္ဆိန္နောဝ၊ လက်ပြတ်ပင်တည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ပါဒစ္ဆိန္နော၊ ခြေပြတ်သောသူသည်။ ပါဒစ္ဆိန္နောဝ၊ ခြေပြတ်ပင်တည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဟတ္ထပါဒစ္ဆိန္နော၊ လက်ခြေပြတ်သောသူသည်။ ဟတ္ထပါဒစ္ဆိန္နောဝ၊ လက်ခြေပြတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ကဏ္ဏစ္ဆိန္နော၊ နားပြတ်သောသူသည်။ ကဏ္ဏစ္ဆိန္နောဝ၊ နားပြတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ နာသစ္ဆိန္နော၊ နှာခေါင်းပြတ်သောသူသည်။ နာသစ္ဆိန္နောဝ၊ နှာခေါင်းပြတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ကဏ္ဏနာသစ္ဆိန္နောဝ၊ နားနှာခေါင်း ပြတ်သော သူသည်။ ကဏ္ဏနာသစ္ဆိန္နောဝ၊ နားနှာခေါင်း ပြတ်သော သူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ အင်္ဂုလိစ္ဆိန္နော၊ လက်ချောင်း ပြတ်သောသူသည်။ အင်္ဂုလိစ္ဆိန္နောဝ၊ လက်ချောင်း ပြတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ အဠစ္ဆိန္နော၊ လက်မပြတ်သောသူသည်။ အဠစ္ဆိန္နောဝ၊ လက်မပြတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ကဏ္ဍရစ္ဆိန္နော၊ အကြောမပြတ်သော သူသည်။ ကဏ္ဍရစ္ဆိန္နောဝ၊ အကြော မပြတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ကုဏိဟတ္ထကော၊ လက်ကုတ်သောသူသည်။ ကုဏိဟတ္ထကောဝ၊ လက်ကုတ် သည်သာပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ် သလော။ ဖဏဟတ္ထကော၊ လက်ပြစ်သောသူသည်။ ဖဏဟတ္ထကောဝ၊ လက်ပြစ်သော သူသည်ပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ သလော။ ကုဋ္ဌိယော၊ ထွတ်အိုင်းနာ ရှိသောသူသည်။ ဂဏ္ဍိယော၊ ပွေးညှင်း ရှိသောသူသည်။ ကိလာသိယော၊ နူသောသူသည်။ သောသိယော၊ ချောင်းဆိုးသောသူသည်။ အပမာရိယော၊ ဝက်ရူးရှိသောသူသည်။ ဟောတိ၊ သလော။ ဩဋ္ဌော၊ ကုလားဥဋ္ဌသည်။ ဩဋ္ဌောဝ၊ ကုလားဥဋ္ဌသည်ပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ပ။

၉၁။ သရူပေါ၊ ရုပ်နှင့် တကွသော သူသည်။ သန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်းလာခြင်းကို ပြုသည်လော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ ၏။ ယံသရိရံ၊ အကြင်သရီရသည်။ အတ္တိ၊၏။

တံသရိရံ၊ ထိုသရီရသည်။ ဇီဝံ၊ ဇီဝမည်သလော။ ယံဇီဝံ၊ အကြင်ဇီဝသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံဇီဝံ၊ ထိုဇီဝသည်။ သရီရံ၊ သရီရ မည်သလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ အပ်။ သဝေဒနာ၊ ဝေဒနာနှင့်တကွ။ သန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်း လာခြင်းကို ပြုသလော။ပ။ သသညာ၊ နှင့်တကွ။ပ။ အရူပေါ၊ ရုပ်မရှိသည် ဖြစ်၍။ သန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်းလာခြင်းကို ပြုသလော။ ဧဝံ၊ သို့။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ အပ်။ပ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ နသန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်းလာခြင်းကို မပြုသလော။ပ။

၉၄။ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့သည်။ ဘိဇ္ဇမာနေသု၊ ပျက်ကုန်သည်။ သန္တေသု၊ ရှိကုန်သော်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စေ ဘိဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ပျက်အံ့။ ဥစ္ဆေဒေါ၊ ဥစ္ဆေဒဖြစ်သော။ ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ သာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို။ ဗုဒ္ဓေန၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်။ ဝိဝဇ္ဇိတာ၊ ကြဉ်တော်မူအပ်၏။ ။ခန္ဓေသု၊ တို့သည်။ ဘိဇ္ဇမာနေသု၊ ပျက်ကုန်သည်။ သန္တေသု၊ ကုန်သော်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နောစေဘိဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍မပျက်အံ့။ နိဗ္ဗာနေန၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်။ သမသမော၊ အလွန်တူသည်ဖြစ်၍။ သဿတော၊ မြဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဂတိအနုယောဂပြီး၏။

၁၂-ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ

၉၅။ ရူပံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပညတ္တိ၊ ပညတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ သလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ ၏။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲသလော။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ သင်္ခတံ၊ လေးပါးသော ပစ္စည်းသည် ပြုပြင်အပ်သလော။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်သလော။ ရူပံ၊ သည်။ ခယဓမ္မံ၊ ကုန်တတ်သောသဘောရှိသလော။

ဝယမ္မံ၊ ပျက်တတ်သော သဘောရှိသလော။ ဝိရာဂဓမ္မံ၊ တပ်ခြင်းကင်းသော သဘောရှိသလော။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်တတ်သော သဘောရှိသလော။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်တတ်သော သဘောရှိသလော။ အာမန္တာ။ပ။

၉၇။ နီလံ၊ ညိုသော။ ရူပံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ နီလကသာ၊ ညိုသော။ ပုဂ္ဂလသ်ာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပညတ္တိ၊ ပညတ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ သိခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ ပီတံ၊ ရွှေသော။ပ။ လောဟိတံ၊ နီသော။ပ။ ဩဒါတံ၊ ဖြူသော။ပ။ သနိဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သော။ပ။ အနိဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းမရှိသော။ပ။ သပ္ပဋိဃံ၊ ထိပါးခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။အပ္ပဋိဃံ၊ထိပါးခြင်းမရှိသော။ပ။

၉၈။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊စွဲ၍။ ကုသလသာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂလသာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပညတ္တိ၊ သိခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ သလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သလော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ သဖလာ၊ အာနိသင်နှင့်တကွရှိသလော။ သဝိပါကာ၊ အကျိုးနှင့်တကွ ရှိသလော။ ဥ[illegible]ယာ၊ လိုအပ်သော အကျိုးရှိသလော။ ကန္တဖလာ၊ နှစ်လိုအပ်သောအကျိုးရှိသလော။ မနုညဖလာ၊ ဝမ်းမြောက်အပ်သော အကျိုးရှိသလော။ အသေစနကဖလာ၊ ဟိလေသာသည် မသွန်းအပ်သောအကျိုးရှိသလော။ သုခုဒြယာ၊ ချမ်းသာစွာ ပွါးစီးခြင်း ရှိသလော။ သုခဝိပါကာ၊ သုခအကျိုးရှိသလော။ အာမန္တာ။ပ။

၁၀၄။ စက္ခုံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုရှိသော။ ပုဂ္ဂလောတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗော၊အပ်သလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ ၏။ စက္ခုမှိ၊ စက္ခုသည်။ နိရုဒ္ဓေ၊ ချုပ်သည်ရှိသော်။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိရုဒ္ဓေါတိ၊ ချုပ်၏ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ အပ်သလော။ နဟေဝံ

ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရှိသော။ ပုဂ္ဂလောတိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သလော။ အာမန္တာ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ နိရုဒ္ဓါယ၊ ချုပ်သည်ရှိသော်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရှိသလော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိရုဒ္ဓေါတိ၊ ချုပ်၏ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

အမှာ ပညတ္တာနုယောဂကထာ နောင်ကား စုတိပဋိသန္ဓာနုယောဂ.ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုစုတိုသည်လည်း သကဝါဒီပက္ခ၊ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုပက္ခသည်ကား သော ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနုယောဂ၊ သွေဝပုဂ္ဂလောသန္ဓာဝတျာနုယောဂ၊ အညော ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် သော ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း သော ပုဂ္ဂလောသန္ဓာဝတိ၊ အညော ပုဂ္ဂလောသန္ဓာဝတိ၊ သောစ အညော စသန္ဓာဝတိ၊ နေဝ သော သန္ဓာဝတိ နအညောသန္ဓာဝတိ၊ သောသန္ဓာဝတိ အညောသန္ဓာဝတိသောစအညောစသန္ဓာဝတိ နေဝသော သန္ဓာဝတိနအညောသန္ဓာဝတိဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် သော ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုလောမပဥ္စကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဥ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း နိဂ္ဂဟ ဥပနာ ပါပနာရောပနာ ဝတ္ထု၊ နိဂ္ဂဟ ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား ဝတ္ထု၊ အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု၊ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအနနုယောဂဝတ္ထုသည်ကား ပုစ္ဆာပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ

ဟောတော်မူ၏။ ယကဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ ထိုအနုယောဂဝတ္ထု
နောင်ကား အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာ အဝ
ဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်
မူ၏။ အောက်နှင့်အတူပင်။ အနုလောမ ပဉ္စကနောင်ကား ပဋိ
ကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပဌမဖြစ်သော ပဋိ
ကမ္မစတုက္ကာနိ ဒုတိယဖြစ်သော ပဋိကမ္မစတုက္ကာနိဟူ၍ နှစ်ပါး
တွင်သော် ပဌမပဋိကမ္မ စတုက္ကာနိကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်
မူ၏။ ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟော
တော်မူ၏။နသုတ္တာဟရဏဝတ္ထု သုတ္တာဟရဏဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါး
တွင်သော် နသုတ္တာဟရဏဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။
ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေး
ဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ပုဂ္ဂလော
သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံ လောကံ ပရသ္မာ လောကာ
ဣမံလောကန္တိတည်း။ အာမန္တာသည် ပဋိဇာနနာတည်း။ ထို
နောင် သုတ္တာဟရဏ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း
ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာ နှစ်ပါး။ ထိုနောင်အဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။
ထို၏လည်း နိဂ္ဂဟ ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဟူ၍ လေးပါးတွင်
သော် နိဂ္ဂဟကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား
အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုလောမဥပနာကို
ဟောတော်မူ၏။ ဥပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိပုဂ္ဂလော နဝတ္တဗ္ဗံ
ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာ လောကာ ဣမံလောကံ ပရသ္မာလော
ကာ ဣမံ လောကန္တိတည်း။ပါပနာဟူသော်ကား နော စ ဝတ ရေ
ဝတ္တဗ္ဗေ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ သတ္တက္ခတ္တုပရမံ။ပ။ အတ္ထေဝ
သုတ္တန္တောတိတည်း။ အနုလောမရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထ
ဝဒေသိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ဝတ္တဗ္ဗော ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာ
လောကာ ပရံလောကံ ပရသ္မာ လောကာ ဣမံလောကန္တိ။ဝတ္တဗ္ဗေ
ခေါ ဝုတ္တံဘဂဝတာ။ပ။ အတ္ထေဝ သုတ္တန္တော မိစ္ဆာတည်း။ ထို
နောင်ကား ပဋိလောမ ဥပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ပဋိလောမ

ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ပ။အတ္ထေဝ သုတ္တန္တောတိတည်း။ ပဋိလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ၊နဝုတ္တံပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာ လောကာ ပရံလောကံ ပရသ္မာ လောကာ ဣမံလောကန္တိတည်း။ ပဋိလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ၊ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နေဝဝတ္တဗ္ဗံ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံလောကံ ပရသ္မာ လောကာ ဣမံ လောကန္တိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ သတ္တက္ခတ္တုပရမံ။ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ မိစ္ဆာတည်း။

ပဋိကမ္မစတုက္ကနောင်ကား နိဂ္ဂဟစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟစတုက္ကဟူသော်ကား တွဉ္စေပနမညသိ၊ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နဝတ္တဗ္ဗံ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာ လောကာ ပရံ လောကံ ပရသ္မာ လောကာဣမံလောကန္တိ။ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ သတ္တက္ခတ္တု ပရမံ။ ပ။အတ္ထေဝ သုတ္တန္တောတိ။နောစ ဝတ္တဗ္ဗေတေန တဝ တတ္ထ ဟေတာယ ပဋိညာယ ဟေဝံ ပဋိဇာနန္တာ ဟေဝံနိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ၊ အထတံနိဂ္ဂဏှာမ။သုနိဂ္ဂဟိတောစ ဟောသိ။ဟဉ္စိနဝတ္တဗ္ဗံ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံလောကံ ပရသ္မာလောကာ ဣမံ လောကန္တိ၊ နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ သတ္တက္ခတ္တု ပရမံ။ပ။ အတ္ထေဝ သုတ္တန္တောတိ၊ ယံတတ္ထဝဒေသိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ဝတ္တဗ္ဗော ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ၊ အသ္မာလောကာ ပရံ လောကံ ပရသ္မာလောကာ ဣမံလောကန္တိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ၊ ဣဒံ တေ မိစ္ဆာတည်း။

နိဂ္ဂဟစတုက္ကနောင်ကား ဥပနယနစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ဥပနယနစတုက္က ဟူသော်ကား ဧသေစေ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတော ဟေဝမေဝံ တတ္ထဒက္ခ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံလောကံ ပရသ္မာလောကာ ဣမံလောကန္တိ တေနတေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ သော ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံ လောကံ ပရသ္မာလောကာ ဣမံလောကန္တိ။ နောစ မယံ တယာ

တတ္ထ ဟေတာယ ပဋိညာယ ပဋိဇာနန္တော ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ အထတံ နိဂ္ဂဏှာမ၊ နိဂ္ဂဟိတာစ ဟောသိ။ ဟဉ္စိ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံလောကံ ပရသ္မာ လောကာ ဣမံ လောကန္တိ၊ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ သောပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံလောကံ ပရသ္မာလောကာ ဣမံလောကန္တိ၊ ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံလောကံ ပရသ္မာလောကာ ဣမံ လောကန္တိ၊ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ သောပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာပရံလောကံ ပရသ္မာ လောကာ ဣမံလောကန္တိ ဣဒံတေမိစ္ဆာတည်း။ပဋိလောမလည်း ဤနှင့်အတူပင်။ နိဂ္ဂမစတုက္ကလည်း ဤနှင့်အတူပင်။

ပဉ္စမပဋိကမ္မစတုက္ကာနိ နောင်ကား ဒုတိယ ပဋိကမ္မစတုက္ကာနိကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပဋိကမ္မဥပနာ ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထု၊ ပဋိကမ္မဥပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား နသုတ္တာဟရဏဝတ္ထု၊ သုတ္တာဟရဏဝတ္ထုဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာဟရဏဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ ဣမံလောကန္တိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ နနုဝုတ္တံဘဂဝတာ အနမတဂ္ဂါယံ ဘိက္ခဝေ သံသာရော ပုဗ္ဗကောဋိ နပညာယတိ၊အဝိဇ္ဇာနီဝရဏာနံ တဏှာသံယောဇနာနံ သန္ဓာဝတံသံသရတံ၊ အတ္ထေဝ သုတ္တန္တောတိတည်း။အနုလောမ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ၊နဝတ္တဗ္ဗံဣမံလောကံ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အနမတဂ္ဂါယံ။ပ။ သုတ္တန္တောတိတည်း။ပဋိလောမဥပနာဟူသော်ကား ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အနမတဂ္ဂါယံ ဘိက္ခဝေ သံသာရော ပုဗ္ဗကောဋိ နပညာယတိ၊ အဝိဇ္ဇာနီဝရဏာနံ။ပ။ သုတ္တန္တောတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နောစ

ဝတရေဝတ္တဗ္ဗေနဟောဝံ ဝတ္တဗ္ဗံအစရှိသည့်တည်း။ရောပနာဟူသော်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကနှင့်အတူပင်။ နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကကိုလည်း ဘော်၍ဟောမြဲ ဟောလေ။ သကဝါဒီ ပက္ခနှောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပရဝါဒီပက္ခကိုလည်း အလုံးစုံကို ဘော်၍ ဟောလေ။ ကြွင်းသရွေ့ ကိုလည်း သိကောင်းပြီ။

သော ပုဂ္ဂလော သန္တာဝတ္တာနုယောဂ နှောင်ကား သွေ့ဝ ပုဂ္ဂလော သန္တာဝတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသွေ့ဝ ပုဂ္ဂလော သန္တာဝတ္တာနုယောဂသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း သာမညဖြစ်သော သွေ့ဝံ ပုဂ္ဂလောသန္တာဝတ္တာနုယောဂ ဝိသေသဖြစ်သော သွေ့ဝ ပုဂ္ဂလော သန္တာဝတ္တာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမည ဖြစ်သော သွေ့ဝ ပုဂ္ဂလော သန္တာဝတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုယောဂပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုဝတ္ထုသည်ကားအနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနနုယောဂ ဝတ္ထု၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာသည်ကား ပုဂ္ဂလော သန္တာဝတိအသ္မာလောကာပရံလောကံ ပရသ္မာလောကာ ဣမံလောကန္တိတည်း။အောက်နှင့်အတူပင်။အနုလောမပဉ္စကနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထု၊ ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို

ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထု၏လည်း နသုတ္တာဟရဏဝတ္ထု၊ သုတ္တာဟရဏဝတ္ထု၊ နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာဟရဏဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါး။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုနောင်ကား အဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုအဝတ္ထုသည်ကား ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် ပဋိကမ္မကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပဋိကမ္မဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ ပဋိကမ္မံတည်း။ ထိုနောင်ကား ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဌပနာ ပါပနာ ရောပနာသည်ကား အနုလောမဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ အနုလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိ နုဝတ္တဗ္ဗံသွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ ဣမံ လောကန္တိ တည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နောစေ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ နနု သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော မနုဿလောကာ စုတော ဒေဝလောကံ ဥပပန္နောဝ ဟောတီတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နုဝတ္တဗ္ဗံ သွေဝပုဂ္ဂလောဣမံ လောကံ၊ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော မနုဿ လောကာ။ပ။ သောတာပန္နောဝ ဟောတီတိတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိ နနုသောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော မနုဿ လောကာ စုတော ဒေဝလောကံ ဥပပန္နော၊ တတ္ထပိ သောတာပန္နောဝ ဟောတီတိတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ နုဝတ္တဗ္ဗံ သွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံ လောကံ ပရသ္မာလောကာ ဣမံ လောကန္တိ တည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ နုဝတ္တဗ္ဗံ သွေဝ ပုဂ္ဂလောသန္ဓာဝတိ။ပ။ ဣမံလောကံ၊ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော မနုဿ လောကံ စုတော။ပ။သောတာ

ပန္နောဝဟောတီတိ ဣဒံ တေ မိစ္ဆာတည်း။ဤသို့လျှင်အနုလောမ၌ ပါပနာရောပနာ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာရောပနာ ဤလေးပါး အပေါင်းသည်လျှင် ပဋိကမ္မစတုက္ကမည်၏။နိဂ္ဂဟ စတုက္ကဟူသော် ကား တွဒ္ဓေ ပန မညာသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ် နဝတ္တဗ္ဗံ သွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံလောကံ ပရသ္မာလောကာ ဣမံ လောကံ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော မနုဿ လောကာ စုတော ဒေဝလောကံ ဥပပန္နော တတ္ထပိ သောတာ ပန္နောဝ ဟောတီတိ နော စဝတ္တဗ္ဗေ တေန ဟာဝ တတ္ထ ဟေတာယ ပဋိညာယဟေဝံ ပဋိဇာနန္တံ ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ အယံ တံ နိဂ္ဂဏှာမ သုနိဂ္ဂဟိတော စ ဟောသိ။ဟဉ္စိ ပုဂ္ဂလော နဝတ္တဗ္ဗံ သွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံလောကံ ပရမသ္မာလောကာ ဣမံ လောကန္တိ နော စ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ နနုသောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော မနုဿ လောကာ ။ပ။ သောတာပန္နောဝ ဟော တီတိ၊ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နဝတ္တဗ္ဗံ သွေဝပုဂ္ဂလော။ပ။ ဣမံလောကံ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နနု သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော။ပ။ သောတာပန္နောဝ ဟောတီတိ ဣဒံ တေ မိစ္ဆာစသည် ဟောလေ။ ဥပနယန နိဂ္ဂမတို့ကိုလည်း အောက်နှင့်အတူပင် ဘော်၍ ဟော လေ။ ပရဝါဒီပက္ခကိုလည်း ဟောလေ။ သာမညဖြစ်သော သွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနုယောဂနှောင်ကား ဝိသေသ ဖြစ်သော သွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏ လည်း ဒေဝမနုဿုပပတ္တိ နာနတ္တာနုယောဂ ဝိသေသသတ္တဘာဝ နာနတ္တာ နုယောဂ အင်္ဂဝေကလျာ နုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါး တွင်သော် ဒေဝမနုဿုပပတ္တိနာနတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်းသာမည ဖြစ်သော ဒေဝ မနုဿု ပပတ္တိ နာနတ္တာနုယောဂ ဝိသေသ ဖြစ်သော ဒေဝမနုဿုပပတ္တိ နာနတ္တာနုယောဂ ဝိသေသတရ ဖြစ်သော ဒေဝမနုဿုပပတ္တိ နာနတ္တာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် သာမည ဖြစ်သော ဒေဝမနုဿုပပတ္တိ နာနတ္တာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟော

တော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရွေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထု ဟူသော်ကား သွေဝပုဂ္ဂလော ဒေဝေါ ဟောတိတိနယေဟံ ဝတ္ထုမွေ တိုင်ရှိတည်း။ ထို၏လည်း အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရွေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း သာမည ဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထု ဝိသေသ ဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရွေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရွေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ သကဝါဒိပုစ္ဆာတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရွေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကားအနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရွေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် နိဂ္ဂဟကိုရွေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟ တည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိသွေဝပုဂ္ဂလော ဇူမံ လောကံ စသည်တည်း။ အနုလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္ထမွေ။ သွေဝ မနုသော သဒေဝေါတိတည်း။အနုလောမရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ အစရှိသည်တည်း။ အောက်နှင့်အတူပင်။ ပဋိလောမမှာလည်း အတူပင်။ ပဋိကမ္မကိုလည်း ဟောလေ။အောက်နှင့်အတူပင်။ နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္ကကိုလည်း အောက်နှင့် အတူပင် ဟောလေ။ သာမည ဖြစ်သော ဒေဝမနုဿပပတ္တိ နာနတ္တာနုယောဂ နောင်ကား ဝိသေသဖြစ်သော ဒေဝမနုဿ ပပတ္တိ နာနတ္တာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရွေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို

ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။အတူပင်။နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာ
နာဟိနိဂ္ဂဟံတည်း။ သကဝါဒီနိဂ္ဂဟတည်း။ အနုလောမ ဥပနာ
ဟူသော်ကား ဟဉ္စိသွေဝမနုယော သောဒေဝေါတိတည်း။ပါပနာ
ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေမနုယောဟုတွာ။ပ။သန္တွာ
ဝတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေ
ခေါ သွေဝ မနုယော သောဒေဝေါတိ မိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမ
ဥပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိမနုယောဟုတွာဒေဝေါဟောတိ။သန္တွာ
ဝတိတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစဝတရေ
ဝတ္တဗ္ဗေ။သွေဝမနုယောဒေဝေါတိတည်း။ရောပနာဟူသော်ကား
ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ သွေဝမနုယော သောဒေဝေါတိ
မိစ္ဆာတည်း။ ထိုဝိသေသဖြစ်သော ဒေဝမနုဿုပပတ္တိနာနတ္တာ
နုယောဂနောင်ကား ဝိသေသတရဖြစ်သောဒေဝမနုဿုပပတ္တိ နာ
နတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထုအဝတ္ထု
နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း
ပုစ္ဆာပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်
မူ၏။ သကဝါဒီ ပုစ္ဆာတည်း။ အနုလောမ ဥပနာ ဟူသော်ကား
ဟဉ္စိ သွေဝ မနုယော သော ဒေဝေါတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်
ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ သန္တွာဝတိတည်း။ ရောပနာ
ဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ သွေဝ မနုယောဒေဝေါ နောစ
ဝတ္တဗ္ဗေတိ မိစ္ဆာတည်း။ပဋိလောမဥပနာ ဟူသော်ကား သစေဟိ
သန္တွာဝတိ စသည်တည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ
ဝတ္တဗ္ဗေ သွေဝမနုယောဒေဝေါတိတည်း။ရောပနာဟူသော်ကား
ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ သွေဝ မနုယော ဒေဝေါတိ
မိစ္ဆာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။
ထိုသည်ကား ပဋိကမ္မ ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဝတ္ထု ပဋိကမ္မ
ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ဟော
တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား န သုဒ္ဓါဟရဏဝတ္ထု သုဒ္ဓါဟရဏ
ဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် နသုဒ္ဓါဟရဏဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။

ထိုနောင်ကား အနုလောမ ဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိ နုဝတ္တမ္ဗံ ဣမံလောကံတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နော စ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော ဟောတီတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ န ဝတ္တဗ္ဗံ သေ့ဝ ပုဂ္ဂလော။ပ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ သောတာပန္နော၀။ပ။ မိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိ သောတာပန္နော တတ္ထပိ သောတာပန္နော၀ ဟောတီတိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန တဝ ရေ နဝတ္တဗ္ဗေ သေ့ဝ ပုဂ္ဂလော သန္တာဝတိ စသည်တည်း။ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ နဝတ္တဗ္ဗေ သေ့ဝ ပုဂ္ဂလော ဝတ္တဗ္ဗေခေါ သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော မနုဿလောကာ စုတော ဒေဝလောကံ ဥပပန္နော တတ္ထပိ သောတာပန္နော၀ ဟောတီတိ မိစ္ဆာတည်း။ နိဂ္ဂဟ ဥပနယန နိဂ္ဂမတို့ကိုလည်း ဆော်၍ဟောလေ။ဝိသေသသတ္တာဘာ၀ နာနတ္တာနုယောဂသည်ကား ခတ္တိယမူလက ရှိသော ဇာတျာနုယောဂ ဗြာဟ္မဏမူလကရှိသော ဇာတျာနုယောဂ ဝေဿမူလကရှိသော ဇာတျာနုယောဂ သုဒ္ဒမူလကရှိသော ဇာတျာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ခတ္တိယမူလကရှိသော ဇာတျာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဗြာဟ္မဏမူလီ ရှိသော ခတ္တိယမူလကဇာတျာနုယောဂ ဝေဿမူလီရှိသော ခတ္တိယမူလကဇာတျာနုယောဂ သုဒ္ဒမူလီ ရှိသော ခတ္တိယ မူလကဇာတျာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ဗြာဟ္မဏမူလီရှိသော ခတ္တိယမူလကဇာတျာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း သာမည ဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထု ဝိသေသဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထု ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထုကို

ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါး။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသဖြစ်သော အနုနယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း နိဂ္ဂဟ ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် နိဂ္ဂဟကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံတည်း။ အနုလောမဥပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိသွေဝပုဂ္ဂလော ။ပ။ ဗြာဟ္မဏောတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ သွေဝခတ္တိယော သော. ဗြာဟ္မဏောတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ၊ဝတ္တဗ္ဗေခေါသွေဝပုဂ္ဂလောသန္ဓာဝတိ။ပ။သောဗြာဟ္မဏောတိ။ ။ဣဒံတေမိစ္ဆာတည်း။ပဋိကမ္မစသည် အောက်နှင့်အတူပင်။ ကြွင်းသည်ကို သိကောင်းပြီ။

ဇာတျာနုယောဂ နောင်ကား အဂ်ဂေကလျာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဟတ္ထစ္ဆိန္န ပါဒစ္ဆိန္နစသော အများတွင်သော် ဟတ္ထစ္ဆိန္နကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော်ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုနယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား သွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံလောကံ ပရသ္မာလောကာ ဣမံ လောကန္တိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ဟတ္ထစ္ဆိန္နော ဟတ္ထစ္ဆိန္နောဝ

ဟောတိတည်း။အဝဇာနနာဟူသော်ကား နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ပဋိကမ္မ နိဂ္ဂဟ ဥပနယန နိဂ္ဂမစတုက္ကတို့ကိုလည်း ဆော်၍ ဟောလေ။ သကဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီ ပက္ခ။ သွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပရဝါဒီ ပက္ခသည်ကား သာမညဖြစ်သော သွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနုယောဂ ဝိသေသဖြစ်သော သွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညဖြစ်သော သွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနုယောဂကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း ပစ္စနီကပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကသောငါးပါးတွင်သော်ပစ္စနီကပဉ္စကကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား နသုတ္တာဟရဏဖြစ်သောဝတ္ထု သုတ္တာဟရဏဖြစ်သော ဝတ္ထုနှစ်ပါး တွင်သော် နသုတ္တာဟရဏဖြစ်သော ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံတည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိနဝတ္တဗ္ဗံ။ပ။ ဣမံလောကံတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော သောတာပန္နောဝ. ဟောတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ နဝတ္တဗ္ဗံ သွေဝ။ပ။ဣမံ လောကံ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ် သောတာပန္နောဟောတီတိတည်း။ပဋိလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိ သောတာပန္နော ဟောတီတိတည်း။ ပဋိလောမပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ နဝတ္တဗ္ဗံ သွေဝ ပုဂ္ဂလောသန္ဓာဝတိ။ပ။ဣမံ လောကံ တည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။နဝတ္တဗ္ဗံ သွေဝ ပုဂ္ဂလော။ပ။ ဣမံ လောကံ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ် သောတာပန္နော ဟော

တိတိ မိစ္ဆာတည်း။ ဤသို့လျှင် နိဂ္ဂဟအနုလောမ၌ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါးအပေါင်းသည်လျှင် အနုလောမပဉ္စကမည်၏။ သေ့ဝပုဂ္ဂလော သန္တာဝတျာနုယောဂ နောင်ကား သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလောသန္တာဝတျာနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်းသောတာပန္နောပုဂ္ဂလော သန္တာဝတျာနုယောဂ၊ အနညော အဝိဂတာနုယောဂ၊ သရူပေါ သန္တာဝတျာနုယောဂ၊ အရူပေါ သန္တာဝတျာ နုယောဂ၊ ရူပံ သန္တာဝတျာနုယောဂ၊ ရူပံ နသန္တာဝတျာနုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါးပြား၏။ ထိုခြောက်ပါးတို့တွင် သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော သန္တာဝတျာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတို့တွင် အနုလောမ ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း နိဂ္ဂဟဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထု နိဂ္ဂဟဌပနာပါပနာရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား သောတာပန္နော မနုဿလောကာ စုတော ဒေဝလောကံ ဥပပန္နော၊ တတ္ထပိ သောတာပန္နောဝ ဟောတိတိ ကတ္ထာ တေနစ ကာရဏေန ဣမံ လောကံ တည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ပရဝါဒိ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံ တည်း။ အနုလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္ဇိသောတာပန္နော ဟုတ္ထာတည်း။ အနုလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ သောတာပန္နော စသည်တည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ သောတာပန္နော၀။ပ။ နော စ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ မိစ္ဆာတည်း။

ပဋိလောမဥ္စပနာ ဟူသော်ကား နောစေပန ဝတ္တဗ္ဗေ သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော မနုဿောဟောတီတိတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ သောတာပန္နော အစရှိသည်တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ အစရှိသည်တည်း။ဤသည်လျှင် နိဂ္ဂဟအစရှိသည်တည်း။ အနုလောမ၌ ဥပနာပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါးအပေါင်းသည်လျှင် အနုလောမပဉ္စက မည်၏။ အနုလောမ ပဉ္စက နောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္တု အဝတ္တု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္တုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း နသုတ္တာဟရဏ ဝတ္တု သုတ္တာဟရဏဝတ္တုဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အောက်မှာ ပဋိကမ္မနှင့်အတူပင်။ နိဂ္ဂဟစတုက္က လည်း အတူပင်။ဥပနယနစတုက္ကဟူသော်ကား ဧဝေ စေ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတော ဟောဝ မေဝံ တတ္ထ ဒက္ခ၊ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ သောတာပန္နော မနုဿလောကာ စုတော ဒေဝလောကာ ဥပပန္နော၊ တတ္ထပိ သောတာပန္နောဝ ဟောတီတိ ကတ္တာ တေနစ ကာရဏေန၊ သွေဝ ပုဂ္ဂလော။ပ။ နောစဝတ္တဗ္ဗေ သောတာပန္နော။ပ။မနုဿော ဟောတိ။ နောစ မယံ တယာ တတ္ထ ဟေတာယ ပဋိညာယ ဟေဝံ ပဋိဇာနန္တံ ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ၊ အထ တံ နိဂ္ဂဟျာမ ဟန္ဒိ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတောစ ဟောသိ၊ ဟန္ဒိ သောတာပန္နော။ပ။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ တိ မိစ္ဆာ။နောစေ ပန ဝတ္တဗ္ဗေ၊ နောစေ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ သောတာပန္နော၊နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ မနုဿောတိ၊ ဣဒံ တေ မိစ္ဆာ တည်း။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂမ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂမ စတုက္က ဟူသော်ကား နဟေဝံ နိဂ္ဂဟေ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ တေနဟိ ယံ နိဂ္ဂဟျာသိ၊ ဟန္ဒိ သောတာပန္နော၊ တေဟိ ယေ ကတေ နိဂ္ဂဟေသေ ဒုက္ကဋေ သုကတေ ပဋိကမ္မေ သုကတာ ပဋိပါဒနာတိတည်း။ သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာ

နယောဂနောင်ကား အနညော အဝိဂတာနယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း သာမညဖြစ်သော အနညော အဝိဂတာ နယောဂ ဝိသေသဖြစ်သော အနညောအဝိဂတာ နယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမည။ပ။ ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုလောမပစ္စနီက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပစ္စနီကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း.အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါး။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင် ဝိသေသသည်ကား ဟတ္ထတ္ထိနေ္ဘာဟူ၍လည်းကောင်း ပါဒတ္ထိနေ္ဘာ ဟူ၍ လည်းကောင်း ဟတ္ထပါဒတ္ထိနေ္ဘာ ဟူ၍လည်းကောင်း များစွာပြား၏။ ထိုများစွာတို့တွင် ဟတ္ထတ္ထိနေ္ဘာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမပစ္စနီက ပဋိကမ္မ စတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပစ္စနီကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏ ထို၏လည်း အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိကမ္မ စတုက္ကသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း နသုတ္တာဟရဏ ဝတ္ထု သုတ္တာဟရဏဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာဟရဏ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနသုတ္တာဟရဏ ဝတ္ထု သည်ကား

ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ နိဂ္ဂဟဥပနာ ပါပနာရောပနာ တို့သည်ကား အောက်နှင့်အတူပင်။ နိဂ္ဂဟ စတုက္က စသည်ကိုလည်း အောက်နှင့် အတူဘော်၍ ဟောလေ။ ထိုနောင်ကား အရူပေါ သန္တာဝတျာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း သာမည ဝိသေသ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ဟောတော်မူ၏။ အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါး တည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသ ဖြစ်သော သရူပေါသန္တာဝတျာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏ လည်း အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထု ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏ လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာ ဟူသော် ကား သရူပေါသန္တာဝတီတိ တည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိ ဇာနနာတည်း။ အနုယောဂဝတ္ထုသည်ကား ပုစ္ဆာအဝဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား တံဇီဝံ တံသရီရန္တိ တည်း။ အဝ ဇာနနာ ဟူသော်ကား နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ တည်း။ သွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္တာဝတိ၊ အသ္မာ လောကာ ပရံ လောကံ ပရသ္မာလောကာ ဣမံ လောကန္တိ အာမန္တာ၊ သဝေဒ နော သန္တာဝတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ သဝေဒနော သန္တာဝတီတိ အာမန္တာ။ တံ ဇီဝံ တံ သရီရန္တိ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ သသညော မှာလည်း ဘော်၍ ဟောလေ။ သသင်္ခါရော သ ဝိညာဏောတို့ သည် အတူပင်ချည်း။ ထိုနောင် အရူပေါ သန္တာဝတျာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အရူပေါ သန္တာဝတျာ နုယောဂ အဝေဒနော သန္တာဝတျာနုယောဂ အသညော သန္တာဝတျာ နုယောဂ အသင်္ခါရော သန္တာဝတျာနုယောဂ အဝိညာဏော

သန္တာဝတျာ နုယောဂဟူ၍ ငါးပါး တွင်သော်ကား အရူပေါ သန္တာဝတျာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း သာမညဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကိုရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတည်း။ သိကောင်းပြီ။ အရူပေါ သန္တာဝတျာနုယောဂ နောင်ကား ရူပံ သန္တာဝတျာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း သာမည ဝိသေသနှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ရူပံ သန္တာဝတျာနုယောဂ နောင်ကား ရူပံ နသန္တာဝတျာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို ရူပံနသန္တာဝတျာ နုယောဂသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ထို သာမညသည်ကား အနုလောမ ပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထိုအနုလောမ ပဉ္စကသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါး တွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အောက်နှင့်အတူ ပင်ချည်း။ ဝေဒနာ နသန္တာဝတိ၊ သညာ နသန္တာဝတိ၊ သင်္ခါရာ နသန္တာဝတိ၊ ဝိညာဏံ နသန္တာဝတိတို့သည်လည်း အတူပင်ချည်း ဤသို့ သကဝါဒီ ပက္ခကို တသက်လုံး ဟောဆုံးမှ ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောပြန်လေ။ တသက်လုံးပင် ထိုသကဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား ပရ ဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပက္ခသည်ကား သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော သန္တာဝတျာနုယောဂ အနုဉော အဝိဂတာ နုယောဂ သရူပေါ သန္တာဝတျာနုယောဂ အရူပေါ သန္တာဝတျာနုယောဂ ရူပံ သန္တာဝတျာနုယောဂ ရူပံ နသန္တာဝတျာနုယောဂ ဟူ၍ ခြောက်ပါးတွင်သော် သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော သန္တာဝတျာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပစ္စနီကပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် ပစ္စနီက ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု

နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထု၏လည်း နသုတ္တာဟရဏဝတ္ထု သုတ္တာဟရဏဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာဟရဏ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထု၏လည်း ပုစ္ဆာပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာတို့သည်ကား အောက်နှင့် အတူပင်။ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်းပဋိကမ္မဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထုပဋိကမ္မဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထု သည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား သောတာပန္နော ဓမ္မံ လောကံတည်း။ အောက်နှင့် အတူပင်။ နိဂ္ဂဟစတုက္က ဟူသော်ကား တွဲ့ပေနူ မညသိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ် သောတာပန္နောပုဂ္ဂလော။ပ။ဓမ္မံလောကံနောစ ဝတ္တဗ္ဗေသောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော။ပ။ တတ္ထပိ မနုဿောဟောတိတိ။ တေန တဝ တတ္ထ ဟေတာယ ပဋိညာယ ဟေဝံ ပဋိဇာနန္တံ ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေ တဗ္ဗေ။ အထ တံ နိဂ္ဂဏှာမ။ သုနိဂ္ဂဟိတောစ ဟောသိ။ ဟန္ဒိ သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော အစရှိသည်တည်း။ အောက်နှင့်အတူပင်။ ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္က ကုန်အောင်လည်း ဘော်၍ ဟောလေ။ ပရဝါဒီပက္ခကိုလည်း ပုဂ္ဂလောသန္တာဝတိ အစရှိသည်ကိုပင်ဟောလေ။ သိကောင်းပြီ။

စုတိ ပဋိသန္ဓာ နုယောဂ နောင်ကား ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ခန္ဓာတိ ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂ ပရိဝတ္တနာတိ ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂ

သုတ္တသံသန္ဒနာ ဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂ ဟူ၍သုံးပါးတွင်သော် ခန္ဓာတိဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင် သော်ကား သကဝါဒီကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ခန္ဓဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ အာယတန ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ မဂ္ဂင် ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ ခန္ဓဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ မိဿက အာယတန ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ မိဿက ဓာတု ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ ဣန္ဒြိယ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ ဘဝတော ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ ဥပမာ သံသန္ဒနာ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ ခဏဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂဟူ၍ ဆယ်ပါးတွင်သော် ခန္ဓဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညခန္ဓ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ ဝိသေသခန္ဓ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညခန္ဓ ဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရူပက္ခန္ဓာသာမည ဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ။ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုငါးပါးတို့တွင် ရူပက္ခန္ဓာ ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က ဥပနယနစတုက္က စသောငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း သာမည အနုနုယောဂဝတ္ထု ဝိသေသ အနုနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညအနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ရူပံဥပါဒါပညတ္တိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပရ

ဝါဒိ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၌လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ရူပံအနိစ္စံ စသည်တည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၌လည်း ပုစ္ဆာပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနနာဟိနိဂ္ဂဟတည်း။ အနုလောမ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိ ရူပံ ဥပါဒါယပုဂ္ဂလဿပညတ္တိ ရူပံအနိစ္စံ သင်္ခတံ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ ခယဓမ္မံ ဝယဓမ္မံ ဝိရာဂဓမ္မံ နိရောဓဓမ္မံ ဝိပရိဏာမဓမ္မန္တိတည်း။ အနုလောမပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလောပိ အနိစ္စောသင်္ခတော ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နော။ပ။ဝိပရိဏာမဓမ္မောတိတည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿပညတ္တိ၊ ရူပံအနိစ္စံ။ပ။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ နောစဝတ္တဗ္ဗေ။ ပုဂ္ဂလောပိအနိစ္စော သင်္ခတော။ပ။ ဝိပရိဏာမဓမ္မောတိတည်း။ ပဋိလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား နောစေပန ဝတ္တဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလောပိ အနိစ္စော။ပ။ဝိပရိဏာမ ဓမ္မောတိတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာဟူသော်ကား နောစေ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿပညတ္တိ။ ရူပံအနိစ္စံ။ပ။ဝိပရိဏာမဓမ္မန္တိတည်း။ ပဋိလောမ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ရူပံ ဥပါဒါယ ရူပဿ အနိစ္စံ သင်္ခတံ။ပ။ ဝိပရိဏာမဓမ္မန္တိ၊ နောစဝတ္တဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလောတိ။ အနိစ္စောဝိပရိဏာမဓမ္မောတိတည်း။ ဤသို့လျှင် နိဂ္ဂဟအနုလောမ၌လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါး အပေါင်းသည်လျှင် အနုလောမပဉ္စကတည်း။ အနုလောမ ပဉ္စကနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဿတိပဋိကမ္မစတုက္က သုဏာတိပဋိကမ္မစတုက္က ဃာယတိပဋိကမ္မစတုက္က သာယတိ ပဋိကမ္မစတုက္က ဖုသတိပဋိကမ္မစတုက္က ဝိဇာနာတိ ပဋိကမ္မစတုက္ကဟူ၍

ခြောက်ပါးတွင်သော် ပဿတိ ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုပဿတိ ပဋိကမ္မစတုက္ကသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား နနုယောပဿတိတိတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မကို ဟောတော် မူ၏။ အာဇာနာဟိ ပဋိကမ္မံတည်း။ အနုလောမ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိနဝတ္ထုမ္ဗံ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိတည်း။ အနုလောမ ပါပနာဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ တေန ပဿတိတိတည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပုဂ္ဂလော၊ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ၊ ယေနပဿတိတိ၊ တေနပဿတိတိမိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိယောပဿတိစသည်တည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေနဝတရေဝတ္တဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ။ပ။ ကဋ္ဌေနာတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ၊ နဝတ္တဗ္ဗံ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ။ပ။ ကဋ္ဌေနာတိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နနုယောပဿတိတိ။ပ။ မိစ္ဆာတည်း။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟစတုက္ကံဟူသော်ကား တွဉ္စေပန မညသိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ဝတ္တဗ္ဗော ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိတည်း။ နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေနနုယောပဿတိ။ပ။ တေန ပဿတိ၊ တေန တဝ တတ္ထဟေတာယပဋိညာယဟေဝံ ပဋိဇာနန္တံ ဟေဝံနိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ၊ အထတံ နိဂ္ဂဏှာမ၊ သုနိဂ္ဂဟိတောစ ဟောသိ၊ ဟဉ္စိနဝတ္ထုမ္ဗံ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ ပဋိကမ္မအတိုင်းပင်ဟောလေ။

ထိုနောင်ကား ဥပနယန စတုက္ကကိုဟောတော်မူ၏။ ဥပနယန စတုက္ကဟူသော်ကား ဧသေစေဒုန္နိဂ္ဂဟိတောဟောဝ မေဝံတတ္ထဒက္ခ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိ၊ နောစေဝတ္တဗ္ဗေ။

ပုဂ္ဂလောပိ အနိစ္စော။ပ။ ဝိပရိဏာမဓမ္မောတိ။ နောစမယံ တယာ
တတ္ထဟေတာယဟေဝံ ပဋိဇာနန္တော ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ အထတံ
နိဂ္ဂဏှာမ။ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတာစ ဟောမ။ ဟဉ္စိရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿ
ပညတ္တီတိ။ အနုလုံအတိုင်း ဟောလေ။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟ
စတုက္ကကိုဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟစတုက္ကဟူသော်ကား ဟေဝံ နိဂ္ဂ
ဟေတဗ္ဗေ၊အထတံ နိဂ္ဂဏှာမ။ ဟဉ္စိရူပံဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိ
တိရူပံအနိစ္စံ။ပ။ဝိပရိဏာမဓမ္မန္တိ။ တေန ဝတ ရေဝတ္တဗ္ဗေ။ပုဂ္ဂလော
ပိ အနိစ္စော။ အောက်နှင့် အတူပင်။ သာမည ဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓာ
ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ သုဏာတိတို့၌လည်း အနုလောမပဉ္စက
ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍
ငါးပါးဟောရာ၏။ သာမညရူပက္ခန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ
ဃာယတိတို့၌ အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က
တို့မှ ဃာယတိထည့်၍ ဟောလေ။ ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္က
တို့ကိုလည်း အနုလုံအတိုင်းဟောလေ။ သာမည ရူပက္ခန္ဓာ ဥပါ
ဒါယပညတ္တာနုယောဂ သာယတိတို့၌ အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မ
စတုက္က နိဂ္ဂဟ စတုက္ကတို့မှာ သာယတိထည့်၍ ဟောလေ။ ဥပ
နယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကကိုလည်း အနုလုံအတိုင်းပင် ဟောလေ။
သာမညရူပက္ခန္ဓာ ဥပါဒါယပညတ္တာနုယောဂ ဖုသတိတို့၌ အနု
လောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္ကတို့မှာ ဖုသတိထည့်၍
ဟောလေ။ ဥပနယန နိဂ္ဂမကိုကား အနုလုံအတိုင်းပင် ဟောလေ။
သာမည ရူပက္ခန္ဓာ ဥပါဒါယ ပညတ္တာနုယောဂ ဝိဇာနာတိတို့၌
အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က
စသည့်ကိုကား အနုလုံ အတိုင်းပင် ဟောလေ။ သာမည ဖြစ်
သော ရူပက္ခန္ဓာ ဥပါဒါယ ပညတ္တာ နုယောဂ နောင်ကား
ဝိသေသဖြစ်သော။ ရူပက္ခန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကို ဟော
တော်မူ၏။ ထို၏လည်း ရူပက္ခန္ဓာဝိသေသ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ ဝိသေသ
သညာက္ခန္ဓာဝိသေသသင်္ခါရက္ခန္ဓာဝိသေသ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဝိသေသ
ဖြစ်သောဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂဟူ၍ငါးပါးတွင်သော် ရူပက္ခန္ဓာ

ဝိသေသဖြစ်သော ဥဒါဒါပညတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နီလဝိသေသဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ ပီတ ဝိသေသ ဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ လောဟိတ ဝိသေသ ဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓာ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ ဩဒါတဝိသေသ ဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ သနိဒဿန ဝိသေသဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ အနိဒဿနဝိသေသဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ သပ္ပဋိဃဝိသေသ ဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ အပ္ပဋိဃ ဝိသေသဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂဟူ၍ ရှစ်ပါးတွင်သော် နီလဝိသေသဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုလောမပစ္စနီကပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပစ္စနီကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း နိဂ္ဂဟ ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထု နိဂ္ဂဟဥပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား နီလံရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿပညတ္တိတည်း။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ပဋိကမ္မစတုက္ကဟူသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံထည့်၍ဟော။ ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာကား အောက်နှင့် အတူပင်။ နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကတို့သည်ကား အောက်နှင့် အတူပင်။ ထိုနောင်

ကား ပီတကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပီတသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္ကစသော အားဖြင့် ငါးပါးပြား၏။ ထိုနောင်ကား လောဟိတံ ရူပံကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ဩဒါတံ ရူပံကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား သနိဒဿနံရူပံကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား အနိဒဿနံ ရူပံကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား သပ္ပဋိဃံရူပံကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား အပ္ပဋိဃံရူပံကို ဟောတော်မူ၏။ တပါးပါး၌ အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးစီချည်းဟောလေ၏။ ဝိသေသ ဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂနောင်ကား ပီသေသဖြစ်သော ဝေဒနာက္ခန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၌လည်း ကုသလပဒ အကုသလပဒအဗျာကတပဒဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ကုသလပဒကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုကုသလပဒသည်ကား သာမညကုသလပဒ ဝိသေသကုသလပဒဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်၊သာမညကုသလပဒကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသာမည ကုသလပဒ သည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကနိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။သိကောင်းပြီ။

ထိုနောင်ကား ဝိသေသ ဖြစ်သော ကုသလပဒ ဝေဒနက္ခန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သဖလာ သဝိပါကာ ဣဋ္ဌဖလာ ကန္တဖလာ မနုညဖလာ သသေစနက သုခုဒြယာ သုခဝိပါကာဟူ၍ ရှစ်ပါးတွင်သော် အဖလာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ သဖလာ ဟူသော်ကား ကုသလံ ဝေဒနံ ဥပါဒါယ ကုသလာသ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိတိ အာမန္တာ။ ကုသလာဝေဒနာ သဖလာတိအာမန္တာ။ ကုသလောပိ ပုဂ္ဂလော သဖလောတိ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထို၌လည်း ဝတ္ထု

အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနနုယောဂဝတ္ထုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ သာမညသည်ကား ကုသလံဝေဒနံ ဥပါဒါယ စသည်တည်း။ ကုသလာဝေဒနာ သဖလာ စသည်တည်း။ အနုယောဂဝတ္ထုဟူသော်ကား ကုသလောပိ ပုဂ္ဂလောသဖလော စသည်တည်း။ ထို့နောင်ကား အဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ အဝတ္ထုဟူသော်ကား နိဂ္ဂဟ ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ လေးပါးတည်း။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟတည်း။ ဥပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိကုသလံ ဝေဒနံ ဥပါဒါယ ကုသလသဿပုဂ္ဂလဿပညတ္တိတိတည်း။ကုသလာ ဝေဒနာ သဖလာတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစဝတရေ ဝတ္တဗ္ဗေကုသလောပိ ပုဂ္ဂလော သဖလောတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ကုသလံ ဝေဒနံ ဥပါဒါယ ကုသလဿပုဂ္ဂလဿပညတ္တိတိတည်း။ကုသလာ ဝေဒနာသဖလာ နော ဝတ္တဗ္ဗေ မိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမကိုကား ပြန်သည်သာ ထူးသည် ဤအတူပင်။ ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္က တို့ကိုကား ဟောမြဲဟောလေ။ ထို့နောင်ကား သဝိပါကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသဝိပါကသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးလည်းကောင်းတည်း။ ထို့နောင်ကား ရူပဖလကို ဟောတော်မူ၏။ ဤ၌လည်း အနုလောမပဉ္စကစသော ငါးပါး လည်းကောင်းတည်း။ ထို့နောင်ကား ကဏှဖလကိုဟောတော်မူ၏။ ထို့နောင်ကား မနုညဖလကို ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ထို့နောင်ကား အကုသလပဒကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုအကုသလပဒ သည်ကား သာမညဝိသေသ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္က

စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝဏ္ဏ အဝဏ္ဏ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝဏ္ဏကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝဏ္ဏ အနုယောဂဝဏ္ဏ နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝဏ္ဏကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ဝေဒနံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိတိ တည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာ တည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝဏ္ဏကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ အကုသလံ ဝေဒနံ ဥပါဒါယ အကုသလဿ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိတိတည်း။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေသည်ကား အပဇာနနာတည်း။ အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံကား နိဂ္ဂဟတည်း။ အနုလောမပါပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိဝေဒနာ ဥပါဒါယအကုသလဿ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတရေ ဝတ္တဗ္ဗေ အကုသလံ ဝေဒနံ ဥပါဒါယ အကုသလဿ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိတိတည်း။ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ၊ဝတ္တဗ္ဗေခေါ အကုသလံ ဝေဒနံ ဥပါဒါယ ပညတ္တိတိတည်း။နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ အကုသလံ ဝေဒနံ။ပ။ ပညတ္တိတိမိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာဟူသော်ကား နောစေပန ဝတ္တဗ္ဗေ၊ အကုသလံ ဝေဒနံ စသည်တည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေဝတ္တဗ္ဗေ ဝေဒနံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံ တတ္ထဝဒေသိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ဝေဒနံ ဥပါဒါယ၊နောစစေ ဝတ္တဗ္ဗေ မိစ္ဆာတည်း။ပဋိကမ္မစတုက္ကစသည် အောက်နှင့်အတူပင်။ထိုနောင်ကား ဝိသေသဖြစ်သော အကုသလပဒ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ကုသိုလ်နှင့်အတူပင်။

ထိုနောင် အဗျာကတကို ဟောတော်မူ၏။ ဤသည်လည်း အတူပင်။ ထိုနောင်ကား သညာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသညာသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း၊ ထိုနောင်ကား

သဒ္ဒါရကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ဝိညာဏက္ခန္ဓာဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ခန္ဓာဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂ နောင်ကား အာယတန ဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည့်ကား စက္ခာယတနစသော ခြောက်ပါးတွင်သော် စက္ခာယတနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုစက္ခာယတန သည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည့်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် သိကောင်းပြီ။

ထိုနောင်ကား မဂ္ဂင်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုမဂ္ဂင်သည်ကား မိစ္ဆာမဂ္ဂင် သမ္မာမဂ္ဂင် ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် မိစ္ဆာမဂ္ဂင်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုမိစ္ဆာ မဂ္ဂင်၏လည်း မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ မိစ္ဆာဝါစာ မိစ္ဆာကမ္မန္တ မိစ္ဆာအာဇီဝ မိစ္ဆာဝါယာမ မိစ္ဆာသတိ မိစ္ဆာသမာဓိ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂဟူ၍ ရှစ်ပါး တွင်သော် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုမိစ္ဆာမဂ္ဂင် နောင်ကား သမ္မာမဂ္ဂင်ကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုသမ္မာမဂ္ဂင်သည်ကား သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပ စသော ရှစ်ပါးတွင်သော် သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂကို ဟော တော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုလောမ ပဉ္စက စသော ငါးပါး တွင်သော် အနုလောမ ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။

ထိုနောင်ကား မိဿက ဖြစ်သော ခန္ဓာဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ရူပက္ခန္ဓာမူလ ရှိသော ခန္ဓာဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂ ဝေဒနာက္ခန္ဓာမူလရှိသော ခန္ဓာ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ သညာက္ခန္ဓာ မူလရှိသော ခန္ဓာဥပါဒါ

ပညတ္တာနုယောဂ သင်္ခါရက္ခန္ဓာမူလရှိသော ခန္ဓာဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂဝိညာဏက္ခန္ဓာမူလရှိသောခန္ဓာဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် ရူပက္ခန္ဓာမူလရှိသော ခန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝဋ္ဋု အဝဋ္ဋု နှစ်ပါးတွင်သော်။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ရူပက္ခန္ဓာ၌ သညာထည့်သည်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၌ သညာထည့်သည်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ သမ္ဗမှု တိုင်အောင် ထည့်၍ ဟောလေ။ ခန္ဓာဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ နောင်ကား အာယတန ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ခန္ဓာမှာနှင့် အတူပင်။ စက်လှည့်၍ ဟောလေ။ ဓာတ်မှာလည်း စက်လှည့်၍ ဟောလေ။ ဣန္ဒြေမှာလည်း စက်လှည့်၍ ဟောလေ။ အနုလောမ ပဋိလောမ စသည် စစ်လေ။ ထိုနောင်ကား ဘဝကို ဟောတော်မူ၏။ ထို ဘဝဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂသည်ကား ပုဂ္ဂလ ဘဝံ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ ပုဂ္ဂလဘဝေ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဂ္ဂလဘဝံ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂသည် ဧကဝေါကာရဘဝ၌ စတုဝေါကာရဘဝထည့်သည် ဧကဝေါကာရဘဝ၌ ပဉ္စဝေါ ကာရဘဝထည့်သည်။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် ဧကဝေါကာရဘဝ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ၌ စတုဝေါကာရဘဝ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂထည့်သည်ကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမ

ပဉ္စကပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စက ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။သိကောင်းပြီ။ထိုပုဂ္ဂလဘာဝံ ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂ နောင်ကား ပုဂ္ဂလာဘဝေဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည့်ကား အနုလောမ ပဉ္စက ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

၁၁၂။ ရုက္ခံ၊သစ်ပင်ကို။ ဥပါဒါယ၊စွဲ၍။ ဆာယာယ၊အရိပ်ကို။ ပညတ္တိ၊ သိခြင်းသည်။ ဟောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ လည်းကောင်း။ရူပံ၊ရုပ်ကို။ဥပါဒါယ၊စွဲ၍။ပုဂ္ဂလဿ၊ကို။ပညတ္တိ၊သိ ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ (အာမန္တာ၊ခံလိုသည်။ နှစ်ထပ်ယူလို သောကြောင့်။ အာမန္တာ၊မခံသည်)။ ရုက္ခံ၊သစ်ပင်ကို။ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဆာယာယ၊အရိပ်ကို။ ပညတ္တိ၊သိခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိသလော။ ရုက္ခောပိ၊ သစ်ပင်သည်လည်း။ အနိစ္စောယထာ၊ မမြဲသကဲ့သို့။ ဆာယာပိ၊ အရိပ်သည်လည်း။ အနိစ္စာယထာ၊ မမြဲသကဲ့သို့။ ဧဝ မေဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ပုဂ္ဂလဿ၊ကို။ ပညတ္တိ၊ သိခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ရူပံပိ၊ ရုပ်သည်လည်း။ အနိစ္စံ၊ မမြဲသလော။ ပုဂ္ဂလောပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်း။ အနိစ္စော၊ မမြဲသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

၁၁၃။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ဂါမိကဿ၊ ရွာသူကို။ ပညတ္တိယထာ၊ သိသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ ကောင်း။ပ။

၁၁၄။ ရာဇာ၊ မင်းမှ။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းသည်။ အညံယထာ၊ တပါး ကဲ့သို့။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းမှ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အညောယထာ၊ တပါး ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ပ။ ပုဂ္ဂလော၊ မှ။ ရူပံ၊ သည်။ အညံ၊ တပါးလော။ ရူပံ၊ ရုပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အညော၊ တပါးလော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

၁၁၅။ နိဂဥ္ဆော၊ သံခြေခြင်းသည်။ နနေဂဋ္ဌကော၊ သံခြေခြင်း ရှိသည်မမည်။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ နိဂဥ္ဆော၊ သံခြေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုသံခြေခြင်းရှိသော သူသည်။ နေဂဋ္ဌကော ယထာ၊ သံခြေခြင်း ရှိသည်မည်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူ လည်းကောင်း။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ နရူပဝ ါ၊ ရုပ်ရှိသည်မမည်။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရုပ်ရှိသော သူသည်။ ရူပဝ ါ၊ ရုပ်ရှိသည်မည်၏။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ ဘဝဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂနောင်ကား ဥပမာ သံသန္ဒနာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကိုဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား ရုက္ခဆာယာဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ ဂါမ ဂါမိက. ဥပမာ သံသန္ဒနာ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ ရဋ္ဌ ရညော ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ နိဂဠနေဂဋ္ဌိကဥပမာသံသန္ဒနာ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် ရုက္ခဆာယာ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပစ္စနီက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က စသော ငါးပါး တွင်သော် အနုလောမပစ္စနီကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏ လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု၊အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား ယထာရုက္ခံ ဥပါဒါယ ဆာယာယပညတ္တိ။ ဧဝမေဝံရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိတိတည်း။အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ထိုနောင် ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာနှစ်ပါးတွင် ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ယထာရုက္ခံဥပါဒါယ ဆာယာယ ပညတ္တိ။ ဧဝမေဝံရူပံဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိတိ တည်း။ ယထာရုက္ခံ ဥပါဒါယ ဆာယာယ ပညတ္တိရုက္ခောပိ

အနိစ္စောဆာယာပိအနိစ္စာ။ ဧဝမေဝံရူပံဥပါဒါယပုဂ္ဂလဿပညတ္တိ။ ရူပံပိ အနိစ္စံ ပုဂ္ဂလောပိအနိစ္စောပိတည်း။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေသည့်ကား အဝဇာနနာတည်း။ နိဂ္ဂဟံ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟတည်း။ အနုလောမဥ္စပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိယထာရုက္ခံ ဥပါဒါယ ဆာယာယ ပညတ္တိ။ ဧဝမေဝံ ရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ ယထာရုက္ခံ ဥပါဒါယ ဆာယာယပညတ္တိ။ ဧဝမေဝံ ရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိ။ ယထာ ရုက္ခံ ဥပါဒါယဆာယာယ ပညတ္တိ။ ရုက္ခောပိ အနိစ္စော ဆာယာပိ အနိစ္စာ။ ဧဝမေဝံ ရူပံဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိ။ ရူပံပိ အနိစ္စံ ပုဂ္ဂလောပိ အနိစ္စောတိ တည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ယထာ ရုက္ခံ ဥပါဒါယ ဆာယာယ ပညတ္တိ။ ဧဝမေဝံ ရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိတိ။ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ အောက်သို့ပြန်လေ။ ယထာ ရုက္ခံ ဥပါဒါယ ဆာယာယ ပညတ္တိ။ ဧဝမေဝံ ရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိတိ။ ယထာရုက္ခံ ဥပါဒါယ ဆာယာယ ပညတ္တိ။ ရုက္ခောပိ အနိစ္စော ဆာယာပိ အနိစ္စာ။ ဧဝမေဝံ ရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိ။ ရူပံပိ အနိစ္စံ ပုဂ္ဂလောပိ အနိစ္စောတိ မိစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာ ခံမည်အတိုက်ကို နှစ်ချက်ပြန်လို၍ အာမန္တာ မခံသည်။ ပဋိလောမမှာလည်း သိကောင်းပြီ။ အနိစ္စဥပမာသံသန္ဒနာ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂနောင်ကား သညာ ဥပမာ သံသန္ဒနာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည့်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည့်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည့်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည့်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား ယထာ ရုက္ခံ

ဥပါဒါယ ဆာယာယ ပညတ္တိ။ ဧဝမေဝံ ရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိ တည်း။ အာမန္တာသည် ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ရူပံယထာရုက္ခံ ဥပါဒါယ ဆာယာယ ပညတ္တိ။ ဧဝမေဝံရူပံဥပါဒါယပုဂ္ဂလဿပညတ္တိတည်း။ ယထာရူပံ ဥပါဒါယဆာယာယပညတ္တိ။ရုက္ခောပိ အနိစ္စောဆာယာပိအနိစ္စာ။ ဧဝမေဝ။ပ။ အနိစ္စောတိ တည်း။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ အနိစ္စာမှာနှင့်အတူပင်။ ထိုနောင်ကား ဂါမဂါမိကဥပမာသံသန္ဒနာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရုက္ခဆာယာဥပမာ သံသန္ဒနာ ဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂနှင့် အတူပင်။ ထိုနောင် ရဋ္ဌရညာ ဥပမာ သံသန္ဒနာ ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က စသော ငါးပါးအပြားရှိ၏။ (ဂါ[illegible]ကောင်းပြီ)။

နိဂမနေဂမိက ဥပမာသံသန္ဒနာဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စကစသော ငါးပါး တွင်သော် အနုလောမ ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထု သည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါး တွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား ယထာ နိဂမော နေဂမိကော ယဿ နိဂမော သော နေဂမိကော။ ဧဝမေဝံ နရူပံ နရူပဝါယဿ ရူပံသော ရူပဝါတိ တည်း။အာမန္တာသည်ကား

ပဋိဇာနန္နာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ရူမှာဆာယာယက္ခနှင့်အတူပင်။ ။အနုလောမ ပစ္စကနောင်ကား။ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ အောက်နှင့် အတူပင် ဟောလေ။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟစတုက္ကကို ဟော တော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟစတုက္က ဟူသော်ကား တွဋ္ဌေပန မညသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ နဝတ္တဗ္ဗံ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေ နာတိ။ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ သောပဿတိ။ပ။တေန ပဿတိတိ။ တေန တဝ တတ္ထ ဟေတာယ ပဋိညာယ ဟေဝံပဋိဇာနန္တံဟေဝံ နိဂ္ဂ ဟေတဗ္ဗေ အထတံ နိဂ္ဂဏှာမ။ သုနိဂ္ဂဟိတောစ ဟောသိ။ ဟန္ဒိ ဝတ္တဗ္ဗံ စသည်တည်း။ ဥပနယနကိုကား အနုလုံအတိုင်းပင်ဟော လေ။ (ဥပမာသံသန္ဒနာဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ)။

၁၁၆။ စိတ္တေစိတ္တေ၊ သရာဂနှင့်တကွသောစိတ်၌။ ပုဂ္ဂလသ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ပညတ္တိ၊ သိခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ အာမန္တာ၊၏။ စိတ္တေစိတ္တေ၊ သရာဂနှင့် တကွသော စိတ်၌။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိ ဝတ္တဗ္ဗော၊အပ်။ ဇီယတိ၊အိုသလော။မိယတိ၊သေသလော။ စဝတိ၊ စုတေသလော။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေသလော။နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ ပ။ဒုတိယေ၊သော။ စိတ္တေ၊သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ရှိသော်။ သောတိဝါ၊ထို ပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဟူ၍လည်းကောင်း။ အညောတိဝါ၊ အသစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ နဝတ္တဗ္ဗံ၊အပ်သလော။ အာမန္တာ၊ ဩ မဆိုအပ်။

အမှာ

ဥပမာသံသန္ဒနာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ နောင် ကား ခဏ ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညခဏ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ ဝိသေသ ခဏ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညခဏဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို

သည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဇာယတိခဏာသာမည ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ ဇီယတိ စဝတိ မိယတိ ဥပပဇ္ဇတိခဏာ သာမည ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် ဇာယတိခဏာ သာမည ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော်။ အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား စိတ္တွေစိတ္တွေ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တီတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား စိတ္တွေစိတ္တွေ ပုဂ္ဂလောဇာယတိတည်း။ နဟေဝ ဝတ္တဗ္ဗေသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနနာဟိနိဂ္ဂဟတည်း။အနုလောမ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိ စိတ္တွေစိတ္တွေပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တီတိတည်း။ အနုလောမပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ စိတ္တွေစိတ္တွေ ပုဂ္ဂလောဇာယတိတည်း။ အနုလောမရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ စိတ္တွေစိတ္တွေ။ပ။နောဝတ္တဗ္ဗေ ဇာယတိတည်း။ ပဋိလောမဌပနာဟူသော်ကား နောစေပန ဝတ္တဗ္ဗေ။ စိတ္တွေစိတ္တွေ ပုဂ္ဂလောဇာယတိ။ ပါပနာဟူသော်ကား နော့စေ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ စိတ္တွေစိတ္တွေ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။စိတ္တွေ စိတ္တွေ ပုဂ္ဂလဿပညတ္တီတိတည်း။ နောစေဝတ္တဗ္ဗေ စိတ္တွေစိတ္တွေ ပုဂ္ဂလော ဇာယတီတိ မိစ္ဆာတည်း။ ။ထိုနောင်ကား

ဝိသေသခဏာဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ကုမာရကကုမာရိကဟူ၍ လည်းကောင်း ဇုဏ္ဍိပုရိသဟူ၍လည်းကောင်း ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတဟူ၍လည်းကောင်း ဒေဝမနုဿဟူ၍လည်းကောင်း လေးပါးတွင်သော် ကုမာရက ကုမာရိကဖြစ်သော ခဏာဝိသေသ ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ဒုတိယေ စိတ္တေ ဥပ္ပန္နေ နဝတ္တဗ္ဗံ သောတိဝါ အညောတိဝါတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ဒုတိယေစိတ္တေဥပ္ပန္နေနဝတ္တဗ္ဗံ ကုမာရကောတိဝါ ကုမာရိကာတိဝါ တည်း။နဝတ္တဗ္ဗံသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကားအာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟတည်း။အနုလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္ဆိ ဒုတိယေစိတ္တေ ဥပ္ပန္နေဝတ္တဗ္ဗံ သောတိဝါ အညောတိဝါတိ တည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ဒုတိယေ စိတ္တေ ဥပ္ပန္နေနဝတ္တဗ္ဗံကုမာရကောတိဝါကုမာရိကာတိဝါတိတည်း။အနုလောမ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ်ဒုတိယေစိတ္တေ။ပ။ မိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္ဆိပနဒုတိယေစိတ္တေ ဥပ္ပန္နေ နဝတ္တဗ္ဗံကုမာရကောတိဝါ ကုမာရိကာတိဝါတိတည်း။ ပဋိလောမပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေဝတ္တဗ္ဗေဒုတိယေစိတ္တေဥပ္ပန္နေနဝတ္တဗ္ဗံ သောတိဝါ အညောတိဝါတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ

တတ္တဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ် ဒုတိယေစိတ္တေဥပ္ပန္နေနဝတ္တဗ္ဗ။ပ။ မိဋ္ဌာ တည်း၊ထိုနေရာ၌ကား ဇူတ္တိပုရိသကို ဟောတော်မူ၏။ ကုမာရက ကုမာရိကနှင့် အတူပင်။ ထိုနေရာ၌ကား ဂဟဋ္ဌ ပဗ္ဗဇိတကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုနေရာ၌ကား ဒေဝမနုဿကို ဟောတော်မူ၏။ ဒေဝ မနုဿဟူသော်ကား ဒုတိယေစိတ္တေဥပ္ပန္နေ နဝတ္တဗ္ဗံသောတိဝါ အညောတိဝါတိအာမန္တာ။ ဒုတိယေစိတ္တေဥပ္ပန္နေနဝတ္တဗ္ဗံဒေဝေါ တိဝါ မနုဿောတိဝါ၊ ဝတ္တဗ္ဗံအာဇာနာပတိနိဂ္ဂဟံ၊ ဟန္ဒိ ဒုတိ ယေစိတ္တေ ဥပ္ပန္နေနဝတ္တဗ္ဗံ အောက်နှင့်အတူပင်။ ကုမာရကကုမာ ရိက အရာတွင် ဒေဝမနုဿ ထည့်သည်သာထူးသည်။

ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဿတိ၊၏။ ယံ၊အကြင် ရူပါရုံကို။ ပဿတိ၊၏။ ယေန၊ အကြင်စက္ခုပသာဒဖြင့်။ ပဿတိ၊၏။သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင်တည်း။ ပဿတိနနု၊မြင်သည်မဟုတ်လော။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကိုပင်တည်း။ ပဿတိနနု၊လော။ တေန၊ ထိုစက္ခုပသာဒ ဖြင့်ပင်တည်း။ ပဿတိနနု၊လော။ အာမန္တာ။ပ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည်ပင်တည်း။ ဟန္ဒိပဿတိ၊ အကယ်၍ မြင်အံ့။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို ပင်တည်း။ ဟန္ဒိပဿတိ၊ အကယ်၍ မြင်အံ့။ တေန၊ ထိုစက္ခု ပသာဒဖြင့်ပင်တည်း။ ဟန္ဒိပဿတိ၊အံ့။ပ။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ သုဏာတိ၊၏။ ယံ၊အကြင်သဒ္ဒါရုံကို။ သုဏာတိ၊၏။ ယေန၊ အကြင်သောတပသာဒဖြင့်။ သုဏာတိ၊၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ပင်တည်း။ သုဏာတိနနု၊တုံလော။ (သိကောင်းပြီ)။

ယော၊အကြင်သူသည်။ ဝိဇာနာတိ၊သိ၏။ ယံ၊ အကြင် ရူပါရုံ အစရှိသည်ကို။ ဝိဇာနာတိ၊၏။ယေန၊အကြင်မနောဒွါရဖြင့်။ ဝိဇာ နာတိ၊သိ၏။ပ။

သကဝါဒီ ပက္ခနေရာ၌ကား ပရဝါဒီ ပက္ခကိုဟောတော်မူ၏။ ထို ပရဝါဒီပက္ခသည်ကား ခန္ဓာ ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂ အာယတနဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ မဂ္ဂင်ဥပါဒါ ပညတ္တာနု ယောဂ စသောဆယ်ပါးတွင်သော် ခန္ဓာဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ

ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဖြစ်သော ခန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂ ဝိသေသဖြစ်သော ခန္ဓာဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမည ဖြစ်သောခန္ဓာဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရူပက္ခန္ဓာသာမည ဝေဒနာက္ခန္ဓာသာမည သညာက္ခန္ဓာသာမည သင်္ခါရက္ခန္ဓာသာမည ဝိညာဏက္ခန္ဓာသာမည ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် ရူပက္ခန္ဓာ သာမညဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပစ္စနီကပဉ္စကစသော ငါးပါးတွင်သော် ပစ္စနီကပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုပစ္စနီက ပဉ္စကသည်ကား ပဿတိထည့်သော ပစ္စနီကပဉ္စက သုဏာတိထည့်သောပစ္စနီကပဉ္စက ဃာယတိထည့်သောပစ္စနီကပဉ္စက သာယတိထည့်သော ပစ္စနီကပဉ္စက ဖုသတိထည့်သော ပစ္စနီကပဉ္စက ဝိဇာနာတိတည့်သော ပစ္စနီကပဉ္စကဟူ၍ ခြောက်ပါးတွင်သော် ပဿတိ ထည့်သောပစ္စနီကပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုပဿတိ ထည့်သော ပစ္စနီက ပဉ္စကသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော်ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော်အနနုယောဂဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမဋ္ဌေနာတိတည်း။ အာမန္တာဟူသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနိစ္စ ပဋိကမ္မစတုက္က သင်္ခတစတုက္က ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နစတုက္က ခယဓမ္မစတုက္က ဝယဓမ္မစတုက္က ဝိရာဂဓမ္မစတုက္က နိရောဓဓမ္မစတုက္က ဝိပရိဏာမဓမ္မစတုက္က ဟူ၍ ရှစ်ပါးတွင်သော် အနိစ္စ ထည့်သော ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု၊ အဝတ္ထု

နှစ်ပါးတွင်သော်ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

သကဝါဒီပက္ခကိုဟောသကဲ့သို့အလုံးစုံဘော်၍ဟောလေ။ခန္ဓာဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂနောင်ကား ပရိဝတ္တနဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နပဿတိထည့်သောဥပါဒါ ညတ္တာနုယောဂ နသုဏာတိထည့်သည်နဃာယတိထည့်သည် နနုသတိထည့်သည် နဝိဇာနာတိ ထည့်သည်ဟူ၍ခြောက်ပါးတွင်သော် နပဿတိထည့်သော ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္ကဥပနယနစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော်အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော်ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိတည်း။အာမန္တာသည်ကားပဋိဇာနနာတည်း။အနနုယောဂဝတ္ထုဟူသော်ကား နနုယောပဿတိ။ပ။အာမန္တာတည်း။အနုလောမပဉ္စနာဟူသော်ကားဟန္ဒိပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေ နာတိတည်း။ပါပနာဟူသော်ကားတေနဝတရေဝတ္တဗ္ဗေ။ တေနနပဿတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ် ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိတည်း။နောစဝတ္တဗ္ဗေ။တေနနပဿတိတိမိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမ ဥပနာ ဟူသော်ကား ဟန္ဒိယောနပဿတိ။ တေနနပဿတိတိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစဝတရေဝတ္တဗ္ဗေခေါ်ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ တည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ် ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ။ နောစဝတ္တဗ္ဗေ နနုယော

ပဿတိ တေနနုပဿတီတိတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္က
ကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည့်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါး
တွင်သော်ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနနုယော
ဂဝတ္ထုအနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော်အနနုယောဂဝတ္ထုကို
ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာပဋိဇာနနာနှစ်ပါး
တွင်သော်ပုစ္ဆာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ပုစ္ဆာဟူသော်ကား
နုဝတ္တုမ္ဘိပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိတည်း။ အာ
မန္တာသည်ကားပဋိဇာနနာတည်း။အနုယောဂဝတ္ထုဟူသော်ကား
နနုဝုတ္တံဘဂဝတာ ပဿာမဟံဘိက္ခဝေဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ ဝိသုဒ္ဓေန။
ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ အာမန္တာတည်း အနုလောမ ဌပနာ
ဟူသော်ကား ဟဉ္စိနုဝတ္တုမ္ဘိ။ပ။ဋ္ဌေနာတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်
ကားနောစဝတ ရေဝတ္တဗ္ဗေဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။အတ္ထေဝသုတ္တန္တော
တိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိနုဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။
ဋ္ဌေနာတိတည်း။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ၊ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိတည်း။ ပဋိ
လောမ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိနနုဝုတ္တံဘဂဝတာ၊ အတ္ထေဝ
သုတ္တန္တောတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေနဟိ ပုဂ္ဂလော
ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်
ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါနုဝတ္တဗ္ဗံ တေနဟိဝတ္တဗ္ဗေခေါ
ဝုတ္တံဘဂဝတာ သုတ္တန္တောတိတည်း။ ထိုနောင်ကား နသုဏာ
တိထည့်သော ပစ္စနီကပဉ္စကကို ဟောတော်မူ၏။ နုပဿတိနှင့်
အတူပင် ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မကိုဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်း
ပြီ)။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ငါသည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်
စင်ထသော။ အတိက္ကန္တ မာနုဿကေန၊ လူ၏မျက်စိ အမြင်ကို
လွန်ထသော။ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သကဲ့သို့သော။ စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု
အဘိညာဉ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေဆဲဖြစ်ကုန်သော။ဥပပဇ္ဇမာနေ၊
ပဋိသန္ဓေနေဆဲဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ပဿာမိ၊
မြင်၏။ဟီနေ၊ယုတ်ကုန်သော။ပဏီတေ၊မြတ်ကုန်သော။သုဝဏ္ဏေ၊

ကောင်းသော အဆင်း ရှိကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ မကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သော။ သုဂတေ၊ ကောင်းသောအလားရှိကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော အလားရှိကုန်သော။ ယထာကမ္မုပဂေ၊ ကံအလျောက်ကပ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ပဇာနာတိ၊ အပြားဖြင့်သိ၏။ ဇာတိမနသိကတ္တွာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ (သိကောင်းပြီ)။

ပရိဝတ္တန ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂနှောင်ကား သုတ္တသံသန္ဒနာဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသုတ္တ သံသန္ဒနာဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂသည်ကား သကဝါဒီဝဂ္ဂပရဝါဒီဝဂ္ဂ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီဝဂ္ဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏၊ ထိုသည်ကား ရူပံပုဂ္ဂလော သုတ္တန္တသံသန္ဒနာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ ပုဂ္ဂလရူပါနိသုတ္တန္တ သံသန္ဒနာဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ ဥဘောပုဂ္ဂလာ ဏျာဒိသုတ္တန္တသံသန္ဒနာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂဟူ၍သုံးပါးတွင်သော် ရူပံပုဂ္ဂလောသုတ္တန္တ သံသန္ဒနာ ဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော်အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားဝဏ္ဏ၊ အဝဏ္ဏ၊ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝဏ္ဏကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဝဏ္ဏသည်ကားအနုနုယောဂဝဏ္ဏ၊ အနုယောဂဝဏ္ဏနှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂဝဏ္ဏကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုနုယောဂဝဏ္ဏသည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသာမညဖြစ်သော အနုနုယောဂဝဏ္ဏသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ဝုတ္တံဘဂဝတာ ပဿာမဟံဘိက္ခဝေ။ပ။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပဋိဇာနနာ ပရဝါဒီ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနှောင်ကား

ဝိသေသ ဖြစ်သော အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။
ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို
ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ဘဂဝါ ဒိဗ္ဗေန
စက္ခုနာ။ပ။ ရူပံပဿတိ။ ပုဂ္ဂလံ ပဿတိတည်း။ ရူပံပဿတိသည်
ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ပရဝါဒီပဋိဇာနနာတည်း။ထိုနောင်ကား
အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ အဝ
ဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။
ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား ရူပံ ပုဂ္ဂလော။ ရူပံ စဝတိ။ ရူပံဥပပဇ္ဇတိ။
ရူပံယထာကမ္မုပဂန္တိတည်း။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေသည်ကား အဝဇာန
နာတည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိဝုတ္တံ ဘဂဝ
တာ။ပ။ ပုဂ္ဂလံပဿတိတည်း။ အနုလောမ ပါပနာဟူသော်ကား
တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ရူပံပုဂ္ဂလော ရူပံစဝတိတည်း။ ရောပနာ
ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ် ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။
ပုဂ္ဂလံပဿတိ။ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေရူပံပုဂ္ဂလော။ ရူပံစဝတိ။ ရူပံ
ဥပပဇ္ဇတိ။ ရူပံ ယထာကမ္မုပဂန္တိ မိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမဌပနာ
ဟူသော်ကား နောစ ဝတ္တဗ္ဗေရူပံ ပုဂ္ဂလော ရူပံစဝတိ စသည်
တည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ ဝုတ္တံ
ဘဂဝတာစသည်တည်း။ရောပနာဟူသော်ကား ယံဝတ္ထဝဒေသိ။
ဝတ္တဗ္ဗေခေါ် ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ပ။ ရူပံပဿတိ။ ပုဂ္ဂလံပဿတိ။
နောစဝတ္တဗ္ဗေ ရူပံ ပုဂ္ဂလော။ပ။ မိစ္ဆာတည်း။ အနုလောမ ပဉ္စက
နောင်ကား ပဋိကမ္မ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ထိုပဋိကမ္မစတုက္က
ဟူသော်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ
ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ
ဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟော
တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော်
ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ
စသည်တည်း။ အောက်နှင့် အတူပင်။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟကို
ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား တွေ့ခြေပနမညသိ။နဝတ္တဗ္ဗံ

ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ တည်း။ နော စ ဝတ္တဗ္ဗေနနု ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ။ တေန ဝတ္တဗ္ဗ ဟေတာယ ပဋိညာယ ဟေဝံ ပဋိဇာနန္တော ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ။ အထတံ နိဂ္ဂဏှာမ။ သုနိဂ္ဂဟိတောစ ဟောသိ။ ဟဉ္စိ န ဝတ္တဗ္ဗံ အစရှိသည်ကား ပဋိကမ္မနှင့်အတူပင်။ ။ဥပနယန စတုက္က နိဂ္ဂမ စတုက္ကကိုကား အနုလုံနှင့်အတူပင်ဟောလေ။ ဤကား သကဝါဒီ ပက္ခတည်း။ ထိုသကဝါဒီပက္ခနောင်အား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပရဝါဒီပက္ခသည်ကား ပစ္စနီကပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် ပစ္စနီကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ။ ။ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ။)

၁၃-ပုရိသကာရာနုယောဂ

၁၂၃။ ကလျာဏပါပကာနိ၊ ကောင်းမှု မကောင်းမှု ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့ကို။ ဥပလဗ္ဘန္တိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်ကုန်သလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ ၏။ ကလျာဏပါပကာနံ၊ ကောင်းမှုမကောင်းမှုဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြုသောသူကို လည်းကောင်း။ ကာရေတာ၊ ပြုစေသောသူကိုလည်းကောင်း။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ရအပ်သလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ—နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ပေ။ (ဤသို့ အစရှိသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခ၊ ဤမှပြားသည်ကား သကဝါဒီ တည်း)။

၁၂၄။ ကလျာဏပါပကာနိ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ တို့ကို။ ဥပလဗ္ဘန္တိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဣတိမနသိ

ကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။လ။ အာမန္တာ၊၏။ တဿ၊ထိုသို့ ပြုတတ်သောသူ ပြုစေသော သူကို။ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်သောသူကိုလည်းကောင်း။ကာရေတာ၊ ပြုစေတတ်သောသူကိုလည်းကောင်း။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်သလော။ ဧတံပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သောအမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ဤသို့ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။

၁၂၅။ တဿ၊ ထိုသို့ပြုတတ်သောသူ ပြုစေတတ်သောသူကို။ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်သောသူကို လည်းကောင်း။ ကာရေတာ၊ ပြုစေတတ်သောသူကိုလည်းကောင်း။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ လော။ အာမန္တာ၊ တဿ၊ ထိုသို့ပြုတတ်သောသူ ပြုစေတတ်သော သူကို။ စေဥပလဗ္ဘတိ၊ အကယ်၍ ရအပ်အံ့၊ တဿေဝ၊ထိုပြုတတ်သောသူ ပြုစေတတ်သောသူကို။ စေဥပလဗ္ဘတိ၊ အကယ်၍ ရအပ်အံ့။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏။ ယာအန္တကိရိယာ၊အကြွင်းအဆုံးကိုပြုတတ်သောသူသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။သောအန္တကိရိယာ၊ဤအဆုံးကို ပြုတတ်သောသူသည်။ နတ္ထိ၊ လော။ ယောဝဋ္ဋုပစ္ဆေဒေါ၊ အကြွင်းဝဋ်၏ ပြတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊၏။ သောဝဋ္ဋုပစ္ဆေဒေါ၊ ထိုဝဋ်၏ ပြတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ ယံအနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ၊ အကြွင်း ဝိပါက် နာမက္ခန္ဓာ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော ပရိနိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ဤဝိပါက် နာမက္ခန္ဓာကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိသော ပရိနိဗ္ဗာန်သည်။ နတ္ထိ၊လော၊နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ (သကဝါဒီပုဒ်)။

၁၃၈။ တဿ၊ ထိုအကျိုးကို ခံစားတတ်သော သူကို။ ပဋိသံဝေဒီ၊ ခံစားတတ်သော သူကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ လော။ အာမန္တာ၊ တဿ၊ ထိုအကျိုးကို ခံစားတတ်သော သူကို။ စေဥပလဗ္ဘတိ၊ အကယ်၍ ရအပ်အံ့။ တဿေဝ၊ ထိုခံစားတတ်သောသူကို။ စေ ဥပလဗ္ဘတိ၊ အကယ်၍ရအပ်အံ့။ ဒုက္ခဿ၊၏။ ယာအန္တကိရိယာ၊ အကြွင် အဆုံးကို ပြုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောအန္တကိရိယာ၊ ဤအဆုံးကိုပြုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ (အောက်နှင့်အတူ ပင်)။

၁၄၃။ ဒိဗ္ဗံ၊နတ်၌ဖြစ်သော။ သုခံ၊ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ရအပ်သလော။ အာမန္တာ။ပ။ဒိဗ္ဗံ၊နတ်၌ဖြစ်သော။ သုခံ၊သုခသည်လည်း။ အညံ၊တပါးလော။ ဒိဗ္ဗဿ၊နတ်၌ဖြစ်သော။ သုခဿ၊သုခကို။ ပဋိသံဝေဒီ၊ခံစားတတ်သောသူသည်လည်း။ အညော၊ တပါးလော။ နှယောဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

၁၅၀။ မာနုသကံ၊လူ၌ဖြစ်သော။ သုခံ၊သုခကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ လော။ပ။

၁၅၅။ တိဏကဋ္ဌဝနပဗ္ဗတယော၊ မြက်ပင် တောစိုးသစ်ပင် တို့ကို။ ဥပလဗ္ဘန္တိ၊ရအပ်ကုန်၏။ ဇာတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံး၌ ထား၍။ (သိကောင်းပြီ)။

၁၅၇။ အာပါယိကံ၊ အပါယ်၌ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ လော။ ဇာတိမနသိကတွာ၊ ၍။ အာပါယိကဿ၊ အပါယ်၌ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခကို။ ပဋိသံဝေဒီ၊ ခံစားတတ် သောသူကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊လော။ပ။

၁၆၄။ နေရယိကံ၊ငရဲ၌ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ရအပ်သလော။ အာမန္တာ၊နေရယိကဿ၊ငရဲ၌ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခကို။ ပဋိသံဝေဒီ၊ ခံစားတတ်သောသူကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ လော။ နှယောဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ တဿ၊ ထို နေရယိက ဒုက္ခကို။ ပဋိသံဝေဒီ၊ ခံစားတတ်သော သူကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သလော။ အာမန္တာ။တဿ၊ ထိုနေရယိကဖြစ်သောဒုက္ခကို ခံစားတတ်သော သူကို။ စေဥပလဗ္ဘတိ၊အကယ်၍ ရအပ်အံ့။ တသောဝ၊ ထိုခံစားတတ်သောသူကို။ စေဥပလဗ္ဘတိ၊ရအပ်အံ့။ ဒုက္ခဿ၊ဒုက္ခ၏။ ယာ အန္တကိရိယာ၊အကြွင်းအဆုံးကို ပြုတတ်သော သူသည်။ အတ္ထိ၊၏။ သောအန္တကိရိယာ၊ ထိုအဆုံးကို ပြုတတ်သောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ (သိကောင်းပြီ)။

၁၇၀။ ဝိပါက ပဋိသံဝေဒီ၊ အကျိုးကို ခံစားတတ်သော သူကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ လော။ အာမန္တာ။သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင်

တည်း။ ကရောတိ၊ ပြုသလော။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ပင်တည်း။ ပဋိသံ
ဝေဒေတိ၊ခံစားသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ပင်
တည်း။ ကရောတိ၊ပြုသလော။သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ပင်တည်း။ပဋိသံဝေ
ဝေဒေတိ၊ ခံစားတတ်သလော။ အာမန္တာ။ သုခဒုက္ခံ၊သုခဒုက္ခကို။
သယံ၊မိမိသည်။ ကတံ၊ပြုသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။

၁၇၇။ အဓိစ္စ၊ အကြောင်းကို စွဲ၍။ သမုပ္ပန္နံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်
သော။ သုခဒုက္ခံ၊ကို။ အသယံကာရံ၊မိမိလည်းမပြုသလော။ အပရံ
ကာရံ၊ သူတပါးလည်း မပြုသလော။

အမှာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂနောင်ကားပုရိသာကာရာ
နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရ
ဝါဒီပက္ခ သကဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခကို ရှေး
ဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုပရဝါဒီပက္ခသည်ကား ကလျာဏ ပါပ
ကမ္မဝိပါက ပုရိသာကာရာနုယောဂ ဒိဗ္ဗသုခပုရိသာ ကာရာ
နုယောဂ နိဗ္ဗာနမာနုဿကသုခပုရိသာကာရာနုယောဂ အာပါ
ယိက ဒုက္ခပုရိသာကာရာနုယောဂ နေရယိက ဒုက္ခ ပုရိသာကာရာ
နုယောဂ ဝေါမိဿကနယပုရိသာကာရာနုယောဂ သာမညကာရ
ပုရိသာကာရာနုယောဂ သာမညဝိပါက ပုရိသာကာရာနုယောဂ
ဟူ၍ကိုးပါးပြား၏။ ထိုကိုးပါးတွင် ကလျာဏကမ္မ ပုရိသာကာရာ
နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို ဝတ္ထုသည်ကား
အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က
နိဂ္ဂမစတုက္ကငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကိုရှေးဦးစွာ ဟော
တော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို
ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနနုယောဂ
အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ
ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော်
ပုစ္ဆာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ကလျာဏ
ပါပကာနိကမ္မာနိ ဥပလဗ္ဘန္တိတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား သက

ဝါဒီပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟော
တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာနှစ်ပါး တွင်သော်
ပုစ္ဆာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ကလျာဏ
ပါပကာ နံ့ကမ္မာနံ ကတ္တာ ကာရေတာ ဥပလဗ္ဘတိတည်း။ နဟေဝံ
ဝတ္တဗ္ဗေသည်ကား သကဝါဒီ အဝဇာနနာတည်း။ နိဂ္ဂဟဟူသော်
ကား အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံတည်း။ အနုလောမဌပနာဟူသော်ကား
ဟန္ဒိကလျာဏ ပါပကာနိကမ္မာနိ ဥပလဗ္ဘန္တိတည်း။ အနုလောမ
ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ကလျာဏပါပ
ကာနံ ကမ္မာနံ ကတ္တာ ကာရေတာ ဥပလဗ္ဘတိတိ တည်း။
အနုလောမရောပနာ ဟူသည်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ
ကလျာဏ။ပ။ ဝတ္တဗ္ဗေ မိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမဌပနာ ဟူသော်
ကား နောစေပန ဝတ္တဗ္ဗေ ကလျာဏ ပါပကာနံ စသည်တည်း။
ပါပနာဟူသော်ကား နောစေ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေကလျာဏစသည်
တည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ နောစဝတ္တဗ္ဗေ
မိစ္ဆာတည်း။ အနုလောမ ပဉ္စကနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို
ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ပဋိကမ္မစတုက္က ဝိသေသ
ပဋိကမ္မစတုက္က နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညပဋိကမ္မစတုက္ကကိုရှေးဦး
စွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ပဋိကမ္မစတုက္က သာ
မညနိဂ္ဂဟစတုက္က သာမညဥပနယနစတုက္က သာမည နိဂ္ဂဟစတုက္က
ဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် သာမည ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ရှေးဦးစွာ
ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော်
ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနု
နုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂ
ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အနနုယောဂ ဝတ္ထုဟူသည်
ကား ကလျာဏအာမန္တာတည်း။ အနုယောဂဝတ္ထုသည်ကား တဿ
ကတ္တာကာရေတာ-ကသည် နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ တိုင်ရုံတည်း။ အနု
လောမဋ္ဌာပနာ ဟူသော်ကား ဟန္ဒိကလျာဏ စသည်တည်း။
ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ တဿ ကတ္တာ ကာ

ရေတာ့စသည်တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ မိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမဌပနာဟူသော်ကား နောစေ ပန ဝတ္တဗ္ဗေတဿ ကတ္တာစသည်တည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစေဝတရေ ဝတ္တဗ္ဗေ စသည်တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေတိ မိစ္ဆာတည်း။ (စတုက္ကသုံးပါးကို သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ဝိသေသဖြစ်သော ပဋိကမ္မစတုက္ကကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နတ္ထိဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာတိ ပဋိကမ္မစတုက္က ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိ ပဋိကမ္မစတုက္က နိဗ္ဗာနံ ဥပလဗ္ဘတိ ပဋိကမ္မစတုက္က မဟာပထဝီ ဥပလဗ္ဘတိ ပဋိကမ္မစတုက္က မဟာသမုဒ္ဒေါ ဥပလဗ္ဘတိ ပဋိကမ္မစတုက္က သိနေရုပဗ္ဗတရာဇာ ဥပလဗ္ဘတိ ပဋိကမ္မစတုက္က အာပေါဥပလဗ္ဘတိ ပဋိကမ္မစတုက္က တေဇောဥပလဗ္ဘတိ ပဋိကမ္မစတုက္က ဝါယောဥပလဗ္ဘတိ ပဋိကမ္မစတုက္က တိဏကဋ္ဌဝနပ္ပတယော ဥပလဗ္ဘတိ ပဋိကမ္မစတုက္က အညာကလျာဏ ပါပကမ္မ ပဋိကမ္မစတုက္ကဟူ၍ တဆယ်တပါးပြား၏။ ထိုတွင် နတ္ထိဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာတိ စတုက္က ဝိသေသကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နတ္ထိဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာတိ ဝိသေသ ပဋိကမ္မစတုက္က နတ္ထိဝဋ္ဋုပစ္ဆေဒ ပဋိကမ္မစတုက္က နတ္ထိအနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာန ပဋိကမ္မစတုက္ကဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် နတ္ထိဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာတိ ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင် ပဋိကမ္မဝိသေသစတုက္ကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထုအနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာန

နာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော်ပုစ္ဆာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ပုစ္ဆာဟူသော်ကား တဿ ကတ္တာ ကာရေတာ ဥပလဗ္ဘတီတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကားပရဝါဒီပဋိဇာနနာတည်း။ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကားပုစ္ဆာအဝဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား တဿတဿေဝ နတ္ထိဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာယာတိတည်း။ နောဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေသည်ကား ပရဝါဒီအဝဇာနနာတည်း။ ပဋိကမ္မဟူသော်ကား အာဇာနာဟိပဋိကမ္မံကည်း။ အနုလောမပဉ္စနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိ တဿကတ္တာ ကာရေတာ ဥပလဗ္ဘတီတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေနဝတရေ ဝတ္တဗ္ဗေ တဿေဝ နတ္ထိဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာယာတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ၊ဝတ္တဗ္ဗေခေါ တဿ ကတ္တာ ကာရေတာ ဥပလဗ္ဘတီတိ။ နောစဝတ္တဗ္ဗေ မိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမသိကောင်းပြီ။ အောက်နှင့်အတူပင်။ ထိုနောင်ကား နတ္ထိဝန္တုပဏ္ဏေဒ ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား နတ္ထိအနုပါဒါနုပရိနိဗ္ဗာန ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍လေးပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)၊

ထိုနောင်ကား ဝိသေသဖြစ်သော ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္ကနိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ လေးပါးတည်း။ အနုလောမပဉ္စကကား ဟောမြဲပင်။ပရဝါဒီပက္ခနောင်ကား သကဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသကဝါဒီပက္ခသည်ကား သာမညဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခ ဝိသေသဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် သာမညဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စနီကပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါး

ပြား၏။ ထိုတွင် ပစ္စနီကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသဖြစ်သော သကဝ ဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝိသေသဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခသည်ကား နတ္ထိ ဒုက္ခသ အန္တကိရိယာဖြစ်သောသကဝါဒီပက္ခ ဝိသေသပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခ ဝိသေသနိဗ္ဗာနံ ဥပလဗ္ဘတိ မဟာပထဝီဥပလဗ္ဘတိ မဟာသမုဒ္ဒေါ ဥပလဗ္ဘတိ သိနေရုပဗ္ဗတရာဇာ ဥပလဗ္ဘတိ တေဇောဥပလဗ္ဘတိ ဝါယောဥပလဗ္ဘတိ တိဏကဋ္ဌဝနပ္ပတယော ဥပလဗ္ဘန္တိ အညကလျာဏ ပါပကမ္မသကဝါဒီပက္ခဟူ၍ တဆယ့် တပါးတွင်သော် နတ္ထိဒုက္ခသ အန္တကိရိယာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နတ္ထိဒုက္ခသ အန္တကိရိယာ နတ္ထိဝဋ္ဋုပစ္ဆေဒ နတ္ထိအနုပါဒါနပရိနိဗ္ဗာနဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် နတ္ထိဒုက္ခသ အန္တကိရိယာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နတ္ထိဒုက္ခသ အန္တကိရိယာ နတ္ထိဝဋ္ဋုပစ္ဆေဒနတ္ထိအနုပါဒါနပရိနိဗ္ဗာနဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် နတ္ထိဒုက္ခသအန္တကိရိယာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပစ္စနီကစသော ငါးပါးတွင်သော်၊ အနုလောမပစ္စနီကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ နေရယိက တိုင်ရုံသည်ကား အတူပင်ချည်းသာ။ နေရယိကဒုက္ခသ ပုရိသာကာရနယောဂ နောင်ကားဝေါမိဿကနယ ပုရိသာကာရနယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခ သကဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော်ပရဝါဒီပက္ခသည်ကား အောက်နှင့် အတူပင် ရှိသောကြောင့်ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ သောကရောတိ သော ပဋိသံဝေဒေတီတိဟူ၍ လည်းကောင်း အညောကရောတိ အညောပဋိသံဝေဒေတီတိဟူ၍ လည်းကောင်း သောစအညောစ ကရောန္တိ သောစ အညောစ ပဋိသံဝေဒေန္တီတိဟူ၍လည်းကောင်း နေဝ သော ကရောတိ န သော ပဋိသံဝေဒေတိနအညော ကရောတိ န အညော ပဋိသံဝေဒေတီတိ ဟူ၍လည်းကောင်း သော ကရောတိသော ပဋိသံဝေဒေတိ အညော

ကရောတိ အညော ပဋိသံဝေဒေတိ သောစ အညောစ ကရောန္တိ သောစ အညောစ ပဋိသံဝေဒေန္တိ နေဝ သော ကရောတိ နသော ပဋိသံဝေဒေတိ နအညော ကရောတိ နအညော ပဋိသံဝေဒေတီတိ ဟူ၍ လည်းကောင်း ငါးပါးပြား၏။ ထိုတွင် သော ကရောတိ သော ပဋိသံဝေဒေတိ ဟူသော ပုရိသာကာရာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ကား။ သာမည ဝိသေသ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညဖြစ်သော သောကရောတိ သောစ ပဋိသံဝေဒေတိဟူသော ပုရိသာကာရာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္က ဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ သာမည ဟူသော်ကား ကလျာဏစသည်တည်း။ ဝိသေသ ဟူသော်ကား သောကရောတိသောပဋိသံဝေဒေတိစသည်တည်း။ ထိုနောင်ကား အညောကရောတိအညောပဋိသံဝေဒေတိဟူသော ပုရိသာကာရာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတွင် သာမည ဟူသော်ကား ကလျာဏပါပကာနိ စသည်တည်း။ ဝိသေသ ဟူသော်ကား အညော ကရောတိ အညော ပဋိသံဝေဒေတိ စသည်တည်း။ အထက်များ၌ လည်း သည်နည်းချည်း။ သာမညကမ္မ သာမညဝိပါက တိုင်ရုံသည်ကား အောက်နှင့်အတူပင်။ ဟောရိုးစစ်မှာ ဟောရိုးအတူပင်။ ဤကား ပုရိသာကာရာနုယောဂကထာတည်း။

ကလျာဏဝဂ္ဂေါ ပဉ္စမော။

၁၄-အဘိညာနုယောဂ

၁၉၃။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်သလော။ အာမန္တာ။ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ အတ္ထိနနု၊ လော။ ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣဒ္ဓိံ၊ တန်ခိုးကို။ ဝိကုဗ္ဗတိ၊ အကြီးကိုအငယ် အငယ်ကို

အကြီး ပြုတတ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တဒိနန္န၊ ရှိသည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ဟဋ္ဌိအတ္တိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့။ ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇာနိ၊ တန်ခိုးကို။ ဝိကုဗ္ဗတိ၊အကြီးကိုအငယ် အငယ်ကို အကြီးပြုတတ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော သကဝါဒီ။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗေ-ဝတ္တဗ္ဗောဝတေ၊ ဆိုအပ်၏တကား။ နဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုမူမဆိုအပ်ခဲ့။ပ။

၁၉၄။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ အတ္တဒိနန္န၊ ရှိသလော။ ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဗ္ဗာယ၊နတ်၌ဖြစ်သကဲ့သို့သော။ သောတဓာတုယာ၊ ဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ သဒ္ဒါရုံကို။ သုဏာတိ၊ ကြား၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တဒိနန္န၊ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ဩ ရှိသည်ဟုတ်၏။ပ။ ပရစိတ္တံ၊ သူတပါး၏ စိတ်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌ နေခဲ့ဘူးသော ခန္ဓာကို။ အနုဿရတိ၊ အစဉ်သဖြင့် အောက်မေ့၏။ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ အာသဝါနံ၊ အာသဝတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ရာ ကုန်ကြောင်း ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္ဆိ ကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုသလော။ အာမန္တာ။ပ။

၁၉၅။ သွေဝ၊ ထိုအကြီးကိုအငယ် အငယ်ကို အကြီး ပြုတတ်သော သူသည်။ပ။ နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဇဝံ၊ ဤသို့ သော်ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိ ဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ပ။ ။(အဘိညာ နုယောဂ)။

၁၅-၁၈-ဉာတကာနုယောဂါဒိ

၁၉၇။ ။ပ။မာတာ၊အမိသည်။ အတ္တဒိနန္န၊ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ဩဟုတ်၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ဟဋ္ဌိအတ္တိ၊ အကယ်၍

ရှိအံ့။ တေနကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ရေ၊ ကောင်းသောမျက်နှာရှိသော သကဝါဒီ။ (သိကောင်းပြီ)။

၁၉၈။ ပိတာ၊ အဘသည်။ အတ္တိနုန္၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ဩြ ရှိသည်ဟုတ်၏။ပ။ ဘာတာ၊ အစ်ကိုသည်။ပ။ ဘဂိနီ၊ နှမသည် ။ပ။ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်။ပ။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ပ။ ဝေဿော၊ သူကြွယ်သည်။ပ။ သုဒ္ဒေါ၊ သူဆင်းရဲသည်။ပ။ ဂဟဋ္ဌော၊ လူသည်။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ပ။ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်။ပ။ မနုဿော၊ လူသည်။ အတ္တိနုန္၊ ရှိသည် မဟုတ်လော။ပ။

၁၉၉။ နမာတာ၊ အမိမဟုတ်သောသူသည်။ ဟုတ္ဂာ၊ ဖြစ်၍။ မာတာ၊ အမိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ အာမန္တာ၊ ၏။ပ။

၁၉-ပဋိဝေဓာနုယောဂ

၂၀၂။ ဥဘတော ဘာဂ ဝိမုတ္တော၊ နှစ်ပါးသော ရုပ်နာမ် အဘို့မှ လွတ်ခြင်းသည်။ အတ္တိနုန္၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ ပညာ ဝိမုတ္တော၊ ပညာဖြင့်လွတ်ခြင်းသည်။ အတ္တိနုန္၊ လော။ (သိကောင်း ပြီ)။

၂၀၃။ နသောတာပန္နော၊ သောတာပန် မဟုတ်သည်။ ဟုတ္ဂာ၊ ဖြစ်၍။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ် သလော။ အာမန္တာ။ပ။

၂၀-သံသာနုယောဂ

၂၀၆။ စတ္တာရော၊ လေးယောက် ကုန်သော။ ပုရိသယုဂါ၊ ယောကျ်ားမြတ်အစုံ ဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တိနုန္၊ သလော။ အာမန္တာ။ပ။

၂၀၇။ ဗုဒ္ဓပါတုဘာဝေါ၊ ဘုရား၏ ထင်ရှား ဖြစ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ ပါတုဘာဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သလော။ အာမန္တာ။ပ။

ဘဂဝတော၊ ဘုန်းရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပြီးသော်။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ဖြစ်သလော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ လော။ပ။

၂၁-သစ္စိကဋ္ဌ သဘာဂါနုယောဂ

၂၀၉။ သင်္ခတဋ္ဌ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ပြုအပ်သည့် ကိုလည်းကောင်း။ အသင်္ခတဋ္ဌ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် မပြုအပ်သည့် ကိုလည်းကောင်း။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ အညာ၊ သင်္ခတ အသင်္ခတ မှတပါးသော။ တတိယာ၊ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ကောဋိ၊ အစွန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။ အသင်္ခတ ပုဂ္ဂလေဟိ၊ မှ။ အသင်္ခတံ၊ သည်။ အညံ၊ တပါးလော။ အသင်္ခတ ပုဂ္ဂလေဟိ၊ မှ။ အသင်္ခတံ၊ သည်။ အညံ၊ တပါးလော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သင်္ခတာ သင်္ခတေဟိ၊ သင်္ခတအသင်္ခတတို့မှ။ အညော၊ တပါးလော။နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

၂၁၂။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ သင်္ခတာ၊ သင်္ခတ မည်ကုန်သလော။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ အသင်္ခတံ၊အသင်္ခတမည်သလော။ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နေဝသင်္ခတော၊ သင်္ခတ မမည်သလော။ နာသင်္ခတော၊ အသင်္ခတမမည်သလော။ အာမန္တာ။ နိဗ္ဗာနပုဂ္ဂလေဟိ၊မှ။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ (သိကောင်းပြီ)။

၂၁၄။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဝယော၊ ပျက်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဌိတဿ၊ တည်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အညထတ္တံ၊ တပါးသော အပြား၏ အဖြစ်သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်သလော။ အာမန္တာ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သင်္ခတဿ၊ ၏။ ဣမာနိသင်္ခတလက္ခဏာနိ၊ ဤသင်္ခတလက္ခဏာတို့သည်။ တီဏိ၊သုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။သင်္ခတာနံ၊ ကုန်သော။ဓမ္မာနံ၊တို့၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ ထင်၏။ (သိကောင်းပြီ)။

၂၁၆။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပြီးသော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္ထမှိ၊ နိဗ္ဗာန်၌။ အတ္ထိ၊ လော။ အတ္ထမှိ၊ နိဗ္ဗာန်၌။ နတ္ထိ၊ လော။ ဇာတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အတ္ထမှိ၊နိဗ္ဗာန်၌။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသော။ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သဿတော၊ မြဲသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

၂၁၇။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကိံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်သနည်း။ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ နိဿာယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲသလော။ သခ်တော၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ပြုပြင်အပ်သလော။ (သိကောင်းပြီ)။

၂၂၆။ မောဃရာဇာ၊ မောဃရာဇ။ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သတော၊ အောက်မေ့သော သတိရှိသောသူသည်။ အတ္တာနုဒိဋ္ဌိံ၊ အတ္တဟူ၍ အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့သောအမြင်ကို။ဥဟစ္စ၊ဇွန်၍။ သုညတော၊ ဆိတ်သောအားဖြင့်။ လောကံ ကို။ အဝေက္ခဿု၊၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ရှုသည်ရှိသော်။ မစ္စုတရော၊ သေမင်းကို လွန်သည်။ သိယာ၊ ၏။ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။လောကံ၊ကို။ အဝေက္ခန္တံ၊ သည်ကို။ မစ္စုရာဇာ၊ သည်။ နပဿတိ၊ မြင်။

၂၂၇။ ပ။ရူပေနာ၊နှင့်။သဟ၊ကွ။အဝေက္ခတိ၊၏။ (သိကောင်းပြီ)။

၂၂၉။ ဘဂဝါ၊သည်။ သစ္စဝါဒိနန္နံ၊ မှန်သောစကားကို ဆိုသောအလေ့ ရှိသည်မဟုတ်လော။ ကာလဝါဒိနန္နံ၊ လျောက်ပတ်သောအခါ၌ ဆိုတတ်သောအလေ့ ရှိသည်မဟုတ်လော။ ဘူတဝါဒိနန္နံ၊ ဟုတ်သောစကားကို ဆိုသောအလေ့ ရှိသည်မဟုတ်လော။ တထဝါဒိနန္နံ၊ မချွတ်သောစကားကို ဆိုသောအလေ့ရှိသည်မဟုတ်လော။အဝိတထဝါဒိနန္နံ၊မလွဲသောစကားကိုဆိုသောအလေ့ရှိသည်မဟုတ်လော။ အနညထာဝါဒိနန္နံ၊ တပါးမဟုတ်သည်ကို ဆိုသောအလေ့ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကေပုဂ္ဂလော၊ တယောက်သာ ဖြစ်သော

ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောကေ၊ ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသောလူတို့၏အစီးအပွါးငှါ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ များစွာသောလူတို့၏ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ လောကာနုကမ္ပာယ၊ လောကကို သနားခြင်းငှါ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးအလို့ငှါ။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။

၂၃၃။ ဝဇိရာတိက္ခနိ၊ ရဟန်းသည်။ ပါဠိမန္တံ၊ ယုတ်မာခြင်းသဘောရှိသော။ မာရံ၊ မာရ်ကို။ ဇော၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။

တွံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ သတ္တောတိ၊ သတ္တဝါဟူ၍။ ပစ္စေသိမညသိ၊ အောက်မေ့ဘိသနည်း။ တေ၊ ထိုသို့အောက်မေ့သောသူအား။ ဒိဋ္ဌိဂတံနု၊ မှားသော အမြင်၏ အကြောင်းတည်း။ အယံ၊ ဤသင်္ခါရပုဉ္ဇောသည်ကား။ သုဒ္ဓသင်္ခါရပုဉ္ဇော၊ သတ္တဝါမဟုတ် သက်သက်သင်္ခါရ၏ အစုမျှသာတည်း။ ဣဓ၊ ဤသင်္ခါဝမ္မေ၌။ သတ္တော၊ သတ္တဝါကို။ နဥပလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။

အင်္ဂသမ္ဘာရာ၊ ရထားဝင်ရိုး၏ အစိတ် အဆောက်အဦသည်။ ရထော ဣတိ၊ ရထားဟူသော။ သဒ္ဒေါ၊ သဒ္ဒါသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤ အတူလည်းကောင်း။ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့သည်။ သန္တေသု၊ ကုန်သော်။ သတ္တော၊ သတ္တဝါကို။ သမ္မုတိ၊ သမုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဒုက္ခမေဝ၊ ဒုက္ခသည်သာလျှင်။ သမ္ဘောတိ၊ ခံစား၏။ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခကို။ အညတြ၊ ထား၍။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။ နသမ္ဘောတိ၊ မခံစား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည် သာလျှင်။ တိဋ္ဌတိစ၊ တည်လည်းတည်၏။ ဝေတိစ၊ ပျက်လည်းပျက်၏။ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခမှ။ အညံ၊ တပါးသည်။ နတိဋ္ဌတိ၊ တည်လည်းမတည်။ နနိရုဇ္ဈတိစ၊ ချုပ်လည်းမချုပ်။

၂၃၄။ ပ။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ရှင်ပင်ဘုရားကို။ ဧတံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ လောကော၊ လောကသည်။ သုညော၊ ဆိတ်၏။ လောကော၊ လောကကို။ သုညော၊ ဆိတ်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ လောကော၊ ကို။ သုညောနာမ၊ ဆိတ်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ သနည်း။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အတ္တေနဝါ၊ မှလည်းကောင်း။ အတ္တနိယေနဝါ၊ အတ္တနှင့်စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ယသ္မာခေါ၊ ကြောင့်။ သုညံခေါ၊ ဆိတ်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ လောကော၊ လောကကို။ သုညောတိ၊ ဆိတ်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အတ္တေနဝါ၊ မှလည်းတောင်း၊ အတ္တနိယေနဝါ၊ အတ္တနှင့်စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ကိဉ္စ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ သုညံ၊ ဆိတ်သနည်းဟူမူကား။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အတ္တေနဝါ၊ မှလည်းကောင်း။ အတ္တနိယေနဝါ၊ အတ္တနှင့်စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ စက္ခုံ၊ စက္ခုသည်။ သုညံခေါ၊ ဆိတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ သုညာ၊ ဆိတ်ကုန်၏။ ပ။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ သုညံ၊ ဆိတ်၏။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ သုညော၊ ၏။ စက္ခုဖဿပစ္စယာ၊ စက္ခုဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယံပိဣဒံသုခံဝါ၊ အကြင်သုခသည်လည်းကောင်း။ ယံပိဣဒံဒုက္ခံဝါ၊ အကြင်ဒုက္ခ သည်လည်း ကောင်း။ ယံပိဣဒံ အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ အကြင် အဒုက္ခမသုခ သည်လည်းကောင်း။ အတ္တေနဝါ၊ အတ္တမှလည်းကောင်း။ အတ္တနိယေနဝါ၊ အတ္တနှင့် စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံပိ၊ ထိုသုခဒုက္ခအဒုက္ခမသုခသည်လည်း။ အတ္တေနဝါ၊ လည်းကောင်း။ အတ္တနိယေနဝါ၊ လည်းကောင်း။ သုညံ၊ ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

၂၃၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္တနိဝါ၊ အတ္တသည်။ သတိ၊ သော်။ မေ၊ ၏။ အတ္တနိယံ၊ မိမိနှင့်စပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာသလော။

ဇာတိမုဋ္ဌာယံ၊သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဓေ၀ံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္တနိဝါ၊ သည်။အတ္တနိယေဝါ၊ အတ္တနှင့်စပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ မေ၊၏။ အတ္တာ၊သည်။ အသ၊ ဖြစ်သလော။ ဇာတိပုဋ္ဌာယံ၊သည်။သတိ၊ရှိသော်။ဘန္တေ အရှင်ဘုရား။ ဓေ၀ံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သစ္စတော၊ အမှန်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ထေတတော၊ အမြဲအားဖြင့် လည်းကောင်း။ အနုပလဗ္ဘိယမာနေ၊ မရအပ်သော်။ အတ္တနိစ၊ အတ္တ၌လည်းကောင်း။ အတ္တနိယေစ၊ အတ္တနှင့်စပ်သည်၌လည်းကောင်း။ သော၊ ထိုသို့သဘော သည်လည်း။ လောကော၊ လောကမည်၏။ သော၊ ထိုသို့သဘောသည်။ အတ္တာ၊ အတ္တမည်၏။သော၊ ထိုသို့သဘော သည်။ ပေစ္စ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌။ ဘဝိဿာမိ၊ဖြစ်အံ့။နိစ္စော၊ မြဲ၏။ဓုဝေါ၊ မချွတ်။ သဿတော၊ နေလနှင့်တူ၏။ အဝိပရိဏာမ ဓမ္မော၊ မဘောက်ပြန်သောသဘောရှိ၏။ သဿတိသမံ၊ နေလနှင့်အမျှ။ တထေဝ၊ ထိုအတူလည်းကောင်း။ ဌဿာမိ၊ နေရအံ့။ယံဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ အကြင် ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနသည်။အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ကေဝလော၊သည်။ပရိပူရော၊ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်ထသော။ဗာလဓမ္မော၊ မိုက်သောသူ၏ ဓမ္မလည်းဖြစ်ထသော။အယံဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ ဤဒိဋ္ဌိဋ္ဌာန သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကေဝလော၊ သက်သက်သောဓမ္မသည်။ ကိဉ္စိ၊ အသို့လျှင်။ သိယာနော၊ရာသနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပရိပူရော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်ထသော။ ဗာလဓမ္မော၊ မိုက်သောသူ၏တရားသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ဝုတ္တံ၊၏။ ဣတိအယံသုတ္တန္တော၊ ဤသို့သုတ္တန်သည်။ အဝေဠ္ဌနေ၊ ရှိသည် မဟုတ်လော။ အာ မန္တာ။ပ။

၂၃၆။ ဒေသနိယ၊ ဒေသနိယ။မေ၊ ငါ၏။ တယော၊သုံးယောက်ကုန်သော။ သတ္ထာရော၊ ဆရာတို့သည်။ လောကသ္မိံ၊၌။ သန္တော၊ ထင်ရှားကုန်၏။ သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ရှိကုန်၏၊တယော၊ သုံးယောက် သောဆရာတို့ ဟူသည်ကား။ ကတမေ၊ အဘယ် သူတို့နည်း။

သေနိယ၊ သေနိယ။ဇူမသေတ္တလောကော၊ဌ။ ကေစ္စော၊ တယောက်သော။ သတ္တာ၊ ဆရာသည်။ ဒိဋ္ဌေစေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သစ္စတော၊ အမှန်အား ဖြင့်လည်းကောင်း။ ထေတတော၊ အမြဲအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ပညာပေယိ၊ အပြားဖြင့်သိစေ၏။ အဘိသမ္ပရာယဉ္စ၊ တမလွန် ၌လည်း။ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ သစ္စတော။ အမှန်အားဖြင့်လည်း ကောင်း။ ထေတတော၊ အမြဲအားဖြင့်လည်းကောင်း။ပညာပေယိ၊ အပြားအားဖြင့်သိစေ၏။ သေနိယ၊ သေနိယ။ ဇူမသေတ္တလော ကော၊ဌ။ ကေစ္စော၊ တယောက်သော။ သတ္တာ၊ ဆရာသည်။ ပ။

သေနိယ၊ သေနိယ။ တတြ၊ထိုသုံးယောက်သောဆရာတို့တွင်။ ယွာယံ-ယော်အယံသတ္တာ။ အကြင် ဆရာသည်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ပ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သပ္ပိကုမ္ဘိ၊ ထောပတ်အိုးကို။ ကရောတိ၏။ သော၊ ထိုသို့သော သဘောရှိသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ဇူတိ၊သို့။ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပ။

၂၃၇။ တေလကုမ္ဘော၊ ဆီအိုးလည်းကောင်း။ မဓုကုမ္ဘော၊ ပျားအိုးလည်းကောင်း။ ဖါဏိတကုမ္ဘော၊ လည်းကောင်း။ ခီရ ကုမ္ဘော၊ နို့သစ်အိုးလည်းကောင်း။ဥဒကကုမ္ဘော၊သုံးရေအိုးလည်း ကောင်း။ ပါနီယထာလကံ၊ ရေခွက်လည်းကောင်း။ ပါနီယကော သကံ၊ ရေကြည် လည်းကောင်း။ ပါနီယသရာဝကံ၊ ရေဘလား လည်းကောင်း။ နိစ္စဘတ္တံ။ မြဲသောနိစ္စဘတ်လည်းကောင်း။ ဓုဝ ယာဂု၊ မချွတ်သော ယာဂုလည်းကောင်း။ပ။နိစ္စာ၊မြဲ။ဓုဝါ၊မချွတ်။ သဿတာ၊ နေလကဲ့သို့ရှိ၏။ အဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ မဘောက်မပြန် သောသဘောရှိ၏။ သော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ ဇူတိပုစ္ဆာ ယံ၊ ဤသို့သောအမေးသည်။ သတိ၊ရှိသော်။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

ပုဂ္ဂလကထာ။

အဋ္ဌကနိဂ္ဂဟာ၊ အဋ္ဌာနုယောဂ လည်းကောင်း။ ပေယျာလာ၊ ပေယျာလလည်းကောင်း။ သန္ဒာဝနိယာ၊ သန္ဒာဝတျာနုယောဂ လည်းကောင်း။ ဥပါဒါယ၊ ဥပါဒါနုယောဂလည်းကောင်း။ စိတ္တေန၊ စိတ်နှင့်။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းလည်းကောင်း။ ကလျာဏံ၊ ကလျာဏာ နုယောဂလည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိ၊ ဣဒ္ဓါနုယောဂ လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓါဟရဏေန၊ သုဒ္ဓါဟရဏာ နုယောဂ လည်းကောင်း။ အဋ္ဌမံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ ပုရိသာကာရာနုယောဂ နောင်ကား အဘိညာ နုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီ ပက္ခသကဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာနုယောဂ ဒိဗ္ဗ သောတအဘိညာနုယောဂ ပရစိတ္တဝိဇာနနာအဘိညာ နုယောဂ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ အဘိညာနုယောဂ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာ နုယောဂအာသဝက္ခယအဘိညာနုယောဂဟူ၍ခြောက်ပါးပြား၏။ ထိုခြောက်ပါးတို့တွင် ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာနုယောဂကိုရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စနီက ပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟ စတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထို ငါးပါးတွင် ပစ္စနီက ပဉ္စကကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေး ဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ တည်း။ အာမန္တာ သည်ကား သကဝါဒီပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင် သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား

နနု အတ္ထိကောစိဇွိ ဝိကုဗ္ဗတိ တည်း။အာမန္တာသည်ကား သကဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုသည်တား နိဂ္ဂဟ ၅ပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် နိဂ္ဂဟကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသောကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟတည်း။ အနုလောမ ပါပနာဟူသောကား ဟဉ္စိနုဝတ္တဗ္ဗံ။ပ။ ဝတ္တေနာတိတည်း။ နောစ ဝတရေ ဝတ္တဗ္ဗေ နနုအတ္ထိ ကောစိဇွိ ဝိကုဗ္ဗတိတည်း။ အနုလောမ ရောပနာဟူသောကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခါနနု အတ္ထိ ကောစိ ဇွိဝိကုဗ္ဗတိတိမိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမ ၅ပနာ ဟူသောကား ဟဉ္စိအတ္ထိကောစိဇွိဝိကုဗ္ဗတိတည်း။ ပါပနာ ဟူသောကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေစသည်တည်း။ ပဋိလောမ ရောပနာဟူသောကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေခါ နုဝတ္တဗ္ဗံ ပုဂ္ဂလော။ပ။ ဝတ္တဗ္ဗေခါ နနုအတ္ထိကောစိ ဇွိ ဝိကုဗ္ဗတိတိမိစ္ဆာတည်း။ အနုလောမ ပဉ္စကနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ပုစ္ဆာဟူသောကား အတ္ထိ ကောစိ ဇွိ ဝိကုဗ္ဗတိ တိတည်း။ ကတ္ဓာ တေနစကာရဏေန ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပရဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ အနုယောဂ ဝတ္ထုသည်ကား ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသောကား ယောဇွိ ဝိကုဗ္ဗတိ သွေဝပုဂ္ဂလော ယောဇွိ နဝိကုဗ္ဗတိ သော ပုဂ္ဂလောတိတည်း။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေသည်ကား ပရဝါဒီ အဝဇာနနာတည်း။ ပဋိကမ္မဟူသောကား အာဇာနာဟိ ပဋိကမ္မတည်း။ အနုလောမ၅ပနာ ဟူသောကား ဟဉ္စိအတ္ထိ ကောစိဇွိ ဝိကုဗ္ဗတိ။ပ။ ဝတ္တေနာတိတည်း။ အနုလောမပါပနာ ဟူသောကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ယောဇွိ ဝိကုဗ္ဗတိ သွေဝ ပုဂ္ဂလော စသည်တည်း။ ရောပနာ ဟူသောကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေခါ အတ္ထိကောစိ။ပ။ ဝတ္တေနာတိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခါ ယောဇွိ ဝိကုဗ္ဗတိ။ သွေဝပုဂ္ဂလောတိ မိစ္ဆာတည်း။ ဤသို့လျှင် အနုလောမ၌လည်း

ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမမှလည်း ပါပနာ ရောပနာ၌လေးပါး အပေါင်းလျှင် ပဋိကမ္မစတုက္ကမည်၏။ ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာ နုယောဂ နောင် ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စနီကပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ ပရဝါဒီ ပက္ခမှာလည်း ဒိဗ္ဗသောတနှင့်ဟပ်။ သကဝါဒီပက္ခမှာလည်း ဒိဗ္ဗသောတနှင့်ဟပ်။ အစလျှင် အစချင်း အဆုံးလျှင် အဆုံးချင်းဟပ်၍ဟောလေ။ပရဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား သကဝါဒီ ပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ကား ဣဒ္ဓိဝိဓ အဘိညာနုယောဂ ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာနုယောဂ ပရစိတ္တဝိဇာနနာအဘိညာနုယောဂ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ အဘိညာနုယောဂ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာနုယောဂ အာသဝက္ခယအဘိညာနုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါးတွင်သော် ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စကပဋိကမ္မစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခနှင့် အတူပင်။ ပဋိကမ္မသည်လည်း အတူပင်။ ပဋိကမ္မ စတုက္ကနောင်ကား နိဂ္ဂဟစတုက္ကကိုဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟစတုက္ကဟူသော်ကား တွဉ္စေပနမညသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါပန ဝတ္တဗ္ဗံ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ။ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ နနု အတ္ထိကောစိ ဣဒ္ဓိံ ဝိကုဗ္ဗတိ။ တေန တဝ တတ္ထ ဟေတာယ ပဋိညာယဟေဝံ ပဋိဇာနန္တံဟေဝံနိဂ္ဂဟေဗ္ဗေ၊အထတံ နိဂ္ဂဏှာမ။သုနိဂ္ဂဟိတောစဟောသိ။ ဟဉ္စိ သိကောင်းပြီ။ နိဂ္ဂဟစတုက္က နောင်ကား ဥပနယနစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ဥပနယနစတုက္ကဟူသော်ကား ဧသေ စေဒုန္နိဂ္ဂဟိတေဟောဝ မေဝံ တတ္ထဒက္ခ။ဝတ္တဗ္ဗေခေါ အတ္ထိကောစိ ဣဒ္ဓိံဝိကုဗ္ဗတီတိ ကတွာ တေနစ ကာရဏေန ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ။ နောစဝတ္တဗ္ဗေ ယောဣဒ္ဓိံ ဝိကုဗ္ဗတိ။ တွဉ္စေဝ ပုဂ္ဂလော ယောဣဒ္ဓိံ ဝိကုဗ္ဗတိနသောပုဂ္ဂလော နောစမယံ တယာ တတ္ထဟေတာယ ပဋိညာယဟေဝံ ပဋိဇာနန္တာဟေဝံ နိဂ္ဂဟေ

တဗ္ဗာ။အထတံ နိဂ္ဂဏှာသိ။ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတောစဟောမ။ ဟန္ဒိ အတ္တို ကောစိ စသည့်တည်း။ (နိဂ္ဂမကိုကား သိကောင်းပြီ။ ဒိဗ္ဗသောတ ကိုကား ပရဝါဒီပက္ခမှာ ဒိဗ္ဗသောတနှင့် ဟပ်၍ ဟောလေ။ ကြွင်း သမျှကို သိကောင်းပြီ)။

အဘိညာနုယောဂနောင်ကား ဉာတကာနုယောဂ ဇာတျာ နုယောဂပဋိပတျာနုယောဂဥပပတျာနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ကား။ ပရဝါဒီပက္ခ သကဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုပရဝါဒီ ပက္ခသည်ကား ဉာတကာ နုယောဂဇာတျာနုယောဂပဋိပတျာနုယောဂဥပပတျာနုယောဂဟူ ၍ လေးပါးတွင်သော် ဉာတကာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ကား။မာတာဖြစ်သော ဉာတကာ နုယောဂ ပိတာဖြစ်သော ဉာတကာနုယောဂ ဘာတာဖြစ်သော ဉာတကာနုယောဂ ဘဂိနီ ဖြစ်သော ဉာတကာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် မာတာဖြစ် သော ဉာတကာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ပစ္စနီကပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယန စတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော်ပစ္စနီကပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထုအဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေး ဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထုဟူသော်ကား ဟောတဗ္ဗ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ အာမန္တာ။ နနုမာတာ အတ္ထိ အာမန္တာတည်း။ အဝတ္ထုဟူသော်ကား ဟန္ဒိမာတာအတ္ထိ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။တ္တေနာတိတည်း။ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ တို့ကိုကားဘော်၍ဟောမြဲဟောလေ။အနုလောမပဉ္စကနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိကမ္မ စတုက္ကသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါး တွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုအန နုယောဂဝတ္ထုသည်ကား သာမညဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထု ဝိသေသဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် သာမည

ဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဇ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား မာတာအတ္တိ ကတွာ ဝေနစကာရကောနုပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေ နာတိ တည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပရဝါဒီ ပဋိဇာနနာ တည်း။ သာမညနေ၁င်ကား ဝိသေသ ဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာ နှစ်ပါးတွင် သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား အတ္တိနကောစိ နမာတာဟုတွာ မာတာ ဟောတိတိတည်း။ အာ မန္တာသည်ကား ပရဝါဒီပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနေ၁င်ကား အနု ယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ အဝဇာ နနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား အတ္တိနကောစိနပုဂ္ဂလော ဟောတိ တည်း။ နဟောံ ဝတ္တဗ္ဗေ သည်ကား ပရဝါဒီအဝဇာနနာတည်း။ အလယ်လျှင် အလယ်ချင်း အဆုံးလျှင် အဆုံးချင်း ဟပ်လေ။ ။ပရဝါဒီပက္ခ နေ၁င်ကား သကဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နပုဗ္ဗယောဂ နပရယောဂ နှစ်ပါးတွင်သော် နပုဗ္ဗယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နပုဗ္ဗ ယောဂဖြစ်သော ဉာတကာနုယောဂ နပုဗ္ဗယောဂ ဖြစ်သော ဇာတျာနုယောဂ နပုဗ္ဗယောဂဖြစ်သော ပဋိပတျာနုယောဂ နပုဗ္ဗ ယောဂဖြစ်သော ဥပပတျာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင် နပုဗ္ဗ ယောဂဖြစ်သော ဉာတကာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား နမာတာ နပိတာ နဘာတာ နဘဂိနီဟူ၍ လေးပါးတည်း။ ထိုမာတာသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယန စတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါး တွင်သော် ပိတာ၌လည်း ငါးပါး။ဘာတာ၌လည်း ငါးပါး။ဘဂိနီ ၌လည်း ငါးပါး။ နပုဗ္ဗယောဂဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခနေ၁င်ကား နပရယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဉာတကာ နုယောဂ ဇာတျာ

နုယောဂ ပဋိပတ္တိ၁နုယောဂ ဥပပတ္တိ၁နုယောဂတွင် ဉာတကာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မာတာ ပိတာ ဘာတာ ဘဂိနီ ဟူ၍ လေးပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား ဇာတ္ယာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်၏။ ထိုသည်ကား ခတ္တိယဖြစ်သော ဇာတ္ယာနုယောဂ ဗြာဟ္မဏ ဖြစ်သော ဇာတျာ နုယောဂ ဝေဿ ဖြစ်သော ဇာတျာနုယောဂ သုဒ္ဒ ဖြစ်သော ဇာတ္ယာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိပတ္တျာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဂဟဋ္ဌ ပဗ္ဗဇိတ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား ဥပပတ္တျာနုယောဂကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒေဝမနုဿဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ (ပရဝါဒီပက္ခ နှင့် ဟပ်၍ ဟောလေ)။

ဥပပတ္တျာနုယောဂနောင်ကား ပဋိဝေဓာနုယောဂကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုပဋိဝေဓာနုယောဂသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခသက ဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား သောတာပန္န ပဋိဝေဓာ နုယောဂ သကဒါ ဂါမိ ပဋိဝေဓာနုယောဂ အနာဂါမိ ပဋိဝေဓာနုယောဂ အရ ဟတ္တ ပဋိဝေဓာ နုယောဂ ဥဘတောဘာဂ ဝိမုတ္တ ပဋိဝေဓာ နုယောဂ ပညာဝိမုတ္တပဋိဝေဓာနုယောဂ ကာယသက္ခိပဋိဝေဓာ နုယောဂ ဒိဋ္ဌိပတ္တ ပဋိဝေဓာ နုယောဂ သဒ္ဓါ ဝိမုတ္တပဋိဝေဓာ နုယောဂ ဓမ္မာနုသာရီပဋိဝေဓာနုယောဂ သဒ္ဓါနုသာရီပဋိဝေဓာ နုယောဂဟူ၍ တဆယ့်တပါးပြား၏။ ထိုတွင် သောတာပန္န ပဋိ ဝေဓာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဉ္စနိကာယဥ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုငါးပါးတွင်သော် ပဉ္စနိကာယဥ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝဏ္ဏ၊ အဝဏ္ဏ၊ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝဏ္ဏကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုနုယောဂ ဝဏ္ဏ၊ အနုယောဂ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂ ဝဏ္ဏကို

ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင် ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ တည်း။ အာမန္တာသည်ကား သကဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား နနု သောတာပန္နော အတ္ထီတိ တည်း။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟ တည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိ နဝတ္တဗ္ဗန္တိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ နနုသောတာပန္နောတိ တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ နဝတ္တဗ္ဗံ နဝတ္တဗ္ဗေခေါ နနုသောတာပန္နော အတ္ထီတိတည်း။ ပဋိလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိသောတာပန္နော အတ္ထီတိတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိတည်း။ ပဋိလောမ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နဝတ္တဗ္ဗံ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နနုသောတာပန္နော အတ္ထီတိ မိစ္ဆာတည်း။ ပစ္စနီကပဉ္စက ဟူသော်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထု ဝိသေသဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ပုစ္ဆာဟူသော်ကား သောတာပန္နော အတ္ထီတိကတ္တာ တေနစ ကာရဏေန။ပ။တ္ထေနာတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပရဝါဒီ ပဋိဇာနနာ တည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ

နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဏ္ဏာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏာ ဟူသော်ကား အတ္တိ ကောစိ နသောတာပန္နော ဟုတွာ သောတာပန္နော ဟောတီတိတည်း။ အာမန္တာ သည်ကား ပရဝါဒီပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္တုကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဏ္ဏာအဝဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

သကာဒါဂါမိ ပဋိဝေဓာနုယောဂစသော ဆယ်ပါး၌လည်း သောတာပန္နပဋိဝေဓာနုယောဂနှင့် အတူပင်ချည်း။ ဤကား ပရဝါဒီပက္ခတည်း။ ထိုပရဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား။ သကာဒါဂါမိ ပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသကာဒါဂါမိ ပဋိဝေဓာ နုယောဂ သည်ကား နပုဗ္ဗယောဂ ပရဝါဒီယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် နပုဗ္ဗယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း သောတာပန္နပဋိဝေဓာနုယောဂ သကာဒါဂါမိ ပဋိဝေဓာနုယောဂ အနာဂါမိ ပဋိဝေဓာနုယောဂ အရဟတ္တ ပဋိဝေဓာနုယောဂ ဥဘတော ဘာဂဝိမုတ္တိ ပဋိဝေဓာ နုယောဂ ပညာဝိမုတ္တိ ပဋိဝေဓာနုယောဂ ကာယသက္ခိပဋိဝေဓာနုယောဂ ဒိဋ္ဌိပတ္တပဋိဝေဓာနုယောဂ သဒ္ဓါဝိမုတ္တိ ပဋိဝေဓာ နုယောဂ ဓမ္မာနုသာရီပဋိဝေဓာနုယောဂ သဒ္ဓါနုသာရီပဋိဝေဓာနုယောဂ ဟူ၍ဆယ်ပါးပြား၏။ ထိုဆယ်ပါးတို့တွင်သော်ကား သောတာပန္နပဋိဝေဓာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော်အနုလောမပဉ္စကကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အောက်ပစ္စနီကကို ပဋိကမ္မ ပြန်၍ဟောလေ။ သကာဒါဂါမိအစရှိသော ဆယ်ပါးကိုလည်း သိကောင်းပြီ။ နပုဗ္ဗယောဂ သကာဒါဂါမိနောင်ကား နပရယောဂ သကာဒါဂါမိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သောတာပန္န သကာဒါဂါမိ အနာဂါမိဟူ၍သုံးပါးတည်း။ အရဟတ္တကိုချန်။အရဟတ္တမှတပါး ဆယ်ပါးလုံး ဟောရ၏။ ဟောစဉ် ဖြတ်လေသောကြောင့်သာ

မဟောသတည်း။ ပရဝါဒီပက္ခမှာတချက်နှင့် သကဝါဒီပက္ခမှာ ပုဗ္ဗယောဂ သောတာပန္န ပရယောဂသောတာပန္န ဤနှစ်ချက်နှင့်ဟပ်။ အထက်လျှင်အထက်ချင်းဟပ်လေ။ ဤသည်ကား ပဋိဝေဓာနုယောဂတည်း။ ပဋိဝေဓာ နုယောဂနောင်ကား သဒ္ဓါရာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခ သကဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီ ပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စနီကပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် ပစ္စနီကပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဝတ္ထုအဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထုဟူသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံစသည်တည်း။ အဝတ္ထုဟူသော်ကား ဟဉ္စိအစရှိသည်တည်း။ ပစ္စနီကပဉ္စကနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကားအနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော်အနနုယောဂဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသနှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ သာမညဟူသော်ကား စတ္တာရော ပုရိသယုဂါအဋ္ဌပုရိသပုဂ္ဂလာအတ္ထိတိ ကတ္တာတေနစကာရဏေန အာမန္တာတည်း။ ဝိသေသအနနုယောဂ ဝတ္ထုဟူသော်ကားစတ္တာရော ပုရိသယုဂါအဋ္ဌပုရိသပုဂ္ဂလာဗုဒ္ဓပါတုဘာဝါ ပါတုဘဝန္တိတိ အာမန္တာတည်း။အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလောဗုဒ္ဓပါတု ဘာဝါ ပါတု ဘဝတီတိ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ (သိကောင်းပြီ။ ဤကားပရဝါဒီ ပက္ခတည်း)။

ပရဝါဒီပက္ခနောင်ကား သကဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။

ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ အောက်နှင့်အတူပင်။ သာ မညနောင်ကား ဝိသေသကိုဟောတော်မူ၏။ ဝိသေသဟူသော် ကားဗုဒ္ဓပါဠိတုဘာသဝါနဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုဝိသေသဟူသော် ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယန စတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ (သိကောင်းပြီ။ ။ဥဒ္ဒိဋ္ဌ ပုဂ္ဂလတချက် နဒ္ဒိပုဂ္ဂလတချက် နှစ်ချက်ခွဲလေ၊ ဤကား သင်္ခါရာ နုယောဂတည်း)။

ထိုသင်္ခါရာနုယောဂနောင်ကား သန္တိကဋ္ဌသဘာဝါနုယောဂ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒိပက္ခ သကဝါဒိပက္ခ ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခသည်ကား သင်္ခါရာနုယောဂ ဖြစ်သော ပရဝါဒိပက္ခနှင့် အထူးမရှိဖြစ်သောကြောင့် ဟောတော် မမူ။ သကဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဝါဒိပက္ခ သည်ကား သန္တာဒိပဥ္စာ ရူပဒဿနပဥ္စာ သရူပဒဿနဝိဘာဂ ပဥ္စာ ဥပ္ပါဒေါပညာယတျာနုယောဂပဥ္စာ အဇ္ဈတ္တမှိပဥ္စာနဇ္ဈတ္တမှိ ပဥ္စာ ကိံနိဿာယပဥ္စာ ဝေဒိယမာနပဥ္စာ ကာယာနုပဿနာ ပဥ္စာ ပါရာယနဂါထာပဥ္စာ သုတ္တာဟရဏပဥ္စာ ဟူ၍ ဆယ်ပါး ပြား၏။ ထိုဆယ်ပါးတွင်သော်သန္တာဒိပဥ္စာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သန္တ အသန္တ နေဝသန္တာ နာသန္တပဥ္စာ ကောဋိပဥ္စာဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတွင် သန္တကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဉ္စကစ သောငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကိုရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကားဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦး စွာဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထုဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ

သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ၊ အာမန္တာသည်ကား အနုနယောဂဝဏ္ဏ တည်း။ ပုဂ္ဂလောသခ်တော၊ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေသည်ကားအနုနယော ဂဝဏ္ဏတည်း။ အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံသည်ကား နိဂ္ဂဟတည်း။ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိပုဂ္ဂလော။ တ္ထေနာတိတည်း။ အနုလော မပါပနာဟူသော်ကား ယေနဝတရေဝတ္တဗ္ဗေပုဂ္ဂလော သခ်တော တိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ နောစဝတ္တဗ္ဗေ၊ပုဂ္ဂလောသခ်တောတိမိစ္ဆာ တည်း။ပဋိလောမဌပနာဟူသော်ကားနောစပနဝတ္တဗ္ဗေပုဂ္ဂလော သခ်တောတိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစ တဝ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ နောစပန ဝတ္တဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလော သခ်တောတိမိစ္ဆာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မကို ဟောတော်မူ၏။ ပဋိကမ္မ ဟူသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ အာမန္တာ။ နနုဝတ္တဗ္ဗာရော ပုရိသ ယုဂ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌိတိအာမန္တာ။ ဟဉ္စိပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ။နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ နနုဝတ္တဗ္ဗာရောအဋ္ဌိတိ။ တတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နဝတ္တဗ္ဗံ ပုဂ္ဂလော။တ္ထေနာတိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ။ နနုဝတ္တဗ္ဗာရော။အဋ္ဌိတိမိစ္ဆာ။ ဟဉ္စိဝတ္တဗ္ဗာရော။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ။ ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နဝတ္တဗ္ဗံ။ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နနုဝတ္တဗ္ဗာရော အဋ္ဌိတိမိစ္ဆာ တည်း။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား တွဉ္စေပနမညသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နဝတ္တဗ္ဗံ။ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ။ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ နနုဝတ္တဗ္ဗာရော ပုရိသယုဂ အဋ္ဌပုရိသ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌိတိ။ နောစေတဝတတ္ထဟေတာယ ပဋိညာယဟေတံ ပဋိဇာနန္တံ ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ အထတံ နိဂ္ဂဏှာမ သုနိဂ္ဂဟိတောစဟောသိ။ ဟဉ္စိ နဝတ္တဗ္ဗံ။တံနော ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။အဋ္ဌိတိ။ ယံတတ္ထ။ တ္ထေနာတိ

ဝတ္တဗ္ဗေခေါ် နနုစတ္တာရော အတ္ထီတိမိစ္ဆာတည်း။ ဟဉ္စိစတ္တာရော ။ပ။အတ္ထီတိတေန ဝတ ရေဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။တ္ထေနာတိ။ယံ တတ္ထဝဒေသိ၊ နဝတ္တဗ္ဗံ။ပ။ တ္ထေနာတိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ။ပ။ အတ္ထီတိ မိစ္ဆာတည်း။ ဤကား နိဂ္ဂဟတည်း။ ဥပနယန စတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္က အနုလုံနှင့် အတူပင် ဟောလေ။ အသင်္ခတမှာ သိသာပြီ။ နေဝ သင်္ခတာ နာသင်္ခတလည်း အသင်္ခတနှင့်အတူပင်။ ထိုနောင်ကား ကောဋ္ဌာဒိ ပဉ္စာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာ ဟရဏဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာ ဟရဏကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကားဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အနနုယောဂ ဝတ္ထုဟူသော်ကား သင်္ခတဉ္စ အသင်္ခတဉ္စ။ပ။အာမန္တာတည်း။အနု ယောဂဝတ္ထုဟူသော်ကား နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ၊ဒွေမာ ဘိက္ခဝေ ဓာတုယောကတမာ။ပ။ အတ္ထေဝ သုတ္တန္တောတိတည်း။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟတည်း၊ အနုလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိသင်္ခတဉ္စ ကောဋ္ဌီတိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော် ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ပ။ အတ္ထေဝ သုတ္တန္တောတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ။ သင်္ခတဉ္စ။ပ။ ကောဋ္ဌီတိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နနု ဝုတ္တံဘဂဝ တာ။ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တော။ မိစ္ဆာတည်း။ ထိုနောင်ကား အသ ရူပဒဿနပဉ္စာကိုဟောတော်မူ၏။ အသရူပဒဿန ပဉ္စာဟူသော် ကား ပုဂ္ဂလောနေဝ သင်္ခတော နာသင်္ခတောတိ အာမန္တာ၊အညံ သင်္ခတံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုသည် ကား အနုလောမပဉ္စက စသည်ကိုဆိုလေ။ ထိုနောင် သရူပဒဿန ပဉ္စာဟူသော်ကား ခန္ဓာသင်္ခတာ နိဗ္ဗာနံ စသည်တည်း။ ထိုနောင်

ကား သရူပနိဒဿန ဝိဘာဂပဉှာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။
ထိုသည်ကား သရူပသင်္ခတဖြစ်သော သရူပဒဿန ဝိဘာဂပဉှာ
ဝေဒနာ သညာသင်္ခါရဝိညာဏ ဖြစ်သော သရူပဒဿန ဝိဘာဂ
ပဉှာဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုငါးပါးတို့တွင် သရူပဒဿန ဝိဘာဂ
ပဉှာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ
ပဥ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဥ္စက
ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ သရူပဒဿန
ဝိဘာဂ ပဉှာနောင်ကား ဥပ္ပါဒေါပညာယတျာနုယောဂကိုဟော
တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုဒ္ဓာဟရဏ သုဒ္ဓာဟရဏ ဟူ၍
နှစ်ပါးတွင်သော် နသုဒ္ဓာဟရဏကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။
ထိုသည်ကား အနုလောမပဥ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟ စတုက္က
ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ
ပဥ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အနုလောမပဥ္စကဟူသော်
ကား ပုဂ္ဂလဿ ဥပ္ပါဒေါ ပညာယတိ။ပ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။
ပဋိကမ္မစတုက္ကစသည်ကို သိကောင်းပြီ။ နသုဒ္ဓာဟရဏဖြစ်သော
ဥပ္ပါဒေါ ပညာယတျာ နုယောဂနောင်ကား သုဒ္ဓာဟရဏပဉှာ
ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသုဒ္ဓာဟရဏဖြစ်သော ဥပ္ပါဒေါပညာယ
တျာနုယောဂ သည်ကား အနုလောမပဥ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္က
စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဥ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟော
တော်မူ၏။ အနုလောမ ပဥ္စကဟူသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ပုဂ္ဂလော
သင်္ခေတောတိ အာမန္တာဟူ၍ထည့်လေ။ ဝတ္တဗ္ဗံဘဂဝတာ တေနဟိ
ပုဂ္ဂလော သင်္ခေတောတိတည်း။ ထိုအနုလောမပဥ္စက ဟူသည်ကား
ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်
မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါး
တွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို
သည်ကား နသုဒ္ဓာဟရဏဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထု သုဒ္ဓာ
ဟရဏ ဖြစ်သော အနနုယောဂ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော်
နသုဒ္ဓာဟရဏကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ နသုဒ္ဓာဟရဏ

ဟူသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံပုဂ္ဂလော သင်္ခတောတိ အာမန္တာတည်း။ ထိုကား ပု ၁ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုကား သုတ္တာဟရဏကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသုတ္တာဟရဏသည်ကား ဝုတ္တံဘဂဝတာ ဝယော ပညာယတိ ဌိတာနံ အညထတ္တံ ပညာယတိ တည်း။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏအနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။အနုလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟန္ဒိနဝတ္တဗ္ဗံ ပုဂ္ဂလောသင်္ခတောတိတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုလောမပါပနာကို ဟောတော်မူ၏။ အနုလောမပါပနာဟူသော်ကားနော ဝတ ရေဝတ္တဗ္ဗေ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ပ။အညထတ္တံ ပညာယတီတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗံ။ပ။ နောစဝတ္တဗ္ဗေ အညထတ္တံ ပညာယတီတိ မိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမ ဌပနာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလဿဥပ္ပါဒေါပညာယတိ ဝယောပညာယတီတိ။ ဌိတဿအညထတ္တံ ပညာယတီတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေနဟိ ပုဂ္ဂလော သင်္ခတောတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ဤနှစ်ပါးကိုပေါင်း၍ဟောလေ။ နုဥပ္ပါဒေါပညာယတျာ နုယောဂမှာလည်း အတူပင်။ ထိုနောင်ကား အဋ္ဌဋ္ဌမိ ပဉ္စာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခ သကဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပရဝါဒီပက္ခသည်ကား သဒ္ဓိရာနုယောဂမှာနှင့်အတူ မရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝဏ္ဏ အဝဏ္ဏနှစ်ပါးတွင်သော် ဝဏ္ဏကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုနုယောဂ ဝဏ္ဏအနုယောဂ ဝဏ္ဏ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂ ဝဏ္ဏကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ပရိ

နိဗ္ဗုတော ပုဂ္ဂလော စသည်တည်း။ အတ္ထတ္တမှိ နတ္ထတ္တမှိသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ဟူသော်ကား ပရိနိဗ္ဗုတော သသတောကသည် နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ သိကောင်းပြီး။ အတ္ထတ္တမှိပဉှာနောင်ကား နတ္ထတ္တမှိ ပဉှာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္ကနိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမ ပဉ္စကသည်ကားဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော်အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

နတ္ထတ္တမှိ ပဉှာနောင်ကား ကိံနိဿယ ပဉှာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခ သကဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခသင်္ခတသည်ကား သဒ္ဓိရနယမှာ ပရဝါဒီပက္ခနှင့်အတူး မရှိသေးကြောင့် ဟောတော်မမူသည်။ သကဝါဒီ ပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ ထိုငါးပါးတွင် အနုလောမ ပဉ္စကဟူသော်ကား ဘဝံနိဿယ တိဋ္ဌတိ။ ဘဝေါအနိစ္စော သင်္ခတော။ ပ။ နံဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးဟွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ကိံနိဿယ ပဉှာနောင်ကား ဝေဒိယမာနပဉှာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခ သကဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုပရဝါဒီပက္ခသည်ကား သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် သုခဝေဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။

ထိုသုခဝေဒနာ သည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် ဒုက္ခဝေဒနာ အဒုက္ခ မသုခဝေဒနာ အတူပင်ချည်း။

ပရဝါဒီပက္ခနောင်ကား သကဝါဒီ ပက္ခကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဝါဒီသည်ကား အနည်ဖြစ်သော ဝေဒိယမာနပဉ္စာအည်ဖြစ်သောဝေဒိယမာနပဉ္စာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်ရသော် အနည်ဖြစ်သော ဝေဒိယမာနပဉ္စာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် သုခဝေဒနာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားအနုလောမပဉ္စကပဋိကမ္မစတုက္ကစသောငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝဏ္ဏ အဝဏ္ဏနှစ်ပါးတွင်သော် ဝဏ္ဏကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝဏ္ဏ အနုယောဂ ဝဏ္ဏနှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝဏ္ဏကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိအတ္တိကောဝိစသည်တည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ သုခံဝေဒနံစသည်တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ အတ္တိကောဝိ။ပ။ ဝေဗ္ဗနာတိတည်း။ နောစဝတ္တဗ္ဗေ ယော သုခံဝေဒနံ။ပ။ မိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမပါပနာဟူသော်ကား နောစေပန ဝတ္တဗ္ဗေယောသုခံဝေဒနံစသည်တည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ အတ္တိကောဝိ စသည်တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ။ အတ္တိကောဝိ စသည်တည်း။ပ။ နော ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ ယော သုခံဝေဒနံ။ပ။ မိစ္ဆာတည်း။ ဒုက္ခဝေဒနာ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာတို့ကိုလည်း သုခဝေဒနာနှင့်အတူဟောလေ။ အနည်ဖြစ်သော ဝေဒိယမာန ပဉ္စာနောင်ကား အည်ဖြစ်သော ဝေဒိယမာနပဉ္စာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ အဒုက္ခ မသုခဝေဒနာ ဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ဝေဒိယမာနပဉ္စာနောင်ကား ကာယာ နုပဿနာ

ပဉှာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခ သကဝါဒီ
ပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်
ကား ကာယာနုပဿနာပဉှာ ဝေဒနာနုပဿနာပဉှာ စိတ္တာ
နုပဿနာပဉှာ ဓမ္မာနုပဿနာပဉှာဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေး
ပါးတွင် ကာယာနုပဿနာပဉှာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို
သည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်
သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်
ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟော
တော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ အနုလောမဥပနာဟူသော်ကား ဟန္ဒိ
နဝတ္တဗ္ဗံပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိတည်း။
ပါပနာဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ နနုအတ္ထိကောစိ
ကာယေကာယာနုပဿီ ဝိဟရတီတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်
ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နုဝတ္တဗ္ဗံ။ တ္ထေနာတိ။ ဝတ္တဗ္ဗေ
ခေါ နနုအတ္ထိကောစိ ကာယေ။ပ။ တ္ထေနာတိ မိစ္ဆာတည်း။ ပဋိ
လောမဥပနာ ဟူသော်ကား ဟန္ဒိအတ္ထိကောစိ ကာယေ အစရှိ
သည်တည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ
ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ စသည်တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံ
တတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နုဝတ္တဗ္ဗံ။ တ္ထေနာတိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ အတ္ထိ
ကောစိ။ ဝိဟရတီတိတည်း။ (ဝေဒနာနုပဿနာပဉှာ ဓမ္မာနုပဿ
နာပဉှာတို့သည်လည်း ဤနည်းအတူချည်း)။

ပရဝါဒီပက္ခနောင်ကား သကဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။
ထိုသည်ကား အညဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခ ကာယာနုပဿနာ
ပဉှာ အညဖြစ်သောသကဝါဒီပက္ခကာယာနုပဿနာပဉှာ ဟူ၍
နှစ်ပါးတွင်သော် အညဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ
ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ကာယဝေဒနာစိတ္တဓမ္မာနုပဿနာ
ပဉှာဟူ၍ လေးပါးတည်း။ အညအတ္ထိ။ ကောစိ စသည်တည်း။
အည ဟူသော်ကား အတ္ထိကောစိ ကာယေ ကာယာနုပဿီ

ဝိဟာရတီတိကဘ္ဗာ တေနစကာရဏေန။ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ၊ အာမန္တာ။ အညော ကာယော။ပ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ အညာဝေဒနာ၊ အညံစိတ္တံ စသည်တည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

ကာယာနုပဿနာ ပဉ္စာနောင်ကားပါရာယန ဂါထာပဉ္စာကို ဟောတော်မူ၏။ သည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခသည် ကာယာနုပဿနာဒိ ပဉ္စာနှင့် အထူး မရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီ ပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညဝိသေသနှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပစ္စကပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပစ္စက်ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပရဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား နနုဝတ္တံ ဘဂဝတာသုညတော လောကံ။ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ အနုလောမ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိပုဂ္ဂလော။ တ္ထေနာတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ဝုတ္တံဘဂဝတာ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပုဂ္ဂလော။ တ္ထေနာတိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ မိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိဝုတ္တံဘဂဝတာစသည်တည်း။ ပါပနာဟူသော်

ကား တေနပဟိပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေနာတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပုဂ္ဂလော။ ဋ္ဌေနာတိ၊ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ဝုတ္တံဘာဂဝတာ။ပ။ အဋ္ဌေဝသုတ္တန္တေ့ာတိ တည်း။ ထိုနေ့ာင်ဝိသေသဖြစ်သော ပါရာယနဂါထာပဋ္ဌာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား လက္ခလက္ခဏာ နှစ်ပါးတွင် သော် လက္ခကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သဟရူပေနဝိနာရူပေနနှစ်ပါးတွင်သော် သဟရူပေနကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဥ္စကပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဥ္စကကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမပဥ္စကသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂ ဝတ္ထုအနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာပဋိဇာနနာနှစ်ပါး တွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော် ကား ပုဂ္ဂလောအဝေကွတိတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာ နနာတည်း။ ဤသည်ကား သာမညတည်း ။ထိုသာမညနေ့ာင်ကား ဝိသေသကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ပုစ္ဆာဟူသော်ကား သဟရူပေန အဝေကွတိတိ ဝိနာ ရူပေန အဝေကွတိတိတည်း။ သဟရူပေနသည်ကား ပဋိဇာနနာ တည်း။ ထိုနေ့ာင်ကားအနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာအဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား တံဇီဝံ တံသရီရံတည်း။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ ထိုနေ့ာင်ကား ဝိနာရူပေနကို ဟောတော် မူ၏။ ဟောဟန်ကား ပုဂ္ဂလော အဝေကွတိတိအာမန္တာ။ သဟ ရူပေနအဝေကွတိ ဝိနာရူပေန အဝေကွတိတိ အညံဇီဝံ အညံသရီ ရန္တိနဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဝိနာရူပေနသည်ကား ပဋိဇာနနာ တည်း။ သိကောင်းပြီ။

လက္ခနောင်ကား လက္ခဏကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အဇ္ဈတ္တိရ ဗာဟိရဿဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အဇ္ဈတ္တိရကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပစ္စက ပဋိကမ္မဇတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပစ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝဍ္ဍ အဝဍ္ဍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝဍ္ဍကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝဍ္ဍသည်ကား အနုယောဂဝဍ္ဍ အနုယောဂဝဍ္ဍ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂဝဍ္ဍကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသာမညသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော အပေက္ခတိတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား အဇ္ဈတ္တိရဂတော အပေက္ခတိ ဗဟိဒ္ဓါနိက္ခမိတွာ အပေက္ခတိတိတည်း။ အဇ္ဈတ္တိရဂတောသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝဍ္ဍကို ဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ပါရာယနဂါထာ ပဥ္စာနောင်ကား သုဒ္ဓာဟရဏပဥ္စာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခ သကဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသနှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပစ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပစ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုဒ္ဓာဟရဏဝဍ္ဍ သုဒ္ဓာဟရဏ ဝဍ္ဍ နှစ်ပါးတွင်သော် နသုဒ္ဓာဟရဏဝဍ္ဍကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ နသုဒ္ဓာဟရဏ ဟူသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံပုဂ္ဂလော ဉပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ အာမန္တာ

တည်း။ ထိုသည်ကား ပုဋ္ဌာ ပဋိဇာနန္တာ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်
ကား သုတ္တာဟရဏဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ကား။ ကာရဏ
သုတ္တာ ဟရဏဝတ္ထု ဖလသုတ္တာဟရဏဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော်
ကာရဏ သုတ္တာဟရဏ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။
ကာရဏသုတ္တာ ဟရဏဝတ္ထု ဟူသော်ကား နနုဘဂဝါသဗ္ဗဝါဒီ
ကာလဝါဒီ ဘူတဝါဒီ တထဝါဒီ အဝိတထဝါဒီအနညထဝါဒီတိ
အာမန္တာတည်း။ ဖလသုတ္တာဟရဏဝတ္ထု ဟူသော်ကား ဝုတ္တံ
ဘဂဝတာ အတ္ထိပုဂ္ဂလော။ပ။ ဧတ္ထနာတိ တည်း။ ဌပနာ ဟူသော်
ကား ဟဉ္စိနုဝတ္တဗ္ဗံ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမဋ္ဌေနာတိ
တည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေဘဂဝါ
သဗ္ဗဝါဒီ။ပ။ အဇ္ဈေဝသုတ္တန္တေတိ တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်
ကား ယံ တတ္ထဝဒေသိ။ဝတ္တဗ္ဗေခေါ။နုဝတ္တဗ္ဗံ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ
သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေနာတိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နနု။ပ။ သုတ္တန္တေတိမိစ္ဆာ
တည်း။ ပဋိလောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိဘဂဝါသဗ္ဗဝါဒီ
ကာလဝါဒီ သုတ္တန္တေတိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန
ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမဋ္ဌေနာတိ
တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ
နုဝတ္တဗ္ဗန္တိ။ ဝတ္တဗ္ဗေနနုဘဂဝါသဗ္ဗဝါဒီ။ပ။ အဇ္ဈေဝသုတ္တန္တေတိ
မိစ္ဆာတည်း။ဤသို့လျှင် နိဂ္ဂဟအနုလောမ၌လည်း ဌပနာ ပါပနာ
ရောပနာ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါး
အပေါင်းသည်လျှင် အနုလောမပဉ္စကမည်၏။ ဝိသေသမှာလည်း
အတူပင် သုတ္တာဟရဏဖြစ်သောပရဝါဒီပက္ခနောင် သကဝါဒီပက္ခ
ကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုတ္တသုတ္တာဟရဏပဉ္စာ၊ကစ္စာ
နသုတ္တာဟရဏပဉ္စာ ဝဇိရဘိက္ခုနီ သုတ္တာဟရဏပဉ္စာ။အာနန္ဒ
သုတ္တာဟရဏပဉ္စာ အတ္တအတ္တနိယ သုတ္တာဟရဏပဉ္စာ သေနိယ
သုတ္တာဟရဏပဉ္စာ သပ္ပိကုမ္ဘ သုတ္တာဟရဏပဉ္စာ တေလကုမ္ဘ
သုတ္တာဟရဏပဉ္စာ၊ မဓုကုမ္ဘပဉ္စာ၊ ဖာဏိတကုမ္ဘပဉ္စာ၊ ခီရကုမ္ဘ
ပဉ္စာ၊ ဥဒကကုမ္ဘသုတ္တာဟရဏပဉ္စာ၊ ပါနီယ သုတ္တာဟရဏပဉ္စာ၊

ပါနီယကောသက သုတ္တာဟရဏ ပဉှာ၊ ပါနီယသရာဝက သုတ္တာဟရဏ ပဉှာ၊ နိစ္စဘတ္တ သုတ္တာဟရဏပဉှာ၊ ဓုဝယာဂု သုတ္တာဟရဏပဉှာ ဟူ၍ တဆယ့် ခုနစ်ပါးတွင်သော အနုတ္တ သုတ္တာဟရဏ ပဉှာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာဟရဏဝတ္ထု၊ သုတ္တာဟရဏဝတ္ထု၊ နှစ်ပါးတွင်သော နသုတ္တာဟရဏဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဉ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ ပုဉ္ဆာ ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပရဝါဒီပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာရဏဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏဝတ္ထု၊ ဖလဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏဝတ္ထုနှစ်ပါးတည်း။ ကာရဏဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏဝတ္ထု ဟူသော်ကား နနုဘဂဝါကသည် အနညထဝါဒီတိအာမန္တာတည်း။ ထိုသည်ကား ပုဉ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုကား ဖလ ဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ဖလ ဟူသော်ကား ဘဂဝတာ သဗ္ဗေဓမ္မာ။ အနတ္တာတိ၊ အတ္ထေဝ သုတ္တန္တောတိ အာမန္တာတည်း။ ထိုကား ပုဉ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟတည်း။ အနုလောမ ဥပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ တည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေနနုဘဂဝတာ။-- အတ္ထေဝ သုတ္တန္တောတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိတည်း။ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ဘဂဝါ သစ္စဝါဒီ။ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ မိစ္ဆာ တည်း။ ပဋိလောမ ဥပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိဘဂဝါ။ သစ္စဝါဒီ။ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ တည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေ

နာတိတည်း။ ပဋိလောမရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပုဂ္ဂလောတိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ။ အတ္ထေဝ သုတ္တန္တောတိ မိစ္ဆာတည်း။ အနုတ္တသုတ္တာ ဟရဏ ပဉ္စာနောင်ကား ကဏ္ဍာန သုတ္တာ ဟရဏ ပဉ္စာကို ဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ဝဇီရာဘိက္ခုနီ သုတ္တာဟရဏပဉ္စာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ၅ဒသာ ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဉ္စကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာဟရဏဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာဟရဏကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ နသုတ္တာဟရဏ ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ တည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏပဉ္စာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသုတ္တာဟရဏသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ။ထိုနောင်ကား အာနန္ဒ သုတ္တာဟရဏပဉ္စာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသောငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ အာမန္တာ။ နနုအာယသ္မာ အာနန္ဒော ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစ။ သုညောလောကော။ပ။ ကိဉ္စာနန္ဒသုညံ အတ္တေနဝါ အတ္တနိယေနဝါ။ စက္ခုံခေါ အာနန္ဒသုညံ အတ္တေနဝါ အတ္တနိယေနဝါ ရူပါသုညာ။ပ။ တသ္မာ သုညော လောကောတိ ဝုစ္စတီတိ အတ္ထေဝ သုတ္တန္တောတိအာမန္တာ။ တေနဟိ ဝတ္တဗ္ဗံ။ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိတည်း။ ထိုသည်ကား အနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သောတံ သုညံ နှင့် သဒ္ဒါသုညာဘက်။ ဃာနံသုညံနှင့် ဂန္ဓာ သုညာဘက်။ ဇိဝှါသုညာနှင့် ရသာသုညာဘက်။ ကာယော သုညောနှင့် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာသုညာဘက်။ သိကောင်းပြီ။ထိုနောင်ကား အတ္တအတ္တနိယသုတ္တာဟရဏပဉ္စာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟော

တော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတီ။ပ။ တေနဟိ ဝတ္တဗ္ဗံ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ တည်း။ (ကြွင်းသရွေ့ သိကောင်းပြီ။ ။အဋ္ဌနိဂ္ဂဟကထာ ပေယျာလကထာ သန္ဓာဝတိကထာစိတ္တကလျာဏဇာဒ္ဓိကထာ။ ။အောက်က ဟော ခဲ့သည်များကို ဥဒါန်းဂါထာသိသတည်း)။

၂-ပရိဟာနိကထာ
၁-ဝါဒယုတ္တိပရိဟာနိ

၂၃၉။ အရဟာ၊ရဟန္တာသည်။ အရဟတ္တာ၊ရဟန္တာအဖြစ်မှ။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်သလော။ အာမန္တာ။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော သရိရဋ္ဌ။ အရဟာ၊ သည်။ အရဟတ္တာ၊ မှ။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ် သလော။ ဇာတိပုဂ္ဂလာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော် ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နပဟောဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

ပရိဟာယမာနော၊ ယုတ်သည်ရှိသော်။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန် သော၊ ဖလေဟိ၊ ဖိုလ်တို့ဖြင့်။ပ။

စတူဟိ၊လေးပါးကုန်သော။ သတသဟဿေဟိ၊တသိန်းသော ဥစ္စာတို့ဖြင့်။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ သေဋ္ဌိတ္တံ၊ သူဌေး၏ အဖြစ်ကို။ ကာရေန္တော၊ ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍။ သတသဟဿေ၊ တသိန်းသော ဥစ္စာသည်။ ပရိဟီနေ၊ ယုတ်ခဲ့သည်ရှိသော်။ သေဋ္ဌတ္တာ၊ သူဌေး၏ အဖြစ်မှ။ ပရိဟီနော၊ယုတ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်သလော။အာမန္တာ၊ ငါသကဝါဒီသည် မဆိုအပ်။ပ။

၂၄၂။ ကာယ၊ အဘယ် မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဗဟုတရာ၊ အထူးသဖြင့် များကုန်သော။ ကိလေသာ၊ တို့ကို။ ပဟီနာ၊ အပ်ကုန်သနည်း။ အရဟတောဝါ၊ရဟန္တာသည်လည်း။ဗဟုတရာ၊ အထူးသဖြင့်များကုန်သော။ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို။ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သလော။ သောတာပန္နဿဝါ၊ သောတာပန်သည် လည်း။ ဗဟုတရာ၊ အထူးသဖြင့် များကုန်သော။ ကိလေသာ၊

တို့ကို။ ပဟီနံ့၊ ပယ်အပ်ကုန်သလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အရဟတော၊ ရဟန္တာသည်။ ဗဟုတရာ၊ အထူးသဖြင့် များကုန်သော။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ပဟီနာ၊ ကုန်၏။ အရဟတော၊ သည်။ ဗဟုတရာ၊ကုန်သော။ ကိလေသာ၊ တို့ကို။ ဟဥ္စိပဟီနာ၊ကုန်အံ့။ အရဟာ၊သည်။အရဟတ္တာ၊အရဟတ္တဖိုလ်မှ။ ဟဥ္စိပရိဟာယတိ၊ အကယ်၍ယုတ်အံ့။ပ။

၂၄၄။ ကသ္မာ၊ အဘယ် မည်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ မဂ္ဂဘာဝနာ၊ မဂ္ဂဘာဝနာသည်။ အဓိမတ္တာ၊ လွန်သနည်း။ အရဟတော၊ ရဟန္တာ၏။ မဂ္ဂဘာဝနာ၊မဂ္ဂဘာဝနာ သည်တည်း။ အဓိမတ္တာ၊ လွန်သလော။ သောတာပန္နဿဝါ ၏။ မဂ္ဂဘာဝနာ၊မဂ္ဂဘာဝနာ သည်တည်း။ အဓိမတ္တာ၊ လွန်သလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အရဟတော၊ ရဟန္တာ၏။ မဂ္ဂဘာဝနာ၊ သည်။ အဓိမတ္တာ၊ လွန်၏။ပ။

၂၄၇။ အရဟတာ၊ ရဟန္တာသည်။ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခသစ္စာ တည်းဟူသော မြွကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ပြီ။ပ။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ဒိဋ္ဌာနိ၊ အပ်ကုန်ပြီ။ပ။

၂၅၁။ အရဟတော၊သည်။ ရာဂေါ၊ ရာဂကို။ ပဟီနော၊အပ်ပြီ။ပ။ အပဝါယဂါမိနိယော၊ အပါယ်သို့ လားကြောင်း ဖြစ်သော။ ဒေါသော၊ ကို။ ပဟီနော၊ အပ်ပြီ။ပ။

၂၆၀။ ဥန္နိန္နမှုလော၊ ဖြတ်ပြီးသော အရင်းရှိသည် မဟုတ်လော။ တာလာဝတ္ထုကတော၊ ထန်းရာကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်မဟုတ်လော။ အနဘာဝံကတော၊ တဘန် ဘဝသစ်ကို မပြုအပ်သည် မဟုတ်လော။ အာယတိံ အနုပ္ပါဒ မမ္မော၊ နောင်မှ ဖြစ်ခြင်း သဘော ရှိသည် မဟုတ်လော။ပ။

၂၆၁။ ကတကရဏီယော၊ပြုအပ်သည်ကိုပြုသည်မဟုတ်လော။ ဩဟိတဘာရောနနု၊ ချအပ်သော ခန္ဓာဝန် ရှိသည် မဟုတ်လော။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထောနနု၊ ရောက်အပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေသည်

မဟုတ်လော။ ပရိက္ခီဏဘဝ သညော်ဇနော၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝ သညောဇဉ်ရှိသည် မဟုတ်လော။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ။ အညာယ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တောနနု၊ ကိလေသာမှ လွတ်ပြီးသည် မဟုတ်လော။ ဥက္ခိတ္တပလိဃောနနု၊အထက်သို့တက်၍ နုတ်အပ်သောကိလေသာ တည်းဟူသော မင်းတုပ်ရှိသည်မဟုတ်လော။ သံကိဏ္ဏပရိခေါနနု၊ ပြင်းစွာပြည့်သော ကိလေသာ တည်းဟူသော အရံအတားရှိသည် မဟုတ်လော။ အဗ္ဗူဠှေသိကောနနု၊နုတ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာ တည်းဟူသော တံခါးခုံ ရှိသည် မဟုတ်လော။ နိရဂ္ဂဠောနနု၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသော ကိလေသာ တည်းဟူသော တံခါးရွက်ရှိသည် မဟုတ်လော။ အရိယောနနု၊ ကင်းသော ရန်သူရှိသည် မဟုတ်လော။ ပန္နဒ္ဓဇောနနု၊ ချအပ်ပြီးသော မာန် တည်းဟူသော တံခွန်ရှိသည် မဟုတ်လော။ ပန္နဘာရောနနု၊ ချအပ်ပြီးသော ဝန်ရှိသည် မဟုတ်လော။ ဝိသညုတ္တောနနု၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ယှဉ်ခြင်းကင်းသည်မဟုတ်လော။ သုဝိဇိတဝိဇယောနနု၊ ကောင်းစွာ အောင်ခြင်းရှိသည်မဟုတ်လော။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍သိသည်မဟုတ်လော။ သမုဒယော၊ သမုဒယသစ္စာကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီးသည် မဟုတ်လော။ နိရောဓော၊ နိရောဓသစ္စာကို။ သစ္ဆိကတော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည်မဟုတ်လော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို။ ဘာဝိတော၊ ပွါးစေအပ်သည် မဟုတ်လော။ အဘိညေယျံ၊ သိအပ်သည်ကို။ အဘိညာတံ၊ သိစေသည်မဟုတ်လော။ ပရိညေယျံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သည်ကို။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍သိစေသည် မဟုတ်လော။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သည်ကို။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်သည်မဟုတ်လော။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွါးစေအပ်သည်ကို။ ဘာဝိတံ၊ ပွါးစေအပ်သည် မဟုတ်လော။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်ကို။ သစ္ဆိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ။ပ။

၂၆၂။ သမယဝိမုတ္တော၊ သမယဝိမုတ္တော။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ အရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်မှ။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ပ။

ပရိညေယျံ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သော ဒုက္ခသစ္စာကို။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်ပြီ။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သော သမုဒယသစ္စာကို။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွါးစေအပ်သော မဂ္ဂသစ္စာကို။ ဘာဝိတံ၊ ပွါးစေအပ်ပြီ။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော နိရောဓသစ္စာကို။ သစ္ဆိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ။ပ။

၂၆၃။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာအမည်ရှိသော။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်မှ။ ပရိဟာယိတ္ထ၊ ယုတ်သလော။ပ။

၃–သုတ္တသာဓန ပရိဟာနိ

၂၆၅။ ဥစ္စာဝစာ၊ မြတ်မြတ်ယုတ်ယုတ်ကုန်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့ကို။ သမဏေန၊ ဘုရားတည်းဟူသော ရဟန်းသည်။ ပကာသိတာ၊ ၏။ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်သို့။ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ကြိမ်။ နယန္တိ၊ မဂ်တချက်တည်းဖြင့်ရောက်သည်မဟုတ်ကုန်။ ဧကဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်သို့။ ဧကဂုဏံ၊ တကြိမ်သာ။ မုတံ၊ ရောက်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧတိအယံ သုတ္တန္တော၊ သည်။ပ။

ဆိန္နသော၊ မဂ်ဖြင့်ဖြတ်ပြီးသော ကိလေသာကို။ဆေဒိယံ၊တဘန်ဖြတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဆိန္နသော၊ မဂ်ဖြင့်ဖြတ်ပြီးသော ကိလေသာကို။ ဆေဒိယံ၊ တဘန်ဖြတ်ပြန်ခြင်းသည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိတတဏှော၊ ကင်းသောရာဂရှိပြီ။ အနာဒါနော၊ ကိလေသာသည် မစွဲလမ်းအပ်ပြီ။ သြဃပါသော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အယဉ်ကို။

သမူဟတော၊ ကောင်းစွာနုတ်အပ်ပြီ။ ပ။ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော မမွကို။ ပတိစယော၊ ဆည်းပူးခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ။ ပ။ ဘဂဝတာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တဿ သမ္မာ ဝိမုတ္တဿ။ ပ။ ဝယံ စဿာနုပဿတိတိ၊ တဿ။ ပ။ ဝယံ စဿာနုပဿတိ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၂၆၆။ သမ္မာဉာဏေန၊ ကောင်းစွာသိစေသဖြင့်။ ဝိမုတ္တဿ၊ ကိလေသာမှလွတ်ထသော။ သန္တစိတ္တဿ၊ ငြိမ်သောစိတ်ရှိသော။ တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကတဿ၊ ပြုအပ်သောမမွကို။ ပတိစယော၊ တဖန်ဆည်းပူးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကတဿ၊ ပြုအပ်သောမမွကို။ ကရဏီယံ၊ တဖန်ပြုအပ်သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ။ ။ သေ လွှနော၊ တခဲနက်သော။ သေလော၊ ကျောက်ဖြင့်ပြီးသောတောင် ကို။ ဝါတေန၊ လေသည်။ နသမီရတိယထာ၊ မလှုပ်စေနိုင်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ အတူလည်းကောင်း။ တာဒိနော၊ လာဘအလာဘအစရှိသည် ၌သည်းခံခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဌိတံ၊ တည်ကြည်ထသော။ ဝိပ္ပမုတ္တံ၊ ကိလေသာမှလွတ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကေဝလာ၊ သက်သက်ကုန်သော။ ရူပါစ၊ ရူပါရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ ရသာ စ၊ ရသာရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ သဒ္ဒါစ၊ သဒ္ဒါရုံတို့သည်လည်း ကောင်း။ ဂန္ဓာစ၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည် လည်းကောင်း။ ဖဿာစ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ ဣဋ္ဌာ၊ လိုအပ်ကုန်သော။ မမ္မာ၊ မမ္မာရုံတို့သည် လည်းကောင်း။ အနိဋ္ဌာ၊ မလိုအပ်ကုန်သော။ မမ္မာ၊ လည်းကောင်း။ နပ္ပဝေဓေန္တိ၊ မတုန်လှုပ်စေ တတ်ကုန်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဝယဉ္စ၊ ပျက်ခြင်းကိုလည်း။ အနုပဿတိ၊ အဘန်တလဲလဲရှု၏။

၂၆၇။ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ မမ္မာ၊ တို့ကို။ သမယ ဝိမုတ္တဿ၊ လောကီဈာန်ရသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း အား။ ပရိဟာနာယ၊ ယုတ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဉ္စ ငါးပါး တို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့ နည်းဟူမူကား။ ကမ္မာရာမ

တာ၊ အမွန်၌မွေ့လျော်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဘာဿာရာမတာ၊အပြောအဟော၌မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။နိဒ္ဒါရာမတာ၊ အိပ်ခြင်း၌မွေ့လျော်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ သံဂဏိကာရာမတာ၊အပေါင်းအဖော်၌မွေ့လျော်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ တထာဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော နိဝရဏမှ လွတ်ထသော။ စိတ္တံ၊ ကို။နုပဿ‌ေကွတိ၊ မဆင်ခြင်။ပ။

အရဟတော၊ ရဟန္တာအား။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်လည်းကောင်း။ ကာမရာဂေါ၊ ကာမရာဂသည်လည်းကောင်း။ ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌာနံ၊ ကာမရာဂ တည်းဟူသော ထိုးကျင့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကာမရာဂသညောဇနံ၊ ကာမရာဂတည်းဟူသော သံယောဇဉ်သည်လည်းကောင်း။ပ။

၂၆၀။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ အရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်မှ။ ပရိဟာယမာနော၊ ယုတ်သည်ရှိသော်။ ကိံ၊ ကေန၊ အဘယ်ဖြင့်။ ပရိယုဋ္ဌိတော၊ ထိုးကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်သနည်း။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ရာဂပရိယုဋ္ဌိတော၊ ရာဂသည် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။အရဟတ္တာ၊အရဟတ္တဖိုလ်မှ။ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့ယုတ်သောကြောင့်။ ပရိယုဋ္ဌာနံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းသည်။ ကိံ၊အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်သနည်း။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အနုသယံ၊ အနုသယကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သောကြောင့်။ အရဟတော၊ ရဟန္တာအား။ အနုသယာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ၊ ငါသကဝါဒီမဆိုအပ်။ပ။

ပရိဟာရိယမာနဿ၊ ယုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အား။ ကိံ၊ အဘယ်သည်။ ဥပစယ၊ ဆည်းပူးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ရောက်သနည်း။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ ဥပစယံ၊ ဆည်းပူးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ပ။

အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ အာစိနုတိ၊ စုတိ ပဋိသန္ဓေကိုစီသနည်း။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ၊ ငါပရဝါဒီသည် မဆိုအပ်။ပ။ အပစိနုတိ၊ စုတိပဋိသန္ဓေကို မစီသနည်း။ပ။ ပဇဟတိ၊ ပယ်သနည်း။ပ။ ဥပါဒိယတိ၊ စွဲလမ်းသနည်း။ပ။ ဝိသိနေတိ၊ ဖြေသနည်း။ပ။ ဥဿိနေတိ၊ ဖွဲ့သနည်း။ပ။ ဝိဓူပေတိ၊ ခါသနည်း။ပ။ သန္ဓူပေတိ၊ တည်သလော။ပ။ နေဝါစိနုတိ၊ စုတိပဋိသန္ဓေကိုမစီ။ နအပစိနုတိ၊ စုတိပဋိသန္ဓေကို မစီသည် မဟုတ်သလော။ အပစိနိတွာ၊ စုတိပဋိသန္ဓေကိုမစီမူ၍။ ဌိတောနနု၊တည်သည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ။ အရဟာ၊သည်။ နေဝါစိနုတိ၊ စုတိပဋိသန္ဓေကိုလည်းမစီ။ နအပစိနုတိ၊ စုတိပဋိသန္ဓေကိုမစီသည်လည်းမဟုတ်။ အပစိနိတွာ၊ စုတိပဋိသန္ဓေကိုမစီမူ၍။ ဟန္ဒိဌိတော၊အကယ်၍တည်အံ့။ ရေ၊ကောင်းသောမျက်နှာရှိသောပရဝါဒီ။အရဟာ၊ရဟန္တာသည်။အရဟတ္တာ၊အရဟတ္တဖိုလ်မှ။ ပရိဟာယတိ၊၏။ ဇုတိ၊ သို့။ နောဝတ္တဗ္ဗေ-နောဝတ္တဗ္ဗောဝတ၊အပ်တကား။ဝတ္တဗ္ဗော၊ဆိုမှုဆိုအပ်ခဲ့၏။ပ။နေဝပဇဟတိ၊ပယ်ဆဲမဟုတ်။ နဥပါဒိယတိ၊စွဲလမ်းဆဲမဟုတ်။ ပဇဟိတွာ၊ ပယ်၍။ ဌိတောနနု၊ တည်သည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ နေဝပဇဟတိ၊ ပယ်ဆဲမဟုတ်။ နဥပါဒိယတိ၊ စွဲလမ်းဆဲမဟုတ်။ ပဇဟိတွာ၊ ပယ်၍။ ဟန္ဒိဌိတော၊ အကယ်၍တည်အံ့။ ရေ၊ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ အရဟာ၊သည်။ အရဟတ္တာ၊မှ။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ နောစဝတ္တဗ္ဗေ-နောစဝတ္တဗ္ဗောဝတ၊ မဆိုအပ်တကား။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ဆိုမှုဆိုအပ်ခဲ့၏။ အရဟာ၊ သည်။ နေဝဝိသိနေတိ၊ ဖြေဆဲမဟုတ်။ နဥဿိနေတိ၊ဖွဲ့ဆဲမဟုတ်။ ဝိသိနိတွာ၊၍။ ဌိတောနနု၊တည်သည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ကြံဆ၍ သိကောင်းပြီ။ပ။

အမှာ ပုဂ္ဂလကထာနောင် ပရိဟာနိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပရိဟာနိကထာသည်ကား ဝါဒယုတ္တိ ပရိဟာနိ အရိယပုဂ္ဂလ သံသန္ဒန ပရိဟာနိ သုတ္တသာဓန ပရိဟာနိ ဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ဝါဒယုတ္တိပရိဟာနိကထာကို ဟောတော်မူ၏။

ထိုသည်ကား အနုတ္တာဟရဏ ဥတ္တာဟရဏဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် အနုတ္တာဟရဏဝါဒယုတ္တိ ပရိဟာနိကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုပရဝါဒီပက္ခသည်ကား အထက်ဆိုလတ္တံ့သည်နှင့်အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သမ္ဘတ္တ သမ္ဘဒါ သမ္ဘေဝဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် သမ္ဘတ္တကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသမ္ဘတ္တသည်ကား ဖလဖြစ်သော သမ္ဘတ္တ အနုယောဂကာရဏဖြစ်သော သမ္ဘတ္တ အနုယောဂနှစ်ပါးတွင်သော် ဖလဖြစ်သော သမ္ဘတ္တ အနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ပရိဟာရိယတိ အရဟာ အရဟတ္တာတည်း။ သကဝါဒီ ပုစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာ သည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ပရဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင် အနုယောဂဝတ္ထုကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာအဝဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်ပုစ္ဆာဟူသော်ကား သမ္ဘတ္တအရဟာ အရဟတ္တာပရိဟာယတိတည်း။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေသည်ကား ပရဝါဒီ အဝဇာနနာတည်း။ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟတည်း။ အနုလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာတည်း။အနုလောမ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေဝတ္တဗ္ဗေ သမ္ဘတ္တာတိတည်း။ အနုလောမရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပရိဟာယတိ အရဟတ္တာတိ။ နောစဝတ္တဗ္ဗေ ပရိဟာယတီတိတည်း။

ပဋိလောမဥပနာဟူသော်ကား နောစေပန ဝတ္တဗ္ဗေ သဗ္ဗတ္ထ အရဟာ အရဟတ္တာပရိဟာယတီတိတည်း။ ပဋိလောမပါပနာဟူသော်ကား နောဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာတိတည်း။ပဋိလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပရိဟာယတိ အရဟတ္တာတိ။ နောစဝတ္တဗ္ဗေ ပရိဟာယတီတိဣဒံတေ မိစ္ဆာတည်း။ ဤသို့လျှင်နိဂ္ဂဟအနုလောမ၌လည်း ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါးအပေါင်းသည်သာလျှင် အနုလောမ ပဉ္စကမည်၏။အနုလောမပဉ္စက နောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာတိတည်း။ ပရဝါဒီပုစ္ဆာသည်း။ အာမန္တာသည်ကား သကဝါဒီပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ဝုတ္တံဘဂဝတာ။ ပဉ္စမေဘိက္ခဝေ ။ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိတည်း။ပရဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား သကဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ ပဋိကမ္မ ဟူသော်ကား အာဇာနနာဟိနိဂ္ဂဟတည်း။ အနုလောမဥပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ အရဟတ္တာတိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစ ဝတရေဝတ္တဗ္ဗေဝုတ္တံ ဘဂဝတာ ပဉ္စမေ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အတ္ထေဝ သုတ္တန္တောတိ တည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ဝတ္တဗ္ဗေခေါနဝတ္တဗ္ဗံ။ အရဟတ္တာတိ။ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ဝုတ္တံဘဂဝတာ။ အတ္ထေဝ သုတ္တန္တောတိ။မိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမ ဥပနာဟူသော်ကားဟဉ္စိဝုတ္တံဘဂဝတာ၊ပဉ္စမေဘိက္ခဝေ။ပ။အတ္ထေဝသုတ္တန္တော တိတည်း။ပဋိလောမပါပနာဟူသော်ကားတေနဝတ

ဒွေဝတ္ထုမှေ ပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာတိတည်း။ ပဋိလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္ထုမှေခေါ ပနဝတ္ထုမှိ။ အရဟတ္တာတိ။ ဝတ္ထုမှေခေါ ဝုတ္တံဘဂဝတာ။ပ။အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ ဣဒံတေ မိစ္ဆာတည်း။ ဤသို့လျှင် ပဋိကမ္မအနုလောမ၌ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤလေးပါး အပေါင်းသည်လျှင် ပဋိကမ္မစတုက္ကမည်၏။ ပဋိကမ္မစတုက္ကနောင်ကား နိဂ္ဂဟစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား တွဉ္စေ ပနမညသိ။ဝတ္ထုမှေခေါ ပနဝတ္ထုမှိ။ပရိဟာယတိအရဟာ အရဟတ္တာတိနော ဝရေ ဝတ္ထုမှေဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ပ။ အတ္ထေဝ သုတ္တန္တောတိ။ တေနတတ္ထဟေတာယ ပဋိညာယဟေဝံ ပဋိဇာနန္တံနိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ။ အထတံနိဂ္ဂဏှာမ သုနိဂ္ဂဟိတောစဟောသိ နဝတ္ထုမှိ။ ပဋိကမ္မနှင့် အတူပင်ဟောလေ။ ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကကိုကား အနုလောမပဉ္စကနှင့် အတူပင်ဟောလေ။

ဘဝရောဂါနုယောဂနောင်ကား အနုဿာဟရဏ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကဟူသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဖလမှာနှင့်အတူပင်။ သမ္ဗတ္တနောင်ကား သမ္ဗဒါကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသမ္ဗဒါသည်ကား ဖလအနုယောဂ ကာရဏအနုယောဂ နှစ်ပါးတွင်သော် ဖလအနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ သမ္ဗတ္တမှာနှင့်အတူပင်။ ထိုနောင်ကား ကာရဏဖြစ်သော အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုကာရဏဖြစ်သော အနုယောဂသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္က စသော ငါးပါးတည်း။ သမ္ဗတ္တမှာကာရဏာနှင့် အတူပင်။

သမ္ဗဒါနောင်ကား သမ္ဗေဝကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဖလအနုယောဂ ကာရဏအနုယောဂအားဖြင့် နှစ်ပါးတည်း။ အောက်နှင့်အတူပင်ချည်း။ အနုဿာဟရဏ နောင်ကား ဥဿာ

ဟာရဏာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာ ဥပမေယျပုဗ္ဗာဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကိုရွေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရွေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အောက်နှင့်အတူပင်။ အနုလောမ ပဉ္စက နောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကိုဟောတော်မူ၏။စတုတ္ထိသတ္တမီဟာယောဟိကိုလည်း အောက်နှင့်အတူပင်တည်း။ နဝတ္ထုမှ၌ပရိဟာနိမှာလည်း အောက်နှင့်အတူပင်တည်း။ ပုဗ္ဗာနောင်ကား ပဋိပုဗ္ဗာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိပုဗ္ဗာသည်ကား ပစ္စနီကပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသောငါးပါးတွင်သော် ပစ္စနီကပဉ္စကကို ရွေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရွေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ စတုတ္ထိ သတ္တမီဟာယောဟိ။ သေဋ္ဌိသေဋ္ဌတ္တံ။ပ။ ဟောတိတည်း။ ပရဝါဒီပုဗ္ဗာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား သကဝါဒီပဋိဇာနနာတည်း။ အောက်ကနှင့်အတူပင်။ ပဋိကမ္မဟူသော်ကား အောက်ကပုဗ္ဗာကိုပင်တည်း။ ပဋိပုဗ္ဗာနောင်ကား ဥပမေယျ ပုဗ္ဗာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုဥပမေယျပုဗ္ဗာသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္က ဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ အနုလောမပဉ္စကဉ္စတို့သည်လည်း ဝတ္ထု၊အဝတ္ထု နှစ်ပါးတည်း။ ဝတ္ထုဉ္စတို့သည်လည်း အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အနနုယောဂဝတ္ထုဉ္စတို့သည်လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ အနုယောဂ ဝတ္ထုဉ္စတို့သည်လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား စတုတ္ထိသတ္တမီဟာယောဟိ။ပ။ ပရိဟာယတိ စသည်တည်း။ သကဝါဒီ ပုဗ္ဗာတည်း။ ပဋိကမ္မ ဟူသော်ကား စတုတ္ထိ အစရှိသောပရဝါဒီ ပက္ခပင်တည်း။ဤကားဝါဒ ယုတ္တိတည်း။ ဝါဒယုတ္တိနောင်ကား အရိယပုဂ္ဂလ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓအရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာ သဏ္ဍာန်အရိယ ပုဂ္ဂလ

သံသန္ဒနာ ကိလေသပဟီန အဓိမတ္တကဘာဝနာ သစ္စာနဒဿန ရာဂပဟီန ရာဂပဟီနဥဿန္နမူလာဒိ ရာဂပဟာနာဒယ မဂ္ဂဘာဝိတာ သမယဝိမုတ္တာဒိ သာရိပုတ္တာဒိဟူ၍ ဆယ်ငါးပါးတွင်သော် သုဒ္ဓအရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာ ပရိဟာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည့်ကား အနုလောမပဉ္စက ပစ္စနီကဟူ၍ နှစ်ပါးသော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သောတာပတ္တိ သကဒါဂါမိ အနာဂါမိမူလီရှိသော အရဟတ္တမူလ သုံးပါး။ သောတာပတ္တိ သကဒါဂါမိမူလီရှိသော အနာဂါမိမူလ နှစ်ပါး။ သော်တာပန္နမူလီရှိသော သောတာပတ္တိ မူလတပါး။ ပေါင်းသော် ခြောက်ပါးတည်း။ ထိုခြောက်ပါးတွင်သော် အရဟတ္တမူလသုံးပါးကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသုံးပါး၌ တို့သည့်သည်း သောတာပန္န မူလီရှိသော အရဟတ္တ မူလကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတည်း။ ဝတ္ထု သည်ကား အနနုယောဂ ဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထု တွင်သော် အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား အရဟာအရဟတ္တာတိတည်း။ သကဝါဒီ ပုစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာ သည်ကား ပရဝါဒီပဋိဇာနနာတည်း။ အနုယောဂ ဝတ္ထုသည်ကား ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား အရဟာ အရဟတ္တာတိတည်း။ သကဝါဒီ ပုစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပရဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ အနုယောဂဝတ္ထုသည်ကား ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား ပရိဟာယတိ သောတာပန္နော သောတာပတ္တိ ဖလာတည်း။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနာတိ နိဂ္ဂဟံတည်း။ အနုလောမဥပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိပရိဟာယတိ။ အရဟာအရဟတ္တာတိတည်း။

အနုလောမ ပါပနာဟူသော်ကား တေနဝတရေဝတ္တဗ္ဗေ။ပရိဟာ
ယတိသောတာပန္နော သောတာပတ္တိ ဖလာတိတည်း။ ရောပနာ
ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါပရိဟာယတိ အရ
ဟာအရဟတ္တာတိ။နောစဝတ္တဗ္ဗေ ပရိဟာယတိ သောတာပန္နော
သောပတ္တိဖလာတိမိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမ ဌပနာဟူသော်ကား
နောစေပနဝတ္တဗ္ဗေ။ ပရိဟာယတိ သောတာပန္နော သောတာ
ပတ္တိဖလာတိတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာဟူသော်ကား နော
ဝတရေဝတ္တဗ္ဗေ။ ပရိဟာယတိအရဟာ အရဟတ္တာတိတည်း။ ပဋိ
လောမ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါပရိ
ဟာယတိ အရဟာအရဟတ္တာ။ နောစဝတ္တဗ္ဗေပရိဟာယတိသော
တာပန္နော သောပတ္တိဖလာတီတိတည်း။ ဤသို့လျှင် နိဂ္ဂဟအနု
လောမ၌လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌လည်း
ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါးအပေါင်းလျှင် အနုလောမ ပဉ္စက
မည်၏။ ပဋိကမ္မဟူသော်ကား အထက်မှာနဝတ္တဗ္ဗံ ပရိဟာယတိ
စသည်တည်း။ သောတာပန္နမူလိနောင်ကား သကဒါဂါမိမူလိရှိ
သောအရဟတ္တမူလကို ဟောတော်မူ၏။ သည်ကား အနုလောမ
ပဉ္စကပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတည်း။ သကဒါဂါမိ မူလိရှိ
သောအရဟတ္တ မူလနောင်ကားအနာဂါမိ မူလိရှိသော အရဟတ္တ
မူလကို ဟောတော် မူ၏။ ဟောဟန်ကား ပရိဟာ ယတိ
အရဟာအရဟတ္တာ။ နောစ ဝတ္တဗ္ဗေ ပရိဟာယတိ။ အနာဂါမိ
ဖလာတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဟဉ္စိပရိဟာယတိ အရဟာအရဟတ္တာ။
တေနဝတ ရေဝတ္တဗ္ဗေ ပရိဟာယတိ။ အနာဂါမိ အနာဂါမိဖလာ
တိ။ ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပရိဟာယတိ အရဟာ
အရဟတ္တာတိ စသည်တည်း။ ထိုနောင်ကား အနာဂါမိမူလိ
ရှိသော အရဟတ္တ မူလ သည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မ
စသော ငါးပါးတည်း။ ပဋိကမ္မကား အထက်နဝတ္တဗ္ဗံကို ဟော
လေ။ သောတာပတ္တိ မူလိရှိသော အနာဂါမိ သကဒါဂါမိမူလိ
ရှိသော အနာဂါမိနှစ်ပါးကို ဟောတော်မူ၏။ သောတာပတ္တိမူလိ

သကဒါဂါမိမဂ္ဂလီ နောင်ကား သောတာပတ္တိမဂ္ဂလိရှိသော သောတာပတ္တိတပါးကို ဟောတော်မူ၏။ ပေါင်းသော် ခြောက်ပါးတည်း။ ဤသည်လျှင် အနုလောမတည်း။ အနုလောမ နောင်ကား ပစ္စနီကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အရဟတ္တမဂ္ဂလိရှိသော သောတာပတ္တိ မဂ္ဂလ အရဟတ္တ မဂ္ဂလိရှိသော သကဒါဂါမိမဂ္ဂလ အရဟတ္တမဂ္ဂလိရှိသော အနာဂါမိမဂ္ဂလဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ အနာဂါမိ မဂ္ဂလိရှိသော သောတာပတ္တိမဂ္ဂလ၊ အနာဂါမိ သကဒါဂါမိ မဂ္ဂလဟူ၍ နှစ်ပါး။ သကဒါဂါမိ မဂ္ဂလိရှိသော သောတာပတ္တိမဂ္ဂလ တပါး သုံးပါးပေါင်းသော် ခြောက်ပါးဖြစ်၏။ ဤသို့လျှင် အနုလောမ ပစ္စနီကနှစ်ပါးပေါင်းသော် သုဒ္ဓကား တဆဲ့နှစ်ပါးတည်း။ နုပရိဟာယတိ စသည် ပစ္စနီကတည်း။ သုဒ္ဓနောင်ကား သဉ္ဇာန် အရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုကမ္မသဉ္ဇာန်အရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာ ပရိဟာနိ၊ အတိကမ္မသဉ္ဇာန် အရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာပရိဟာနိဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုကမ္မ သဉ္ဇာန် အရိယပုဂ္ဂလ သံသန္ဒနာပရိဟာနိကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမပဉ္စက သည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုနယောဂဝတ္ထု အနုနယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနနုယောဂဝတ္ထု သည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား ပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာတိတည်း။ သကဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပရဝါဒီပဋိဇာနနာ တည်း။ အနုယောဂ ဝတ္ထု၌လည်း ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ပရိဟာယတိမာနော ကတ္ထ သဏ္ဌာတိတိ။ပ။ပုထုဇ္ဇနဘူမိယံ သဏ္ဌာတိတိတည်း။နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟာဠိပရိဟာယတိ အရဟာ

အရဟတ္တာတိတည်း။ အနုလောမပါပနာဟူသော်ကား နောဝတ
ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ အရဟာ အရဟတ္တာ ပရိဟာယ မာနော ကတ္တ
သဏ္ဍာတိ။ပ။ ဘူမိယံသဏ္ဍာတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား
ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပရိဟာယတိ အရဟာအရဟတ္တာ။
ဝတ္တဗ္ဗေခေါ အရဟာ အရဟတ္တာ ပရိဟာယမာနော ပုထုဇ္ဇန
ဘူမိယံ သဏ္ဍာတိတည်း။ ပဋိလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟန္ဒိ
အရဟာအရဟတ္တာ။ပ။ သောတာပတ္တိ ဖလေ သဏ္ဍာတိ တည်း။
ပဋိလောမပါပနာဟူသော်ကား တေနပတရေဝတ္တဗ္ဗေ။သောတာ
ပန္နော သောတာပတ္တိဖလာ။ပ။ သဏ္ဍာတိ တည်း။ ပဋိလောမ
ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ဝတ္တဗ္ဗေခေါပရိဟာယတိ
အရဟာအရဟတ္တာဝတ္တဗ္ဗေခေါ အရဟာအရဟတ္တာပရိဟာယမာ
နော ကတ္တသဏ္ဍာတိ။ပ။ပုထုဇ္ဇနဘူမိယံ သဏ္ဍာတိတိမိစ္ဆာတည်း။
အနုလောမ နောင်ကား ပဋိကမ္မ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။
အထက်မှာ နဝတ္တဗ္ဗံ အစရှိသည်တည်း။ နိဂ္ဂဟ၊ ဥပနယန၊ နိဂ္ဂမ၊
စတုက္ကတို့ကိုလည်း သိကောင်းပြီ။ အနုကမ္မနောင်ကား အတိကမ္မ
ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုအတိကမ္မသည်ကား အနုလောမပဉ္စက
စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရွေးဦးစွာ ဟော
တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အရဟာအရဟတ္တာ ပရိဟာယ
မာနော သောတာပတ္တိဖလေ သဏ္ဍာတိ။ပ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ
တည်း။ ။သဏ္ဍာန အရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာပရိဟာနိနောင်ကား
ကိလေသာပဟီနအရိယ ပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာ ပရိဟာနိကို ဟောတော်
မူ၏။ ထိုသည်ကား အရဟတ္တမူလီရှိသော ကိလေသပဟီန အနာ
ဂါမိ မူလီရှိသော ကိလေသပဟီန သကဒါဂါမိမူလီ ရှိသော
ကိလေသပဟီနဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် အရဟတ္တ မူလီရှိသော
ကိလေသပဟီနကို ရွေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား
သောတာပန် မူလီထည့်သော အရဟတ္တမူလ ကိလေသပဟီန
သကဒါဂါမိ မူလီထည့်သော အရဟတ္တမူလ ကိလေသပဟီန
အနာဂါမိမူလီ ထည့်သော အရဟတ္တမူလ ကိလေသ ပဟီန ဟူ၍

သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင် သောတာပန္နမူလီ ထည့်သော အရဟတ္တမူလ ကိလေသပဟီနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသောတာပတ္တိ မူလီထည့်သော အရဟတ္တမူလ ကိလေသပဟီန သည်ကား သာမညဝိသေသ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါး တွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည် ကား အနန္နယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနန္နယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ အနန္နယောဂ ဝတ္ထုသည်လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟ တည်း။ အနုလောမဥပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာတိ တည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ပရိဟာယတိ၊ သောတာပန္နော သောတာပတ္တိဖလာတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော် ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ် နောစဝတ္တဗ္ဗေတိ မိစ္ဆာ တည်း။ ပဋိလောမကိုလည်း သိကောင်းပြီ။ ။သာမည နောင် ကား ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝိသေသ သည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနု လောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနန္နယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင် သော် အနန္နယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ပရိဟာယတိ သောတာပန္နော သောတာပတ္တိဖလာတိ တည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပရဝါဒီပဋိဇာနနာ တည်း။ အနု ယောဂ၌ လည်း ပုစ္ဆာ ဝိသဇ္ဇနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာ ဟူသော် ကား ဗဟုတရာကိလေသာပဟီနာ။ပ။သောတာပန္နဿဝါတည်း။ သကဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ အရဟတောကား ပရဝါဒီ ဝိသဇ္ဇနာ တည်း။ အနုလောမဥပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိနဝတ္တဗ္ဗံ ပရိ

ယာယတိ သောတာပန္နော သောတာပတ္တိဖလာတည်း။ အနုလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ အရဟတော ဗဟုတရာ ကိလေသာ ပဟီနာ တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ် နဝတ္တဗ္ဗံပရိဟာယတိ သောတာပန္နော သောတာပတ္တိဖလာ။ ဝတ္တဗ္ဗံ ခေါ် ဗဟုတရာ ကိလေသ ပဟီနာတိ မိစ္ဆာ တည်း။ ပဋိလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိ အရဟတော ဗဟုတရာ ကိလေသာ ပဖီနာ ပရိဟာယတိ တည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ပရိဟာယတိ သောတာပန္နော သောတာပတ္တိ ဖလာတိတည်း။ ပဋိလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ် နဝတ္တဗ္ဗံ ပရိဟာယတိ သောတာပန္နော သောတာပတ္တိဖလာ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ် အရဟတော ဗဟုတရာကိလေသာ ပဟီနာတိ မိစ္ဆာတည်း။ ဤသို့ နိဂ္ဂဟ အနုလောမ၌လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါး အပေါင်းသည်လျှင် အနုလောမပဉ္စကမည်၏။ ပဋိကမ္မဟူသော်ကား အထက်မှာ နဝတ္တဗ္ဗံပင်။ အကြွင်းကို သိကောင်းပြီ။ ထိုခြောက်ပါးတို့တွင် တပါးပါး၌ အဓိမတ္တဘာဝနာ အဓိမတ္တ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာ သမ္မပ္ပဓာန ဘာဝနာ ဣဒ္ဓိပါဒ ဘာဝနာ ဣန္ဒြိယဘာဝနာ ဗလဘာဝနာ ဗောဇ္ဈင်္ဂ ဘာဝနာဟူ၍ ခုနစ်ပါးပြားရကား ခုနစ်ပါးသည် ခြောက်စု ဖြစ်ရကား လေးဆယ့်နှစ်ဖြစ်၏။ ကြွင်းသရွေ့ကို ကြံ၍သိလေ။ အဓိမတ္တနောင်ကား သစ္စဒဿန အရိယပုဂ္ဂလ သံသန္ဒနာ ပရိဟာနိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုကား အနုလုံ ပစ္စနီကဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အရဟတ္တမူလ အနာဂါမိမူလ သကဒါဂါမိ မူလ ဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် အရဟတ္တ မူလကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို အရဟတ္တမူလသည်ကား သောတာပန္န မူလီထည့်သော အရဟတ္တမူလ၊ သကဒါဂါမိ မူလီထည့်သော အရဟတ္တမူလ၊ အနာဂါမိမူလီထည့်သော အရဟတ္တမူလဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် သောတာပန္န မူလီ

ထည့်သော အရဟတ္တမူလကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဘောဒ္ဓ.အဗောဒ္ဓ နှစ်ပါးတွင်သော် ဗောဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာဟူ၍ လေးပါးတည်း။ ဤကား ဗောဒ္ဓတည်း။ အရဟတာစတ္တာရိ။ပ။နဟောဝ ဝတ္တဗ္ဗေသည်ကား အဗောဒ္ဓတည်း၊ အရဟတ္တသုံးပါး အနာဂါမိနှစ်ပါး သကဒါဂါမိတပါး ပေါင်းသော် ခြောက်ပါးတည်း။ တပါးတပါး၌ အသီးအသီး သစ္စာလေးပါး တပါးတပါးအားဖြင့် ငါးပါးပြားရကား အနုလုံသုံးဆယ် ပစ္စနိက်သုံးဆယ်၊ ဤသို့အားဖြင့် သစ္စဒသနကား ခြောက်ဆယ်ဖြစ်၏။

သစ္စဒသနႉအရိယ ပုဂ္ဂလ သံသန္ဒနာ နောင်ကား ရာဂပဟီနာဒိ အရိယ ပုဂ္ဂလ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလုံ ပစ္စနိက်နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလုံကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလုံသည်ကား အရဟတ္တမူ အနာဂါမိမူ သကဒါဂါမိမူဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုမူသုံးပါးတွင်သော် အရဟတ္တမူကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂပဟီန် ဒေါသပဟီန် မောဟပဟီန် မာနပဟီန် ဒိဋ္ဌိပဟီန် ဝိစိကိစ္ဆာပဟီန် ထိနပဟီန် ဥဒ္ဓစ္စပဟီန် အဟိရိကပဟီန် အနောတ္တပ္ပပဟီန် ဟူ၍ ဆယ်ပါး ပြား၏။ ထိုဆယ်ပါးတွင်သော် ရာဂပဟီနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုရာဂပဟီနသည်ကား သောတာပန္နဿ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမူလီထည့်သော ရာဂပဟီန၊ သောတာပန္နဿ ဝိစိကိစ္ဆာ မူလီထည့်သောရာဂ ပဟီနသီလဗ္ဗတပရာမာသမူလီထည့်သောရာဂပဟီန အပါယဂမိနိယရာဂ ပဟီနမူလီထည့်သော အရဟတ္တရာဂပဟီန အပါယဂမနိယ ဒေါသပဟီနမူလီထည့်သော အရဟတ္တရာဂပဟီန၊ အပါယဂမနိယ မောဟပဟီန မူလီထည့်သော အရဟတ္တရာဂ ပဟီနဟူ၍ ခြောက်ပါးတွင်သော် သောတာပန္နဿ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမူလီထည့်သော ရာဂပဟီန မူလကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို

ရာဂပဟီနမူလသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခ သကဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင် ပရဝါဒီပက္ခသည်ကား အထက် နဝတ္ထုဖွံ့နှင့် အထူး မရှိသော ကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမ ပဉ္စကသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ဤသို့လျှင် အရဟန္တရာဂ၌ ခြောက်ပါးရ၏။ အရဟန္တဒေါသ၌လည်း ခြောက်ပါး။ အရဟန္တမောဟ၌လည်းခြောက်ပါး။ အရဟန္တပဟီန၌လည်း ခြောက်ပါး။ အရဟန္တမာန၌လည်း ခြောက်ပါး။ အရဟန္တဒိဋ္ဌိ မူလ၌လည်း ခြောက်ပါး။ ဝိစိကိစ္ဆာမူလ၌လည်း ခြောက်ပါး။ ထိနမူလ၌လည်းခြောက်ပါး။ဥဒ္ဓစ္စမူလ၌လည်းခြောက်ပါး။ အဟိရိက မူလ၌လည်းခြောက်ပါး။ အနောတ္တပ္ပ မူလ၌လည်း ခြောက်ပါး။ ဤသို့လျှင် မူလဆယ်ပါးတွင် တပါး တပါးသော မူလ၌ မူလီခြောက်ပါးစီချည်း ဟောသောကြောင့် ခြောက်ဆယ် ဖြစ်၏။ သကဒါဂါမိ မူလီထည့်ရာ၌ မူလဆယ်ပါးတွင် တပါး တပါး၌ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပဟီန ဝိစိကိစ္ဆာပဟီန သီလဗ္ဗတပရာမာသပဟီန ဩဠာရိက ကာမရာဂပဟီန ဩဠာရိက ဗျာပါဒ ပဟီနဟူ၍ မူလီငါးပါးပြားရကား ငါးဆယ် ဖြစ်၏။ အနာဂါမိ မူလီထည့်ရာ၌လည်း မူလဆယ်ပါးတွင် တပါးတပါးသောမူလ၌ အနာဂါမိသာ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိပဟီန အနာဂါမိသာ ဝိစိကိစ္ဆာပဟီန သီလဗ္ဗတပရာမာသပဟီန အနုသဟဂတကာမ ရာဂပဟီန အနုသဟဂတ ဗျာပါဒဟူ၍ မူလီငါးပါးပြားရကား ငါးဆယ် ပေါင်းသော် အရဟတ္တမူလ၌ တရာ့ခြောက်ဆယ် အနာဂါမိမူလ၌ သောတာပန္နမူလီထည့်သည် အနာဂါမိမူလ၌ သကဒါဂါမိ မူလီထည့်သည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သောတာပန်မူလီ ထည့်သော အနာဂါမိမူလကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မူလငါးပါး ထည့်၍ တပါးပါး၌ မူလဝန်ခြောက်ပါးထည့်၍ ဟောတော်မူသောကြောင့် သုံးဆယ် သကဒါဂါမိ မူလီထည့်သော အနာ

ဂါမ်မူလဉ္စလည်း မူလဝန်ငါးပါး တပါးတပါးသောမူလဉ္စ မူလဝန်
ငါးပါး ငါးပါးလည်းထည့်၍ ဟောတော်မူသောကြောင့် နှစ်ဆယ့်
ငါးပါးပေါင်းသော် ငါးဆယ့် ငါးပါးတည်း။ သကဒါဂါမိမူလ
ဉ္စလည်း မူလငါးပါးတည်း။ မူလီခြောက်ပါး ခြောက်ပါးထည့်၍
ဟောတော်မူသောကြောင့် သုံးဆယ် အရဟတ္တမူလ အနာဂါမိ
မူလ သကဒါဂါမိမူလ သုံးပါး ပေါင်းသော် အနုလောမဉ္စကား
နှစ်ရာ့လေးဆယ့် ငါးပါးသော ပုဒ်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စနိက်ဉ္စလည်း
နှစ်ရာ့လေးဆယ့် ငါးပါးသော ပုဒ်သည်ဖြစ်ရကား အနုလုံ ပစ္စနိက်
နှစ်ပါး ပေါင်းသော် လေးရာ့ကိုးဆယ်သော ပုဒ်ဖြစ်၏။ ရာဂ
ပဟီနာဒိ အရိယပုဂ္ဂလ သံသန္ဒနာနောင်ကား ရာဂပဟီန ဉဿိန္န
မူလာဒိအရိယ ပုဂ္ဂလ သံသန္ဒနာကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်
ကား ပရဝါဒီပက္ခ သကဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခ
သည်ကား အထက်မှာနှင့်အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။
သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဉဿိန္န
မူလော တာလာဝတ္ထုကတော အနဘာဝံ ဂတော အာယတိံ
အနုပ္ပါဒဓမ္မောဟူ၍ ခွဲလို၏။ ထိုသည်ကား ရာဂဒေါသ မောဟ
မာန ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ ထိန့ ဥဒ္ဓစ္စ အဟိရိက အနောတ္တပ္ပဟီန ဟူ၍
ဆယ်ပါးတွင်သော် ရာဂပဟီနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။
ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က
ဥပနယန စတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ
ပဉ္စကကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု
နှစ်ပါးတွင်သော်ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား
အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အန
နုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ
ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ အနုယောဂဝတ္ထုလည်း ပုစ္ဆာပဋိဇာ
နနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံတည်း။ အနုလောမ
ဥပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာ
တည်း။အနုလောမပါပနံာဟူသော်ကား နောစ ဝတရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။

နနုအရဟတော ရာဂေါ ပဟီနော ဥစ္ဆိန္နမူလော တာလာ ဝတ္ထု ကတော အနဘာဝံဂတော အာယတိံ အနုပ္ပါဒဓမ္မောတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ ပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ အရဟတော။ပ။ ဓမ္မောတိတည်း။ ။ပဋိလောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိ အရဟတော ရာဂေါ ပဟီနော ဥစ္ဆိန္နမူလော တာလာ ဝတ္ထုကတော အနဘာဝံဂတော အာယတိံ အနုပ္ပါဒဓမ္မောတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာ တိတည်း။ ပဋိလောမ ရောပနာ ဟူသော် ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပရိဟာယတိ။ အရဟာ အရဟတ္တာ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ နနု အရဟတော။ပ။ ဓမ္မောတိမိစ္ဆာ တည်း။ ဤသို့လျှင် နိဂ္ဂဟ အနုလောမ၌လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါး အပေါင်းသည်လျှင် အနုလောမပဉ္စကတည်း။ (ကြွင်းသောကိုးပါး ကိုလည်း ရာဂနှင့် အတူပင်ဟောလေ။)

ရာဂပဟီနဉစ္ဆိန္န မူလာဒိ နော်ငကား ရာဂပဟာနာယမဂ္ဂ ဘာဝိတအရိယ ပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ကိလေသာ ဆယ်ပါးတွင် တပါးတပါး၌ မဂ္ဂဘာဝိတသတိပဋ္ဌာန ဘာဝိတ သမ္မပ္ပဓာန ဘာဝိတ ဣဒ္ဓိပါဒဘာဝိတ ဣန္ဒြိယဘာဝိ ဗလဘာဝိတ ဗောဇ္ဈင်္ဂဘာဝိတဟူ၍ ခုနစ်ပါးခုနစ်ပါးထည့်၍ဟော တော်မူသောကြောင့် ခုနစ်ဆယ်ဖြစ်၏။ ဟောဟန်ကား ဉစ္ဆိန္နနှင့် အတူပင်။ရာဂပဟာနာယမဂ္ဂဘာဝိတနော်ငကား သမယဝိမုတ္တာဒိ အရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဒုသာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကနှစ်ပါး တွင်သော် အနုလောမ ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အနုလောမ

ဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိ ပရိဟာယတိ အရဟာအရဟတ္တာတိ။ သမယ ဝိမုတ္တော အရဟာ အရဟတ္တာတိ။ ပရိဟာယတိ သမယ ဝိမုတ္တော အရဟာ အရဟတ္တာတိ ပရိဟာယတိ သမယ ဝိမုတ္တော တိ။ အရဟာအရဟတ္တာပရိဟာယတီတိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတရေ ဝတ္တဗ္ဗေ သမယဝိမုတ္တော။ပ။ ပရိဟာယတီတိ တည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နော စ ဝတ္တဗ္ဗေတိ မိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား နော စ ပန ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နော စ ဝတ္တဗ္ဗေတိ မိစ္ဆာတည်း။ ပဋိကမ္မ စတုက္ကကား နဝတ္တဗ္ဗံစသည် အထက်အတိုင်း ဟောလေ။ အနုလုံ နောင်ကား ပစ္စနိက်ကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား သမယ ဝိမုတ္တော အရဟာ အရဟတ္တာ နပရိဟာယတီတိ အာမန္တာ။ပ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ အနုလုံနှင့် အတူပင်။ သာမညာ သမယ ဝိမုတ္တ အရိယပုဂ္ဂလ သံသန္ဒနာနောင်ကား ဝိသေသ ဖြစ်သော သမယ ဝိမုတ္တ အရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂပဟီနာဒိသမယဝိမုတ္တ ဝိသေသရာဂ ပဟာနာယ မဂ္ဂဘာဝိ တာဒိ သမယဝိမုတ္တ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ရာဂပဟီနာဒိသမယ ဝိမုတ္တကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂပဟီန ဒေါသပဟီန မောဟပဟီန မာနပဟီန ဒိဋ္ဌိပဟီန ဝိစိကိစ္ဆာ ပဟီန ထိနပဟီန ဥဒ္ဓစ္စပဟီန အဟိရိကပဟီန အနောတ္တပ္ပ ပဟီနဟူ၍ ဆယ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား ရာဂ ပဟာနာယမဂ္ဂ ဘာဝိတကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဘေဒ အဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဘေဒကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ရာဂပဟာန၊ ဒေါသပဟာန၊ မောဟပဟာန စသော ဆယ်ပါးတွင်သော် တပါးပါး၌ မဂ္ဂဘာဝိတ သတိပဋ္ဌာနဘာဝိတ ဣဒ္ဓိပါဒဘာဝိတ ဣန္ဒြိယဘာဝိတ ဗလဘာဝိတ ဗောဇ္ဈင်ဘာဝိတ ဟူ၍ ခုနစ်ပါး ထည့်၍ ဟောတော်မူသောကြောင့် ခုနစ်ဆယ်

ဖြစ်၏။ ဘေဒ နောင်ကား အဘေဒကို ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုအနုလုံနောင်ကား ပစ္စနိက်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဘေဒ အဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဘေဒ၌ကား ရာဂပဟီန စသော ဆယ်ပါးတွင် တပါးပါး၌ ခုနစ်ပါး ခုနစ်ပါး ထည့်၍ ဟောတော်မူသောကြောင့် ခုနစ်ဆယ်ဖြစ်၏။ အဘေဒကိုကား သိကောင်းပြီ။ သမယဝိမုတ္တာဒိနောင်ကား သာရိပုတ္တာဒိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလုံ ပစ္စနိက်ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား သာရိပုတ္တထေရ မောဂ္ဂလာနထေရ မဟာကဿပထေရ မဟာကစ္စာယနထေရ မဟာကောဋ္ဌိထေရ မဟာပန္ထကထေရဟူ၍ ခြောက်ပါးတည်း။ အနုလုံနောင်ကား ပစ္စနိက်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထို ပစ္စနိက်သည်ကား သာရိပုတ္တ စသော ခြောက်ပါး သည်းကောင်းတည်း။ အရိယ ပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာ နောင်ကား သုတ္တသာဓန ပရိဟာနိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဥစ္စာဝစာဟိ ပဋိပါဒိသုတ္တ သာဓန ပရိဟာနိ ပဋိပုန္နာဒိသုတ္တ သာဓနေ ပရိဟာနိ ရာဂါဒိ ပရိယုဋ္ဌိတ သုတ္တသာဓန ပရိဟာနိ၊ ရာဂါဒိ ဥပစယ သုတ္တ သာဓနေ ပရိဟာနိ အာစိန္နတျာဒိ သုတ္တ သာဓန ပရိဟာနိဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုငါးပါးတွင် ဥစ္စာဝစာဟိ ပဋိပါဒိသုတ္တ သာဓန ပရိဟာနိ ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဝါဒိပက္ခ သည်ကား ဥစ္စာဝစာဟိ ပဋိပါဒိသုတ္တသာဓန ဝိတတ္တေျာအနာဒါနာဒိ တဿသမ္မာဝိမုတ္တာဒိ သုတ္တသာဓနဟူ၍ သုံးပါးတွင် သော် ဥစ္စာဝစာဟိပဋိပဒါဒိကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္ကနိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော်အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမ ပဉ္စကသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု၊အနုယောဂဝတ္ထု၊နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ကား။ အနုယောဂဝတ္ထုကို

ဟောတော်မူ၏။ အနုလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိပရိဟာယ
တိ အရဟာ အရဟတ္တာတိတည်း။ အနုလောမ ပါပနာဟူသော်
ကားနောဝတရေဝတ္တဗ္ဗေ နနုဝုတ္တံဘဂဝတာဥစ္စာဝစာဟိပဋိပဒါ။
ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိတည်း။ အနုလောမ ရောပနာဟူသော်
ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပရိဟာယတိ အရဟာ အရ
ဟတ္တာ ဝတ္တဗ္ဗေခေါဝုတ္တံဘဂဝတာ။ ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ
မိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိဝုတ္တံဘဂဝတာ။
ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိတည်း။ ပဋိလောမပါပနာ ဟူသော်
ကား နောဝတရေဝတ္တဗ္ဗေနဝတ္တဗ္ဗံပရိဟာယတိ အရဟာ အရ
ဟတ္တာတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား အတူပင်။ ဤသို့လျှင်
နိဂ္ဂဟအနုလောမ၌လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍သုံးပါး။
ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါးပေါင်းသည်လျှင်
အနုလောမ ပဉ္စကမည်၏။ ဤကား သာမညတည်း။ သာမည
နောင်ကား ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနု
လောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလော
မပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု
အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို
သည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတည်း။
အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံတည်း။ အနုလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိ
ပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်
ကား တေနဝတရေဝတ္တဗ္ဗေ အတ္ထိဆိန္နဿဆေဒိယန္တိတည်း။ အနု
လောမရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပရိ
ဟာယတိ။ အရဟာ အရဟတ္တာတိ နောဝတ္တဗ္ဗေအတ္ထိဆိန္နဿ
ဆေဒိယန္တိ မိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမဌပနာဟူသော်ကား နော
စေဝတ္တဗ္ဗေ အတ္ထိဆိန္နဿဆေဒိယန္တိတည်း။ သမယပုစ္ဆာ ဟူသော်
ကား နောဝတရေဝတ္တဗ္ဗေပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာ
တည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိတတကျောအနာဒါနကို ဟောတော်မူ
၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်

ကား တသဿမ္မာဝိမုတ္တိဿာဒိ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ သကဝါဒီပက္ခ နောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ။ဥစ္စာဝစာဟိ ပဋိပဒါဒိ နောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာဒိ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိပုစ္ဆာဒိသည်ကား ကမ္မာရမဏာ ဘဿာရမဏာ နိဒ္ဒါရမဏာ သံဂဏိကာရမဏာဟူ၍ လေးပါးတည်း။ ထိုလေးပါးတို့တွင် ကမ္မာရာမဏာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညဝိသေသနှစ်ပါးတည်း။ ထိုပဋိပုစ္ဆာဒိနောင်ကား ရာဂါဒိ ပရိယုဋ္ဌိတကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂါဒိပရိယုဋ္ဌိတ ဒေါသာဒိပရိယုဋ္ဌိတ မောဟာဒိပရိယုဋ္ဌိတဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား ရာဂါဒိဥပစယကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂဥပစယ ရာဂပဓာန သင်္ကာယ ဒိဋ္ဌိဥပစယ ရာဂပဓာန ဝိစိကိစ္ဆာဥပစယ ဘဝပဓာန သီလဗ္ဗတပရာမာသ ဥပစယဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် ရာဂဥပစယကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စကစသော ငါးပါးတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား ဒေါသာဒိဥပစယကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဒေါသာဒိဥပစယသည်ကား ဒေါသဥပစယ ဒေါသပဓာနသက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဥပစယ ဒေါသပဓာနဝိစိကိစ္ဆာ ဥပစယ ဒေါသပဓာနသီလဗ္ဗတပရာမာသ ဥပစယဟူ၍ လေးပါးတည်း။ မောဟမှာလည်း အတူပင်။ ထိုနောင်ကား အာစိနတျာဒိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အာစိနတိ အပစိနတိ ပဇဟတိ ဥပါဒိယတိ ဝိသိနေတိ ဥဿိနေတိ ဝိဓုပေတိ သန္ဓုပေတိဟူ၍ ရှစ်ပါးတည်း။ အနုလောမနောင်ကား ပစ္စနီကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အာစိနတိ အပစိနတိ ဟူ၍ လည်းကောင်း ပဇဟတိ ဥပါဒိယတိ ဟူ၍ လည်းကောင်း ဝိသိနေတိ ဥဿိနေတိဟူ၍ လည်းကောင်း ဝိဓု

ပေတိ သန္ဓိုပေတိဟူ၍ လည်းကောင်း လေးပါးပြား၏။ ။ပရိ ဟာနိ ကထာနိဋ္ဌိတာ။

၃-ဗြဟ္မစရိယကထာ
၁-သုဒ္ဓဗြဟ္မစရိယကထာ

၂၆၉။ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မြတ်သော အကျင့်ဖြင့် နေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ဩမရှိ။ သမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဇဠာ၊ အရိယို ကုန်သလော။ သမ္မေခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဧလမူဂါ၊ အ ကုန်သလော။ သမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အဝိညူ၊ မသိပါကုန်သလော။ သမ္မေ၊ သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဟတ္ထသံဝါစိကာ၊ လက်ဆုပ်ပြ၍ ဆိုတတ် ကုန်သလော။ သုဘာသိတဒုဗ္ဘာသိတာနံ၊ ကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ် မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်ကုန်သောသူတို့၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အညာတုံ၊ သိအံ့သောငှာ။ နပဋိဗလာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သလော။ သမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ သခင်ဘုရား၌။ နပသန္နာ၊မကြည်ညိုကုန်သလော။ ဓမ္မေ၊တရားတော်၌။ နပသန္နာ၊ မကြည်ညိုကုန်သလော။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ နပသန္နာ၊ မကြည်ညိုကုန်သလော။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုန်းတော်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို။ နပယိရုပါသန္တိ၊ မဆည်းကပ်ကုန်သလော။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုန်းတော်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ဘုရားကို။ ပဉ္ဟံ၊ပြဿနာကို။နပုစ္ဆန္တိ၊မမေး လျှောက်ကုန်သလော။ ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေန၊ သည်။ပဉ္ဟေ ပြဿနာကို။ဝိဿဇ္ဇိတေ၊ ဖြေအပ်သည်ရှိသော်။နအတ္တ နာ၊ဝမ်းမမြောက်ကုန်သလော။သမ္မေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ကမ္မာဝရဏေန၊ကံတည်းဟူသော ပိတ်ပင်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သလော။ ကိလေသာဝရဏေန၊ ကိလေ သာတည်းဟူသော ပိတ်ပင်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်

သလော။ ဝိပါကာဝရဏေန၊ အကျိုးကို ပိတ်ပင်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သလော။ အသဒ္ဓါ၊ကုန်။ အစ္ဆန္ဒိကာ၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒမရှိကုန်။ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ဓမ္မတို့တွင်။ သမ္မတ္တံ၊ သမ္မတ္တဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ နိယာမံ၊ မဂ်တည်းဟူသော နိယာမသို့။ ဩက္ကမိတုံ၊ သက်အံ့သောငှါ။ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်သလော။ သမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ မာတုဃာတကာ၊ အမိကို သတ်တတ် ကုန်သလော။ပ။ ရုဟိရုပ္ပါဒကာ၊ သွေးထွက်အောင်ပြုတတ်ကုန်သလော။ သံဃဘေဒကာ၊ သင်းခွဲတတ်ကုန်သလော။ (သိကောင်းပြီ)။

အဇာနာ၊ အရိမယိုကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အတ္ထိနနု၊ ရှိကုန်သည်မဟုတ်လော။ အနေလမူဂါ၊မအ-ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အတ္ထိနနု၊ ရှိကုန်သည်မဟုတ်လော။ ဝိညူ၊ သိတတ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အတ္ထိနနု၊ ရှိကုန်သည် မဟုတ်လော။ နဟတ္ထသံဝါစိကာ၊ လက်ဆုပ်ပြသဖြင့်မဆိုအပ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အတ္ထိနနု၊ ရှိကုန်သည် မဟုတ်လော။ပ။ ဗုဒ္ဓေ၊သခင်ဘုရား၌။ ပသန္နာ၊ကြည်ညိုကုန်သော။ ဒေဝါ၊တို့သည်။ အတ္ထိနနု၊ ရှိကုန်သည် မဟုတ်လော။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ဘုန်းရှိသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သခင်ဘုရားကို။ ဒေဝါ၊နတ်တို့သည်။ ပယိရုပါသန္တိ၊ အဘန်တလဲလဲ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုန်းရှိသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သခင်ဘုရားကို။ ပဥှံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းရှိသော။ ဗုဒ္ဓေန၊ သခင်ဘုရားသည်။ ပဥှေ၊ ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇိတေ၊ ဖြေတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အတ္တမနာ၊ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိနနု၊ ဖြစ်ကုန်သည်မဟုတ်လော။ပ။

အဇာနာ၊ အရိမယိုကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဟန္ဒိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိကုန်အံ့။ပ။ ဗုဒ္ဓေ၊ဘုရား၌။ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဟန္ဒိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိကုန်အံ့။ပ။

၂၇၀။ ဒေဝေသု၊ တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မြတ်သော အကျင့်ဖြင့်နေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ လော။ အာမန္တာ။တတ္ထ၊ ထိုမြတ်

သော အကျင့်ဖြင့် နေသောအရာ၌သာလျှင်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ မုဏ္ဍိယံ၊ ခေါင်းပြည်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ သလော။ ကာသာဝဓာရဏာ၊ ဖန်ရည် သောက်သော သင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ သလော။ ပတ္တဓာရဏာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊သလော။ ဒေဝေသု၊တို့၌။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မဘောက်မပြန် မိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူတတ်သောသခင်ဘုရားတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပစ္စေကသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အသီးသာလျှင် သစ္စာလေးပါးတို့ကိုသိကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ကုန်၏။ သာဝကယုဂံ၊တပည့်သားမြတ်တို့၏ အစုံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဇာတိမနုဿကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးပြုခြင်းကြောင့်။ ဒေဝေသု၊နတ်တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မြတ်သောအကျင့်ဖြင့် နေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိလော။ အာမန္တာ။ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်ရှိရာ၌သာလျှင်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မြတ်သော အကျင့်ဖြင့်နေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ရဟန်းအဖြစ်သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်မရှိရာ၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊မြတ်သောအကျင့်ဖြင့် နေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိလော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ယော၊အကြင်သူသည်။ ပဗ္ဗဇတိ၊ရဟန်းပြု၏။ တဿေဝ၊ ထိုရဟန်းပြုသောသူသည်သာလျှင်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ နပဗ္ဗဇတိ၊ ရဟန်းမပြု။ တဿ၊ ထိုရဟန်းမပြုသော သူသည်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ မုဏ္ဍိယံ၊ ခေါင်းပြည်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဇာတိမနုဿကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးပြုခြင်းကြောင့်။ ဒေဝေသု၊နတ်တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ လော။ အာမန္တာ။

ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ မုဏ္ဍိယံ၊ခေါင်းပြည်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုခေါင်းပြည်းရှိရာ၌သာလျှင်။ မြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။.အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌။ မုဏ္ဍိယံ၊သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ တတ္ထ၊ထိုခေါင်းပြည်းမရှိသော အရပ်၌။ မြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ကာသာဝဓာရဏာ၊ ဖန်ရည်သောက်တတ်သော သင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဪတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပြုခြင်းကြောင့်။ (သိကောင်းပြီ)။

ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ပတ္တ ဓာရဏာ၊ သပိတ်ကို ဆောင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ၊ပ။

ဒေဝေသု၌။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊မဘောက်မပြန် အလိုလိုသာသစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူတတ်သော သခင်ဘုရားတို့သည်။ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်တော်မမူကုန်။ ဪတိမနသိကတွာ၊၍။ ဒေဝေသု၌။ မြဟ္မစရိယဝါသော၊သည်။ နတ္ထိ၊မရှိလော။ ဒ္ဓာမန္တာ၊။ ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ကုန်၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဖြစ်ရာအရပ်၌သာလျှင်။ မြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊တို့သည်။ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ကုန်။ တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌။ မြဟ္မစရိယ ဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ လော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

လုမ္ဗိနိယာ၊ လုမ္ဗိနီအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်၌။ ဘဂဝါ၊ သခင်ဘုရားသည်။ ဇာတော၊ဖွားတော်မူ၏။ ဗောဓိယာမူလေ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာ လေးပါးကို သိတော်မူ၏။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဘဂဝတာ၊သခင်ဘုရားသည်။ ဓမ္မစက္ကံ၊ဓမ္မစကြာကို။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ဟောတော်မူအပ်၏။တတ္ထေဝ၊ ထိုဖြစ်ရာ အရပ်၌သာလျှင်။ မြဟ္မစရိယဝါသော၊မြတ်သောအကျင့်ဖြင့်နေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ အညတြ၊ဗာရာဏသီမှ တပါးသောအရပ်၌။ မြဟ္မစရိယဝါသော၊ မြတ်သော အကျင့်ဖြင့်

နေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ ဒေဝေသု၊၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဇာတိမနသိကတွာ၊ ခြင်းကြောင့်။ (သိကောင်းပြီ)။

မဇ္ဈိမေသု၊ မဇ္ဈိမ ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊ ဇနပုဒ်တို့၌။ ပစ္စေကသမ္ဗုဒ္ဓါ၊တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဖြစ်ရာအရပ်၌သာလျှင်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။အညတြ၊ မဇ္ဈိမဒေသမှ တပါးသောအရပ်၌။ ဗြဟ္မစရိယ ဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ၊ ငါပရဝါဒီသည် မဆိုအပ်။ပ။ (ဤကား သကဝါဒီပက္ခတည်း)။

ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌၊ သာဝကယုဂံ၊ တပည့်သား မြတ်၏ အစုံသည်။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဇာတိ မနသိကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးပြုခြင်းကြောင့်။ ဒေဝေသု၊ တို့၌၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ အာမန္တာ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ သာဝကယုဂံ၊ တပည့်သားမြတ်၏အစုံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထေဝ၊ထိုဖြစ်ရာအရပ်၌သာလျှင်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌။ သာဝကယုဂံ၊ တပည့်သားမြတ်၏ အစုံသည်။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုမဖြစ်ရာအရပ်၌။ ဗြဟ္မစရိယ ဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါသကဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ပ။ မဂဓေသု၊ မဂဓရောဇ် တိုင်းတို့၌။ သာဝကယုဂံ၊ တပည့်သားမြတ်၏အစုံသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဖြစ်ရာအရပ်၌သာလျှင်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အညတြ၊ မဂဓရောဇ်မှ တပါးသော တိုင်းတို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါသကဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ပ။

ပစ္စန္တိမေသု၊ အဆုံးဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊ ဇနပုဒ်တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဝိညာတာရေသု၊မသိ

မလိမ္မာကုန်သော။ မိလက္ခုသု၊ တောင်သူတို့၌။ ယတ္ထ၊ အကြင်
အရပ်၌။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏ လည်းကောင်း။ ဘိက္ခု
နီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ လည်းကောင်း။ ဥပါသကာနံ၊ ရတနာ
သုံးပါးသို့ကပ်ကုန်သောဒါယကာယောကျ်ားတို့၏လည်းကောင်း။
ဥပါသိကာနံ၊ ရတနာသုံးပါးသို့ ကပ်ကုန်သော ဒါယိကာမိန်းမ
တို့၏လည်းကောင်း။ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ ဇာတိ
ပုဏ္ဏာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သော်ကား။ မယာ၊
ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊မဆိုအပ်။ (ဤကား
သကဝါဒီပက္ခတည်း)။

ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊
ရှိသလော။ ဇာတိပုဏ္ဏာယံ၊ သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ယတ္ထ-ဒေဝေသု၊
အကြင်နတ်တို့၌။ အတ္ထိ၊ အတ္ထိဟု ဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယဝါ
သော၊သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ယတ္ထဒေဝေသု၊ တို့၌။ အတ္ထိ၊ အတ္ထိဟု
ဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အသည
သတ္တေသု၊ အသညသတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ယတ္ထဒေဝေသု၊ ၌။
အတ္ထိ၊ အတ္ထိဟုဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊
လော။ အသညသတ္တေသု၊ အသညသတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ယတ္ထ
ဒေဝေသု၊ ၌။ အတ္ထိ၊ အတ္ထိဟု ဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ ဇာတိပုဏ္ဏာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊
ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိ
ဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ယတ္ထဒေဝေသု၊ အကြင် နတ်တို့၌။ အတ္ထိ၊
အတ္ထိ ဟု ဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊
ရှိသလော။ ယတ္ထဒေဝေသု၊ အကြင်နတ်တို့၌။ အတ္ထိ၊ အတ္ထိဟု
ဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ အာ
မန္တာ၊ ဪ မရှိသည် ဟုတ်၏။

ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ အတ္ထိ၊အတ္ထိဟု ဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိ
ဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။အတ္ထိ၊

အတ္ထိဟု ဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ သနည်း။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့အမေးသည်။ သတိ၊သော်။ အသညသတ္တေသု၊ အသညသတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ အသညသတ္တေသု၊ အသညသတ်မှ တပါးသော။ ဒေဝေသု၊ တဆယ့် ငါးဘုံသော နတ်တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ အသညသတ္တေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။အာမန္တာ၊သြော်မရှိ။ အသညသတ္တေသု၊ အသည သတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝေသု၊ တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ အသညသတ္တေသု၊ အသညသတ်မှတပါးကုန်သော။ ဒေဝေသု၊ တဆယ့် ငါးဘုံသော နတ်တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊သည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ အာမန္တာ။ အသညသတ္တေသု၊ အသညသတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ ဗြဟ္မစရိယ ဝါသော၊သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ (ဒေဝေသုနှင့် အတူပင်)။

ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏ လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်း မိန်းမ တို့၏ လည်းကောင်း။ ဥပါသကာနံ၊ ဒါယကာ ယောကျ်ားတို့၏လည်းကောင်း။ ဥပါသိကာနံ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အဝိညာတာရေသု၊ မသိမလိမ္မာကုန်သော။ မိလက္ခူသု၊တောင်သူတို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊မြတ်သောအကျင့် ဖြင့် နေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မဇ္ဈိမေသု၊ မဇ္ဈိမ ဖြစ်ကုန်သော။ ယတ္ထဇနပဒေသု၊ အကြင် ဇနပုဒ်တို့၌။ အတ္ထိ၊ အတ္ထိဟု ဆိုအပ် သော။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ မဇ္ဈိမေသု၊ မဇ္ဈိမဖြစ်ကုန်သော၊ ယတ္ထဇနပဒေသု၊ တို့၌။ အတ္ထိ၊ အတ္ထိဟု ဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယ ဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္ထိ၊

ရှိသလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သောအမေးသည်။သတိ ရှိသော်။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ အတ္ထိ၊အတ္ထိဟုဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ အတ္ထိ၊အတ္ထိဟုဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသနည်း။ ပစ္စန္တိမေသု၊ ပစ္စန္တရစ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊ ဇနပုဒ်တို့၌။ပ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (သိကောင်းပြီ)။ ▭

ဘဂဝတာ၊ သခင်ဘုရားသည်။ တီဟိ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ဇာမဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ၊ တီဟိဘိက္ခဝေ။ပ။ ဗြဟ္မစရိယ ဝါသော ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊နိုမှုအပ်၏။ ဇာတိ၊ သို့၊ သုတ္တန္တော၊သုတ္တာန်သည်။အတ္ထေဝနန၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ပြော်ရှိသည် ဟုတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဇမ္ဗုဒီပကာ၊ ဇမ္ဗူဒိပါ၌ နေကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဥတ္တရကုရုကေ၊ မြောက်ကျွန်း၌ ဖြစ်ကုန်သော။ မနုဿေစ၊ လူတို့ကိုလည်းကောင်း။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာ၌ နေကုန်သော။ ဒေဝေစ၊ နတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဓိဂဏှန္တိ၊ လွှမ်းမိုး၍ယူကုန်၏။ ကတမေဟိတီဟိ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့ဖြင့်။ အဓိဂဏှန္တိ၊ နည်း။ သူရာ၊ ရဲရင့်ကုန်သည် လည်းကောင်း။ သတိမန္တော၊ သတိရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ဣဓ၊ဤမနုဿလောက၌။ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တပြီးကား။ ဒေဝေသု၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဇာတိ၊ သို့။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဓ၊ ဤမနုဿလောက၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ သလော။ အာမန္တာ။ သာဝတ္ထိယသြေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ အညတြ၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ တပါးသော အရပ်၌။ပ။ နတ္ထိ၊လော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။

၂၇၂။ အနာဂါမိဿ၊သော။ပုဂ္ဂလဿ၊သည်။ပဉ္စ၊ကုန်သော။ ဩရမ္ဘာဂိယာနိ၊အောက်အဘို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သော။ သညောဇနာနိ၊

ကာမရာဂ သံယောဇဉ်၊ ပဋိဃသံယောဇဉ်၊ ဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်၊
သီလဗ္ဗတပရာမာသ သံယောဇဉ်၊ ဝိစိကိစ္ဆာ သံယောဇဉ်တို့ကို။
မဟီနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥဒ္ဓမ္ဘာဂိယာနိ၊
အထက်အဘို့ နှင့် ယှဉ်ကုန်သော။ သညောဇနာနိ၊ တို့ကို။ အပ္ပ
ဟီနာနိ၊ မပယ်အပ်ကုန်။ ဣတော၊ ဤမနုဿလောကမှ။ စုတဿ၊
စုတေသော။ တဿ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌။ ဥပပန္နဿ၊ ပဋိသန္ဓေ
နေသောသူအား။ ကုဟိံ၊ အဘယ်၌။ ဖလုပ္ပတ္တိ၊ ဖိုလ်သို့ ရောက်
ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊နည်း။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ဤသို့သောအမေးသည်
သတိ၊ ရှိသော်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသ ဘုံ၌သာလျှင်။ဖလုပ္ပတ္တိ၊
ဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနာဂါမိဿ၊
အနာဂါမ် အမည်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ သည်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။
ဩရမ္ဘာဂိယာနိ၊ကုန်သော။ သညောဇနာနိ၊တို့ကို။ ဟဉ္စိပဟီနာနိ၊
အကယ်၍ ပယ်အပ်ကုန်အံ့။ပဉ္စ၊ကုန်သော။ ဥဒ္ဓမ္ဘာဂိယာနိ၊အထက်
အဘို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သော။ သညောဇနာနိ၊တို့ကို။ ဟဉ္စိအပ္ပဟီနာနိ၊
အကယ်၍ မပယ်အပ်ကုန်အံ့။ ဣတော၊မှ။စုတဿ၊ စုတေသော။
တဿ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌။ ဥပပန္နဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေသောသူအား။
တဟိံ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌။ ဖလုပ္ပတ္တိ၊ ဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။
ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊
ဤသို့။ နောစဝတ္တဗ္ဗေ- နောစဝတ္တဗ္ဗောဝတေ၊ မဆိုအပ်ခဲ့တကား။
ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုမှု ဆိုအပ်ခဲ့၏၊ပေ။ (တဿ အစွဲကား သုဒ္ဓါသ
ချည်းစွဲ)။

ဘာရောဟရဏံ၊ ခန္ဓာဝန်ကိုချခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ
လော။ ကုဟိံ၊၌။ ဒုက္ခပရိညာတံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍သိခြင်း
သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သလော။ ပ။အကုပ္ပပဋိဝေဓော၊ မပျက်သော
တရားကိုသိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်
မပျက်သောတရားကို သိခြင်းသည်ဟုတ်၏။ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။
ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊လော။ အာမန္တာ၊မရှိ။ (ဤသို့

ထည့်၍ဟောလေ)။ ဒေဝေသု၊တို့၌။ ဗြဟ္မာစရိယဝါသော၊သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်သော အကြောင်းဖြင့်။ တုံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ ဝဒေသိ။ ဆိုသနည်း။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်၊ သတိ၊ သော်။ အနာဂါမိပုဂ္ဂလော၊ သည်။ဣဓ၊ ဤမနုဿ လောကဉ္စ။ ဘာဝိတေန၊ ပွါးစေအပ်သော။ မဂ္ဂေန၊ဖြင့်။ တတ္ထ၊ ၌။ ဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဟန္ဒ-ဟိယဿာ၊ အကြင့်ကြောင့်။သန္တိ ကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ တဿာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒေဝေသု၊ တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဇာတိ ဧတေနကာ ရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ ဒေဝေသု၊ တို့၌။ ဗြဟ္မ စရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဇာတိ၊ကြောင့်။ အဟံ၊ငါပရဝါဒီ သည်။ ဝဒါမိ၊ ဆိုသနည်း။ အာမန္တာ၊ ဩော် မပယ်အပ်ကုန်။ (သိကောင်းပြီ)။

၂-သံသန္ဒန ဗြဟ္မစရိယကထာ

၂၇၃။ ပုန ဋ္ဌဝေါ၊ တဘန်သောဘဝသည်။အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ ဘဝေန၊ ဘဝမှ။ ဘဝံ၊ အသစ်သောဘဝသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ပြောင်းသလော။ ဂတိယာ၊ ဂတိမှ။ ဂတိံ၊ အသစ်သော ဂတိသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ပြောင်းသလော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ သံသာရေန၊ ခန္ဓာအာယတန ဓာတ်၏အစဉ်မှ။ သံသာရံ၊ အသစ်သောခန္ဓာအာယတနဓာတ်၏အစဉ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ပြောင်းသလော။ (သိကောင်းပြီ)။

သလ္လေနဝိဒ္ဓေါ၊ မြှားဖြင့် ပစ်အပ်သော။ မိဂေါ၊ သမင်အစရှိ သောသားသည်။ ဒူရံ၊ အဝေးသို့။ ဂန္တွာ၊ ပြေးလေ၍။ ကာလံ၊ စုတိကာလကို။ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ လည်း ကောင်း။ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်အမည်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤမနုဿလောကဉ္စ။ ဘာဝိတေန၊ ပွါးစေအပ်သော။ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌။ ဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ သန္တိ ကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုသလော။ပ။

အမှာ ပရိဟာနိကထာနောင်ကား ဗြဟ္မစရိယကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ ဗြဟ္မစရိယ ကထာ သံသန္ဒနာ ဗြဟ္မစရိယကထာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓဗြဟ္မစရိယကထာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဇင်္ဃာဒိပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာ ကေနဋ္ဌိကပဉှာ သုတ္တာနုယောဂပုစ္ဆာ အနုယောဂ ပုစ္ဆာဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုငါးပါး တွင်သော် ဇင်္ဃာဒိပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သက ဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီ ပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလုံဖြစ်သော သက ဝါဒီပက္ခ ပစ္စနိက်ဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလုံဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စကပဋိကမ္မစတုက္ကစသောငါးပါးတွင် သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော်ပုစ္ဆာ ကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား နတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသော တည်း။ ထိုပုစ္ဆာ သည်ကား သကဝါဒီ ပုစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ပရဝါဒီ ပဋိဇာနနာသကဝါဒီပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော်ပရဝါဒီပဋိဇာန နာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားပုစ္ဆာအဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။နိဂ္ဂဟဟူသော် ကားအာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံတည်း။အနုလောမ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိနတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိတည်း။ အနုလောမ ပါ ပနာဟူသော်ကားတေနဝတရေဝတ္တဗ္ဗေ၊ သဗ္ဗေဒေဝါဇဠာဧလမူ ဂါ။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာတိတည်း။ အနုလောမရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ၊ဝတ္တဗ္ဗေခေါ၊နတ္ထိဒေဝေသုဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ

နော စ ဝတ္တဗ္ဗေ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ဇဠာဧဠမူဂါ။ ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာတိ မိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမဌပနာ ဟူသော်ကား နော စေ ပန ဝတ္တဗ္ဗေ၊ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ဇဠာဧဠမူဂါ။ ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာဟူသော်ကား နောစတရေ ဝတ္တဗ္ဗေ နတ္ထိ ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ တည်း။ ပဋိလောမရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ၊ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ နတ္ထိ ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ ဝါသော၊ နော စ ဝတ္တဗ္ဗေ ဒေဝါ ဇဠာဧဠမူဂါ။ ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာတိ မိစ္ဆာတည်း။ ဤသို့လျှင် အနုလောမ၌လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါးအပေါင်းသည်လျှင် အနုလောမ ပဉ္စကမည်၏။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထုအဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုအနနုယောဂဝတ္ထုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အနုယောဂ ဝတ္ထုတို့သည်လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ အာဇာနာဟိ ပဋိကမ္မံတည်း။ ထိုနောင်ကား ဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ဌပနာသည်ကား အနုလောမဌပနာ ပစ္စနီက ဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမဌပနာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ အနုလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္ဒိ အတ္ထိ ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိတည်း။ အနုလောမပါပနာ ဟူသော်ကား တေနဝတရေဝတ္တဗ္ဗေ၊ အတ္ထိတတ္ထ ပဗ္ဗဇ္ဇာမုဏ္ဍိယံ ကာသာဝဓာရဏာပတ္တဓာရဏာ ဒေဝေသုသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဥပ္ပဇ္ဇန္တိ သာဝကယုဂံဥပ္ပဇ္ဇတီတိတည်း။ အနုလောမ ပဉ္စကနှင့်အတူပင်။ အနုလုံနောင်ကား ပစ္စနီကဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကနိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ငါးပါးတည်း။ ထိုငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဉ္စကကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု

အနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦး
စွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်
သော် ပုစ္ဆာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား
နတ္ထိ ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိတည်း။ ထိုနောင်ကား အနု
ယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ
နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူ
သော်ကား နနုအတ္ထိဒေဝါအဇဠာ။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ကာတိတည်း။
သကဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ အနုလောမဥပနာ ဟူသော်ကား ဟန္ဒိ
နတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိတည်း။ အနုလောမပါပနာ
ဟူသော်ကား နောဝတရေ ဝတ္တဗ္ဗေနနုအတ္ထိဒေဝါ အဇဠာ။ပ။
သမ္မာဒိဋ္ဌိကာတိ တည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား
ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နတ္ထိဒေဝေသုဗြဟ္မစရိယ ဝါသော၊
ဝတ္တဗ္ဗေနနုအတ္ထိ။ပ။သမ္မာဒိဋ္ဌိကာတိမိစ္ဆာတည်း။ပဋိလောမဥပနာ
ဟူသော်ကား ဟန္ဒိအတ္ထိဒေဝါအဇဠာ အနေလမူဂါဝိညူဟတ္ထ
သံဝါစိကာပဋိဗလာ သုဘာသိတဒုဗ္ဘာသိတာနံ အတ္ထမညာတုံ။
အတ္ထိဒေဝါ ဗုဒ္ဓေပသန္နာ ဓမ္မေ ပသန္နာသံဃေပသန္နာ ဗုဒ္ဓံဘဂဝန္တံ
ပယိရုပါသန္တိ ဗုဒ္ဓံဘဂဝန္တံ ပဉှံပုစ္ဆန္တိ ဗုဒ္ဓေနဘဂဝတာ ပဉှေ
ဝိဿဇ္ဇိတေအတ္တမနာ ဟောန္တီတိ။ အတ္ထိဒေဝါနကမ္မာဝရဏော။ပ။
သမ္မာဒိဋ္ဌိကာတိတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာဟူသော်ကား တေန
ဝတရေဝတ္တဗ္ဗေ နတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိတည်း။ ပဋိ
လောမရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ
အတ္ထိဒေဝါ။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာတိတည်း။ ပဋိကမ္မံကား အတူပင်။
သကဝါဒီပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထို
သည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က စသော ငါးပါး
တည်း။ သိကောင်းပြီ။ ဇဠာဒိပုစ္ဆာ နောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာကို
ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ
နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။
ထိုသည်ကား ပစ္စနီကပဗ္ဗဇ္ဇာဒိပဋိပုစ္ဆာ မုဏ္ဍိယာဒိပဋိပုစ္ဆာ ကာ

သာဝဓာရဏာဒိပဋိပုစ္ဆာ ပဏ္ဏဓာရဏာဒိပဋိပုစ္ဆာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဥပ္ပဇ္ဇနပဋိပုစ္ဆာ ပစ္စေကသမ္ဗုဒ္ဓဥပ္ပဇ္ဇနပဋိပုစ္ဆာ သာဝကယုဂဥပ္ပဇ္ဇနပဋိပုစ္ဆာဟူ၍ ခုနစ်ပါးတွင်သော် ပဗ္ဗဇ္ဇာဒိပဋိပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဩကာသပဗ္ဗဇ္ဇာ အနုယောဂ ပဋိပုစ္ဆာ ပုဂ္ဂလပဗ္ဗဇ္ဇာ အနုယောဂ ပဋိပုစ္ဆာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ဩကာသပဗ္ဗဇ္ဇာ အနုယောဂ ပဋိပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝဏ္ဏ အဝဏ္ဏ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝဏ္ဏကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဝဏ္ဏသည်ကား အနုနယောဂဝဏ္ဏ အနုယောဂဝဏ္ဏ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထို အနုနယောဂဝဏ္ဏသည်ကားပုစ္ဆာပဋိဇာနနာဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ဒေဝေသု ပဗ္ဗဇ္ဇာနတ္ထိတိ နတ္ထိ ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိတည်း။အနုလောမဌပနာဟူသော်ကားဟန္ဒိဒေဝေသုပဗ္ဗဇ္ဇာနတ္ထိတိ ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတည်း။ အနုလောမပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ ယတ္ထအတ္ထိ ပဗ္ဗဇ္ဇာတတ္ထေဝ ဗြဟ္မစရိယဝါသော ယတ္ထ နတ္ထိပဗ္ဗဇ္ဇာ နတ္ထိ တတ္ထဗြဟ္မစရိယဝါသောတိတည်း။ သိကောင်းပြီ။ အနုလောမ ပဉ္စကနောင်ကား ပဋိကမ္မကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ပဋိကမ္မစတုက္က ဝိသေသ ပဋိကမ္မစတုက္က နှစ်ပါးတွင်သော် သာမည ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒေဝေသု သာမညပဋိကမ္မပုစ္ဆာ အမနုဿေသု သာမည ပဋိကမ္မပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဒေဝေသု သာမည ပဋိကမ္မ ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား အတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ ဝါသောတိ အာမန္တာ။ သဗ္ဗဒေဝေသုဗြဟ္မစရိယဝါသောတိနဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ (နိဂ္ဂဟစတုက္ကကိုကား ဘော်၍ ဟောလေ)။

ထိုဩကာသ ပဗ္ဗဇ္ဇာအနုယောဂ ပဋိပုစ္ဆာ နောင်ကား ပုဂ္ဂလပဗ္ဗဇ္ဇာအနုယောဂ ပဋိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနု

လောမပဋ္ဌက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတည်း။ သိကောင်းပြီ။ အနုလောမ ပဋ္ဌက နောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော် ကား အတ္တိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ။ အာမန္တာ။ သဗ္ဗဒေ ဝေသုဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ၊နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ပဗ္ဗဇ္ဇာဒိနောင် ကား မုဏ္ဍိယ ပဋိပုစ္ဆာကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဩကာသ မုဏ္ဍိယ ပုဂ္ဂလ မုဏ္ဍိယဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဩကာသမုဏ္ဍိယ ပဋိပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌက ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

အနုလောမ ပဋ္ဌက နောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော် မူ၏။ ဟောဟန်ကား အတ္တိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ ဝါသောတိ။ အာမန္တာ။ သဗ္ဗဒေဝေသု အတ္တိ ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ကာသာဝဓာရဏာလည်း ယခင်ပဋိကမ္မပင်။ပတ္တဓာ ရဏာမှာလည်း ယခင် ပဋိကမ္မပင်။ ဤလေးချက်လုံးပင်အတူပင် ချည်း။ ပတ္တဓာရဏာ ပဋိကမ္မ ပုစ္ဆာ နောင်ကား သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဥပ္ပဇ္ဇနပဋိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ပဋိ ပုစ္ဆာဝိသေသ ပဋိပုစ္ဆာနှစ်ပါးတည်း။သာမညတို့သည်လည်း အနု လောမပဋ္ဌကပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတည်း။ သိကောင်းပြီ။ စတုက္ကကား ယခင်ပင်။ ဝိသေသ ဒေဝပဋိကမ္မမှာလည်း သမ္ဗုဒ္ဓနှင့် အတူပင်။ သာဝက ယုဂမှာ လည်း သာမည ဝိသေသဟူ၍ခွဲလေ။ ဒေဝသာမည ပဋိကမ္မအရာ တွင် မနုဿသာမည ပဋိကမ္မလဲ၍ ခုနစ်ပါးလုံးဟောပြန်။ ဒေဝ သာမည ပဋိကမ္မ မနုဿဝိသေသ ပဋိကမ္မဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ တပါးပါးသော ပဋိကမ္မ၌ ခုနစ်ပါးခုနစ်ပါးဟောလေ။ ပဋိပုစ္ဆာ

ဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခ နောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသနှစ်ပါးတွင်သော် သာမည ဖြစ်သော ပရဝါဒီပက္ခ ပဋိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒေဝဖြစ်သော ပရဝါဒီပက္ခ မနုဿဖြစ်သော ပရဝါဒီပက္ခ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဒေဝဖြစ်သော ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စနီကပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် ပစ္စနီကပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတည်း။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတည်း။ အနနုယောဂဝတ္ထုဟူသော်ကား အတ္ထိဒေဝေသု မြဟ္မစရိယ ဝါသောတိ။ အာမန္တာတည်း။ အနုယောဂဝတ္ထုဟူသော်ကား ဒေဝေသုအတ္ထိမြဟ္မစရိယဝါသောတိ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ပစ္စနီက ပဉ္စက နောင်ကား ပဋိကမ္မ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဗ္ဗဇ္ဇာ ပဋိကမ္မ မုဏ္ဍိယ ပဋိကမ္မ ကာသာဝဓာရဏ ပဋိကမ္မ ပတ္တဓာရဏ ပဋိကမ္မ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဥပ္ပဇ္ဇန ပဋိကမ္မ ပစ္စေကသမ္ဗုဒ္ဓ ဥပ္ပဇ္ဇန ပဋိကမ္မ သာဝကယုဂဥပ္ပဇ္ဇနပဋိကမ္မဟူ၍ ခုနစ်ပါးတွင်သော် ပဗ္ဗဇ္ဇာပဋိကမ္မကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဩကာသပဗ္ဗဇ္ဇာပဋိကမ္မ ပုဂ္ဂလပဋိကမ္မဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဩကာသပဗ္ဗဇ္ဇာ ပဋိကမ္မကို ဟောတော်မူ၏။ပစ္စနီကလေးပါးတွင်သော် တပါးပါး၌ ပဋိကမ္မခုနစ်ပါး ထည့်၍ ဟောလေ။ ဤကားပဋိကမ္မပုစ္ဆာတည်း။ ပဋိပုစ္ဆာနောင်ကား ဧကန္တရိကစိတ္တ ပဉ္စာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သက ဝါဒီပက္ခ ပရ ဝါဒီပက္ခ ဟူ၍ နှစ်ပါး တွင်သော် သက ဝါဒီပက္ခ သည်ကား ပဗ္ဗဇ္ဇာ မုဏ္ဍိယ ကာသာဝ ပတ္တဓာရဏ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ပစ္စေကသမ္ဗုဒ္ဓ သာဝကယုဂတည်း၊ ဟူသော ပဋိပုစ္ဆာဖြစ်သော သကဝါဒီ ပက္ခနှင့် အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ ပရဝါဒီ ပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏ ထိုသည်ကား ဒေဝပရဝါဒီပက္ခ ဧကန္တရိကပဉ္စာ မနုဿပရဝါဒီပက္ခ ဧကန္တရိက ပဉ္စာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဒေဝပရဝါဒီပက္ခ ဧကန္တရိကပဉ္စာကို

ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညဒေဝကေန္တရိက ပဉ္စာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ဝိသဇ္ဇနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား အတ္ထိ ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသော တည်း။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပုစ္ဆာ သကဝါဒီပုစ္ဆာနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ ဝိသဇ္ဇနာ ဟူသော်ကား အတ္ထိယတ္ထအတ္ထိ အတ္ထိယတ္ထနတ္ထိတည်း။ ထိုနောင် ကား အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား အသညသတ္တေသု ဒေဝေသု အတ္ထိ ဗြဟ္မစရိယ ဝါသောတိတည်း။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ သည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟတည်း။ အနုလောမ ဥပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိအတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ ဝါသောတိတည်း။ အနုလောမ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။အသညသတ္တေသု ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ ဝါသောတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ပဋိကမ္မစတုက္ကကား ယခင် ပဋိ ပုစ္ဆာကိုပင် ဆိုလေ။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသဒေဝ ကေန္တရိက ပဉ္စာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နတ္ထိ ဗြဟ္မစရိယဝါသ အတ္ထိဗြဟ္မစရိယဝါသဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် နတ္ထိဗြဟ္မစရိယဝါသ ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါး တည်း။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထု သည်ကား သာမည ဖြစ်

သော အနန္နယောဂ ဝဏ္ဏုပိသေသဖြစ်သော အနန္နယောဂဝဏ္ဏု ဟူ၍ နှစ်ပါး တွင်သော် သာမညဖြစ်သော အနန္နယောဂဝဏ္ဏုကို ရွေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ဒေဝေသု အတ္ထိယတ္ထ နတ္ထိ မြဟ္မစရိယဝါသောတိ အာမန္တာ တည်း။ ဝိသေသ ဟူသော် ကား တတ္ထ အတ္ထိတတ္ထနတ္ထိ။ပ။ အာမန္တာ တည်း။ အနုယောဂ ဝဏ္ဏုဟူသော်ကား အသညသတ္တေသု ဒေဝေသု နတ္ထိ မြဟ္မစရိယ ဝါသောတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ပဋိကမ္မစတုက္ကကား ပဋိပုစ္ဆာ ဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခကိုပင်ဟောလေ။

နတ္ထိမြဟ္မစရိယဝါသ နောင်ကား အတ္ထိမြဟ္မစရိယ ဝါသကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ဒေဝေသုအတ္ထိယတ္ထ မြဟ္မစရိယ ဝါသောတိ အာမန္တာ။ ကတ္ထအတ္ထိ ကတ္ထနတ္ထိ တည်း။ ကေနဋ္ဌိက ပဉ္စာနောင်ကား သုတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ပရဝါဒီပက္ခ သကဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီ ပက္ခကို ရွေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပစ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပစ္စကကို ရွေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝဏ္ဏု အဝဏ္ဏု နှစ်ပါး တွင်သော် ဝဏ္ဏုကို ရွေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ဝဏ္ဏုနောင်ကား အဝဏ္ဏုကိုဟောတော်မူ၏။ထိုအဝဏ္ဏုသည် ကား နိဂ္ဂဟ ဥပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နိဂ္ဂဟကို ရွေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံတည်း။ အနုလောမဥပနာဟူသော်ကားဟဉ္စိအတ္ထိဒေဝေသုစသည်တည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ နနု ဝုတ္တံဘဂဝတာ စသည်တည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ် အတ္ထိဒေဝေသု မြဟ္မစရိယဝါသော။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ် နနု ဝုတ္တံ စသည်တည်း။ပဋိလောမဥပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိဝုတ္တံဘဂဝတာ စသည်တည်း။ ပဋိလောမပါပနာဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ

ဝတ္ထုမ္ဗေ။ အတ္ထိ ဒေဝေသု စသည်တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား အတ္တူပင်။ အနုလောမပစ္စကနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါးတည်း။ အနနုယောဂဝတ္ထုတို့သည်လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား သာဝတ္ထိယံဝုတ္တံဘဂဝတာ။ ဣမဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ တည်း။ ထိုပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီ ပုစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပရဝါဒီပဋိဇာနနာတည်း။အနုလောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိ သာဝတ္ထိယံ စသည်တည်း။အနုလောမပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ သာဝတ္ထိဉ္စေဝ စသည်တည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

သုတ္တာနုယောဂ ပရဝါဒီပက္ခ နောင်ကား သုတ္တာနုယောဂ သကဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဝါဒီပက္ခ သည်ကား ဓာရဏာဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခ ပုဂ္ဂလဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဓာရဏာ ဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ယခင်ကိုပြန်သည်။ ဓာရဏာဖြစ်သော သကဝါဒီ ပက္ခ နောင်ကား ပုဂ္ဂလဖြစ်သော သကဝါဒီ ပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဖလုပ္ပတ္တိယောဂ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂလသကဝါဒီပက္ခ ဘာရောဟရဏာ နုယောဂ ဒုက္ခပရိညာတာနုယောဂ ကိလေသပ္ပဟာနာ နုယောဂ နိရောဓ သစ္ဆိကိရိယာနုယောဂ အကုပ္ပပဋိဝေဓာနုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါးတွင်သော် ဖလုပ္ပတ္တိယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား နတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသော တည်း။ ထိုပုစ္ဆာသည်

ကား သကဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂ ဝဏ္ဏကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ဝိသဇ္ဇနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား အနာဂါမိ ပုဂ္ဂလဿ ပဉ္စောရမ္ဘာဂိယာနိ သညောဇနပဟီနာနိ ပဉ္စုဒ္ဓမ္ဘာဂိယာနိ သညောဇနာနိ အပ္ပဟီနာနိ ဇူတော စုတဿ တတ္ထ ဥပပန္နဿ ကုဟိံ ဖလုပ္ပတ္တိ တည်း။ တတ္ထေဝ သည်ကား ဝိသဇ္ဇနာတည်း။ ဝဏ္ဏနောင်ကား အဝဏ္ဏကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိဂ္ဂဟ ဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံတည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိ နတ္ထိ ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသော တည်း။အနုလောမ ပါပနာဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ အနာဂါမိပုဂ္ဂလဿ ပဉ္စော ရမ္ဘာဂိယာနိ သညောဇနာနိ။ပ။ ကုဟိံဖလုပ္ပတ္တိတိ တည်း။ အနုလောမရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ဝတ္တဗ္ဗေ ခေါ နတ္ထိ ဒေဝေသုဗြဟ္မစရိယဝါသော ဝတ္တဗ္ဗေခေါ အနာဂါမိ စသည်တည်း။ ပဋိလောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိအနာဂါမိ စသည်တည်း။ပါပနာ ဟူသော်ကား နောဝတရေဝတ္တဗ္ဗေ စသည်တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား အတ္ထုပ်။ဖလုပ္ပတ္တိနုယောဂ နောင်ကား ဘာရောဟရဏာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ အာမန္တာ။အနာဂါမိ ပုဂ္ဂလဿ ပဉ္စော ရမ္ဘာဂိယာနိ စသည်တည်း။ ဟောလေ။ ပဋိကမ္မဖြင့်ကား. တတ္ထဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိအာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အစရှိသည်ကို ဟောလေ။ (ကြွင်းသ၍ သည်လည်း အတူပင်)။

သုတ္တာနုယောဂနောင်ကား ကာရဏာသုဒ္ဓ ဗြဟ္မစရိယ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခသည်ကား သုတ္တာနုယောဂပရဝါဒီပက္ခနှင့် အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခ

ကိုသာ ဟော၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဉ္စက ကိုသာ ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂ ဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထု ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော်ပုစ္ဆာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော် ကား အနာဂါမိ ပုဂ္ဂလဿ ပဉ္စောရမ္ဘာဂိယာ၀ သညောဇနာနိ။ ပဟီနာနိ နုပဉ္စုဒ္ဓမ္ဘာဂိယာနိသညောဇနာနိအပဟီနာနိ။ ပ။ အကုပ္ပ ပဋိဝေဓောတိ တည်း။ သကဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား နတ္ထိ ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသော တည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိ ဇာနနာတည်း။ ဝတ္ထုနောင်ကား အဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုအဝတ္ထုသည်ကား နိဂ္ဂဟ ပါပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် နိဂ္ဂဟကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံ တည်း။ ထိုနောင်ကား ဥပနာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုဥပနာသည် ကား အနုလောမဥပနာ ပဋိလောမဥပနာ နှစ်ပါးတည်း။ အနု လောမဥပနာ ဟူသော်ကား ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ အနုလောမဥပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိအနာဂါမိ ပုဂ္ဂလဿ။ ပ။ အကုပ္ပ ပဋိဝေဓောတည်း။ အနုလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ နတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ ဝါသောတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ အနာ ဂါမိ။ ပ။ အကုပ္ပပဋိဝေဓော။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နတ္ထိ ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ ဝါသောတိ မိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမဥပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိ နတ္ထိ ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ ဝါသော တည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ အနာဂါမိ။ ပ။ အကုပ္ပ ပဋိ

ဝေမောတည်း။ ရောပနာလည်းအတူပင်။ အနုလောမပါပနာနောင်ကား ပဋိကမ္မကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတ္ထိ ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ တိဟိ ဘိက္ခဝေ ဌာနေဟိဇမ္ဗုဒီပကာမနုဿာဥတ္တရကုရုကေ။ပ။အတ္ထေဝ သုတ္တန္တောတိ အာမန္တာတည်း။ ဤကား သုဒ္ဓတည်း။ သုဒ္ဓ နောင်ကား သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီ ပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီ ပက္ခသည်ကား သုတ္တာဟရဏ ပရဝါဒီပက္ခနှင့် အထူးမရှိ သောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသံသန္ဒနာ ဗြဟ္မစရိယ ကထာသည်ကား အနာဂါမိပုဂ္ဂလ ဈာနဘာဝိတမဂ္ဂါဒိ သံသန္ဒနာ ဗြဟ္မစရိယ ဈာနဝိဟာယ နိဗ္ဗဿ ပုဂ္ဂလဿ မဂ္ဂါဒိ သံသန္ဒနာ အနာဂါမိ ပုဂ္ဂလ ကတကရဏီယ သံသန္ဒနာ အနာဂါမိ ပုဂ္ဂလကရဏီယ ဘာဝနာ အနောဟဋဘာရာဒိ သံသန္ဒနာ ဥဒါဟရဏ သံသန္ဒနာဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော်အနာဂါမိ ပုဂ္ဂလ ဈာန ဘာဝိတ မဂ္ဂါဒိသံသန္ဒနာ ဗြဟ္မစရိယ ဖြစ်သော သကဝါဒီ ပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနာဂါမိ မူလရှိသည် အနာဂါမိမူလီရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနာဂါမိမူလရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အနာဂါမိမူလ ရှိရာ၌လည်း သောတာပန္န မူလီရှိသည် သကဒါဂါမိ မူလီရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သောတာပန္နမူလီ ရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား အနာဂါမိ ပုဂ္ဂလော ဈာနဘာဝိတေန မဂ္ဂေန တဏ္ဍဖလံ သစ္ဆိကရောတီတိ အာမန္တာ။ သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော တဏ္ဍဘာဝိတေန မဂ္ဂေန ဈာနဖလံ သစ္ဆိကရောတီတိ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဘော်၍ ဟောမြဲဟောလေ။ ပဋိကမ္မ စတုက္ကကား အတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ တိဟိ ဘိက္ခဝေ ဌာနေဟိဇမ္ဗုဒီပကာ မနုဿာ

စသည့်တည်း။ နိဂ္ဂဟစတုက္ကလည်း ပဋိကမ္မကို ပြန်သည်သာအတူပင်။ သောတာပန္နမူလီ ထည့်သည်နှောင်ကား သကဒါဂါမိမူလီ ထည့်သော အနာဂါမိ မူလကို ဟောတော်မူ၏။ ယခင်နှင့် အတူပင်။ အနာဂါမိမူလနှောင်ကား အနာဂါမိမူလီရှိသည့်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနာဂါမိ မူလီ၌တုံသည်လည်း သောတာပန္နမူလရှိသည်သကဒါဂါမိမူလရှိသည်ဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

အနာဂါမိ ပုဂ္ဂလ ဣဓဘာဝိတ မဂ္ဂါဒိ သံသန္ဒနာ ဗြဟ္မစရိယဝါသနှောင်ကား ဣဓဝိဟာယ နိဋ္ဌသပုဂ္ဂလဿ မဂ္ဂါဒိသံသန္ဒနာ ဗြဟ္မစရိယဝါသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဣဓဝိဟာယ နိဋ္ဌဿ ပုဂ္ဂလဿ မဂ္ဂမူလရှိသည် ဣဓဝိဟာယ နိဋ္ဌဿ ပုဂ္ဂလဿ မဂ္ဂမူလီရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနှောင်ကား အနာဂါမိပုဂ္ဂလ ကတကရဏီယ ဘာဝိတဘာဝနာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အရဟတ္တဉ္စပ္ပတ္တန် အရဟတ္တပုနဗ္ဘဝ အရဟတ္တာဘာဝေနာဘာဝဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် အရဟတ္တဉ္စပ္ပတ္တနကတကရဏီယကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္က စသော ငါးပါးတည်း။ ပဋိကမ္မစတုက္ကကား သုတ္တာဟရဏကို ဟောလေ။ ပုနဗ္ဘဝေနာဘာဝလည်းအတူပင်။ ထိုနှောင်ကား အနောဟဋ္ဌဘာရကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပစ္စနီကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဘာရောဟရဏ အပရိညာတဒုက္ခ အပဟီနကိလေသ သစ္ဆိကတနိရောဓ အပဋိဝိဒ္ဓကုပ္ပဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ တပါးပါး၌ အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က အစရှိသောအားဖြင့် ငါးပါး ငါးပါးစီချည်းပြား၍ ပဋိကမ္မ ပြုသော်ကား အတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ ဝါသောတိ အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံဘဂဝတာ အစရှိသောသုတ္တာဟရဏကိုပြုလေ။ သကဝါဒီပက္ခဖြစ်သော အနုလောမနှောင်ကား သကဝါဒီ ပက္ခဖြစ်သော ပစ္စနီကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပစ္စနီက သည်ကား

အနောဟဋ္ဌဘာရအပရိညာတဒုက္ခ အပဟီနကိလေသ သန္တိကတ
နိရောဓ အပ္ပဋိဝိဒ္ဓ ကုပ္ပဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ တပါးပါး၌ အနု
လောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါး ငါးပါးတည်း။ ပဋိ
ကမ္မသုတ္တာဟရဏာသို့ ပြန်၍ဆိုလေ။

ထိုနောင်ကား ဥတ္တာဟရဏာ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။
ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခ သကဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင် ပရဝါဒီပက္ခ
ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ဟောဟန်ကား အပဋိဝိဒ္ဓါကုပ္ပေါ စ
တတ္တ ပရိနိဗ္ဗာယတီတိ အာမန္တာ။ နတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ
ဝါသောတိ အာမန္တာ။ဟန္ဒိအပ္ပဋိဝိဒ္ဓါကုပ္ပေါ စ တတ္တ ပရိနိဗ္ဗာယတိ
တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေနတ္ထိ ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ။ ယံ
တတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ အပ္ပဋိဝိဒ္ဓါကုပ္ပေါ စ တတ္တ ပရိနိဗ္ဗာ
ယတိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ ဝါသောတိတည်း။
ထိုပရဝါဒီ ပက္ခသည်ကား အနုလောမ ပဉ္စက-ပဋိကမ္မ စတုက္က
စသော ငါးပါးတည်း။ ထိုငါးပါးတွင် အနုလောမ ပဉ္စကကို ရှေး
ဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထုအဝတ္ထုနှစ်ပါးတည်း။
ပရဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား သကဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထို
သည်ကား အနုလောမပဉ္စကစသောငါးပါးတွင်သော်အနုလောမ
ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ယထာ
မိဂေါသလ္လေန ဝိဒ္ဓေါဒူရံပိ ဂန္တွာ ကာလံကရောတိ ဧဝမေဝံ အနာ
ဂါမိပုဂ္ဂလော ဇူခဘာဝိတေန မဂ္ဂေန တတ္ထ ဖလံသစ္ဆိကရောတီတိ
အာမန္တာ။ ယထာ မိဂေါ သလ္လေနဝိဒ္ဓေါဒူရံပိ ဂန္တွာအာသလ္လောဝ
အစရှိသည်တည်း။ ။ဗြဟ္မစရိယကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-ဩမိသောကထာ

၂၇၄။ ဩမိသော ဩမိသော၊ အရေး အရေး အားဖြင့်။
(အပိုင်းအခြားအားဖြင့်အပိုင်းအခြား အားဖြင့်လည်းဟူ)။ကိလေ
သေ၊တို့ကို။ ဇဟတိ၊ ပယ်ဆဲလော။ ဇုတိ။ ပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော

အမေးသည်။ သတိ၊သော်။ အာမန္တာ၊၏။သောတာပတ္တိ ဖလသစ္ဆိ
ကိရိယာယ၊သောတာ ပတ္တိဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ပဋိပန္နော၊
ကျင့်ဆဲဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ ဒုက္ခဒဿနေန၊ဒုက္ခသစ္စာကိုမြင်
သဖြင့်။ ကိံ၊အဘယ်ကို။ ဇဟာတိ၊ပယ်သနည်း။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။
သတိ၊ရှိသော်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိံ၊ မိမိကိုယ်ကို အတ္တဘော ထင်ရှား
ရှိ၏ဟု မှားသော အယူကိုလည်းကောင်း။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ဥဏ်တည်း
ဟူသော ဆေးသမားကင်းသော မေ့ကိုလည်းကောင်း။ သီလဗ္ဗတ
ပရာမာသံ၊ နွားတို့၏ အလေ့အကျင့် ခွေးတို့၏ အလေ့အကျင့်ဖြင့်
သံသရာဝဋ်မှ ထွက်မြောက်၏ဟူသော အယူကို လည်းကောင်း။
ဇဟာတိ၊၏။ တဒေကဋ္ဌေစ၊ ထိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိ အစရှိသည်နှင့်တကွ
သော။ ကေဒေသေ၊ သော။ ကိလေသေစ၊ ကိလေသာတို့ကို
လည်းကောင်း။ ဇဟာတိ၊၏။ ဇာတိဝိသဇ္ဇနာ၊ ဤသို့သော အဖြေ
သည်။ ဟောတိ၊၏။ ကေဒေသံ၊ တစိတ်သည်ကား။ သောတာ
ပန္နော၊ သောတာပန် မည်သလော။ ကေဒေသံ၊ တစိတ်သည်
ကား။ နသောတာပန္နော၊လော။ ကေဒေသံ၊ တစိတ်သည်ကား။
သောတာပတ္တိ ဖလပ္ပတ္တော၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်သို့ ရောက်
သလော။ ကေဒေသံ၊ တစိတ်သည်ကား။ ပဋိလဒ္ဓေါ၊ သောတာ
ပတ္တိဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိသလော။ အဓိဂတော၊ သောတာပတ္တိ
ဖိုလ်ကိုရသလော။ သစ္ဆိကတော၊ မျက်မှောက်ပြုသလော။ ကေ
ဒေသံ၊ တစိတ်သည်ကား။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိ
ဖိုလ်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြီးစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ တပါးသော ဣရိယာ
ပုထ်ဖြင့် နှိပ်စက်သည်ကို တပါးသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၍
ဆောင်သလော။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဖုသိတွာ၊ထိ၍။ ဝိဟာရတိ၊
လော။ပ။ ကေဒေသံ၊တစိတ်သည်ကား။ သတ္တက္ခတ္တုပရမော၊ခုနစ်
ကြိမ်လျှင် အလွန်ရှိသလော။ ကောလံကောလော၊ ဒေဝကုလမှ
မနုဿကုလသို့ မနုဿကုလမှ ဒေဝကုလသို့ သွားသလော။ ကေ
ဗီဇီ၊ တကြိမ်သာလျှင် ပဋိသန္ဓေ နေသလော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား၌။
အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာ

ဂတော၊ ပြည့်စုံသနေသာ။ပ။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်လိုအပ်သော။ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ သလော။ပ။

မဂ္ဂဒဿနေန၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုမြင်သဖြင့်။ကိံ၊အဘယ်ကို။ ဇဟတိ၊ စွန့်သနည်း။

၂၇၆။ အကုသလဂတံ၊ သိမ်မွေ့ခြင်းနှင့် တကွသော။ ကာမရာဂံ၊ ကာမရာဂကိုလည်းကောင်း။ အကုသလဂတံ၊ သိမ်မွေ့ခြင်းနှင့်တကွသော။ ဗျာပါဒဉ္စ၊ ဗျာပါဒကိုလည်းကောင်း။ (ကြွင်းသရွေ့ကို သိကောင်းပြီ)။

၂၇၀။ ကမ္မာရော၊ ငွေမှုတ်သည်။ ရဇတဿ၊ ငွေ၏။ မလံ၊ အညစ်အကြေးကို။ ထောကံထောကံ၊ စဉ်းငယ်စဉ်းငယ်။ ခဏေ ခဏေ၊ မမြင့်မီမမြင့်မီ။ ခဏေခဏေ၊ သွတ်ချည်း သွတ်ချည်း။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ နိဒ္ဓမေဓ္ဓဝ၊ ဖျောက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသသူသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မလံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေးကို။ နိဒ္ဓမေ၊ ဖျောက်ရာ၏။ပ။

အမှာ မြဟ္မစရိယကထာနှောင်ကား ဩမိသော ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သောတာပတ္တိဖလသစ္ဆိ ကိရိယာယ ပဋိပန္န သကဒါဂါမိ ဖလသစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္န အနာဂါမိ ဖလ သစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္န အရဟတ္တပဋိပန္န ဟူ၍လေးပါးပြား၏။ထို လေးပါးတွင် သောတာပတ္တိ ဖလသစ္ဆိ ကိရိယာယ ပဋိပန္နကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပစ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပစ္စက်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝဏ္ဏ အဝဏ္ဏနှစ်ပါး တွင်သော် ဝဏ္ဏကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝဏ္ဏသည်

ကား အနန္တရယောဂဝတ္ထု အနန္တယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အနန္တရယောဂဝတ္ထုဟူသော်ကား ညြမိသော ကိလေသဇဟတိ တိ အာမန္တာ။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍နှစ်ပါး။ ထို နောင်ကား အနန္တယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာရဏဖြစ်သော အနန္တယောဂဝတ္ထု ဖလဖြစ်သော အနန္တယောဂ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ကာရဏဖြစ်သော အနန္တယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇ နာနှစ်ပါးတည်း။ ဝိသဇ္ဇနာဟူသော်ကား သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသံ တဒေကဋ္ဌေစ ကိလေသေ ဧကဒေသေဇဟတိ တိတည်း။ ဖလဖြစ်သော အနန္တယောဂ ဝတ္ထုသည်ကား ဧကဒေ သံသောတာပန္နော ဧကဒေသံနသောတာပန္နော အစရှိသည်တည်း။ ဝတ္ထုနောင်ကား အဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုအဝတ္ထုသည် ကား နိဂ္ဂဟ ပါပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံတည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိညြမိသောမိသော ကိလေသေ ဇဟတိတိတည်း။ အနုလောမ ပါပနာဟူသော်ကား နောဝတရေဝတ္တဗ္ဗေ ဧကဒေသံသောတာ ပန္နော အစရှိသည်တည်း။ ပဋိကမ္မ တုံသည်လည်း နဝတ္တဗ္ဗံ ညြမိ သောမိသော ကိလေသေ ဇဟာတိတိ အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝ တာ အစရှိသည်တည်း။ နသုတ္တာဟရဏာနုယောဂ နောင်ကား သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီ ပက္ခသည် ကား အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကို သာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဌမဖြစ်သော သုတ္တာဟရ ဏာယောဂ ဒုတိယဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏာယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး တည်း)။

။ညြမိသောကထာ

၄-ဇဟတိကထာ

၁-နသုတ္တာ ဟရဏကထာ

၂၇၉။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇ္ဇဥ်သည်။ ကာမရာဂဗျာပါဒံ၊ ကို။ ဇဟတိ၊ ပယ်သလော။ ဉတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊သော်။ အာမန္တာ၊ ပြပယ်သည့်ဟုတ်၏။ အစ္စန္တံ၊စင်စစ်။ ကာမရာဂဗျာပါဒံ၊ ကို။ ဇဟတိ၊ ပယ်သလော။ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ကတ္တွာ၊ ပြု၍။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ကာမရာဂဗျာပါဒံ၊ကို။ ဇဟတိ၊ ပယ်သလော။ အပ္ပဋိသန္ဓိယံ၊ ဓစ္စေစပ်ခြင်းကို။ ကတ္တွာ၊ ပြု၍။ ဇဟတိ၊ ပယ်သလော။ သမူလံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွကို။ ကတ္တွာ၊ ပြု၍။ ဇဟတိ၊ ပယ်သလော။ သတဏှံ၊ တဏှာနှင့်တကွကို။ ကတ္တွာ၊ ၍။ ဇဟတိ၊ ပယ်သလော။ သာနုသယံ၊ အနုသယနှင့်တကွကို။ ကတ္တွာ၊ ပြု၍။ ဇဟတိ၊ ပယ်သလော။ အရိယေန၊ အရိယာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဉာဏေန၊ဉာဏ်ဖြင့်။ ဇဟတိ၊သလော။ အရိယေန၊ အရိယာတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။ ဇဟတိ၊ ပယ်သလော။ အကုပ္ပံ၊ ပျက်ခြင်းငှါမထိုက်သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍။ ဇဟတိ၊ ပယ်သလော။ ပ။

ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ကာမရာဂဗျာပါဒံ၊ကို။ ဇဟတိ၊ ပယ်သလော။ အာမန္တာ။ ကတမေန၊ အဘယ်မည်သော။ မဂ္ဂေန၊ဖြင့်။ ကာမရာဂဗျာပါဒံ၊ ကာမရာဂဗျာပါဒကို။ ဇဟတိ၊သနည်း။ ဉတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ရူပါဝစရေန၊ ရူပဘုံ၌ကျင်လည်ခြင်းများထသော။ (ရူပတဏှာ၏ ကျင်လည်ရာဖြစ်ထသောလည်းဟူ)။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။ ပုထုဇ္ဇနော၊သည်။ကာမရာဂဗျာပါဒံ၊ကို။ ဇဟတိ၊ ပယ်၏။ ဉတိအယံဝိသဇ္ဇနာ၊ ဤသို့သောအဖြေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရူပါဝစရော ရူပတဏှာ၏ကျင်လည်ရာဖြစ်တသော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အနိယျာနိကော၊ သံသရာမှ မထွက်သော အလေ့ရှိသည်မဟုတ်လော။ နခယဂါမီ၊ ခယ၏ ကုန်ရာကုန်ကြောင်းသို့ လားတတ်သော အလေ့မရှိသည် မဟုတ်

လော။ နမောဝိဂါမိ၊ ပွင့်ကြောင်းဖြစ်သော မောဝိသို လားတတ်
သော အလေ့မရှိသည်မဟုတ်လော။ပ။

၂-သုဒ္ဓာဟရဏကထာ

၂၀၁။ အတီတံသော၊ပစ္စုပ္ပန်ကိုလွန်ပြီးသောအတ္တဘော၌။ ယသဿိ
နော၊များသော အခြံအရံရှိကုန်ထသော။ နိရာမဂန္ဓာ၊တပ်ခြင်းထုံး
ခြင်းမှကင်းကုန်ထသော။ကရုဏာဓိမုတ္တာ၊ကရုဏာဖြင့်နှလုံးသွင်း
ကုန်ထသော။ ကာမသညောဇနာ၊ ကာမ သံယောဇဉ်ရှိကုန်ထ
သော။ ဆ၊ ခြောက်ယောက်ကုန်သော။ယေ၊ အကြင်သို့သဘောရှိ
ကုန်ထသော။ သတ္တာရော၊ ဆရာတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။
တေ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဆ၊ခြောက်ယောက်ကုန်သော။
သတ္တာရော၊ ဆရာတို့သည်။ကာမရာဂံ၊ကို။ဝိရာဇေတွာ၊ ခွါ၍။ဗြဟ္မ
လောကူပဂါ၊ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ကပ်ကုန်သည်။ အဟုအဟေသုံ၊ ကုန်
ပြီ။ တေသံ၊ ထိုခြောက်ယောက်သော ဆရာတို့၏။ နိရာမဂန္ဓာ၊
တပ်ခြင်း ထုံးခြင်းကင်းကုန်ထသော။ ကရုဏာဓိမုတ္တာ၊ ကရုဏာ
ဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်ထသော။ ကာမသညောဇနာ၊ ရှိကုန်ထ
သော။ အနေကာနိသတာနိပိ၊ အရာမကများကုန်ထသော။ ယေ
သာဝကာ၊တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုသို့သဘော
ရှိကုန်ထသော။ သာဝကာ၊ တပည့်သားတို့သည်။ ကာမရာဂံ၊
ကို။ ဝိရာဇေတွာ၊ ခွါ၍၊ ဗြဟ္မလောကူပဂါ၊ ဗြဟ္မာပြည်သို့ကပ်ကုန်
သည်။ အဟု၊ ကုန်ပြီ။ပ။ ဘဂဝတာ၊ သခင်ဘုရားသည်။ သော
ဟိနာမဘိက္ခဝေ။ပ။ အဏ္ဍဝသုတ္တန္တေ ဝုတ္တံ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သုနေတ္တော၊သုနေတ္တအမည်ရှိထသော။
သောဟိနာမ၊ ထိုသို့သော။ သတ္တာ၊ ဆရာသည်။ ဇေဝံဒိဿာယု
ကော၊ ဤသို့ရှည်သောအသက်ရှိသည်။ သမာနော၊ လျက်။ ဇေဝံ
စိရဋ္ဌိတိကော၊ ဤသို့မြင့်မြဲစွာတည်သည်။ သမာနော၊ဖြစ်လျက်။
ဇာတိယာ၊ အဖြစ်မှ လည်းကောင်း။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှလည်း
ကောင်း။ မရဏေန၊ သေခြင်းမှလည်းကောင်း။ သောကေဟိ၊

စိုးရိမ်ခြင်းတို့မှ လည်းကောင်း။ ပရိဒေဝေဟိ၊ မြည်တမ်းခြင်းတို့မှ
လည်းကောင်း။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ လည်းကောင်း။ ဒေါ
မနဿေဟိ၊ နှလုံးမသာယာ ခြင်းတို့မှ လည်းကောင်း။ ဥပါယာ
သေဟိ၊ ပင်ပန်းခြင်းတို့မှ လည်းကောင်း။ အပရိမုတ္တော၊ မလွတ်
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဒုက္ခမှ။ အပရိမုတ္တော၊ မလွတ်
သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့၊ အဟံ၊ ငါ၊ ပရဝါဒီသည်။ ဝဒါမိ၊
ဆိုသတည်း။ တံ၊ ထိုသို့သောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကိဿ၊ အဘယ်၏။
ဟေတု၊ အကြောင်းနည်း။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂာနံ၊ မဂ္ဂတို့ကို။
အနနုဗောဓာ၊ မသိခြင်းကြောင့်။ အပ္ပဋိဝေဓာ၊ ထိုးထွင်း၍မသိ
ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ မှ။ အပရိမုတ္တော၊ မလွတ်သည်။ အဟေ
သုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကတမေသံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ စတုန္နံ၊
လေးပါးကုန်သော။ မဂ္ဂာနံ၊ မဂ္ဂတို့ကို။ အနနုဗောဓာ၊ မသိခြင်း
ကြောင့်။ အပ္ပဋိဝေဓာ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခသ္မာ၊
မှ။ အပရိမုတ္တော၊ မလွတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ
ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အရိယဿ၊ အရိယာတို့၏ ဥစ္စာ
ဖြစ်သော။ သီလဿ၊ ကို။ အနနုဗောဓာ၊ မသိခြင်းကြောင့်။ အပ္ပဋိ
ဝေဓာ၊ ကြောင့်။ အရိယဿ၊ သော။ သမာဓိဿ၊ ကို။ အနနု
ဗောဓာ၊ မသိခြင်းကြောင့်။ အပ္ပဋိဝေဓာ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်း
ကြောင့်။ အရိယာယ၊ အရိယာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ပညာယ၊
ပညာကို။ အနနုဗောဓာ၊ မသိခြင်းကြောင့်။ အပ္ပဋိဝေဓာ၊ ထိုး
ထွင်း၍မသိခြင်းကြောင့်။ အရိယာယ၊ သော။ ဝိမုတ္တိယာ၊ ဝိမုတ္တိ
ကို။ အနနုဗောဓာ၊ မသိခြင်းကြောင့်။ အပ္ပဋိဝေဓာ၊ ထိုးထွင်း၍
မသိခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဒုက္ခမှ။ အပရိမုတ္တော၊ မလွတ်သည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝတ
ဏှာကို။ ဥစ္ဆိန္နာ၊ ဖြတ်ပြီ။ ဘဝနေတ္တိ၊ ဘဝသို့ဆောင်တတ်သော
ကြိုးသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဘန်ဘဝသည်။ ဣဒါနိ၊
ယခု။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေန၊ ထိုသို့မရှိခြင်းကြောင့်။ အရိယံ၊ မြတ်သော။
တယိဒံ တံဣဒံသီလံ၊ ထိုသို့သောသီလကို။ အနုဗုဒ္ဓံ၊ သိအပ်ပြီ။ ပဋိ

ဝိဇ္ဇံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီ။ အရိယော၊ မြတ်သော။ တယိဒံ–သော အယံသမာဓိ၊ ထိုသို့သောသမာဓိကို။ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ သိအပ်ပြီ။ ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီ။အရိယာ၊မြတ်သော။တယိဒံ–သာ အယံ ပညာ၊ကို။ အနုဗုဒ္ဓါ၊သိအပ်ပြီ။ ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီ။ အရိယာ၊ မြတ်သော။ တယိဒံ–သာအယံဝိမုတ္တိ၊ ထိုသို့သောဝိမုတ္တိကို။ အနုဗုဒ္ဓါ၊ သိအပ်ပြီ။ ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီ။

ယသဿိနာ၊ များသော အခြံအရံ ရှိထသော။ ဂေါတမေန၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော။ ယေနဗုဒ္ဓေန၊အကြင်ဘုရားသည်။ သီလဉ္စ၊ သီလကိုလည်းကောင်း။ သမာဓိစ၊ကိုလည်းကောင်း။ ပညာစ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝိမုတ္တိစ၊ကိုလည်းကောင်း။ အနုတ္တရာ၊ အတုမရှိကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ဤဓမ္မတို့ကို။ အနုဗုဒ္ဓါ၊သိအပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သခင်ဘုရားသည်။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ဘိက္ခုနံ၊ရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မံ၊တရားကို။ အက္ခာသိ၊ကြားပေ၏။ ဒုက္ခဿ၊၏။ အန္တကရော၊အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြု၍။ စက္ခုမာ၊ပညာစက္ခုရှိသော။ သတ္ထာ၊ သခင်ဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းတော်မူပြီ။ပ။

အဖွင့် ဩဓိသောကထာ နောင်ကား ဇဟတိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဇဟတိ ကထာ သည်ကား နသုတ္တာဟရဏကထာ သုတ္တာဟရဏကထာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော်နသုတ္တာဟရဏဇဟတိကထာကို ရွေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရွေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဝါဒီပက္ခနသုတ္တာဟရဏ ဇဟတိကထာသည်ကား သုဒ္ဓဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခ နသုတ္တာဟရဏ ဇဟတိကထာ မဂ္ဂသံသန္ဒနာ ဝိတရာဂဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင် သုဒ္ဓကိုရွေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသုဒ္ဓသည်ကား ဇဟတိဝိက္ခမ္ဘတိဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဇဟတိကိုရွေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဇဟတိသည်ကား အနုလောမ

ပစ္စယ ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတည်း။ ပဋိကမ္မကား အ ထက်မှာ ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောကြားလေကုန်။ ဇဟာတိနောင်ကား ဝိက္ခမ္ဘတိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပစ္စယ စသောငါးပါး လည်းကောင်းတည်း။ ထိုသုဒ္ဓသကဝါဒီ ပက္ခဖြစ် သောဇဟာတိ နောင်ကား မိဿကဖြစ်သော သကဝါဒီ ပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဖလမိဿက ကာရဏမိဿက နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော်ဖလမိဿကကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ထိုမိဿကသည်ကား အနုလောမပစ္စက နိဂ္ဂဟဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အနုလောမပစ္စကသည်ကား ဇဟာတိ ဝိက္ခမ္ဘတိဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဇဟာတိကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဇဟာတိ သည်ကား အနုလောမပစ္စကစသောငါးပါးတည်း။ ဇဟာတိနောင် ကား ဝိက္ခမ္ဘတိကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပစ္စကစသောငါးပါးတည်း။ အနုလုံနောင်ကား ပစ္စနီကကိုဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဇဟာတိ ဝိက္ခမ္ဘတိဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

ဖလနောင်ကား ကာရဏကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုကာရဏသည် ကား ဧကက မိဿကဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါး တွင်သော် ဧကကကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ကာမရာဂ ဗျာပါဒန္တိ အာမန္တာ။ ကတမေနမဂ္ဂေနာတိစသည်တည်း။ ဧကက နောင်ကား မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုမိဿကသည်ကား အနုလောမ ပစ္စနီကဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အနုလော မဟူသော်ကား ဇဟာတိအနာဂါမိဖလသစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နော ပုဂ္ဂလော အနာဂါမိမဂ္ဂေနကာမရာဂဗျာပါဒံ၊ သောစမဂ္ဂေါနိယျာ နိကော ခယဂါမိ မောဝိဂါမိ စသည်တည်း။ အနုလုံနောင်ကား ပစ္စနီကကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပစ္စက စ သောငါးပါးတည်း။ အနာဂါမိမဂ္ဂသံသန္ဒနာနောင်ကား ဝီတရာဂ ဖြစ်သောသကဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အဝ

ယဝဖြစ်သော ဝီတရာဂ သဗ္ဗဖြစ်သော ဝီတရာဂဟူ၍နှစ်ပါးတွင်
သော် အဝယဝဖြစ်သော ဝီတရာဂကိုရွေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။
ထိုသည်ကား အရဟတ္တတဈာနုယောဂ အပုဗ္ဗအစရိမာနုယောဂ
သာမညဖလာနုယောဂ ဖဿာနုယောဂဟူ၍လေးပါးတည်း။ တ
ပါးပါး၌ အနုလောမပဉ္စကစသော ငါးပါးတည်း။ ဖလဖြစ်သော
အဝယဝဝီတရာဂ နောင်ကား ကာရဏဖြစ်သော ဝီတရာဂကို
ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သောတာပတ္တိမဂ္ဂ အနာဂါမိမဂ္ဂ
ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သောတာပတ္တိမဂ္ဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို
သောတာပတ္တိမဂ္ဂသည်ကား သကဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။
ဟောဟန်ကား ပုထုဇ္ဇနော ကာမေသု ဝီတရာဂေါ သဟဓမ္မာဘိ
သမယာ အနာဂါမိဖလေသဏ္ဌာတီတိ အာမန္တာ။ သကဒါဂါမိ
မဂ္ဂေနာတိ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား အနာဂါမိမဂ္ဂ
ကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ပုထုဇ္ဇနော ကာမေသု ဝီတ
ရာဂေါ သဟဓမ္မာ ဘိသမယာ အနာဂါမိဖလေ သဏ္ဌာတီတိ
အာမန္တာ။ ကတမေန မဂ္ဂေနာတိ အနာဂါမိမဂ္ဂေန သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
အစရှိသည်တည်း။ ထိုအနာဂါမိမဂ္ဂသည်ကား သောတာပတ္တိပဟာ
တဗ္ဗကိလေသာ နုယောဂ အနာဂါမိ ပဟာတဗ္ဗ ကိလေသာနု
ယောဂ ဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သောတာပတ္တိ
မဂ္ဂကိလေသ ပဟာတဗ္ဗကို ရွေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်
ကား နသုတ္တာ ဟရဏ သုတ္တာဟရဏနှစ်ပါးတည်း။ နသုတ္တာ
ဟရဏဟူသော်ကား ပုထုဇ္ဇနော ကာမေသု ဝီတရာဂေါ သဟ
ဓမ္မာဘိသမယာ အနာဂါမိဖလေ သဏ္ဌာတီတိ အာမန္တာ။ ကတ
မေန မဂ္ဂေနာတိ သက္ကာယဒိဋ္ဌိံ ဝိစိကိစ္ဆံ သီလဗ္ဗတ ပရာမာသံ
ဇဟာတီတိ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ နသုတ္တာ ဟရဏနောင်ကား
သုတ္တာဟရဏကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကားအနာဂါ
မိမဂ္ဂေန သက္ကာယဒိဋ္ဌိံပ။ အာမန္တာ။ နနု တိဏ္ဏံ သညော
ဇနာနံ ပဟာနာနံ ပဟာနာ သောတာပတ္တိဖလံ ဝုတ္တံ ဘဂ
ဝတာတိ။ အာမန္တာ အစရှိသည် တည်း။ ထိုနောင် ကား

အနာဂါမိ ပဟာတဗ္ဗ ကိလေသာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာဟရဏ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။နသုတ္တာဟရဏကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ပုထုဇ္ဇနော ကာမေသု ဝီတရာဂေါ သဟဓမ္မာဘိသမယော အနာဂါမိဖလေ သဏ္ဌာတီတိ အာမန္တာ။ အနာဂါမိမဂ္ဂေန် ဩဠာရိကံ ကာမရာဂံ ဩဠာရိကံ ဗျာပါဒံ ဇဟတီတိ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အနာဂါမိမဂ္ဂေန ဩဠာရိကံ ကာမရာဂံ ဩဠာရိကံ ဗျာပါဒံ ဇဟတီတိ အာမန္တာ။ နနု ကာမရာဂဗျာပါဒါနံ တနုဘာဝါ သကဒါဂါမိဖလံဝုတ္တံဘဂဝတာတိ အာမန္တာ အစရှိသည်တည်း။အဝယဝဝီတရာဂသကဝါဒီပက္ခ နောင်ကား သမ္ဗဖြစ်သော ဝီတရာဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ပုထုဇ္ဇနော ကာမေသု ဝီတရာဂေါ သဟဓမ္မာဘိသမယော အနာဂါမိဖလေ သဏ္ဌာတီတိ အာမန္တာ။ ယေကေစိ ဓမ္မံ အဘိသမေန္တိ။သဗ္ဗေ တေ သဟ ဓမ္မာဘိသမယာ။ အနာဂါမိဖလေ သဏ္ဌာဟန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ တည်း။ ဇဟတိ ဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခ နောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ သကဝါဒီပက္ခ နှင့် အတူပင် ဟောလေ။ နသုတ္တာ ဟရဏ နောင်ကား သုတ္တာဟရဏ ဇဟတိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခသည်ကား အောက်နှင့် အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ဇဟတိပုထုဇ္ဇနော ကာမရာဂ ဗျာပါဒန္တိ။ အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ သောဟိနာမတိက္ခဝေ အစရှိသည်တည်း။

ဇဟတိကထာ။

၅–သဗ္ဗမတ္ထီတိကထာ

၁–ဝါဒယုတ္တိ

၂၀၂။ သဗ္ဗံ၊ခပ်သိမ်းသောဓမ္မဇာတသည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ဩြရှိ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ခပ်သိမ်းသောသရီရ၌။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဓမ္မဇာတသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ–နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ပ။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်းသောကာလ၌။ပ။ သဗ္ဗေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသောဓမ္မဇာတသည်။ပ။သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းသောဓမ္မဇာတတို့၌။ပ။အယောဂံ၊မယှဉ်။ ဇာတိမနုသိက္ခတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ပ။ ယံပိ၊ အကြင်ဆဋ္ဌမြောက်သောခန္ဓာအစရှိသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံပိ၊ ထိုဆဋ္ဌမြောက်သော ခန္ဓာ အစရှိသည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။နဟိဝတ္တဗ္ဗေ–နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဓမ္မဇာတသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသောဓမ္မဇာတသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ယာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဝ၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ သာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုဒိဋ္ဌိသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအမြင်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဝ၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ သာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုဒိဋ္ဌိသည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းသောအမြင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ သံခိတ္တံ၊ ချုံးအပ်၏။ ။ဝါဒယုတ္တိ၊ဝါဒယုတ္တိတည်း။

၂–ကာလသံသန္ဒနံ

၂၀၃။ အတီတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလကို လွန်ပြီးထသော ဓမ္မဇာတသည်ကား။ အတ္ထိ၊သလော။ အာမန္တာ၊ဩြော်ရှိသည်ဟုတ်တည်း။ အတီတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလကို လွန်ပြီးထသော ဓမ္မဇာတသည်လည်း။

နိရုဒ္ဓံနနု၊ ချုပ်ပြီးသည်မဟုတ်လော။ အတီတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလကို လွန်ပြီးထသော ဓမ္မဇာတ သည်လည်း။ ဝိဂတံနနု၊ ကင်းပြီးသည် မဟုတ်လော။ ဝိပရိဏတံနနု၊ ဖောက်ပြန်ပြီးသည် မဟုတ်လော။ အတ္ထင်္ဂတံနနု၊ ကွယ်ငြီးသည် မဟုတ်လော။ အဗ္ဘတ္ထင်္ဂတံနနု၊ အလွန်ကွယ်ရပြီးသည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ပြောင်ကွယ်ရပြီး သည်ဟုတ်တည်း။ အတီတံ၊ သည်။ ဟဉ္စိနိရုဒ္ဓံ၊ အကယ်၍ ချုပ်ပြီး သည် ဟုတ်အံ့။ (သိကောင်းပြီ)။

အနာဂတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလသို့ မရောက်သေးသော ဓမ္မဇာတ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ၏။ အနာဂတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်သို့ မရောက်သေးသော ဓမ္မဇာတသည်။ အဇာတံနနု၊ မဥပါဒ်သေး သည်မဟုတ်လော။ အဘူတံနနု၊ မဖြစ်သေးသည် မဟုတ်လော။ အသဉ္ဇာတံနနု၊ ပြင်းစွာမဥပါဒ်သေးသည်မဟုတ်လော။ အနိဗ္ဗတ္တံ၊ မဖြစ်သေးသည် မဟုတ်လော။ အနဘိနိဗ္ဗတ္တံ၊ အသစ်မဖြစ်သေး သည် မဟုတ်လော။ အပါတုဘူတံနနု၊ ထင်ရှားမဖြစ်သေးသည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊အနာဂတံ၊ပစ္စုပ္ပန်သို့မရောက်သေးသော ဓမ္မဇာတသည်။ ဟဉ္စိအဇာတံ၊ အကယ်၍ မဖြစ်သေးသည် ဖြစ်အံ့။ပ။

ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သောဓမ္မဇာတသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော ဓမ္မဇာတသည်။အနိရုဒ္ဓံ၊ မချုပ်သေးသလော။အဝိဂတံ၊မကင်းသေးသလော။အဝိပရိဏတံ၊ မဖောက်ပြန်သေးသလော။ နအတ္ထင်္ဂတံ၊ မကွယ်သေးသလော။ နအဗ္ဘတ္ထင်္ဂတံ၊ အလွန်မကွယ်သေးသလော။ အာမန္တာ၊ ပြောင် မကွယ်သေး။ (သိကောင်းပြီ)။ ။ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော ဓမ္မဇာတသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ ဖြစ်သော ဓမ္မဇာတသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်ပြီးလော။ (ဥပါဒ်ပြီးလော လည်းဟူ)။ ဘူတံ၊ဖြစ်ပြီးလော။သဉ္ဇာတံ၊ပြင်းစွာဥပါဒ်ပြီးလော။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ပေါ်ပြီးလော။အဘိနိဗ္ဗတ္တံ၊အသစ်ပေါ်ပြီးလော။ပါတုဘူတံ၊ ပြီးသော။ အာမန္တာ။ပြီ။ပ။

၂၀၄။ အတီတံ၊ ပစ္စုပ္ပန် လွန်ပြီးသော။ ရူပံ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ သလော။ အာမန္တာ၊ ရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

၂၀၅။ ပစ္စုပ္ပန္နန္တိ ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ရူပန္တိ ဝါ၊ ရုပ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ ရူပန္တိ ဝါ၊ ရုပ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နန္တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ကို။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ အပ္ပိယံ၊ မခွဲဝေအပ်သည်ကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ ဧသေသေ ဧသောဧသော၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်မွှသည်။ ဧသော၊ ထိုရုပမွှမည်သလော။ ဧသော ဝ၊ ထိုရုပမွှသည်လျှင်။ ဧသော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်မွှမည်သလော။ ဧကဋ္ဌေ-ဧကဋ္ဌော၊ ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော မွှနှင့် ရုပ်ဖြစ်သောမွှသည် တခုတည်းဖြစ်သလော။ သမေ-သမော၊ ပစ္စုပ္ပန်မွှနှင့် ရုပ်ဖြစ်သော မွှသည်တူသလော ရုပ်ဖြစ်သော မွှနှင့် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော မွှသည်တူသလော။ သဘာဂေ-သဘာဂေါ၊ ပစ္စုပ္ပန် မွှနှင့် ရုပ် ဖြစ်သော မွှသည်သင့်တင့်သလော။ တဇ္ဇာတေ-တဇ္ဇာတော၊ ပစ္စုပ္ပန်မွှနှင့် ရုပ်ဖြစ်သောမွှသည်တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ညီသော် ဖြစ်ခြင်းရှိသည်ဟုတ်တည်း။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော။ ရူပံ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈမာနံ၊ ချုပ်ဆဲလော။ ပစ္စုပ္ပန္နဘာဝံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၏အဖြစ်ကို။ ဇဟာတိ၊ စွန့်ပြီးလော။ အာမန္တာ၊ ပြီ။ ရူပဘာဝံ၊ ရုပ်၏အဖြစ်ကို။ ဇဟာတိ၊ စွန့်ပြီးလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ ဩဒါတန္တိ ဝါ၊ အဖြူဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဝတ္ထန္တိ ဝါ၊ ပုဆိုးဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဝတ္ထန္တိ ဝါ၊ ကောင်း။ ဩဒါတန္တိ ဝါ၊ အဖြူဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဩဒါတံ၊ အဖြူကို။ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးကို။ အပ္ပိယံ၊ မခွဲဝေအပ်သည်ကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ပ။ ရဇမာနံ၊ ဆိုးအပ်ပြီးသည် ရှိသော်။ ဩဒါတံ၊ ဖြူသော။ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးသည်။ ဩဒါတဘာဝံ၊ အဖြူ၏ အဖြစ်ကို။ ဇဟာတိ၊ စွန့်သလော။ အာမန္တာ။ ဝတ္ထံဘာဝံ၊ ပုဆိုး၏ အဖြစ်ကို။ ဇဟာတိ၊ စွန့်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

၂၀၆။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ရူပဘာဝံ၊ ရုပ်၏အဖြစ်ကို။ နဇဟာတိ၊ မစွန့်သလော။ အာမန္တာ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ နိစ္စံ၊ ကပ်အပ်သလော။ ဓုဝံ၊ မြဲသလော။ သဿတံ၊ နေလကဲ့သို့မြဲသလော။ အဝိပရိဏာမ

ဓမ္မံ၊ မဘောက်ပြန်သော သဘောရှိသလော။ပ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ နိဗ္ဗာနဘာဝံ၊ နိဗ္ဗာန်၏ အဖြစ်ကို။ နဇဟတိ၊မစွန့်သနည်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ နိစ္စံ၊ ကပ်အပ်သလော။ (သိကောင်းပြီ)။ အနိစ္စံ၊ မကပ်အပ်သလော။ အခုဝံ၊ မမြဲသလော။ အသဿတံ၊ နေ့လကဲ့သို့မမြဲသလော။ (သိကောင်းပြီ)။

အတီတံ၊ အကဲဟ်သည်။ အတီတဘာဝံ၊ အတိတ် အဖြစ်ကို။ နဇဟတိ၊ မစွန့်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြောဉ် စွန့်၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ဝစနသောဓနံ

၂၀၀။ အတီတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကိုလွန်ပြီးသောဓမ္မသည်။ နေ့ာအတ္ထိ၊ မရှိသလော။ အာမန္တာ။ အတီတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို လွန်ပြီးသော ဓမ္မသည်။ ဟန္ဒိနေ့ာအတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိအံ့။ တံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ အတီတံအတ္ထီတိ၊ဟူ၍။ ယံဝစနံ၊ကို။ ဝဒေသိ၊ဆို၏။ တေ၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားသည်။ မိစ္ဆာ-သပရာဓ၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ နေ့ဝအတီတံ၊အတိတ်မဟုတ်သည်လည်း။ ဟန္ဒိဝါပနအတ္ထိ၊အကယ်၍ရှိအံ့။ တယာ၊သင်ပရဝါဒီသည်။အတ္ထိအတီတန္တိ၊ အတ္ထိအတီတံဟူ၍။ယံဝစနံ၊အကြောင်းစကားကို။ ဝုတ္တံ၊၏။ တေ၊သင်ပရဝါဒီ၏။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားသည်။ မိစ္ဆာ - သပရာဓ၊ အပြစ်နှင့် တကွ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၏။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်သည်၊ နေ့ာအတ္ထိ၊ မရှိလော။ အာမန္တာ၊ ပြောဉ်မရှိ။ အနာဂတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်သို့မရောက်သေးသော ဓမ္မသည်။ ဟန္ဒိနေ့ာအတ္ထိ၊အံ့။ တယာ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ အနာဂတံအတ္ထီတိ၊ အနာဂတံအတ္ထိဟူ၍။ ယံဝစနံ၊ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်အံ့။ တေ၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ ဣဒံဝစနံ၊သည်။ မိစ္ဆာ-သပရာဓ၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်သည်။ ဟောတိ၏။ နော အနာဂတံ၊အနာဂတ် မဟုတ်သည်လည်း။ ဟန္ဒိဝါပနအတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိအံ့။ တယာ၊

သင်ပရဝါဒီသည်။ အတ္ထိအနာဂတန္တိ၊ဟူ၍။ယံဝစနံ၊ကို။ ဝုတ္တံ၊အပ်
၏။ တေ၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ ဣဒံဝစနံ၊ သည်။ မိစ္ဆာ-သပရာဓာ၊
အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊၏။အနာဂတံ၊အနာဂတ်သည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။
အာမန္တာ။

တညေဝ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်သည်။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်မည်၏။ တံ၊
ထိုအနာဂတ်သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန် မည်သလော။ နဟေဝံ
ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ တညေဝ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်သည်။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်
မည်၏။ တံ၊ ထိုအနာဂတ်သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန် မည်သလော။
အာမန္တာ။ ဟုတွာ၊၍။ ဟောတိ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သလော။ ဟုတွာ၊
အနာဂတ်ဖြစ်ဦး၍။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပြန်သလော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။
ပ။ ဟုတွာ၊ဖြစ်ဦး၍။ ဟောတိ၊ အနာဂတ် ဖြစ်သလော။ ဟုတွာ၊
အနာဂတ်ဖြစ်၍။ ဟောတိ၊ဖြစ်ပြန်သလော။ အာမန္တာ။ နဟုတွာ၊
ပစ္စုပ္ပန်မဖြစ်မူ၍။ နဟောတိ၊ အနာဂတ် မဖြစ်သလော။ နဟုတွာ၊
အနာဂတ်မဖြစ်မူ၍။နဟောတိ၊မဖြစ်ပြန်သလော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။
ပ။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်သည်။ ဟုတွာ၊၍။ အတီတံ၊ အတိတ်သည်။
ဟောတိ၊သလော။ အာမန္တာ။ တညေဝ၊ထိုအတိတ်သည်၊ပစ္စုပ္ပန္နံ၊
ပစ္စုပ္ပန်မည်၏။တံ၊ထိုပစ္စုပ္ပန်သည်။ အတီတံ၊မည်သလော။ နဟေဝံ
ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ တညေဝ၊ ထိုအတိတ်သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်မည်၏။
တံ၊ထိုပစ္စုပ္ပန်သည်။ အတီတံ၊ အတိတ်မည်သလော။ အာမန္တာ။
ဟုတွာ၊အတိတ်ဖြစ်ဦး၍။ ဟောတိ၊ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၏။ ဟုတွာ၊ပစ္စုပ္ပန်
ဖြစ်ဦး၍။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ ဟုတွာ၊
အတိတ်ဖြစ်ဦး၍။ ဟောတိ၊ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၏။ ဟုတွာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၍။
ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ အာမန္တာ။ နဟုတွာ၊ အတိတ် မဖြစ်မူ၍။
နဟောတိ၊ ပစ္စုပ္ပန် မဖြစ်သလော။ နဟုတွာ၊ ပစ္စုပ္ပန် မဖြစ်မူ၍။
နဟောတိ၊ မဖြစ်ပြန်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ အနာဂတံ၊
အနာဂတ်သည်။ ဟုတွာ၊၍။ပစ္စုပ္ပန္နံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊
သည်။ဟုတွာ၊၍။ အတီတံ၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သလော။အာမန္တာ။

တဉ္စေဝ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်အတိတ်သည်။ အနာဂတံ၊ ၏။ တံ၊ထိုအနာဂတ်သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်မည်သလော။ တံ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်သည်။ အတီတံ၊ အတိတ်မည်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ တဉ္စေဝ၊ ထိုအတိတ်ပစ္စုပ္ပန်သည်။ အနာဂတံ၊အနာဂတ်မည်၏။တံ၊ထိုအတိတ်အနာဂတ်သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ပစ္စုပ္ပန်မည်၏။ တံ၊ ထိုအနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်သည်။ အတီတံ၊အတိတ်မည်သလော။ အာမန္တာ။ ဟုတွာ၊အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ဦး၍။ ဟောတိ၊အနာဂတ်ဖြစ်၏။ဟုတွာ၊အတိတ် အနာဂတ်ဖြစ်ဦး၍။ ဟောတိ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ ဟုတွာ၊ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်ဦး၍။ ဟောတိ၊ အနာဂတ်ဖြစ်၏။ ဟုတွာ၊ အတိတ်အနာဂတ်ဖြစ်၍။ ဟောတိ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သလော။ အာမန္တာ။နဟုတွာ၊အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်မဖြစ်မူ၍။နဟောတိ၊အနာဂတ်မဖြစ်သလော။ နဟုတွာ၊အတိတ်အနာဂတ်မဖြစ်မူ၍။ နဟောတိ၊ ပစ္စုပ္ပန်မဖြစ်သလော။ ဉာတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။

အတီတ စက္ခုရူပါဒိကထာ

၂၀၉။ အတီတံ၊ပစ္စုပ္ပန်ကို လွန်သော။ စက္ခုံ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အတီတာ၊ အတိတ် ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အတ္ထိ၊ရှိကုန်၏။ အတီတံ၊အတိတ်ဖြစ်သော။ စက္ခုဝိညာဏံ၊စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အတီတော၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ အာလောကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အတီတော၊ အတိတ်ဖြစ်သော၊ မနသိကာရော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ သလော။ အာမန္တာ။ အတီတေန၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို လွန်ပြီးသော။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်။ အတီတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို လွန်ပြီးသော။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ပဿတိ၊ ရှုသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ ပစ္စုပ္ပန္နေန၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော။ မနေန၊ မနဖြင့်။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဝိဇာနာတိ၊အထူးသဖြင့်သိသလော။အာမန္တာ။ (သိကောင်းပြီ)။

အတီတဉာဏာဒိကထာ

၂၉၀။ အတီတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို လွန်ပြီးသော။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ပြောဝ်ရှိ၏။ တေန၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော။ ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ ဉာဏကရဏီယံ၊ ဉာဏ်၏ပြုဘွယ်ကို။ ကရောတိ၊ ပြုသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို။ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိသလော။ပ။ ဉာဏကရဏီယံ၊ ဉာဏ်၏ ပြုဘွယ်ကို။ နစကရောတိ၊ မပြုသလော။ အာမန္တာ၊ ပြောဝ်မပြု။ (သိကောင်းပြီ)။

အရဟန္တာဒိကထာ

၂၉၁။ အရဟတော၊ အား။ အတီတော၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို လွန်ပြီး သော။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ရာဂေန၊ ရာဂဖြင့်။ သရာဂေါ၊ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ သဒေါ သော၊ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သလော။ပ။ သမောဟော၊ မောဟနှင့် တကွ ဖြစ်သလော။ပ။ သမာနော၊ မာနနှင့် တကွ ဖြစ်သလော။ တာယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ဒိဋ္ဌိဖြင့်။ သဒိဋ္ဌိကော၊ ဒိဋ္ဌိနှင့် တကွဖြစ်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ သဝိစိကိစ္ဆော၊ ဝိစိကိစ္ဆာနှင့် တကွဖြစ်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ (သိကောင်းပြီ)။ ။အနာ ဂါမိဿ၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ (သိကောင်းပြီ)။ ။အဏုသဟ ဂတော၊ သိမ်မွေ့ခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်သော။ ကာမရာဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ လော။ (သိကောင်းပြီ)။

၂၉၂။ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ အား။ အတီတော၊ ပစ္စုပ္ပန်ကိုလွန်ပြီး သော။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ရာဂေန၊ ဖြင့်။ သရာဂေါ၊ ရာဂနှင့် တကွဖြစ်သလော။ အာမန္တာ။ပ။

အတီတဟတ္ထာဒိကထာ

၂၉၃။ အတီတာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို လွန်ကုန်ပြီးသော။ ဟတ္ထာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊လော။ အာမန္တာ။ အတီတေသု၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို လွန်ကုန်ပြီးသော။ ဟတ္ထေသု၊ တို့သည်။ သတိ၊ ကုန်သော်၊ အာဒါန နိက္ခေပနံ၊ ယူခြင်းထားခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်သလော။ပ။ အတီတာ၊ ကုန်သော။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သလော။ အာမန္တာ။ အတီတေသု၊ ကုန်သော။ ပါဒေသု၊ တို့သည်။ သတိ၊ ကုန်သော်။ အတိက္ကမ ပဋိက္ကမော၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်း နောက်သို့ ဆုတ်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်သလော။ပ။ အတီတာ၊ ကုန်သော။ ပဗ္ဗာ၊ လက်ဆစ် ခြေဆစ်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။ အတီတေသု၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ပဗ္ဗေသု၊ လက်ဆစ်ခြေဆစ် တို့သည်။ သတိ၊ ကုန်သော်။ သမိဉ္ဇနပသာရဏံ၊ ကွေးခြင်း ဆန့်ခြင်း သည်။ ပညာယတိ၊ သလော။ပ။ ကုစ္ဆိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ လော။ အာမန္တာ။အတီတာယ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ကုစ္ဆိယာ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ဇိဃစ္ဆာပိပါသာ၊ခဲသည်၏အဖြစ်ကို အလိုရှိခြင်း သောက်သည်၏အဖြစ်ကို အလိုရှိခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်သလော။ပ။

ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟုပဂေါ၊ ချီးမြှောက်ခြင်း နှိပ်ခြင်းသို့ ကပ်သလော။ ဆေဒနဘေဒနုပဂေါ၊ ဖြတ်ခြင်း ဖျက်ခြင်းသို့ ကပ်သလော။ ကာကေဟိ၊ ကျီးတို့နှင့် လည်းကောင်း။ ဂိဇ္ဈေဟိ၊ လင်းတတို့နှင့် လည်းကောင်း။ ကုလလေဟိ၊ စွန်ရဲတို့နှင့်လည်းကောင်း။ သာ ဓာရဏော၊ ဆက်ဆံသလော။ပ။ ကာယော၊ ကာယသည်။ ဝိသံ၊အဆိပ် ကို။ ကမေယျ၊ သွင်းသလော။ သတ္ထံ၊ လက်နက်ကို။ ကမေယျ၊ သွင်းသလော။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ကမေယျ၊ သွင်းသလော။ပ။ ကာ ယော၊ ကာယသည်။ အဒ္ဒုဗန္ဓနေန၊ နှောင်အိမ်ဟူသော နှောင်ဖွဲ့ ခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတုံ၊ နှောင်ဖွဲ့အံ့သောငှါ။ လဗ္ဘာ၊ ရထိုက်သလော။ ရဇ္ဇုဗန္ဓနေန၊ ကြိုးတည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတုံ၊နှောင်ဖွဲ့ အံ့သောငှါ၊ လဗ္ဘာ၊ရထိုက်သလော။သင်္ခလိကဗန္ဓနေန၊သံခြေကျင်း

တည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတုံ၊ နှောင်ဖွဲ့အံ့သောငှါ။ လဗ္ဘာ၊ ရထိုက်သလော။ ဂါမဗန္ဓနေန၊ အရံမရှိသော ရွာငယ်တည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတုံ၊ နှောင်ဖွဲ့အံ့သောငှါ။ လဗ္ဘာ၊ ရထိုက်သလော။ နိဂမဗန္ဓနေန၊ အရံရှိသော ရွာကြီးတည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတုံ၊ နှောင်ဖွဲ့အံ့သောငှါ။ လဗ္ဘာ၊ လော။ နဂရဗန္ဓနေန၊ မင်းနေရာဖြစ်သော နန်းနှင့်တကွပြည် တည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတုံ၊နှောင်ဖွဲ့အံ့သောငှါ။ လဗ္ဘာ၊ ရသလော။ ဇနပဒဗန္ဓနေန၊ အမတ်တို့၏ စားရာဖြစ်သောပြည်တည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတုံ၊ နှောင်ဖွဲ့အံ့သောငှါ။ လဗ္ဘာ၊ ရသလော။ ကဏ္ဌပဉ္စမေဟိ၊ လည်၌ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းလျှင် ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဗန္ဓနေဟိ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းတို့ဖြင့်။ ဗန္ဓိတုံ၊ နှောင်ဖွဲ့အံ့သောငှါ။ လဗ္ဘာ၊ လော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

အာပကရဏီယံ၊ အာပ၏ပြုဘွယ်ကို။ ကရောတိ၊ ပြုသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။တေဇကရဏီယံ၊တေဇ၏ပြုဘွယ်ကို။ကရောတိ၊ လော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

အတီတက္ခန္ဓာဒိသမောဓာနကထာ

၂၈၄။ ရူပက္ခန္ဓာ၊ ရူပက္ခန္ဓာတို့သည်။ တယော၊ သုံးပါးတို့လော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ ခန္ဓာ၊တို့သည်။ ပန္နရသ၊ တဆဲ့ငါးပါးတို့လော။ပ။

အာယတနာနိ၊ အာယတန တို့သည်။ ဆတ္တိံသ၊ သုံးဆယ်ခြောက်ပါးတို့လော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

အတီတော၊ သော။ စက္ခုဝတ္ထု၊ စကြာကို လည်စေတတ်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊လော။ပ။ အာမန္တာ၊၏။ပ။ စက္ကဝတ္တိနံ၊စကြာကို လည်စေတတ်ကုန်သော။ တိဏ္ဏန္နံ၊ ကုန်သော။ ရာဇာနံ၊ တို့၏။ သမ္မုခီဘာဝေါ၊မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ လော။ပ။

အတီတော၊ ပစ္စုပ္ပန်ကိုလွန်ပြီးသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ (သိကောင်းပြီ)။

ပဒသောဓနကထာ

၂၉၅။ အတီတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကိုလွန်ပြီးသောဓမ္မဇာတသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ပြောဘွယ်ရှိသည်ဟုတ်၏။ ယံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံဓမ္မဇာတံ၊ ထိုတရားသဘောသည်။ အတီတံ၊ အတိတ်မည်သည်ချည်းလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အတီတပစ္စုပ္ပန္နာနာဂတာနံ၊ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်အနာဂတ်တွင်။ ယံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ သိယာ၊ တရံတခါ။ အတီတံ၊ မည်၏။ သိယာ၊ တရံတခါ။ န္တာတီတံ–နောအတီတံ။ ပ။ အတိတ်မမည်။ ဝေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ အတီတံ၊ အတိတ်သည်။ နာတီတံ၊ အတိတ်မမည်။ နာတီတံ၊ အတိတ်မမည်သော ဓမ္မသည်။ အတီတံ၊ အတိတ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုဒ်ရိမ်ပဉှာ၌။ ယံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ အတီတံ၊ မည်၏။ တံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယံဓမ္မဇာတံ၊ အကြင် တရားသဘော သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ သိယာ၊ တရံတခါ။ အတီတံ၊ အတိတ်မည်၏။ သိယာ၊ ရံခါ။ နာတီတံ၊ အတိတ်မမည်။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ အတီတံ၊ အတိတ် မည် သော ဓမ္မသည်။ နာတီတံ၊ အတိတ်မမည်။ နာတီတံ၊ အတိတ်မမည် သောဓမ္မသည်။ အတီတံ၊ အတိတ်မည်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ယံဝစနံ၊ ကို။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ တေ၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ ဇာနံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားသည်။ မိစ္ဆာ–သပရာဓေ၊ အပြစ်နှင့်တကွရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (သိကောင်းပြီ)။

သုဒ္ဓသာခနေ

၂၉၆။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေနိရုတ္တိပထာ၊ ဤ နိရုတ္တိအကြောင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ဓမ္မေ အဓိဝစနပထာ၊ ဤအဓိဝစန အကြောင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေ ပညတ္တိပထာ၊ ဤပညတ်အကြောင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ အသံကိဏ္ဏာ၊ မပြွမ်းကုန်။ အသံကိဏ္ဏပုဗ္ဗာ၊ ရှေး၌ မပြွမ်းကုန်။ နသံကိယန္တိ၊ပြွမ်းဆဲမဟုတ်ကုန်။ နသံကိယိဿန္တိ၊ပြွမ်းလတ္တံ့လည်း မဟုတ်ကုန်။ ဝိညူဟိ၊ ကုန်သော။ သမဏေဟိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အပ္ပဋိ-ကုဋ္ဌာ၊ မစက်ဆုပ်အပ်ကုန်။ တယော၊ သုံးပါးတို့ကား။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဓမ္မတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယံရူပံ၊သည်။ပ။ ဝိပရိဏတံ၊ဘောက်ပြန်ပြီ။ တဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ရူပဿ၊ ၏။ အဟောသီတိသင်္ခါ၊ အဟောသိဟူသော အရေအတွက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ပ။ အဟောသီတိ ပညတ္တိ၊ အဟောသိဟူ၍ ထားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ရူပဿ၊၏။အတ္ထီတိသင်္ခါ၊အတ္ထိဟူ၍ ရေတွက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဿ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ရူပဿ၊ ၏။ ဘဝိဿတီတိသင်္ခါ၊ ဘဝိဿတိဟူ၍ အရေအတွက်သည်။နတ္ထိ မရှိ။ (ဝေဒနာသညာသင်္ခါရဝိညာဉ်ကို လည်းကောင်း အတူပင်ဟောလေ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံရူပံ၊ သည်။ အဇာတံ၊ မဥပါဒ်သေး။ အပါတုဘူတံ၊ ထင်ရှားမဖြစ်သေး။ တဿ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ရူပဿ၊၏။ ဘဝိဿတီတိသင်္ခါ၊ ဘဝိဿတိ ဟူသောအရေအတွက်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (ယခင်နှင့်အတူပင်)။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဝဿသညာ၊နှစ်၏ဖြစ်ခြင်းကို။အဟေတုကဝါဒါ၊ အဟေတုက အယူသည်လည်း ကောင်း။ အကိရိယဝါဒါ၊ သည် လည်းကောင်း။ နတ္ထိကဝါဒါ၊ နတ္ထိကအယူသည်လည်းကောင်း။

ယေပိတေဥက္ကလာ၊အကြင်ဥက္ကလ အမည်ရှိသော အာဒိပုရိသတို့သည်။အဟေသုံ၊ရှိကုန်၏။တေပိ၊ထိုသို့သော။တယော၊သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေနိရုတ္တိပထေ၊ ဤနိရုတ္တိတို့၏ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ဣမေ အဓိဝစနပထေ၊ဤအဓိဝစနတို့၏ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ဣမေပညတ္တိပထေ၊ ယိုကိုလည်းကောင်း။ နဂရဟိတမ္ဗုံ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်။ နပဋိကောသိတမ္ဗုံ၊ မမြစ်အပ်ကုန်။အမညိံသု၊ မအောက်မေ့ကုန်။ တံ၊ ထိုသို့မအောက်မေ့ခြင်းသည်။ ကိဿ၊၏။ ဟေတု၊အကြောင်းနည်း။ နိန္ဒာ၊ကဲ့ရဲ့ခြင်းကြောင့်။ ဗျာရောသနာ၊ အသူးသဖြင့်ချုတ်ချယ်ခြင်းကြောင့်။ဥပါရမ္ဘဘယာ၊ ပြင်းစွာ ချုတ်ချယ်ခြင်းဘေးကြောင့်။ အမညိံသု၊ မအောက်မေ့ကုန်သတည်း။ပ။

အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ ဗဂ္ဂုနော၊ဗဂ္ဂုနသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ သခင်ဘုရား။ ယေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ စက္ခုနာ၊ မြင်၍။ အတီတေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို လွန်ကုန်သော။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ငြိမ်းကုန်ပြီးသော။ ဆိန္နပပဉ္စေ၊ ဖြတ်ကုန်ပြီးသော သံသရာကို ချဲ့တတ်ကုန်သော တဏှာဒိဋ္ဌိမာနတို့ကို လည်းကောင်း။ဆိန္နဝဋ္ဋေ၊ဖြတ်အပ်ပြီးသောဝဋ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပရိယာဒိန္နဝဋ္ဋေ၊ ကုန်စေအပ်သောဝဋ်ရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။သဗ္ဗဒုက္ခဝီတိဝတ္တေ၊ခပ်သိမ်းသောဒုက္ခ၏ လွန်ခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓေ၊ဘုရားသည် ပညာပယမာနော၊ ထားအပ်သည်ကို။ ပညာပေယျ၊ ထားရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ထားအပ်သော။ စက္ခု၊ စက္ခုသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသလော။သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။စက္ခု၊ စက္ခုသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသလော။ (အတူပင်ချည်း)။

အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ နန္ဒကော၊ နန္ဒကသည်။ဧတံ၊ဤသို့သောစကားကို။အဝေါစ၊၏။ပုဗ္ဗေ၊ရှေးသောကာလ၌။ လောဘော၊ လောဘသည်။ အဟု၊ဖြစ်ပြီ။ တံ၊ ထိုလောဘသည်။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို

လောဘာသည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဇာနှေတံ-ဇာတိ
တော်၊ ဤသို့မရှိသော်။ ကုသလံ၊ကောင်း၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသောကာ
လ၌။ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်။ အဟု၊ဖြစ်၏။ပုဗ္ဗေ၊၌။ မောဟော။
သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ တံ၊ထိုမောဟသည်။အကုသလံ၊အကုသိုလ်
သည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ သော၊ထိုမောဟသည်။ တေရဟိ၊၌။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ ဇာနှေတံ-ဇာတိတော်၊ ဤသို့မရှိခြင်းသည်။ ကုသလံ၊ ၏။
ဇာတိတော်ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ဆို၏။ဇာတိအယံ
သုတ္တန္တော၊ သည်။ အတ္ထေဝနနု၊ ရှိသည်မဟုတ် လော။ အာ
မန္တာ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့အတိတ်သည်ရှိ၏ဟူ၍ သုတ်သည် ရှိတပြီး
ကား။ အတီတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆို
အပ်။ အနာဂတံ၊ သည်။အတ္ထိ၊၏။ ဇာတိ၊ဤသို့။နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်
သလော။ အာမန္တာ၊ ပြောဆိုမဆိုအပ်သည်ဟုတ်၏။ပ။

ကဗဠီကာရေ၊ အလုပ်အလွေး ပြုအပ်ကုန်သော။ အာဟာရေ၊
အာဟာရ၌။ ရာဂေါ၊ရာဂသည်။ စေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့။ နန္ဒီ၊
နှစ်လိုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိငြားအံ့။ တဏှာ၊ တပ်ခြင်းသည်။
စေအတ္ထိ ရှိငြားအံ့။တတ္ထ၊ထိုတဏှာ၏တပ်ရာဖြစ်သော ကဗဠီကာ
ရအာဟာရ၌။ ဝိညာဏံ၊သည်။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ ၏။ ဝိရုဠှံ၊ ရောက်၏။
ယတ္ထ၊ အကြင်တဏှာ၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော ကဗဠီကာရအာဟာရ၌။
ဝိညာဏံ၊ သည်။ စေပတိဋ္ဌိတံ၊ အကယ်၍တည်ငြားအံ့။ တတ္ထ၊
ထိုတဏှာ၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော ကဗဠီကာရအာဟာရ၌။နာမရူပဿ၊
၏။ အဝက္ကန္တိ၊ ထွက်ခြင်း ဝင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယတ္ထ၊
အကြင်ဝိညာဉ်၏ တည်ရာဖြစ်သော ဝိညာဏာဟာရ၌။ နာမ
ရူပဿ၊၏။ အဝက္ကန္တိ၊ ထွက်ခြင်း ဝင်ခြင်းသည်။ စေအတ္ထိ၊
အကယ်၍ရှိအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုအာဟာရ၌။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ ဝုဒ္ဓိ၊
အစီးအပွါးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်နာမ်ရုပ်တို့၏ ထွက်
ရာဝင်ရာဖြစ်သော ကဗဠီကာရအာဟာရ၌။ သင်္ခါရာနံ၊တို့၏။ဝုဒ္ဓိ၊
အစီးအပွါးသည်။ စေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့။ တတ္ထ၊ထိုအာဟာ

ရဉ္စ။အာယတိံ၊ နောင်သောအခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တဘန်သောဘဝ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကဗဠီကာရအာဟာရ၌။ အာယတိံ၊၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တဘန်သောဘဝ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ စေအတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ တတ္ထ၊၌။ အာယတိံ၊ ၌။ ဇာတိဇရာမရဏံ၊ ဇာတိဇရာမရဏသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်တဘန်သော ဘဝ၏ဖြစ်ခြင်း၌။ ဇာတိဇရာမရဏံ၊ သည်။ သစေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့။တံ၊ ထိုဇရာမရဏ၏ ဖြစ်ရာဖြစ်သောကဗဠီကာရ အာဟာရသည်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အသောကံ၊အသောကနှင့် တကွဖြစ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ သရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြူနှင့်တကွ ဖြစ်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ သဥပါယာသံ၊ သက်ကြီးရှိုက်တငင် ပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝဒါမိ၊ ငါဆိုသတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဖဿေ၊ ဖဿဖြစ်သော။ အာဟာရေ၊ ၌။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ စေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မနောသဉ္စေတနာယံ၊ မနောသဉ္စေတနာဖြစ်သော။ အာဟာရေ၊၌။ ရာဂေါ၊ သည်။ စေအတ္ထိ၊ အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိညာဏေ၊ ဝိညာဉ်ဖြစ်သော။ အာဟာရေ၊ ၌။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ စေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့။ (သိကောင်းပြီ။ လွန်၍ဟောလေအတူပင်)။

အမှာ ဇဟတိနောင် သမ္မဂ္ဂတိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝါဒယုတ္တိ ကာလသံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝါဒယုတ္တိကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အထက်ဟောလတ္တံ့သည်နှင့် အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သမ္ဗဒါဝါဒယုတ္တိ သမ္ဗေနဝါဒယုတ္တိ သမ္ဗေသုဝါဒယုတ္တိ သံယောဂဝါဒယုတ္တိ ယံပိနတ္ထိ ဝါဒယုတ္တိဒိဋ္ဌိဝါဒယုတ္တိဟူ၍ခုနစ်ပါးပြား၏။တပါးပါး၌

အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က
နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါး ငါးပါးစီဟောရာ၏။ ပဋိကမ္မပြုသော်
ကား နုဝတ္တဗ္ဗံအတီတံ အတ္ထိအနာဂတံအတ္ထီတိ အာမန္တာ။နနုဝုတ္တံ
ဘဂဝတာ ယံကိဉ္စိဘိက္ခဝေ ရူပံအတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံအဇ္ဈတ္တံ
ဝါဗဟိဒ္ဓါဝါ။ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓောတိ။အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ အာ
မန္တာ။တေနဟိအတီတံ အတ္ထိဟူ၍ ပရဝါဒီပက္ခကိုပြုလေ။ ။ဝါဒ
ယုတ္တိနောင်ကား ကာလသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်
ကားနိရုဒ္ဓါဒိကာလ သံသန္ဒနာ ဇဟတျာဒိကာလသံသန္ဒနာ ဝစ်န
သောဓနကာလသံသန္ဒနာ စက္ခုရူပါဒိကာလ သံသန္ဒနာ ဉာဏာဒိ
ကာလသံသန္ဒနာ အရဟတ္တာဒိ ကာလသံသန္ဒနာ ဟတ္ထာဒိကာလ
သံသန္ဒနာ ခန္ဓာဒိကာလသံသန္ဒနာ စက္ကဝတျာဒိကာလ သံသန္ဒ
နာ ဥဘတောကာလ သံသန္ဒနာ သညောဇနာဒိကာလသံသန္ဒ
နာဟူ၍ တဆဲ့တပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတဆဲ့တပါးတို့တွင် နိရုဒ္ဓါဒိ
ကာလသံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား
ပရဝါဒီပက္ခ သကဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခ
သည်ကား အထက်ဟောလတ္တံ့သည်နှင့် အတူ မရှိသောကြောင့်
ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်
ကား သုဒ္ဓိကဖြစ်သော နိရုဒ္ဓါဒိကာလသံသန္ဒနာ၊မိဿကဖြစ်သော
နိရုဒ္ဓါဒိသံသန္ဒနာနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓိကဖြစ်သောနိရုဒ္ဓါဒိကာလ သံ
သန္ဒနာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အတီတသုဒ္ဓိက
ဖြစ်သော နိရုဒ္ဓါဒိကာလ သံသန္ဒနာ အနာဂတ သုဒ္ဓိကဖြစ်သော
နိရုဒ္ဓါဒိကာလသံသန္ဒနာ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော သုဒ္ဓိကနိရုဒ္ဓါဒိကာလ
သံသန္ဒနာဟူ၍သုံးပါးတွင်သော် အတိတ်ဖြစ်သောသုဒ္ဓိကနိရုဒ္ဓါဒိ
ကာလသံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအတိတ်သည်
ကားအနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော်
အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား
ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော်ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။
ထိုဝတ္ထုသည်ကား နိဂ္ဂဟ ဥပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နိဂ္ဂဟ

ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံတည်း။ နိဂ္ဂဟနောင်ကား ဥပ္ပန္နာကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ဥပ္ပန္နာ ပဋိလောမ ဥပ္ပန္နာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ဥပ္ပန္နာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဥပ္ပန္နာ ပါပနာ ရောပနာ သုံးပါးတွင်သော် ဥပ္ပန္နာကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ဥပ္ပန္နာဟူသော်ကား ဟဉ္စိအတီတံ အတ္ထီတည်း။ အနုလောမ ပါပနာဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ နနုအတီတံ နိရုဒ္ဓံ။ပ။ အတ္ထင်္ဂတံတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ အတီတံ အတ္ထီတိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နနုအတီတံ နိရုဒ္ဓံ။ပ။ အတ္ထင်္ဂတံတိ မိစ္ဆာတည်း။ အနုလောမဥပ္ပန္နာနောင်ကား ပဋိလောမဥပ္ပန္နာကို ဟောတော်မူ၏။ပဋိလောမဥပ္ပန္နာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိနနုအတီတံ နိရုဒ္ဓံ ဝိဂတံ။ပ။ အတ္ထင်္ဂတံတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ အတ္ထီတိတည်း။ပဋိလောမရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ အတီတံအတ္ထီတိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ နနုအတီတံ နိရုဒ္ဓံ ဝိဂတံ ဝိပရိဏတံ အတ္ထင်္ဂတံအတ္ထင်္ဂတန္တိ မိစ္ဆာတည်း။ ဤသို့လျှင် နိဂ္ဂဟအနုလောမ၌လည်း ဥပ္ပန္နာ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါးအပေါင်းသည်လျှင် အနုလောမပဉ္စက မည်၏။ အနာဂတ်မှာလည်းအတူပင်။ ထိုနောင်ကား ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော သုဒ္ဓိကနိရုဒ္ဓါဒိကာလ သံသန္ဒနာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စုပ္ပန္နမူလ ရှိသည် ပစ္စုပ္ပန္နမူလီ ရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စုပ္ပန္နမူလရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတီတ မူလီရှိသည် ပစ္စုပ္ပန္နမူလီ ရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သုဒ္ဓိကဖြစ်သော နိရုဒ္ဓါဒိကာလ သံသန္ဒနာ နောင်ကား မိဿက ဖြစ်သော နိရုဒ္ဓါဒိ ကာလ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုမိဿက ဖြစ်သော နိရုဒ္ဓါဒိကာလ သံသန္ဒနာသည်ကား အတိတ် ဖြစ်သော မိဿက နိရုဒ္ဓါဒိ ကာလသံသန္ဒနာ အနာဂတ် ဖြစ်သော မိဿကနိရုဒ္ဓါဒိကာလ သံသန္ဒနာ ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော

မိဿကနိရုဒ္ဓါဒိ ကာလသံသန္ဒနာဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင်သော် အတိတ်ဖြစ်သော မိဿကနိရုဒ္ဓါဒိ ကာလသံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား အတီတံရူပံ အဇ္ဈတ္တိတိ အာမန္တာ အစရှိသည့်တည်း။ ထိုနောင်ကား အနာဂတ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား အနာဂတံ ရူပံအဇ္ဈတ္တိတိ အာမန္တာအစရှိသည်တည်း။ ထိုနောင်ကား ပစ္စုပ္ပန်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စုပ္ပန်မူလ ပစ္စုပ္ပန်မူလီဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စုပ္ပန်မူလကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတိတ်မူလီရှိသော ပစ္စုပ္ပန်မူလ အနာဂတ် မူလီရှိသော ပစ္စုပ္ပန် မူလဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ ပစ္စုပ္ပန်မူလနောင်ကား ပစ္စုပ္ပန်မူလီရှိသည်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတိတ်မူလရှိသော ပစ္စုပ္ပန်မူလီအနာဂတ်မူလရှိသော ပစ္စုပ္ပန်မူလီဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပဋိကမ္မကား အထက် ဝတ္တဗ္ဗံစသည်ကိုပြုလေ။

နိရုဒ္ဓါဒိ ကာလ သံသန္ဒနာ နောင်ကား ဇဟတျာဒိ ကာလ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စုပ္ပန္နရူပ မိဿကဖြစ်သော ဇဟတျာဒိ ကာလ သံသန္ဒနာ သုဒ္ဓရူပဘာဝ အဇဟနအနုယောဂဖြစ်သော ဇဟတျာဒိကာလ သံသန္ဒနာ နိဗ္ဗာနဘာဝ ဇဟနအနုယောဂ ဖြစ်သော ဇဟတျာဒိကာလ သံသန္ဒနာ နယဖြစ်သော အနုယောဂဇဟတျာဒိ ကာလသံသန္ဒနာဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင် ပစ္စုပ္ပန္နရူပမိဿကဖြစ်သော ဇဟတျာဒိ ကာလသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတည်း။ ထိုငါးပါးတွင် အနုလောမ ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို အနုလောမပဉ္စကသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေး

ဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနနုယောဂ ဝတ္ထုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ပစ္စုပ္ပန္နံဝါ။ပ။ တဇ္ဇာတေဝါတိတည်း။ အနုယောဂ ဝတ္ထုသည်ကား ပစ္စုပ္ပန္နဘာဝဇဟန အနုယောဂ ရူပဘာဝဇဟန်အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား နိဂ္ဂဟ ဥပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံတည်း။ ထိုနောင်ကား ဥပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမဥပနာ ပဋိလောမဥပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမဥပနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ အနုလောမဥပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိပစ္စုပ္ပန္နံဝါ ဇဟာတီတိတည်း။ အနုလောမပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေရူပဘာဝံဇဟာတီတိတည်း။ အနုလောမရောပနာ ဟူသော်ကား ယံ တတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပစ္စုပ္ပန္နံဝါ ဇဟာတီတိ နောစဝတ္တဗ္ဗေ ရူပဘာဝံဇဟာတီတိ မိစ္ဆာတည်း။ အနုလောမ ဥပနာ နောင်ကား ပဋိလောမဥပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာသုံးပါးတွင်သော်ဥပနာဟူသော်ကားနောစေပနဝတ္တဗ္ဗေ ရူပဘာဝံ ဇဟာတီတိတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ ပစ္စုပ္ပန္နန္တိဝါ ရူပန္တိဝါ။ပ။ ပစ္စုပ္ပန္နဘာဝံ ဇဟာတီတိတည်း။ ပဋိလောမရောပနာ ဟူသော်ကား နောစေပန ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပစ္စုပ္ပန္နန္တိဝါ ပစ္စုပ္ပန္နဘာဝံ ဇဟာတီတိ၊ နောစဝတ္တဗ္ဗေ၊ ရူပဘာဝံ ဇဟာတီတိ မိစ္ဆာတည်း။ ဤသို့လျှင် နိဂ္ဂဟ အနုလောမ၌လည်း ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါးအပေါင်းသည်လျှင် အနုလောမပဉ္စကမည်၏။ ထိုအနုလောမ ပဉ္စကနောင်ကား ပဋိကမ္မ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို

ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထုသည်ကား အနန္တယောဂ ဝတ္ထု အနန္တယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါး တွင်သော် အန န္တယောဂ ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနန္တယောဂ ဝတ္ထုသည် ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ဩဒါတကသိဏံ။ပ။ တဇ္ဇာတေ တိတည်း။ ပရဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာ တည်း။ ထိုနောင်ကား အနန္တယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား ဩဒါတဘာဝဇဟာန အနန္တယောဂဝတ္ထု ဝတ္ထဘာဝ ဇဟာန အနန္တယောဂ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဩဒါတဘာဝ ဇဟာန အနန္တယောဂ ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင် ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ဩဒါတ ဝတ္ထုံ ရဇမာနံ ဩဒါတဘာဝံ ဇဟာတီတိတည်း။ ပရဝါဒီ ပုစ္ဆာ တည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝတ္ထ ဘာဝဇဟာန အနန္တယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ပုစ္ဆာအဝဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ဝတ္ထ ဘာဝံ ဇဟာတီတိတည်း။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေသည်ကား အဝဇာနနာ တည်း။ဥပနာ ပါပနာရောပနာသည်ကား ယခင်အနုလောမပစ္စက နှင့်အတူပင်။ နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယန စတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကတို့ကို ဆော်၍ ဟောလေ။

အနုလောမ နောင်ကား ပစ္စနီကကို ဟောတော်မူ၏။ ဟော ဟန်ကား ပစ္စုပ္ပန္နံကသိဏံ ရူပကသိဏံ ပစ္စုပ္ပန္နဘာဝံ ဇဟာတီတိ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ အရင်းလျှင် အရင်းချင်း အဖျားလျှင် အဖျားချင်း ဟောလေ။ သကဝါဒီပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကိုဟောတော် မူ၏။ ထိုပရဝါဒီပက္ခသည်ကား အနုလောမ ပစ္စနီကနှစ်ပါးတွင် သော် အနုလောမကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဩ ဒါတကသိဏံဝတ္ထကသိဏံ အစရှိသည်တည်း။ ယခင်ကိုပင် ပြန်သည်။ ပစ္စနီကလည်းအတူပင်။ ပစ္စုပ္ပန္နရူပမိဿက ဇဟတျာဒိကာလ သံ သန္ဒနာ နောင်ကား သုဒ္ဓရူပဘာဝ အဇဟာနဖြစ်သော ဇဟတျာဒိ

ကာလ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် နိစ္စာဒိအနုယောဂ အနိစ္စာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နိစ္စာဒိအနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် အနုလောမပဉ္စကစသောငါး ပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ရူပံ ရူပဘာဝံ နဇဟတီတိ အာမန္တာ။ ရူပံ နိစ္စန္တိ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ တည်း။ ဓုဝံ တချက် သဿတံ တချက်။ အဝိ ပရိဏာမဓမ္မံ တချက်။ လေးချက်ခွဲလေ။ နိစ္စာဒိအနုယောဂနောင် အနိစ္စာဒိအနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန် သော်ကား နနုရူပံ ရူပဘာဝံ ဇဟတီတိ ရူပံ အနိစ္စံ အဓုဝံ အသဿတံ ဝိပရိဏာမ ဓမ္မန္တိ အာမန္တာ။ ဟဉ္စိ ရူပံ အနိစ္စံ အစရှိသည်တည်း။ အနုလောမပါ ပနာနှင့် ပဋိလောမပါပနာ နှစ်ပါးကို နောဝတရေ ဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ သာဟော်လေ။ အတူပင်။ ။သုခ္ခ ရူပဘာဝအ ဇဟန်နောင်ကား နိဗ္ဗာန သံသန္ဒနာ ဇဟတျာဒိ ကာလသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိစ္စာဒိအနုယောဂ အနိစ္စာဒိ အနုယောဂဟူ၍နှစ် ပါးတွင်သော် အနိစ္စာဒိအနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က စသောငါးပါး တည်း။ (ပုဗ္ဗာ၊ပဋိဇာနနာကို သိကောင်းပြီ)။

အနုလောမ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိနနုရူပံ ရူပဘာဝံဇဟတိ တိတည်း။ အနုလောမ ဌပနာဟူသော်ကားနောဝတရေဝတ္တဗ္ဗေ၊ ရူပံအနိစ္စံ အဓုဝံအသဿတံ ဝိပရိဏာမဓမ္မန္တိတည်း။ သိကောင်း ပြီ။ ထိုနောင်ကား ကာလနယဖြစ်သော ဇဟတျာဒိကာလသံသန္ဒ နာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓိကဖြစ်သောကာလနယ ခန္ဓာဒိ မိဿကဖြစ်သော ကာလနယဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓိ ကဖြစ်သော ကာလနယကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကားသမ္ဘေဒဖြစ်သော သုဒ္ဓိကကာလနယအတီတသုဒ္ဓိကဖြစ်သော ကာလနယ နိဗ္ဗာနသံသန္ဒနာဖြစ်သော သုဒ္ဓိက ကာလနယဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင် သမ္ဘေဒဖြစ်သော သုဒ္ဓိကကာလ နယဇဟတျာဒိ ကာလသံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။

ထိုသည်ကား အတီတမူလရှိသည် ပစ္စုပ္ပန္နမူလရှိသည်ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် အတီတမူလရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအတီတမူလရှိသည့်၌ တုံသည်လည်း အနာဂတ် မူလိရှိသည် ပစ္စုပ္ပန္နမူလိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်အနာဂတ်မူလိရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား အတီတံအတ္ထိ အတီတံ အတီတဘာဝံနဇဟတီတိအာမန္တာ စသည်တည်း။ ပဋိကမ္မပြုသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ အတီတံအတ္ထိစသော ပရဝါဒီပက္ခကိုပြု။ ရူပဘာဝဇဟာန နိဗ္ဗာနသံသန္ဒနာ ၌နှစ်ပါးမှာလည်း ပဋိကမ္မပြုသော် နဝတ္တဗ္ဗံအတီတံအတ္ထိ စသည်ကိုပြုလေ။

ထိုနောင်ကား ပစ္စုပ္ပန္နမူလရှိသည်ကို ဟောတော်မူ၏။သမ္ဘေဒနောင်ကား အတီတသုဒ္ဓိကကိုဟောတော်မူ၏။ နိဿာဒိအနုယောဂအနိဿာဒိအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုသည်ကား နိဗ္ဗာနသံသန္ဒနာ ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိဿာဒိအနုယောဂအနိဿာဒိအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။သုဒ္ဓိကကာလနယနောင်ကား ခန္ဓမိဿက ကာလ နယကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရူပက္ခန္ဓမိဿက ဝေဒနာက္ခန္ဓမိဿက သညာက္ခန္ဓမိဿက သင်္ခါရက္ခန္ဓမိဿကဝိညာဏက္ခန္ဓမိဿက ဟူ၍ငါးပါးတွင်သော်ရူပက္ခန္ဓမိဿကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သမ္ဘေဒဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓမိဿက အတီတသုဒ္ဓိကဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓမိဿက နိဗ္ဗာန သံသန္ဒနာဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓမိဿကဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် သမ္ဘေဒဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓမိဿကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်၏။ ထိုသည်ကား အတီတမူလရှိသည် အတီတမူလိရှိသည်ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် အတီတမူလရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနာဂတမူလိရှိသည် ပစ္စုပ္ပန္နမူလိ ရှိသည်ဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ အတီတမူလနောင်ကား အတီတမူလိရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနာဂတမူလိရှိသည် ပစ္စုပ္ပန္နမူ

လိဂ်ရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သမ္ဘေဒနှောင်ကား အတီတသုဒ္ဓိကကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိစ္စာဒိအနုယောဂ အနိစ္စာဒိအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှောင်ကား နိဗ္ဗာနသံသန္ဒနာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုနိဗ္ဗာနသံသန္ဒနာသည်ကား နိစ္စာဒိ အနုယောဂ အနိစ္စာဒိအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဤကား ဇဟ.ဈာဒိကာလသံသန္ဒနာတည်း။

ထိုနှောင်ကား ဝစနသောဓန ကာလသံသန္ဒနာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓဖြစ်သော ဝစနသောဓန ကာလသံသန္ဒနာ သမ္ဘေဒဖြစ်သော ဝစနသောဓန ကာလသံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓဖြစ်သော ဝစနသောဓန ကာလသံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတီတသုဒ္ဓ အနာဂတသုဒ္ဓနှစ်ပါးတွင်သော် အတီတသုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားအနုလောမပဋိလောမနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အននုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား အတီတံ အတ္ထိတည်း။ ထိုပုစ္ဆာ သည်ကား သကဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနှောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား အတီတံနတ္ထိတည်း။ အာမန္တာ သည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ဝတ္ထုနှောင်ကား အဝတ္ထုကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား နိဂ္ဂဟဥပနာဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံတည်း။ ထိုနှောင်ကား ဥပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား

အနုလောမဠ္ဌပနာ ပစ္စနီယဠ္ဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အနုလောမ ဌပနာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ သုံးပါးတွင်သော် ဌပနာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ အနုလောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဉ္စိအတီတံ အတ္ထိတည်း။ အနုလောမပါပနာ ဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ အတီတံ နတ္ထီတိတည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ အတီတံအတ္ထီတိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါအတီတံ နတ္ထီတိ မိစ္ဆာတည်း။ အနုလောမ ဌပနာနောင်ကား ပစ္စနီယဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ သုံးပါး တွင်သော် ဌပနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဌပနာဟူသော် ကား ဟဉ္စိအတီတံနတ္ထီတိတည်း။ ပစ္စနီယပါပနာဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ အတ္ထီတိတည်း။ ပစ္စနီယ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိဝတ္တဗ္ဗေခေါ အတီတံ အတ္ထီတိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ အတီတံနတ္ထီတိမိစ္ဆာတည်း။ ဤသို့လျှင် နိဂ္ဂဟ အနုလောမ၌လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ပစ္စနီယ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါးအပေါင်းသည်လျှင် အနုလောမပဉ္စက တည်း။ အနုလောမပဉ္စက နောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟော တော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား နုဝတ္တမ္ဘံ အတီတံ အတ္ထိ အနာဂတံ အတ္ထီတိ အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ပ။ အဗ္ဗောဝသုတ္တန္တောတိ အာမန္တာ။တေနဟိ အတီတံ အတ္ထိတည်း။ နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယန စတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကတို့ကိုလည်း ဘော်၍ဟောလေ။ အနုလောမ နောင်ကား ပစ္စနီကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနု လောမပဉ္စကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေး ဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတ္ထိအတီတန္တိ အာမန္တာ။ အတ္ထိန္တာတီတံတိ အာမန္တာ။ ဟဉ္စိဝါပနအတ္ထိ န္တာတီတံ အတ္ထိ အတ္ထိအတီတန္တိ မိစ္ဆာတည်း။

အတီတသုဒ္ဓနောင်ကား အနာဂတ သုဒ္ဓကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပစ္စနီယဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အတီတ

နှင့်အတူပင်။ သုခ္ခဖြစ်သော ဝေဒနာသောခန္ဓာ နှောင်ကား သမ္ဘေဒဖြစ်သော ဝေဒနာသောခန္ဓာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ အနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နဖြစ်သော သမ္ဘေဒဝေဒနာသောခန္ဓာ ပစ္စုပ္ပန္နာတီတ ဖြစ်သော သမ္ဘေဒဝေဒနာသောခန္ဓာ အနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာတီတ ဖြစ်သော ဝေဒနာ သောခန္ဓာ သမ္ဘေဒ ဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် အနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္န ဖြစ်သော သမ္ဘေဒ ဝေဒနာသောခန္ဓာ ကာလ သံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား တဗြဲဝ အနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာနုယောဂဟူ၍ လည်းကောင်း ဟုတွာဟောတိဟူ၍လည်းကောင်း နဟုတွာ နဟောတိဟူ၍ လည်းကောင်း သုံးပါးတွင်သော် အနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နဖြစ်သော သမ္ဘေဒကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဉ္စကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အနာဂတံဟုတွာ ပစ္စုပ္ပန္နံဟောတိတိ အာမန္တာ။ တဗြဲဝ အနာဂတံ တံပစ္စုပ္ပန္နန္တိ နဟောဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ (ပဋိကမ္မ စတုက္ကကား အထက်မှာ ပရဝါဒီ ပက္ခကိုပြုလေ)။

ထိုနှောင်ကား ဟုတွာဟောတိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနှောင်ကား နဟုတွာ နဟောတိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနှောင်ကား ပစ္စုပ္ပန္နဖြစ်သော အတီတ်ဖြစ်သော ဝေဒနာသောခန္ဓာ သမ္ဘေဒကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝေဒနာသောခန္ဓာ သမ္ဘေဒသည်ကား တဗြဲဝ ပစ္စုပ္ပန္နာ တီတာနုယောဂဟူ၍ လည်းကောင်း ဟုတွာဟောတိ ဟုတွာဟောတိဟူ၍လည်းကောင်း နဟုတွာ နဟောတိ နဟုတွာနဟောတိဟူ၍ လည်းကောင်း သုံးပါး ၎င်းတည်း။ ထိုနှောင်ကား အနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္န အတီတာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္န အတီတာ နုယောဂ သည်ကား တဗြဲဝ အနာဂတံ ပစ္စုပ္ပန္နံအတီတံဟူ၍ လည်းကောင်း ဟုတွာ ဟောတိ ဟုတွာ ဟောတိ လည်းကောင်း နဟုတွာ နဟောတိ

နဟုတ္တာနဟောတိလည်းကောင်း သုံးပါးလည်းကောင်းတည်း။ထို နောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကား အထက်မှနဝတ္တဗ္ဗံစသည်ကို ယူလေ။ ထိုဝစနသောခန နောင်ကား စက္ခု ရူပါဒိကိုဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား သုဒ္ဓဖြစ်သော ရူပါဒိသမ္ဘေဒဖြစ်သော စက္ခုရူပါဒိ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသုဒ္ဓသည်ကား အတီတသုဒ္ဓ အနာဂတ သုဒ္ဓဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သော် အတီတသုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတီတစက္ခာဒိ အတီတသောတာဒိ အတီတဃာနာဒိ အတီတ ဇိဝှါဒိ အတီတကာယာဒိ အတီတမနာဒိဟူ၍ခြောက်ပါးတွင်သော် အတီတစက္ခာဒိကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား အတီတံ စက္ခုံ အတ္ထိရူပါ အတ္ထိစက္ခုဝိညာဏံ အတ္ထိအာလောကော အတ္ထိ မနသိကာရော အတ္ထီတိအာမန္တာ။အတီတေနစက္ခုနာ အတီတံရူပံပဿတိနဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ပဋိကမ္မကား အထက်မှာနဝတ္တဗ္ဗာဒိကိုပြုလေ။ ထို နောင်ကား အတီတသောတကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်လည်း အနုလောမပဉ္စကစသောငါးပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား အတီတ ဃာနကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား အတီတဇိဝှါကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား အတီတကာယကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား အတီတမနကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စကစသော ငါးပါးတည်း။ သုဒ္ဓဖြစ်သော အတီတ စက္ခုရူပါဒိနောင်ကား အနာဂတဖြစ်သော စက္ခုရူပါဒိကို ဟော တော်မူ၏။ ထို့ို့လည်း အနာဂတ စက္ခာဒိ အနာဂတသောတာဒိ အနာဂတဃာနာဒိ အနာဂတဇိဝှါဒိ အနာဂတ ကာယာဒိ အနာ ဂတမနာဒိဟူ၍ ခြောက်ပါးပြား၏။ ယခင်အတီတနှင့် အတူပင်။ သုဒ္ဓဖြစ်သော စက္ခုရူပါဒိ နောင်ကား သမ္ဘေဒဖြစ်သော စက္ခု ရူပါဒိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စုပ္ပန္နမူလီရှိသော သုဒ္ဓ စက္ခုရူပါဒိ ပစ္စုပ္ပန္နမူလီရှိသော သမ္ဘေဒစက္ခု ရူပါဒိဟူ၍ နှစ်ပါး

ပြီး၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပစ္စုပ္ပန္နမူလ်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် အတီတမူလ်ရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလ အနာဂတမူလ်ရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အတီတမူလ်ရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အတီတစက္ခာဒိ အတီတသောတာဒိ အတီတဃာနာဒိ အတီတဇိဝှါဒိ အတီတကာယာဒိ အတီတမနာဒိဟူ၍ ခြောက်ပါးပြီး၏။အနာဂတ၌လည်း ခြောက်ပါးတည်း။ ပစ္စုပ္ပန္န မူလ နောင်ကား ပစ္စုပ္ပန္န မူလ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပစ္စုပ္ပန္န မူလ်သည်ကား အတီတမူလ အနာဂတမူလဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အတီတမူလကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စုပ္ပန္နစက္ခာဒိ ပစ္စုပ္ပန္နသောတာဒိ ပစ္စုပ္ပန္နဃာနာဒိ ပစ္စုပ္ပန္နဇိဝှါဒိ ပစ္စုပ္ပန္နကာယာဒိ ပစ္စုပ္ပန္နမနာဒိ ဟူ၍ ခြောက်ပါးပြီး၏။ အနာဂတမူလ်၌လည်း ခြောက်ပါး။ စက္ခုရူပါဒိနောင်ကား အတီတဉာဏာဒိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓဖြစ်သောအတီတဉာဏာဒိ သမ္ဘေဒဖြစ်သောအတီတဉာဏာဒိ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော်သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အတီတဖြစ်သောသုဒ္ဓ အနာဂတဖြစ်သော သုဒ္ဓဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် အတီတသုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားသာမညအတီတ ဝိသေသအတီတဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညအတီတကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတီတံ ဉာဏံ အတ္ထီတိ အာမန္တာ။ တေနဉာဏေန ဉာဏကရဏီယံ ကရောတီတိ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ သာမညနောင်ကား ဝိသေသကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စဝိသေသ သမုဒယသစ္စဝိသေသ နိရောဓသစ္စဝိသေသ မဂ္ဂသစ္စဝိသေသဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် ဒုက္ခသစ္စဝိသေသကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား တေနဉာဏေန ဉာဏကရဏီယံ ကရောတီတိ အာမန္တာ။ တေနဉာဏေန ဒုက္ခံ ပရိဇာနာတီတိ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်သမုဒယသစ္စာကို ဟောတော်မူ၏။ တေနဉာဏေ

နဉာဏကရဏီယံ ကရောတီတိ။အာမန္တာ။ တေနဉာဏေန သမုဒယ သစ္စံပဇဟတီတိ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ (နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာ ကိုလည်း သွင်းမြဲသွင်းဟောလေ)။

အတီတသုတ္တနောင်ကား အနာဂတသုတ္တကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနာဂတ သုတ္တသည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အနာဂတံ ဉာဏံအတ္ထိတိ။ အာမန္တာ။ပ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ သာမညနောင်ကား ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာမဂ္ဂသစ္စာဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတွင် ဒုက္ခသစ္စာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား တေန ဉာဏေန ဉာဏကရဏီယံ ကရောတီတိ။အာမန္တာ။ တေန ဉာဏေနဒုက္ခံ ပရိဇာနာတီတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

သုတ္တဖြစ်သောအတီတ ဉာဏနောင်ကားသမ္ဘေဒဉာဏကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စုပ္ပန္နမူလရှိသော သမ္ဘေဒ ပစ္စုပ္ပန္နမူလီရှိသော သမ္ဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စုပ္ပန္နမူလရှိသော သမ္ဘေဒကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတီတ မူလီရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလ အနာဂတမူလီရှိသော ပစ္စုပ္ပန္န မူလဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော်အတီတမူလီရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအတီတမူလီသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ပစ္စုပ္ပန္နံ ဉာဏံအတ္ထိအတီတေန ဉာဏေန ဉာဏကရဏီယံ ကရောတီတိ။ အာမန္တာ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုနောင် ဝိသေသကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာနိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် ဒုက္ခသစ္စာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ပစ္စုပ္ပန္နံ ဉာဏံ အတ္ထိတေန ဉာဏေနဒုက္ခံပရိဇာနာတိ သမုဒယံပဇဟတိ နိရောဓံသစ္ဆိကရော

တိ မဂ္ဂဘာဝေတီတိ အာမန္တာ။ အတီတံဉာဏံအတ္ထိ တေနဉာဏေ နဒုက္ခံပရိဇာနာတီတိ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ (ဤအတူချည်းဟော လေ)။

အတီတမူလီရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလနှောင်ကား အနာဂတမူလီရှိ သော ပစ္စုပ္ပန္နမူလကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကိုရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ပစ္စုပ္ပန္နံဉာဏအတ္ထိ တေန ဉာဏေန ဉာဏကရဏီယံ ကရောတီတိ။ အာမန္တာ။ အနာဂတံဉာဏံ အတ္ထိ တေန ဉာဏေန ဉာဏကရဏီယံ ကရောတီတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ တည်း။ ထိုနှောင်ကား ဝိသေသကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုဝိသေသ သည်ကား ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာ ဟူ၍လေးပါးတည်း။

ပစ္စုပ္ပန္နမူလသမ္ဗန္ဓ ဉာဏာဒိနှောင်ကား ပစ္စုပ္ပန္နမူလီရှိသော သမ္ဗန္ဓဉာဏာဒိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတီတမူလ ရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလီ အနာဂတမူလရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလီဟူ၍ နှစ် ပါးတွင်သော် အတီတမူလကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအ တီတမူလသည်ကား သာမညအတီတမူလ ဝိသေသ အတီတမူလ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတီတံဉာဏံ အတ္ထိနစတေနဉာဏေန ဉာ ဏကရဏီယံ ကရောတီတိ။ အာမန္တာ။ ပစ္စုပ္ပန္နံ ဉာဏံအတ္ထိနစတေ နဉာဏေန ဉာဏကရဏီယံ ကရောတီတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ သာမညနှောင်ကား ဝိသေသကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာဟူ၍ လေးပါး တည်း။ ထိုနှောင်ကား အနာဂတမူလကို ဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ သာမညဟူသော် ကား အနာဂတံဉာဏံ 'အတ္ထိ နစတေနဉာဏေန စသည်တည်း။ သာမညနှောင် ဝိသေသကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခ သစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာဟူ၍လေးပါးပြား

၏။ ထိုလေးပါးတွင်သော် ဒုက္ခသစ္စာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပစ္စနိက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပစ္စနိကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အနာဂတံ ဉာဏံအတ္ထိ နုစ တေနဉာဏေန ဒုက္ခံပရိဇာနာတိ သမုဒယံ ပဇဟတိ နိရောဓံသစ္ဆိကရောတိ မဂ္ဂံ ဘာဝေတီတိ။ အာမန္တာ။ ပစ္စုပ္ပန္နံဉာဏံအတ္ထိနုစတေနဉာဏေနဒုက္ခံ ပရိဇာနာတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ပဋိကမ္မကား အထက်မှာန ဝတ္တဗ္ဗံစသည်ကို ယူ၍ဟော။ ဤကားအတီတဉာဏကာလသံသန္ဒနာတည်း။ စက္ခုရူပါဒိနောင် အရဟတ္တာဒိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် သုဒ္ဓဖြစ်သော ကာလသံသန္ဒနာ မိဿကဖြစ်သောကာလသံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသုဒ္ဓသည်ကား အရဟတ္တမူလ အနာဂါမိမူလ သကဒါဂါမိမူလ သောတာပန္နမူလဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတွင် အရဟန္တမူလကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂ ဒေါသ မောဟ မာန ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ ထိန ဥဒ္ဓစ္စ အဟိရိက အနောတ္တပ္ပဟူ၍ဆယ်ပါးပြား၏။ထိုဆယ်ပါးတွင် ရာဂါနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပစ္စနိက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပစ္စနိကကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား အရဟတော အတ္ထိတောရာဂေါ အတ္ထီတိ။ အာမန္တာ။ အရဟာတေနရာဂေနသရာဂေါတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ (ပဋိကမ္မစတုက္ကကား အထက်မှာနဝတ္တဗ္ဗံစသည်ကိုပြုလေ။ အနောတ္တပ္ပတိုင်ရုံအတူချည်းပင်)။

အရဟန္တသည်ကား ကိလေသာ ဆယ်ပါးကို ပယ်၏။ အရဟန္တမူလနောင်ကား အနာဂါမိ မူလကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုကား ဒိဋ္ဌိအနုယောဂ ဝိစိကိစ္ဆာနုယောဂ သီလဗ္ဗတ ပရာမာသာနုယောဂ အဏုသဟဂတ ကာမရာဂါနုယောဂ အဏုသဟဂတ ဗျာပါဒါနုယောဂတည်း ဟူသော ကိလေသာငါးပါးကို ပယ်၏။ ထိုငါးပါးတို့တွင် ဒိဋ္ဌိအနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။

ဟောဟန်ကား အနာဂါမိဿ အတီတာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အတ္ထီတိ။ အာမန္တာ။ အနာဂါမိတာယ ဒိဋ္ဌိယာ သဒိဋ္ဌိကောတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိစိကိစ္ဆာနုသယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား အနာဂါမိဿ အတီတာဝိစိကိစ္ဆာ အတ္ထီတိ။ အာမန္တာ။ အနာဂါမိတာယ ဝိစိကိစ္ဆာယ သဝိစိကိစ္ဆောတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား သီလဗ္ဗတပရာမာသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား အဏုသဟဂတ ကာမရာဂါနုသယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား အဏုသဟဂတ ဗျာပါဒါနုသယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား အနာဂါမိဿအတီတော အဏုသဟဂတော ဗျာပါဒေါ အတ္ထီတိ အာမန္တာ။ အနာဂါမိကေန ဗျာပါဒေန ဗျာပန္နစိတ္တောတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ငါးပါးသော ကိလေသာကိုကား အနာဂါမိ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပယ်၏။ အနာဂါမိ မူလနောင်ကား သကဒါဂါမိ မူလကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ဒိဋ္ဌိအနုသယောဂ ဝိစိကိစ္ဆာနုသယောဂ သီလဗ္ဗတပရာမာသာနုသယောဂ ဩဠာရိက ကာမရာဂါနုသယောဂ ဩဠာရိက ဗျာပါဒါနုသယောဂဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ယခင်အောက်ကဘော်၍ ဟောသကဲ့သို့ပင် ဟောလေ။ သကဒါဂါမိ မူလနောင်ကား သောတာပန္န မူလကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒိဋ္ဌိအနုသယောဂ ဝိစိကိစ္ဆာနုသယောဂ သီလဗ္ဗတပရာမာသာ နုသယောဂ အပါယဂမနိယကာမ ရာဂါနုသယောဂ အပါယဂမနိယ ဒေါသာနုသယောဂ အပါယဂမနိယ မောဟာ နုသယောဂ ဟူ၍ ခြောက်ပါး အပြားရှိ၏။ အောက်ကကဲ့သို့ ဘော်၍ ဟောလေ။ သုဒ္ဓအရိယ ပုဂ္ဂလဖြစ်သော အရဟတ္တ ကာလ သံသန္ဒနာနောင်ကား မိဿက ဖြစ်သော ကာလ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုမိဿက ဖြစ်သော ကာလသံသန္ဒာ သည်ကား ပုထုဇ္ဇနမူလရှိသည် ပုထုဇ္ဇန မူလိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် ပုထုဇ္ဇန မူလရှိသည်ကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အရဟတ္တ မူလိရှိသော ပုထုဇ္ဇနမူလ အနာဂါမိမူလိ ရှိသော ပုထုဇ္ဇနမူလ

သကဒါဂါမိမူလီရှိသော ပုထုဇ္ဇနမူလ သောတာပန္န မူလီရှိသော ပုထုဇ္ဇနမူလဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် အရဟတ္တမူလီရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂါနုယောဂ ဒေါသာ နုယောဂ မောဟာနုယောဂ မာနာ နုယောဂ ဒိဋ္ဌာနုယောဂ ဝိစိကိစ္ဆာနုယောဂ ထိနာနုယောဂ မိဒ္ဓါနုယောဂ အဟိရိကာ နုယောဂ အနောတ္တပ္ပါနုယောဂဟူ၍ ဆယ်ပါးပြား၏။ အောက်မှာနှင့်အတူပင် ဘော်၍ ဟောလေ။ ဤကိလေသာ ဆယ်ပါးကို ကား အရဟတ္တဖိုလ် ပယ်သတည်း။

ထိုနောင်ကား အနာဂါမိ မူလီရှိသော ပုထုဇ္ဇနမူလကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒိဋ္ဌာနုယောဂ ဝိစိကိစ္ဆာ နုယောဂ သီလဗ္ဗတပရာ မာသာ နုယောဂ အဏုသဟဂတ ကာမရာဂါ နုယောဂ အဏုသဟဂတ ဗျာပါဒါနုယောဂဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား သကဒါဂါမိ မူလီရှိသော ပုထုဇ္ဇန မူလကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၌ ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတ ပရာမာသ ဩဠာရိက ကာမရာဂ ဩဠာရိက ဗျာပါဒဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုနောင်ကား သောတာပန္န မူလီရှိသော ပုထုဇ္ဇနမူလကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသောတာပန္န မူလီရှိသည်ကား ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသ အပါယ ဂမနီယရာဂ အပါယဂမနီယဒေါသ အပါယဂမနီယမောဟဟူ၍ ခြောက်ပါးပြား၏။ ပုထုဇ္ဇန မူလနောင်ကား ပုထုဇ္ဇနမူလီရှိသည်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပုထုဇ္ဇန မူလီရှိသည်ကား အရဟတ္တ မူလရှိသည် အနာဂါမိမူလရှိသည် သကဒါဂါမိ မူလရှိသည် သောတာပန္နမူလရှိသည်ဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ အရဟတ္တမူလ၌ကား ကိလေသာဆယ်ပါး။ အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်အားကား ကိလေသာငါးပါးကို ပယ်၏။ သကဒါဂါမိ ပုဂ္ဂိုလ်အားကား ကိလေသာငါးပါးကိုပယ်၏။ သောတာပန္နပုဂ္ဂိုလ်အား ကိလေသာ ခြောက်ပါးကိုပယ်၏။ အောက်နှင့် အတူပင်ဘော်၍ ဟောလေ။ အရဟတ္တာဒိကာလ သံသန္ဒနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ဟတ္တာဒိ

ကာလသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဟတ္ထပါဒပဗ္ဗ ကုဏ္ဍိကာယာနုယောဂ ဝိသံကမေယျ အဒ္ဒုဗန္ဓန အာပေါတေဇော ဝါယောဟူ၍ ရှစ်ပါးပြား၏။သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား ခန္ဓာဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ခန္ဓအနုယောဂ စက္ခွာဒိ အနုယောဂ စက္ခုဓာတွာဒိ အနုယောဂ စက္ခုန္ဒြိယာဒိ အနုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတွင်သော် ခန္ဓအနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရူပက္ခန္ဓာနုယောဂ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ နုယောဂ သညာက္ခန္ဓာ နုယောဂ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ နုယောဂ ဝိညာဏက္ခန္ဓာနုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ခန္ဓာဒိ အနုယောဂ နောင်ကား စက္ကဝတ္တာဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား စက္ကဝတ္တာ နုယောဂ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ နုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ စက္ကဝတ္တာဒိ အနုယောဂနောင်ကား ဥဘတော ဘာဂါဒိကာလ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတီတာနုယောဂ အနာဂတာနုယောဂ ပစ္စုပ္ပန္နာနုယောဂ နိဗ္ဗာနာနုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတွင် အတီတာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဉ္စကစသောအားဖြင့် ငါးပါးပြား၏။ ထိုငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားဝတ္ထုအဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော်ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ဝိသဇ္ဇနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုဝိသဇ္ဇနာ ဟူသော်ကား အတ္ထိသိယာအတီတံ သိယာနတ္ထီတိ တည်း။ ထိုနောင်ကား အဝတ္ထုကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကားနိဂ္ဂဟ ဥပနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် နိဂ္ဂဟကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံတည်း။ ထိုနောင်ကား ဥပနာကိုဟော

တော်မူ၏။ ထိုသည့်ကား အနုလောမဌပနာ ပဋိလောမဌပနာ ဟူ၍နှစ်ပါးတွင် အနုလောမ ဌပနာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌပနာ ပါပနာရောပနာဟူ၍ သုံးပါးတွင် ဌပနာ ကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိအတီတံ အတ္ထိတည်း။ အနုလောမပါပနာ ဟူသော်ကား အတ္ထိအတီတန္တိ တည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ အတီတံအတ္ထိအတ္ထိသိယာ။ပ။ မိစ္ဆာတည်း။ ထိုနောင် ကား ပဋိလောမ ဌပနာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ထိုသုံးပါးတွင် ပဋိလောမ ဌပနာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဌပနာဟူသော်ကား နော စပန အတီတံ နတ္ထီတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နောဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ အတီတံအတ္ထိ။ ပ။နတ္ထီတိတန္တိတည်း။ သိကောင်းပြီ။ အနာဂတာနုယောဂ ပစ္စုပ္ပန္နာ နုယောဂကိုကား အတိတ်နှင့် အတူသိလေ။ ဥဘတောဘာဂါဒိကာလ သံသန္ဒနာ နောင်ကား သုတ္တသာဓနကာလ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတီတာနာဂတ မိဿကဖြစ်သော သုတ္တသာဓန ကာလသံသန္ဒ နာ အတိတ်ဖြစ်သော သုတ္တသာဓန ကာလသံသန္ဒနာ အနာ ဂတဖြစ်သောသုတ္တ သာဓနကာလ သံသန္ဒနာဟူ၍ သုံးပါးပြား ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် အတီတာနာဂတဖြစ်သော သုတ္တသာဓန ကာလသံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခ သကဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သော် ပရဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန် သော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံအတီတံအတ္ထိ အနာဂတံအတ္ထီတိ။အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ပ။ အဒ္ဓေဝသုတ္တန္တေတိ။အာမန္တာ။ တေန ဟိအတီတံ အတ္ထီတိ အနာဂတံ အတ္ထိတည်း။ ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ကား သိကောင်းပြီ။ ပရဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား သကဝါဒီပက္ခ ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုအတီတာနာဂတ မိဿက သမ္ဘေဒဖြစ် သော သုတ္တသာဓနကာလ သံသန္ဒနာသည်လည်း အနုလောမ

ပစ္စုပ္ပန္နကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပစ္စနီကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတီတံအတ္ထိအနာဂတံအတ္ထီတိ။အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံဘဂဝတာ တယောမေဘိက္ခဝေ နိရုတ္တိပထာ အဓိဝစနပထာ။ပ။အသ္မေ၀သုတ္တန္တေ့ာတိ။ အာမန္တာ။ ဟေနဟိ နဝတ္တဗ္ဗံ အတီတံ အတ္ထိ အနာဂတံ အတ္ထိတိတည်း။ အတီတာနာဂတ မိဿကသမ္မောဒသုတ္တသာဓနနောင်ကား အတီတသုတ္တသာဓနကာလသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဂ္ဂဟဖြစ်သော အတီတသုတ္တသာဓနကာလသံသန္ဒနာ နိဂ္ဂဟဖြစ်သော အတီတသုတ္တသာဓနကာလ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ပဋိကမ္မကား အောက်နှင့်အတူပင်။ ထိုနောင်ကား အနာဂတသုတ္တသာဓနကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခသကဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံအနာဂတံ အတ္ထီတိ။ အာမန္တာ၊ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ၊ ကဗဠီကာရေ စေဘိက္ခဝေ အာဟာရေအတ္ထိရာဂေါ။ပ။ အသ္မေ၀ သုတ္တန္တေ့ာတိ။ အာမန္တာ။ ဟေနဟိ အနာဂတံ အတ္ထီတိတည်း။ ပရဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား သကဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အနာဂတံအတ္ထီတိ။အာမန္တာ အစရှိသည်တည်း။

သဗ္ဗမတ္ထီတိကထာနိဋ္ဌိတာ။

၆-အတီတက္ခန္ဓာဒိကထာ

၁-နသုတ္တသာဓန

၂၈၇။ ယံဓမ္မဇာတံ၊ အကြင်တရား၏ ဥပါဒ် ခြင်းသည်။ အတီတံ၊ လွန်၏။ တာဓမ္မဇာတာ၊ ထိုသည်။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာမည်ကုန်သလော။ ဉာတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ။ ယံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ အတီတံ၊ ၏။ တံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဉာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။သတိ၊

ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိ ဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗေ၊ မဆိုအပ်။ (အနက်ကား သိလွယ်ပြီ)။

အမှာ သမ္ဗမတ္ထိတိ ကထာနှောင်ကား အတီတခန္ဓာဒိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တ သာဓနေအတီတခန္ဓာဒိကထာ သုတ္တသာဓနေ အတီတခန္ဓာဒိကထာ ဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် နသုတ္တသာဓန အတီတခန္ဓာဒိ ကထာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကားသာမညာ ဝိသေ သဟူ၍နှစ် ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသာမညသည်ကား အတီတသာမည အနာ ဂတသာမည ပစ္စုပ္ပန္နသံသန္ဒနာဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါး တွင်သော် အတီတသာမညကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား ကေကဖြစ်သော အတီတ မိဿက ဖြစ်သောအတီ တဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ကေကကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ထိုကေကသည်ကား ခန္ဓာ ဓာတု အာယတနဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ခန္ဓာကိုရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပစ္စနီက ပဋိကမ္မစတုက္က စသော အားဖြင့် ငါးပါးပြား၏။ထိုငါးပါးတွင် အနုလောမပစ္စနီကကို ရှေး ဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါး ပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါး ပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အတီတံ ခန္ဓာတိတည်း။ ထိုပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီ ပုစ္ဆာ ပရဝါဒီပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီ ပုစ္ဆာတည်း။ အောက် ကထာများမှာ သကဝါဒီသည်အဟော များသောကြောင့် ဤအတီတကထာကို ပရဝါဒီအစပြု၍ ဟော သတည်း။ အနုလောမပစ္စနီကနှောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟော

တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံအတီတာနာဂတာခန္ဓာ ဓာတုအာယတနံနတ္ထိစေတေတိ။ အာမန္တာ။ ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ။ အာမန္တာ။ တေနဟိဝတ္တဗ္ဗံ အတီတာနာဂတာခန္ဓာ ဓာတု အာယတနံ နတ္ထိစေတေတိတည်း။ ဤကား သကဝါဒီပါဠိတည်း။ နိရုတ္တိပထသုတ္တ ဥပနယနသုတ္တ နိဂ္ဂမသုတ္တတို့ကို ဆောင်၍ဟော လေ။ ခန္ဓအတီတ ဇကာကနောင်ကား အာယတန အတီတ ဇကာ ကိုဟောတော်မူ၏။ အတီတံအာယတနန္တိ။ အာမန္တာ။ အတီတံ အတ္ထီတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ့တည်း၊ ထိုနောင်ကား အတီတဓာတုကို ဟောတော်မူ၏ ဟောဟန်သော်ကားအတီတံဓာတူတိ။ အာမန္တာ အတီတံအတ္ထီတိ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဇကာက နောင်ကား မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကားအတီတံခန္ဓာဓာ တုအာယတနန္တိ။ အာမန္တာ။ အတီတံအတ္ထီတိနဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ အတီတနောင်ကား အနာဂတကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဇကာ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဇကာကိုရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ခန္ဓာ ဓာတု အာယတနဟူ၍သုံးပါးပြား ၏။ အတီတနှင့်အတူပင်။ ထိုနောင်ကား ပစ္စုပ္ပန္န သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စုပ္ပန္နမူလဂ္ဂိုသည် ပစ္စုပ္ပန္နမူလိရှိ သည်ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စုပ္ပန္နမူလရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ အနုလောမ ပဋိလောမလည်းတူ၏။ ထိုပစ္စုပ္ပန္န မူလရှိ သည်ကား အတီတမူလိရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလ အနာဂတ မူလိရှိ သော ပစ္စုပ္ပန္နမူလရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အတီတ မူလိရှိ သော ပစ္စုပ္ပန္နမူလကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဇကာ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဇကာကို ရှေး ဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဇကာသည်ကား ခန္ဓာ ဓာတု အာယ တနဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ အောက်နှင့်အတူပင်။ ထိုနောင်ကား အနာဂတမူလရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ဇကာ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော်ဇကာကိုဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား ခန္ဓာ ဓာတု အာယတနဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။

အောက်နှင့်အတူပင်။ ထိုပစ္စုပ္ပန္နမူလနောင်ကား ပစ္စုပ္ပန္နမူလီကို
ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတီတမူလရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလီ
အနာဂတမူလရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလီဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော်အတီတ
မူလကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအတီတ မူလသည်ကား
ဧကက မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဧကကကို ရှေးဦးစွာဟော
တော်မူ၏။ ဧကကသည်ကား ခန္ဓာ ဓာတု အာယတနဟူ၍သုံးပါး
ပြား၏။ ထိုနောင်ကား အနာဂတမူလကို ရှေးဦးစွာဟောတော်
မူ၏။ ထိုသည်ကား ဧကကမိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဧကက
ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဧကကသည်ကား ခန္ဓာ ဓာတု
အာယတနဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ဤသည်ကား နသုတ္တသာဓန
တည်း။ နသုတ္တသာဓနနောင်ကား သုတ္တသာဓနကို ဟောတော်မူ
၏။ ထိုသုတ္တသာဓနသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍
နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခကိုရှေးဦးစွာ ဟော
တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံအတီတာနာဂတာ ခန္ဓာ
ဓာတု အာယတနံနတ္ထိ စေတေတိ။အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံဘဂဝတာ
တယောမေ ဘိက္ခဝေ နိရုတ္တိပထာ အဓိဝစနပထာပညတ္တိ၊ပေ။
အဇ္ဇေဝ သုတ္တန္တောတိ။အာမန္တာ။ တေနဟိနဝတ္တဗ္ဗံ အတီတာ
နာဂတာ ခန္ဓာ ဓာတု အာယတနံ နတ္ထိစေတေတိတည်း။ ဤသက
ဝါဒီပက္ခသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါး
ပါးတည်း။ ထိုငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ
ဟောတော်မူ၏။ အနုလောမပဉ္စကနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို
ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ အတီတာနာဂတာ
ခန္ဓာဓာတု အာယတနံ နတ္ထိစေတေတိ။အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံဘဂဝ
တာ ယံကိဉ္စိဘိက္ခဝေ ရူပံ အတီတာနာဂတာ ပစ္စုပ္ပန္နံ အဇ္ဈတ္တံ
ဗဟိဒ္ဓါဝါအစရှိသည်တည်း။ သကဝါဒီပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီ
ပက္ခကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုပရဝါဒီ ပက္ခသည်ကား အနုလောမ
ပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က စသော ငါးပါးတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ။

အတီတခန္ဓာဒိကထာနိဋ္ဌိတာ

၇-ကေစွံအတ္ထီတိကထာ

၁-အတီတာဒိကေစွကထာ

၂၉၉။ အတီတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊လော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကေစွံ၊ အချို့သော။အတီတံ၊ အတိတ်သည်ကား။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ကေစွံ၊ အချို့သော။အတီတံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဇာတိအယံဝိသဇ္ဇနာ၊ ဤသို့သောအဖြေသည်။ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။

အဝိပက္ကဝိပါကာ၊ မရင့်သေးသောအကျိုးကို ပေးတတ်သည် မဟုတ်ကုန်သော။ အတီတာ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့သည်။ ကေစွေ၊ အချို့ကုန်သော အဝိပက္ကဝိပါကတို့သည်။အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သလော။ ကေစွေ၊အချို့ကုန်သော အဝိပက္ကဝိပါကတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်သလော။ပ။ ကိံ၊ အဘယ်မည်သော အတိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။ ကိံ၊ အဘယ်မည်သော အတိတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသနည်း။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အတီတာ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ အဝိပက္ကဝိပါကာ၊ မရင့်သေးသော ကျိုးကို ပေးတတ်သည်လည်း မဟုတ်ကုန်သော။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ဓမ္မတို့သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ တေဓမ္မာ၊ ထိုဓမ္မတို့သည်။ အတ္ထိ၊ရှိကုန်၏။ အတီတာ၊ အတိတ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိပက္ကဝိပါကာ၊ ရင့်စေပြီးသော အကျိုးပေးတတ်ကုန်သော။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ဓမ္မတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဓမ္မာ၊ထိုဓမ္မတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ပ။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ဓမ္မတို့သည်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ တေဓမ္မာ၊ ထိုဓမ္မတို့သည်။ အတ္ထိ၊ရှိကုန်သလော။ပ။

ဝိပစ္စိဿန္တိနနု၊ အကျိုးကိုပေးလတ္တံ့ကုန်သည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ။ပ။ ဝိပစ္စိဿန္တိ၊ အကျိုးကိုပေးလတ္တံ့ကုန်အံ့။ ဇာတိမနသိကတ္ဝာ၊ ဤသို့နှလုံး၌ပြုခြင်းကြောင့်။ တေ၊ ထိုအဝိပက္က ဝိပါကတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်သလော။ အာမန္တာ။ပ။

၂—အနာဂတာဒိကေစ္စကထာ

၃၀၀။ ဥပ္ပါဒိနော၊ အကြောင်းတစိတ်ဖြစ်ပြီးကုန်သော။မမ္ဗာ၊ မမ္ဗတို့သည်။ ကေစ္စ၊အချို့ကုန်သော။ အနာဂတာ၊ အနာဂတ်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်သလော။ ကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သော၊ အနာဂတာ၊တို့သည်။ နတ္ထိ၊ ကုန်သလော။ ရှုတ်ပုစ္ဆာယံ:သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။နဟိဝတ္တဗ္ဗေ နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ပ။ အနုပ္ပါဒိနော၊ အကြောင်းတစိတ်မဖြစ်ပြီးကုန်သေးသော။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ အတီတခန္ဓာဒိနောင်ကား ကေစ္စံအတ္ထီတိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတီတာဒိ ကေစ္စကထာ အနာဂတာဒိ ကေစ္စကထာ ဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ထိုနှစ်ပါးတွင် အတီတာဒိကေစ္စကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အဘေဒ ဘေဒ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် အဘေဒကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကအစရှိသော အပြားအားဖြင့် ငါးပါးပြား၏။ ထိုငါးပါးတွင် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဤကား အဘေဒ တည်း။ ထို အဘေဒ နောင်ကား ဘေဒကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နနိရုဒ္ဓါဒိဘေဒ နိရုဒ္ဓါဒိဘေဒ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နနိရုဒ္ဓါဒိဘေဒကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အဝိပက္ကဝိပါကမူလိ ရှိသည် ဝိပါကမူလိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အဝိပက္ကဝိပါက မူလိရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က အစရှိသော ငါးပါးတွင်

သော် အနုလောမပစ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထုအဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာရဏဖြစ်သောဝတ္ထု ဖလဖြစ်သော ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ကာရဏဖြစ်သောဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင် သော်ပုစ္ဆာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏ ။ပုစ္ဆာဟူသော်ကားအတိတံ ကေစ္ဆံအဋ္ဌိ ကေစ္ဆံနဋ္ဌိတိတည်း။အာမန္တာ သည်ကား ပရဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ဝိသဇ္ဇနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ကိံ အဋ္ဌိတိတည်း။ ဝိသဇ္ဇနာဟူသော် ကား အတီတာအဝိပက္က ဝိပါကာဓမ္မာ တေအဋ္ဌိ အတီတာ ဝိပက္ကဝိပါကာဓမ္မာ တေနဋ္ဌိတိတည်း။ ထိုနောင်ကား ဖလ ဖြစ်သောဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂ ဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထု ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား အတီတာအဝိပက္ကဝိပါ ကာဓမ္မာတေအဋ္ဌိတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာ တည်း။ အနုယောဂ ဝတ္ထုသည်ကား ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ ဝတ္ထုနောင်ကား အဝတ္ထုကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိဂ္ဂဟ ဥပနာဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံတည်း။ ထိုနောင်ကား ဥပနာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည် ကား အနုလောမဥပနာ ပဋိလောမဥပနာဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ အနု လောမဥပနာ၌ တုံသည်လည်း ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ သုံးပါးတွင် ဥပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိအတီတာ အဝိပက္ကဝိပါကာ ဓမ္မာ တေအဋ္ဌိတည်း။ အနုလောမပါပနာဟူသော်ကား တေန

ဝတာရေဝတ္တဗ္ဗေ အတီတာ အဝိပက္ကဝိပါကာဓမ္မာ တေအတ္ထိတည်း။ သိကောင်းပြီ။ သင်္ဂပါကမှာလည်း သိကောင်းပြီ။ အနုလောမနောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝိပက္ကဝိပါကမူလီရှိသည် ဝိပါကမူလီရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ နနိရုဒ္ဓါဒိ အနုယောဂဖြစ်သော ဘေဒနောင်ကား နိရုဒ္ဓါဒိ အနုယောဂဖြစ်သော ဘေဒကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓမိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သာမညကား တပါးသာ။ ဝိသေသတွင်မှသုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးခွဲလေ။ ဝိပက္ကဝိပါကမူလီရှိသည် အဝိပါကမူလီရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝိပက္ကဝိပါကမူလီရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတီတာ အဝိပက္ကဝိပါကာဓမ္မာ တေအတ္ထိတိ။အာမန္တာ။ အတီတာ အဝိပက္ကဝိပါကာ ဓမ္မာနိရုဒ္ဓါ ထိုနောင်ကား အဝိပါကမူလီကို ဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား အနုလောမ ပဉ္စကအစရှိသော ငါးပါးတည်း။ အနုလောမနောင်ကား ပဋိကမ္မကို ဟောတော်မူ၏။ တေနအတ္ထီတိ နဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုသည်ကား ဝိပက္ကဝိပါကမူလီရှိသည် အဝိပါကမူလီရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးလည်းကောင်းတည်း။ သုဒ္ဓနောင်ကား မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတီတာအဝိပက္ကဝိပါကာဓမ္မာ နိရုဒ္ဓါတေအတ္ထီတိ အတီတာ အဝိပက္ကဝိပါကာဓမ္မာ ဧကဒေသံ။ ပ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။နဝတ္တဗ္ဗေတိစသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခတည်း။ ပုစ္ဆာနောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခသည်ကား အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သက ဝါဒီ ပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စုပ္ပန္နာနုယောဂ ပစ္စုပ္ပန္နအတိက္ကာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ အတီတနောင် အနာဂတ

ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါး တွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခ ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အဘေဒ ဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အဘေဒကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ဇာတာနုယောဂ ဥပ္ပါဒါနုယောဂ အနုပ္ပါဒါနုယောဂဟူ၍ အဘေဒသုံးပါး။ ဘေဒ၌ကား ဥပ္ပါဒါနုယောဂ အနုပ္ပါဒါနုယော ဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဥပ္ပါဒါနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အနုလောမ၌ကား ဥပ္ပါဒါမူလရှိသည် အနုပ္ပါဒါမူလရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါး။ ပဋိလောမ၌ကား ဥပ္ပါဒါမူလရှိသည် အနုပ္ပါဒါမူလိ ရှိသည်ဟူ၍နှစ်ပါး။ ပဋိလောမ၌ကား ဥပ္ပါဒါမူလိရှိသည် အနုပ္ပါဒါ မူလိရှိသည် ဟူ၍ နှစ်ပါး တည်း။ သိကောင်းပြီ။ ။ပဋိပုစ္ဆာ မူလ ပစ္စုပ္ပန္နာနုယောဂ ပစ္စုပ္ပန္နအတိက္ကာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး လည်းကောင်းတည်း။ ။ကေစိအတ္ထိတိကထာနိဋ္ဌိတာ။

၈-သတိပဋ္ဌာနကထာ

၃၀၁။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သတိ ပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန် မည်ကုန်သလော။ အာမန္တာ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သတိ၊ သတိမည်သည်ချည်း လော။ သဗ္ဗေခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့သည်။ သတိန္ဒြိယံ၊ သတိန္ဒြေမည်သည် ချည်းလော။ သတိဗလံ၊ သတိဗိုလ်မည်သည် ချည်းလော။ သမ္မာသတိ၊သမ္မာသတိ မည်သည်ချည်းလော။ သတိ သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်မည်သည် ချည်းလော။ ဧကာယ န မဂ္ဂေါ၊ တကြောင်းတည်းသော ခရီးဖြစ်သော အရိယာမဂ် သည်။ ခယဂါမိ၊ ကိလေသာ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံ ပြုသောအားဖြင့် သွားတတ်သလော။ ဗောဓဂါမိ၊ သစ္စာလေးပါး တို့ကို သိလျက် နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတတ်သလော။ အပစယဂါမိ၊

သံသရာဝဋ်ကို ဖျက်ဆီးလျက် နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတတ် သလော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့သည်။ အနာသဝါ၊ အာသဝေါ၏ အာရုံမဖြစ်သည် ချည်းလော။ အသညောဇနိယာ၊ သံယောဇဉ်၏ အာရုံမည်သည် ချည်းလော။ပ။ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိမည်သည်ချည်းလော။ပ။

စက္ခာယတနံ၊ စက္ခာယတနသည်။ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်မည်သည်ချည်းလော။ပ။

သတိ၊သတိသည်။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်မည်၏။ သာစ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်သည်လည်း။ သတိ၊ သတိမည်သည် ချည်းလော။ အာမန္တာ။ စက္ခာယတနံ၊ စက္ခာယတန မည်သည်။ သတိပဋ္ဌာနံ၊ မည်၏။ တဉ္စ၊ ထိုစက္ခာယတနသည်။ သတိ၊ သတိမည်သည်ချည်းလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

သဗ္ဗေ၊ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ပြု၍။ သတိ၊ သတိသည်။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ သလော။ အာမန္တာ။ပ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဥပဋ္ဌိတသတိနော၊ ကပ်၍ ထင်ကုန်သလော။ သတိယာ၊သတိနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သလော။ သတိယာ၊ သတိနှင့်။ သမာဟိတာ၊ တကွတည် ကုန်သလော။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သတိ၊ သတိသည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ၊ တဘန်ထင်သလော။ပ။

၃၀၃။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယေ၊အကြင်သူတို့သည်။ ကာယဂတံ၊ ကာယ၌ဖြစ်သော။ သတိံ၊ သတိကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ပရိဘုတ်ကုန်၏။ တေ၊ထိုသူတို့သည်။ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ပရိဘုတ်ကုန်၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ-ယံဣဒံ ယေဣမေသတိ ပဋ္ဌာနာ၊ အကြင် သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏။ဝိသုဒ္ဓိယာ၊စင်ခြင်းငှါ။ သောကပရိဒေဝါနံ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ပူပန်ခြင်းတို့ကို။သမတိက္ကမာယ၊ လွန်ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခ

ဒေါမနဿာနံ၊တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ဉာယဿ၊ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ဧကာယနော၊ တကြောင်းတည်းသော။ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ သခင်ဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိအယံသုတ္တန္တော၊ ဤသို့သော သုတ္တန်သည်။ အတ္ထေဝနနု၊ ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ပြောဘ်ဟုတ်၏။ သဗ္ဗေ၊ကုန်သော။ မဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ ဧကာယနမဂ္ဂေါ၊ တကြောင်းတည်းသော ခရီးရှိသည်ချည်းလော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စက္ကဝတ္တိဿ၊ စက္ကဝတ္တိအမည်ရှိသော။ ရညော၊မင်း၏။ ပါတုဘာဝါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သတ္တန္နံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ရတနာနံ၊ရတနာတို့၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတမေသံ၊အဘယ် မည်ကုန်သော။ သတ္တန္နံ၊ ကုန်သော။ရတနာနံ၊ရတနာတို့၏။ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ စက္ကရတနဿ၊ စကြာရတနာ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဟတ္ထိရတနဿ၊ဆင်ရတနာ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ အဿရတနဿ၊မြင်းရတနာ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ မဏိရတနဿ၊ ပတ္တမြားရတနာ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတ္ထိရတနဿ၊ မိန်းမရတနာ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂဟပတိရတနဿ၊ သူကြွယ် ရတနာ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ ပရိဏာယိကရတနဿ၊ အမှူးဖြစ်သော ရတနာ၏။ (သားကြီး ရတနာ၏လည်းဟူ)။ ပါတုဘာဝေါ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ စက္ကဝတ္တိဿ၊သော။ ရညော၊၏။ ပါတုဘာဝါ၊ကြောင့်။ သတ္တန္နံ၊ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေသံ ရတနာနံ၊တို့၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရဟတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံထိုက်ထ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ အလိုလိုခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိ တတ်ထသော။ တထာဂတဿ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာတတ် ထသော။ တနည်းကား။ တထာဂတဿ၊ နှစ်ခွန်းသောစကားကို ဆိုတတ်ထသော သခင်ဘုရားအား။ သတ္တန္နံ ဗောဇ္ဈင်္ဂရတနာနံ၊ ခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်္ဂ ရတနာတို့၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတမေသံ၊ အဘယ် မည်ကုန်သော။ သတ္တန္နံ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ ခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့၏။ ပါတုဘာဝေါ၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း ဟူမူကား။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ ဧကေစ္စံ အတ္ထီတိ ကထာနှောင်ကား သတိပဋ္ဌာန ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အဘေဒ ဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အဘေဒကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအဘေဒ သည်ကား အနုလောမ ပစ္စနီက ပစ္စနီ ကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္က ဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ အဘေဒနှောင်ကား ဘေဒကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပစ္စနီပုစ္ဆာ သုတ္တသာဓန ဗောဓိပက္ခိယဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတွင် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ ဟူ၍နှစ် ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသကဝါဒီပက္ခသည်ကား အနုလောမ ပစ္စနီလောမဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အသောဓန သောဓနဟူ၍ နှစ်ပါးပြား ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် အသောဓနကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား စတ္တာဒိအနုယောဂ ရာဂါဒိ အနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် စတ္တာဒိ အနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ထိုသည်ကား စက္ခာယတန သောတာယတန ဃာနာ ယတန အစရှိသောအားဖြင့် ဆယ်ပါးပြား၏။ ထိုအသောဓန နှောင်ကား သောဓနကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသောဓနသည်

ကား စက္ခာဒိအနုယောဂ ရာဂါဒိအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် စက္ခာဒိအနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကားစက္ခာယတနအစရှိသောဆယ်ပါးတည်း။ စက္ခာယတန အနုယောဂနောင်ကား ရာဂါဒိအစရှိသည့် ဆယ်ပါးကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား စက္ခာယတန အစရှိသောဆယ်ပါး၊ ရာဂအစရှိသော ဆယ်ပါးတည်း။ နဝတ္တဗ္ဗံသည်ကား ပရဝါဒိပက္ခတည်း။ ပုစ္ဆာနောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဖဿာနုယောဂ ဝေဒနာနုယောဂ သညာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးပြား၏၊ သိကောင်းပြီ။ ။ထိုနောင်ကား ဗောဓိပက္ခိယာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သမ္မပ္ပဓာန ဣဒ္ဓိပါဒ ဣန္ဒြိယ ဗလ မဂ္ဂ ဗောဇ္ဈင်ဟူ၍ ခြောက်ပါး၊

သတိပဋ္ဌာနကထာနိဋ္ဌိတာ။

၉-ဟောဝတ္ထိကထာ

၃၀၄။ အတီတံ၊ အတိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတီတံ၊ အတိတ်သည်ကား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ အတီတံ၊ အတိတ်သည်ကား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအယံဝိသဇ္ဇနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဧဝ၊ ထိုသို့မရှိသော။ အတီတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ သောဧဝ၊ ထိုသို့မရှိသော။ အတီတံ၊သည်။ နတ္ထိ၊ လော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊သော်။ ဧဝံ၊ သော်ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ သောဧဝ၊ ထိုသို့မရှိသော အတိတ်သည်သာလျှင်။ အတ္ထိ၊လော။ သောဧဝ၊ သော။ အတီတံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ လော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ အာမန္တာ၊ဟုတ်၏။ အတ္ထဒွော၊ ရှိသောအတိတ်သည်ရှိသလော။ နတ္ထဒွော၊မရှိသောအတိတ်သည် မရှိသလော။ နတ္ထဒွော၊ မရှိသော အတိတ်သည်မရှိလော။ အတ္ထဒွော၊ ရှိသောအတိတ်သည် ရှိသလော။ အတ္ထိဘာဝေါ၊ အတ္ထိဘော မည်သလော။ နတ္ထိဘာဝေါ၊ မည်

သလော။ နတ္ထိဘာဝေါ၊ မည်သလော။ အတ္ထိဘာဝေါ၊ လော။ အတ္ထီတိ ဝါ၊ အတ္ထိဟူ၍လည်းကောင်း။ နတ္ထီတိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ နတ္ထီတိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ အတ္ထီတိ ဝါ၊ အတ္ထိဟူ၍လည်းကောင်း။ ဧသေသ ဧသောဧသော ဧသောအတ္ထိ၊ သည်။ ဧသောနတ္ထိ၊ မည်သလော။ ဧသော ဝ၊ ထိုနတ္ထိသည်ပင်လျှင်။ အတ္ထိ၊ လော။ ။(အောက်မှာနှင့် အတူပင်။ အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်လည်း အတိတ်နှင့်အတူပင်)။ ။ကိန္တိ၊အသို့ဟူ၍ကား။ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။ ကိန္တိ၊ အသို့ဟူ၍ကား။ နတ္ထိ၊ မရှိသနည်း။ ရုတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧသောဧဝ၊ ထိုအတိတ်မမည် အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်မည်သောဓမ္မသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဧသောဧဝ၊ ထိုအနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်မည်၍ အတိတ်မမည်သောဓမ္မသည်။ နတ္ထိ၊ အတီတဘောအဖြစ်ဖြင့် မရှိသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ (သည်နည်းချည်းပေးလေ)။

ဥပလဗ္ဘော၊ ဥပလဗ္ဘတိကထာရင်း။ ပရိဟာနံ၊ ပရိဟာနိကထာရင်း။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ ဗြဟ္မစရိယ ဝါသကထာရင်း။ သြဓိသော၊ သြဓိသော ကထာရင်း။ ပရိညာကာမရာဂပ္ပဟာနံ၊ ပိုင်းခြား၍ ကာမရာဂ၏ပယ်ခြင်းကို ဟောသော ဇဟတိကထာရင်း။ သဗ္ဗမတ္ထိဝါဒေါ၊ သဗ္ဗမတ္ထီတိကထာရင်း။ အာယတနံ၊အာယတနစသည်ဟောသော အတီတခန္ဓာဒိကထာရင်း။ အတီတာနာဂတော၊ အတိတ်အနာဂတ်ကို။ သုဘာဂေါ၊ ဝေဘန်၍ပြသောကထာရင်း။ သဗ္ဗေဓမ္မာသတိပဋ္ဌာနာ၊ သဗ္ဗေဓမ္မာ သတိပဋ္ဌာနာအစပြု၍ ဟောအပ်သော သတိပဋ္ဌာနကထာရင်း။ ဟေဝတ္ထိဟေဝနတ္ထိ၊ ဟေဝတ္ထိဟေဝနတ္ထိကထာရင်းတည်း။

အမှာ

သတိပဋ္ဌာန ကထာနောင်ကား ဟေဝတ္ထိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာလဖြစ်သောဟေဝတ္ထိကထာ ခန္ဓာဖြစ်သော ဟေဝတ္ထိကထာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါး တွင်သော် ကာလဖြစ်သော ဟေဝတ္ထိ

ကထာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သာမည ဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခ ဝိသေသဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ထိုသုံးပါးတွင် အတိတ်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုအတိတ်သည်ကား အတီတသာမညာနုယောဂ အတီတဝိသေသာနုယောဂ ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် အတီတသာမညာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတီတံ အတ္ထီတိ ဟေဝတ္ထီတိ ဟေဝနတ္ထီ။ပ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုအတီတသာမညာနုယောဂနောင်ကား အတီတ ဝိသေသာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား သောဝတ္ထိ သောဝနတ္ထီတိ။အာမန္တာ။ပ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ အတိတ်နောင်ကား အနာဂတ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးလည်းကောင်းတည်း။ အနာဂတ်နောင်ကား ပစ္စုပ္ပန်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပစ္စုပ္ပန်သည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးလည်းကောင်းတည်း။ ဤကားသာမညတည်း။ သာမညနောင်ကား ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတီတဝိသေသ အနာဂတ ဝိသေသ ပစ္စုပ္ပန္နဝိသေသဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် အတီတဝိသေသကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညအတိတ်ဖြစ်သော ဝိသေသ ဝိသေသ အတိတ်ဖြစ်သော ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညအတိတ်ဖြစ်သော ဝိသေသကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတီတံဟေဝတ္ထိ ဟေဝနတ္ထီတိ အာမန္တာ။ ကိန္တတ္ထိကိန္တိနတ္ထီတိ အတီတံအတီတန္တိ။ပ။နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသအတိတ်ဖြစ်သော ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား သောဝတ္ထိ သောဝနတ္ထီတိ အာမန္တာ။ အတ္ထဋ္ဌောနတ္ထဋ္ဌော။ပ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ

တည်း။ အတိတ်နောင်ကား အနာဂတ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသနှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား ပစ္စုပ္ပန္နဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသနှစ်ပါးတည်း။ နဝတ္တဗ္ဗံစသည်ကား ပရဝါဒီ ပက္ခတည်း။ ထိုသည်ကား သာမညဝိသေသနှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရူပက္ခန္ဓာ သာမည ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သာမည သညာက္ခန္ဓာ သာမည သင်္ခါရက္ခန္ဓာ သာမည ဝိညာဏက္ခန္ဓာ သာမညဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် ရူပက္ခန္ဓာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညဖြစ်သောရူပက္ခန္ဓာ ဝိသေသဖြစ်သောရူပက္ခန္ဓာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပစ္စနီက စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပစ္စနီကကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနာ ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကားရူပံအတ္ထီတိတည်း။ ဝိသဇ္ဇနာဟူသော်ကား ဟောဝတ္ထိ ဟောဝနတ္ထီတိတည်း။ ထိုနောင်ကားအနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကားသေဝတ္ထိသေဝနတ္ထီတိတည်း။ ဝတ္ထုနောင်ကား အဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိဂ္ဂဟဥပနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော်နိဂ္ဂဟကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံတည်း။ ထိုနောင်ကား ဥပနာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမဥပနာ ပဋိလောမ၊ ဥပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ဥပနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဥပနာပါပနာရောပနာဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ဥပနာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။

ဥပနာဟူသော်ကား. ဟိဋ္ဌိရူပံအတ္ထီတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေနဝတရေ ဝတ္တဗ္ဗေသေဝတ္ထိ သေဝနတ္ထီတိတည်း။ အနုလောမ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ရူပံအတ္ထီတိ နောစဝတ္တဗ္ဗေ သေဝတ္ထိ သေဝနတ္ထီတိတည်း။ အနုလောမ ဥပနာ နှောင်ကား ပဋိလောမ ဥပနာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဥပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍သုံးပါးတွင်သော်ဥပနာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပဋိလောမ ဥပနာ ဟူသော်ကား နောစေပန ဝတ္တဗ္ဗေသေဝတ္ထိသေဝနတ္ထီတိတည်း။ ပဋိလောမပါပနာဟူသော်ကား နော်ဝတရေဝတ္တဗ္ဗေရူပံအတ္ထီတိတည်း။ ပဋိကမ္မစတုက္ကကား အထက်မှာနဝတ္တဗ္ဗံစသည်တည်း။

ရူပက္ခန္ဓာသာမညနှောင်ကား ရူပက္ခန္ဓာဝိသေသကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား သေဝတ္ထိသေဝနတ္ထိ။ပ။နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဝေဒနာ သညာသင်္ခါရ ဝိညာဉ်တို့မှာကား အတူချည်း။ ဤကားသာမညတည်း။ ထိုနှောင်ကားဝိသေသကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုဝိသေသသည်ကားဝေဒနာက္ခန္ဓာမူလီရှိသောရူပက္ခန္ဓာမူလဝိသေသသညာက္ခန္ဓာ မူလီရှိသော ရူပက္ခန္ဓာမူလ ဝိသေသ သင်္ခါရက္ခန္ဓာမူလီ ရှိသော ရူပက္ခန္ဓာမူလဝိသေသ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ မူလီရှိသော ရူပက္ခန္ဓာမူလ ဝိသေသဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် ဝေဒနာက္ခန္ဓာ မူလီရှိသော ရူပက္ခန္ဓာမူလဝိသေသကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသနှစ်ပါးတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ။သကဝါဒီပက္ခ နှောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ သကဝါဒီပက္ခနှင့် အတူချည်း။

ဟေဝတ္ထိကထာနိဋ္ဌိတာ။ မဟာဝဂ္ဂေါ။

ဒုတိယဝဂ္ဂ

၁-ပရူပဟာရကထာ

၃၀၇။ အရဟတော၊အရဟန္တာအား။ အသုစိ၊ မစင်သော။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ၊ သုက်၏လွှတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ။ (သိကောင်းပြီ)။

ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်သို့သောကြောင်းဖြင့်။ အရဟတော၊ အရဟန္တာအား။ အသုစိ၊မစင်သော။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ၊ သုက်၏လွှတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊နည်း။ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။သတိ၊ရှိသော်။မာရကာယိကာ၊ မာရ်အပေါင်း၏အသင်းအပင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊တို့သည်။ အရဟတော၊ အား။ အသုစိံ၊ သော။သုက္ကဝိဿဋ္ဌိံ၊သုက်၏လွှတ်ခြင်းကို။ ဥပသံဟရန္တိ၊ ကပ်၍ဆောင်ကုန်၏။ ဇာတိဝိသဇ္ဇနာ၊ဤသို့သောအဖြေသည်။ဟောတိ၊ ၏။မာရကာယိကာ၊မာရ်အပေါင်း၏အသင်းအပင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ အရဟတော၊အရဟန္တာအား။အသုစိံ၊မစင်သော။သုက္ကဝိဿဋ္ဌိံ၊သုက်၏လွှတ်ခြင်းကို။ဥပသံဟရန္တိ၊ကပ်၍ဆောင်ကုန်သလော။ ။ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ အာမန္တာ။ ပြော၍ကပ်၍ဆောင်၏။ (သိကောင်းပြီ)။

မာရကာယိကာ၊ မာရ်အပေါင်း၏ အပင်းအသင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။အတ္တနော၊မိမိ၏။ အသုစိံ၊မစင်သော။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိံ၊ ကို။ဥပသံဟရန္တိ၊ကပ်၍ဆောင်ကုန်၏။ အညေသံ၊ ရဟန္တာ နတ်မှတပါး တို့သည်။ အသုစိံ၊သော။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိံ၊ သုက်၏လွှတ်ခြင်းကို။ ဥပသံဟရန္တိ၊ကပ်၍ဆောင်ကုန်သလော။ပ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

လောမကူပေဟိ၊ အမွေးတွင်းတို့ဖြင့်။ အသုစိံ၊ မစင်သော။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိံ၊ ကို။ ဥပသံဟရန္တိ၊ ကပ်၍ဆောင်ကုန် သလော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။

၃၀၇။ မာရကာယိကာ၊ ကုန်သော‌ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ အရဟတော၊အား။အသုစိံ၊သော။သုက္ကဝိဿဋ္ဌိံ၊ကို။ဥပသံဟရန္တိ၊ လော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ။ ကိံကာရဏာ၊ အသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ အရဟန္တာ၊သည်။အသုစိံ၊ သော။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိံ၊ကို။ဥပသံဟရန္တိ၊ ကပ်၍ဆောင်ကုန်သနည်း။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။သတိ၊ရှိသော်။ အယံ၊ ငါကား။အရဟန္တော၊ ရဟန္တာကဲ့သို့သော။ နောအရဟန္တော၊ ရဟန္တာ မဟုတ်လော။ ဇာတိ၊ သို့။ဝိမတိံ၊ယုံမှားခြင်းကို။ ဂါဟယိဿာမ၊ကုန်အံ့။ အယံ ဝိသဇ္ဇနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အရဟတော၊ ရဟန္တာအား။ပ။ တဿ၊ထိုပုထုဇ္ဇဉ်အား။သတ္ထရိ၊ဘုရား၌။ ဝိမတိ၊ယုံမှားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ပ။

အရဟတော၊အား။အသုစိ၊သော။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ၊သည်။ကိဿ၊ အဘယ်၏။ နိဿန္ဒော၊ အကျိုးဆက်နည်း။အသိတ၊စားခြင်း။ပိတ၊ သောက်ခြင်း။ ခါယိတ၊ ခြင်း။ သာယိတဿ၊ လျက်ခြင်း၏။ နိဿန္ဒော၊ .အကျိုးဆက်တည်း။ ဇာတိအယံဝိသဇ္ဇနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ယေကေစိ၊အလုံးစုံသောသူတို့သည်။ အသန္တိ၊ စားတတ်ကုန်၏။ပိဝန္တိ၊ သောက်တတ်ကုန်၏။ခါယန္တိ၊ခဲတတ်ကုန်၏။ သာယန္တိ၊လျက်တတ်ကုန်၏။သဗ္ဗေသဉ္စေဝ၊ ထိုခပ်သိမ်းတို့သည်။ အသုစိ၊ သော။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ လော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

ဒါရကာ၊ တဆဲ့ငါးနှစ်သို့ မရောက်သေးသော သူငယ်တို့သည်။ အသန္တိ၊ စားတတ်ကုန်၏။ပ။ ဒါရကာနံ၊တို့အား။ အသုစိ၊ မစင် သော။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ၊သည်။ အတ္ထိ၊ သလော။.နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။

ပဏ္ဍကာ၊ ပဏ္ဍုက်တို့သည်ကား။ အသန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ အသန္တိ၊ ကုန်၏။ ပိဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ခါယန္တိ၊ ကုန်၏။ သာယန္တိ၊ကုန်၏။ ဒေဝတာနံ၊ တို့အား။ အသုစိ၊ သော။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ၊သည်။ အတ္ထိ၊လော။ပ။

၃၀၉။ တဿ၊အား။အာသယော၊တည်ရာသည်။အတ္ထိ၊လော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ အရဟတော၊ အား။ ဥပ္ပန္နော ရပသာဝေါ၊ သည်။ အသိတပီတခါယိတသာယိတဿ၊စားခြင်းသောက်ခြင်းလျက်ခြင်း၏။ နိဿန္ဒော၊ အကျိုးဆက်လော။ တဿ၊ထိုရဟန္တာအား။အာသယော၊ တည်ရာသည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။အာမန္တာ။ပ။

အရဟတော၊ ရဟန္တာအား။ ဥပ္ပန္နော ရပသာဝေါ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်သည်။ အသိတပီတခါယိတ သာယိတဿ၊ စားခြင်း သောက်ခြင်း လျက်ခြင်း၏။ နိဿန္ဒော၊ တည်း။တဿ၊ထိုရဟန္တာ အား။ အာသယော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

၃၁၀။ ပုတ္တသမ္ဘာဓသယနံ၊ သားသမီးတို့နှင့် ကျဉ်းမြောင်း သောနေခြင်းသည်။ အဇ္ဈာဝသေယျ၊ နေရာသလော၊ ကာသိက စန္ဒနံ၊ ကာသိကရာဇ်တိုင်း၌ဖြစ်ကုန်သော ပုဆိုးစန္ဒကူးတို့ကို။ ပစ္စနုဘဝေယျ၊ ခံစားရာသလော။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်းနံ့သာ ပျောင်းတို့ကို။ ဓာရေယျ၊ ဆောင်သလော။ (သိကောင်းပြီ)။

ဥဋ္ဌိန္နမှုလောနနှ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောမူလရှိသည်မဟုတ်လော။ တာလာဝတ္ထုကတော၊ ထန်းရာကဲ့သို့ပြုအပ်သည် မဟုတ်လော။ အနဘာဝံကတော၊ မဖြစ်သေးသောဖြစ်ခြင်းရှိသည်မဟုတ်လော။ အာယတိံ၊ နောင်သောအခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မဖြစ်သေး သောသဘောရှိသည်မဟုတ်လော။ (သိကောင်းပြီ)။

၃၁၂။ သဓမ္မကုသလဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဓမ္မနှင့် တကွသော ကုသိုလ်သည်။ အရဟတော၊ အား။ပ။

ပရဓမ္မ ကုသလဿ၊ သမာပတ်ရှစ်ပါးနှင့်တကွသောဓမ္မသည်။ အရဟတော၊ အား။ အသုစိ၊ မစင်သော။ သုက္ကဝိသဋ္ဌိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ပ။

၃၁၃။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည် ဖြစ်၍။ သတော၊ အောက်မေ့တတ်သော သတိရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ အဆင်အခြင်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဒ္ဒံ၊သို့။ ဩက္ကမန္တိ၊ သက်

ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ အသုစိ၊မစင်သော။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ သည်။ နမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ပ။ အင္ဂနံ၊ ဇနကအကြောင်း မဟုတ်။ အနဝကာသော၊ ဥပတ္ထမ္ဘက အကြောင်းမဟုတ်။ပ။

အမှာ ယောဝတ္ထိကထာနောင်ကား ပရူပဟာရ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ သက ဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေး ဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂါဒိအနုယောဂ ကေန ဋ္ဌေနာဒိအနုယောဂ ကိံကာရဏာဒိအနုယောဂ ကိဿနိဿန္ဒာဒိ အနုယောဂ မေထုနာဒိ အနုယောဂ ရာဂပ္ပဟာနာဒိ အနုယောဂ မောဇ္ဈင်္ဂါဒိ အနုယောဂ ဝီတရာဂါဒိအနုယောဂ သမ္ဘကုသလာဒိ အနုယောဂ သုတ္တသာဓနဟူ၍ ဆယ်ပါးပြား၏။ ထိုဆယ်ပါးတွင် ရာဂါဒိအနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓအရဟန္တာနုယောဂ မိဿကပုထုဇ္ဇနာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး ပြား၏။ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓအရဟန္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနု လောမပဉ္စက စသောအားဖြင့် ငါးပါးတည်း။ အနုလောမ နောင် ကား ပဋိလောမကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု၊ အဝတ္ထု ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထု နှစ်ပါး တွင်သော်အနနုယောဂဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည် ကား ပုစ္ဆာပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ပုစ္ဆာဟူသော်ကား အတ္ထိအရဟတော အသုစိ သုက္က ဝိဿဋ္ဌိတိတည်း။ သကဝါဒီ ပုစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ပုထုဇ္ဇနမိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို

ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ရာဂါဒိအနုယောဂနောင်ကား ကေန ဋ္ဌေနာဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓဖြစ်သော မာရကာယိကာနုယောဂ မိဿကဖြစ်သော မာရကာယိကာနုယောဂ လောမကူပါနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင်သော် သုဒ္ဓဖြစ်သော မာရကာယိကာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလုံ ပဋိလုံနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလုံကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာရဏဝတ္ထု ဖလဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ကာရဏဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ဝိသဇ္ဇနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား ကေနဋ္ဌေန အရဟန္တာတိတည်း။ ဝိသဇ္ဇနာဟူသော်ကား မာရကာယိကာ ဒေဝတာ။ပ။ ဥပသံဟရန္တီတိတည်း။ ကာရဏအနုယောဂ နောင်ကား ဖလအနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂ အနုယောဂ နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား မာရကာယိကာဒေဝတာ ဥပသံဟရန္တီတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူသော်ကား အတ္ထိမာရကာယိကာ ဒေဝတာ။ပ။နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ အနုလုံနောင်ကား ပဋိလုံကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား မာရကာယိကာဒေဝတာ။ပ။ ဥပသံဟရန္တီတိ။ အာမန္တာ။ နတ္ထိမာရကာယိကာနံ ဒေဝတာနံ အသုစိသုက္ကဝိဿဋ္ဌီတိ။ အာမန္တာ။ ဟဉ္စိနတ္ထိ။ပ။ ဥပသံဟရန္တီတိတည်း။ သုဒ္ဓဖြစ်သော မာရကာယိက နောင်ကား မိဿကဖြစ်သော မာရကာယိကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါးတည်း။ လောမကူပါနုယောဂ တချက်သာ ကေနဋ္ဌေနာဒိ အနုယောဂနောင်ကားကို ကာရဏာဒိ

အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အရဟန္တာ နုယောဂ ပုထုဇ္ဇနာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အရဟန္တာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညာနုယောဂ ဝိသေသာနုယောဂ နှစ် ပါးတွင်သော် သာမညကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသာမည နောင်ကား ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ဤနှစ်ချက်ကား အနုလုံ တည်း။ အနုလုံနောင်ကား ပဋိလုံကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန် သော်ကား အရဟတော ဝိမတိတိအာမန္တာ။ နတ္ထိအရဟတော။ပ။ ဓမ္မေသုဝိမတိတိ။ အာမန္တာ။ ဟန္ဒိနတ္ထိ အရဟတော။ပ။သတ္ထုရိဝိမ တိတိတည်း။ အရဟန္တာ နုယောဂနောင်ကား ပုထုဇ္ဇနာနုယောဂ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါး တွင်သော် အနုလောမကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။သိကောင်းပြီ။ ဤကား ကိံကာရဏာဒိ အနုယောဂတည်း။ထိုနောင်ကား ကိဉ္စိ နိဿန္ဒာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သမ္ဗေ သဇ္ဇေဝါနုယောဂ ဒါရကာနုယောဂပဏ္ဏတ္တိကာနုယောဂဒေဝတာ နုယောဂ အာသယာနုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် သမ္ဗေ သဇ္ဇေဝါ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပစ္စနိကသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပစ္စနိကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ် ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အန နုယောဂဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သာမည ဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထု ဝိသေသဖြစ်သော အနနုယောဂ ဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ဝိသေသ၌လည်း ပုစ္ဆာ ဝိသဇ္ဇနာတည်း။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား အရဟတော အသုစိ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ ကိဉ္စိနိဿန္ဒောတိတည်း။ ဝိသဇ္ဇနာ ဟူသော်ကား

အသိတ ပီတခါယိတသာယိတဿ ကိဿ နိဿန္ဒောတိ တည်း၊ အနုနယော ဂ ဝတ္ထုနှောင်ကား အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာရဏ ဖလနှစ်ပါးတည်း။ ကာရဏ၌လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ (ဒါရကာနုယောဂ ပဏ္ဏုကာနုယောဂ ဒေဝတာနုယောဂတို့ကိုကား သိကောင်းပြီ)။

အာသယသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သုဒ္ဓကား တချက်သာတည်း။ မိဿက၌ကား အနုလုံ ပဋိလုံဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဤကား ကိဿနိဿန္ဒာ နုယောဂတည်း။ ထိုနှောင်ကား မေထုနာဒိ အနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿက နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အနုလောမ ပဉ္စက အစရှိသော ငါးပါးတည်း။ ပဋိကမ္မ စတုက္ကကား နဝတ္တမ္ဗိစသည်တည်း။ ထိုနှောင်ကား မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုသုံးချက်သည်ကား မေထုနာဒိအနုယောဂတည်း။ ထိုနှောင်ကား ရာဂပ္ပဟာနာဒိအနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂပ္ပဟာနာနုယောဂ ဒေါသပ္ပဟာနာ နုယောဂ မောဟပ္ပဟာနာနုယောဂ၊ ပ။ အနောတ္တပ္ပပ္ပဟာနာနုယောဂ စသော အားဖြင့် ဆယ်ပါးပြား၏။ ဤကား ရာဂပ္ပဟာနာနုယောဂ တည်း။ ထိုနှောင် မောဇ္ဈင်္ဂါနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂပ္ပဟာန ဒေါသပ္ပဟာနစသော ဆယ်ပါးတွင် ရာဂပ္ပဟာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မဂ္ဂမူလီရှိသော ရာဂပ္ပဟာန သတိပဋ္ဌာနမူလီရှိသော ရာဂပ္ပဟာန သမ္မပ္ပဓာနမူလီရှိသော ရာဂပ္ပဟာန ဣဒ္ဓိပါဒမူလီရှိသော ရာဂပ္ပဟာနမူလ ဣန္ဒြိယမူလီရှိသော ရာဂပ္ပဟာနမူလ ဗလမူလီရှိသော ရာဂပ္ပဟာနမူလ မောဇ္ဈင်္ဂမူလီရှိသော ရာဂပ္ပဟာနမူလဟူ၍ ခုနစ်ပါးတွင်သော် မဂ္ဂမူလီရှိသော ရာဂပ္ပဟာနမူလကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော် အတ္ထိအရဟတော။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ဒေါသမူလရှိသည်ကို ဟောတော်မူ၏။ ဤ၌ မဂ္ဂ သတိပဋ္ဌာန သမ္မပ္ပဓာန ဇ္ဈာနင်္ဂ ဇ္ဈာနိန္ဒြိယ ဗလ ဗောဇ္ဈင်္ဂဟူ၍ ခုနစ်ပါးမူလီထည့်၍ ဟောရာ၌ မဂ္ဂမူလီထည့်သော ဒေါသပ္ပဟာန မူလကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ။)

ကြွင်းသောမောဟပ္ပဟာန အစရှိသောရှစ်ပါးတွင် တပါးပါး၌ ခုနစ်ပါး ခုနစ်ပါးစီချည်းထည့်၍ ဟောလေ။ ဤကား ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒိ အနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိတရာဂါဒိအနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝိတရာဂ ဝိတဒေါသ ဝိတမောဟ ဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ဝိတရာဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ရုံး၍ထားလေသည် ခွဲ၍ဟောလေ။ ဤကား ဝိတ ရာဂါဒိအနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား သမ္မကုသလာဒိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သော် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနု လောမတချက် ပဋိလောမတချက်တည်း။ အနုလောမသည်ကား ဝဋ္ဋ အဝဋ္ဋဟူ၍ နှစ်ပါး တွင်သော် ဝဋ္ဋကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂ ဝဋ္ဋ အနုယောဂ ဝဋ္ဋဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝဋ္ဋကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာရဏဖြစ်သော အနနုယောဂ ဝဋ္ဋ ဖလဖြစ်သော အနနုယောဂဝဋ္ဋဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ကာရဏဖြစ်သော အနနုယောဂဝဋ္ဋကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ဝိသဇ္ဇနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာဟူသော် ကား အတ္ထိအရဟာတော အသုစိသုက္ကဝိဿဋ္ဌိတည်း။ ဝိသဇ္ဇနာ ဟူသော်ကား သမ္မကုသလဿအရဟာတော အတ္ထိအသုစိသုက္က ဝိဿဋ္ဌိတိတည်း။ ပရမ္မကုသလဿ အရဟာတောနတ္ထိ အသုစိ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိတိတည်း။ ထိုနောင်ကား ဖလကို ဟောတော်မူ၏။ ဖလဟူသော်ကား သမ္မကုသလဿအရတော အတ္ထိ အသုစိ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိတိအာမန္တာတည်း။ အနုယောဂဝဋ္ဋ နောင်ကား

အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

ဤနှစ်ချက်သည်ကား သုဒ္ဓတည်း။ ထိုသုဒ္ဓနောင်ကား မိဿက ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါး တွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ရာဂပ္ပဟာနာဒိအနုယောဂ ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒိ အနုယောဂ ဝိတ ရာဂါဒိအနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ရာဂပ္ပဟာနာဒိ အနု ယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂ ဒေါသ အစရှိသောအားဖြင့် ဆယ်ပါးပြား၏။ ထို ဆယ်ပါးတွင်သော် ရာဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ဗောဓိပက္ခိယာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂ အစရှိသော ဆယ်ပါးတွင် တပါးပါး၌ မဂ္ဂမူလီ ရှိသည် သတိပဋ္ဌာနမူလီရှိသည် သမ္မပ္ပဓာနမူလီရှိသည် ဣဒ္ဓိပါဒ မူလီရှိသည် ဣန္ဒြိယမူလီရှိသည် ဗလမူလီရှိသည် ဗောဇ္ဈင်္ဂမူလီ ရှိသည်ဟူ၍ ခုနစ်ပါးတွင်သော် မဂ္ဂမူလီရှိသော ရာဂပ္ပဟာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ။ထိုနောင်ကား ဝိတရာဂါ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂ ဒေါသ မောဟဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

ဤသုံးပါးသည်ကား မိဿကတွင် အနုလုံတည်း။ အနုလုံ နောင်ကား ပဋိလုံကိုဟောတော်မူ၏။ အနုလုံနှင့်အတူပင်။ ဤ ကား အထက်ကုသလာဒိအနုယောဂတည်း။ထိုနောင်ကား သုတ္တ သာဓနကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမပစ္စနီက အစရှိ သောအားဖြင့် ငါးပါးပြား၏။ ထိုနောင်ကား ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပစ္စနီကစသော ငါးပါး တည်း။ ပုစ္ဆာနောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ (သိ ကောင်းပြီ)။

ပရူပဟာရကထာနိဋ္ဌိတာ။

၂-အညာဏကထာ

၃၁၄။ အရဟတော၊အား။ အညာဏံ၊ မသိသောဉာဏ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ။ပ။

သန္တိ၊ အိမ်ခြံဝင်ကို။ ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရာသလော။ နိလ္လောပံ၊ လုယက်ခြင်းသို့။ ဟရေယျ၊ ဆောင်သလော။ ဧကာဂါရိယံ၊ တအိမ်တည်း၌ ကုတ်စားခြင်းကို။ ကရေယျ၊ပြုသလော။ပရိပန္ထေ၊ ခရီးဆုံ၌၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်သလော။ ပရိပန္ထေတိဋ္ဌေယျ၊ ရန်သူကို သည် သတ်သလော။ ပရဒါရံ၊ သူတပါး သားမယားသို့လည်း။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားသလော။ ဂါမဃာတံ၊ ရွာ၌ လုယက်ခြင်းကို။ ကရေယျ၊ လော။ နိဂမဃာတံ၊ နိဂုံး၌လုယက်ခြင်းကို။ ကရေယျ၊ လော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ ပ။

၃၁၇။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။အဟံ၊သည်။ဇာနတော၊သိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပဿတော၊ မြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းကို။ ဝဒါမိ၊ ၏။ အဇာနတော၊ မသိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အပဿတော၊ မမြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းကို။ နောဝဒါမိ၊ မဆို။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့။ ကိဉ္စ၊ အသို့။ ဇာနတော၊ သိအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကိံ၊ အသို့။ ပဿတော၊ မြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယော၊ ကုန်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ရူပံ၊ ရုပ်တည်း။ ပ။ ရူပဿ၊ ရုပ်၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ပ။ ရူပဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနတော၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ (စသည်ပြန်လေ) ပ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံကို။ အနဘိဇာနံ၊မသိ။ အပရိဇာနံ၊ မပိုင်းခြား။ အဝိရာဇယံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြူနှင့်မကင်း။ အပ္ပဇဟံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြူကိုမစွန့်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဒုက္ခ၏ကုန်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ အဘဗ္ဗော၊မထိုက်။ပ။

သဒ္ဒသနသမ္မဒါယ၊ သောတာပတ္တိမဂ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ သဟာဝ၊ တကွလျှင်။ အဿ၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်အား။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့ကို။ ဇဟိတာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေ၊ ထိုဓမ္မတို့သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ ဝိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာသည်လည်းကောင်း။ သီလဗ္ဗတံဝါပိ၊ ဂေါသီလ ဂေါဝတအားဖြင့် အကျင့်ရှိသော ဓမ္မသည်လည်းကောင်း။ ယံကိဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်းသော ဓမ္မသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ဇဟိတာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ အပါယေဟိစ၊ တို့မှ။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ၏။ ဆစ၊ ကုန်သော။ အဘိဋ္ဌာနာနိ၊ မာတုဃာတက ပိတုဃာတက အရဟန္တဃာတက သံဃဘေဒက ဗုဒ္ဓလောဟိတကဟူ၍ ပဉ္စာနန္တရိယကံ အညသတ္ထာရုဒ္ဒေသ တို့ကို။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။

အမှာ အညသတ္ထာရုဒ္ဒေသ ဟူသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုသာဆရာဟူ၍ ဘုရားမြတ်စွာကို ပဋိပက္ခ မှတ်လေသည်ကိုလျှင် အညသတ္ထာရုဒ္ဒေသဟူသတည်း။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယသ္မိံသမယေ၊ အကြင် ရောအခါ၌။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာ့တပည့်သား၏။ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြူကင်းထသော။ ဝီတမလံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေး ကင်းထသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ ဓမ္မစက္ခုသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ ယံကိဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်းသော ဓမ္မသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်သော သဘောရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော။ တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ဓမ္မသည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ နိရောဓဓမ္မမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒဿနသမ္ပဒါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ ဖြစ်ခြင်းနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရိယသာဝကဿ၏။ တီဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သညောဇနာနိ၊ သညောဇဉ်တို့ကို။ ပဟီယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ပ။

အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ ဇုတ္တိပုရိသာနံ၊တို့၏။ နာမဂေါတ္တံ၊ အမည်အမျိုးကို။ နဇာနေယျ၊ မသိသည် မဟုတ်လော။ မဂ္ဂါမဂ္ဂံ၊

အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို။ နဇာခနေယျနနု၊ မသိသည် မဟုတ်လော။ပ။

အမှာ ပရူပဟာရကထာ နောင်ကား အညာဏ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထို နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား အဝိဇ္ဇာဒိဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခ အညာဏပကတိဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခသတ္တာရာဒိ ဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခ ရာဂပ္ပဟီနာဒိ ဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခ မောမိပက္ခိယဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခ ဝိတရာဂါဒိဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခ သမ္မေကုသလာဒိ ဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခ သုတ္တာဟရဏဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခဟူ၍ ရှစ်ပါး ပြား၏။ ထိုတွင် အဝိဇ္ဇာဒိ အနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ထိုသည်ကား သုဒ္ဓမိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသုဒ္ဓတွင်သော် အနုလုံတချက်ပဋိလုံ တချက်မိဿက၌ အနုလုံတချက် ပဋိလုံတချက် ၎င်းမလေးချက် သည်ကား အဝိဇ္ဇာဒိအနုယောဂတည်း။ထိုနောင်အညာဏပကတိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သုဒ္ဓမိဿကနှစ်ပါး တွင်သော် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတည်း။မိဿက၌ သော်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ (သိ ကောင်းပြီ)။

ဤကား အညာဏပကတိ အနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား သတ္တာရာဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓမိဿက နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမ တချက်တည်း။ ဤကား သုဒ္ဓတည်း။ ထိုသုဒ္ဓနောင်ကား မိဿကကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလုံတချက် ပဋိလုံတချက် ဤသုဒ္ဓနှစ်ချက်

မိဿကနှစ်ချက် ဤလေးချက်သည်ကား သဥ္ဇာရာဒိ အနုယောဂ မည်၏။ ထိုနောင်ကား ရာဂပ္ပဟီနာဒိအနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂပ္ပဟီနာဒိအနုယောဂအစရှိသောအားဖြင့် ဆယ်ပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား မောဓိပက္ခိယ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မဂ္ဂမူလိရှိသော ရာဂပ္ပဟာနမူလ သတိပဋ္ဌာနမူလိရှိသော ရာဂပ္ပဟာနမူလ သမ္မပ္ပဓာနမူလိရှိသော ရာဂပ္ပဟာနမူလ ဣဒ္ဓိပါဒမူလိရှိသော ရာဂပ္ပဟာနမူလ ဣန္ဒြိယ မူလိရှိသော ရာဂပ္ပဟာန မူလ ဗလမူလိ ရှိသော ရာဂပ္ပဟာနမူလ ဗောဇ္ဈင်္ဂမူလိရှိသော ရာဂပ္ပဟာနမူလဟူ၍ ရာဂမူလိရှိရာ၌လည်း ခုနစ်ချက် ဟောရ၏။ ဒေါသမူလိ အစရှိသည်၌ တချက်ချက်တွင် ခုနစ်ချက် ခုနစ်ချက်စီချည်း ဟောလေ။ ထိုနောင်ကား ဝိတရာဂကို ဟောတော်မူ၏။ လောဘ ဒေါသ မောဟ သုံးပါးလုံးကို တချက်တည်းဟောလေ။ ထိုနောင်ကား သမ္မကုသလာဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓမိဿက နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ သုဒ္ဓသည်ကား အနုလုံတချက် ပဋိလုံတချက်တည်း။ မိဿက၌ မူသော်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါးတွင် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အနုလောမတုံသည်လည်း ရာဂပ္ပဟာနာဒိအနုယောဂ မောဓိပက္ခိယ ဝိတရာဂဟူ၍ သုံးပါး။ ရာဂပ္ပဟာနာဒိသည်လည်း ရာဂ ဒေါသ မောဟ အစရှိသောအားဖြင့် ဆယ်ပါးတည်း။ မောဓိပက္ခိယ၌လည်း ရာဂ ဒေါသ မောဟ အစရှိသော ဆယ်ပါးတည်း။ တပါးပါး၌မဂ္ဂ သတိပဋ္ဌာန အစရှိသော ခုနစ်ပါး ခုနစ်ပါးစီချည်း ဟောတော်မူ၏။ ဝိတရာဂ၌သော်ကား လောဘ ဒေါသ မောဟတို့ကို တချက်တည်း ဟောတော်မူ၏။ ဤကား မိဿက၌အနုလုံတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိလုံကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂပ္ပဟာနာဒိအနုယောဂ မောဓိပက္ခိယ အနုယောဂ ဝိတရာဂဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ အနုလုံနှင့်အတူပင်ချည်း။ ထိုနောင်ကား သဥ္ဇာ ဟာရဏကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်

ကား ခန္ဓာဖြစ်သောသုံ့တ္တာဟရဏာ သဗ္ဗဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏာ ရတနဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏာ ဓမ္မစက္ကဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏာ ဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)။

သကဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တုမ္ဗအတ္ထိအရဟတောအညာဏန္တိ အာမန္တာ။ နနုအရဟာ ရူတ္တိပုရိသာနံ နာမဂေါတ္တံနဇာနေယျ။ ပ။ အရဟတော အညာဏံတည်း။ ဤကားပုစ္ဆာတည်း။ ပုစ္ဆာနောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခကား အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အရဟာ့ရူတ္တိပုရိသာနံ အစရှိသည်တည်း။

အညာဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-ကင်္ခါကထာ

၃၂၁။ ယဒါ-ယသ္မိံကာလေ၊ အကြင်ရောအခါ၌။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်ထသော။ အာတာပိနော၊ သမ္မပ္ပဓာန် တည်းဟူသော ဝီရိယရှိထသော။ ဈာယတော၊ အာရမ္မဏ လက္ခဏအားဖြင့် ပြင်းစွာ ရှုပြီး ထသော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးထသော။ ခီဏာသဝဿ၊ရဟန္တာအား။ ဓမ္မာ၊ အနုလုံဖြစ်သော ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ကို သိတတ် သော ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မတို့သည်။ ဓမ္မာ၊ အနုလုံဖြစ်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို သိခြင်း အကြောင်း ဖြစ်သော သစ္စာဓမ္မ တို့သည်။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုရောအခါ၌။ အဿတာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘော ရှိထသော။ အာတာပိနော၊ သော။ ဈာယတော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ။ သော။ ခီဏာသဝဿ၊ အား။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းတို့သည်။ ဝပယန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်ဟူမူ

ကား။ သဟေတုမမ္မိ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ထသော အဝိဇ္ဇာအစရှိသောဓမ္မတို့၏ သမိရအစရှိသော အကျိုးတရားကို။ယတော၊ အကြင့်ကြောင့်။ ပဇာနာတိ၊အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဉတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းတို့သည်။ ဝပယန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏။ပ။

ပစ္စယာနံ၊အဝိဇ္ဇာအစရှိသော အကြောင်းတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ရာကုန်ကြောင်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ အဝေဒိ၊သိပြီ။ (အောက်ကအနက်အတိုင်းပေးလေ)။

သူရိယော၊ နေသည်။ အန္တလိက္ခံ၊ ကောင်းကင်ကို။ ဩဘာသယံ-ဩဘာသယန္တော၊ ထွန်းပသည်ဖြစ်၍။ တမံ၊ အမိုက်ကို။ ဝိဓူပယံ-ဝိဓူပယန္တော၊ ဖျောက်သည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိဣဝ၊ တည်ဘိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ လည်းကောင်း။ မာရသေနံ၊ မာရ်နတ်တည်းဟူသော စစ်သည်ကို။ ဝိဓူပယံ-ဝိဓူပယန္တော၊ဖျောက်သည် ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

ဗျာယိနော၊ အာရမ္မဏလက္ခဏအားဖြင့်ပြင်းစွာရှုပြီးထသော။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်ထသော။ မြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရန္တော၊ ကျင့်သော။ ခီဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာသည်။ ဇုမဝေါ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်းကောင်း။ ဟူရံဝေါ၊ နဂါးဂဠုန် အစရှိသော တမလွန်ဘဝ၌ လည်းကောင်း၊ သကဝေဒိယာဝေါ၊ မိမိမှုလည်း ခံစားအပ်ထသော။ ပရဝေဒိယာဝေါ၊ တပါးသောသူသည်မှုလည်း ခံစားအပ်ထသော။ ယာကာစိ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။တာကင်္ခါ၊ ထိုသို့ယုံမှားခြင်းတို့ကို။ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်ပြီ။

ကင်္ခါဘူတေသု၊ ယုံမှားခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်ထသော။ ပါဏီသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ယေ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ကင်္ခါ၊ယုံမှားခြင်းတို့ကို။ သမတိက္ကန္တာ၊ လွန်မြောက် ကုန်၏။ အသံသယာ၊ ယုံမှားကင်းကုန်၏။ ဝိသံယုတ္တာ၊ အထူးသဖြင့် ယုံမှားကင်းကုန်

၏။ တေသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော အလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ များသောအကျိုးရှိ၏။

ဇာနိန္ဒ၊ လူတို့ကိုအစိုးရသောမင်းမြတ်။ ဗွေ့ သာဝ ကေသု၊ တို့တွင်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ သာဝကော၊ သာဝက သည်။ တေဒိသိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဓမ္မပ္ပကာသနော၊ ဓမ္မပ္ပကာသနကို ပြုခြင်းသည်။ ကိံနုတ္ထိ၊ အဘယ့်ကြောင့် မရှိသ နည်း။ အတ္ထေဝ၊ ရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။တတ္ထ၊ ထိုပကာသနကိုပြုခြင်း ၌။ ကိံကင်္ခတိ၊ အဘယ်ကြောင့် ယုံမှားအံ့နည်း။ နကင်္ခတိ၊ မယုံမှား။ နိတိဏ္ဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆံ၊ ကူးမြောက်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာရှိထသော။ ဝိစိကိစ္ဆာဆိန္နံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာ ရှိထသော။ ဇိနံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော မာရ်နတ်ကို အောင်ပြီးထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန် ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ဣတိအယံသုတ္တန္တော၊ ဤသို့သောသုတ္တန်သည်။ အတ္ထေဝနနု၊ ရှိသည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ရှိသည်ဟုတ်၏။

အမှာ အညာဏ ကထာနောင်ကား ကင်္ခါကထာကို ဟော တော်မူ၏။ထိုကင်္ခါ ကထာသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာ ဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်ပုစ္ဆာကိုမှ ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါး တွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည် ကား ဝိစိကိစ္ဆာဒိ အနုယောဂသကဝါဒီပက္ခ သတ္တရိကင်္ခါဒိအနု ယောဂ သကဝါဒီပက္ခ ရာဂပ္ပဟိနာဒိ အနုယောဂ သကဝါဒီ ပက္ခ မောဓိပက္ခိယ အနုယောဂ သကဝါဒီပက္ခ ဝီတရာဂ အနုယောဂ သကဝါဒီပက္ခ သမ္မကုသလာဒိ အနုယောဂ သက ဂါဒီပက္ခ သုတ္တာဟရဏ ဟူ၍ ခုနစ်ပါး ပြား၏။ ထို ခုနစ်ပါးတွင် ဝိစိကိစ္ဆာဒိ အနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါး။ သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ မိဿကသည်လည်း

အနုလောမတချက်။ ပဋိလောမတချက်တည်း။ သတ္တာရာဒိကမ္ဘိနုယောဂသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါး။ မိဿကသည်ကား အနုလောမ ဝဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ ရာဂါဒိအနုယောဂ သည်ကား ရာဂ ဒေါသ မောဟ အစရှိသော အားဖြင့်ဆယ်ပါး လည်းကောင်း ဘော်၍ဟောလေ။ ဗောဓိပက္ခိယ သည်ကား ရာဂအစရှိသည် ဆယ်ပါးတွင် တပါးပါး၌ မဂ္ဂဘာဝိတ သတိပဋ္ဌာန ဘာဝိတ သမ္မပ္ပဓာန ဣဒ္ဓိပါဒ ဣန္ဒြိယ ဗလဗောဇ္ဈင်ဟူ၍ ခုနစ်ပါးခုနစ်ပါးစီ ချည်းထည့်၍ဟောလေ။ ဝီတရာဂကိုကား သိကောင်းပြီ။ သမ္မကုသလာဒိ အနုယောဂသည်ကား ရာဂပ္ပဟာ ဖြစ်သော သမ္မကုသလ ဗောဓိပက္ခိယဖြစ်သော သမ္မကုသလဝီတရာဂဖြစ်သော သမ္မကုသလဟူ၍သုံးပါး အနုလောမတချက်။ ပဋိလောမ၌လည်း တချက်။ အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍လည်းနှစ်ပါး ကုသလဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ အောက်မှာနှင့်အတူပင်။ပဋိလောမ၌လည်းသုံးပါး လည်းကောင်း သုတ္တာဟရဏသည်ကား ခန္ဓာဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏ သဗ္ဗဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏ ရတနဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏ ဓမ္မစက္ခုဥဒပါဒိဖြစ်သောသုတ္တာဟရဏ ယဒါဟဝေစသော သုတ္တာဟရဏဟူ၍ ခြောက်ပါးတည်း။ သကဝါဒိပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ စသည်တည်း။ ဤရွေ့သည်ကား ပုစ္ဆာ။ပုစ္ဆာနောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာ ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခသည်ကား အထူး မရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အရဟာဇုတ္တိပုရိသာနံ နာမဂေါတ္တံကခေယျ။ ပ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ တည်း။

ကမ္မိကထာနိဋ္ဌိတာ။

၄-ပရိဝိတာရဏကထာ

၃၂၂။ အရဟတ္တော၊ အား။ပရိဝိတာရဏာ၊ တပါးသောသူသည်သိစေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊သလော။ အာမန္တာ။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ ပရနေယျော၊ တပါးသောသူသည် သိစေအပ်သလော။ပရပတ္တိယော၊ တပါးသောသူသည်ယုံမှားစေအပ်သလော။ ပရပစ္စယော၊ တပါးသောသူသည် အကြောင်းရှိသလော။ ပရပဋိဗဒ္ဓါ၊ တပါးသောသူနှင့် စပ်၍သိသလော။ ယံမုဋ္ဌော၊ တွေဝေသည်ဖြစ်၍။ အသမ္ပဇာနော၊ အဆင်အခြင်မရှိသည်ဖြစ်၍။ နဇာနာတိ၊ မသိသလော။ နပဿတိ၊ မမြင်သလော။ ဉတ်ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ—နဟိဝတ္တဗ္ဗော။ မဆိုအပ်။ (အောက်နှင့်အတူချည်း)။

၃၂၃။ ကေနက၊ အိုကေနက။ လောကေ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကိုလည်း။ အဘိဇာနမာနော၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်ပြီလော။ အဟံ၊ ငါသည်။ကထံကထီ၊ သို့လောသို့လော ဟူ၍ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပမောစနာယ၊ လွှတ်ခြင်းငှါ။ နဂမိဿာမိယထာ၊ မလာသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ တုဝံ၊ သင်သည်။ ဣမံသြဃံ၊ ဤသြဃကို။ တာရေသိ၊ ကူးခပ်စေလော။

အမှာ ထိုပရိဝိတာရဏကထာသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ သကဝါဒီပက္ခသည်ကား ပရနေယျာဒိဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခ သတ္တရိပရိဝိတာရဏာဒိသကဝါဒီပက္ခ ရာဂပ္ပဟီန ဗောဓိပက္ခိယ ဝိတရာဂသမ္မ ကုသလာဒိ အနုယောဂသုတ္တာဟရဏဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ အတူပင်။ သုတ္တာဟရဏ စက္ခုအနုယောဂမှာကား ခန္ဓာသုတ္တာဟရဏ သစ္စသုတ္တာဟရဏ သမ္ပဇာနာဒိသုတ္တာဟရဏ ရတနသုတ္တာဟရဏ ဓမ္မစက္ခုဥဒ္ဒ

ပါဒိသုတ္တာဟရဏကောဏသုတ္တာဟရဏဟူ၍ ခြောက်ပါးတည်း။ ထိုကား ပရဝါဒီပက္ခကိုဟောတော်မူ၏။ ဤကားပုစ္ဆာတည်း။ ထို ပုစ္ဆာနှောင်ကားပဋိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။
ပရဝိတာရဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-ဝစီဘေဒကထာ

၃၂၆။ ။ပ။သမ္ဘတ္တ၊ ခပ်သိမ်းသောဘဝ၌။ သမာပန္နာနံ၊ သမာပတ်ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း။ ဝစီဘေဒေါ၊နှုတ်မြွက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊သလော။ပ။ သဗ္ဗဒါ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောကာလ၌။ ပ။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သမာပန္နာနံ၊ သမာပတ်ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ပ။ သဗ္ဗသမာပတ္တိသု၊ ခပ်သိမ်းသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဝစီဘေဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။

၃၂၇။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူ၍။ ဇာနန္တော၊ သိသော သူသည်။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူ၍။ဝါစံ၊ကို။ ဘာသတိ၊ ဆိုသလော။ပ။

၃၂၈။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ကိံဂေါစရံ၊ အဘယ်အာရုံရှိသနည်း။ ဉတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဉာဏံ၊ သည်။ သစ္စဂေါစရံ၊ သစ္စာလျှင်အာရုံရှိ၏။ ဉတိအယံ ဝိသဇ္ဇနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။

၃၂၉။ ပထဝီကသိဏံ၊ ပထဝီ ကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ဈာနံ၊ဈာန်ကို။သမာပန္နဿ၊ သမာပတ်ကို ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊သည်။အတ္ထိနနု၊ ရှိသည် မဟုတ်လော။ တဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝစီဘေဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ သလော။ပ။

၃၃၂။ ဝိတက္ကသမုဋ္ဌာနာ၊ ဝိတက်လျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဝါစာ၊ ကို။ဘဂဝတာ၊ ဘုရားသည်။ ဝုတ္တာ၊ဟောတော်မူ၏။ပ။ ပဌမံဈာနံ၊ ကို။ သမာပန္နဿ၊ သမာပတ်ကို ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်၊

အား။ဝါစာ၊ စကားသည်။ နိရုဒ္ဓါ၊ချုပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိ အယံသုတ္တန္တော၊ သည်။ အတ္ထေဝနနု၊ ရှိသည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ။၂။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သိခိဿ၊သိခိအမည်ရှိသော။ ဘဂဝတော၊ များသောဘုန်းရှိသော။ အရဟတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံထိုက်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။အဘိဘူနာမ၊ သော။သာဝကော၊ တပည့်သားသည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။

ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားမြတ်စွာသာသနာ၌။ အာရဗ္ဘထ၊ အား ထုတ်ကုန်လော့။ နိက္ကမထ၊ ထွက်မြောက်ကုန်လော့။ ယုဉ္ဇထ၊ အဘန်တလဲလဲ ယှဉ်ကုန်လော့။ ကုဉ္ဇရော၊ ဆင်သည်။ နဠာဂါရံ၊ ကျူဖြင့်ပြီးသော အိမ်ကို။ ဓုနာတိဣဝ၊ ထွားထွားညက်ညက် ဖျက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ မစ္စုနော၊ သေမင်း ၏။ သေနံ၊စစ်သည်ကို။ ဓုနာထ၊ ဖျက်ဆီးကုန်လော့။

ယော။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဣမသ္မိံ။ ဤသို့သဘောရှိ သော။ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့ မလျော့သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿတိ၊ တပါးသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့် နှိပ်စက်၍ တပါးသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့် ပိုင်းခြားသော ကိုယ်ကို ဆောင်လတ္တံ့။ ဇာတိသံသာရံ၊ ဇာတိသံသရာကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဒုက္ခဿ၊၏။အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သော နေရဗ္ဗာန်ကို။ ကရိဿတိ၊ မျက်မှောက်ပြုစေလတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ဒသသဟဿိ လောကဓာတုံ၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်ကို။သရေန၊အသံဖြင့်။ဝိညာပေသိ၊ သိစေ၏။ ဣတိအယံသုတ္တန္တော၊ သည်။ အတ္ထေဝနနု၊ ရှိသည်မ ဟုတ်လော။ အာမန္တာ။တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ သမာပန္နဿ၊ အား။ဝစီဘေဒေါ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။

အမှာ ဝစိဘေဒ ကထာသည် ဧကတော သုတ္တသာဓန၊ ဥဘတော သုတ္တသာဓန ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဧကတော သုတ္တသာဓနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခ

ကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍
နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား
သဗ္ဗတ္ထ သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗေသံ သဗ္ဗသမာပတ္တိဟူ၍လေးပါး။ တပါးပါး၌
အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးစီချည်း ပြား၏။
ပဋိကမ္မကား နဝတ္တဗ္ဗံစသည်တည်း။ သုဒ္ဓနောင်ကား မိဿကကို
ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကားကာယဘောဒါဒိမိဿက သစ္စာဒိဂေါ
စရမိဿက ပထဝီ ကသိဏာဒိမိဿက လောကိယ သမာပန္န
မိဿက လောကုတ္တရာဒိ မိဿက ဟူ၍ခြောက်ပါး တွင်သော်
ကာယဘောဒါဒိမိဿကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်
ကား ကာယ ကာယဘောဒဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော်ကာယကိုရှေးဦး
စွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမ
တချက်။ ကာယဘောဒ၌လည်း အနုလောမတချက် ပဋိလောမ
တချက်။ဤလေးချက်သည်ကားကာယဘောဒါဒိတည်း။ ထိုနောင်
ကားမိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားအနုလောမပဋိ
လောမနှစ်ပါးတွင်သော်အနုလောမကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။
ထိုသည်ကား သမုဒယမူလိရှိသော ဒုက္ခသစ္စာမူလ နိရောဓသစ္စာ
မူလိရှိသော ဒုက္ခသစ္စာမူလ မဂ္ဂသစ္စာမူလိရှိသော ဒုက္ခသစ္စာမူလ
ဟူ၍အနုလုံ၌သုံးပါး။ သမုဒယမူလ နိရောဓမူလ မဂ္ဂမူလဟူ၍ ပဋိ
လောမ၌လည်းသုံးပါး။ ဤခြောက်ချက်သည်လျှင် သစ္စာဒိမိဿက
တည်း။ ထိုနောင်ကား ဂေါစရာဒိ အနုယောဂမိဿကကို ဟော
တော်မူ၏။ထိုသည်ကားသုဒ္ဓမိဿကနှစ်ပါးတွင်သော်သုဒ္ဓကို ရှေး
ဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သစ္စာဂေါစရာဒိယောဂသုဒ္ဓ
ဂေါစရာဒိ ယောဂဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား မိဿကကို
ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဂေါစရသုဒ္ဓ ဂေါစရာဒိယောဂဒိန္န
ဖလာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဤကား ဂေါစရာဒိ နုယောဂ
တည်း။ထိုနောင်ကားပထဝီကသိဏာဒိအနုယောဂကိုဟောတော်
၏။ ထိုသည်ကားအနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါးတွင်သော် အနု
လောမကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပထဝီကသိ

ဏာဒိနုအယောဂ အာပေါကသိုဏ်း တေဇောကသိုဏ်း ဝါယော ကသိုဏ်း နီလကသိုဏ်း ပီတကသိုဏ်း လောဟိတ ကသိုဏ်း ဩဒါတကသိုဏ်း အာကာသာ နဉ္စာယတန ဝိညာဏဉ္စာယတန အာကိဉ္စညာယတန နေဝသညာနာ သညာယတနဟူ၍ တဆယ့်တပါးပြား၏။ ဤကား အနုလုံတည်း။ ပဋိလုံ၌လည်း တဆယ့်တပါးလည်းကောင်းတည်း။ ဤကားပထဝီကသိဏာဒိအနုယောဂ တည်း။ ထိုနောင်ကား လောကိယာဒိအနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလုံ ပဋိလုံဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ အနုလုံသည်ကား အဘေဒ ဘေဒဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ အဘေဒကား တပါးသာ။ ဘေဒသည်ကား ပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန် တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန်ဟူ၍ လေးပါးတည်း။ ဤလေးပါးသည်ကား အနုလုံတည်း။ ပဋိလုံမှာလည်း အဘေဒ ဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အဘေဒကား တပါးသာ။ ဘေဒသည်ကား ပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန် တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန် လေးပါးလည်းကောင်းတည်း။ ဤဆယ်ချက်သည်ကား လောကိယသမာပတ္တိ အနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား လောကုတ္တရာဒိ အနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား လောကီနှင့်ရောသော လောကုတ္တရ မိဿက သုဒ္ဓဖြစ်သော လောကုတ္တရ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် လောကီနှင့်ရောသော လောကုတ္တရမိဿကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋိလောမ နှစ်ပါးတွင်သော်အနုလောမကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား လောကီပဌမဈာန်မူလိရှိသော လောကုတ္တရာပဌမဈာန်မူလ လောကီ ဒုတိယဈာန်မူလိရှိသော လောကုတ္တရာပဌမဈာန်မူလ လောကီတတိယ ဈာန်မူလိရှိသော လောကုတ္တရာပဌမဈာန်မူလလောကီ စတုတ္ထဈာန်မူလိရှိသော လောကုတ္တရာ ပဌမဈာန်မူလဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတွင် လောကီပဌမဈာန်မူလိရှိသော လောကုတ္တရာ ပဌမဈာန်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနု

လောမပဋ္ဌက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတည်း။ (သိကောင်း ပြီ)။

အနုလောမ နောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏၊ ထိုသည်ကား လောကီပဌမဈာန်မူလရှိသည် လောကီ ဒုတိယဈာန်မူလရှိသည် လောကီတတိယဈာန် မူလရှိသည် လောကီစတုတ္ထဈာန်မူလရှိသည် လောကုတ္တရာပဌမဈာန်မူလီရှိသည်ဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ အနုလောမလေးချက် ပဋိလောမလေးချက် ဤရှစ်ချက်သည်လျှင် လောကီနှင့် ရောသော လောကုတ္တရာ မိဿကတည်း။ ထိုနောင်ကား သုဒ္ဓဖြစ်သော လောကုတ္တရာမိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည့် အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား လောကုတ္တရာ ဒုတိယဈာန် မူလီရှိသည် လောကုတ္တရာ တတိယဈာန်မူလီရှိသည် စတုတ္ထဈာန်မူလီရှိသော လောကုတ္တရာ ပဌမဈာန်မူလဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ အနုလုံနောင်ကား ပဋိလုံကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား လောကုတ္တရာ ဒုတိယဈာန် မူလီရှိသော လောကုတ္တရာ ပဌမဈာန်မူလ လောကုတ္တရာတတိယဈာန်မူလီရှိသော လောကုတ္တရာ ပဌမဈာန်မူလ လောကုတ္တရာစတုတ္ထဈာန်မူလီရှိသော လောကုတ္တရာပဌမဈာန်မူလဟူ၍ သုံးပါး။ ဤသုံးချက်သည်လျှင် ပဋိလောမ မည်၏။ ဤကား အနုလုံသုံးချက်။ ဤခြောက်ချက်သည် သုဒ္ဓဖြစ်သော လောကုတ္တရာ မိဿကတည်း။ သကဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ဤကား ဧကတော သုတ္တသာဓနတည်း။ ထိုနောင်ကား ဥဘတော သုတ္တသာဓနကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝိတက္ကဝိစာရာဝစီသင်္ခါရာဥဘတောသုတ္တသာဓန ဝိတက္ကသမုဋ္ဌာနဝါစာဖြစ်သော ဥဘတောသုတ္တသာဓန သုက္ကကဏှဖြစ်သော ဥဘတောသုတ္တသာဓနဟူ၍သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင် ဝိတက္ကဝိစာရာဝစီသင်္ခါရဖြစ်သော ဥဘတော သုတ္တသာဓနကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်

သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ပထဝီကသိုဏ်း အာပေါကသိုဏ်း တေဇောကသိုဏ်း ဝါယောကသိုဏ်း နီလကသိုဏ်း ပီတကသိုဏ်း လောဟိတကသိုဏ်း ဩဒါတကသိုဏ်း ဟူ၍ရှစ်ပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ။သကဝါဒီပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ သမာပန္နဿ ဝစီဘေဒေါတိ။ အာမန္တာ။ နနု ဝိတက္ကဿ သမုဋ္ဌာနာ စသည်တည်း။ ဤကား ဝိတက္က ဝိစာရဝစီသင်္ခါရ ဥဘတောသုတ္တသာဓနတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိတက္ကသမုဋ္ဌာန ဝါစာဖြစ်သော ဥဘတောသုတ္တသာဓနကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနိရုဒ္ဓါနုယောဂ နိရုဒ္ဓါနုယောဂ ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် အနိရုဒ္ဓါနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုတိယဈာန်မူလိရှိသော ပဉ္စမဈာန်မူလ တတိယဈာန် မူလိရှိသည် စတုတ္ထဈာန်မူလိရှိသည်အာကာသာနဉ္စာယတနမူလိရှိသည်ဝိညာဏဉ္စာ ယတန မူလိရှိသည် အာကိဉ္စညာယတန မူလိရှိသည် ဟူ၍ခြောက်ပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ဤကားအနိရုဒ္ဓါနုယောဂတည်း။ထိုနောင်ကား နိရုဒ္ဓါနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝါစာနိရုဒ္ဓါ ဝိတက္ကဝိစာရနိရုဒ္ဓါ ပီတိနိရုဒ္ဓါ အဿာသ ပဿာသနိရုဒ္ဓါ ရူပသညာနိရုဒ္ဓါ အာကာသာနဉ္စာယတန သညာနိရုဒ္ဓါ ဝိညာဏဉ္စာယတနသညာနိရုဒ္ဓါ အာကိဉ္စညာယတန သညာနိရုဒ္ဓါ နေဝသညာ နာသညာယတနသညာနိရုဒ္ဓါ သညာစ ဝေဒနာစဟူ၍ ကိုးပါးပြား၏။ (ထိုကိုးပါးတို့တွင် ဝါစာနိရုဒ္ဓါနှင့် ဝိတက္က ဝိစာရ နိရုဒ္ဓါ ကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကားပီတိနိရုဒ္ဓါကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား သမာပန္နဿ အတ္ထိဝစီဘေဒေါတိ။ အာမန္တာ။ ပဉ္စမံဈာနံ သမာပန္နဿ ဝါစာနိရုဒ္ဓါဟောတိ အဇ္ဈေဝသုတ္တန္တောတိ။ အတ္ထိ

တဿ ဝစီဘေဒေါတိ။ အာမန္တာ။ တတိယဈာနံ သမာပန္နဿ ပီတိနိရုဒ္ဓါ ဟောတိ။ အတ္ထေဝ နိရုဒ္ဓါ သုတ္တန္တောတိ။ အတ္ထိ တဿ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား အဿာသ ပဿာသ နိရုဒ္ဓါကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ပဌမံဈာနံသမာ ပန္နဿ နိရုဒ္ဓါ ဟောတီတိ။ အတ္ထေဝ သုတ္တန္တောတိ။ အတ္ထိ တဿ ဝစီဘေဒေါတိ။ အာမန္တာ။ စတုတ္ထံဈာနံသမာပန္နဿ အဿာသ ပဿာသ နိရုဒ္ဓါ ဟောတိ အတ္ထေဝ သုတ္တန္တောတိ။ အတ္ထိ တဿ ဝစီဘေဒေါတိ အဿာသ ပဿာသာတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား ရူပသညာ နိရုဒ္ဓါကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန် သော်ကား ပဌမံဈာနံ သမာပန္နဿ ဝါစာ နိရုဒ္ဓါ ဟောတီတိ။ အတ္ထေဝ သုတ္တန္တောတိ။ အတ္ထိ တဿ ဝစီဘေဒေါတိ။ အာမန္တာ။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ သမာပန္နဿ ရူပသညာ နိရုဒ္ဓါ ဟော တီတိ။ အတ္ထေဝ သုတ္တန္တောတိ။ အတ္ထိ တဿ ဝစီဘေဒေါတိ။ အာ မန္တာ။

ထိုနောင်ကား အာကာသာနဉ္စာယတန သညာ နိရုဒ္ဓါကို ဟော တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ပဌမံဈာနံ သမာပန္နဿ ဝါစာ နိရုဒ္ဓါ ဟောတိ အတ္ထေဝ သုတ္တန္တောတိ။ အတ္ထိ တဿ ဝစီဘေဒေါတိ အာမန္တာ။ အာကာသာနဉ္စာယတန သညာ နိရုဒ္ဓါ ဟောတီတိ။ အတ္ထေဝ သုတ္တန္တော အတ္ထိ တဿ အာကာသာနဉ္စာယတန သညာ တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုနောင် ဝိညာဏဉ္စာယတန သညာ နိရုဒ္ဓါကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ပဌမံဈာနံ သမာ ပန္နဿ နိရုဒ္ဓါတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား အာကိဉ္စ ညာယတန သညာ နိရုဒ္ဓါကို ဟောဟော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား အနနုယောဂ ဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား သမာပန္နဿ အတ္ထိ ဝစီဘေဒေါတိ။ အာမန္တာ။ ထိုသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။

ထိုနောင်ကား အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာရဏဖြစ်သောအနုယောဂ ဖလဖြစ်သော အနုယောဂ ဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ကာရဏဖြစ်သော အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုယောဂ ဝတ္ထုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ပဌမံဈာနံ သမာပန္နဿဝါစာ နိရုဒ္ဓါဟောတီတိ အဇ္ဈေဝ သုတ္တန္တေ့ာတိ အတ္ထိ တဿ ဝစီဘေဒေါတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ကာရဏ ဖြစ်သော အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာအဝဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား နေဝသညာ နာသညာယတနံ သမာပန္နဿ အာကိဉ္စညာယတနသညာ နိရုဒ္ဓါဟောတီတိ။ အဇ္ဈေဝသုတ္တန္တေ့ာတိ။ အတ္ထိတဿ အာကိဉ္စညာယတန သညာတိတည်း။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေသည် အဝဇာနနာတည်း။ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဉ္စိ သမာပန္နဿအတ္ထိဝစီ ဘေဒေါတိဟူ၍ထား။ ကြွင်းသရွေ့ကိုကား ပါပနာပြုလေ။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ သမာပန္နဿ အတ္ထိ ဝစီဘေဒေါတိ။ ဝတ္တဗ္ဗေခေါ ပဌမံဈာနံ သမာပန္နဿ ဝါစာနိရုဒ္ဓါ ဟောတိ အဇ္ဈေဝ သုတ္တန္တေ့ာတိ။ အတ္ထိ တဿဝစီဘေဒေါတိ။ အာကိဉ္စညာယတနသညာ နိရုဒ္ဓါဟောတိ။ အဇ္ဈေဝ သုန္တေ့ာတိ အတ္ထိတဿ အာကိဉ္စညာ ယတနာတိတည်း။ ပါပနာ နှစ်ချက်မှာကား နောစဝတ ရေဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ထည့်၍ဟောလေ။ သညာစဝေဒနာစ နိရုဒ္ဓါကိုလည်း နည်းတူပင် ဆော်၍ဟောလေ။ သကဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ သမာပန္နဿ အတ္ထိဝစီဘေဒေါတိ။ အာမန္တာ။ နနု ပဌမဿ ဈာနဿ သဒ္ဒေါ ကဏ္ဋကော ဝုတ္တော ဘဂဝတာတိ။ အာမန္တာ။ ဟဉ္စိ ပဌမဿ ဈာနဿသဒ္ဒေါ ကဏ္ဋကော ဝုတ္တောဘဂဝတာ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ သမာပန္နဿ အတ္ထိဝစီဘေဒေါတိတည်း။ ဤကား ဝိတက္က သမုဋ္ဌာနဝါစာ နိရုဒ္ဓါ နုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တ ကဏ္ဋကာ

နုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီ ပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော်သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝိတက္က ဝိစာရကထာကာ နုယောဂ ပီတိ ကထာကာ နုယောဂ အဿာသပဿာသာကထာကာ နုယောဂ ရူပသညာ ကထာကာနုယောဂ အာကာသာနဉ္စာယတန သညာကထာကာ နုယောဂ ဝိညာဏဉ္စာယတန သညာကထာကာနုယောဂ အာကိဉ္စ ညာယတန သညာကထာကာနုယောဂ သညာဝေဒနာစ ကထာ ကာနုယောဂ ဟူ၍ရှစ်ပါးပြား၏။ ထိုရှစ်ပါးတို့တွင် ဝိတက္က ဝိစာရ ကထာကာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန် သော်ကား သမာပန္နဿ အတ္ထိ ဝစီဘေဒေါတိ။အာမန္တာ။ပဌမဿ ဈာနဿ သဒ္ဒေါကထာကော ဝုတ္တော ဘဂဝတာတိ။ သမာပန္နဿ အတ္ထိ ဝစီဘေဒေါတိ။ အာမန္တာ။ ဒုတိယဈာနဿ ဝိတက္ကဝိစာရာ ကထာကော ဝုတ္တော ဘဂဝတာ အတ္ထိ တဿ ဝိတက္က ဝိစာရာတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤနည်းကိုဘော်၍ ဟောလေ။ သကဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ သမာပန္နဿ အတ္ထိဝစီဘေဒေါတိ။ အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ သိခိဿ အာနန္ဒ ဘဂဝတော အစရှိသည်တည်း။

ဝစီဘေဒ ကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆–ဒုက္ခာဟာရကထာ

၃၃၄။ ဒုက္ခာဟာရော၊ ဒုက္ခကို ဆောင်ခြင်းသည်။ မဂ္ဂင်္ဂံ၊မဂ္ဂင် မည်သလော။ မဂ္ဂပရိယာပန္နံ၊ မဂ်၌ အကျုံး ဝင်သလော။ အာမန္တာ။ ယေကေစိ၊ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်။ ဒုက္ခန္တိ၊ဒုက္ခဟူ၍။ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မဂ္ဂံ၊ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ပွါးစေ ကုန်လော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

အမှာ ဝစီဘေဒကထာ နောင်ကား ဒုက္ခာဟာရကထာ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ

ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မမူ။ ပရဝါဒီပက္ခကိုသာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သမ္ဗာနုယောဂ ဗာလပုထုဇ္ဇနာ နုယောဂ မာတုဃာတကာနုယောဂ ပိတုဃာတကာနုယောဂ အရဟန္တဃာတကာ နုယောဂ ရုဟိတုပ္ပါဒ နုယောဂ သံဃဘေဒကာ နုယောဂဟူ၍ ခုနစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် သမ္ဗာနုယောဂကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဥ္စကပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဥ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဒုက္ခာဟာရောမဂ္ဂင်္ဂံ မဂ္ဂပရိယာပန္နန္တိ။ အာမန္တာ။ ယေကေစိ ဒုက္ခန္တိဝါစံဘာသန္တိ။ သဗ္ဗေတေမဂ္ဂင်္ဂံ ဘာဝေန္တီတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ အနုလောမပဥ္စက နောင်ကား ပဋိကမ္မ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ဒုက္ခာဟာရော မဂ္ဂင်္ဂံ မဂ္ဂပရိယာပန္နန္တိ။ အာမန္တာ။ ယေကေစိ ဒုက္ခန္တိဝါစံ ဘာသန္တိ။ သဗ္ဗေတေမဂ္ဂံ နဘာဝေန္တီတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤသို့လျှင် ပရဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောလိုသည်။ ထိုနောင်ကား ဗာလပုထုဇ္ဇနာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ယေကေစိ ဒုက္ခန္တိဝါစံဘာသန္တိ။သဗ္ဗေတေမဂ္ဂံဘာဝေန္တီတိ အာမန္တာ။ဗာလပုထုဇ္ဇနာဒုက္ခန္တိ။ ဗာလပုထုဇ္ဇနာ မဂ္ဂံဘာဝေန္တီတိနဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကားနဝတ္တဗ္ဗံ ယေကေစိ ဒုက္ခန္တိ ဘာဝေန္တီတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား မာတုဃာတကာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဥ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဥ္စကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ယေကေစိ ဒုက္ခန္တိဝါစံဘာသန္တိ သဗ္ဗေတေမဂ္ဂံဘာဝေန္တီတိ။အာမန္တာ။ မာတုဃာတကော ဒုက္ခန္တိဝါစံ ဘာသတိ။ မာတုဃာတကောမဂ္ဂံ ဘာဝေတီတိ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မ စတုက္ကကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ယေကေစိ ဒုက္ခန္တိဝါစံဘာသန္တိ သဗ္ဗေ

တေမဂ္ဂံ ဘာဝေန္တီတိ။ အာမန္တာ။ မာတုဃာတကော ဒုက္ခန္တိ ဝါစံ ဘာသတိမာတုဃာတကော မဂ္ဂံ ဘာဝေတီတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ တည်း။ (ဤနည်းအတူချည်း ဟောလေ)။

ဒုက္ခာဟာရကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇–စိတ္တဋ္ဌိတိကထာ

၃၃၅။ ဧကံ၊တခုသော။ စိတ္တံ၊သည်။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ တိဋ္ဌတိ၊တည်သလော။ အာမန္တာ။ ဥပ္ပါဒက္ခဏော၊ ဥပ္ပါဒက္ခဏာနှင့် ယှဉ်ခြင်းသည်။ ဥပမုဒိဝသော၊ နေ့တို့၏ ထက်ဝက်မည်သလော။ ဝယက္ခဏော၊ ဘင်ခဏသည်။ ဥပမုဒိဝသော၊ နေ့တို့၏ထက်ဝက် မည်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ဓမ္မတို့သည်။ ဧကာဟံ၊ တရက်ပတ်လုံး။ ဗဟုမ္ပိ၊များစွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ဖြစ်၍ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အဒ္ဓေ၊ စိတ်မှတပါးသော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့ သည်။ အတ္ထိ၊ရှိကုန်သလော။ အာမန္တာ။ တေဓမ္မာ၊ထိုဓမ္မတို့သည်။ စိတ္တေန၊ စိတ်နှင့်။ လဟုပရိဝတ္တာ၊ လျင်သော အပြန်ရှိကုန် သလော။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝ၊ အကြင် မျှလောက်သော အပိုင်း အခြားဖြင့်။ ဣဒံစိတ္တံ၊ သည်။ လဟုပရိဝတ္တံယထာ၊ လျင်သော အပြန်ရှိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ အညံ၊စိတ်မှတပါး သော။ ဧကႋ၊တခုသော။ မမ္မံပိ၊ဓမ္မကိုလည်း။အဟံ၊သည်။နပဿာမိ၊ မမြင်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်သောအပိုင်းအခြား အားဖြင့်။ ဣဒံစိတ္တံ၊ သည်။ လဟုပရိဝတ္တံ၊ လျင်သောအပြန်ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဥပမာပိ၊ဥပမာကို။ နသုကရာ၊မပြုလွယ်။ ဣတိ၊သို့။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဝုတ္တံ၊၏။ ဣတိအယံ သုတ္တန္တော၊ သည်။ အတ္ထေဝနနု၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အရညေပဝနေ၊ တောကြီးတွင်း၌။ စရမာနော၊ ကျက်စားသော။ မက္ကဋော၊ မျောက်သည်။ သာခံ၊ သစ်ခက်ကို။

ဂဏှာတိ၊ ကိုင်၏။ တံ၊ ထိုသစ်ခက်ကို။ မုဉ္စိတွာ၊ လွှတ်၍။ အညံ၊ တပါးသောသစ်ခက်ကို။ ဂဏှာတိသေယျထာ၊ ကိုင်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူ လည်းကောင်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယမိဒံ-ယံဣဒံမဗ္ဗာတံ၊ အကြင်မဗ္ဗာတကို။ စိတ္တံဣတိပိ၊ စိတ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ မနောဣတိပိ၊ မနဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဝိညာဏံဣတိပိ၊ ဝိညာဉ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၏။ တံ၊သည်။ ရတ္တိယာစ၊ညဉ့်၌လည်းကောင်း။ ဒိဝသဿစ၊ နေ့အဘို့၌ လည်းကောင်း။ အညဒေဝ၊ တပါးသာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ဖြစ်ဦး၍။ အညံ၊တပါးသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ပ။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ရာဂသဟဂတံ၊ ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်သလော။ ဒေါသသဟဂတံ၊ ဒေါသနှင့်တကွ ဖြစ်သလော၊ပ။

ယေနေဝ၊ အကြင်သို့သော သဘောရှိသော။ စိတ္တေန၊ဖြင့်။ စက္ခုနာ၊ဖြင့်။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တေနေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ သောတေန၊ ဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုဏာတိ၊ ကြားသလော။ (သည်နည်းချည်းဆိုလေ)။ ယေနေဝ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ စိတ္တေန၊ဖြင့်။ အဘိက္ကမတိ၊ ရှေ့သို့တက်၏။ တေနေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ စိတ္တေန၊ဖြင့်။ ပဋိက္ကမတိ၊ နောက်သို့ ဆုတ်သလော။ ယေနေဝ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ စိတ္တေန၊ဖြင့်။ ပဋိက္ကမတိ၊ နောက်သို့ဆုတ်၏။ တေနေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ စိတ္တေန၊စိတ်ဖြင့်။ အဘိက္ကမတိ၊ ရှေ့သို့တက်သလော။ပ။ အာကာသာနဉ္စာယတနုပဂါနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနသို့ ကပ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဧကံ၊ တခုသော။ စိတ္တံ၊သည်။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်သလော။ အာမန္တာ။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ ထိုနောင်ကား စိတ္တကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဥပစ္ဆုဒိဝသာဒိ အနုယောဂ လဟုပရိဝတ္တာနုယောဂ ဝိညာဏာ နုယောဂ ပဿတ္ထျာ

နုယောဂ အဘိဏှမာ နုယောဂ အာကာသာနဉ္စာယတန မဂ္ဂါ
နုယောဂ ဟူ၍ ခြောက်ပါး တွင်သော် ဥပဓုဒိဝသာဒိ အနု
ယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား ဥပဓု
ဒိဝသ အနုယောဂ ဧကဒိဝသာ နုယောဂ ဒွေဒိဝသာနုယောဂ
စတ္တာရိဒိဝသာ နုယောဂ ပဉ္စဒိဝသာ နုယောဂ ဒသဒိဝသာ
နုယောဂ ဧကမာသာ နုယောဂ ဒွေမာသာ နုယောဂ စတ္တာ
ရိမာသာနုယောဂ ပဉ္စမာသာနုယောဂ နေ့တွင်တဝက် နှစ်နေ့တွင်
တနေ့ လေးနေ့တွင်နှစ်နေ့ ရှစ်နေ့တွင်လေးနေ့ ဆယ်နေ့တွင် ငါးနေ့
အရက်နှစ်ဆယ်တွင် တဆယ် တဝက် တဝက်စီချည်း ဘွဲ့လေ။
ဧကဝဿာနုယောဂ ဒွေဝဿာနုယော စတ္တာရိဝဿာနုယောဂ
ပဉ္စဝဿာ နုယောဂ ဒသဝဿာ နုယောဂ ပန္နရသဝဿာ
နုယောဂ ဝီသတိဝဿာနုယောဂ ပဉ္စဝီသတိ ဝဿာနုယောဂ
ဧကဝဿသတာ နုယောဂ ဒွေဝဿသတာနုယောဂ စတ္တာရိ
ဝဿသတာနုယောဂ အဋ္ဌတိံသ ဝဿသတာ နုယောဂ ဧက
ဝဿသဟဿာနုယောဂ ဒွေဝဿ သဟဿာနုယောဂ စတ္တာရိ
ဝဿ သဟဿာနုယောဂ အဋ္ဌဝဿ သဟဿာနုယောဂ ဧက
ကပ္ပါနုယောဂ ဒွေကပ္ပါ နုယောဂ စတ္တာရိကပ္ပါ နုယောဂ ပဉ္စ
ကပ္ပါနုယောဂ အဋ္ဌကပ္ပါနုယောဂ သောဠသကပ္ပါနုယောဂဒွတ္တိံ
သကပ္ပါနုယောဂ စတုသဋ္ဌိကပ္ပါနုယောဂပဉ္စကပ္ပသတာနုယောဂ
ဧကကပ္ပါသဟဿာနုယောဂ ဒွေကပ္ပသဟဿာနုယောဂ စတ္တာ
ရိကပ္ပသဟဿာနုယောဂ အဋ္ဌကပ္ပါသဟဿာနုယောဂဒသကပ္ပါ
သဟဿာနုယောဂ ဝီကတိကပ္ပါသဟဿာနုယောဂ တိံကိကပ္ပါ
သဟဿာနုယောဂ ဒွေစတ္တာရိကပ္ပါ သဟဿာ နုယောဂဟူ၍
များစွာပြား၏။ ထိုအပြားတို့တွင် ဥပဓုဒိဝသာ နုယောဂကိုဟော
တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က စ
သောငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာဟော
တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဧကံစိတ္တံဒိဝသံတိဋ္ဌတီတိ။ အာ
မန္တာ။ ဥပဓုဒိဝသော ဥပ္ပါဒက္ခဏော ဥပဓုဒိဝသော ဝယက္ခဏော

တိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ အနုလောမပဉ္စကနောင်ကား ပဋိကမ္မကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံဧကံစိတ္တံဒိဝသံတိဋ္ဌတီတိ။ အာမန္တာ။ သမာပတ္တိ စိတ္တဉ္စေဝဝိ ဘင်္ဂစိတ္တဉ္စ ဧကမေဝ စိတ္တံစိရံတိဋ္ဌတီတိ။နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ ဤသည်လျှင် ပရဝါဒီပက္ခကိုပြမြင်၍ ဟောလေ။ ဥပဍ္ဎဒိဝသာ နယောဂနောင်ကား ဧကဒိဝသာနယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဧကံစိတ္တံဒွေဝသံတိဋ္ဌတီတိ။အာမန္တာ ။ဧကဒိဝသော ဥပ္ပါဒက္ခဏော ဧကဒိဝသော ဝယက္ခဏောတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤကားအနုလောမပဉ္စကတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံဧကစိတ္တံ ဥပဍ္ဎဒိဝသေ တိဋ္ဌတီတိ။ အာမန္တာ ။သမာတ္တိစိတ္တဉ္စေဝဝိဘင်္ဂစိတ္တဉ္စ ဧကမေဝ စိတ္တံစိရံတိဋ္ဌတီတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤနည်း အတူချည်းသိလေ။ ထိုနောင်ကား ဗဟုတ္တာနယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည့်ကား သုဒ္ဓမိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဧကံစိတ္တံဒိဝသံ တိဋ္ဌတီတိ။အာမန္တာ။ အဋ္ဌညေဝ မမ္မောကောဟံ ဗဟုမ္ပိအစရှိသည်တည်း။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထုအနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုသည်ကား သာမညအနနုယောဂ ဝိသေသအနနုယောဂဟူ၍ဆိုလေ။ သုဒ္ဓနောင်ကား မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဥပမာသုကရာနယောဂ သုတ္တာဟရဏမိဿက. မဇ္ဈဋ္ဌေသုတ္တာဟရဏမိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပရဝါဒီပက္ခကိုကား အောက်နှင့်အတူဟောလေ။ ထိုနောင်ကား ဝိညာဏာဒိအနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားဝိညာဏာနုယောဂဝိတ္ထာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဝိညာဏာ နုယောဂ၌ကား စက္ခုဝိညာဏာနုယောဂ သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယဝိညာဏာနုယောဂဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုငါးပါးတွင် သိကောင်းပြီ။ ။

အောက်နှင့်အတူပင်။

ထိုနောင်ကား စိတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အကုသလာစိတ္တာနုယောဂ ရာဂသဟဂတာ နုယောဂ ဒေါသသဟဂတာနုယောဂ။ပ။အနောတ္တပ္ပသဟဂတာ နုယောဂ ဟူ၍တဆဲ့တပါးပြား၏။ ထိုတွင်အကုသလစိတ္တာနုယောဂကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ဟောဟန်သော်ကား ဧကံစိတ္တံ ဒိဝသံတိဋ္ဌတီတိ။အာမန္တာ။ အကုသလစိတ္တံဒိဝသံတိဋ္ဌတီတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤနည်းအတူချည်းသိလေ။ ထိုနောင်ကား ပဿတျာနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဿတိမှုတွင် သုဏာတိထည့်သော အနုယောဂ၊ ဃာယတိထည့်သည်၊ သာယတိထည့်သည်၊ ဖုသတိထည့်သည်၊ ဝိဇာနာတိထည့်သည်ဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား အတိက္ကမာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အတိက္ကမာနုယောဂ ပဋိက္ကမာနုယောဂ အာလောကိကာနုယောဂ ဝိလောကိကာ နုယောဂ သမိဉ္ဇိတာနုယောဂ ပသာရိတာ နုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါး တွင်သော် အတိက္ကမာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန် သော်ကား ဧကံစိတ္တံဒိဝသံတိဋ္ဌတီတိ။ အာမန္တာ။ယေနေဝစိတ္တေနအတိက္ကမတိ တေနေဝစိတ္တေနပဋိက္ကမ တီတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤနည်းအတိုင်း ဟောလေ။ ထိုနောင်ကား အာကာသာနဉ္စာယတနုပဂါနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ယာဝတကာနုယောဂအာယုပ္ပမာဏာနုယောဂ ဗဟုတ္တာနုယောဂ ဟူ၍သုံးပါး ပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင်ယာဝတကာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကားမနုဿာနုယောဂ စာတုမဟာရာဇိကာနုယောဂ တာဝတိံသာနုယောဂ ယာမာ တုသိတာ နိမ္မာနရတိ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇ ဗြဟ္မပုရောဟိတအစရှိသောအားဖြင့် နှစ်ဆယ့်နှစ်ဘုံတည်း။ သိကောင်းပြီ။ထိုနောင်ကား အာယုပ္ပမာဏာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားမနုဿာနံ ဝဿသတာနုယောဂ ဟူ၍လည်းကောင်း ပဉ္စဝဿသတာနံ အာယုပ္ပမာဏစာတုမဟာရာဇိကာနုယောဂ အစရှိသောအားဖြင့် များစွာပြား၏။ ထိုအ

ပြားတို့တွင် သတ္တနှံ အာယုပ္ပမာဏာ နယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကားအာကာသာနဉ္စာ ယတနှံ ပဂါဒဝါနံ။ပ။ တိဋ္ဌတိနဟောဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤနည်းအတူချည်း ဟောလေ။ထိုနေ့ောင်ကားမဟုတ္တာနယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ထို သည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။ စိတ္တဋ္ဌိတိကထာနိဋ္ဌိတာ။

၈—ကုဏ္ဍလဇာတ်ကထာ

၃၃၀။ သမ္ဗော၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ အနောမိ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကုဏ္ဍလမ္ဘာ၊ ပြာပုံနှင့်တူကုန်သလော။ အာမန္တာ။ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အတ္တိနန္န၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ ကာယိကံ၊ ကိုယ်၌ မှီလော။ သုခံ၊ သည်။ စေတသိကံ၊ စိတ်၌မှီသော။ သုခံ၊ သည်။ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော။ သုခံ၊ သည်။ မာနုသကံ၊ လူ့ပြည်၌ ဖြစ်သော။ သုခံ၊သုခသည်။ လာဘသုခံ၊ လာဘ်၌ချမ်းသာသည်။ သက္ကာရသုခံ၊ ပူဇော်သက္ကာ၌သုခသည်။ ယာနသုခံ၊ယာဉ်၌သုခ သည်။ သယနသုခံ၊ အိပ်ရာ၌သုခသည်။ ဣဿရိယသုခံ၊ အစိုးရ ခြင်း၌သုခသည်။ အာဓိပစ္စသုခံ၊ အုပ်ချုပ်ခြင်း၌သုခသည်။ ဂိဟိ သုခံ၊ လူ၏ချမ်းသာသည်။ သာမညသုခံ၊ ရဟန်း၏ ချမ်းသာ သည်။ သာသဝံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ အာရုံဖြစ်သော။ သုခံ၊ သုခသည်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏အာရုံမဟုတ်သော။ သုခံ၊ သည်။ ဥပဓိသုခံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဥပဓိချမ်း သာသည်။ နိရုပဓိသုခံ၊ ကင်းသော ကိလေသာ တည်းဟူသော ဥပဓိ သုခသည်။ သာမိသံ၊ အာမိသနှင့် တကွ ဖြစ်သော။ သုခံ၊ သည်။ နိရာမိသံ၊ ကင်းသော အာမိသရှိသော။ သုခံ၊ သည်။ သပ္ပီ တိကံ၊ ပီတိနှင့်တကွဖြစ်သော။ သုခံ၊သည်။ နိပ္ပီတိကံ၊ ပီတိမရှိ သော။ သုခံ၊ သည်။ ဈာနံ၊ ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော။ သုခံ၊ သည်။ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ ဝိမုတ္တိသုခသည်။ ကာမသုခံ၊ ကာမ ချမ်းသာသည်။

နေကွမသုခံ၊ပဌမရျာန်၌ သုခသည်။ ဝိဝေကသုခံ၊ ဝိဝေကသုခ သည်။ ဥပသမသုခံ၊ နိဗ္ဗာနသုခသည်။ သမ္ဗောဓသုခံ၊ မဂ္ဂင်၏ ချမ်းသာသည်။ အတ္တိနနု၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ (သိကောင်းပြီ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံမမ္မဇာတံ၊ခပ်သိမ်းသောဓမ္မ ဇာတသည်။ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲငြိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကိဥ္စ၊ အသို့။ သဗ္ဗံမမ္မဇာတံ၊ သည်။ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲငြိသနည်း။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သောအမေး သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စက္ခု၊ စက္ခုသည်။ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲငြိ၏။ ၁။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲငြိ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခုတွေ့ခြင်းသည်။ အာဒိတ္တော၊ ရဲရဲငြိ၏၊ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ စက္ခုသမ္ဖဿ၏ အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒ ယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယံဣဒံသုခံဝါ၊ အကြင်သုခသည် လည်း ကောင်း၊ ယံဣဒံဒုက္ခံဝါ၊ အကြင်ဒုက္ခသည်လည်းကောင်း။ ယံ အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ အကြင်အဒုက္ခမသုခသည်လည်းကောင်း။ တံပိ၊ ထိုသို့သောသဘောရှိသော ဓမ္မဇာတသည်။ အာဒိတ္တံ၊၏။ကေန၊ အဘယ်သည်။ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲငြိသနည်း။ ရာဂဂ္ဂိနာ၊ ရာဂဟူသော မီးသည်လည်းကောင်း။ ဒေါသဂ္ဂိနာ၊ ဒေါသဟူသော မီးသည် လည်းကောင်း။ မောဟဂ္ဂိနာ၊ မောဟဟူသော မီးသည်လည်း ကောင်း။ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲငြိ၏။ဇာတိယာ၊ ဇာတိဟူသော မီးသည် လည်းကောင်း။ ဇရာယ၊ ဇရာဟူသော မီးသည်လည်းကောင်း။ မရဏေန၊ မရဏဟူသောမီးသည်လည်းကောင်း။ သောကေဟိ၊ သောကဟူသော မီးတို့သည်လည်းကောင်း။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ပရိ ဒေဝဟူသော မီးတို့သည်လည်း ကောင်း။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဒုက္ခဟူ သောမီးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒေါမနဿေဟိ၊ ဒေါမနဿဟူ သောမီးတို့ သည်လည်းကောင်း။ ဥပါယာသေဟိ၊ ဥပါယာသ ဟူသော မီးတို့သည်လည်းကောင်း။အာဒိတ္တံ၊၏။ဣတိ၊ သို့။မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ပဥ္စ၊ငါးပါးတို့တည်း။ ပဥ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော

ကာမဂုဏ်တို့ဟူသည်ကား။ ကတမေ၊အဘယ်သည့်တို့နည်း။ ဇာတိ
ပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်
ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့ကို။ ဣဋ္ဌာ၊လိုအပ်ကုန်၏။ကန္တာ၊
နှစ်လိုအပ်ကုန်၏။ မနာပါ၊ နှလုံးကို ပွါးစေကုန်၏။ ပိယရူပါ၊
ချစ်ဖွယ်သော ရုပ်ရှိကုန်၏။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်
စပ်ကုန်၏။ ရဇနီယာ၊ တပ်အပ်ကုန်၏။ပ။ ဣမေခေါ၊ ဤသည်
တို့သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်မည်
ကုန်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်
ကုန်၏။ ဇာတိအယံသုတ္တန္တော၊ သည်။ အတ္ထိနနု၊ မဟုတ်လော။
အာမန္တာ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့သည်။ လာဘာ၊ ရတော်ဖွတကား။
ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာ ရအပ်စွ
တကား။ ဗြဟ္မစရိယဝါသာယ၊ ငှါ။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ခဏော၊
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဖြစ်သော နဝမခဏကို။ ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ သိအပ်ပြီ။ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ နိရယာ၊ ငရဲဖြစ်ကုန်သော။ ဆ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော။
ဖဿာယတန နိကာနာမ၊ ဖဿာယတန တို့ကိုကား။ မယာ၊
ငါသည်။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ပါးတို့တွင်။
ယံကိဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်းစုံကို။ စက္ခုနာ၊စက္ခုဖြင့်။ ရူပံ၊ရူပါရုံကို။ ပဿတိ၊
မြင်၏။ အနိဋ္ဌရူပညေဝ၊ မလိုအပ်သော ရုပ်ကိုသာလျှင်။ ပဿ
တိ၊ မြင်၏။ ဣဋ္ဌရူပံ၊ လိုအပ်သောရုပ်ကို။ နောပဿတိ၊ မမြင်။
အကန္တရူပညေဝ၊ မနှစ်လိုအပ်သော ရုပ်ကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊
မြင်၏။ ကန္တရူပံ၊ နှစ်လိုအပ်သောရုပ်ကို။ နောပဿတိ၊ မမြင်။
အမနာပရူပညေဝ၊ နှလုံးကိုမပွါးစေတတ်သော ရုပ်ကိုသာလျှင်။
ပဿတိ၊မြင်၏။ မနာပရူပံ၊ နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သော ရုပ်ကို။
နောပဿတိ၊ မမြင်။ပ။

ဣဋ္ဌရူပညေဝ၊ လိုအပ်သောရုပ်ကိုသာလျှင်။ ဝိဇာနာတိ၊သိ၏။
အနိဋ္ဌရူပံ၊ မလိုအပ်သော ရုပ်ကို။ နောဝိဇာနာတိ၊ မသိ။ (သိ
ကောင်းပြီ)။ ။ဒါနံ၊ စင်ကြယ်စွာ ပေးလှူအပ်သော ကုသိုလ်

သည်။ အနိဋ္ဌဖလံ၊ မလိုအပ်သောအကျိုးရှိသလော။ အကန္တဖလံ၊ မနှစ်သက်လိုသောအကျိုးရှိသလော။ အမနုညဖလံ၊ နှလုံးကိုမပွါးစေအပ်သောအကျိုးရှိသလော။အသေစနကဖလံ၊ကိလေသာသည် မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော။ ဒုက္ခုဒြယံ၊ ဒုက္ခပွါးသော အကျိုးရှိသလော။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဒုက္ခ၏ အကျိုးရှိသလော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ သီလံ၊ သည်လည်းကောင်း။ပ။ ဥပေါသထော၊ သည်လည်းကောင်း။ပ။ဘာဝနာ၊သည်လည်းကောင်း။ပ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ လည်းကောင်း။အနိဋ္ဌဖလံ၊မလိုအပ်သော အကျိုးရှိသလော။ (သိကောင်းပြီ)။ ။ဒါနံ၊ ဒါနသည်။ဣဋ္ဌဖလံနနု၊ လိုအပ်သော အကျိုးရှိသည်မဟုတ်လော။ (သိကောင်းပြီ)။

တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်ထသော။ သုတမေ္မာ၊ ကြား‌အပ်သော မေ္မရှိသော။ အဗျာပဇ္ဈံ၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသော။ သုခံ၊ သုခကို။ လောကေ၊ လောက၌။ ပဿတော-ပဿန္တဿ၊ မြင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ယောဝိဝေကော၊အကြင်ဝိဝေကသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော ဝိဝေကော၊ သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာစွတကား။ ပါဏဘူတေသု၊ ဖြစ်ဆဲသောသတ္တဝါ ဖြစ်ပြီးသောသတ္တဝါတို့၌။ ယောသံယမော၊ အကြင်ညှဉ်းဆဲခြင်းမှ ကြဉ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သောသံယမော၊ ထိုညှဉ်းဆဲခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်းသည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာစွတကား။

လောကေ၊ ၌။ ယောဝိရာဂေါ၊ အကြင်ရာဂ၏ကင်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောဝိရာဂတာ၊ ထိုရာဂ၏ကင်းခြင်းသည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာစွတကား။ လောကေ၊ ၌။ အသ္မိမာနဿ၊ ငါဟူသော မာန်၏။ ဝိနယော၊ အကြင်ဖျောက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝိနယသင်္ခါတံ၊ ဝိနယဟုဆိုအပ်သော။ ဧတံမမ္ဗဇာတံ၊ ထိုမမ္ဗဇာတသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ပရမံ၊ ပညာရှိတို့သည် မွေလျော်ရာဖြစ်သော။ သုခံ၊ သုခတည်း။

တံ၊ ထိုတရားသဘောသို့။ သုခေန-သုခေါဟုတ္ွာ၊ ချမ်းသာသည်ဖြစ်၍။ ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ အစ္စန္တသုခမေဝ၊ စင်စစ်သုခ သည်လျှင်တည်း။ တိဿော၊ သုံး

ပါးကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့သို့။ ယံ-ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ အနုပဗ္ဗာ၊ ရောက်အပ်ကုန်ပြီ။ တံဝေါ၊ ထိုသို့ရောက်ခြင်းသည်။ ဝေါ၊ စင်စစ်။ ပရမံ၊ ပညာရှိတို့၏ နှလုံး မွေလျော်ရာ ဖြစ်သော။ သုခံ၊ သုခတည်း။ ပ။

အမှာ စိတ္တကထာ နောင်ကား ကုက္ကုဠာဒိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကေတောသုတ္တာ ဟရဏဖြစ်သော ကုက္ကုဠာဒိကထာ ဥဘတောသုတ္တာ ဟရဏ ကုက္ကုဠာဒိကထာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ကေတော သုတ္တာ ဟရဏ ကုက္ကုဠာဒိ ကထာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုက္ကဖြစ်သော သကဝါဒိပက္ခ ကဏှဖြစ်သောသကဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သုက္က ဖြစ်သော သကဝါဒိ ပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုခါဝေဒနာ ကာယိကံ သုခံ ဟူ၍လည်းကောင်း။ စေတသိကံ သုခံဟူ၍လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗ သုခံအစရှိသောအားဖြင့်များစွာပြား၏။သိကောင်းပြီ။သုက္ကနောင်ကား ကဏှကို ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ကောင်းသည်ကို စိစစ်သည်ကား သုက္က၊မကောင်းသည်ကို စိစစ်သည်ကား ကဏှ ဟူသတည်း။ သကဝါဒိပက္ခနောင်ကားပရဝါဒိပက္ခကိုဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ဤကားကေတော သုတ္တသာဓနတည်း။ ထိုနောင်ကား ဥဘတောသုတ္တသာဓနကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာမဂုဏာနုယောဂ လာဘာဒိအနုယောဂ ဒါနာဒိအနုယောဂဟူ၍သုံးပါးတည်း။ ကာမဂုဏာဒိ၌လည်း သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတည်း။ လာဘာဒိ၌လည်း သကဝါဒိပက္ခ ပရ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ဒါနာဒိသည်ကား ပရဝါဒိပက္ခ မရှိ။ အောက်မှာပရဝါဒိ ပက္ခနှင့်အတူပင်။ သကဝါဒိပက္ခသည်ကား စုဏ္ဏိယဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏ သကဝါဒိပက္ခ ဂါထာဖြစ်သောသုတ္တာဟရဏသကဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် စုဏ္ဏိယဖြစ်

သော သုတ္တာဟရဏ သကာဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကဏှ သုက္ကဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ကဏှကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒါန သီလ ဥပေါသထ ဘာဝနာ မြဟ္မစရိယဝါသဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ကဏှနောင်ကား သုက္ကကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒါန သီလ ဥပေါသထ ဘာဝနာ မြဟ္မစရိယဝါသဟူ၍ ငါးပါ လည်း ကောင်းတည်း။ စုဏ္ဏိယသုတ္တာဟရဏနောင်ကား ဂါထာသုတ္တာဟရဏကိုဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ကုသလ၊ကထာနိဋ္ဌိတာ။

၉-အနုပုဗ္ဗာဘိသမယကထာ

၃၃၉။ အနုပုဗ္ဗာဘိသမယော၊ အစဉ်အားဖြင့် သိသလော။ အာမန္တာ။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးစေသလော။နှဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

၃၄၀။ ဒုက္ခဒဿနေန၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုမြင်သဖြင့်။ ကိံ၊အဘယ် မည်သောကိလေသာကို။ ဇဟာတိ၊ စွန့်သနည်း။ ဋ္ဌတိပုဏ္ဏာယံ၊ သည်။ သတိ၊သော်။ပ။ တဒေကဋ္ဌေစ၊ ထိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိ အစရှိ သည်ပဟာနေကဋ္ဌအားဖြင့် တည်သော။ ကိလေသေစ၊ ကိလေ သာတို့ကိုလည်းကောင်း။ စတုဘာဂံ၊ လေးပါးသော အဘို့ကို။ ကတွာ၊၍။ ဇဟာတိ၊၏။ ဋ္ဌတိဝိသဇ္ဇနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ စတု ဘာဂံ၊ လေးဘို့ကို။ ကတွာ၊၍။ သောတာပန္နော၊ မည်သလော။ စတုဘာဂံ၊ ကို။ကတွာ၊၍။ နသောတာပန္နော၊ မမည်သလော။ စတုဘာဂံ၊ ကို။ကတွာ၊ ၍။သောတာပတ္တိဖလပ္ပတ္တော၊ ရောက်သ လော။ ပဋိလဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သလော။ အဓိဂတော၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်သို့ရောက်သလော။ သစ္ဆိကတော၊ မျက်မှောက် ပြုသလော။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ဝိဟရတိ၊ တပါးသောဇာရိယာပုထ်ဖြင့် နှိပ်စက်သည် ကို တပါးသော ဇာရိယာပုထ်ဖြင့် မကျသောကိုယ်ကို ဆောင်သ လော။ပ။ သတ္တက္ခတ္တုပရမော၊ ခုနစ်ကြိမ်လျှင် အလွန်ရှိသော။

ကောလံကောလော၊ အမျိုးတပါးမှ အမျိုးတပါးသို့ ပြောင်း၍ ပဋိသန္ဓေနေသလော။ ကေဗိဇီ၊ တကြိမ်သာ ပဋိသန္ဓေနေသလော။ ဗုဒ္ဓေ၊ ၌။အဝေစ္စပသာဒေန၊ သက်ဝင်၍ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသလော။ ဓမ္မေ၊အား။ပ။ သံဃေ၊ အား။ပ။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည့် နှစ်လိုအပ်ကုန်သော။ သီလေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သလော။ စတုဘာဂံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်လိုအပ်ကုန်သော။ သီလေဟိ၊ တို့နှင့်။ နသမန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ ပ။ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီ၊ အသက်၏တဝက်၌ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသလော။ပ။ ၃၄၂။ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီ၊ အသက်၏အဆုံး၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသလော။ပ။

၃၄၄။ သောတာပတ္တိသစ္ဆိကိရိယာယ၊ ၄ါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို။ ဒက္ခန္တော၊ စောင့်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိပန္နကောတိ၊ ကျင့်ဆဲသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သလော။ပ။ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို။ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ ဖလေ၊ဖိုလ်၌။ ဋ္ဌိတော၊ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သလော။ပ။

ဒုက္ခဒဿနံ၊ ဒုက္ခကိုမြင်သလော။ နိဒ္ဒိယံ၊အကျိုးရှိသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

၃၄၅။ ဒုက္ခေ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်သဖြင့်။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သစ္စာနိ၊တို့ကို။ ဒိဋ္ဌာနိ၊ မြင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သလော။ပ။ ဒုက္ခသစ္စံ၊သည်။စတ္တာရိသစ္စာနိ၊ လေးပါးသောသစ္စာ မည်ကုန်သလော။ ရူပက္ခန္ဓော၊ သည်။ သတိ၊သော်။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

၃၄၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ တန္တြကား။ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊သည်။ အနုပုဗ္ဗနိန္နော၊ အစဉ်အတိုင်းရှိုင်း၏။ အနုပုဗ္ဗပေါဏော၊ အစဉ်အတိုင်းရှိုင်း၏။ အနုပုဗ္ဗပဗ္ဘာရော၊အစဉ်အတိုင်း ၄မ်းလေ၏။ အာယတကေနေဝ၊ စိုက်စိုက်သောအားဖြင့်သာလျှင်။

ပါပတော၊ ကမ်းပြတ်သည်။ နဟောတိသေယျထာပိ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမသ္မိံမဗ္ဗဝိနယေ၊ သည်။ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ၊ အစဉ်အတိုင်းသောသိက္ခာမည်၏။ အနုပုဗ္ဗကိရိယာ၊ အစဉ်အတိုင်းသောကိရိယာတည်း။ အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါ၊ အစဉ်အတိုင်းသောပဋိပဒါတည်း။ အာယတကေနေဝ၊တိုက်ရိုက်အားဖြင့်။ ပဋိဝေဓော၊ ပဋိဝေဓကို။ အညာ၊ သိခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။

ကမ္မာရော၊ ငွေမှုတ်သည်။ ရဇတဿ၊ ငွေ၏။ မလံ၊ အညစ်အကြေးကို။ ထောကံထောကံ၊ စဉ်းငယ်စဉ်းငယ်။ ခဏေခဏေ၊ သွတ်ချည်းသွတ်ချည်း။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ နိဒ္ဓမေဇ္ဇဝ၊ ဖျောက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ အတ္တနော၊ ၏။မလံ၊ အညစ်အကြေးကို။ နိဒ္ဓမေ၊ဖျောက်ပေ၏။ပ။

အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ ဂဝံပတိထေရော၊ ထေရ်သည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဧဝံ၊ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ အရှင်တို့။ ဘဂဝတော၊သခင်ဘုရား၏။ တေံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ သံမုခါ၊မျက်မှောက်။ မေ၊ ငါသည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ သံမုခါ၊ မျက်မှောက်။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ယူအပ်ပြီ။ ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ပဿတိ၊မြင်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမုဒယံပိ၊ သမုဒယကိုလည်း။ ပဿတိ။ မြင်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိရောဓံပိ၊ နိရောဓကိုလည်း။ ပဿတိ၊၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒံပိ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်းသို့ ရောက်တတ်သော အကြောင်းကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ (သည်ရွှေတက်)။ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓမ္ပိ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်းကိုလည်း။ ပဿတိ ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုက္ခမ္ပိ၊ ဒုက္ခကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ (ဤအတူချည်းဆိုလေ)။

သဒ္ဒသန သမ္မဒါယ၊ သောတာပတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသည်နှင့်။ သဟာဝ၊ တက္ခလျှင်။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ တယော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့ကို။ ဇဟိတာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဓမ္မတို့သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ အရိယသာဝကဿ၊ တပည့်သားအား။ ဝိတရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြူကင်းသော။ဝီတမလံ၊ ကိလေသာဟူသော အညစ်အကြေးမရှိထသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ သည်း ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်၏။ ယံကိဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်းသောဓမ္မသည်။ သမုဒယံဓမ္မံ၊ ဖြစ် တတ်သောသဘောရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော။ တံ၊ ထိုဓမ္မဇာတ သည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်သောသဘောရှိ၏။ ဒဿနသမ္ပဒါ၊ သော တာပတ္တိမဂ်၏ဖြစ်ခြင်းနှင့်။ သဟ၊ တက္ခ။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာ၏ တပည့်သားသည်။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ ဤအနုပုဗ္ဗာဘိသမယကထာသည်ကား နသုတ္တာ ဟရဏ သုတ္တာဟရဏ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာဟရဏကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် သကဝါ ဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား မဂ္ဂဖလာ နုယောဂ သစ္စာ နုယောဂ ဒုက္ခဒက္ခန္ဓာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံး ပါးတွင် သောတာပတ္တိ မဂ္ဂဖလာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကားသောတာပတ္တိ မဂ္ဂါနုယောဂသောတာ ပတ္တိ ဖလာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂဖလာ နုယောဂ မှာလည်းမဂ္ဂါနုယောဂဖလာနုယောဂ ဟူ၍နှစ်ပါးရင်း တည်း။ အနာဂါမိမှာလည်း နှစ်ပါးလည်းကောင်းတည်း။ အရ ဟတ္တမဂ္ဂ ဖလာနုယောဂမှာလည်း နှစ်ပါးလည်းကောင်းတည်း။ ပရဝါဒိပက္ခသော်ကား ဒုက္ခေဒိဋ္ဌေစတ္တာရိသစ္စာနိဒိဋ္ဌာနိ ဟောန္တိ တိ။ အာမန္တာ။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ စတ္တာရိသစ္စာနီတိနယေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤကား သုတ္တာဟရဏတွင် ပရဝါဒိပက္ခတည်း။ မဂ္ဂဖလာနုယောဂ နောင်ကား သစ္စာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား

သောတာပတ္တိဖလ သစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္န သစ္စာနုလောမ သကဒါဂါမိ ဖလ သစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္န သစ္စာ နုလောမ အနာဂါမိ ဖလသစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္န သစ္စာနုလောမ အရဟတ္တဖလ သစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နသစ္စာနုလောမဟူ၍ လေးပါး ပြား၏။ ထိုလေးပါးတွင် သောတာပတ္တိဖလ သစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နသစ္စာနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခဒဿနာနုလောမ သမုဒယဒဿနာနုလောမ နိရောဓဒဿနာနုလောမ မဂ္ဂဒဿနာနုလောမ ဟူ၍ လေးပါး၊ သကဒါဂါမိတွင်လည်း ဒုက္ခ သမုဒယ နိရောဓ မဂ္ဂဒဿနာ နုလောမ ဟူ၍ လေးပါးလည်းကောင်း အနာဂါမိတွင် လေးပါး လည်းကောင်း အရဟတ္တတွင် လေးပါးလည်းကောင်းတည်း။သိကောင်း ပြီ။ ထိုနောင်ကား ဒုက္ခဒက္ခန္တာနုလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စဒက္ခန္တာ နုလောမ သမုဒယ သစ္စဒက္ခန္တာ နုလောမ နိရောဓသစ္စဒက္ခန္တာနုလောမ မဂ္ဂသစ္စဒက္ခန္တာနုလောမ ဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် ဒုက္ခသစ္စဒက္ခန္တာ နုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား သမုဒယသစ္စဒက္ခန္တာနုလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား နိရောဓသစ္စဒက္ခန္တာ နုလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား မဂ္ဂသစ္စဒက္ခန္တာ နုလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါးတွင် သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စာမူလိရှိသည် သမုဒယသစ္စာမူလိရှိသည် နိရောဓ သစ္စာ မူလိရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ အနုလောမ နောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စာမူလိရှိသည် သမုဒယသစ္စာ မူလိရှိသည် နိရောဓသစ္စာမူလိရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါး ပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား နိရုတ္တိယာ နုလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓ သစ္စာဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ။ဤကား သုတ္တာဟရဏ သကဝါဒီပက္ခတည်း)။

ထိုနောင်ကား နသုတ္တာဟရဏ ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန် သော်ကား ဒုက္ခေဒိဋ္ဌေစတ္တာရိ သစ္စာနိဒိဋ္ဌာနိ ဟောန္တီတိ အာမန္တာ။ ဒုက္ခသစ္စံ စတ္တာရိသစ္စာနီတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤကား နသုတ္တာ ဟရဏာနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ကေဝေါသုတ္တာ ဟရဏာ နုယောဂ ဥဘတော သုတ္တာဟရဏာနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ကေဝေါသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ခန္ဓာဖြစ်သော သကဝါဒိပက္ခ အာယတန ဖြစ်သော သကဝါဒိက္ခ ဓာတုအနုယောဂဖြစ်သော သကဝါဒိပက္ခ ဉာဏာနုယောဂဖြစ်သော သကဝါဒိပက္ခဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ (ထိုတွင် လေးပါး ကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ဉာဏာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား စတ္တာရိဉာဏာ နုယောဂ အဋ္ဌဉာဏာ နုယောဂ ဒွါဒသဉာဏာနုယောဂ စတုစတ္တာရိသ ဉာဏာနုယောဂ သတ္တသတ္တတိဉာဏာနုယောဂဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုတွင် စတ္တာရိ ဉာဏာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုလေးပါး ဟူသော်ကား သစ္စာလေးပါးကိုယူ။ ထိုနောင်ကား အဋ္ဌဉာဏာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။အဋ္ဌဟူသော်ကား သစ္စာလေးပါး ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး ဤရှစ်ပါးတည်း။ ဒွါဒသဟူသည်ကား ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါတဆယ့်နှစ်ပါးတည်း။ စတုစတ္တာရိသ ဟူသော်ကား သင်္ခါရ အစရှိသော ဆယ်ပါးသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကိုယ်တပါးပါး၌ အကိုယ်ကိုတပါး။ အကြောင်းကိုတပါး။ အကျိုးကိုတပါး။ သုံးပါး သုံးပါးစီချည်းရသောကြောင့် သုံးဆယ်။ အဝိဇ္ဇာသည်ကား အကိုယ်နှင့်အကျိုးရှိသောကြောင့် အကိုယ်နှင့် အကျိုးကိုသာယူ။ ဇရာမရဏသောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသ တို့သည်ကား

အကိုယ်နှင့် အကြောင်းကား ရှိ၏။ အကျိုး မရှိသောကြောင့် အကိုယ်နှင့် အကြောင်းကိုယူ။ ဤသို့လျှင် ပေါင်းသောကြောင့် လေးဆယ့်လေးခု ပြား၏။ ဤသည်လျှင် စတုစတ္တာရီသ တည်း။ သတ္တသတ္တတိ ဟူသည်ကား အဝိဇ္ဇာမှ တပါးသော သင်္ခါရ အစ ရှိသော ဇရာမရဏတိုင်ရှိသော တဆယ့်တပါးတွင် သင်္ခါရ၌လည်း အနိစ္စ သင်္ခတ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န ခယဓမ္မ ဝယဓမ္မ ဝိရာဂဓမ္မ နိရောဓ ဓမ္မထည့်၍ ခုနစ်ပါး။ ဝိညာဉ်၌လည်းအနိစ္စ သင်္ခတ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န ခယဓမ္မ ဝယဓမ္မ ဝိရာဂဓမ္မ နိရောဓဓမ္မ ဤခုနစ်ပါး ထည့်၍ရှင်း။ ကြွင်းသော ကိုပါးတို့၌ ခုနစ်ပါးစီချည်းထည့်၍ ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ်ပါး ဖြစ်သတည်း။ သကဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သမုဒ္ဒါနုယောဂ မေဓာဝီနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ဧကတော သုတ္တာဟရဏ အနု ယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား ဥဘတော သုတ္တာဟရဏ အနု ယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီက္ခ ပရဝါဒီ ပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခသည်ကား ဧကတော ပရဝါဒီ ပက္ခနှင့်အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကို သာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားဂဝံပတိထေရာနုယောဂ ရတန ကဝါဒီပက္ခ သုတ္တာနုယောဂ ဓမ္မစက္က၊ ဥဒပါဒိ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။

အနုပုဗ္ဗာဘိသမယ ကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀—ဝေါဟာရကထာ

၃၄၇။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းရှိသော။ ဘဂဝတော၊ဘုံသုံးပါး၌ အန်ပြီးသော တဏှာရှိသော။ဘဂဝတော၊ မာရ်ငါးပါးကို ချိုးပြီး ထသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သခင်ဘုရား၏။ ဝေါဟာရော၊ ခေါ်ဝေါ် ခြင်းသည်။ လောကုတ္တရော၊ လောကုတ္တရာ မည်သလော။ အာမန္တာ။လောကုတ္တရေ၊ ဖြစ်သော။ သောတေ၊ သောတ၌။ ပဋိ ဟညတိ၊ ခတ်သလော။ လောကိယေ၊ လောကီဖြစ်သော။ သော

တော၊သောတဉ်။ နော့ပဋိဟညတိ၊ မခတ်သလော။ လောကုတ္တရေန၊လောကုတ္တရာဖြစ်သော။ ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်။ ပဋိဝိဇာနန္တိ၊ သိကုန်သလော။ လောကိယေန၊ လောကီဖြစ်သော။ ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်။ နော့ပဋိဝိဇာနန္တိ၊ မသိကုန်သလော။ သာဝကာ၊သာဝကတို့သည် သာလျှင်။ ပဋိဝိဇာနန္တိ၊ သိကုန်သလော။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇ္ဇဉ်တို့သည်။ နော့ပဋိဝိဇာနန္တိ၊ မသိကုန်သလော။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊သည်။ နဟိဝတ္တဗ္ဗေ-နဟိဝတ္တဗ္ဗော၊ အပ်။ပ။

၃၄၀။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်မည်သလော။ ဖလံ၊ ဖိုလ်မည်သလော။ နိဗ္ဗာနံ၊ မည်သလော။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂေါ၊ မည်သလော။ပ။

ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ၊ အကြင် သူတို့သည်။ ဘဂဝတော၊သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊၏။ ဝေါဟာရံ၊ကို။ သုဏန္တိ၊ ၏။ တေ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊လော။ အာမန္တာ။လောကုတ္တရော၊ဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မကို။ သောတဝိညေယျော၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သလော။ သောတသ္မိံ၊ သောတဉ်။ ပဋိဟညတိ၊ သလော။ သောတဿ၊ သောတ၏။အာပါထံ၊ထင်ခြင်းသို့။အာဂစ္ဆတိ၊ရောက်သလော။ပ။

၃၄၉။ ရဇ္ဇေယျုံ၊ တပ်ကုန်ရာသလော။ပ။ ရာဂဋ္ဌာနိယော၊ သလော။ရဇ္ဇနီယော၊ တပ်ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသလော။ ကမနိယော၊ နှစ်လိုအပ်သလော။ မဒနီယော၊ ယစ်သလော။ဗန္ဓနီယော၊ ဖွဲ့အပ်သလော။ မုယှနီယော၊ မိန်းမောရာသလော။ပ။

ဒုဿေယျုံ၊ ပြစ်မှားကုန်ရာ သလော။ပ။ ဒေါသဋ္ဌာနိယော၊ ဒေါသလျှင်အကြောင်းရှိသလော။ ကောပဋ္ဌာနိယော၊ ကောပလျှင်အကြောင်း ရှိသလော။ ပဋိဃဋ္ဌာနိယော၊ ထိပါးခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသလော။ပ။

မုယှေယျုံ၊ တွေဝေကုန်ရာသလော။ပ။ အညာဏကရဏော၊ မသိခြင်းကိုပြုတတ်သလော။ အစက္ခုကရဏော၊မျက်စိမမြင်ခြင်းကို ပြုတတ်သလော။ ပညာနိရောဓိကော၊ ပညာဖြင့် ချုပ်သလော။

ဝိဿာတပက္ခိကော၊ ပင်ပန်းခြင်း အဘ္ဘိုရှိသလော။ နိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊ နိဗ္ဗာန်ကို ဖြစ်စေတတ်သည်မဟုတ်သလော။ပ။

၃၅၁။ သောဝဏ္ဏမယာယ၊သော။ လင်္ဗြယာ၊တောင်ဝှေးဖြင့်။ ဓညပုဥ္ဇောပိ၊ စပါးစုကိုလည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏပုဥ္ဇောပိ၊ကိုလည်းကောင်း။ အာစိက္ခိတုံ၊ ညွှန်အံ့သောငှါ။ လဗ္ဘာ၊ ရအပ်သလော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ အာမန္တာ။ ဧဝမေဝံ၊ဤနည်းအတူကိုလည်းကောင်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ လောကုတ္တရေန၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော။ ဝေါဟာရေန၊ ဖြင့်။ လောကိယံ၊ ဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ကိုလည်းကောင်း။လောကုတ္တရံပိ၊လောကုတ္တရာဖြစ်သော။ဓမ္မံ၊ကိုလည်းကောင်း။ ဝေါဟရတိ၊ ခေါ်ဝေါ်သည် မဟုတ်လော။ လေဏ္ဍိယာယ၊ ကြက်ဆူဖြင့်ပြီးသော။ လင်္ဗြယာ၊ တောင်ဝှေးဖြင့်လည်းကောင်း။ ဓညပုဥ္ဇောပိ၊ စပါးစုကိုလည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏပုဥ္ဇောပိ၊ ရွှေစုကိုလည်းကောင်း။ အာစိက္ခိတုံ၊ ညွှန်အံ့သောငှါ။ လဗ္ဘာ၊ ရအပ်သလော။ အာမန္တာ။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ (သိကောင်းပြီ)။

၃၅၂။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သခင်ဘုရား၏။ ဝေါဟာရော၊ သည်။ လောကိယံ၊ လောကီမည်သလော။ လောကိယံ၊ကို။ ဝေါဟရန္တဿ၊ ခေါ်ဝေါ်ထသော။ ဘဂဝတော၊ဘုန်းရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊သခင်ဘုရား၏။ ဝေါဟာရော၊ သည်။ လောကိယော၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊သလော။ လောကုတ္တရံ၊ကို။ ဝေါဟရန္တဿ၊ ထသော။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ဝေါဟာရော၊သည်။ လောကုတ္တရော၊ မည်သလော။ အာမန္တာ။ (သိကောင်းပြီ)။

မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဝေါဟရန္တဿ၊ ထသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊၏။ ဝေါဟာရော၊ သည်။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ အမဂ္ဂံ၊ မဂ်မဟုတ်သည်ကို။ ဝေါဟရန္တဿ၊ ထသော။ ဘဂဝတော၊ သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ဝေါဟာရော၊ သည်။ အမဂ္ဂေါ၊ မဂ်မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ အနုပုဗ္ဗာဘိသမယကထာ နောင်ကားဝေါဟာရကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဋိဟညတာနုယောဂ လေဏ္ဍိယာနုယောဂ မဂ္ဂဖလာနုယောဂ ဟူ၍သုံးပါးပြား၏။ ထိုတွင် ပဋိဟညတာနုယောဂသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဋိဟညတာ နုယောဂ မဂ္ဂဖလာနုယောဂ သောတဝိညေယျာနုယောဂ အကုသလာနုယောဂ မဂ္ဂဘာဝနာနုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုသော် ပဋိဟညတာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မိဿကသုဒ္ဓဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် မိဿကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုမိဿကသည်ကား အနုလောမပဉ္စက ပဋိကမ္မစတုက္က စသော ငါးပါးတည်း။ ထိုမိဿကနောင်ကား သုဒ္ဓကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသုဒ္ဓသည်ကား သောတာဒိ ပဋိဟညတာ နုယောဂ ဝိညာဏ ပဋိဝိဇာနနာ နုယောဂ ပုထုဇ္ဇနာပဋိဝိဇာနနာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား မဂ္ဂဖလာနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညဝိသေသအားဖြင့် နှစ်ပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား သောတဝိညေယျာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋိလောမနှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား အကုသလာ နုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂဋ္ဌာနိယာနုယောဂဒေါသဋ္ဌာနိယာနုယောဂ မောဟဋ္ဌာနိယာနုယောဂဟူ၍သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်ရာဂဋ္ဌာနိယာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါး၊ဒေါသမှာလည်းနှစ်ပါး။မောဟဋ္ဌာနိယာနုယောဂမှာ အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား မဂ္ဂဘာဝနာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါး။ သာမညကား တပါးသာ။ ဝိသေသသည်ကား ဗာလပုထုဇ္ဇနာနုယောဂ မာတုဃာတက

ပိတုဃာတက အရဟန္တဃာတက ရုဟိုတုပ္ပါဒက သံဃဘေဒက ဟူ၍ ခြောက်ပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။

ထိုသကဝါဒီပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား လဗ္ဘာ သောဝတ္တာ့ မယာယ လင္ဒိယာညေ ပုဋ္ဌောပိသုဝဏ္ဏာပုဋ္ဌောပိအာစိက္ခိတုန္တိ။ အာမန္တာ။ဧဝမေဝံဘာဂဝါ လောကုတ္တရေန ဝေါဟာရေန လောကိယံပိ လောကုတ္တရံပိ ဓမ္မံ ဝေါဟရတိ။ ဤကား ပဋိဟညတာနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား လေဏ္ဍိယာနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား လေဏ္ဍိယာနုယောဂဟူ၍လည်းကောင်း။ လောကိယာ လောကုတ္တရာပဋိဇာနနာနုယောဂဟူ၍ လည်းကောင်း နှစ်ပါးပြား၏။ သကဝါဒီပက္ခနောင်ကားပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံဗုဒ္ဓဿ အစရှိသည်တည်း။ ထိုနောင်ကား မဂ္ဂဖလာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးပြား၏။ ပရဝါဒီပက္ခသည်ကား လေဏ္ဍိယာဒိဖြစ်သော ပရဝါဒီပက္ခနှင့် အတူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မဂ္ဂါနုယောဂ ဖလာနုယောဂ နိဗ္ဗာနာနုယောဂ သဓ်တာ နုယောဂ အရဟတ္တာနုယောဂ ဝေဒနာနုယောဂ သညာနုယောဂ သင်္ခါရာနုယောဂ ဝိညာဏာ နုယောဂဟူ၍ကိုးပါးတွင်သော်မဂ္ဂါနုယောဂကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ဝေါဟာရော လောကိယံ ဝေါဟရန္တဿ လောကိယောဟောတိ။ လောကုတ္တရံ ဝေါဟရန္တဿ လောကုတ္တရောဟောတီတိ။အာမန္တာ။ မဂ္ဂံဝေါဟရန္တဿမဂ္ဂေါဟောတိ။ အမဂ္ဂံဝေါဟရန္တဿ အမဂ္ဂေါဟောတီတိ။ပ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤနည်းအတူချည်းဟောလေ။

ဝေါဟာရကထာနိဋ္ဌိတာ။

၁၁ နိရောဓကထာ

၃၅၃။ ။ပ။ဒွိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ နိဗ္ဗာနာနံ၊ တို့၏။ဥစ္စနီစတာ၊ မြင့်သည်၏အဖြစ်နိမ့်သည်၏အဖြစ်သည်။အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဟီနပဏီတတာ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ် မြတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဥက္ကံသာဝကံသော၊ လွန်သောအတို ယုတ်သောအတိုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ သီမာဝါ၊ အပိုင်းအခြားသည်မူလည်း။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ဘေဒေါဝါ၊အပြားသည်မူလည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ရာဇိဝါ၊ အရေးသည်မူလည်း။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ အန္တရိကာဝါ၊ အခြားသည်မူလည်း။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ပ။ အပ္ပဋိသင်္ခါ–အပ္ပဋိသင်္ခါယ၊ အဆင်အခြင် မရှိသည်ဖြစ်၍။ နိရုဒ္ဓေ၊ ချုပ်ကုန်သော။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ ပဋိသင်္ခါ-ပဋိသင်္ခါယ၊ ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ နိရောဓေန္တိ၊ ချုပ်ကုန်သလော။ အာမန္တာ။ပ။ အပ္ပဋိသင်္ခါ- အပ္ပဋိသင်္ခါယ၊၍။ နိရုဒ္ဓါပိ၊ ချုပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ အစ္စန္တဘဂ္ဂါ၊ စင်စစ်လျှင် ဖျက်အပ်ကုန် သလော။ပ။ နိရောဓကထာ။ ဒုတိယော ဝဂ္ဂေါ။

ပရူပဟာရော၊ ပရူပဟာရ ကထာလည်းကောင်း။ အညာဏံ၊ အညာဏကထာလည်းကောင်း။ ကင်္ခါ၊ကင်္ခါကထာလည်းကောင်း။ ပရဝိတာရဏာ၊ ပရဝိတာရဏာ ကထာလည်းကောင်း။ သင်္ခါဟာရ ကထာ၊ ဝစီဘေဒ ကထာလည်းကောင်း။ မဂ္ဂေါ၊ ဒုက္ခဟာရ ကထာလည်းကောင်း။ စိတ္တဋ္ဌိတိ၊ စိတ္တဋ္ဌိတိကထာလည်းကောင်း။ ကုက္ကုဠာ၊ ကုက္ကုဠကထာလည်းကောင်း။ကောဘိသမယောစေဝ၊ ကောဘိသမယလည်းကောင်း။ ဝေါဟာရော စ၊ ဝေါဟာရကထာ လည်းကောင်း။ နိရောဓကော၊နိရောဓကထာလည်းကောင်းတည်း။

အမှာ ထိုဝေါဟာရကထာနောင်ကား နိရောဓကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာပဋ္ဌိဇာနနာ ဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုဗ္ဗာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင် သက

ဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သစ္စာနုယောဂ အသစ္စာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင်သစ္စာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခနိရောဓာနုယောဂ နိရောဓသစ္စာနုယောဂ ဒုက္ခသစ္စာနုယောဂ သမုဒယသစ္စာနုယောဂ မဂ္ဂသစ္စာ နုယောဂ ဟူ၍ငါးပါး ပြား၏။ ။ သိကောင်းပြီ။

ထိုနောင်ကား အသစ္စာနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား တာဏာနိအနုယောဂ လေဏာနိအနုယောဂသရဏာနိအနုယောဂ ပရာယနာနိအနုယောဂအစ္စုတာနိအနုယောဂ အမတာနိအနုယောဂ ဥစ္စနိစတာအနုယောဂ ဟီနပဏီတာနုယောဂ ဥက္ကံသာ ဝကံသာ နုယောဂ သီမာဝါနုယောဂ ဘေဒါဝါနုယောဂ ရာဇိဝါ နုယောဂ အန္တရိကာဝါနုယောဂဟူ၍များစွာ ပြား၏။ ထိုအမျိုးတို့တွင် တာဏာနိ အနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဉ္စက ပဋိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတွင် အနုလောမ ပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဒွေနိရောဓသစ္စာနိတိ။ အာမန္တာ။ ဒွေတာဏာနိတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ သိကောင်းပြီ။ သကဝါဒိပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒိပက္ခကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ဒွေနိရောဓာတိ။ အာမန္တာ။ နနုပဋိသင်္ခါ နိရုဒ္ဓါပိ သင်္ခါရာအစ္စန္တဘဂ္ဂါ ပဋိသင်္ခါနိရုဒ္ဓါပိ အစ္စန္တဘဂ္ဂါတိ။ အာမန္တာ။ ဟဉ္စိအပ္ပဋိသင်္ခါနိရုဒ္ဓါပိ သင်္ခါရာအစ္စန္တံဘဂ္ဂါ။ပဋိသင်္ခါနိရုဒ္ဓါပိ သင်္ခါရာအစ္စန္တံဘဂ္ဂါ တေန ဝတ ရေဝတ္တဗ္ဗေ။ဒွေနိရောဓာတိတည်း။ ပုစ္ဆာနောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခကိုကား အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိ ပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိရုဒ္ဓါနုယောဂ ဥပ္ပန္နာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)။

နိရောဓကထာ နိဋ္ဌိတာ။

တတိယဝဂ္ဂ

၁-ဗလကထာ

၃၅၄။ တထာဂတဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အားတော်သည်။ သာဝကသာဓာရဏံ၊ တပည့်သားတို့နှင့် ဆက်ဆံ သလော။ အာမန္တာ။ပ။ တထာဂတဗလံ၊ သခင်ဘုရား၏ အားတော်သည်။ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိ၏။ သာဝကဗလံ၊ သာဝကအား သည်။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသလော။ သာဝကဗလံ၊ သာ ဝကအားသည်။ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိ၏။ တထာဂတ ဗလံ၊ သခင်ဘုရားအားတော်သည်။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ပ။

တထာဂတဿ၊သခင်ဘုရား၏။ပုဗ္ဗယောဂေ၊ ရှေးလုံ့လသည်။ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သဘောရှိ၏။ သာဝကဿ၏။ ပုဗ္ဗယော ဂေါ၊သည်။ တာဒိသော၊ထိုသို့သဘောရှိသလော။တထာဂတဿ၊ ၏။ ပုဗ္ဗစရိယာ၊ရှေး၌အကျင့်သည်။ ယာဒိသာ၊အကြင်သို့သဘော ရှိ၏။ သာဝကဿ၏။ ပုဗ္ဗစရိယာ၊ သည်။ တာဒိသာ၊ သလော။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဓမ္မက္ခာနံ၊ ဓမ္မက္ခာတို့ကို။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မကိုကြားခြင်းသည်။ ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိ၏။ သာ ဝကဿ၏။ ဓမ္မက္ခာနံ၊ဓမ္မက္ခာတို့ကို။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားကို ကြားခြင်းသည်။ တာဒိသာ၊ ထိုသို့ သဘော ရှိသလော။ (သိ ကောင်းပြီ)။

တထာဂတော၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဇိနော၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်သလော။ တထာဂတော၊ သည်။ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့ကို ဆုံးမတတ်သလော။ တထာဂတော၊ သည်။ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာ အလိုလိုခပ်သိမ်းသော တရားကို သိတတ်သလော။ တထာဂတော၊သည်။ သဗ္ဗညူ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိ တတ်သောအလေ့ရှိသလော။ တထာဂတော၊သည်။ သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မြင်တတ်သော အလေ့ရှိသလော။

တထာဂတော၊သည်။ ဓမ္မသာမိ၊တရားကြောင့် လူနတ်တို့၏အရှင် ဖြစ်သလော။ တထာဂတော၊ သည်။ ဓမ္မပ္ပဋိသရဏော၊ တရား ကြောင့်လူနတ်တို့ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သလော။ပ။

တထာဂတော၊သည်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော။ မဂ္ဂဿ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတာ၊ ဖြစ်စေတတ်သလော။ အသဉ္ဇာတဿ၊ မဖြစ်စေ အပ်သော။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို။ သဉ္ဇနေတာ၊ဖြစ်စေတတ်သလော။ အနက္ခာတဿ၊ မဟောအပ်သော။ မဂ္ဂဿ၊ကို။ အက္ခာတာ၊ဟော သလော။ မဂ္ဂညူ၊ မဂ်ကိုသိသော အလေ့ရှိသလော။ မဂ္ဂဝိဒူ၊မဂ်ကို အထူးသဖြင့် သိသော အလေ့ရှိသလော။ မဂ္ဂကောဝိဒေါ၊ မဂ်၌ လိမ္မာသလော။ပ။

ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တံ၊ ဣန္ဒြေ၏ ယုတ်ခြင်းမြတ်ခြင်းကို။ ယထာ ဘူတံ၊ဟုတ်မှန်တိုင်း။ ဉာဏံ၊သိသော။ တထာဂတဗလံ၊သည်။ သာ ဝက သာဓာရဏံ၊သာဝကတို့နှင့် ဆက်ဆံသလော။ အာမန္တာ။ပ။

၃၅၅။ သာဝကော၊ သည်။ ဌာနာဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းဟုတ် သည် မဟုတ်သည်ကို။ ဇာနာတိ၊ အကယ်၍သိအံ့။ပ။

အတီတာ နာဂတပစ္စုပ္ပန္နာနံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ် ကုန်သော။ ကမ္မသမာဒါနာနံ၊ဆောက်တည်သောကံတို့၏။ ဌာန သော၊ ဥပဋ္ဌမ္ဘက အကြောင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဟေတု သော၊ ဇနက အကြောင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝိပါကံ၊ ဝိပါက်ကို။ ဇာနာတိ၊လော။ပ။

သာဝကော၊သည်။ သဗ္ဗတ္ထဂါမိနိပဋိပဒံ၊ ခပ်သိမ်းသော အား တို့သို့ ရောက်စေ တတ်သော အကျင့်ကို။ ဇာနာတိ၊ လော။ အာမန္တာ။ပ။

သာဝကော၊ သည်။ အနေကဓာတုံ၊ များသောဓာတ် ဖြစ် သော။ နာနာဓာတုံ၊ အထူးထူးသော ဓာတ်ဖြစ်သော။ လောကံ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊လော။ပ။ သာဝကော၊သည်။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ နာ နာဓိမုတ္တိကတံ၊ ခြင်းကို။ ဇာနာတိ၊လော။ အာမန္တာ။ပ။

သာဝကော၊သည်။ ဈာနဝိမောက္ခသမာဓိ သမာပတ္တိနံ၊ ဈာန ဝိမောက္ခ သမာဓိ သမာပတ္တိတို့၏၊ သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ကို လည်းကောင်း။ ဇာနာတိ၊သိ။ လော။ အာမန္တာ။ပ။

သာဝကော၊သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိံ၊ ရှေး၌ နေခဲ့ဘူး သော ခန္ဓာအစဉ်ကို အောက်မေ့ခြင်းကို။ ဇာနာတိ၊သိသလော။ပ။

သာဝကော၊သည်။သတ္တာနံ၊တို့၏။ စုတူပပါတံ၊ကို။ ဇာနာတိ၊ လော။ပ။ တထာဂတဿ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ သာဝကဿ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ အာသဝက္ခယေန ဝါ၊ နှင့်လည်းကောင်း။ အာသဝက္ခယံ၊သည်။ ဝိမုတ္တိယာ ဝါ၊ နှင့်လည်းကောင်း။ ဝိမုတ္တိ၊ သည်။ပ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ နာနာကရဏံ၊ အထူးကို ပြုခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊လော။ ဉတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ

ဤကား ဗလကထာသည် သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီ ပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား တထာဂတဗလံ သာဝကဗလာဒိ အနုယောဂ တဒြေဝတထာဂတဗလံ သာဝက ဗလာဒိ အနု ယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ယာဒိသံတထာဂတဗလံ တာဒိသံ သာဝကဗလာဒိ အနုယောဂ ပုဗ္ဗယောဂ ပုဗ္ဗစရိယာဒိ အနု ယောဂ တထာဂတာဇိနောတျာဒိ အနုယောဂ အနုပ္ပန္နဿ မဂ္ဂဿဥပ္ပါဒေတာဒိ အနုယောဂ သာဝကော သဗ္ဗညုသဗ္ဗဒဿာ ဝီတျာဒိ အနုယောဂဟူ၍ ခုနစ်ပါးပြား၏။ သကဂါဒီ ပက္ခနောင် ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌာနာဌာန ဇာနာဒိ အနုယောဂ အာသဝက္ခယဉာဏ သံသန္ဒနာနုယောဂ ဌာနာဌာန သံသန္ဒနာ နုယောဂ ပရောပရိယတ္တိ ဉာဏသံသန္ဒနာ နုယောဂ ဌာနာဌာန ဣန္ဒြိယ ပရောပရိယတ္တိ သံသန္ဒနာနုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် ဌာနာဌာန ဇာနာဒိ အနုယောဂကို

ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌာနာဋ္ဌာန နယောဂ အတီတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာနံ ကမ္မသမာဒါနာ နယောဂ အနေက ဓာတု နာနာဓာတု လောက အနယောဂ နာနာဝိမုတ္တိ ဇာနာ နယောဂ ဈာနဝိမောက္ခသမာဓိသမာပန္နာနံသံ ကိလေသံ ဝေါဒါန ဝုဋ္ဌာနဇာနာနယောဂ စုတုပပါတဇာနာ နယောဂ အသဝက္ခယာ နယောဂဟူ၍ ကိုးပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား အာသဝက္ခယာဒိ အနယောဂကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌာနာဋ္ဌာန သမာဒါန် ဝိပါက သဗ္ဗတ္ထဂါမိနိ ပဋိပဒါ အနေကဓာတု နာနာဓာတု နာနာ ဝိမုတ္တိကတ ဈာန ဝိမောက္ခ သမာဓိ သမာပတ္တိ သံကိလေသ ဝေါဒါန ပုဗ္ဗေနိဝါ သာနုဿတိ စုတုပပါတဟူ၍ ရှစ်ပါးတွင်သော် ဌာနာဋ္ဌာနဇာနာ နယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား အာသ ဝါနံ ခယေ ယထာ ဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝကသာ ဓာရဏန္တိ။ အာမန္တာ။ ဌာနာ ဌာနေ ယထာဘူတံ တထာဂတ ဗလံ သာဝက သာဓာရဏန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ အာသဝါနံ ခယေ ယထာဘူတံ ဉာဏံတထာဂတဗလံ သာဝကသာဓာရဏန္တိ။ အာမန္တာ။ အတီတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာနံ ကမ္မသမာဒါနာနံ ဌာန သောဟေတုသော ဝိပါကံယထာဘူတံဉာဏံ တထာဂတဗလံသာ ဝကသာဓာရဏန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။အာသာဝါနံ ခယေ ယထာ ဘူတံဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝကသာဓာရဏန္တိ။အာမန္တာ။ သဗ္ဗတ္ထဂါမိနိပဋိပဒံ ယထာဘူတံဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝက သာဓာရဏန္တိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤကားသာဝကကို မူလ တည်၍ ရှစ်ပါးထည့်သည်။ ထိုနောင်ကား ဌာနာဋ္ဌာန ယထာ ဘူတဉာဏကို ဟောတော်မူ၏။ ယခင်ကိုမူလတည်ပြန်။ ဟော ဟန်ကား ဌာနဋ္ဌာနေ ယထာဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝ ကသာဓာရဏန္တိ။ အာမန္တာ။ အာသဝါနံ ခယေ ယထာဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝကသာဓာရဏန္တိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ အတီတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာနံ ကမ္မသမာဒါနာနံ ဌာနသော

ဟေတုသော ဝိပါကံ ယထာဘူတံဉာဏံတထာဂတဗလံ သာဝက သာဓာရဏန္တိ။အာမန္တာ။ အာသဝါနံခယေ ယထာဘူတံဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝက သာဓာရဏန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ သဗ္ဗတ္ထဂါမိနိံ ပဋိပဒံ ယထာဘူတံဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝက သာဓာရဏန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။အနေကဓာတု နာနာဓာတုလောကံ ယထာဘူတံဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝက သာဓာရဏန္တိ။ အာမန္တာ။ အပြားတင်မြဲပင်။ နာနာဓိမုတ္တိကတံ ယထာဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝကသာဓာရဏန္တိ။အာမန္တာ။ အာသဝါနံခယေ ယထာဘူတံ ဉာဏံတထာဂတဗလံ သာဝကသာဓာရဏန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ (စုတုပပါတကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိ ယထာဘူတ ဉာဏာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဣန္ဒြိယတချက်တွင် ဌာနာဌာနာနုယောဂ သမာဒါနဝိပါက အနုယောဂ။ပ။ အာသဝက္ခယတိုင်အောင် ကိုးပါးတွင်သော် ဌာနာဌာနာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တံ ယထာဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝက သာဓာရဏန္တိ။ အာမန္တာ။ ဌာနာဌာနေ ယထာဘူတံဉာဏံ တထဂတဗလံ သာဝကသာဓာရဏန္တိ။နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ဌာနာဌာန ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိ သံသန္ဒနာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ယခင်မူလီကိုးပါးကို မူလတည်၍ ဣန္ဒြေကိုမူလီပြုပြန်။ ဟောဟန်သော်ကား ဌာနာဌာနေ ယထာဘူတံဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝကသာဓာရဏန္တိ။ အာမန္တာ။ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိ ယထာဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝကသာဓာရဏန္တိတည်း။ (ကြွင်းသည်ကို သိကောင်းပြီ)။

ဗလကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-အရိယန္တိကထာ

အမှာ

အရိယန္တိကထာကား အနက်လွယ်၏။ ထိုအရိယ ကထာသည်ကားသကဝါဒီပက္ခပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါး တွင် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဉာဏံဉာဏ ယထာဘူတဉာဏာနုယောဂ ကမ္မဿကတာဒိနာနုယော ဂ သဗ္ဗဏ္ဏုတ္တဉ္ဉဏဒိနိ ပဋိပဒါနုယောဂ အနေကမာတု နာနာဓာတု လောက အနုယောဂ နာနာဝိမုတ္တိကတာ နုယောဂ ဈာနဝိ မောက္ခသမာဓိသမာပတ္တီနံ သံကိလေသဝေါဒါနဝုဋ္ဌာနာနုယောဂ ပုဗ္ဗေနိဝါသာ နုဿတိအနုယောဂ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ သတ္တာနံ စုတူပပါတယထာဘူတဉာဏာ နုယောဂ ဟူ၍ ကိုးပါးပြား၏။ သာသဝကိုကား အသီးဟောလေပြီး သောကြောင့် ကိုးပါးကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုကိုးပါးတို့တွင် ဉာဏံဉာဏာ နုယောဂကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ အာရမ္မဏမိဿက ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဉာဏံဉာဏေ။ပ။ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ သတ္တာနံ စုတူပပါတေ ဉာဏံ။ နှေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ သုဒ္ဓနောင်ကား အာရမ္မဏမိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အာရမ္မဏ မတ္တမိဿက မေဒိပက္ခိယ အာရမ္မဏမိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးပြား ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အာရမ္မဏမတ္တမိဿကကိုရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား ဉာဏံဉာဏယထာဘူတ ဉာဏာနုယောဂ အနိမိတ္တ အာရမ္မဏာနုယောဂ အပ္ပဏိဟိတာ ရမ္မဏာနုယောဂ ဟူ၍သုံးပါးပြား၏။ထိုသုံးပါးတွင် ဉာဏံဉာဏ အာရမ္မဏမိဿက ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုညတာရမ္မ ဏာနုယောဂ မနသိကာရာ နုယောဂ သမာဓိ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် သုညတာရမ္မဏာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဉာဏံဉာဏေ ယထာဘူတံဉာဏံ တထာဂတဗလံ အရိယန္တိ။အာမန္တာ။ သုညတာရမ္မဏန္တိ။နှေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား မနသိကာရာ နုယောဂကို ဟော

တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဌာနာဌာနေ ယထာဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလန္တိ။အာမန္တာ။သုညတာရမ္မဏန္တိ။အာမန္တာ။ ဌာနာဌာနေ့ မနသိကရောတိ သုညတဉ္စမနသိ ကရောတီတိ။နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား သမာဓိအနုယောဂကို ဟော တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဌာနာဌာနဉ္စ မနသိကရော တီတိ သုညတဉ္စ မနသိကရောတီတိ။အာမန္တာ။ ဒွိန္နံဖဿာနံဒွိန္နံ စိတ္တာနံသမောဓာနံ ဟောတီတိ။နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ၍ကား ဌာနာဌာန အာရမ္မဏမတ္တ မိဿကတည်း။ ထိုနောင်ကား အနိမိတ္တအာရမ္မဏ မတ္တမိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား သုဉ္ဈနိမိတ္တာ ရမ္မဏာနုယောဂ မနသိကာရာနုယောဂ သမောဓာနာ နုယောဂ ဟူ၍သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင် သိကောင်းပြီ။ အနိမိတ္တာရမ္မဏ နောင်ကား အပ္ပဏိဟိတာရမ္မဏ မတ္တမိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနိမိတ္တာ ရမ္မဏာ နုယောဂ မနသိကာရာနုယောဂ သမောဓာနာနုယော ဂဟူ၍သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင် (သိကောင်းပြီ)။

အာရမ္မဏမတ္တမိဿက နောင်ကား ဗောဓိပက္ခိယအာရမ္မဏ မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိ လောမဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုအနုလောမသည်ကား သတိပဋ္ဌာန သမ္မပ္ပဓာန ဣဒ္ဓိပါဒ ဣန္ဒြိယ ဗလ ဗောဇ္ဈင်္ဂဟူ၍ခြောက်ပါးပြား ၏။ ထိုတွင်သတိပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား သုညတာရမ္မဏ အနိမိတ္တာရမ္မဏ အပ္ပဏိဟိတာရမ္မဏ ဟူ၍သုံးပါးတွင်သော် သုညတာရမ္မဏကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ဟောဟန်ကား သတိပဋ္ဌာနာအရိယာ သုညတာရမ္မဏာ တိ။အာမန္တာ။ ဌာနာဌာနေယထာဘူတံ ဉာဏံတထာဂတဗလံ အရိယံသုညတာ ရမ္မဏန္တိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ သတိပဋ္ဌာနာ အရိယာ အနိမိတ္တာ ရမ္မဏာတိ။အာမန္တာ။ ဌာနာဌာနေ ယထာ

ဘူတံ ဉာဏံတထာဂတဗလံ အရိယံ အနိမိတ္တာရမ္မဏန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ သတိပဋ္ဌာနာအရိယာ အပ္ပဏိဟိတာရမ္မဏာတိ။နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ ဌာနာဋ္ဌာနေယထာဘူတံ ဉာဏံတထာဂတဗလံအရိယံ အပ္ပဏိဟိတာရမ္မဏန္တိ။နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။သတိပဋ္ဌာန သုံးပါးနောင်ကား သမ္မပ္ပဓာန်သုံးပါး ဣဒ္ဓိပါဒ်သုံးပါး ဣန္ဒြိယသုံးပါး ဗလသုံးပါး ဗောဇ္ဈင်သုံးပါးကိုဟောတော်မူ၏။ (သတိပဋ္ဌာန်နှင့် အတူပင်ဟောလေ)။

ထိုအနုလောမ နောင်ကား ပဋိလောမကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သတိပဋ္ဌာန သမ္မပ္ပဓာန ဣဒ္ဓိပါဒ ဣန္ဒြိယ ဗလ ဗောဇ္ဈင်ဟူ၍ ခြောက်ပါးပြား၏။ တပါးပါး၌ သုညတာရမ္မဏအနိမိတ္တာရမ္မဏ အပ္ပဏိဟိတာရမ္မဏဟူ၍ သုံးပါးပြားရကား တဆဲ့နှစ်ပါးပြား၏။အနုလုံ ပဋိလုံနှစ်ပါးပေါင်းသော်သုံးဆယ့်ခြောက်ခုဖြစ်၏။ ဤကား ဌာနာဋ္ဌာန ယထာဘူတဉာဏ အာရမ္မဏ မိဿက တည်း။ထိုနောင်ကား ကမ္မသမာဒါနာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားသုဒ္ဓ အာရမ္မဏမိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ဟောဟန်ကား။ကမ္မသမာဒါနာနံ ဝိပါကေယထာဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလံ အရိယန္တိ မဂ္ဂေ·ါဖလံ နိဗ္ဗာနံသောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ သောတာပတ္တိဖလံ၊ပ။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။သုဒ္ဓနောင်ကား အာရမ္မဏမိဿကကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အာရမ္မဏမတ္တ မိဿက ဗောဓိပက္ခိယ အာရမ္မဏ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုသည်ကား ဌာနာဋ္ဌာန ယထာဘူတဉာဏနှင့် အတူပင်ဆိုမလေ။ ထိုနောင်ကား သဗ္ဗတ္ထ ဂါမိနီပဋိပဒါ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား နာနာဓာတု ဌာနာဋ္ဌာနာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား နာနာဓိမုတ္တကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ဈာန ဝိမောက္ခသမာဓိ သမာပတ္တီနံ သံကိလေသဝေါဒါနကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိကို ဟောတော်မူ၏။

ထိုနောင်ကား စုတူပပါကို ဟောတော်မူ၏။ ဌာနာဌာနနှင့်အတူ ပင်ဟောလေ။ ဤကား သကဝါဒီ ပက္ခတည်း။ ထိုနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ အာရမ္မဏ မိဿကဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုအနုလောမသည်ကား ဌာနာဌာန အစ ရှိသောအားဖြင့် ကိုးပါးပြား၏။ အနုလုံမှာလည်း ကိုးပါးလည်း ကောင်းတည်း။ အာသဝ အစရှိသည် ထည့်လေ။ ဤကား သုဒ္ဓတို့။ ထိုနောင်ကားမိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌာနာဌာနကမ္မ သမာဒါနအစရှိသောအားဖြင့် ကိုးပါးပြား၏။ ထိုတွင် တပါးပါး၌ သုညတာရမ္မဏ အနိမိတ္တာရမ္မဏ အပ္ပဏိဟိတာ ရမ္မဏဟူ၍ သုံးပါးပြားရကား နှစ်ဆဲ့ရှစ်ခုဖြစ်၏။ ပဋိလောမမှာလည်း နှစ်ဆဲ့ ရှစ်ခုလည်းကောင်း။ နှစ်ပါးပေါင်းသော်။ ငါးဆဲ့ခြောက်ခုဖြစ်၏။

အရိယန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-ဝိမုတ္တိကထာ

အမှာ

အရိယန္တိကထာ နောင်ကား ဝိမုတ္တိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီ ပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂ ဒေါသ မောဟဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ရာဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿက ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား သရာဂံစိတ္တံဝိမုစ္စတီတိ။ အာမန္တာ။ ရာဂသဟဂတံ။ ပ။ ဥပါဒါနိယံသံကိလေသိယံစိတ္တံ ဝိမုစ္စတီတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ သုဒ္ဓနောင်ကား မိဿကကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုမိဿကသည်ကား သဖဿာဒိစိတ္တမိဿက သဖဿရာဂါဒိစိတ္တမိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သဖဿာဒိစိတ္တမိဿကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။

ထိုသည်ကား သဖဿစိတ္တမိဿက သဝေဒနာစိတ္တ မိဿက သသညာစိတ္တမိဿက သစေတနာ စိတ္တမိဿက အသညာစိတ္တ မိဿကဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနေ့ာင်ကား သဖဿရာဂါဒိစိတ္တမိဿကကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည် ကား သဖဿသရာဂစိတ္တမိဿကသဝေဒနာသရာဂ စိတ္တမိဿက သသညာ သရာဂစိတ္တမိဿက သစေတနာသရာဂစိတ္တ မိဿက အသညာသရာဂစိတ္တမိဿကဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီး။ ထိုသဖဿာဒိစိတ္တ မိဿကနောင်ကား သဒေါသာဒိစိတ္တမိဿက ကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ။သုဒ္ဓ နောင်ကား မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုမိဿကသည်ကား သဖဿာဒိ စိတ္တမိဿက သဖဿသဒေါသာဒိ စိတ္တမိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သဖဿာဒိ စိတ္တမိဿကကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား သဖဿ သဝေဒနာ သသညာ အဝေဒနာ အသညာဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ။ထိုနောင်ကား သဖဿသဒေါသာဒိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သဖဿ သဒေါသ သဝေဒနာသဒေါသ သသညာသဒေါသ သစေ တနာသဒေါသ သသညာစိတ္တမိဿကဟူ၍ ငါးပါးလည်းပြား ၏။ မောဟလည်း ဤအတူလည်းကောင်း ခွဲ၍ဟောလေ၊ သက ဝါဒိပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒိပက္ခကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောတန် သော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ သရာဂံသဒေါသံသမောဟံစိတ္တံ ဝိမုစ္စတီတိ။ အာမန္တာ။ ဝီတရာဂံ ဝီတဒေါသံ ဝီတမောဟံ နိက္ကိလေသံစိတ္တံ ဝိမုစ္စတီတိ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ (အကျယ်ဟောလေ)။

ဝိမုတ္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-ဝိမုစ္စမာန ကထာ

၃၆၆။ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်ပြီးသောစိတ်သည်။ ဝိမုစ္စမာနံ၊ လွတ်ဆဲ လော။ အာမန္တာ၊ပ။

၃၆၇။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဇာနတော- ဇာနန္တဿ၊ သိသော။ တဿ၊ ၏။ဧဝံ'ဤသို့။ ပဿတော-ပဿန္တဿ၊မြင်သော။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်လည်းကောင်း။ ကာမာသဝါ၊ ကာမာသဝမှလည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဘဝါသဝါ၊ ဘဝါသဝမှလည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ စိတ္တံ၊သည်။အဝိဇ္ဇာသဝါ၊ မှလည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊၏။ပ။

သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအပြားဖြင့်။ စိတ္တေ၊ သည်။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်ပြီးသော်။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ပြီးသော်။ ပရိယောဒါတေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဖြူစင်ပြီးသော်။ အနင်္ဂဏေ၊ ကိလေသာမရှိပြီးသော်။ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ၊ ညစ်ညူးခြင်းကင်းလတ်သော်။ မုဒုဘူတေ၊ နူးညံ့ပြီးသော်။ ကမ္မနိယေ၊ အမှု၌ခံ့ပြီးသော်။ဌိတေ၊ တည်ပြီးသော်။ အာနေဉ္ဇပ္ပတ္တေ၊ အာနေဉ္ဇသို့ရောက်ပြီးသော်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယဉာဏာယ၊ ၄၊။ စိတ္တံ၊ကို။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ညွတ်စေ၏။ပ။ ရဇ္ဇမာနံ၊ တပ်သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဒုဿမာနံ၊ ပြစ်မှားသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ လော။ မုယှမာနံ၊ တွေဝေသော။ စိတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ လော။ကိလိဿမာနံ၊ ညစ်ညူးသော။ စိတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ သလော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

ရတ္တဗ္ဗေဝနနု၊ တပ်အပ်သည်မဟုတ်လော။ အရတ္တဗ္ဗန္နနု၊ မတပ်အပ်သည်မဟုတ်လော။ ဒုဿဗ္ဗေဝ၊ ပြစ်မှားအပ်သလော။ အဒုဿဗ္ဗ၊ မပြစ်မှားအပ်သလော။ မုယှဗ္ဗေဝ၊ တွေဝေအပ်သလော။ အမုယှဗ္ဗ၊ မတွေဝေအပ်သလော။ ဆိန္ဒဗ္ဗေဝ၊ ဖြတ်အပ်သလော။ အဆိန္ဒဗ္ဗ၊ မဖြတ်အပ်သလော။ ဘိန္ဒဗ္ဗေဝ၊ဖျက်ဆီးအပ်သလော။အဘိန္ဒဗ္ဗေဝ၊ မဖျက်ဆီးအပ်သလော။ ကတဗ္ဗေဝနနု၊ ပြုအပ်သလော။ အကတဗ္ဗန္နနု၊ မပြုအပ်သလော၊ အာမန္တာ။ (သိကောင်းဖွယ်)။

အမှာ ဤဝိမုတ္တမာနကထာသည် ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် ပုစ္ဆာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည့်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါး

တွင်သော် သကဝါဒီကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဝါဒီ ပက္ခသည်ကား သာမည ဝိသေသနှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင်သာမည ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဝိမုတ္တံဝိမုစ္စ မာနန္တိ။အာမန္တာ။ ကေဒေသံ ဝိမုတ္တံကေဒေသံဝိမုတ္တန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ သာမညနောင်ကား ဝိသေသကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုဝိသေသသည်ကား သောတာပန္န နယောဂ သကဒါဂါမိ အနုယောဂ အနာဂါမိအနုယောဂ အရဟတ္တ အနုယောဂ လက္ခဏာ နယောဂဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)။

သကဝါဒီပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ဝိမုတ္တံ ဝိမုစ္စမာနန္တိ အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ပ။ အဇ္ဈော ဝ သုတ္တန္တောတိ အာမန္တာ။ တေနဟိ ပဋိဝိမုတ္တံဝိမုစ္စမာနန္တိ တည်း။ ဤကား ပုစ္ဆာတည်း။ ပုစ္ဆာ နောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပရဝါဒီပက္ခသည်ကား အောက်နှင့် အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုတ္တာဟရဏ နသုတ္တာဟရဏ နှစ်ပါးတွင်သော် သုတ္တာဟရဏကိုကား သိကောင်းပြီ။ နသုတ္တာ ဟရဏသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးပြား၏။ (သိကောင်း ပြီ)။

ဝိမုစ္စမာနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-အဋ္ဌမက ကထာ

အမှာ — အဋ္ဌမကကား အနက်လွယ်၏။ ဤအဋ္ဌမကကထာ သည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇ္ဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဝါဒီပက္ခ

သည်ကား သောတာပန္နာဒိ အနုယောဂ အနုသယာဒိ အနုယောဂ ဗောဓိပက္ခိယာဒိအနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုတွင် သောတာပန္နာဒိ အနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနပ္ပဟီန အနုယောဂ မူလ ရှိသည်။ ဝိစိကိစ္ဆာ ပရိယုဋ္ဌာနပ္ပဟီန မူလရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါး ပြား၏။ ထိုကား အနုသယာဒိအနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာန ပဟီနမူလ ရှိသည် ဝိစိကိစ္ဆာပရိယုဋ္ဌာနမူလရှိသည် ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနမူလကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဒိဋ္ဌာနုသယာနုယောဂ ဝိစိကိစ္ဆာနုသယာနုယောဂ သီလဗ္ဗတ ပရာမာသာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါး ပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ဝိစိကိစ္ဆာနုသယမူလပရိယုဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝိစိကိစ္ဆာနုသယ မူလီရှိသည်။ ဒိဋ္ဌာနုသယ မူလီရှိသည် သီလဗ္ဗတ ပရာမာသမူလီရှိသည် ဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ဤကား အနုလောမတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလုံကို ပြန်၍ ဟောသည်ကား အတူပင်။ ထိုအနုသယာ နုယောဂ နောင်ကား ဗောဓိပက္ခိယအနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါးတည်း။ထိုတွင် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မဂ္ဂဘာဝိတ သတိပဋ္ဌာန သမ္မပ္ပဓာန ဣဒ္ဓိပါဒ ဣန္ဒြိယ ဗလ ဗောဇ္ဈင်္ဂဘာဝိတဟူ၍ ခုနစ်ပါး ပြား၏။ ထိုတွင် မဂ္ဂဘာဝိတကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနမူလ ရှိသည် ဝိစိကိစ္ဆာပရိယုဋ္ဌာန မူလရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါး၊ ဟောဟန်သော်ကား အဋ္ဌမကဿ ပုဂ္ဂလဿ ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနံ ပဟီနန္တိ အာမန္တာ။ အဋ္ဌမကဿ

ပုဂ္ဂလဿ ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနံ ပဟာနာယမဂ္ဂေါ ဘာဝိတောတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ အဋ္ဌမကဿ ပုဂ္ဂလဿ ဝိစိကိစ္ဆာ ပရိယုဋ္ဌာနံ ပဟီနန္တိ။ အာမန္တာ။ အဋ္ဌမကဿ ဝိစိကိစ္ဆာ ပရိယုဋ္ဌာနံ ပဟာနာယ မဂ္ဂေါ ဘာဝိတောတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤအတူချည်း ဘော်၍ ဟောလေ။ ပဋိလောမ၌လည်း ဤအတူလည်းကောင်း ဘော်၍ ဟောလေ။ သကဝါဒီပက္ခ နောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနပ္ပဟီန ဝိစိကိစ္ဆာ ပရိယုဋ္ဌာနပ္ပဟီန ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဒိဋ္ဌိ ပရိယုဋ္ဌာနပ္ပဟီနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး ပြား၏။ ထိုတွင် အနနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ (သိကောင်း ပြီ)။

ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ အပဋိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား သဥပ္ပဇ္ဇတိတိတည်း။ အပဋိဇာနနာဟူသော်ကားနုပ္ပဇ္ဇတိတိ တည်း။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိပုစ္ဆာသည်ကား အနုသယ အနုယောဂ ဂေါတြဘူအနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် အနုသယ အနုယောဂသည်ကား ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနမူလီရှိသည်၊ ဝိစိကိစ္ဆာပရိယုဋ္ဌာန်မူလီရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနသည်ကား ဒိဋ္ဌာနုသယာ နုယောဂ ဝိစိကိစ္ဆာနုသယာနုယောဂ သီလဗ္ဗတပရာမာသာနုယောဂ ဟူ၍သုံးပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ဝိစိကိစ္ဆာပရိယုဋ္ဌာနကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝိစိကိစ္ဆာနုသယာ နုယောဂ သီလဗ္ဗတပရာမာသာ နုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား ဂေါတြဘူ အနုယောဂကို

ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာန ဝိစိကိစ္ဆာပရိယုဋ္ဌာန ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)။

အဋ္ဌမက ကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-အဋ္ဌမကသဒ္ဓိန္ဒြိယကထာ

၃၇၁။ အဋ္ဌမကဿ၊ ရှစ်ခုပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော။ အဋ္ဌမကဿ၊ ရှစ်ခုမြောက်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓါဟူသော ဣန္ဒြေသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ဩော် မရှိ။ ပ။

အဋ္ဌမကော၊ ရှစ်ခုမြောက်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကုသိတော၊ ပျင်းသသော။ ပဟီနဝီရိယော၊ ယုတ်သော လုံ့လရှိသလော။ လေမူငေါ၊ ပါးစောင်နှစ်ဘက်မှ အရိယိုသလော။ ပ။

သာစသဒ္ဓါ၊ သည်။ နိယျာနိကာ၊ သံသရာမှ ထွက်ကြောင်း ဖြစ်သလော။ အာမန္တာ၊ ဩော်ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်၏။ ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ၊ ဤသို့သဘော ရှိကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်။ ပ။ ကတမာနိ၊ အဘယ် သည်တို့နည်း။ ပ။ ပဉ္စန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ သမတ္တာ၊ ခြင်း။ ပရိပူရတ္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်ခြင်း။ (သိကောင်းပြီ)။ တော၊ ထိုဣန္ဒြေတို့သည်ကား။ မုဒုတရေဟိ၊ အထူးသဖြင့် နူးညံ့ခြင်းကြောင့်။ အရဟတ္တ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ခြင်းငှါ။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယဿခေါ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဣမာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန် သော။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ သဗ္ဗထာ- သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော အချင်းဖြင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံ၊ ထိုဣန္ဒြေကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗာဟိရော၊ အပ်ဖြစ်သော။ ပုထုဇ္ဇနပက္ခေ၊ ၌။ ဌိတော ဣတိ၊ တည်သည်ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ဘာဝေတာ၊ သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို၏။ ဇာတိအယံသုတ္တန္တော၊ သည်။ အတ္ထိနနု၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ။ပ။

အဋ္ဌမကဿ ဣန္ဒြိယ ကထာ။

အဖွင့် အဋ္ဌမက ကထာ နောင်ကား အဋ္ဌမကဿ ဣန္ဒြိယ ကထာကို ဟောတော်မူအပ်၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော ပရဝါဒီပက္ခသည်ကား အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာဟရဏ နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာဟရဏကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿက ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ပစ္စနီက အနုလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သဒ္ဓိန္ဒြေ ဝိရိယိန္ဒြေ သတိန္ဒြေ သမာဓိန္ဒြေ ပညိန္ဒြေ မူလ ရှိသည် ငါးပါးအပြားရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား အနုလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သဒ္ဓိန္ဒြေမူလ ရှိသည်။ ဝိရိယိန္ဒြေ သတိန္ဒြေ သမာဓိန္ဒြေ ပညိန္ဒြေဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ပရဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ၊ အဋ္ဌမကဿ ပုဂ္ဂလဿ နတ္ထိ သဒ္ဓိန္ဒြိယန္တိ အာမန္တာ။ အဋ္ဌမကဿ ပုဂ္ဂလဿ ပဋိသဒ္ဓိန္ဒြိယန္တိ။နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။အနက်ပေးသော်ကား။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ ကို။ ပဋိလဒ္ဓံ၊ အပ်သလော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ သုဒ္ဓနောင်ကား မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မနိန္ဒြိယာဒိအနုယောဂ အသဒ္ဓါဒိအနုယောဂ နိယျာနိကာဒိ အနုယောဂ သကဒါဂါမိဖလ သစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နာဒိအနုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုတွင် မနိန္ဒြိယသည် အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ထိုတွင် အနုလောမသည် မနိန္ဒြိယမူလ သည် သောမနဿိန္ဒြိယမူလ ရှိသည် ဇီဝိတိန္ဒြိယမူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးတွင် မနိန္ဒြိယမူလ၌သဒ္ဓိန္ဒြိယမူလီဝိရိယိန္ဒြိယမူလီ သတိန္ဒြိယ

မူလီ သမာဓိန္ဒြိယမူလီ ပညိန္ဒြိယမူလီ ရှိသည်ဟူ၍ ငါးပါး ပြား၏။ ထိုနောင်ကား သောမနဿိန္ဒြိယ အနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုယောဂ သည်ကား သဒ္ဓိန္ဒြေ မူလီရှိသည် ဝီရိယိန္ဒြေ သတိန္ဒြေ သမာဓိန္ဒြေ ပညိန္ဒြေ မူလီရှိသည့် ဟူ၍ ငါးပါး လည်းကောင်း ပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ အနုလုံ နောင်ကား ပဋိလုံကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မနိန္ဒြေမူလ ရှိသည်၊ သောမနဿိန္ဒြေမူလ ရှိသည်၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ မူလရှိသည့်ဟူ၍ သုံးပါး ပြား၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် တပါးပါး၌ သဒ္ဓိန္ဒြေ ဝီရိယိန္ဒြေ သတိန္ဒြေ သမာဓိန္ဒြေ ပညိန္ဒြေဟူ၍မူလငါးပါးပြားရကား တဆယ့် ငါးပါးပြား၏။ ဤကား မနိန္ဒြိယာဒိ အနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား အသဒ္ဓါဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အသဒ္ဓါအနုယောဂ ကုသိတာဟီန ဝီရိယ အနုယောဂ မုဋ္ဌသတိ အသမ္ပဇာနာနုယောဂ အသမာဟိတ ဝိဗ္ဘန္တ စိတ္တာနုယောဂ ဒုပ္ပညဧဠမူဂ အနုယောဂဟူ၍ငါးပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား နိယျာနိကာဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သဒ္ဓါနုယောဂ ဝီရိယာနုယောဂ သတိအနုယောဂ သမာဓိအနုယောဂ ပညာအနုယောဂဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုနောင်ကား သဘဒါဂါမိဖလ သစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နာဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမ သည်ကား သကဒါဂါမိ ဖလ သစ္ဆိကိရိယာယ အနုယောဂ အနာဂါမိဖလ သစ္ဆိကိရိယာယအနုယောဂ အရဟတ္တဖလ သစ္ဆိကိရိယာယ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါး ပြား၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် သကဒါဂါမိ ဖလသစ္ဆိကိရိယာယမူလ အနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သဒ္ဓိန္ဒြေ မူလီရှိသည် ဝီရိယိန္ဒြေမူလီရှိသည် သတိန္ဒြေမူလီရှိသည် သမာဓိန္ဒြေ မူလီရှိသည် ပညိန္ဒြေမူလီ ရှိသည်ဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ အနာဂါမိ ဖလမူလရှိရာ၌လည်း ဣန္ဒြေငါးပါးမူလီရှိသည်။ အရဟတ္တမူလရှိရာ

ဒ္ဓလည်း ဣန္ဒြေငါးပါးမူလီရှိသည်ကို ဟောတော်မူ၏။ ဤကား အနုလောမတည်း။ အနုလောမ နောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိလောမ သည်ကား သကဒါဂါမိ မူလီရှိသည် အနာဂါမိမူလီရှိသည် အရဟတ္တမူလီရှိသည် ဟူ၍ သုံးပါးအပြား ရှိ၏။ တပါးတပါးသော မူလီ၌ သဒ္ဓိန္ဒြေမူလ ဝိရိယိန္ဒြေမူလ သတိန္ဒြေမူလ သမာဓိန္ဒြေမူလ ပညိန္ဒြေမူလ ရှိသည်ဟူ၍ ငါးပါး သောမူလကို ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ဤကား သကဒါဂါမိ ဖလသစ္ဆိကိရိယာယ ပရိယာပန္နာဒိ အနုယောဂတည်း။ ဤသည်လျှင် နသုတ္တာဟရဏ အနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အဋ္ဌမကဿ ပုဂ္ဂလဿနတ္ထိ ပညိန္ဒြိယန္တိ။ အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ ပဉ္စိမာနိ ဘိက္ခဝေ ဣန္ဒြိယာနိကတမာနိ။ပ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ တေနဟိ အဋ္ဌမကဿ ပုဂ္ဂလဿ အတ္ထိပဉ္စိန္ဒြိယာနိတည်း။ ပရဝါဒီပက္ခကိုကား ပါဋ္ဌပြင်၍ ဟောလေ၊ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ အဋ္ဌမကဿ ပုဂ္ဂလဿ နတ္ထိပဉ္စိန္ဒြိယာနီတိ။ အာမန္တာ။ အဋ္ဌမကဿ ပုဂ္ဂလဿ ပဋိလဒ္ဓါနိ ပဉ္စိန္ဒြိယာနီတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤသို့လျှင် ပါဋ္ဌပြင်၍ ဟောလေ။

အဋ္ဌမကဿ ဣန္ဒြိယကထာနိဋ္ဌိတာ။

၇—ဒိဗ္ဗစက္ခုကထာ

၃၇၃။ ဓမ္မုပတ္ထဒ္ဓံ၊ စတုတ္ထဈာန်သည် ခိုင်စေအပ်သော။ မံသစက္ခုံ၊ မံသစက္ခုသည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဉာတိပုဏ္ဏာယံ၊သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ။ပ။ မံသစက္ခုံ၊ သည်။ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့ သဘော ရှိ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ သည်။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသလော။ပ။ တညေဝ၊ ထိုမံသစက္ခုလည်းကောင်းလျှင်။ မံသစက္ခုံ၊လော။ တံ၊ ထိုမံသစက္ခုသည်။ ဒိဗ္ဗ

စက္ခုံ၊သလော။ တံ၊ထိုဒိဗ္ဗစက္ခုသည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊သလော။ တံ၊ ထိုသည်။ မံသစက္ခုံ၊ မည်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ ဥပါဒိန္နံ၊ ကံသည်အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်သည်။ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍ အနုပါဒိန္နံ၊ ကံသည်အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့်ကပ်၍မယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ (သိကောင်းပြီ)။

ပုရိသုတ္တမော၊ ယောကျ်ားတကာတို့ထက် မြတ်သော။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မံသစက္ခုံ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ သည်လည်းကောင်း။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိထသော။ စက္ခုံ၊ စက္ခုဟု ဆိုအပ်ထသော။ ပညာ၊ ပညာသည်လည်းကောင်း။ ဧတာနိ၊ ကုန်သော။ တီဏိ၊သုံးပါးသော။ စက္ခူနိ၊တို့ကို။ အက္ခာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ မံသစက္ခုဿ၊၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊သည်။ ဒိဗ္ဗဿ၊ နတ်၌ဖြစ်သကဲ့သို့သော။ စက္ခုနော၊၏။ မဂ္ဂေါ၊အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယဒါ၊၌။ အနုတ္တရံ၊ထသော။ ပညာစက္ခုံ၊ အပ်ထသော။ ဉာဏံ၊သည်။ ဥဒပါဒိ၊၏။ တဒါ၊ ၌။ တဿစက္ခုဿ၊ ၏။ ပဋိလာဘာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊မှ။ပမုစ္စတိ၊၏။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ

အဋ္ဌမကဿ ဣန္ဒြိယကထာ နောင်ကား ဒိဗ္ဗစက္ခုကထာကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခကို သဗ္ဗဘောဒဖြစ်သောကြောင့်ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာဟရဏဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာဟရဏကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အညမညအနုယောဂ ယာဒိသာဒိအနုယောဂ တညေဝါဒိ အနုယောဂ ဝိသယာဒိအနုယောဂ ဥပါဒိန္နာဒိ အနုယောဂ ကာမာဝစရာဒိအနုယောဂ ရူပါဝစရာဒိ အနုယောဂ အရူပါဝစရာဒိအနုယောဂ ပရိယာပန္နာဒိ အနုယောဂ မံသစက္ခု အနုယောဂ ပညာစက္ခုအနုယောဂ ဒွေဝစက္ခုအနုယောဂ တီဏိစက္ခု အနုယောဂဟူ၍တဆယ့်သုံးပါးပြား၏။ဤကား နသုတ္တာဟရဏာ

နုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဒွေဝစကျွနိတိ။ အာမန္တာ အစရှိသည်တည်း။ ပရဝါဒီပက္ခကိုကား နဝတ္တဗ္ဗံ မိသစက္ခုံ မမ္မပတ္တန္ဒိဗ္ဗစက္ခုံဟောတီတိ။ အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ၊ မံသစက္ခုဿ ဥပ္ပါဒေါ မဂ္ဂေါဒိဗ္ဗဿစက္ခုနော အဒ္ဓေ၀သုတ္တန္တောတိ။ အာမန္တာ။ တေနဟိဝတ္တဗ္ဗံ မံသစက္ခုံတိ။

ဒိဗ္ဗစက္ခုကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-ဒိဗ္ဗသောတ ကထာ

၃၇၅။ ဓမ္မုပတ္ထဒ္ဓံ၊ စတုတ္ထဈာန်သည် ခိုင်စေအပ်သော။ မံသသောတံ၊ မံသ သောတသည်။ ဒိဗ္ဗသောတံ၊ ဒိဗ္ဗသောတသည်။ ဟောတိ၊ သလော။ (သိကောင်းပြီ)။

၉-ယထာကမ္မူပဂတဉာဏ ကထာ

၃၇၇။ ယထာကမ္မုပဂတံ၊ အကြင်အကြင် အပြုအားဖြင့် ကပ်ကြောင်းဖြစ်သောကကို။ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုမည်သလော။ အာမန္တာ၊ပြော်မည်သည်ဟုတ်၏။ ယထာကမ္မုပဂတဉ္စ၊ အကြင်အကြင်သော အားဖြင့် ကပ်ကြောင်း ဖြစ်သော ကကိုလည်း။ မနသိကရောတိ၊ နှလုံး၌ ပြုသလော။ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သကဲ့သို့သော။ စက္ခုနာ၊စက္ခုဖြင့်။ ရူပံ၊ရုပ်ကို။ ပဿတိ၊ မြင်သလော။ (သိကောင်းပြီ)။

ဘောန္တော၊ အချင်းတို့။ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဣတိ၊ သို့။ မနသိ၊ နှလုံး၌။ ကရောတိ၊ ပြုသလော။ ကာယ ဒုစ္စရိတေန၊ ကာယဒုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတော၀တ၊ ပြည့်စုံစွတကား။ ဣတိ၊ သို့။ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးပြုသလော။ပ။ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့ကို။ ဥပဝါဒကာဝတ၊ စွပ်စွဲကုန်စွတကား။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးပြုသလော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသောအမြင် ရှိကုန်စွတကား။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မ သမာဒါနာ၊

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ကံအလျောက်ယူကုန်စွတကား။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ မနသိကရောတိဝတ၊ တကား။ တော၊ ထိုသူတို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ မရဏာ၊ စုတိကာလမှ။ ပရံ၊ ပဋိသန္ဓေကာလ၌။ အပါယံ၊ချမ်းသာကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသော အသွားရှိသော။ ဝိနိပါတံ၊ ဖရိုဖရဲကျရာဖြစ်သော သဘောရှိသော။ နိရယံ၊ ၌။ဥပပန္နာ၊ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။ ဣတိစ၊ဤသို့လည်း။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ ဘောန္တော၊ အချင်းတို့။ ဣမေဝါပနသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ (သိကောင်းပြီ)။

၃၇၀။ အဒိဗ္ဗစက္ခုကော၊ မရှိသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။ ။အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ (သိကောင်းပြီ)။

နေဝပုဗ္ဗေနိဝါသာယ။ပ။ အတ္တေဝ သုတ္တန္တောတိ။ အာမန္တာ။ (သိကောင်းပြီ)။ ။ပုဗ္ဗေနိဝါသာယ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသအမည်ရှိသော။ ဉာဏ်ယာ၊ ၄ါ။ မေ၊ငါ၏။ ပဏိဓိ၊တောင့်တခြင်းသည်။ နေဝဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဒိဗ္ဗသဿစက္ခုနော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၏။ ဉာဏ်ယာ၊၄ါ။ မေ ငါ၏။ ပဏိဓိ၊ တောင့်တခြင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ။ စေတောပရိယာယ၊ စေတောပရိယ၏။ ဉာဏ်ယာ၊ ၄ါ။ မေ၊ ငါ၏။ ပဏိဓိ၊ တောင့်တခြင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ သောတဓာတုဝိသုဒ္ဓိယာ၊ သောတဓာတ်၏စင်ခြင်း၄ါ။ မေ၊ ငါ၏။ ပဏိဓိ၊ ဧတောင့်တခြင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ စုတိယာ၊ ခြင်း၄ါ။ မေ၊ ငါ၏။ ပဏိဓိ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဥပပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၄ါ။ မေ၊ ငါ၏။ ပဏိဓိ၊တောင့်တခြင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ။ ဣတိဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ။ဒိဗ္ဗသောတကထာ၊ ယထာကမ္မူပဂတ ဉာဏကထာအနက်တည်း။

အမှာ ဒိဗ္ဗစက္ခုကထာ နောင်ကား ဒိဗ္ဗသောတကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခကိုကား အထူး မရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်

မူ၏။ ထိုသည်ကား အညမညာနုယောဂ ယာဒိသာဒိ အနုယောဂ တဒုဘေ၀ါဒီအနုယောဂ ဝိသယာဒိ အနုယောဂ ဥပါဒိန္နာဒိအနုယောဂ ကာမာဝစရာဒိအနုယောဂ ရူပါဝစရာဒိ အနုယောဂ အရူပါဝစရာဒိအနုယောဂ ပရိယာပန္နာဒိအနုယောဂ ဒိဗ္ဗသောတအနုယောဂ ကေသောတအနုယောဂ ဒွေသောတ အနုယောဂဟူ၍ တဆဲ့တပါးပြား၏။သိကောင်းပြီ။ ။ဒိဗ္ဗသောတ ကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ဒိဗ္ဗသောတ ကထာ နောင်ကား ယထာကမ္မုပဂတ ဉာဏ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီ ပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခကိုကား အပြားမရှိသော ကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏၊ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓါဟရဏ အနုယောဂ ပုဂ္ဂလာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် သုဒ္ဓါဟရဏာနုယောဂသည် ကဏှပက္ခ သုဒ္ဓဟရဏာ နုယောဂ သုက္ကပက္ခ သုဒ္ဓါဟရဏာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ကဏှပက္ခ သုဒ္ဓါ ဟရဏာသည် ကား ယထာကမ္မုပဂတ အနုယောဂ ဣမေ၀တ ဘောန္တော သတ္တာနုယောဂ ကာယဒုစ္စရိတေန သမန္နာဂတာနုယောဂ ဝစီ ဒုစ္စရိတေန သမန္နာဂတာနုယောဂ မနောဒုစ္စရိတေန သမန္နာ ဂတာ နုယောဂ အရိယာနံဥပ၀ါဒက အနုယောဂ မိစ္ဆာကမ္မ သမာဒါနာ နုယောဂ ကာယဿဘေဒါပရံ မရဏာနုယောဂဟူ၍ ၅ပါးအပြားရှိ၏။ထိုရှစ်ပါးတို့တွင် ယထာကမ္မုပဂတအနုယောဂ ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုယောဂသည်ကား ယထာ ကမ္မုပဂတကထာနုယောဂ ဒွိဗသာဒိအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး ပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ဣမေ၀တ ဘောန္တော သတ္တ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဣမေ၀တ ဘောန္တောသတ္တ အနုယောဂ ဒွိဗသာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဣမေ၀တ ဘောန္တော သတ္တအနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။

ဟောဟန်သော်ကား ယထာကမ္မူပဂတံ ဉာဏံ ဒိဗ္ဗစက္ခုနှင့်၊အာမန္တာ။ ဣမေဝတဘောန္တော သတ္တာတိစ မနသိကရောတိ။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာရူပံ ပဿတီတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား ဒွိဖဿာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏၊ဟောဟန်ကား ဣမေဝတ ဘောန္တော သတ္တာတိစ မနသိကရောတိ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ ရူပံ ပဿတီတိ၊ အာမန္တာ၊ ဒွိန္နံဖဿာနံ သမောဓာနံ ဟောတီတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤနှစ်ပါးသည်လျှင် ဣမေဝတ ဘောန္တော သတ္တအနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား ယထာဒုစ္စရိတေန သမန္နာဂတာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏၊ထိုသည်ကား ကာယဒုစ္စရိတ သမန္နာဂတာ နုယောဂ ဖဿာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ကာယဒုစ္စရိတ။ပ။ ယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ယထာကမ္မူပဂတံဉာဏံ ဒိဗ္ဗစက္ခုနှင့် အာမန္တာ။ ကာယေန ဒုစ္စရိတေန သမန္နာ ဂတောတိစ မနသိကရောတီတိ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ ရူပံပဿတီတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ကာယဒုစ္စရိတေန သမန္နာဂတောတိစ မနသိကရောတီတိ။အာမန္တာ။ဒွိန္နံဖဿာနံ ဒွိန္နံ စိတ္တာနံ သမောဓာနံ ဟောတီတိ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ တည်း။ ဤနှစ်ပါးသည်လျှင် ကာယဒုစ္စရိတေန သမန္နာဂတာ နုယောဂ တည်း။ ထိုနောင်ကား ဝစီဒုစ္စရိတေန သမန္နာဂတာ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝစီဒုစ္စရိတ ဒွိဖဿာနုယောဂ မနောဒုစ္စရိတေန အနုယောဂ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝစီ ဒုစ္စရိတ ဒွိဖဿာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ယထာကမ္မူပဂတံ ဉာဏံ ဒိဗ္ဗစက္ခုနှင့်၊ အာမန္တာ။ ဝစီ ဒုစ္စရိတေန သမန္နာဂတာတိစ မနသိကရောတိ။ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ ရူပံပဿတီတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ဝစီဒုစ္စရိတေန သမန္နာဂတာတိစ မနသိကရောတိ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ ရူပံပဿတီတိ။ အာမန္တာ။ ဒွိန္နံစိတ္တာနံ သမောဓာနံ ဟောတီတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ တည်း။ ဤနှစ်ချက်သည်လျှင် ဝစီဒုစ္စရိတေန အနုယောဂ တည်း။ မနော ဒုစ္စရိတ ဖဿာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် မနော၊ပ။ ကို ရှေးဦးစွာ

ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား မနော ဒုစ္စရိတေန သမန္နာဂတာတိ မနသိကရောတိ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ ရူပံ ပဿတီတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ မနော ဒုစ္စရိတေန သမန္နာဂတာတိစ မနသိကရောတိ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ ရူပံပဿတီတိ။ အာမန္တာ။ ဒွိန္နံဖဿာနံ ဒွိန္နံစိတ္တာနံ သမောဓာနံ ဟောတီတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤ နှစ်ချက်ကား မနောဒုစ္စရိတေန အနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား အရိယာနံ ဥပဝါဒကာ အနုယောဂကို ရှေ ဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ယထာကမ္မူပဂတံ ဉာဏံဒိဗ္ဗစက္ခုန္တိ။ အာမန္တာ။ အရိယာနံ ဥပဝါဒကာတိစ မနသိကရောတိ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ ရူပံ ပဿတီတိ။နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ အရိယာနံ ဥပဝါဒကာတိစ မနသိကရောတိ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာရူပံ ပဿတီတိ။အာမန္တာ။ ဒွိန္နံဖဿာနံ ဒွိန္နံစိတ္တာနံ သမောဓာနံ ဟောတီတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကထာနုယောဂ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာနုယောဂကိုလည်း မှိ၍သိဒလေ။ ထိုနောင်ကား ကာယဘေဒါ ပရံမရဏာ နှစ်ပါးကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ယထာကမ္မူပဂတံဉာဏံ ဒိဗ္ဗစက္ခုန္တိ။အာမန္တာ။ တေကာယဿဘေဒါ ပရံမရဏာအပါယံ ဒုဂ္ဂတိံ ဝိနိပါတံ နိရယံ ဥပပန္နာတိစ မနသိကရောတိ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ ကာယဿဘေဒါ ပရံမရဏာ ဥပပန္နာတိ မနသိကရောတိ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာရူပံပဿတိ ဒွိန္နံ စိတ္တာနံ သမောဓာနံ ဟောတီတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤသည်ကား ကဏှာနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား သုက္ကအနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ယထာ ကမ္မူပဂတအနုယောဂ ဣမေဝတ ဘောန္တောသတ္တာ အနုယောဂ ကာယသုစရိတ အနုယောဂ ဝစီသုစရိတအနုယောဂ မနောသုစရိတအနုယောဂ အရိယာနံအနုပဝါဒကအနုယောဂ သမ္မာဒိဋ္ဌိကထာနုယောဂ ကမ္မာဒိဋ္ဌိသမာဒါနအနုယောဂ ကာယဿဘေဒါ ပရံမရဏာသုဂတိ အနုယောဂ ဟူ၍ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ တပါးတပါး၌ နှစ်ပါးစီချည်းဟောတော်မူသောကြောင့် တဆယ့်ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ကဏှာမှာနှင့်အတူ

ကဏ္ဍနှင့်သုတ္တကိုပေါင်းသော် သုံးဆယ့်ခြောက်ဖြစ်၏။ ဤကား သုတ္တအနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား ပုဂ္ဂလာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညဝိသေသ နှစ်ပါးရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ယထာကမ္မုပဂတံ ဉာဏံ ဒိဗ္ဗစက္ခုန္တိ။ အာ မန္တာ ။အတ္ထိကောစိ ဒိဗ္ဗစက္ခု ကောစိဒိဗ္ဗစက္ခု အပ္ပဋိလဒ္ဓေါအဓိ ဂတော။ပ။ ဒိဗ္ဗစက္ခုန္တိတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာရိပုတ္တအနုယောဂ ဒိဗ္ဗစက္ခုအနု ယောဂ ဂါထာဖြစ်သော အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ ။ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ယထာကမ္မုပဂတံ ဉာဏံ ဒိဗ္ဗစက္ခုန္တိ။အာမန္တာ။ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ ဝိသုဒ္ဓေန စက္ခုနာ အတိက္ကန္တ မာနုသကေန ယထာကမ္မုပဂတေ သတ္တေပဇာနာတီတိ။အာမန္တာ။ တေနဟိ ယထာကမ္မုပဂတံဉာဏံ ဒိဗ္ဗစက္ခုန္တိတည်း။ ဤသို့လျှင်ပြင်၍ ဟောလေ။ ။ယထာကမ္မုပ ဂတဉာဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-သံဝရကထာ

၃၇၉။ ဒေဝေသု၊ တို့၌။ သံဝရော၊ စောင့်ခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ။ပ။ ယမှာအသံဝရော၊ အကြင်မ စောင့်ခြင်းမှ။ သံဝရော၊ စောင့်ခြင်းသည်။ သီလံ၊ သီလမည်၏။ နပဟာတဗ္ဗေ။ (အနက်ပေးလွယ်၏)။

အဖွ ထိုယထာကမ္မုပဂတ ဉာဏကထာနောင်ကား သံဝရ ကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသံဝရကထာသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိ ပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အဘေဒ ဘေဒ ဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အဘေဒသည်ကား သုဒ္ဓ အဘေဒ မိဿက အဘေဒဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သုဒ္ဓ အဘေဒကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အကာရ

ဏာနုယောဂသုတ္တအဘေဒ သကာရဏာနုယောဂ သုတ္တအဘေဒ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် အကာရဏာနုယောဂ သုတ္တကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အကာရဏာ နုယောဂသည်ကား တချက်သာ။ သုတ္တနောင်ကား မိဿကကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုမိဿကသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ဤသုတ္တမိဿကနှစ်ပါးပေါင်းသော် ငါးချက်ဖြစ်၏။ ဤကား အဘေဒတည်း။ ဘေဒသည်ကား သုတ္တမိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ သုတ္တ၌တုံသည်လည်း အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ အနုလောမ၌တုံသည်လည်း ပါဏာတိပါတ အဒိန္နာ ဒါန ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ မုသာဝါဒ သုရာမေရယဟူ၍ ငါးပါး အပြားရှိ၏။ ပဋိလောမ၌လည်း ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား သုတ္တတည်း။ ဘေဒမိဿကသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနုလောမ၌ တုံသည်လည်း ပါဏာတိပါတ အစရှိသော အားဖြင့် ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမ၌လည်း ငါးပါး။ သုတ္တမိဿက နှစ်ပါးပေါင်းသော် ဘေဒ၌ကား နှစ်ဆယ် ဖြစ်သတည်း။ အဘေဒမှာ ငါးချက်နှစ်ပါးပေါင်းသော် သကဝါဒီ ပက္ခနှစ်ဆယ့်ငါးချက်ဖြစ်၏။ ဤသည်ကား သကဝါဒီပက္ခတည်း။ ထိုနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နတ္ထိဒေဝေသု သံဝရောတိ။ အာမန္တာ။ သဗ္ဗေဒေဝါပါဏာ တိပါတိနော အဒိန္နာဒါယိနော ကာမေသုမိစ္ဆာစာရိနော မုသာ ဝါဒိနော သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာယိနောတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ တေနဟိအတ္ထိ ဒေဝေသုသံဝရောတိတည်း။ (တာဝတိံသာကစ၍ အထက်ကိုယူလေ)။ ။သံဝရကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀–အသညကထာ

၃၀၁။ အသညသတ္တေသု၊ တို့၌။ သညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ၏။ (အနက်လွယ်၏)။

အမှာ

သံဝရကထာနောင် အသညကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် သကဝါဒီ ပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿက ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား ဘဝါဒိ အနုယောဂ ဝေါကာရာဒိ အနုယောဂ ကရဏီယ အနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ဘဝါဒိ အနုယောဂ သည်ကား အနုလုံတချက်သာ။ ဝေါကာရာဒိ အနုယောဂ သည်ကား ပဉ္စဝေါ ကာရ ဧကဝေါကာရဟူ၍ နှစ်ပါးရှိ၏။ ကရဏီယ အနုယောဂ သည်ကား တချက်သာ။ ဤကား သုဒ္ဓတည်း။ မိဿကသည်ကား မနုဿမူလရှိသည် မနုဿမူလီရှိသည်ဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ မနုဿ မူလီရှိရာ၌ တုံသည်လည်း ဘဝါနုယောဂ ဝေါကာရာနုယောဂ ကရဏီယာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမ၌တုံ သည်လည်း ဘဝါနုယောဂ ဝေါကာရာနုယောဂ ကရဏီယာ နုယောဂဟူ၍သုံးပါးလည်းကောင်းတည်း။သုဒ္ဓနှင့်မိဿကနှစ်ပါး ပေါင်းသော် တဆယ့်တပါးဖြစ်၏။ ဤကား သကဝါဒီပက္ခတည်း။ ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောသော်ကားနဝတ္တဗ္ဗံအသညသတ္တေသု သညာ အတ္ထီတိ။ အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တော တိ။ အာမန္တာ။ တေနဟိ အသညသတ္တေသုသညာအတ္ထီတိတည်း။ ဤကား ပုစ္ဆာတည်း။ ပဋိပုစ္ဆာသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခကိုကား အထူး မရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကာဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ကာလအနုယောဂ ခဏအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။

အသညကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၂-နေဝသညာ နာသညာယတနကထာ

အမှာ

အသညကထာ နောင်ကား နေဝ သညာ နာသညာကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါး။ ပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍နှစ်ပါး။ သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ သည်ကား အသည ဘဝါနုယောဂ ဝေါကာရာနုယောဂ အဏ္ဏနုဏ္ဏာဒိ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ အသညဘဝါ နုယောဂသည်ကား သုဒ္ဓမိဿကဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သုဒ္ဓသည်ကား အသည ဘဝါနုယောဂ ဝေါကာရာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ အသညဘဝါနုယောဂသည်ကား ပစ္စနီကာနုယောဂ အနုလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပစ္စနီကကိုရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နေဝသညာနာသညာယတနေ နဝတ္တဗ္ဗံ သညာ အတ္ထီတိ။ အာမန္တာ။ သညာဘဝေါ။ပ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုလောမကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အနုအသညဘဝေါအသညဂတိအသည သတ္တာဝါသော။ပ။ သညာအတ္ထီတိတည်း။ ဤကား အသည ဘဝါဒိ အနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝေါကာရာနုယောဂ ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုယောဂ သည်ကားဧကဝေါကာရစတု ဝေါကာရဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤလေးပါးသည်ကား သုဒ္ဓ တည်း။ ထိုနောင်ကား မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အသညသတ္တ မူလရှိသည် အသညသတ္တ မူလီ ရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါး။ အသညသတ္တမူလီ ရှိသည်ကား အသညဘဝါနုယောဂ ဝေါကာရာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အသညဘဝါနုယောဂ ဟူသော်ကား အသညသတ္တေသု နဝတ္တဗ္ဗံ သညာအတ္ထိ။ သောစ အသညဘဝေါ။ အသညဂတိ။ပ။ အသည သတ္တာဘဝေါတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝေါ ကာရာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဧက ဝေါ ကာရာနုယောဂ အသညစတုဝေါကာရာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး

ပြား၏။ ဤသုံးချက်သည်ကား အသညသတ္တမူလရှိသတည်း။ ထို
အသညသတ္တမူလ နောင်ကား အသညသတ္တမူလိရှိသည်ကို ဟော
တော်မူ၏။ထိုသည်ကား အသညသတ္တဘဝါနုယောဂ ဝေါကာရာ
နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ဤဆယ်ချက် သည်လျှင် အသညသတ္တဘဝါနုယောဂ တည်း။
ထိုနောင်ကား ဝေါကာရာဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို
သည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်
သုဒ္ဓဟူသော်ကား နေဝသညာ နာသညာယတနေ နဝတ္တဗ္ဗံ။
သညာအတ္ထီတိ။ အာမန္တာ။ နနု နေဝသညာနာသညာ ယတနံ
စတုဝေါကာရ ဘဝေါတိ၊ အာမန္တာ။ ဟဉ္စိ နေဝသညာနာ
သညာယတနံ စတုဝေါကာရဘဝေါ နေဝ ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။
နေဝသညာ နာသညာယတနေနဝတ္တဗ္ဗံ။ သညာအတ္ထီတိတည်း။
သုဒ္ဓနောင်ကား မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နေဝ
သညာ နာသညာယတန မူလရှိသည် နေဝသညာ နာသညာ
ယတနမူလိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် နေဝ
သညာ နာသညာယတန မူလရှိသည်ကား အာကာသာနဉ္စာ
ယတန မူလိရှိသည် ဝိညာဏဉ္စာယတန မူလိရှိသည် အာကိဉ္စ
ညာယတန မူလိရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနောင်ကား
နေဝသညာ နာသညာယတန မူလိရှိသည်ကို ဟောတော်မူ၏။
ထိုသည်ကား အာကာသာနဉ္စာယတန မူလိရှိသည် ဝိညာဏဉ္စာ
ယတန မူလိရှိသည် အာကိဉ္စညာယတန မူလိရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါး
အပြားရှိ၏။ ထိုနောင်ကား နေဝသညာ နာသညာယတနမူလိ
ရှိသည်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အာကာသာနဉ္စာယ
တနမူလရှိသည် ဝိညာဏဉ္စာယတန မူလိရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါး
အပြားရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ ဤခုနစ်ချက်သည်ကား ဝေါကာရာဒိ
အနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား အတ္ထိနတ္ထာဒိ အနုယောဂကို
ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါး။ သုဒ္ဓ
ဟူသော်ကား နေဝသညာ နာသညာယတနေ နဝတ္တဗ္ဗံ သညာ

အတ္ထီတိ နတ္ထီတိဝါ။ အာမန္တာ။ နနုနေဝသညာ နာသညာယတနံ စတုဝေါကာရ ဘဝေါတိ။ အာမန္တာ။ ဟဉ္စိ။ပ။အတ္ထီတိဝါ နတ္ထီတိ ဝါတည်း။ ထိုနောင် မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုမိဿက သည်ကား နေဝသညာ နာသညာ ယတန မူလရှိသည် နေဝ သညာယတနမူလိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ ၍ကား သကဝါဒီပက္ခတည်း။ သကဝါဒီပက္ခနောင်ကား ပရ ဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နေဝသညာ နာသညာ ယတနေ နဝတ္တဗ္ဗံ သညာ အတ္ထီတိဝါ နတ္ထီတိဝါတိ။ အာမန္တာ။ နနုနေဝသညာနာသညာယတနန္တိ။ အာမန္တာ။ ဟဉ္စိ နေဝသညာနာသညာယတနာနံ နောဝတရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ သညာ အတ္ထီတိဝါနတ္ထီတိဝါတည်း။ ၍ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးသည်လျှင် ပုစ္ဆာတည်း။ ပုစ္ဆာ နောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီ ပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခကိုကား အထူးမရှိသော ကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ။နေဝသညာနာသညာယတနကထာ နိဋ္ဌိတာ။ ။

ဗလံသာဝကရဏံ၊ ဗလကထာလည်းကောင်း။ အရိယံ၊ အရိယ ကထာ လည်းကောင်း။ သရာဂံ စိတ္တန္တိ ဝိမုစ္စတိ၊ ဝိမုတ္တိ ကထာ လည်းကောင်း။ ဝိမုစ္စမာနံ အတ္ထိစိတ္တံ ဝိမုစ္စမာနံ၊ ဝိမုစ္စ ကထာ လည်းကောင်း။ အဋ္ဌမကဿ ပုဂ္ဂလဿ ဒိဋ္ဌိ ပရိယုဋ္ဌာနံ ပဟီနံ၊ အဋ္ဌမကဿ ကထာ လည်းကောင်း။အဋ္ဌမကဿ ပုဂ္ဂလဿ နတ္ထိ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ အဋ္ဌမကဣန္ဒြိယကထာ လည်းကောင်း။ စက္ခုံသောတံ ဓမ္မုပတ္ထဒ္ဓံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု ကထာ လည်းကောင်း ။ဒိဗ္ဗ သောတ ကထာ လည်းကောင်း။ ယထာကမ္မုပဂတံဉာဏံ၊ ယထာ ကမ္မုပဂတ ဉာဏ ကထာ လည်းကောင်း။ ဒေဝေသုသံဝရော၊ သံဝရကထာ လည်းကောင်း။ အသညသတ္တေသု သညာ၊ အသညသတ် ကထာ လည်းကောင်း။ ဧဝမေဝံ၊ ၍အတူ။ဘာဝဂ္ဂံ၊ နေဝသညာနာသညာ ကထာ လည်းကောင်း။ ။တတိယဝဂ္ဂေါ နိဋ္ဌိတော။

စတုတ္ထဝဂ္ဂ

၁-ဂိဟိဿ အရဟာတိ ကထာ

အမှာ တတိယဝဂ်နောင်ကား စတုတ္ထဝဂ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုစတုတ္ထဝဂ်သည်ကား ဂိဟိဿ အရဟာ အစရှိသော အများတွင်သော် ဂိဟိဿကထာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါး တွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အရဟတ္တသံယောဇနာနယော၊ အရဟာဂိဟိ သညောဇန ပဟီနာနယော၊ ဂိဟိသညောဇန အပ္ပဟာယ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မာ နယော အရဟာမေထုနဓမ္မာနယောဂဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုငါးပါးတွင် ဂိဟိသညောဇနာနယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ။ ။ပရဝါဒီ ပက္ခကိုလည်း သိကောင်းပြီ)။

ဂိဟိဿအရဟကထာနိဋ္ဌိတာ။

၂-ဥပပတ္တိကထာ

၃ဂဂ။ ဥပပတ္တိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနှင့်။ သဟ၊ ကဏ္ဍ။ အရဟာ၊ ရဟန္တာမည်သလော။ အာမန္တာ၊ ဩော်မည်၏။ ပ။ ဥပပတ္တေ သိယေန၊ ပဋိသန္ဓေကိုရှာသောကြောင့်ဖြစ်သော။ စိတ္တေန စိတ်ဖြင့်။ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခသစ္စာကို။ ပဋိဇာနာတိ၊ပိုင်းခြား၍သိသလော။ (အနုဟ် လွယ်၏)။

အမှာ ဂိဟိဿအရဟကထာ‌နောင်ကား ဥပပတ္တိကထာ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သောတာပန္နာဒိအနုယောဂ သာရိပုတ္တ ထေရာဒိ အနုယောဂ ဥပပတ္တေ သိယာ နုယောဂ နိယျာနိကာနုယောဂ၊ ပဇဟာတာ နုယောဂ ဗောဓိ ပက္ခိယာ

နုယောဂ သစ္စာနုယောဂ စုတိစိတ္တာနုယောဂ ဟူ၍ ရှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ။ပရဝါဒီပက္ခသည်ကား သုတ်အသီးမရသော ကြောင့်ဟောတော်မမူ)။

ဥပပတ္တိကထာနိဋ္ဌိတာ။

---

၃ — အနာသဝကထာ

အမှာ ဥပပတ္တိ နောင်ကား အနာသဝ ကထာ ကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီ ပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မဂ္ဂါဒိအနုယောဂ ဖလာနုယောဂ ပစ္စယာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထို သုံးပါးတွင်သော် မဂ္ဂါဒိ အနုယောဂကို ဟော တော် မူ ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ပဿတာနုယောဂ္ဂ သည်ကား စက္ခာနုယောဂ သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယာနုယောဂဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ထိုငါးပါး တို့တွင် စက္ခုနုယောဂသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ သောတတွင် နှစ်ပါး ဃာန ဇိဝှါ ကာယတွင်လည်း နှစ်ပါးစီချည်းပေါင်းသော် တဆယ်ဖြစ်၏။ ဝိသေသသည်ကား မဂ္ဂါဒိအနုယောဂ ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟူပဂါနုယောဂ သတ္တကမေယျာ နုယောဂ အဂ္ဂိကမေယျာနုယောဂ အဒ္ဒုဗန္ဓနာ နုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုငါးပါးတွင် မဂ္ဂါဒိအနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုမဂ္ဂါဒိအနုယောဂ သည်ကား ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟူပဂါ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အန နုယောဂဝတ္ထုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ဤကား ပဿတာနုယောဂတည်း။ ပစ္စုပ္ပန္နာ နုယောဂ သည်ကား အရဟာနုယောဂ ပုထုဇ္ဇနာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အရဟာနုယောဂသည်ကား စီဝရဇာတာ နုယောဂ ပိဏ္ဍပါတ ဇာတာနုယောဂ သေနာသန ဇာတာ နုယောဂ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနုယောဂဟူ၍ လေးပါး တွင်သော် စီဝရဇာတာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ဝိသေသ သည်ကား တညောဝါ နုယောဂ မဂ္ဂါဒိအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ကြွင်းသရွေ့ကို သိကောင်းပြီ။ ပုထုဇ္ဇနာနုယောဂသည် ကား စီဝရဒါနာနုယောဂ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါး တို့တွင် စီဝရဒါနာနုယောဂသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါး။ ဝိသေသကား တညောဝါ နုယောဂ ရာဂါနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

အနာဂတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄—သမန္တာဂတကထာ

အမှာ အနာဂတကထာ နောင်ကား သမန္တာဂတကထာ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာ နှစ်ပါးတွင် ပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါး တွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား သမန္တာဂတာနုယောဂ ဝီတိဝတ္တာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သမန္တာဂတာနုယောဂ သည်ကား သာမညာနုယောဂ ဝိသေသာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး။ သာမည သည်ကား အရဟာနုယောဂ အနာဂါမိအနုယောဂ ဝီတိဝတ္တသကဒါဂါမိ အနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် အရဟာနုယောဂ သည်ကား ဖဿာနုယောဂ သဒ္ဓါ ဝီရိယ သတိ သမာဓိ ပညာ ဟူ၍ ဆယ်ပါး အပြားရှိ၏။ အတူပင်ချည်း။ ဝိသေသ သည်ကား အရဟာဒိမူလ ရှိသည်

အရဟာဒိမူလီရှိသည့် နှစ်ပါးတွင်သော် အရဟာဒိမူလ ရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အရဟာဒိမူလီရှိသည့် အနာဂါမိမူလီရှိသည့် သကဒါဂါမိမူလီရှိသည့်ဟူ၍ သုံးပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် အရဟမူလ၌ သောတာပတ္တိ မူလီရှိသည့် သကဒါဂါမိ အနာဂါမိမူလီ ရှိသည့် ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ အနာဂါမိမူလ၌လည်း သောတာပန္နမူလီထည့်သည်။သကဒါဂါမိ မူလီထည့်သည်ဟူ၍ နှစ်ပါး။သကဒါဂါမိမူလ၌သော်ကား သော တာပန္နမူလီထည့်သည်ဟူ၍ တပါးသာ။ ဤကားအရဟတ္တာဒိမူလီ ရှိသည်တည်း။ ထိုနောင်အရဟတ္တာဒိ မူလရှိသည်ကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား အရဟတ္တမူလီရှိသည့်အနာဂါမိမူလီရှိသည့် သကဒါဂါမိမူလီ ရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့ တွင် အရဟတ္တမူလီရှိသည်ကား သောတာပတ္တိဖိုလ်မူလ ရှိသည့် သကဒါဂါမိ ဖိုလ်မူလ ရှိသည့် အနာဂါမိဖိုလ် မူလ ရှိသည့် ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ အနာဂါမိဖိုလ်မူလ၌လည်း သောတာပန် သကဒါဂါမိမူလရှိသည့်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သကဒါဂါမိမူလ ဟူသော်ကား သောတာပန္နမူလ တချက်သာ ရှိသည်တည်း။ ဤကား သမန္တာဂတာနုယောဂတည်း၊ ထိုနောင်ကား ဗီတိဝတ္တာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အရဟန္တမူလရှိသည့် သကဒါဂါမိ မူလရှိသည့် အနာဂါမိ မူလ ရှိသည့် ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ ထို သုံးပါး တွင် အရဟန္တ မူလီ ရှိသည်ကား သောတာပန္နမူလီရှိသည့် သကဒါဂါမိ အနာဂါမိမူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် သောတာပန္န မူလီရှိရာ၌လည်း သောတာပတ္တိဖိုလ်မူလီ ထည့်သည့် သောတာပတ္တိမဂ်မူလီ ထည့် သည့်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။သိကောင်းပြီ။ဤကားသကဝါဒိပက္ခ တည်း။ ပရဝါဒိပက္ခသည်ကား အရဟန္တာနုယောဂ သကဒါဂါမိ အနုယောဂ အနာဂါမိအနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ သိ ကောင်းပြီ။ ဤကားပုစ္ဆာတည်း။ ပဋိပုစ္ဆာသည်ကားပရဝါဒိပက္ခ ကို အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။သကဝါဒိပက္ခကိုသာ

ဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဝါဒီပက္ခသည်ကား အရဟန္တာနုယောဂ အနာဂါမိ အနုယောဂ သကဒါဂါမိ အနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါး အပြား ရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

သမန္နာဂတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-ဥပေက္ခာသမန္နာဂတကထာ

သမန္နာဂတ ကထာနောင်ကား ဥပေက္ခာ သမန္နာဂတကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ ဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား ဖဿာဒိ အနုယောဂ စက္ခွာဒိအနုယောဂ သတ္တ အနုယောဂ ဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် ဖဿာဒိ အနုယောဂ သည်ကား ဖဿဝေဒနာအစရှိသောအားဖြင့် ဆယ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုဆယ်ပါးတွင် ဖဿာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ဥပေက္ခာခြောက်ပါး ဟူသော်ကား စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ မန ၌သည်တည်း။ ဖဿ ခြောက်ပါးဟူသော်ကား စက္ခုသမ္ဖဿ။ပ။ မနောသမ္ဖဿတည်း။ ၌ကား ဖဿာဒိ အနုယောဂတည်း။ စက္ခွာဒိ အနုယောဂသည်ကား စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ မန ၌သည်တည်း။ ဖဿ ခြောက်ပါးတွင် စက္ခုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား စက္ခုမူလရှိသည် သောတမူလ ရှိသည်ဟူ၍ ခြောက်ပါးတွင်သော် စက္ခုမူလရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သောတမူလီရှိသည် ဃာန မူလီရှိသည် ဇိဝှါ မူလီရှိသည် ကာယ မနမူလီရှိသည်ဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ သောတ မူလ၌လည်း ငါးပါးသောမူလီ ရှိသည်။ မနမူလ၌လည်း မူလီငါးပါးလည်း ကောင်းတည်း။ ပေါင်းသော်ဆယ်ပါးချည်းဖြစ်၏။ (အတ္တာနုယောဂကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ဥပေက္ခာသမန္နာဂတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-မောဓိယာ ဗုဒ္ဓေါတိကထာ

ထိုနောင်ကား မောဓိယာ ဗုဒ္ဓကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကိုရှေးဦး စွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား အနာပတ္တာနုယောဂ အာပတ္တာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနာပတ္တာနုယောဂ ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား မောဓိယာ ဗုဒ္ဓေါတိ။အာမန္တာ။ မောဓိယာ နိရုဒ္ဓါဝိဂတာယ ပဋိပဿဒ္ဓါယ ဗုဒ္ဓေါဟောတီတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ အနာပတ္တာ နုယောဂ နောင်ကား အာပတ္တာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓသည်ကား အတီ တာနုယောဂ အနာဂတာ နုယောဂ ပစ္စုပ္ပန္နာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် အတီတာ နုယောဂသည် ကား အနာဂတာနုယောဂ ကရဏီယာနုယောဂ သစ္စာနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ အနာဂတာနုယောဂမှာလည်း အတူ ပင်။ ပစ္စုပ္ပန္နာနုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ် ပါးတွင်သော် အနုလောမသည်ကား အတီတမူလိရှိသည် အနာ ဂတမူလိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အတီတမူလိသည်ကား ကရဏီယာ နုယောဂ သစ္စာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနုလုံနှင့်အတူပင်။ ဤကားသုဒ္ဓတည်း။ မိဿကသည်ကား ဗုဒ္ဓါ နုယောဂ သတာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (သိကောင်း ပြီ)။

မောဓိယာဗုဒ္ဓကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-လက္ခဏာကထာ

၄၀၀။ လက္ခဏာ သမန္နာဂတော၊ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ပွင့်လောင်းသတ္တဝါမည်သည် ချည်း လော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သောအမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။

အာမန္တာ၊ ပြောဘ်ရှိ၏။ ပဒေသလက္ခဏေဟိ၊ အစိတ်သောလက္ခဏာတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဒေသ ဗောဓိသတ္တော၊ အစိတ်သောပွင့်လောင်းသတ္တဝါ မည်သည်ချည်းလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

တိဘာဂလက္ခဏေဟိ၊ သုံးပါးသောအဘို့ရှိသော လက္ခဏာတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပ။ ဥပဍ္ဎလက္ခဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ပ။ စက္က ဝတ္တိသတ္တော၊ စကြာကို ရသော သတ္တဝါသည်။ လက္ခဏာသမန္နာဂတော၊ ၏။ပ။ဗောဓိသတ္တဿ၊ ပွင့်လောင်း သတ္တဝါ၏။ ပုဗ္ဗယောဂေ၊ ရှေး၌ ယှဉ်ခြင်းသည်။ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သဘောရှိသလော။ပ။ စက္ကဝတ္တိပတ္တဿ၊ ၏။ ပုဗ္ဗယောဂေါ၊ သည်။ တာဒိသော၊ လော။ (သည်နည်းချည်း ဟောလေ)။

၄၀၁။ ဇာယမာနဿ၊ ဖွါးဆဲဆဲသော။ ဗောဓိ သတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏ကို။ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ခံကုန်သလော။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ လော။ပ။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏ကို။ ဇာယမာနဿ၊ ဖွါးစဉ်။ နံ၊ကို။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဒေဝပုတ္တာ၊ နတ်သားတို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊၍။ မာတု၊ အမိ၏။ ပုရတော၊ မှ။ ထပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်။ အတ္တမနာ၊ နှလုံး သာသာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဒေဝိ၊ မိဖုရား။ တေ၊ ၏။ မဟေသက္ခော၊ ကြီးသောတန်းခိုးရှိသော။ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ ဥပပန္နောယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူလည်း ကောင်း။ (သိလေ)။

ဗောဓိသတ္တဿ၊ကို။ ဇာယမာနဿ၊ဖွါးစဉ်။ သီတဿ၊သော။ ဥဒကဿ၊ ၏။ ဧကာဓာရာ၊ တခုသော အယဉ်လည်းကောင်း၊ ဥဏှဿ၊ နွေးသော။ ဥဒကဿ၊ ၏။ ဧကာဓာရာ၊ တခုသော အယဉ်လည်းကောင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ ဓာရာ၊ အယဉ်တို့သည်။ အန္တလိက္ခာ၊ ကောင်းကင်မှ။

ပါတု၊ ထင်စွာ။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ယေန၊ ဖြင့်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းအား။ ဥဒကကိစ္စံ၊ ရေချိုးသောကိစ္စကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ မာတုစ၊ အမိအားလည်း။ ဥဒကကိစ္စံ၊ ကို။ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ လည်းကောင်း။ (စက္ကဝတ္တိသမှာလည်းသိလေ)။

သမ္ပတိဇာတော၊ ဖွါးစဉ်ဖြစ်သော။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သမေဟိ၊ ညီညွတ်ကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ ပတိဋ္ဌဟိတွာ၊ ထား၍။ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ် တို့သို့။ မုခေါ ဟုတွာ၊ မျက်နှာမူ၍။ သတ္တပဒဝီတိဟာရေန၊ ခုနစ်ဘဝါးလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ သေတမှိ၊ ဖြူသော။ ဆတ္တေ၊ ထီးကို။ အနုဓာရိယမာနေ၊ ဆောင်းသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒိသာ၊ အရပ်တို့ကို။ ဝိလောကေတိ၊ ငဲ့၍ကြည့်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ လောကဿ၊ လောကထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ဇေဋ္ဌော၊ ကြီးသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ပ။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ အယံဇာတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံးဖြစ်သော။ ဇာတိ၊ အဖြစ်တည်း။ ဒါနိ–ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဖန်သောဘဝ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ပ။ အာသဘိံ၊ မရှုံ့မရှားသော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသတိယထာ၊ ဆိုသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ စက္ကဝတ္တိ သတ္တောမှာလည်း သိလေ။ ဇာယမာနဿ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ပွင့်လောင်းသတ္တဝါအား။ မဟတော၊ ကြီးသော။ အာလောကဿ၊ အလင်း၏ လည်းကောင်း။ မဟတော၊ သော။ ဩဘာသဿ၊ အရောင်၏ လည်းကောင်း။ မဟတော၊ သည်းစွာသော။ ဘူမိစာလဿ၊ မြေလည်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူ လည်းကောင်း။ (သိလေ)။ပ။

ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ ပကတိကာယော၊ ပြကတေ့သောကိုယ်သည်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဗျာမံ၊ တလံ

မျှလောက်သောအရပ်သို့။ သြဘာသတိယထာ၊ တောက်ပသကဲ့
သို့။ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ (သီလေ)။ပ။

မောဓိသတ္တော၊ဘုရားအလောင်းသည်၊မဟာသုပိန် ဟိမဝန္တာ
တောင်ကို ဆင်းတက်ခြင်းအစရှိသော အိပ်မက်ကို။ ပဿတိ
ယထာ၊ မြင်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူ လည်း ကောင်း။
(သီလေ)။ပ။

၄၀၂။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ယေဟိ၊ အကြောင်းသို့သဘောရှိကုန်
သော။ မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ မဟာပုရိသလက္ခဏာတို့နှင့်။
သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော။ မဟာပုရိသဿ၊ ယောကျ်ားမြတ်
၏။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဂတိယော၊ ဂတိတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊
ကုန်၏။တာနိ၊ထိုသို့သောသဘောရှိကုန်သော။ဒွတ္တိံသ သုံးဆဲ့နှစ်
ပါးကုန်သော။ ဣမာနိမဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ ဤမဟာ ပုရိသ
လက္ခဏာတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။အညာ၊ တပါးတို့သည်။
နဘဝန္တိ၊မဖြစ်ကုန်။ အဂါရံ၊အိမ်၌။သစေအဇ္ဈာဝသတိ၊အကယ်၍
နေအံ့။ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာကိုလည်း စေတတ်သော။ ဓမ္မိကော၊
တရားနှင့်ယှဉ်သော တရားကြောင့် နတ် လူတို့၏ အရှင်ဖြစ်
သော။ စာတုရန္တော၊သမုဒ္ဒရာ လေးစင်းကို အစိုးရသော။ မြေကြီး
အရှင်ဖြစ်သော။ ဝိဇိတာဝီ၊ နိုင်ငံကို အစိုးရသော၊ဇနပဒတ္ထာဝရိ
ယပ္ပတ္တော၊ ဇနပုဒ်ကို မြဲခြင်းသို့ ရောက်သော။ ရာဇာ၊ သည်။
ဟောတိ၊၏။ သတ္တရတနသမန္နာဂတော၊ ခုနစ်ပါးသော ရတနာ
နှင့်ပြည့်စုံ၏။ တဿ၊ထိုမင်းအား။ ဣမာနိသတ္တရတနာနိ၊ ဤခုနစ်
ပါးသော ရတနာတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ သေယျထိဒံ-သေ
ယျထာ ဣဒံ၊ ဣဒံ၊ဤခုနစ်ပါးသော ရတနာ ဟူသည်။သေယျထာ၊
အဘယ်နည်း။ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာ လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိ
ရတနံ။ ဆင်ရတနာလည်းကောင်း။ အဿရတနံ၊ မြင်းရတနာ
လည်းကောင်း။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြား ရတနာလည်းကောင်း။
ဣတ္ထိရတနံ၊မိန်းမ ရတနာလည်းကောင်း။ ဂဟပတိရတနံ၊သူကြွယ်
ရတနာလည်းကောင်း။ ပရိနာယကရတန မေဝ၊ သားကြီးရတနာ

သာလျှင်။ သတ္တမံ ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ရတနာ
သည်။ ဟောတိ၊၏။ အဿ၊ ထိုစကြာမင်း၏။ ပုတ္တာ၊ တို့သည်။
ပရောသဟဿံ၊ တထောင်ထက် အလွန်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
သူရာ၊ ရဲရင့်ကုန်၏။ ဝီရင်္ဂရူပါ၊ အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ပရသေနပ္ပ
မဒ္ဒနာ၊ တပါးသောရန်သူတို့ကိုလည်း နှိပ်နင်းကုန်၏။ သောစက္က-
ဝတ္တိ၊ ထိုစကြာမင်းသည်။ သာဂရပရိယန္တံ၊ လျှင်အဆုံးရှိသော။
ဣမံပထဝိံ၊ ဤမြေကြီးကို။ အဒဏ္ဍေန၊ ဒဏ်မရှိသဖြင့် လည်းကောင်း။
အသတ္ထေန၊ ဓားလက်နက် မရှိသဖြင့် လည်းကောင်း။ ဓမ္မေန၊
အကြောင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ အဘိဝိဇိယ၊ အောင်သည်
ဖြစ်၍။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေ၏။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်မှ။ အနာဂါရိယံ၊
ရဟန္တာ အဖြစ်သို့။ သစေပဗ္ဗဇတိ၊ အကယ်၍ ကပ်အံ့။ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာ အလိုလို သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသော။
လောကေ၊၌။ ဝိဂတစ္ဆဒေါ၊ ကင်းသောကိလေသာတည်းဟူသော
အမိုးရှိသည် ဖြစ်၍။ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံထိုက်သည်။
ဟောတိ၊၏။

အမှာ

ဗောဓိဗုဒ္ဓကထာ့နောင်ကား လက္ခဏ ကထာကို
ဟောတော်မူ၏။ ထိုလက္ခဏာ သည်ကား သက
ဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို
ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ လက္ခဏာနုယောဂ ဥပမာ နုယောဂ
ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် လက္ခဏာနုယောဂကို
ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုလက္ခဏာ နုယောဂသည်ကား
ပဒေသလက္ခဏာ တိဘာဂလက္ခဏာ ဥပဍ္ဎလက္ခဏာဟူ၍ သုံးပါး
အပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ပဒေသလက္ခဏာ ဟူသော်ကား လက္ခဏာ
သုံးဆယ့်နှစ်ပါးတွင် တပါးပါးမျှကို ပဒေသဟူသည်။ တိဘာဂ
ဟူသည်ကား သုံးဆယ်နှစ်ပါးသော လက္ခဏာတွင် သုံးစုစု၍တစု
မျှကိုတိဘာဂ လက္ခဏာဟူသည်။ ဥပဍ္ဎဟူသော်ကား ထက်ဝက်ကို
ဥပဍ္ဎဟူသည်တည်း။ ဥပမာနုယောဂကား စက္ကဝတ္တိ အနုယောဂ
ပဋိဂဏှန္တာနုယောဂ ယာဒိသာနုယောဂ ဌပေန္တာ နုယောဂ

ဥဒကာဿခါရာနုယောဂ သမ္မတိဇာတာနုယောဂ လောကဿာနုယောဂ ဗျာမအာနုယောဂ သုပိနာနုယောဂဟူ၍ ကိုးပါးအပြား ရှိ၏။ ပရဝါဒီပက္ခကိုကား (သိကောင်းပြီ)။

လက္ခဏာကထာနိဋ္ဌိတာ။

၈-နိယာမောက္ကန္တိကထာ

၄၀၃။ မောဓိသတ္တော၊သည်။ ကဿပဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ သခင်ဘုရား၏။ ပါဝစနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဩက္ကန္တိ နိယာမော၊ သက်သောမဂ်လည်းကောင်း။ စရိတဗြဟ္မစရိယော၊ ကျင့်အပ်သော မဂ်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ဩြော်ရှိ၏။ပ။ အနုဿဝိယော၊ အထူးသဖြင့် သိအပ်သလော။ပ။ အပရန္တပံ၊တပါးသောသူကို ပူပန်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ပြုသလော။ပ။

၄၀၅။ အဟံ၊သည်။ သမ္ဗောဘိဘူ၊ ခပ်သိမ်းစုံ နှိပ်စက်တတ် သော အလေ့ရှိထသော။ သဗ္ဗဝိဒူ၊ ခပ်သိမ်းစုံကို သိတတ်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ ဓမ္မတို့၌။ အနုပလိတ္တော၊ မလိမ်းကျံအပ်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဉ္ဇဟော၊ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာကို စွန့်သည်ဖြစ်၍။တဏှာက္ခယေ၊ တဏှာ၏ ကုန်ခြင်း ကို။ အဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်းသည် ဖြစ်၍။ သယံ၊ အလိုလို။ အဘိ ညာယ၊သိ၍။ ကံ၊အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ မေ၊၏။ အာစရိယော၊ဆရာတည်းဟူ၍။ ဥဒ္ဒိသေယျံ၊ညွှန်ရအံ့နည်း။

ဥပက၊ ဥပက။ သဒေဝကသ္မိံ၊ နတ်လူနှင့် တကွသော။ လောကသ္မိံ၊၌။ မေ၊၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ နအတ္ထိ၊မရှိ။ မေ၊ ငါနှင့်။ သဒိသော။ တူသောသူသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ။ မေ၊နှင့်။ ပဋိပုဂ္ဂလော၊ပြိုင်သော သူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဟိ၊ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊သည်၊ လောကေ၊၌။ အရဟာ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်သော သူသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဧကော၊တူသောသူမရှိသည် ဖြစ်၍။ အနုတ္တရော၊ အကယ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထာ၊လူနတ်တို့ကိုဆုံးမတတ်သည်။ အမှိ၊ဖြစ်၏။

အဟံ၊သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာ အလိုလိုလျှင် ခပ်သိမ်းသော တရားကို သိသည်ဖြစ်၍။ သီတိဘူတော၊ချမ်းမြေ့သည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗုတော၊ငြိမ်းသည်။ အမှိ၊ဖြစ်၏။

ဥပက၊ဥပက။ အန္ဓဘူတသ္မိံ၊ မိုက်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ထသော။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ကာသီနံ၊ ကာသိကရာဇ် ပြည်သူတို့၏။ ပုရံ၊ပြည်သို့။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာတရားကို။ ပဝတ္တေတုံ၊ဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ ဂစ္ဆာမိ၊သွား၏။ သော၊ ထိုစကားသည်သင့်စွ။ အဟံ၊သည်။ အမတဒုန္ဒုဘိံ၊ အမြိုက်တည်းဟူသော စည်ကို။ ပဝတ္တေတုံ၊ငှါ။ ဂစ္ဆာမိ၊၏။

အာဝုသောမဟာလူကား၊ သင်မင်းကြီး။ တွံ၊ သင်သည်။ ယထာ ခေါ၊ အကြင် အချင်းဖြင့်။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံသည်မဟုတ်သလော။ အနန္တဇိနော၊ အနန္တဇိနဟူသော အမည်သည်။ အရဟတိ၊ ထိုက်သည်မဟုတ်လော။

ဥပက၊ဥပက။ ယဒိသာ၊အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော။ ယေ ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်ဘုရားတို့သည်။ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတို့၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ရောက်ကုန်၏။ တေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုဘုရားတို့သည်။ ဇိနာ၊ ဇိနမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ မေ၊အား။ ပါပကာ၊ယုတ်မာကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ဓမ္မတို့သည်။ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ဇိတာ၊ ဇိတမည်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ အဟံ၊သည်။ ဇိနောတိ၊ ဇိနောဟူသောအမည်ရှိသည်။အရဟတိ၊ထိုက်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ဘဂဝတာ၊ သခင်ဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူ၏။ ဣတိအယံသုတ္တန္တော၊ သည်။ အတ္ထေဝနနု၊လော။ပ။

ဣဒံဓမ္မဇာတံ၊သည်။ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊မည်၏။ ဣတိ၊သို့၊ ဘိက္ခဝေါ၊တို့။ မေ၊သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြား စဖူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ပ။ တံခေါပနိဒံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယာသစ္စာကို။ ပရိညေယျံ၊ပိုင်းခြား၍ သိအပ်၏။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ လက္ခဏကထာနောင်ကား နိယာမောက္ကန္တိကထာကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုန္နာ ပဋိဇာနနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ပုန္နာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာဝကာနုယောဂ ဗုဒ္ဓါနုယောဂ အနုဿဝိယာနုယောဂ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါနုယောဂ ဒုက္ကရကရိယာနုယောဂ ဥဒ္ဒိသေယျာနုယောဂ အာနန္တာနုယောဂဟူ၍ ခုနစ်ပါးတွင်သော် အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ နုယောဂသည် တိဏ္ဏဝအနုယောဂ စတ္တာရိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးခွဲလေ၏။ အာနန္တာဒိ အနုယောဂ မှာကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အနုလောမသည်ကား အာနန္တာနုယောဂ စိတ္တလတာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး။ ပဋိလောမ မှာလည်း အာနန္တာနုယောဂ စိတ္တလတာနုယောဂ ဝိတိဝတ္တာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ။ပဋိပုန္နာမှာကား ဂါထာနုယောဂ စုတ္တိယာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။

နိယာမောက္ကန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-အပရာပိ သမန္နာဂတ ကထာ

အမှာ နိယာမောက္ကန္တိ ကထာ နောင်ကား အပရာပိ သမန္နာ ဂတကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုန္နာ ပဋိပုန္နာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုန္နာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သမန္နာဂတာနုယောဂ ဝိတိဝတ္တာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး။ သမန္နာဂတာ နုယောဂသည်ကား ဖဿာဒိအနုယောဂ ပုဂ္ဂလာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ဖဿာဒိအနုယောဂသည်ကား အရဟတ္တာနုယောဂ အနာဂါမိအနုယောဂ သကဒါဂါမိ

အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပုဂ္ဂလာနုယောဂသည်ကား အရဟတ္တမူလရှိသည်၊ အရဟတ္တမူလီ ရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏၊ ထိုတွင် အရဟတ္တမူလရှိသည်ကား အရဟတ္တမူလီရှိသည် အနာဂါမိမူလီရှိသည် သကဒါဂါမိမူလီ ရှိသည် ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ အရဟတ္တမူလီရှိရာ၌လည်း သောတာပန္နမူလရှိသည် သကဒါဂါမိမူလရှိသည် အနာဂါမိ မူလရှိသည် ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏၊ အနာဂါမိ မူလရှိရာ၌ သောတာပန္န မူလီ ရှိသည် သကဒါဂါမိမူလီရှိသည်ဟူ၍နှစ်ပါး၊ သကဒါဂါမိမူလီရှိရာမှာကား သောတာပန္န မူလီ ရှိသည် ဟူ၍ တပါးသာတည်း။ ဤကား အရဟတ္တာဒိမူလ ရှိသည်တည်း။ အရဟတ္တာဒိမူလီ အနာဂါမိမူလီ သကဒါဂါမိမူလီရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ အောက်သမန္နာဂတကထာမှာနှင့် အတူပင်ဖြစ်သောကြောင့် (သိကောင်းပြီ)။

အပရာပိသမန္နာဂတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-သဗ္ဗသံယောဇနပ္ပဟာန ကထာ

အပရာပိသမန္နာဂတ ကထာနောင်ကား သညောဇန ပဟာန ကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားသကဝါဒီပက္ခပရဝါဒီပက္ခ ဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား သာမညာ ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား သဗ္ဗသညောဇနာ။ပ။နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဝိသေသသည်ကား သောတာပတ္တိမဂ္ဂပဟာတဗ္ဗာ နုယောဂ သကဒါဂါမိ အနာဂါမိ အရဟတ္တ မဂ္ဂ ပဟာတဗ္ဗာ နုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ တပါးပါး၌ နသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂ သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးနှစ်ပါးစီချည်း ပြားသော ကြောင့် ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒီပက္ခ ကိုကား သိကောင်းပြီ။ ။သညောဇနပ္ပဟာနကထာနိဋ္ဌိတာ။

စတုတ္ထောဝဂ္ဂေါ။

ဂိဟိဿအရဟာ၊ ဂိဟိဿအရဟာကထာလည်းကောင်း။ သဟ ဥပပတ္တိယာ၊ ဥပပတ္တိကထာလည်းကောင်း။ အရဟတော သဗ္ဗေ ဓမ္မာ အနာသဝါ၊ အနာသဝကထာငင်း။ အရဟာ စတူဟိ ဖလေဟိ သမန္နာဂတော၊ သမန္နာဂတ ကထာ လည်းကောင်း။ ဧဝမေဝံ ဆဟိ ဥပေက္ခာဟိ၊ ဥပေက္ခာသမန္နာဂတ ကထာ လည်းကောင်း။ ဗောဓိယာဗုဒ္ဓေါ၊ ဗောဓိယာဗုဒ္ဓကထာ လည်းကောင်း။ သလက္ခဏ သမန္နာဂတော၊ လက္ခဏကထာလည်းကောင်း။ ဗောဓိသတ္တော ဩက္ကန္တနိယာမော စရိတ ဗြဟ္မစရိယော၊ ဩက္ကန္တနိယာမ ကထာ လည်းကောင်း။ ပဋိပန္နကောဖလေန သမန္နာဂတော၊ အပရာပိ သမန္နာဂတကထာ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗသညောဇနာနံ ပဟာနံ အရဟတ္တံ၊ သဗ္ဗသညောဇနပ္ပဟာနကထာ လည်းကောင်း တည်း။

ပဉ္စမဝဂ္ဂ

၁-ဝိမုတ္တိ ကထာ

အမှာ

ဇတုတ္ထဝဂ္ဂနောင်ကား ပဉ္စမဝဂ္ဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကထာအများတွင် ဝိမုတ္တိ ကထာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သာမညကို ဟောသော်ကား ဝိမုတ္တိဉာဏံ ဝိမုတ္တန္တိ။ အာမန္တာ။ ယံကိဉ္စိ။ပ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဝိသေသသည်ကား ပစ္စဝေက္ခနာနုယောဂ ဂေါတြဘူအနုယောဂ အရဟတ္တာ နုယောဂဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ပစ္စဝေက္ခနာ နှင့် ဂေါတြဘူကိုသော်ကား သိကောင်းပြီ။ အရဟတ္တာ နုယောဂ မှာသော်ကား အရဟတ္တဉာဏာနုယောဂ မဂ္ဂဉာဏာ နုယောဂ တဒ္ဓဖလဉာဏာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါး။ တပါးတပါး၌ သောတာ ပန္နသကဒါဂါမိ အနာဂါမိ အရဟတ္တဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသို့ရှိသောကြောင့် တဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒီပက္ခကိုဟော တော်မူသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ဝိမုတ္တိဉာဏံ ဝိမုတ္တန္တိ အာမန္တာ။

ယံကိဉ္စိ ဝိမုတ္တိဉာဏံ သဗ္ဗန္တံ ဝိမုတ္တန္တိ။နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ဤသို့-
လျှင် ဘော်၍ ဟောလေ။

ဝိမုတ္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-အသေခဉာဏကထာ

၄၂၁။ သေခဿ၊ သေခမည်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အသေခံဉာဏံ၊ အသေခဉာဏ်မည်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိသလော။ အာမန္တာ၊၏။သေခေါ၊ သေခသည်။ အသေခံ၊ အသေခမည်သော သူ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ခမ္မံ၊ ဓမ္မကို။ ဇာနာတိ၊ သိသလော။ ပဿတိ၊ မြင်သလော။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သော။ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်သော။ သစ္ဆိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သောတရားကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ သေခေါ၊ သေခ အမည်ရှိသော။ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဥဋ္ဌာရော၊ ပြန့်ပြော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိနနု၊ သိသည်မဟုတ်လော။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ ဝိမုတ္တိကထာနောင်ကား အသေခဉာဏ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သာမညကား သေခါနုယောဂ အသေခါနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သေခမည်သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ အသေခမှာလည်း အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား သာမညတည်း။ ဝိသေသ သည်ကား သောတာပန္န သကဒါဂါမိ အနာဂါမိ အရဟတ္တဟူ၍လေးပါးအပြားရှိ၏။ထိုလေးပါးတွင် တပါးတပါး၌ မဂ္ဂ ဖလဟူ၍နှစ်ပါးစီ ပြားသောကြောင့် ရှစ်ပါးဖြစ်၏။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကားသိကောင်းပြီ)။

အသေခ ဉာဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-ဝိပရိတကထာ

အမှာ အသေခညာဏကထာနှောင်ကား ဝိပရိတကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာပဋိပုစ္ဆာဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင်ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီ ပက္ခသည်ကား ဝိပရိ ယေသာနုယောဂ အကုသလာဒိ အနုယောဂ အရဟတ္တာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင်ဝိပရိယေသာ နုယောဂသည်ကား နိစ္စာနုယောဂ သုခါနုယောဂ အတ္တာနုယောဂ သုဘာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါးတွင် အကုသလာဒိ အနုယောဂသည် သာမညာ ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။သာမည သည်ကား အကုသလသာမည ကုသလသာမညဟူ၍ နှစ်ပါး တည်း။ဝိသေသသည်ကားအကုသိုလ်ကုသိုလ်ဟူ၍ နှစ်ပါး။ အကု သိုလ်သည်ကား နိစ္စ သုခ အတ္တ သုဘာနုယောဂဟူ၍ လေးပါး အပြားရှိ၏။ ကုသလာနုယောဂမှာလည်း နိစ္စ သုခ အတ္တသုဘာ နုယောဂဟူ၍ လေးပါး လည်းကောင်းတည်း။ ဤကားအကု သလာနုယောဂ တည်း။ အရဟတ္တာ နုယောဂသည်ကားသာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော်သာမည သည်ကား သမာပတ္တာ နုယောဂ ဝိပရိယေသာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဝိသေသ်သော်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါး အနုလောမသည်ကား သညာဝိပရိယေသ စိတ္တဝိပရိ ယေသ ဒိဋ္ဌိဝိပရိယေသဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမ၌ လည်း သညာဝိပရိယေသ စိတ္တဝိပရိယေသ ဒိဋ္ဌိဝိပရိယေသဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ။ ပဋိပုစ္ဆာ သည်ကား သမာပတ္တာနုယောဂ နိဗ္ဗာနုာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။

ဝိပရိတကထာ နိဋ္ဌိတာ

၄-နိယာမကထာ

၄၂၀။ အနိယတဿ၊ မမြဲသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ နိယာမဂမနာယ၊ မဂ်ဟူသော နိယာမသို့ သွားခြင်းငှါ။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ။ ပြောဘ်ရှိသည်ဟုတ်၏။ (အနက်လွယ်၏)။

အမှာ ဝိပရိတကထာနှောင်နိယတဂထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ ဟူ၍နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနိယတနိယတဉာဏာနုယောဂဗောဓိပက္ခိယာနုယောဂအပဏ္ဏာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် အနိယတနိယတဉာဏာနုယောဂသည်ကား ဝိပရိတဉာဏာနုယောဂ အဝိပရိတဉာဏာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဝိပရိတဉာဏာနုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဝိပရိတသည်ကား နိယတနိယာမ ဉာဏာနုယောဂ အနိယတအနိယာမ ဉာဏာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် နိယတနိယာမဉာဏာ နုယောဂသည်ကားအနုလောမတချက်။ အနိယတ အနိယာမဉာဏာ နုယောဂသည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမတချက်တည်း။အနိယတဟူသော်ကား ပုထုဇ္ဇဉ်ကိုယူ။ နိယတဟူသော်ကား အရိယာကိုယူ။ အနိယတဟူသော်ကား ဝိပရိတတည်း။ နိယတဟူသည်ကားအဝိပရိတတည်း။ နိယတဉာဏာ နုယောဂ နှောင်ကား ဗောဓိပက္ခိယာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနုလောမသည်ကား မဂ္ဂါနုယောဂ သတိပဋ္ဌာန သမ္မပ္ပဓာန ဣဒ္ဓိပါဒ ဣန္ဒြိယ ဗလ ဗောဇ္ဈင်ဟူ၍ ခုနစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမ၌လည်း ခုနစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အပဏ္ဏာနုယောဂသည်ကားသောတာပန္န သကဒါဂါမိ အနာဂါမိအရဟတ္တ ဟူ၍လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင်တပါးပါး၌ မဂ္ဂါနုယောဂဖလာ

နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသို့ရှိသောကြောင့် ရှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပက္ခကို သိကောင်းပြီ)။

နိယာမကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-ပဋိသမ္ဘိဒါကထာ

၄၃၂။ နိယာမကထာနောင်ကား ပဋိသမ္ဘိဒါကထာကိုဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား သမ္မုတျာ နုယောဂ စေတောပရိယာနုယောဂ သဗ္ဗပညာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် သမ္မုတျာနုယောဂသည်ကား ဉာဏသမ္မုတျာနုယောဂ ပုဂ္ဂလာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ စေတောပရိယာ နုယောဂသည်ကား ဉာဏာနုယောဂ ပုဂ္ဂလာနု ယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သဗ္ဗပညာနုယောဂသည် သာ မည ဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါး။ သာမညကို သိကောင်းပြီ။ ဝိသေသ သည်ကား သမာပတ္တာနုယောဂ ပစ္စယာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး သမာပတ္တာနုယောဂသည်ကား ပထဝီအာပေါတေဇောဝါယော နီလ ပီတ လောဟိတ ဩဒါတ အာကာသာနဉ္စာ ယတနံ ဝိညာ ဏဉ္စာယတန အာကိဉ္စညာယတန နေဝသညာ နာသညာယတန ဟူ၍ တဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပစ္စယာနုယောဂသည်ကား သာ မည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါး။ သာမညဟူသည်ကား သဗ္ဗပညာပဋိ သမ္ဘိဒါတိ။ အာမန္တာ။ဒါနံဒဒန္တဿ အတ္ထိပညာ သာပညာ ပဋိ သမ္ဘိဒါတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဝိသေသသည်ကား စီဝရံ ဒဒန္တဿ ပိဏ္ဍပါတံဒဒန္တဿ သေနာသနံဒဒန္တဿ ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ ဒဒန္တဿာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ပဋိသမ္ဘိဒါကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-သမ္မုတိဉာဏကထာ

အမှာ ပဋိသမ္ဘိဒါကထာနှောင်ကား သမ္မုတိဉာဏကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားသကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော်။ ပ။ ပရဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သမာပတ္တာနုယောဂ ပစ္စယာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သမာပတ္တာ နုယောဂသည်ကား ပထဝီကသိုဏ်း အာပေါကသိုဏ်း တေဇောကသိုဏ်း ဝါယောကသိုဏ်းနီလကသိုဏ်းပီတကသိုဏ်းလောဟိတကသိုဏ်း ဩဒါတကသိုဏ်း အာကာသာနဉ္စာယတန ဝိညာဏဉ္စာယတန အာကိဉ္စညာယတန နေဝသညာ နာသညာယတနဟူ၍ တဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပစ္စယာနုယောဂသည်ကားသာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သာမညဟူသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ သမ္မုတိဉာဏံ သစ္စာရမ္မဏညေဝ နအညာရမ္မဏန္တိ။ အာမန္တာ။ ဒါနံဒဒန္တဿ အတ္ထိဉာဏံ သမ္မုတိသစ္စမှိတိ။ အာမန္တာ။ ဟဉ္စိဒါနံ ဒဒန္တဿ အတ္ထိဉာဏံ သမ္မုတိ သစ္စမှိတိ။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ သမ္မုတိ ဉာဏံ သစ္စာရမ္မဏညေဝ အညာရမ္မဏန္တိတည်း။ ဝိသေသသည်ကား စီဝရံဒဒန္တဿ ပိဏ္ဍပါတံ ဒဒန္တဿ သေနာသနံ ဒဒန္တဿ ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ ဒဒန္တဿာ နုယောဂဟူ၍လေးပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒီပက္ခနှောင်ကား သကဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စာ နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာ သမုဒယသစ္စာဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။

သမ္မုတိဉာဏ ကထာနိဋ္ဌိတာ။

၇-စိတ္တာရမ္မဏကထာ

၄၃၆။ စိတ္တာရမ္မဏ ကထာကား အနက် လွယ်၏။ အနာဂတေ၌။ ဉာဏံ၊သည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ပ။ အနာဂတံ၊ကို။ မူလ တော၊တည်ရာအားဖြင့်။ ဇာနာတိ၊ သိသလော။ ဟေတုတော၊

အကြောင်းအားဖြင့်။ ဇာနာတိ၊သိသလော။ နိဒါနတော၊ နိဒါန အားဖြင့်။ပ။ သမ္ဘဝတော၊ ဖြစ်ကြောင်းအားဖြင့်။ပ။ ပဘဝတော၊ အမွန်အားဖြင့်။ပ။ သမုဒယတော၊ ဖြစ်ကြောင်း အားဖြင့်။ပ။ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ ပါဋလိ ပုတ္တဿ၊ ပေါက်သစ်သော သခွတ်ပင်လျှင် ပဝတ္တနိမိတ်ရှိသော မြို့၌။ တယော၊ ကုန်သော။ အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အဂ္ဂိတောဝါ၊ မီးကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥဒကတောဝါ၊ရေကြောင့်လည်းကောင်း။ မိထုဘေဒါဝါ၊ အချစ်ပျက်သည် ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊သခင်ဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊၏။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ သမ္မုတိ ဉာဏကထာ နှောင်ကား စိတ္တာရမ္မဏကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား သရာဂါဒိ အနုယောဂ ဖဿာရမ္မဏာဒိ အနုယောဂ ဖဿပရိယာဒိ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် သရာဂါဒိ အနုယောဂသည်ကား သရာဂ အနုယောဂ ဝီတရာဂ သဒေါသ ဝီတဒေါသ သမောဟ ဝီတမောဟ သံခိတ္တ ဝိခိတ္တ မဟဂ္ဂတ အမဟဂ္ဂတ သဥတ္တရ အနုတ္တရ သမာဟိတ အသမာဟိတ ဝိမုတ္တ အဝိမုတ္တဟူ၍ တဆဲ့ခြောက်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတဆဲ့ခြောက်ပါးတွင် ဖဿာရမ္မဏာဒိ အနုယောဂ သည်ကား ဖဿာရမ္မဏဝေဒနာ သညာ စေတနာ စိတ္တ သဒ္ဓါ ဝီရိယ သတိ သမာဓိ ပညာ ရာဂ ဒေါသ မောဟ မာန ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ ထိန မိဒ္ဓ အဟိရိက အနောတ္တပ္ပဟူ၍ နှစ်ဆယ်အပြားရှိ၏။ ဖဿပရိယာဒိ အနုယောဂမှာလည်းကောင်းတည်း။

စိတ္တာရမ္မဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-အနာဂတ ဉာဏကထာ

အမှာ စိတ္တာရမ္မဏ ကထာနှောင်ကား အနာဂတ ဉာဏကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မူလာ

နုယောဂ ဟေတုအနုယောဂ နိဒါနာနုယောဂ သမ္ဘဝါနုယောဂ ပဘာဝါနုယောဂ သမုဋ္ဌာနာနုယောဂ အာဟာရာနုယောဂ အာရမ္မဏာနုယောဂ ပစ္စယာနုယောဂ သမုဒယာ နုယောဂဟူ၍ ဆယ်ပါးပြား၏။ ပစ္စယာနုယောဂ သည်ကား ယောတာပန္နာနုယောဂ ဟေတုပစ္စယာနုယောဂ အစရှိသော အားဖြင့် မူလီနှစ်ဆယ်ပြား၏။ ပုရေဇာတပစ္စည်း ကမ္မပစ္စည်း အာဟာရပစ္စည်း ဈာနပစ္စည်းဟူ၍ လေးပစ္စည်းကိုသာကြဉ် နှစ်ဆယ်ရ၏။ အတ္တာနုယောဂ သည်ကား ယောတာပန္နာနုယောဂ သကဒါဂါမိ အနာဂါမိ အရဟတ္တဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် တပါးတပါး၌ မဂ္ဂါဒိအနုယောဂ ဖလာဒိအနုယောဂ နှစ်ပါးစီချည်း ပြားသောကြောင့် ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကားသိကောင်းပြီ)။
အနာဂတဉာဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-ပစ္စုပ္ပန္နကထာ

၄၄၁။ ။ပ။ တေနခဂ္ဂေန၊ ထို သန့်လျှက်ဖြင့်။ တံခဂ္ဂံ၊ ထို သန့်လျှက်ကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်သလော။ တေန ဖရသုနာ၊ ထိုပေါက်ဆိန်ဖြင့်။ တံဖရသုံ၊ ထိုပေါက်ဆိန်ကို။ တစ္ဆတိ၊ ပေါက်သလော။ တာယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ကုဒါရိယာ၊ ဓားမဖြင့်။ တံကုဒါရိံ၊ ထိုဓားမကို။ တစ္ဆတိ၊ ဖြတ်သလော။ တာယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဝါသိယာ၊ တစဉ်းဖြင့်။ တံဝါသိံ၊ ထိုတစဉ်းကို။ တစ္ဆတိ၊ ဖြတ်သလော။ တာယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သူစိယာ၊ အပ်ဖြင့်။ တံသူစိံ၊ ထိုအပ်ကို။ သိဗ္ဗတိ၊ ချုပ်သလော။ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ အင်္ဂုလဂ္ဂေန၊ လက်ချောင်းဖျားဖြင့်။ တံအင်္ဂုလဂ္ဂံ၊ ထိုလက်ချောင်းဖျားကို။ ပရာမသတိ၊ သုံးသပ်သလော။ ။ပ။ ဂူထေန၊ ဘင်ပုပ်ဖြင့်။ ။ပ။ မုတ္တေန၊ ကျင်ငယ်ဖြင့်။ ။ပ။ ခေဠေန၊ တံတွေးဖြင့်။ ။ပ။ ပုဗ္ဗေန၊ ပြည်ဖြင့်။ ။ပ။ လောဟိတေန၊ သွေးဖြင့်။ တံလောဟိတံ၊ ထိုသွေးကို။ ဓောဝတိ၊ ဆေးသလော။ ။ပ။ သဗ္ဗသင်္ခါရေ၊ ခပ်သိမ်းသော သင်္ခါရတို့ကို။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်သည်ရှိသော်။ တံပိ၊

ထိုသို့သဘောရှိသေး။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်ကို။ အနိစ္စတော၊ အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ပ။

အဖွင့် အနာဂတဉာဏ ကထာနောင်ကား ပစ္စုပ္ပန္နကထာ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခ သည်ကား ဉာဏာနုယောဂ ဖဿာဒိအနုယောဂ သတ္တာဒိ အနုယောဂ အင်္ဂါနုယောဂ အနိစ္စာနုယောဂဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ ထို ငါးပါးတွင် ဉာဏာနုယောဂသည်ကား ဉာဏာနုယောဂ အာရမ္မဏာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဉာဏာနုယောဂ သည်ကား ဉာဏဇာနနာနုယောဂ ဉာဏာဒိဇာနနာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး။ ထိုဉာဏာနုယောဂ နောင်ကား အာရမ္မဏာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဤသုံးချက်သည်ကား ဉာဏာနုယောဂတည်း။ ဖဿာဒိအနုယောဂသည်ကား ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ စိတ္တ ဝိတက္ကဝိစာရ ပီတိ သတိ ပညာဟူ၍ဆယ်ပါးပြား၏။ ဤကား ဖဿာဒိ အနုယောဂတည်း။ သတ္တာဒိ အနုယောဂ သည်ကား ခဂ္ဂါနုယောဂ ဖရသုအနုယောဂ ဝါသိအနုယောဂ သူစိ အနုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါး။ ဤကား သတ္တာဒိ အနုယောဂ တည်း။ အင်္ဂါ နုယောဂ သည်ကား အင်္ဂုလဂ္ဂါ နုယောဂ နာသိကဂ္ဂါ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား အင်္ဂါနုယောဂတည်း။ နိစ္စာနုယောဂ သည်ကား ဂူထာနုယောဂ မုတ္တာနုယောဂ ခေဠာ နုယောဂ ပုဗ္ဗာနုယောဂ လောဟိတာ နုယောဂဟူ၍ ငါးပါး။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ပစ္စုပ္ပန္နကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-ဖလဉာဏ ကထာ

ပစ္စုပ္ပန္နကထာနောင်ကားဖလဉာဏကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား ဖလဿပညာ နုယောဂ

ဖလ ပရောပရိယတ္တိအနုယောဂ သဗ္ဗာဒိ အနုယောဂ ဇိနာဒိအနု ယောဂဟူ၍ ငါးပါး။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ဖလညာဏကထာ- နိဋ္ဌိတာ။

ပဉ္စမောဝဂ္ဂေါ။

သတ္တုပလဒ္ဓိ၊ ပဌမဝဂ်တွင်အစ။ ဥပဟာရဇော၊ ဒုတိယဝဂ်တွင်အစ။ ဗလံဂိဟိဿ၊ တတိယဝဂ်တွင်အစ။ အရဟာ၊ စတုတ္ထဝဂ်တွင်အစ။ ဝိမုတ္တိ၊ ပဉ္စမဝဂ်တွင်အစ။ (ဤသည်ကား အစဉ်တည်သောကထာတို့ကို ထားသတည်း)။ ပဉ္စမံဝိမုတ္တိညာဏံ၊ဝိမုတ်ကိုလည်းကောင်း။ သေခဿ အသေခဉာဏံ၊ အသေခ ဉာဏကထာကို လည်းကောင်း။ ဝိပရိတေဉာဏံ၊ ဝိပရိတ ကထာကို လည်းကောင်း။ အနိယာမတဿ နိယာမဂမနာယ၊ နိယာမ ကထာ လည်းကောင်း။ အတ္ထိညာဏံ သမ္ဗုံဉာဏံ ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါ ကထာ လည်းကောင်း။ သမ္မုတိ ဉာဏံ၊ သမ္မုတိ ကထာ လည်းကောင်း။ စေတောပရိယေဉာဏံ၊ စိတ္တာရမ္မဏ ကထာ လည်းကောင်း။ အနာဂတေဉာဏံ၊ အနာဂတ ကထာ လည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နေဉာဏံ၊ ပစ္စုပ္ပန္နကထာ လည်းကောင်း။ သာဝကဿ စတုတ္ထဖလေဉာဏံ၊ ဖလဉာဏကထာလည်းကောင်းတည်း။

မဟာပဏ္ဏာသကော။

ဆဋ္ဌဝဂ္ဂ

၁-နိယာမ ကထာ

အမှာ ပဉ္စမဝဂ် နောင်ကား ဆဋ္ဌဝဂ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညဝိသေသ နှစ်ပါးတွင် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဓမ္မာနုယောဂ ပုဂ္ဂလာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဓမ္မာနုယောဂသည်ကား နိဗ္ဗာနာဒိအနုယောဂ အသင်္ခတာနုယောဂ ဒွေတာ

ဏာဒိ အနုယောဂ ဥစ္စနိစတာဒိ အနုယောဂဟူ၍ လေးပါးတွင် နိဗ္ဗာနာဒိအနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဓမ္မာနုယောဂ တည်း။ ပုဂ္ဂလာနုယောဂသည်ကား တချက်သာ တည်း။ ဤကား သာမည တည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အသမ္ဘိဒါ နုယောဂ သမ္ဘိဒါ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အသမ္ဘိဒါအနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဧကကာ နုယောဂ ပဉ္စကာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဧကကာ နုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပဉ္စကသည်ကား သောတာပန္နာ နုယောဂ သကဒါဂါမိ အနုယောဂ အနာဂါမိ အနုယောဂ အရဟတ္တာနုယောဂ အသင်္ခတာ နုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါးတွင် တပါးပါး၌ အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါး ပြားသောကြောင့် ဆယ်ပါးဖြစ်၏။ ဤကား အသမ္ဘိဒါ နုယောဂ တည်း။ ထိုနောင်ကား သမ္ဘိဒါ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား တဏှာနိ အနုယောဂ လေဏာနိ အနုယောဂ ပရာယနာနုယောဂ အစ္စုတာနုယောဂ နိဗ္ဗာနာ နုယောဂ ဥစ္စနိစတာ နုယောဂ ပဏီတာ နုယောဂ ဥက္ကံသာဝကံသာ နုယောဂ ဘေဒါ နုယောဂ ရာဇိ အနုယောဂ အနန္တရိကာ နုယောဂ မိစ္ဆတ္တနိယတာ နုယောဂ ဟူ၍ တဆဲ့ခြောက်ပါး အပြားရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ သကဝါဒီပက္ခ နောင်ကား ပရဝါဒီ ပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားနိယာမာနုယောဂ ဝိတ္ထာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

နိယာမကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂—ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ ကထာ

၄၄၈။ ပရာယနာနိ၊ လားရာတို့သည်ကား။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ ဥစ္စနိစတာ၊ မြင့်သည်နိမ့်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။ ဥက္ကံသာဝကံသော၊ လွန်သည်ယုတ်သည်၏အဖြစ်

သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။ ရာဇဝါ၊ အရေးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အနန္တရိကာဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။

၄၅၀။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိ တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ တထာဂတာနံ၊ တို့အား။ ဥပ္ပါဒါဝါ၊ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း။ တထာဂတာနံ၊ တို့အား။ အနုပ္ပါဒါဝါ၊ မဖြစ်သော်လည်းကောင်း။ ယာဓာတု၊ သည်။ ဌိတာဝ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။ သာဓာတု၊ ထိုသည်ကား။ ဓမ္မဋ္ဌိတတာ၊ ဓမ္မ၏အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်၏။ သာဓာတု၊ သည်။ ဓမ္မနိယာမတာ၊ ဓမ္မ၏အကြောင်းအဖြစ်ဖြင့်မြဲ၏။ ဣဒပ္ပစ္စယတာ၊ အဝိဇ္ဇာ စသည့် သင်္ခါရ စသည်၏ အကြောင်းအဖြစ်ကို။ တထာဂတော၊ သည်။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈတိ၊ ၏။ အဘိသမေတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိ၏။ပ။ဇရာမရဏံ၊ကို။ ပဿထ၊ရှုကုန်လော့။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ အာဟ၊ ဆို၏။ တတြ၊ ထိုသင်္ခါရ၌။ တထတာ၊ မလွဲသည်၏အဖြစ်သည် လည်းကောင်း။ အဝိတထတာ၊ မချွတ်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ အနညထတာ၊ တပါးမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသည်ကို။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊အပ်၏။ပ။

၄၅၁။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာတိ။ တတ္ထပိ၊ ၌။ ယာ၊ သည်။ ဓမ္မဋ္ဌိတတာ၊ ဓမ္မ၏အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သလော။ပ။

အမှာ နိယာမကထာနှောင်ကား ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားသကဝါဒီပက္ခပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီ ပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား နိဗ္ဗာနာဒိအနုယောဂ အသင်္ခတာဒိအနုယောဂ တာဏာဒိ အနုယောဂ ဥစ္စနိစတာ နုယောဂ ဟူ၍ လေးပါး

တည်း။ ထိုနောင် ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရာ ဝိညာဏံ နာမရူပံ သဠာယတနံ ဖဿ ဝေဒနာ တဏှာ ဥပါဒါနံ ဘဝ ဇာတိ ဇရာမရဏံဟူ၍ တဆဲ့နှစ်ပါးတွင် တပါးပါး၌ အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးစီချည်းပြားသော ကြောင့် နှစ်ဆဲ့လေးပါးဖြစ်၏။ သကဝါဒီပက္ခနောင် ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ။ ဘဝ ပစ္စယာဇာတိ။ ဥပါဒါနပစ္စယာဘဝေါ တဏှာပစ္စယာဥပါဒါနံ။ ဝေဒနာ ပစ္စယာ တဏှာ။ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ။ သဠာယတန ပစ္စယာ ဖဿော။ နာမရူပပစ္စယာသဠာယတနံ။ ဝိညာဏပစ္စယာ နာရူပံ။ သင်္ခါရပစ္စယာဝိညာဏံ။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာ။ အဝိဇ္ဇာ ဟူသော်ကား တဆဲ့နှစ်ပါးတည်း။ ပဋိလုံ။ ၎င်းကား ပုစ္ဆာတည်း။ ပုစ္ဆာနောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော အပြားအားဖြင့် တဆဲ့နှစ်ပါးတွင် တပါးပါး၌ အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိသောကြောင့် နှစ်ဆဲ့လေးပါးဖြစ်၏။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃—သစ္စကထာ

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကထာနောင်ကား သစ္စကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီ ပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား တာဏာဒိအနုယောဂ ဥစ္စတာနိစ တာဒိ အနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုဝိသေသသည်ကား သုဒ္ဓ သမ္ဘေဒ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခ သမုဒယ မဂ္ဂ သစ္စာ ဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ဒုက္ခသည်ကား သာမည ဒုက္ခ

ဝိသေသ ဒုက္ခ နှစ်ပါးတည်း။ သမုဒယလည်း နှစ်ပါး။ မဂ္ဂလည်း နှစ်ပါးလည်းကောင်းတည်း။ ဤကား အနုလုံတည်း။ ပဋိလောမ သည်ကား ဒုက္ခ သမုဒယ မဂ္ဂဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ တပါးပါးလျှင် သာမည ဝိသေသနှစ်ပါးတည်း။ သုဒ္ဓနောင်ကား သမ္ဘေဒကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိရောဓသစ္စာ မူလိရှိသည် မဂ္ဂ သစ္စာမူလိ ရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နိရောဓသစ္စာ မူလိ ရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စာ မူလရှိသည် သမုဒယသစ္စာမူလရှိသည် မဂ္ဂသစ္စာမူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား နိရောဓသစ္စာမူလိရှိသည်ကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စာမူလရှိသည် သမုဒယသစ္စာ မူလရှိသည် မဂ္ဂသစ္စာမူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ (ပရဝါဒီ ပက္ခကိုကားသိကောင်းပြီ)။

သစ္စကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-အာရုပ္ပကထာ

၄၅၅။ ပ။အာရုပ္ပါ၊ အရူပတို့ကို။ အနေဇာ၊ မတုန်လှုပ်တတ် ကုန်သည်ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ် သလော။ပ။

အမှာ သစ္စကထာနောင်ကား အာရုပ္ပကထာကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီ ပက္ခသည်ကား အာကာသာ နဉ္စာယတန ဝိညာဏဉ္စာယတန အာကိဉ္စညာယတန နေဝသညာ နာသညာယတနဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် အာကာသာနဉ္စာယတ နသည်ကား နိဗ္ဗာနာဒိအနုယောဂ အသင်္ခတအနုယောဂ တာဏာ ဒိအနုယောဂ ဘဝါဒိအနုယောဂဘမ္မာနုယောဂ သတ္တာနုယောဂ ဇာယန္တာအနုယောဂ ဝေဒနာဒိအနုယောဂ စတုဝေါကာရာ နုယောဂဟူ၍ ကိုးပါးတည်း။ အာကာသာ နဉ္စာယတနအရာ တွင် ဝိညာဏဉ္စာယတန အစရှိသော သုံးပါးကိုလည်း ဟော

တော်မူ၏။ ကိုးပါးစီချည်း။ သကဝါဒီပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အာကာသာနဉ္စာယတန စသောလေးပါးလည်းကောင်း ဟောလိုသည်။

အာရုပ္ပကထာနိဋ္ဌိတာ။

၅-နိရောဓသမာပတ္တိကထာ

၄၅၇။ ပ။ဝေါဒါနံ၊ အနာဂါမိဖိုလ် အရဟတ္တဖိုလ်မှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းကို။အသင်္ခတာ၊ အသင်္ခတဟူ၍။ပညာယတိ၊ထင်သလော။ ပ။ နိရောဓာ၊ အနာဂါမိဖိုလ်အရဟတ္တဖိုလ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတဿ၊ ထသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝိဝေကနိန္နံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ညွတ်သော။ စိတ္တံ၊သည်။ ဟောတိ၊သလော။ ဝိဝေကပေါဏံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ရှိုင်းသော။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ လော။ ဝိဝေကပဗ္ဘာရံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကိုင်းသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်သလော။ပ။ (ဝုဋ္ဌိတဿ၊ ထသောပုဂ္ဂိုလ်သည်ဟူ၍ လည်းပေး)။

အမှာ ရှုပကထာနောင်ကား နိရောဓသမာပတ္တိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား နိဗ္ဗာနာဒိအနုယောဂ အသင်္ခတာနုယောဂ တာဏာဒိ အနုယောဂ သမာပဇ္ဇန္တာနုယောဂ ဝေါဒါနာဒိ အနုယောဂ နိရုဇ္ဈမာနာနုယောဂ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ နုယောဂ ဖဿာနုယောဂ နိန္နာဒိအနုယောဂ ဟူ၍ကိုးပါးတွင်သော် နိဗ္ဗာနာဒိအနုယောဂကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား အနာဂါမိဖိုလ် အရဟတ္တဖိုလ် သည် အသင်္ခတမည်သလောဟုမေးသည်ကို ပရဝါဒီကအာမန္တာ ဟူ၍ဝန်ခံချေရကား နိရောဓသမာပတ်သည် နိဗ္ဗာန်မည်သလော ဟူ၍ အရှင် သကဝါဒီမေးရကား နိဗ္ဗာန်စစ်မဟုတ် ပဋိဘာဂ အသင်္ခတသာဖြစ်သောကြောင့် အာမန္တာ မခံသည်တည်း။ ပဋိ

ဘာဝဂဟူသည်ကား ရုပ်နှင့်မကင်းရှိသေး၏ ဟူသည်တည်း။ (ပရ ဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။
နိရောဓ သမာပတ္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-အာကာသကထာ

၄၆၀။ ပ။ အနာကာသံ၊ ကောင်းကင် မဟုတ်သည်ကို။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်ဟူ၍။ ယေ၊အကြင်သူတို့သည်။ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သလော။ ပ။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်၌။ ပက္ခိယော၊ ငှက်တို့သည်။ပ။ ပါဏိံ၊ လက်ဝါးကို။ပ။ လဂုဠံ၊ လင်းလေးအစ ရှိသည်ကို။ပ။ ဥသုံ၊မြားကို။ပ။ ကောဋ္ဌာနိ၊ကျီကျုတို့ကို။ပ။ဥဒပါနေ၊ ရေတွင်းကို။ ခဉမာနေ၊ တူးခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ပ။ တုစ္ဆကောဋ္ဌေ၊ အချည်းစည်းသောကျီကျုကို။ပ။ တုစ္ဆဥဒပါနေ၊ အချည်းစည်းသော ရေတွင်းကို။ ပူရိယမာနေ၊ ပြည့်စေသည်။ သတိ၊ သော်။ပ။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်။ အန္တရဓာ ယတိ၊ ကွယ်သလော။ ပ။ အန္တရံ၊ အကြားကိုလည်းကောင်း။ တာဠစ္ဆိဒ္ဒံ၊ သံကောက်အပေါက်ကိုလည်းကောင်း။ဝါတပါနစ္ဆိဒ္ဒံ၊ လေသာနန်းတံခါးပေါက် ကိုလည်းကောင်း။ပဿသိနနု၊မြင်သည် မဟုတ်လော။ပ။

အမှာ နိရောဓသမာပတ္တိ ကထာနောင်ကား အာကာသ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သက ဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီ ပက္ခသည် ကား နိဗ္ဗာနာဒိအနုယောဂ အသင်္ခတာဒိ အနုယောဂ တဏှာဒိ အနုယောဂ အသင်္ခတကရဏာဒိ အနုယောဂ ဂစ္ဆန္တာဒိအနု ယောဂ ဃရာဒိအနုယောဂ ဥဒပါနာနုယောဂ အနန္တရဓာနာ နုယောဂဟူ၍ ကိုးပါးတည်း။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုသိကောင်းပြီ)။
အာကာသကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-အာကာသော သနိဒဿနောတိကထာ

ထိုအာကာသကထာနောင်ကား အာကာသသနိဒဿန ကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီ ပက္ခသည်ကား ရူပါဒိအနုယောဂ စက္ခုဝိညာဏာဒိ အနုယောဂ သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် နှစ်ပါးကို သိကောင်းပြီ။ ။သုတ္တာဟရဏာနုယောဂမှာကား ပဋိသေဓသုတ္တာဟရဏာနုယောဂ ပဋိဝိဇာနနာသုတ္တာဟရဏာနုယောဂ ဟူ၍နှစ်ပါးခွဲ။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကားသိကောင်းပြီ)။

အာကာသသနိဒဿနကထာနိဋ္ဌိတာ။

၈-ပထဝီဓာတုသနိဒဿနာတိအာဒိကထာ

၄၆၅။ ပ။ ဝါတေန၊ လေသည်။ သဉ္စာလိယမာနေ၊ လှုပ်စေအပ်ကုန်သော။ ရုက္ခေ၊ တို့ကို။ ပဿသိနနု၊ မြင်သည်မဟုတ်လော။ပ။

အမှာ

အာကာသသနိဒဿန ကထာနောင်ကား ပထဝီဓာတုသနိဒဿနကထာကိုလည်းကောင်း စက္ခုန္ဒြိယကထာကိုလည်းကောင်း ကာယကမ္မသနိဒဿနာဒိ ကထာကိုလည်းကောင်း ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပထဝီ အာပေါ တေဇော ဝါယော လေးပါးတွင် ပထဝီသည်ကား စက္ခုဓာတ်။ပ။ ကာယဓာတ်ဟူ၍ ငါးပါးတွင် စက္ခုဓာတ် သည်ကား ရူပါဒိအနုယောဂ ဥပ္ပဋ္ဌနာနုယောဂ သုတ္တာဟရဏ ဟူ၍သုံးပါးတွင်နှစ်ပါးကို သိလွယ်၏။ သုတ္တာဟရဏသည်ကား ပဋိသေဓေန္တိ ဝိသဇ္ဇနာနုယောဂပဋိဝိသဇ္ဇနာနုယောဂ ဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ ပရဝါဒီပက္ခသည်ကား ပထဝီ အာပေါ တေဇောဝါယောဟူ၍ လေးပါးသည်းကောင်းတည်း။

သနိဒဿနသနိဒဿနကထာသည်ကား စကျွုလေးပါးတည်း။ဣန္ဒြိယကာယကမ္မသည်ကား စက္ခု။ပ။ ကာယဟူ၍ငါးပါးတွင် တပါးတပါး၌။ ရူပါဒိအနုယောဂ အစရှိသောအားဖြင့် သုံးပါးလည်းကောင်းတည်း။ပရဝါဒီပက္ခမှာသော်လည်း စက္ခု။ပ။ ကာယဟူ၍ငါးပါးလည်းကောင်းတည်း။ ကာယကမ္မသနိဒဿနကထာသည်ကား စက္ခု။ပ။ ကာယဟူ၍ငါးပါးတွင် တပါးတပါး၌။ ရူပါဒိအနုယောဂ။ပ။သုတ္တာဟရဏဟူ၍ သုံးပါးလည်း ကောင်းတည်း။ (ပရဝါဒီပက္ခကား တချက်သာ)။

ပရိယောသာနကထာ နိဋ္ဌိတာ။ ဆဋ္ဌောဝဂ္ဂေါ။

နိယာမောအသင်္ခတော၊ နိယာမကထာ လည်းကောင်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါအသင်္ခတော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကထာ လည်းကောင်း။ စတ္တာရိသစ္စာနိအသင်္ခတာနိ၊ သစ္စာကထာလည်းကောင်း။ စတ္တာရောအာရုပ္ပါအသင်္ခတာ၊ အာရုပ္ပါကထာလည်းကောင်း။ နိရောဓသမာပတ္တိအသင်္ခတာ၊ နိရောဓသမာပတ္တိ ကထာလည်းကောင်း။ (သိခကောင်းပြီ)။

သတ္တမဝဂ္ဂ

၁-သင်္ဂဟိတကထာ

၄၇၁။ ပ။ ခွေးကုန်သော။ ဗလိဗဒ္ဒါ၊ နွားလားတို့ကို။ ဒါမေနဝါ၊ ကြိုးဖြင့် လည်းကောင်း။ ယောတ္တေနဝါ၊ လွန်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သင်္ဂဟိတာယထာ၊ တကွနှောင်၍ ယူသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပိဋ္ဌပါတော၊သပိတ်၌ကျအပ်သောအစဥ်ကို။ (ဆွမ်းကိုလည်းဟူလေ)။သိက္ကာယ၊အိတ်ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာယထာ၊ သဂြိုဟ်အပ်သကဲ့သို့။ (ထည့်၍ ဆောင်၍ ယူသကဲ့သို့ လည်းကောင်းဟူ)။ သာ၊ခွေးကို။ ဂဒ္ဒုလေန၊တောက်ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတောယထာ၊ခေါ်ဆောင်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ တေဓမ္မာ၊ တို့ကို။ တေဟိ၊ ထိုသို့ သဘောရှိကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာ၊ ကုန်၏။ပ။

အမှာ ဆဋ္ဌဝဂ်နောင်ကား သတ္တမဝဂ်ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကား တချက်သာ။ ဝိသေသသည်ကား ရူပက္ခန္ဓာဂဏနာ နုယောဂ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ ဂဏနာနုယောဂ သညာက္ခန္ဓာဂဏနာနုယောဂ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဂဏနာနုယောဂ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဂဏနာ နုယောဂဟူ၍ငါးပါးတို့တွင် ရူပက္ခန္ဓာဂဏနာ နုယောဂ သည်ကား စက္ခာယတန ရူပက္ခန္ဓာ ဂဏနာနုယောဂ။ပ။ ကာယာယတန ရူပက္ခန္ဓာဂဏနာနုယောဂ ရူပါယတန ရူပက္ခန္ဓာဂဏနာ နုယောဂ။ပ။ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာ ယတန ရူပက္ခန္ဓာဂဏနာနုယောဂဟူ၍ ဆယ်ပါးတည်း။ ဟောဟန်ကား (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ဝေဒနာက္ခန္ဓာဂဏနာ နုယောဂ သည်ကား သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာဟူ၍ သုံးပါး။ ထိုနောင်ကား သညာက္ခန္ဓာဂဏနာ နုယောဂသည်ကား စက္ခု သမ္ဖဿဇာ သညာက္ခန္ဓာဂဏနာ နုယောဂ ဟောဟန်ကား (သိကောင်းပြီ)။ပ။မနောသမ္ဖဿဇာ သညာက္ခန္ဓာဂဏနာနုယောဂ ဟူ၍ ခြောက်ပါးတည်း။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဂဏာနာနုယောဂ သည်ကား စက္ခုသမ္ဖဿဇာ စေတနာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဂဏနာ နုယောဂ။ပ။ မနောသမ္ဖဿဇာ စေတနာသင်္ခါရက္ခန္ဓာဂဏနာ နုယောဂ ဟူ၍ခြောက်ပါးလည်းကောင်းတည်း။ ဟောဟန်ကား သိကောင်း ပြီ။ ထိုနောင်ကား ဝိညာဏက္ခန္ဓာဂဏနာ နုယောဂ သည်ကား စက္ခုဝိညာဏ နုယောဂ။ပ။ မနောဝိညာဏ နုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါးတည်း။ သကဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ယထာ ဒါမနေဝါ ယောဇေတွာ ဝါဒွေ မလိမ္ပတွါ စသည်ကို ဟောလေ။ ပုစ္ဆာနောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာ

ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒါမေနပ ဝါ ယောဇ္ဇေန ဝါ ဂဗ္ဘုလေန သင်္ဂဟိတော ဟာဒိဒါမေနပ ဝါ ယောဇ္ဇေနဝါ။ပ။ သင်္ဂဟိ. တောတိတည်း။

သင်္ဂဟိတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂–သမ္ပယုတ္တကထာ

၄၇၄။ ။ပ။ သဟဂတာ၊တကွရောက်သလော။ သဟဇာ၊တာ၊ တကွဖြစ်သလော။ သံသဋ္ဌာ၊နှီးနှောသလော။ ဧကုပ္ပါဒါ၊ တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသလော။ ဧကနိရောဓာ၊တူသောချုပ်ခြင်းရှိသလော။ ဧက ဝတ္ထုကာ၊ တူသော အမှီတည်ရာရှိသလော။ ဧကာရမ္မဏာ၊ တူ သော အာရုံရှိသလော။ (အနက်လွယ်၏)။

အဖွင့် သင်္ဂဟကထာ နောင်ကား သမ္ပယုတ္တကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရ ဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝေဒနာက္ခန္ဓာမူလရှိသည် သညာက္ခန္ဓာ မူလရှိသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာမူလရှိသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာ မူလရှိသည် ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါးတွင် ဝေဒနာက္ခန္ဓာ မူလ ရှိရာ၌ကား သညာက္ခန္ဓာ မူလိရှိသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ မူလိရှိသည် ဝိညာက္ခန္ဓာမူလိ ရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား သက ဝါဒီပက္ခတည်း။ ပရဝါဒီ ပက္ခသည်ကား ဟောဟန်သော်ကား ယထာတိလမှိတေလံ အနုဂတံ အစရှိသည်တည်း။ တိလမှိ၊ နှမ်း၌။ တေလံ၊ဆီသည်။ အနုဂတံယထာ၊အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့။ အနုပဝိဋ္ဌံ၊ အစဉ်ဝင်သကဲ့သို့။ ဥစ္ဆုမှိ၊ကြံ၌။ ရသော၊အရေသည်။ အနုဂတော အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့။ (သိကောင်းပြီ)။

သမ္ပယုတ္တကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-စေတသိက ကထာ

၄၇၅။ သဟဇာတာ၊ တကွဖြစ်၏။ ဉာတိမနသိကတွာ၊ ဤသို နှလုံးပြုခြင်းကြောင့်။ပ။ ဟီနပဏီတံ၊ ယုတ်သော မြတ်သော အဖြစ်ကို။ အနတ္တတော၊ အနတ္တအားဖြင့်။ သံဝိဒိတံ၊သိအပ်သော။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်သည်လည်းကောင်း။ စေတသိကာ၊ စေတသိက်ဖြစ် ကုန်သော။ ဓမ္မာစ၊ တရားတို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်သလော။ တဒုဘယေ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံတို့ကို။ ဝိဒိတွာ၊သိ၍။ သမ္ဗုဒ္ဓ သော၊ မြင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပလောကဓမ္မံ၊ ပျက်တတ်သော သဘောကို။ အဝေဒိ၊သိပြီ။ပ။ ဉာဓ၊ ဤသတ္တလောက၌။ ကေဝဠ္ဌ၊ ကေဝဋ္ဋ။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်။ ပရသတ္တာနံ၊ တပါးသော သတ္တဝါ တို့အား။ပရပုဂ္ဂလာနံ၊တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ စိတ္တံ၊ကိုလည်း။ အာဒိသတိ၊ ညွှန်လတ္တံ့။ပ။တေ၊သင်၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့အပြားရှိ၏။ တေ၊သင်၏။ မနော၊စိတ်သည်။ ဣတ္ထံပိ၊ ဤသို့ အပြားရှိ၏။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံပို၊ စိတ်သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ သဘောရှိ၏။ပ။

အမှာ သမ္ပယုတ္တကထာနောင်ကား စေတသိက ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင် သက ဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သာမညကား တချက်သာ။ ဝိသေသသည်ကား ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သဒ္ဓါ သတိ ဝိရိယ သမာဓိ ပညာ ရာဂအစရှိသောအားဖြင့် တဆဲ့ ခြောက်ပါး အပြားရှိ၏။ ဤကား သကဝါဒိပက္ခတည်း။ သက ဝါဒိပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သဒ္ဓါ သတိ ဝိရိယ သမာဓိ ပညာ ရာဂ ဒေါသ မောဟ အစရှိသောအားဖြင့်တဆဲ့ခြောက်ပါး

အပြားရှိ၏။ ဤပုစ္ဆာနှောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား လက္ခဏာသုတ္တာ ဟရဏာနုယောဂ ကေဝဋ္ဋသုတ္တာ ဟရဏာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။

စေတသိကကထာနိဋ္ဌိတာ။

၄-ဒါန ကထာ

၄၇၈။ ။ပ။ စေတသိကော၊ စေတသိက်ဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မသည်။ ပရေသံ၊ တပါးသော သူတို့အား။ ဒါတုံ၊ ပေးအံ့သောငှါ။ လဗ္ဘာ၊ ရအပ်သလော။ပ။ ဒါနံ၊ ဒါနသည်။ အနိဋ္ဌဖလံ၊ မလိုအပ်သော အကျိုးရှိသလော။ အကန္တဖလံ၊ မနှစ်လိုအပ်သော အကျိုးရှိသလော။ အမနုညံ၊ မလိုအပ်သော အကျိုးရှိသလော။ သေစနကဖလံ၊ ကိလေသာသည် သွန်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော။ပ။

၄၈၀။ ယာသဒ္ဒါ၊ အကြင်သဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း။ ယံဟိရိယံ၊ အကြင်ဟိရိ သည်လည်းကောင်း။ ယံကုသလံ၊ အကြင်ကုသိုလ်သည် လည်းကောင်း။ ဒါနံ၊မည်၏။ ဧတေ၊ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ဓမ္မတို့သည်။ သပ္ပုရိသာနုယာတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည် အစဉ်လိုက်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ၊ထိုစကားသင့်စွ။ ဧတံမဂ္ဂံ၊ ထိုခရီးကို။ ဒိဗ္ဗံ၊နတ်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ ဟိ၊သင့်စွ။ ဧတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်။ ဒေဝလောကံ၊ နတ်၏ပြည်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊သွား၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဒါနာနိ၊ကောင်းမှုတို့သည်။ မဟာဒါနာနိ၊ များစွာသော ဒါနမည်ကုန်၏။ ဣမာနိဒါနာနိ၊ တို့ကို။ အဂ္ဂညာနိ၊ မြတ်၏ဟူ၍ သိအပ်ကုန်၏။ ရတ္တညာနိ၊ ရှည်သောအခါဟူ၍ သိအပ်ကုန်၏။ ဝံသညာနိ၊ အမျိုးအနွယ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏ ဟူ၍ သိအပ်ကုန်၏။ ပေါရာဏာနိ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်၏။ အသံကိဏ္ဏာနိ၊ ပွါးများကုန်၏။ အသံကိဏ္ဏပုဗ္ဗာနိ၊ရှေး၌ပြွမ်းကုန်၏။နသံကိယန္တိ၊ ပြွမ်းဆဲမဖြစ်ကုန်။ နသံကိယိဿန္တိ၊ မပြွမ်းကုန်လတ္တံ့။ ဝိညူဟိ၊

ပညာရှိကုန်သော။ သမဏောတိ၊ ရဟန်းတို့ သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏောတိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အပ္ပဋိကုဋ္ဌာနိ၊ မစက်ဆုပ်အပ်ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသတ္တလောက၌။ ပဉ္စ၊ တို့သည်ကား။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ စေတသိက ကထာ နောင်ကား ဒါနကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ပုစ္ဆာ ဟူသည်ကား စေတနာနုယောဂ ပစ္စယာနုယောဂ အနုဒေယျာဒိအနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတွင် စေတနာနုယောဂသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား သာမည ဝိသေသနှစ်ပါး။ သာမညသည်ကား ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သဒ္ဓါ သတိ ဝိရိယ သမာဓိ ပညာဟူ၍ ကိုးပါးတည်း။ သကဝါဒီပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးသာတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ပရဝါဒီပက္ခကား ဒါနစေတနာ ဝိရတိစေတနာ ဤနှစ်ပါးကို သာလျှင် ဒါနဟူလို၏။ ဒေယျဓမ္မကို ဒါန မဟူလို။ သို့ဟူ၍ဆို၏။ အရှင်သကဝါဒီသည်ကား သုံးပါးသောစေတနာကိုပင် ဒါနဟူ၍ ဆိုလို၏ ဟူ၍ ဆိုသတည်း။ စေတနာ နုယောဂ နောင်ကား ပစ္စယာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား စီဝရာနုယောဂ ပိဏ္ဍပါတာနုယောဂ သေနာသနာနုယောဂ ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရ နုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ သကဝါဒီပက္ခ နောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပရဝါဒီပက္ခသည်ကား စေတနာ ဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂ ဝိရတိဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနောင်ကား အနုဒေယျာဒိအနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်

ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ဒေယျဓမ္မော ဒါနန္တိ။ အာမန္တာ အစရှိသည်တည်း။ သကဝါဒီပက္ခ နောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ဒေယျဓမ္မော ဒါနန္တိ။ အာမန္တာ။ ဒေယျဓမ္မော ဣဋ္ဌဖလော ကန္တဖလော မနုညဖလော စသည်တည်း။ ပုစ္ဆာ နောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား စီဝရာနုယောဂ ပိဏ္ဍပါတာနုယောဂ သေနာသနာနုယောဂ ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာ နုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။

ဒါနကထာနိဋ္ဌိတာ။

၅-ပရိဘောဂမယပုညကထာ

၄၇၃။ ။ပ။လတာဝိယ၊ နွယ်ကဲ့သို့။ ဝဍ္ဎတိ၊ ပွါးသလော။ မာလုဝါဝိယ၊ မာလောနွယ်ကဲ့သို့။ ဝဍ္ဎတိ၊သလော။ ရုက္ခောဝိယ၊ သစ်ပင်ကဲ့သို့။ပ။ တိဏံဝိယ၊မြက်ကဲ့သို့။ပ။ မုဉ္ဇပုဗ္ဗဇောဝိယ၊မြုဆံမြက်ကဲ့သို့။ပ။ ဒါယကော၊ ဒါယကာသည်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ နသမန္နာဟရတိ၊ နှလုံးမသွင်း။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သလော။ အာမန္တာ။ အနာဝဇ္ဇန္တဿ၊ မလှည့်စေသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ အနာဘောဂဿ၊ နှလုံးမသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ လော။ အသမန္နာဟရဿ၊ နှလုံးမသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ပ။ အမနသိကရောန္တဿ၊ အားလည်းကောင်း။ပ။ အစေတယန္တဿ၊ အားလည်းကောင်း။ပ။ အပတ္ထယန္တဿ၊ အားလည်းကောင်း။ပ။ အပဏိဒဟန္တဿ၊ သမာဓိဖြင့်တည်ကြည်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ ပုညံ၊ကုသိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ပ။

၄၇၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုဝိဒူရဝိဒူရာနိ၊ အလွန်ဝေးတတ်ကုန်သော။ ဣမာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သောသူတို့သည်။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့သည်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ နဘဉ္စ၊ နေဝသညာနာသညာ ယတနအထက်ဖြစ်သော ကောင်းကင်လည်းကောင်း။

ပထဝီစ၊ မြေကြီးသည်လည်းကောင်း။အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ဣဒံ၊သည်ကား။ ပဌမံ၊ စွာသော။ သုဝိဒူရဝိဒူရံ၊မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့၊သမုဒ္ဒဿ၊ ၏။ဩရိမံ၊ဤမှာဘက်ဖြစ်သော။ တီရဥ္စ၊ကမ်းသည်လည်းကောင်း။ ပါရိမံ၊ ထိုမှာဘက်ဖြစ်သော။ တီရဥ္စ၊ ကမ်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣဒံ၊ဤသည်ကား။ ဒုတိယံ၊နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ သုဝိဒူရဝိဒူရံ၊ အလွန်ဝေးမြတ်သည်မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယတော၊ အကြင်ရွှေမျက်နှာ၌ဖြစ်သော တောင်မှ။ ဝေရောစနော၊ နေမင်းသည်။ အဗ္ဘုဒေတိ၊ ထွက်၏။ ယတ္ထ၊အကြင်အရွှေမျက်နှာ၌ ဖြစ်သောတောင်မှ။ ဝေရော စနော၊နေမင်းသည်။အတ္ထံ၊ချုပ်သည် ဖြစ်၍။ ဧတိ၊ ဝင်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ တတိယံ၊ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော။ သုဝိဒူရဝိဒူရံ၊ အလွန်ဝေးသည် မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မာစ၊တို့သည် လည်းကောင်း။ အသတံ၊ သူတော် မဟုတ်သော သူတို့၏။ ဓမ္မာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော။ သုဝိဒူရ ဝိဒူရံ နာမ၊အလွန်ဝေးမြတ်သည်မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာနိ ခေါ၊ ဤသူတို့သည်ကား။ စတ္တာရိ၊ လေးပါး ကုန်သော။ သုဝိဒူရ ဝိဒူရာနိနာမ၊ ကုန်၏။ နဘဉ္စ၊ အထက်ဖြစ်သော ကောင်းကင် သည်လည်း။ ဒူရေ၊ ၏။ ပထဝီစ၊ သည်လည်း။ ဒူရေ၊ ၏။ သမုဒ္ဒဿ၊ ၏။ ပါရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသည် လည်းကောင်း။ ဩရိမံ၊ ဤမှာ ဘက်ကမ်းသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊၏။ ဘံ၊ ထိုသို့သော ကမ်းသည်။ ဒူရေ၊ ဝေး၏ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ယတော၊ အကြင်အရွှေမျက်နှာ၌ ဖြစ်သော တောင်မှ။ ဝေရောစ နော၊နေမင်းသည်။ အဗ္ဘုဒေတိ၊ထွက်၏။ ယတ္ထ၊၌။ ပဘင်္ကရော၊ နေမင်းသည်။ အတ္ထံ၊ချုပ်သည် ဖြစ်၍။ ဧတိ၊ဝင်၏။

တတော၊ထိုထက်။သတံ၊တို့၏။ ဓမ္မဉ္စ၊လည်းကောင်း။ အသတံ၊ တို့၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ လည်းကောင်း။ ဟဝေ၊စင်စစ်လျှင်။ ဒူရတရံ၊အထူး သဖြင့် ဝေး၏ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သတံ၊ သူတော်ကောင်း

တို့နှင့်။ သမာဂမော၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းသည်။ အဗျာယိကော၊ မဘောက်ပြန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယာဝမ္ဗိ လျှင်။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

အသတံ၊ တို့နှင့်။ သမာဂမော၊ ခြင်းသည်။ ဟိယ္ယော၊ အကြွင်ကြောင့်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဝေတိ၊ ပျက်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတံ၊ သူတော်ကောင်း တို့၏။ ဓမ္မော၊ သည်။ အသဗ္ဘိ အာရကာ-နာမ၊ အလွန်ဝေးသည် မည်၏။ပ။ ယေဇနာ၊ အကြွင်သူတို့သည်။ အာရာမရောပါ၊ ကောင်းစွာဥယျာဉ်ကို စိုက်ကုန်၏။ ဝနရောပါ၊ ကျောင်းပြင်ဥယျာဉ်ကို စိုက်ကုန်၏။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ သေတုကာရကာ၊ တံတားကို ပြုကုန်၏။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ပပဉ္စ၊ ရေကန်ရေတွင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥဒပါနဉ္စ၊ ရေနှင့်တကွ တွင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပဿယံ၊ အိပ်ရာနေရာနှင့်တကွသော ကျောင်းကို။ ဒဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၄၀၆။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ဒိဝါစ၊ နေ့၌ လည်းကောင်း။ ရတ္တော စ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း။ သဒါ၊ သိမ်း။ ပုညံ၊ သည်။ ပဝဍ္ဎတိ၊ ပွါး၏။ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဓမ္မဋ္ဌာ၊ တရား၌တည်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သီလသမ္ပန္နာ၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သဂ္ဂဂါမိနော၊ နတ်ရွာသို့ သွားရကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ပ။ ပရိဘောဂမယံ၊ ပရိဘုတ်သောအားဖြင့် ပြီးသော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ ဝဍ္ဎတိ၊ ပွါးသလော။ အာမန္တာ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သုခဿ၊ ချမ်းသာ၏။ အာဟာရာ၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ သောဝဂ္ဂိကာ၊ ကောင်းသော အဘို့ရှိကုန်သော။ သုခဝိပါကာ၊ ကောင်းသော အကျိုးရှိကုန်သော။ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကာ၊ နတ်ပြည်သို့ လားတတ်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပုညာဘိသန္ဒာ၊ ဤကောင်းမှု အပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ကုသလာဘိသန္ဒာ၊ ဤကုသိုလ် အပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣဋ္ဌာယ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှါ။ ကန္တာယ၊ နှစ်လိုခြင်းငှါ။ မနာပါယ၊ နှလုံးကိုပွါးစေခြင်းငှါ။ ဟိတာယ၊ အစီး အပွါးငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ သံ

ဝတ္တန္တိ၊ကောင်းစွာ ဖြစ်ကုန်၏။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့ ဟူသော်
ကား။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ဉာတိပုဗ္ဗံ ယံ၊သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။
ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယဿ၊အကြင်ဒါယကာ၏။ စီဝရံ၊သင်္ကန်းကို။ ပရိ
ဘုဉ္ဇမာနော၊ ပရိဘုတ်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်း
မသိသော။ စေတောသမာဓိံ၊ စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်းကို။ ဥပ
သမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။ တဿ၊ထိုဒါယကာ၏။ သုခဿ၊
ချမ်းသာ၏။ အာဟာရော၊အကြောင်းဖြစ်သော။ သောဝဂ္ဂိကော၊
ကောင်းသော အဘို့ရှိသော။ သုခဝိပါကော၊ ချမ်းသာသော
အကျိုးရှိသော။ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကော၊နတ်ပြည်သို့ လားတတ်သော။
အပ္ပမာဏော၊အတိုင်းမသိသော။ ပုညာဘိသန္ဒော၊ ကောင်းမှု၏
အပေါင်း သည်လည်းကောင်း။ ကုသလာဘိသန္ဒော၊ ကုသိုလ်၏
အပေါင်းသည် လည်းကောင်း။ ဣဋ္ဌာယ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှါ (သိ
ကောင်းပြီ)။ ဒါယကော။ ဒါယကာသည်။ ဒါနံ၊အလှူကို။ ဒေတိ၊
ပေး၏။ ပဋိဂ္ဂါဟကော၊ အလှူခံသည်။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ခံ၍။ နပရိ
ဘုဉ္ဇတိ၊မစား။ ဆဍ္ဍေတိ၊စွန့်၏။ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ လွှတ်၏။ တဿ၊ထို
ဒါယကာ၏။ ပုညံ၊သည်။ ဟောတိ၊ သလော။ အာမန္တာ။ (သိ
ကောင်းပြီ)။ ပဋိဂ္ဂါဟကေ၊ အလှူခံတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟိ
တေ၊ လှူအပ်သော ဝတ္ထုတို့ကိုလည်းကောင်း။ ရာဇာနော ဝါ၊မင်း
တို့သည်မူလည်း။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ စောရာ ဝါ၊ ခိုးသူတို့
မူလည်း! ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ အဂ္ဂိ ဝါ၊ မူလည်း။ ဒဟတိ၊
လောင်၏။ ဥဒကံ ဝါ၊ ရေသည်မူလည်း။ ဝဟတိ၊ မျော၏။ အပ္ပိ
ယာ ဝါ၊ မချစ်အပ်ကုန်သော။ ဒါယာဒါ၊ အမွေခံတို့သည်။ ဟရန္တိ၊
ဆောင်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုဒါယကာ၏။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။
ဟောတိ၊ဖြစ်သလော။ အာမန္တာ၊ သြော်ဖြစ်၏။

အမှာ ဒါနကထာ နှောင်ကား ပရိဘောဂမယ ပုည
ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ
ပဋိပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်
မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော်

သကဝါဒီပက္ခ သည်ကား ဝဓာနုယောဂ အနာ ဝဋ္ဋန္တဿာ နုယောဂသမောဓာနာနုယောဂသမုခိဘာဝ သုတ္တန္တာ နုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုငါးပါးတွင် ဝဓာနုယောဂ သည်ကား သုဒ္ဓ ဥပမာ နုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား အကြွင် ဒါယကာ သည် အလှူပေး၏။ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ် သည် ပရိဘုတ်လေတကား ကုသိုလ်ပွါး၏ဟူ၍ နှလုံးသွင်း၍ အာမန္တာ ခံသတည်း။ သကဝါဒီ အလိုသော်ကား မပရိဘုတ်လိုသည် မပရိဘုတ်စေ၊ ပရိဘုတ် လိုသည် ပရိဘုတ်စေ လှူစေသော စေတနာကို အဘန်တလဲလဲ နှလုံးသွင်းများကလျှင် ကုသိုလ်ပွါး ၏။ နွားအစရှိသည် သစ်ပင် အစရှိသည် ပွါးသကဲ့သို့ မဟုတ်။ စေတနာ အသစ်အသစ်ဥပါဒ်သည်ကိုလျှင် ပွါး၏ဟူလိုသတည်း။ ဝဓာနုယောဂနောင်ကား အနာဝဋ္ဋန္တဿာ နုယောဂကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါး တည်း။ သမောဓာနာ နုယောဂ သည်ကား တချက်သာ။ သမုခိ ဘာဝါနုယောဂလည်း တချက်သာ။ အဓိပ္ပါယ်ကား အလှူပေး ဆုံးပြီးသော ငါကား အလှူပေး၍ပဓွည်း ပရိက္ခရာကုန်ခဲ့၏ဟူ၍ ကြံသတ်သော အခါကား ဝိတက် စသည်ဖြစ်၏။ ဌိန္နဖဿာနံ အဓိပ္ပါယ်ကား ကောက်၍လည်း ဖဿတခု။ ဒါယကာ၌ ဖဿတခု ကို ရှေးဦးစွာ ရည်၍ ဆိုသတည်း။သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂလည်း တချက်သာ။ သကဝါဒီပက္ခ နောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အာရာမရောပါနုယောဂ ပုညာဘိသန္ဒာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး။ သိကောင်းပြီ။ ပုစ္ဆာနောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရိဘုဉ္ဇမာနာနုယောဂ နပရိ ဘုဉ္ဇန္တာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

ပရိဘောဂမယပုညကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆–ဇူတောဒိန္နကထာ

၄၈၈။ ဇူတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ။ ဒိန္နေန၊ ပေးသောဝတ္ထု ဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုသံသရာဘဝ၌။ ယာပေန္တိ၊ မျှကုန်သလော၊ပ။ ဇူတော၊မှ။ စိဝရံ၊ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တံစီဝရံ၊ ကို။ တတ္ထ၊၌။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်သလော။ပ။

၄၉၀။ ဥန္နမေ၊ မြင့်ရာအရပ်၌။ ဝုဋ္ဌံ၊ ရွာသော။ ဥဒကံ၊ မိုးရေသည်။ နိန္နံ၊ ချိုင့်ရာအရပ်သို့။ ပဝတ္တတိ၊ လျှောစီးလာသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လည်းကောင်း။ ဇူတော၊ မှ။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သောအလှူသည်။ ပေတာနံ၊ သေသောသူတို့သို့။ ဥပကပ္ပတိ၊ အနီးသို့ကပ်၏။

ပူရာ၊ ရေပြည့်ကုန်သော။ ဝါရိဝဟာ၊မြစ်ကြီးတို့သည်။သာဂရံ၊ သမုဒ္ဒါကို။ ပူရေန္တိ ယထာ၊ ပြည့်စေကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လည်းကောင်း။ ဇူတော၊မှ။ဒိန္နံ၊သည်။ပေတာနံ၊တို့သို့။ ဥပကပ္ပတိ၊ အနီးသို့ကပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုတမလွန်၌။ ကသိ၊ လယ်လုပ်ခြင်းသည်လည်း။ နပိ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတ္ထ၊ ထိုသံသရာဘဝ၌။ ဂေါရက္ခံ၊ နွားမွေးခြင်း လည်းကောင်း။ နပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ တာဒိသီ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဝါဏိဇ္ဇာ၊ကုန်စလယ်သွယ်ခြင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဟိရညေန၊ ငွေဖြင့်လည်း။ ကယာကယံ၊ အဝယ်အရောင်း ပြုခြင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊မရှိ။ပ။

၄၉၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ပဉ္စ၊ကုန်သော။ ဌာနာနိ၊ ဤအကြောင်းတို့ကို။ သမ္ပဿန္တာ၊ မြင်ကုန်သော။ (မြင်ကုန်သည် ဖြစ်၍လည်းဟူ)။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ကုလေ၊ မြတ်သောအမျိုး၌။ ဇာယမာနံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏။ ကတမာနိပဉ္စ၊ တို့နည်း ဟူမူကား။ ဘတော၊ မွေးအပ်ပြီးသော။ ပုတ္တော၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ (ငါတို့ကို လည်းဟူ)။ ဘရိဿတိ၊ မွေးတုံ့ မွေးလတ္တံ့ သတည်း။ ကိစ္စံ၊

စာရေးသိုခြင်း အစရှိသော ကိစ္စကိုလည်း။ နော၊ ငါတို့အား။ ကရိဿတိ၊ မူလတ္တံ့သတည်း။ နော၊ ငါတို့၏။ ကုလဝံသော၊ အမျိုး၏ အနွယ်ကိုလည်း။ စိရံ၊ မြင့်စွာ။ ဌဿတိ၊ စဉ်ဆက် တည့်စေလတ္တံ့သတည်း။ မေ၊ ၏။ ဒါယဇ္ဇံ၊ အမွေကိုလည်း။ ပဋိ ပဇ္ဇိဿတိ၊ ခံလတ္တံ့သတည်း။ အထဝါပန၊ ထိုမှတပါးတုံလည်း။ ပေတာနံကာလကတာနံ၊ သေသောထိုအမိအဘတို့အား။ဒက္ခိဏံ၊ အလှူရေစက်ကို။ အနုပ္ပဒဿတိ၊ ပေးလတ္တံ့သတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဣမာနိပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဌာနာနိ၊ အကြောင်းတို့ကို။ သမ္ပဿန္တာ၊ မြင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ မာတာ ပိတရော၊ တို့သည်။ ကုလေ၊ ၌။ ဇာယမာနံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ဣစ္ဆန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏။ (ဂါထာကို သိကောင်း ပြီ)။

ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဧတာနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဌာနာနိ၊ အကြောင်းတို့ကို။ သမ္ပဿံ-သမ္ပ ဿန္တာ၊ ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ပုတ္တံ၊ သားကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ပုဗ္ဗကာရိ၊ ရှေး၌ မွေးသောကိစ္စကို ပြုတတ်သော အလေ့ ရှိကုန်သော။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ တေ၊ ထိုသားတို့ကို။ ဘရန္တိယထာ၊ မွေးကုန်သကဲ့သို့။ တေသံ၊ ထိုအမိ အဘတို့အား။ ကိစ္စာနိ၊ကိစ္စတို့ကို။ ကရောန္တိ ယထာ၊ သို့။ တထာ၊ ထိုအတူလည်းကောင်း။ သပ္ပုရိသာ၊ တို့သည်။ သန္တော၊ ၍။ ကတညူ၊ သူ၏ကျေးဇူးကိုသိသောအလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကတဝေဒိ နော၊ မိမိအား ပြုအပ်ပြီးသောသူ၏ ကျေးဇူးကို သိတတ်သည် ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ကတံ၊ ပြုဘူးသော ငါတို့၏ ကျေးဇူးကို။ အနုဿရန္တာ၊ အစဉ် အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို။ ဘရန္တိ၊ မွေးကုန်၏။ ပုဗ္ဗေကာရိနံ၊ ရှေး၌ပြုဘူး ကုန်သော။ တေသ၊ ထိုအမိအဘတို့၏။ အားလည်းကောင်း။ ကိစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ဩဝါဒကာရိ၊ အဆုံးအမ ကို ပြုသော အလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဋပေါသိ၊ပြုအပ်သောမွေးတုံ့

ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုလဝံသံ၊ ကို။ အဟာပယံ-အဟာပယန္တော၊ မယုတ်စေသည်ဖြစ်၍။ သဒ္ဓေါ၊ သော။ သီလေန၊ သီတင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ပယံသိယော၊ နှီးမွှမ်းအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။

အမှာ ပရိဘောဂမယ ပုညကထာနောင်ကား ဇူတောဒိန္န ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သက ဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခသည် ကား စီဝရာနုယောဂ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယ ဘေ သဇ္ဇပရိက္ခာရာ ခါဒနီယ ဘောဇနီယ အဥ္စောအဥ္စဿ ကာရ ကာနုယောဂ ဟူ၍ ရှစ်ပါးတည်း။ ဟောဟန်သော်ကား သိ ကောင်းပြီ။ အမိပွါယ် သော်ကား ဤဘဝက ပေးသော အလှူဝတ္ထုသည်ပင်လျှင် တမလွန်သို့ ပါလေ၏။ ပရဘုတ်သည် ဟူ၍ အမှတ်ရှိရကား အာမန္တာဟူ၍ ပရဝါဒီခံသတည်း။ ယင်းသို့ မူကားမဟုတ်။ သကဝါဒီပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာ ဟရဏာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုတ္တာဟရဏမှာ သော်ကား ဥန္နမေ ဥဒကံဝုဋ္ဌံသုတ္တာဟရဏ ပဋ္ဌမာနိ သုတ္တာဟရဏာဟူ၍ နှစ် ပါးတည်း။

ဇူတောဒိန္နကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-ပထဝီကမ္ဗဝိပါကောတိကထာ

၄၉၂။ ပထဝီ၊သည်။ ကမ္မဝိပါကော၊ ကံ၏ အကျိုးလော။ပ။ ပထဝီ၊ သည်။ သုခဝေဒနိယာ၊ သုခ ခံစား အပ်သလော၊ပ။ ပထဝီ၊သည်။ သုခါယ၊သော။ပ။ သမ္ပယုတ္တာ၊ ယှဉ်သလော။ပ။ ပထဝီ၊သည်။ သာရမ္မဏာ၊ အာရုံနှင့် တကွဖြစ်သလော။ တာယ၊ ထိုပထဝီသည်။ အာဝဋ္ဋနံ၊အာဝဇ္ဇန်းကို ပေးခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာဘောဂေါ၊နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိသလော။

သမန္နာဂတာဟာရော၊ တကွဆောင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။ ပဏိမိ၊ တောင့်တခြင်းသည်။ အတ္ထိရှိသလော။ပ။

ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟုပဂါ၊ ချီးမြှောက်ခြင်း နှိပ်စက်ခြင်းသည်။ ဆေဒန ဘေဒနုပဂါ၊ ဖြတ်ခြင်းဖျက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ပ။ ပထဝီ၊ ကို။ ကေတုံ ၊ဝယ်အံ့သောငှါလည်းကောင်း။ ဝိက္ကေတုံ၊ရောင်းအံ့ သောငှါလည်းကောင်း။ အာဓာပေတုံ၊ တူရှုထားခြင်းငှါ လည်း ကောင်း။ (ပေါင်ခြင်းလည်းဟူ)။ ဩစိနိတုံ၊ ခူးခြင်းငှါ လည်း ကောင်း။ ဝိစိနိတုံ၊ဆွတ်အံ့သောငှါလည်းကောင်း။ လဗ္ဘာ၊ထိုက် သလော။ပ။ ပရေသံ၊ တို့နှင့်။ (ပေးလေ)။

၄၉၃။ ပထဝီ၊ သည်။ အဓ္ဓေယံ၊နှင့်။ သာဓာရဏံ၊ ဆက်ဆံ သလော။ အစေတရဟရဏာ၊ ခိုးသူမဟုတ်သော သူသည်။ နိမိ၊ ရွှေနှင့် တူသော။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ယောမစွော၊သတ္တဝါသည်။ ကယိရာထ၊ ပြုပြားအံ့။ သော၊ ထိုသူသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သုစ ရိတံ၊ ကောင်းသော အကျင့်ကို။ စရေ-စရေယျ၊ ကျင့်သည် မည် ရာ၏။ပ။ပထဝီ၊သည်။ ပဌမံ၊စွာ။ သဏ္ဌာတိ၊တည်သလော။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်သလော။ပ။ ကေစိ၊အချို့သောသူတို့သည်။အတ္ထိ၊ရှိသလော။တေ၊ထိုသူတို့သည်။ ပထဝိံ၊ကို။ အပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ မှုကုန်သလော။ပ။ အခေပေတွာ၊ မကုန်စေမူ၍။ပ။

၄၉၄။ ဥသဿိယသံဝတ္တနိယံ၊ များစွာသော စပါး ဆန် အစ ရှိသောသူကို အစိုးရတတ်သော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ သလော။ အာဓိပစ္စသံဝတ္တနိယံ၊ များစွာသော ဆင် မြင်း အစရှိ သည်ကို အစိုးရသော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိနနု၊ ရှိသည် မဟုတ်လော။ပ။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ဤမြေသည်ကား ကြမ္မာအကျိုးဟူ၍ နှလုံးသွင်း မှား၍ အာမန္တာမခံလေသည်။ ထိုသို့တမူကား မဟုတ်ပေတည်း။ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးဆက်သာတည်း။ ဝိပါက်ဟူလိုသတည်း)။

၁။ ပရေသံ (ဆင္ခ)

အမှာ ဋ္ဌတောဒိန္န ကထာနောင်ကား ပထဝီ ကမ္မဝိပါက ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သက ဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီ ပက္ခသည် ကား သုခဝေဒနာနုယောဂ ဖဿ သံသန္ဒနာနုယောဂ ပဂ္ဂဟ နိဂ္ဂဟ ဟူပဂါဒီအနုယောဂ ကယဝိက္ကယာဒိအနုယောဂ သာဓာရ ဏာဒိအနုယောဂ သုတ္တာဟရဏာဒိအနုယောဂ ဝိပါကာ အနု ယောဂ ဝိပါကာပရိဘုဉ္ဇနာနုယောဂ နိဗ္ဗာနပရိဘုဉ္ဇနာနုယောဂ စက္ခာဒိအနုယောဂဟူ၍ ကိုးပါးတွင်သော် သုခဝေဒနာ နုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဖဿ သံသန္ဒနာ နုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟာဟူ ပဂါဒိအနုယောဂ သည်ကား စက္ခု ဝတ္ထု သတ္တဿဝိပါက ပရိဘုဉ္ဇနာ နုယောဂ ဖဿ ပရိဘုဉ္ဇနာ အနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ (ပရဝါဒီ ပက္ခကိုကား သိ ကောင်းပြီ)။

ပထဝီကမ္မ ဝိပါကကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-ဇရာမရဏံ ဝိပါကောတိ ကထာ

၄၉၅။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ဝိပါကော၊ ဝိပါက်လော။ပ။ အဓိပ္ပါယ်ကား ဒုဗ္ဗဏ္ဏသည်ကား ဇရာမည်၏။ အပ္ပါယုကသည် ကား မရဏ မည်၏ဟူ၍ ပရဝါဒီမှတ်မှား ချေသောကြောင့် ထိုအမေးကို အာမန္တာဟူ၍ ခံမှားချေသည် ယင်းသို့ မူကား မဟုတ်။ ဇရာမရဏသည်ကား အာနိသင်အကျိုးဆက်သာ။ ဝိပါက် မမည်တပြီးကား ဇရာမရဏသည် သုခဝေဒနာကို ခံစားရအံ့ လောဟူ၍ မေးသော် ခံစားရသည်ကို မမြင်ရကား ပယ်သတည်း။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏ သံဝတ္တနိယံ၊ မကောင်းသော အဆင်းကိုဖြစ်စေအပ်သော။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အတ္ထိနနု၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ ပဌဝိကမ္မဝိပါက ကထာနောင်ကား ဇရာမရဏ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သက ဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား သုခဝေဒနာနုယောဂ ဖဿ သံသန္ဒနာ နုယောဂ ကုသလာ နုယောဂ အညမညာနုယောဂ ဝိဿဇ္ဇနာ နုယောဂဟူ၍ ငါးပါး တွင်သော် တပါးပါး၌အနုလောမပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါးပြားသော ကြောင့် ဆယ်ပါး ဖြစ်၏။ (ပရဝါဒီပက္ခ ကိုကား သိ ကောင်းပြီ)။

ဇရာမရဏ ဝိပါက ကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉–အရိယဓမ္မဝိပါက ကထာ

၄၉၈။ ။ပ။ သာမညံ၊သာမည၏ အဖြစ်သည်။ မဟပ္ဖလံနနု၊ မြတ်သော အကျိုးရှိသည် မဟုတ်လော။ ဗြဟ္မညံ၊ ဗြဟ္မာ၏ အဖြစ် သည်။ပ။

အမှာ ဇရာမရဏကထာနောင်ကား အရိယဓမ္မ ဝိပါက ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သက ဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍နှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကား တပါးသာ။ ဝိသေသသော်ကား သောတာပတ္တိဖလာနုယောဂ သကဒါဂါမိ အနာဂါမိ အရဟတ္တ ဖလာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးတည်း။ သုဒ္ဓနောင်ကား မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဒါနဖလာနုယောဂ ကာမာဝစရာ ကုသလဝိပါကာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ဒါနဖလာဒိအနု ယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အနု လောမသည်ကား သောတာပန္န ဖလမူလရှိသည် သကဒါဂါမိ ဖလမူလရှိသည် ဒါန သီလ ဘာဝနာ မူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါး တည်း။ သကဒါဂါမိ မူလရှိရာ၌လည်း ဒါန သီလ ဘာဝနာဟူ၍ သုံးပါးလည်းကောင်း။ အနာဂါမိဖလ မူလရှိရာမှာလည်း ဒါန

သီလ ဘာဝနာဟူ၍ သုံးပါးလည်းကောင်းတည်း။ အရဟတ္တဖလ မူလရှိရာမှာလည်း ဒါန သီလ ဘာဝနာမူလီရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ ပေါင်းအနုလုံ တဆယ့်နှစ်ပါးဖြစ်၏။ ပဋိလောမ၌ လည်း တဆယ့်နှစ်ပါးလည်းကောင်းတည်း။ ထိုနောင်ကာမာဝစ ရကုသလဝိပါကာဒိ မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါးတွင် အနုလောမ သည်ကား ကာမာဝစရ ကုသလမူလရှိသည် ရူပါဝစရကုသလ မူလရှိသည် အရူပါဝစရ ကုသလမူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ ပဋိလောမ မှာလည်း ၃၌သုံးပါးလည်းကောင်းတည်း။ ၃၌ကား သကဝါဒိ ပက္ခတည်း။ ပရဝါဒိပက္ခသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အနုလောမသည်ကား ကာမာဝစရ ကုသလမူလီရှိ သည် ရူပါဝစရ ကုသလမူလီရှိသည် အရူပါဝစရကုသလ မူလီ ရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ ပဋိလောမ၌လည်း သုံးပါးလည်း ကောင်းတည်း။

အရိယဓမ္မဝိပါကကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-ဝိပါကော ဝိပါက ဓမ္မဓမ္မောတိကထာ

၅၀၁။ ။ပ။တဿဝိပါကဿ၊ ထိုဝိပါက၏။ ဝိပါကော၊အကျိုး သည်။ ဝိပါကဓမ္မဓမ္မော၊ ရင့်ကြောင်း ဖြစ်သလော။ပ။ တဿ တဿဝိပါကဿ၊ ထိုဝိပါက်၏သာလျှင်။ ဝိပါက ဓမ္မဓမ္မော၊ သည်။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။အန္တကိရိယာ၊ အဆုံးကိုပြုတတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ ဝဋ္ဋုပစ္ဆေဒေါ၊ ဝဋ်၏ပြတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ သလော။ပ။ တညေဝအကုသလံ၊ သည်။ သော အကုသလဝိပါ ကော၊လော။ပ။ ယေနေဝစိတ္တေန၊ဖြင့်။ ပါဏံ၊ သူ၏အသက်ကို။ ဟနတိ၊ သတ်၏။ပ။

အမှာ အရိယကထာနောင်ကား ဝိပါကကထာကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိ ပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား တဿဝိပါကာ

နုယောဂ တဿတဿေဝါနုယောဂ အညမညာနုယောဂ အဝိပါကာနုယောဂ တဒေဝါနုယောဂ ဟနုတျာနုယောဂ သဂ္ဂမောဒတျာနုယောဂ ဟူ၍ခုနစ်ပါးတည်း။ ဟေဟန်သော်ကား သိကောင်းပြီ။ ပရဝါဒိပက္ခကိုလည်း သိကောင်းပြီ။ ။ဝိပါကဓမ္မဓမ္မောတိ ကထာနိဋ္ဌိတာ။သတ္တမောဝဂ္ဂေါ။

သံဂဟော၊ သင်္ဂဟကထာ လည်းကောင်း။ သမ္ပယောဂေါ၊ သမ္ပယုတ္တကထာလည်းကောင်း။ စေတသိကော ဓမ္မော၊ စေတသိကကထာလည်းကောင်း။ စေတသိကံဒါနံ၊ ဒါနကထာလည်းကောင်း။ ပရိဘောဂမယံ ပုညံဝဍ္ဎတိ၊ ပရိဘောဂမယပုညကထာလည်းကောင်း။ ဣတောဒိန္နေန ယာပေန္တိ၊ ဣတောဒိန္နေနကထာလည်းကောင်း။ ပထဝီကမ္မဝိပါကော၊ ပထဝီကမ္မ ဝိပါကကထာလည်းကောင်း။ ဇရာမရဏံဝိပါကော၊ ဇရာမရဏ ဝိပါကကထာလည်းကောင်း။ နတ္ထိအရိယဓမ္မဝိပါကော၊ အရိယဓမ္မဝိပါကကထာလည်းကောင်း။ ဝိပါက ဓမ္မဓမ္မော၊ ဝိပါကဓမ္မဓမ္မကထာလည်းကောင်းတည်း။

အဋ္ဌမဝဂ္ဂ

၁-ဆဂတိကထာ

၅၀၄။ ဂတိယော၊ ဂတိတို့သည်။ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့လော။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ ပဥ္စ၊ ကုန်သော။ ဂတိယော၊ ဂတိတို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ နနု၊ ဟောတော်မူအပ်သည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ငြော် ဟောတော်မူအပ်သည်ဟုတ်၏။ နိရယော၊ နိရယဂတိလည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိ၊ လည်းကောင်း။ပိတ္တိဝိသယော၊ လည်းကောင်း။မနုဿာ၊ မနုဿာဂတိလည်းကောင်း။ ဒေဝါ၊ ဒေဝါဂတိ လည်းကောင်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဂတိယော၊ ဂတိတို့သည်။ ပဥ္စ၊ တို့လော။အာမန္တာ။ ငြော် ငါးပါးဟုတ်၏။ပ။

ကာလကဥ္ဇိကာ၊ ကာလကဥ္ဇိကအမည်ရှိကုန်သော။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ ပေတာနံ၊သူသေတို့၏။ သမာနဝဏ္ဏာနနု၊ တူသောအဆင်းရှိကုန်သည်မဟုတ်လော။သမာနဘောဂါ၊ တူသောခံစားခြင်းရှိသည်မဟုတ်လော။ သမာနာဟာရာ၊ တူသောဆောင်ခြင်းရှိသည်မဟုတ်လော။ပ။ အာဝါဟဝိဝါဟံ၊ သွီးယူသမက်ပိုက်သို့။ဂစ္ဆန္တိ၊ သလော။ပ။ ဝေပစိတ္တိသပရိသာ၊ဝေပစိတ္တိအသုရာ၏ပရိသတ်တို့သည်။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့နှင့်။ သမာနဝဏ္ဏာ၊ တူသောအဆင်းရှိကုန်သည်မဟုတ်လော။ပ။ ပုဗ္ဗဒေဝါနနု၊ ကမ္ဘာဦးနတ်တို့မဟုတ်လော။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ဂတိခြောက်ပါးဟူသည်ကိုအာမန္တာဟူ၍ပရဝါဒီဝန်ခံသည့်ကား နိရယဂတိ တိရစ္ဆာနဂတိ ပိတ္တိဝိသယဂတိ မနုဿဂတိ ဒေဝါဂတိ အသုရာဂတိဟူ၍ ခြောက်ပါးကိုလိုက်၍ဝန်ခံသတည်း။ သကဝါဒီပက္ခအလိုသော်ကား အသုရာသည်ကားနှစ်ပါး။ ပိတ္တာနှင့်ယှဉ်သော အသုရာကိုကား ပိတ္တာတွင်သွင်း။ နတ်နှင့်ယှဉ်သောအသုရာကိုကား တာဝတိံသာတွင်သွင်းသည်ကို နှလုံးသွင်းချေမူ၍ အသုရာကိုမသိပါချေ သတည်း။ သတ္တမဝဂ်နှောင်ကား အဋ္ဌမဝဂ်ကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဂတိကထာ၊အန္တရာဘဝကထာ၊ ကာမကထာ၊ ကာမဂုဏကထာ၊ ရူပဓာတုကထာ၊ အရူပဓာတုကထာ၊ရူပဓာတုယာ၊ အာယတနကထာ၊ အာရုပ္ပေရူပကထာ အစရှိသောအများတွင်ဂတိကထာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဂတိကထာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခသည်ကား ပဌ္ဌဂတျာနုယောဂ ကာလကဥ္ဇိကာနုယောဂ ဝေပစိတ္တိပရိသာနုယောဂ ဟူ၍သုံးပါးတွင် ပဌ္ဌဂတျာနုယောဂ ကာလကဥ္ဇိကာ နုယောဂ နှစ်ပါးကိုကား သိကောင်းပြီ။ ဝေပစိတ္တိ ပရိသာနုယောဂသည်ကား ဝေပစိတ္တိနုယောဂ ဝေပစိတ္တိ ပရိသာနုယောဂ ပုဗ္ဗဒေဝါနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ဆဂတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂—အန္တရာဘဝကထာ

၅၀၅။ ။ပ။ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီ၊ စုတိ၏အခြားမဲ့ကာလ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္ထိနနု၊ သလော။ပ။ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီ၊ အသက်၏အဝက်၏ နောင်အဝက်သို့ကပ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ အရှင် သကဝါဒီသည် အန္တရာဘဝသည် ရှိသလောဟု မေးသည်ကို ပရဝါဒီရှိ၏ ဟူ၍ ဝန်ခံချေရကား အရှင်သကဝါဒီ မေးပြန်တုံ၏။ ထိုအန္တရာဘဝသည်ကား ကာမဘဝလော ရူပဘဝလော အရူပဘဝလောဟု မေးရကား ကာမဘဝစသည်ကို မထင်ရကား နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေဟု ပယ်သတည်း။ အရှင် ပရဝါဒီ အမှတ်သော်ကား စုတိသောအခါ သတ္တဝါသည် ပဋိသန္ဓေမနေဦးဘဲ အမိအဘတို့၏ သံဝါသကို လည်းကောင်း ဥတုစသည်ကို လည်းကောင်း ငံ့၍ နေလေသည်လျှင် အန္တရာဘဝဟူ၍ မှတ်လေသတည်း။ ထိုသို့မူကားမနေ စုတေလျှင် ပဋိသန္ဓေယူလေသတည်း။ ။ဂတိကထာနောင်ကား အန္တရာဘဝကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား ဘဝါနုယောဂ အန္တရာနုယောဂ ပဉ္စမျာဒိအနုယောဂ ဂတျာဒိ အနုယောဂ ကမ္မာနုယောဂ သတ္တာနုယောဂ ဇာယန္တာဒိ အနုယောဂ ရူပါဒိအနုယောဂ ဝေါကာရာနုယောဂဟူ၍ ကိုးပါးတည်း။ ထိုတွင် ဘဝါနုယောဂသည်ကား ကာမဘဝါနုယောဂ ရူပဘဝါနုယောဂ အရူပဘဝါနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ အန္တရာ နုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါးတွင် အနုလောမသည်ကား ကာမဘဝါနုယောဂ ရူပဘဝါနုယောဂ အရူပဘဝါနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ ပဋိလောမမှာ လည်းကောင်း။ ခုနစ်ပါးမှာကိုကား တချက်စီသာ။ ဤကား သုဒ္ဓတည်း။ ထိုနောင် သံသန္ဒနာ နုယောဂကို ဟော

တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဘဝသံသန္ဒနာ နုယောဂ သတ္တသံသန္ဒနာနုယောဂ အနန္တရိယ သံသန္ဒနာ နုယောဂ နိရယုပဂသံသန္ဒနာနုယောဂ အသညသတ္တုပဂသံသန္ဒနာနုယောဂ အရူပဘဝသံသန္ဒနာနုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါးတွင် ဘဝါနုယောဂသည်ကား ကာမဘဝသံသန္ဒနာနုယောဂ ရူပဘဝသံသန္ဒနာနုယောဂ အရူပဘဝသံသန္ဒနာ နုယောဂ အနန္တရိယ သံသန္ဒနာ နုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးတွင် ကာမဘဝါ နုယောဂ သည်ကား ဂတျာဒိသံသန္ဒနာ သတ္တာနုယောဂ ဇာယန္တာဒိ အနုယောဂရူပါဒိ အနုယောဂ အရူပါဒိအနုယောဂဝေါကာရာ နုယောဂဟူ၍ခြောက်ပါးတည်း။ရူပဘဝသံသန္ဒနာနုယောဂ မှာလည်း ဂတျာဒိအနုယောဂ ကမ္မာနုယောဂ သတ္တာနုယောဂ ဇာယန္တာဒိ အနုယောဂ ရူပါဒိအနုယောဂ ဝေါကာရာနုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါးတည်း။ အရူပဘဝသံသန္ဒနာ နုယောဂ မှာလည်း ခြောက်ပါး လည်းကောင်းတည်း။ ဤကား ဘဝါနုယောဂ သံသန္ဒနာတည်း။ ထိုနောင်ကား သတ္တသံသန္ဒနာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမ တချက်သာ တည်း။ အနန္တရိယ သံသန္ဒနာသည် အနန္တရိယသံသန္ဒနာ နအနန္တရိယသံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အနန္တရိယသည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမ တချက်တည်း။ နအနန္တရိယ သံသန္ဒနာမှာလည်း အနုလောမ တချက် ပဋိလောမတချက်တည်း။ နိရယုပဂမှာလည်း နိရယုပဂ နနိရယုပဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် နိရယုပဂမှာလည်း အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါးတည်း။ နနိရယုပဂမှာလည်း အနုလုံပဋိလုံဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။အသညသတ္တုပဂမှာလည်းအသညသတ္တုပဂနအသညသတ္တုပဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် တပါးတပါး၌ အနုလုံ ပဋိလုံ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။အရူပဘဝက နအရူပဘဝကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် တပါးတပါး၌ အနုလုံ ပဋိလုံဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပရဝါဒိပက္ခကို ကား သိကောင်းပြီ။ ပဋိပုစ္ဆာသည်ကား ပရဝါဒိပက္ခနှင့်တူပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟော

တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာနာနုယောဂ သဒိရာနုယောဂ အသဒိရာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးဖြား၏။

အနန္တရာဘဝကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-ကာမဂုဏကထာ

၅၁၀။ ပဉ္စေဝ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ကာမဓာတု၊ မည်သလော။ အာမန္တာ၊ မည်၏။ အပ္ပဋိသညုတ္တော၊ သော။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသည်။ အတ္ထိနနု၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ဪ ရှိသည်ဟုတ်၏။ပ။မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ စက္ခု၊ စက္ခုသည်။ နကာမဓာတု၊ မမည်သလော။ပ။

လောကေ၊ ၌။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏာ၊ကာမဂုဏ်တို့သည်။ မနောဆဋ္ဌာ၊ မနှလျှင် ခြောက်ခုမြောက်ရှိ၏ဟူ၍။ပဝေဒိတာ၊ ကြားအပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်၌။ ဆန္ဒံ၊ကို။ ဝိရာဇေတွာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒုက္ခာ၊ မှ။ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ပ။ ကာမဂုဏော၊ သည်။ ဘဝေါ၊ ဘဝမည်သလော။ ကာမဂုဏော၊ သည်။ ဂတိ၊ မည်သလော။ပ။ ကာမဂုဏောပဂံ၊ ကာမဂုဏ်သို့ ကပ်သော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ပ။ သာဝကယုဂံ၊တပည့်သားတို့၏ အစုံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပဉ္စ၊ကုန်သော။ ဣမေကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ပဉ္စ၊ ဟူသည်ကား။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဣဋ္ဌာ၊ လိုအပ်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်လိုအပ်သော။ မနာပါ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သောရုပ်ရှိသော။ ကာမုပ သံဟိတာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သော။ ရဇနိယာ၊ တပ်အပ်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည် သိအပ်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံသည်လည်းကောင်း။ပ။

အမှာ — သောတ ဃာန ဇိဝှါကာယ ဤအတူချည်း အနက်ပေးလေ။ အဓိပ္ပါယ်ကား ရူပါရုံ သဒ္ဒါရုံ ဂန္ဓာရုံ ရသာရုံ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ ဤအာရုံငါးပါးသာလျှင် ကာမဓာတ်မည်၏ ဟူ၍ နှလုံးသွင်း၍ အာမန္တာခံသတည်း။ကာမဂုဏ်နှင့် ယှဉ်သော

ဆန္ဒ ရာဂ သင်္ကပ္ပ အစရှိသည် မဟုတ်လောဟူ၍ သကဝါဒီမေးသည်ကို အာမန္တာဟူ၍ ခံချေရကား ယင်းသို့တည်း။ ဆန္ဒ ရာဂ အစရှိသည်တည်း။ ရှိတပြီးကား ကာမဓာတ်မည်၏။ မဆိုကောင်းရကား ဟူ၍ သကဝါဒီပက္ခကို ဆိုသတည်း။ ဆန္ဒ ဟူသော်ကား ရာဂကို ယူလေ။ ရူပါရုံအစရှိသည်ကား အာရုံ။ ဆန္ဒရာဂ အစရှိသည်ကား အာရမ္မဏိကတည်း။ အန္တရာဘဝ ကထာနှောင်ကား ကာမဂုဏကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုကာမဂုဏကထာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓသည်ကား ဆန္ဒာဒိအနုယောဂ စက္ခွာဒိ အနုယောဂ ဘဝါဒိအနုယောဂ ကမ္မာဒိအနုယောဂ သတ္တာနုယောဂ ဇာယန္တာဒိ အနုယောဂ ဝေါကာရာ နုယောဂ ဥပ္ပဇ္ဇနာ နုယောဂဟူ၍ ကိုးပါးတွင်သော် ဆန္ဒာဒိ အနုယောဂ သည်ကား ဆန္ဒရာဂါနုယောဂ သင်္ကပ္ပါနုယောဂ ရာဂါနုယောဂ သင်္ကပ္ပရာဂါနုယောဂ ပီတိအနုယောဂ သောမနဿာနုယောဂ ပီတိသောမနဿာနုယောဂဟူ၍ ခုနစ်ပါးတည်း။ ထိုနှောင်ကား စက္ခွာဒိအနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ ကြွင်းသော ခြောက်ပါးကိုကား သိကောင်းပြီ။ ဥပ္ပဇ္ဇနာနုယောဂ သည်ကား သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဥပ္ပဇ္ဇနာ နုယောဂ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓ ဥပ္ပဇ္ဇနာ နုယောဂ သာဝကယုဂ ဥပ္ပဇ္ဇနာနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ ဤကား သုဒ္ဓတည်း။ သုဒ္ဓနှောင်ကား သံသန္ဒနာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဘဝါဒိ အနုယောဂ ကမ္မာနုယောဂ သတ္တာနုယောဂ ဇာယန္တာဒိအနုယောဂ ရူပါဒိအနုယောဂ ဝေါကာရာနုယောဂ ဥပ္ပဇ္ဇနာနုယောဂဟူ၍ ခုနစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ကာမဂုဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-ကာမကထာ

၅၁၃။ ပဉ္စေဝ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အာယတနာ၊ တို့သည်။ ကာမာ၊ ကာမမည်ကုန်သလော။ပ။တပ္ပဋိသံယုတ္တော၊ထိုကာမနှင့် ယှဉ်သော။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသည်။ အတ္ထိနနု၊ လော။ပ။ အပိစ၊ ဆိုဘွယ်ရှိသေး၏။ တေ၊ ထိုထိုသဘောရှိကုန်သော၊ကာမဂုဏာ၊ တို့ကို။ အရိယဿ၊ အရိယာ၏။ ဝိနယေ၊ ဖျောက်ခြင်း၌။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ လောကေ၊ ၌။ သက်ပ္ပရာဂေါ၊လည်းကောင်း။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ကာမော၊ လည်းကောင်း။ ယာနိ၊ ကုန်သော။ စိတြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်၏။ သက်ပ္ပရာဂေါ၊ လည်းကောင်း။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ကာမော၊ သည်လည်းကောင်း။ တေ၊ ထိုဓမ္မဇာတတို့သည်။ နတိဋ္ဌန္တိ၊ မတည်ကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုသို့မတည်ရာ၌။ တထေဝ၊ ထိုအတူလည်းကောင်း။ ယာနိဓမ္မဇာတာနိ၊ တို့သည်။ လောကေ၊ ၌။ စိတြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလောက၌ တည်ကုန်သော ဓမ္မဇာတတို့၌။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ဓီရာ၊ပညာရှိတို့သည်။ဝိနယန္တိ၊ ဖျောက်ကုန်၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရုပါရုံစသော ငါးပါးသော အာယတနသာလျှင် ကာမမည်သလောဟု သကဝါဒီ မေးသည်ကို ပရဝါဒီသည် အာမန္တာဟူ၍ ဝန်ခံချေသောကြောင့် တဘန် ထိုအာယတနနှင့် ယှဉ်သော ဆန္ဒသည်ရှိသလောဟူ၍ မေးမြန်းသော်လည်း အာမန္တာဟူ၍ ဝန်ခံရကား ယင်းသို့တည်း ဆန္ဒရာဂအစရှိသည်တည်း ရှိတပြီးကား ငါးပါးသာလျှင် ကာမမည်၏ဟုဆိုသည်ကို ပရဝါဒီ အာမန္တာဟု ခံချေသောကြောင့် တဘန်ဆိုအပ်စွတကား ငါးပါးကိုသာ ဝန်ခံသင့်သော အဖြစ်ရောက်ခဲ့၏။ ကာမဂုဏ ကထာ နောင်ကား ကာမအာယတနကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား ဆန္ဒရာဂ

သက်ပွရာဂ ပီတိသောမနဿဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ (ပရဝါဒီပက္ခ ကိုကား သိကောင်းပြီ။ ပဋိပုစ္ဆာလည်း တချက် လည်းကောင်း)။ ကာမကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-ရူပဓာတုကထာ

၅၁၅။ ရူပိနော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ရူပဓာတု၊ လော။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရုပ်ဖြစ်သော ဓမ္မသည် ရူပဓာတ်မည် သလောဟုမေးသည်ကား ပရဝါဒီသည် ဝန်ခံချေသောကြောင့် ရုပ်သည်ရူပဓာတ်မည်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဓာတ်နှင့်တူသည် အတူ ဖြစ်သော်ကား ရူပတုံမည်သလောဟု မေးပြန်သည်ရှိသော်မည်ချေ ရကား ပယ်သတည်း။ ထိုကာမဓာတ် ရူပဓာတ်မည်သလောဟု သကဝါဒီမေးသည်ကို ပရဝါဒီသည် ဆန္ဒဖြစ်ပါကောင်း၏ဟူ၍ မိမိအလိုလိုအားဖြင့် ဝန်ခံသတည်း။ ဖြစ်မှု မဖြစ်ကောင်းခဲ့ယင်း သို့တပြီးကား ကာမဋ္ဌဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမဘဝနှင့်လည်း ပြည့်စုံလိုလတ်အံ့သည် ရူပဘဝနှင့်လည်း ပြည့်စုံလိုလတ်အံ့သည် လောဟု မေးသည်ရှိသော် ဘဝချင်းစပ်၍ မဖြစ်ကောင်းချေရကား ဝန်မခံပယ်သတည်း၊ ကာမကထာ နှောင်ကား ရူပကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခကိုကား ဟောတော် မမူ။ သကဝါဒီကိုသာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒ နာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓသည်ကား ဘဝါဒိအနုယောဂ ကမ္မာနုယောဂ သတ္တာနုယောဂ ဇာယန္တာဒိအနုယောဂ ရူပါဒိ အနုယောဂ ဝေါကာရာဒိအနုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပြားအပြားရှိ ၏။ဤကားသုဒ္ဓတည်း။သံသန္ဒနာသည်ကားဘဝါဒိကမ္မာဒိ သတ္တာ ဒိ ဇာယန္တာဒိ ရူပါဒိ ဝေါကာရမိဿကဟူ၍ခုနစ်ပါး အပြားရှိ ၏။ မိဿကမှာသော်ကား သာစ ကာမဓာတုအနုယောဂ သမန္နာ ဂတာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပရဝါဒီပက္ခသော် နဝတ္တဗ္ဗံ

ရူပိနော ဓမ္မာ ရူပဓာတုတိ။ အာမန္တာ။ ရူပဓာတုယာ နတ္ထိ ရူပါတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍သော် ဟောလေ။

ရူပဓာတုကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-အရူပဓာတုကထာ

အမှာ ရူပကထာနောင်ကား အရူပကထာကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီ ပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား ဘဝါဒီ ကမ္မ သတ္တ ဇာယန္တာဒိ ဝေဒနာဒိ ဝေါကာရာဒိဟူ၍ ခြောက်ပါးတည်း။ သံသန္ဒနာမှာသော်ကား မိဿကထည့်၍ခုနစ်ပါး။ မိဿကသည်ကား အရူပဓာတုကာမဓာတုယာဒိ အနုယောဂ ရူပဓာတုအရူပ ဓာတု ကာမဓာတု အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါး တွင် အရူပဓာတုကာမဓာတုယာဒိ အနုယောဂသည်ကား အရူပ ဓာတုကာမ ဓာတုအနုယောဂ သမန္နာဂတာနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနောင်ကားအရူပရူပကာမဘာဝါဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အရူပရူပကာမဘာဝါဒိအနုယောဂ သမန္နာဂတာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံအရူပိနော ဓမ္မာ အရူပဓာတုတိ။ အာ မန္တာ။ အရူပဓာတုယာနတ္ထိ ရူပါတိ။နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ ဟော လေ။

အရူပဓာတုကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-ရူပဓာတုယာ အာယတနကထာ

၅၁၉။ ရူပဓာတုယာ၊ ၌။ သဠာယတနိကော၊ ခြောက်ပါး သော အာယတနနှင့် ပြည့်စုံသော။ အတ္တဘာဝေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ၊၏။ တတ္ထ၊၌။ ဃာနာယတနံ၊သည်။အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုရူပဓာတ်၌။ ဂန္ဓာယတနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊

လော။ နပဟောဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုရူပဓာတ်၌။ ဃာနာယတနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ -တေနဃာနေန၊ ဖြင့်။ တံဂန္ဓံ၊ ထိုအနံ့ကို။ ဃာယတိ၊လော။ အာမန္တာ။

၅၂၂။ တတ္ထ၊၌။ မူလဂန္ဓော၊ အမြစ်အနံ့သည်လည်းကောင်း။ သာရဂန္ဓော၊ ပင်စည်၏အနံ့ သည်လည်းကောင်း။ တစဂန္ဓော၊ အခွံ၏အနံ့သည်လည်းကောင်း။ ပတ္တဂန္ဓော၊ အရွက်၏အနံ့သည် လည်းကောင်း။ ပုပ္ဖဂန္ဓော၊ အပွင့်၏အနံ့ သည်လည်းကောင်း။ ဖလဂန္ဓော၊ အသီး၏အနံ့ သည်လည်းကောင်း။ အာမဂန္ဓော၊ စိမ်းသောအနံ့ သည်လည်း ကောင်း။ ဝိဿဂန္ဓော၊ အဆိပ် အနံ့ သည်လည်း ကောင်း။ သုဂန္ဓော၊ ကောင်းသေအနံ့ သည် လည်းကောင်း။ဒုဂ္ဂန္ဓော၊မကောင်းသောအနံ့သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ လော။ပ။

မူလရသော၊အမြစ်ဟူသောအရသာသည်လည်းကောင်း။ ခန္ဓရသော၊ပင်စည်တည်းဟူသော အရသာသည်လည်းကောင်း။တစရသော၊ အခေါက်တည်းဟူသော အရသာ သည်လည်းကောင်း။ ပတ္တရသော၊ အရွက်တည်းဟူသော အရသာသည်လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖရသော၊ အပွင့်တည်းဟူသော အရသာသည်လည်းကောင်း။ ဖလရသော၊ အသီးတည်းဟူသော အရသာ သည်လည်းကောင်း။ အမ္ဗိလံ၊ ပုန်းရည်စသောအချဉ်သည်လည်းကောင်း။ မဓုရံ၊အချို သည်လည်းကောင်း။ တိတ္တကံ၊ အခါးသည်လည်းကောင်း။ကဋုကံ၊ အစပ်သည်လည်းကောင်း။ လောဏိယံ၊ အငန်သည်လည်းကောင်း။ ခါရိယံ၊ အငန် သည်လည်းကောင်း။လမ္ဗိလံ၊အချဉ် သည် လည်း ကောင်း။ ကသာဝေါ၊ အဖန် သည်လည်းကောင်း။ သာဒု၊ ကောင်းသော အရသာ သည်လည်းကောင်း။ အသာဒု၊ မကောင်းသော အရသာ သည်လည်းကောင်း။

ကက္ခဠံ၊ ကြမ်းသော သဘော သည်လည်းကောင်း။ မုဒုကံ၊ နူးညံ့သော သဘောသည်လည်းကောင်း။ သဏှကံ၊သိမ်မွေ့သော သဘော သည်လည်းကောင်း၊ ဖရုသံ၊ ကြမ်းသော သဘော

သည့်လည်းကောင်း။ သုခသမ္ဘဿံ၊ ချမ်းသာသောအတွေ့ သည့် လည်းကောင်း။ ဒုက္ခသမ္ဘဿံ၊ ဆင်းရဲသောအတွေ့ သည့်လည်း ကောင်း။ ဂရုကံ၊ လေးသော သဘော သည့်လည်းကောင်း။ လဟုကံ၊ ပေါ့သောအဖြစ်သည့်လည်းကောင်း။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုရူပဓာတ်၌ ခြောက်ပါးသော အာယတန တို့သည် ရှိသလောဟူ၍ သကဝါဒီ မေးသည်ကိုရှိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံ ချေရကား ထိုရူပဓာတ်၌ ဃာနာယတနဓာတ်သည် ရှိသလော ဟူ၍ မေးပြန်သည်ရှိသော် ရှိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံချေရကား ဃာနာ ယတနနှင့် ဖြစ်ဘက်ဖြစ်သော ဂန္ဓာယတနသည် ရှိသလော ဟူ၍ မေးရကား ဝန်မခံဘဲ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေဟု ပယ်သတည်း။ ပရဝါဒီ အယူကား ဒဗ္ဗသမ္ဘာရ မျှကိုလို၍ အာမန္တာ ခံသတည်း။ သက ဝါဒီသည်ကား ပသာဒဖြစ်စကောင်းသည်ကိုသာ ဃာနာယတန ဟူ၍နှလုံးသွင်းပေသတည်း။ပရဝါဒီ အမှတ်ကား နိမိတ်မျှရှိသည် ကိုလိုက်၍ အာမန္တာခံသတည်း။ အရူပကထာနောင်ကား ရူပ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီ ပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုတွင် အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမသည်ကား ဂန္ဓာယတနာနုယောဂ ရသာယတနာနုယောဂ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာယတနာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ထိုနောင်ကားပဋိလုံကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဃာနာယတန ဇိဝှါယတနကာယာ ယတနဟူ၍ သုံးပါးအပြား ရှိ၏။ ဤကားသုဒ္ဓတည်း။ထိုနောင်ကား သံသန္ဒနာကို ဟောတော် မူ၏။ထိုသည်ကား အဘေဒ ဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုတွင် အဘေဒသည်ကား စက္ခာဒိအနုယောဂ သံသန္ဒနာတေနစက္ခာဒိ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ စက္ခာဒိ အနုယောဂသည် ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ သည်ကား စက္ခုမူလရှိသည် သောတမူလရှိသည် မနမူလရှိသည်

ဟူ၍ သုံးပါးတွင် စက္ခု မူလရှိသည်ကား ဃာနမူလိ ရှိသည် ဇိဝှါမူလိရှိသည် ကာယမူလိ ရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ သောတမူလ ရှိသည်လည်း ဃာနမူလိရှိသည် ဇိဝှါမူလိရှိသည် ကာယမူလိ ရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ မနာယတနမူလ၌ လည်း ဃာနမူလိရှိသည် ဇိဝှါမူလိရှိသည် ကာယမူလိ ရှိသည် ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဤကားအနုလောမတည်း။ ပဋိလောမ သည်ကား ဃာနမူလိရှိသည် ဇိဝှါမူလိရှိသည် ကာယမူလိရှိသည် ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ တပါးတပါး၌ စက္ခုမူလရှိသည် သော တမူလရှိသည် မနာယတနမူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးဟောတော် မူသောကြောင့် ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ ဤကားစက္ခာဒိ အနုယောဂ သံသန္ဒနာတည်း။ ထိုနောင်ကား တေနစက္ခာဒိ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါးတွင် အနုလောမသည်ကား စက္ခုမူလရှိသည် သောတမူလ ရှိသည် မနမူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ တပါးတပါး၌ ဃာနမူလိ ရှိသည် ဇိဝှါမူလိရှိသည် ကာယမူလိရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးစီချည်း ဟောသောကြောင့် ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမ၌ပြန်၍ ဟော သည်ကား အတူတူပင်။ အဘေဒနောင်ကား ဘေဒကိုဟောတော် မူ၏။ ထိုအဘေဒ သည်ကား မူလဂန္ထာနုယောဂ မူလရသာ နုယောဂ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိ ပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ရူပဓာတုယာ အာယတနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-အရူပေ ရူပကထာ

၅၂၄။ အရူပေသု၊ အရူပဘုံတို့၌။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ဟြော်ရှိ၏။ (အနက်လွယ်၏)။

အဖွင့် ရူပဓာတု အာယတန ကထာနောင်ကား အရူပေ ရူပကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သက ဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခကိုဟော

တော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓသည်ကား ဘဝါဒိ အနုယောဂ ဝေါကာရာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဘဝါဒိအနုယောဂသည်ကား အနုလောမပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ဝေါကာရာနုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား သုဒ္ဓတည်း။ သံသန္ဒနာ သည်ကား ရူပဓာတု မူလရှိသည် ဘဝါဒိအနုယောဂ ဝေါကာ ရာဒိအနုယောဂ နိဿရဏာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ဘဝါဒိ အနုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါး။ ဝေါကာရာနုယောဂမှာလည်း အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍နှစ်ပါး။ နိဿရဏာ နုယောဂမှာကား ရူပနိဿရဏာ ကာမ နိဿရဏာ အာသဝါ နိဿရဏာ ပရိယာပန္န နိဿရဏာ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။

အရူပေရူပကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-ရူပံကမ္မန္တိ ကထာ

၅၂၇။ ကုသလေနစိတ္တေန၊ ကုသိုလ်စိတ်သည်။ သမုဋ္ဌိတံ၊ဖြစ်စေအပ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်ဖြစ်စေအပ်သော။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်မည်သလော။ အာမန္တာ။ ရူပံ၊ ရုပ် သည်။ သာရမ္မဏံ၊ အာရုံနှင့်တကွလော။ပ။

အသုစိ၊ မစင်သည်။ အဿု၊မျက်ရည်သည်။ လောဟိတံ၊ သွေး သည်။ သေဒေါ၊ ချွေးသည်။ အကုသလော၊ အကုသိုလ်လော။ပ။

၅၃၉။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ အဟံ၊သည်။ စေတနာ၊ကို။ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ဆို၏။ ကာယေနဝါ၊ ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝါစာယဝါ၊ ဝါစာဖြင့် လည်းကောင်း။ မနသာဝါ၊ နှလုံးဖြင့် လည်းကောင်း။ စေတယိတွာ၊စေ့ဆော်ဦး၍။ ကမ္မံ၊ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ပ။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကာယေ၀၊ ကာယသည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ကာယ သန္တေတနာ ဟေတု၊ ကာယ၏ စေ့ဆော် ခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊အတွင်း၌ ဖြစ်သော။ သုခဒုက္ခံ၊ သုခဒုက္ခသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ ၀ါစာယ၊စကားသည်။ သတိ၊ရှိသော်၊ ၀စီသန္တေတနာဟေတု၊ ၀စီ၏ စေ့ဆော်ခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌ဖြစ်သော။ သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ မနေ၀၊ မနသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ မနောသန္တေတနာဟေတု၊ နှလုံးဖြင့် စေ့ဆော်ခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ သော။ သုခဒုက္ခံ၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တိဝိဓာ၊ သုံးပါး အပြားရှိသော။ ကာယသန္တေတနာ၊သည်။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ သည်။ ဒုက္ခုဒြယံ၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဒုက္ခတည်းဟူသော ဗညအကျိုး ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ စတုဗ္ဗိဓာ၊ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ၀စီသန္တေတနာ၊သည်။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ၀စီကမ္မံ၊ သည်။ ဒုက္ခုဒြယံ၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဒုက္ခတည်း ဟူသော ဗညအကျိုးရှိ၏။ (မနောကံမှာလည်းအတူပင်။ ကုသိုလ်မှာလည်း အတူပင်)။

အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိအမည်ရှိသော။ အယံမောဃပုရိသော၊ ဤမဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းစည်းသော ယောကျာ်းသည်။ ပါဋလိပုတ္တဿ၊ ပါဋလိအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ပရိဗိုဇ်အား။ ဧ၀ံ၊သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးသည်ရှိသော်။ ဧ၀ံ၊သို့။ ဗျာကရေယျ၊ ကြားရာ၏။ အာဝုသော ပါဋလိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်ပါဋလိပုတ္တ။ သန္တေတနီယံ၊ စေ့ဆော်အပ်သော။ ကမ္မံ၊ကံကို။ ကတွာ၊ပြု၍။ ကာယေန၀ါ၊ ကာယဖြင့်လည်းကောင်း။ ၀ါစာယ၀ါ၊ကောင်း။ မနသာ၊ နှလုံးဖြင့်လည်းကောင်း။ သုခဝေဒနီယံ၊ သုခဝေဒနာသည် ခံစားအပ်သော။သုခံ၊သုခကို။ သော၊ထိုသူသည်။ဝေဒယတိ၊ခံစား၏။ (ဒုက္ခမှာလည်းအတူပင်)။

အမိပ္ပါယ်ကား။ အရှင် သကဝါဒီသည် ကားကာယအရကို ကားနိမိတ်ကမ္မအရကိုကား စေတနာ၌နှစ်ပါးကိုခွဲ၍ယူသတည်း။ ပရဝါဒီသော်ကား ကာယ ကမ္မလုံးကိုပင် ကုသိုလ်ဟူ၍ ယူတိ ရကား မသင့်သတည်း။ အရူပကထာနှောင်ကား ရူပကမ္မကထာ ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် ပုစ္ဆာဟူသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင် သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကုသလာ နုယောဂ အကုသလာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး။ ကုသလာနုယောဂသည်ကား ကာယကံ ဝစီကံဟူ၍နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ကာယကံသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမတချက်။ ပဋိလောမတချက်သာတည်း။ သံသန္ဒနာသည်ကား နာမသံသန္ဒနာ ရူပသံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ နာမ သံသန္ဒနာ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါး။ အနုလောမသည်ကား ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သဒ္ဓါ သတိ ဝီရိယ သမာဓိ ပညာဟူ၍ ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိ လောမမှာလည်း ကိုးပါးလည်းကောင်း။၌ကားသံသန္ဒနာတည်း။ ရူပသံသန္ဒနာ သည်ကား သံခိတ္တ ပဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါး အပြား ရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သံခိတ္တကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ကုသလေန စိတ္တေန။ပ။ နှဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ တည်း။ ပဘေဒ သည်ကား အနာရမ္မဏ ဖဿ ဝိပ္ပယုတ္တ အသံမိဿ အနာရမ္မဏ ဖဿ ဝိပ္ပယုတ္တသံမိဿဟူ၍နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ အနာရမ္မဏ ဖဿ ဝိပ္ပယုတ္တ အသံမိဿသည် ကား ကုသိုလ် အဗျာကတဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ကုသိုလ်သည် ရူပ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ ရမ္မဏဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ ပထဝီဓာတု အာပေါဓာတု တေဇောဓာတု ဝါယောဓာတုဟူ၍ကိုးပါးအပြားရှိ၏။အဗျာကတ မှာလည်းအတူပင်။ ၌ကားအနာရမ္မဏ ဖဿဝိပ္ပယုတ္တ အသံမိဿ တည်း။အနာရမ္မဏ ဖဿဝိပ္ပယုတ္တသံမိဿသည်ကား အနာရမ္မဏ သံမိဿာနုယောဂ ဖဿဝိပ္ပယုတ္တ သံမိဿာနုယောဂ အနာရမ္မဏ

ဖဿဝိပ္ပယုတ္တ သံမိဿာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင် အနာရမ္မဏသံမိဿ သည်ကား ကုသိုလ် အဗျာကတဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ကုသိုလ်၌လည်း ရူပ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ ပထဝီ အာပေါ တေဇော ဝါယော ဟူ၍ ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ အဗျာကတ၌လည်း ကိုးပါးလည်းကောင်း။ ဤကား အနာရမ္မဏ သံမိဿတည်း။ ဖဿဝိပ္ပယုတ္တ သံမိဿ သည်ကား အကုသိုလ် အဗျာကတနှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အောက်နှင့် အတူပင်။ ဤကား ဖဿဝိပ္ပယုတ္တသံမိဿတည်း။ အနာရမ္မဏ ဖဿဝိပ္ပယုတ္တသံမိဿ သည်ကား ကုသိုလ် အဗျာကတဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ကုသိုလ်၌လည်း ရူပ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ ပထဝီ အာပေါ တေဇော ဝါယောဟူ၍ ကိုးပါး အပြားရှိ၏။ အဗျာကတ၌လည်း ကိုးပါးလည်းကောင်း။ ဤရွေ့ကား ကာယကံ တည်း။ ဝစီကံ တည်း။ သမုဋ္ဌာနိက ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝစီသမုဋ္ဌာန်ဟူသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓ သည်ကား အနုလောမ တချက် ပဋိလောမ တချက်သာတည်း။ သံသန္ဒနာသည်ကား နာမသံသန္ဒနာ ရူပသံသန္ဒနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင် နာမသံသန္ဒနာသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အနုလောမသည်ကား ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သဒ္ဓါ သတိ ဝီရိယ သမာဓိ ပညာဟူ၍ ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမ၌လည်း ကိုးပါးလည်းကောင်း။ ဤကား နာမသံသန္ဒနာတည်း။ ရူပသံသန္ဒနာသည်လည်း သံခိတ္တ ပဘေဒ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သံခိတ္တသည်တချက်သာ။ ပဘေဒ သည်ကား အနာရမ္မဏ ဖဿဝိပ္ပယုတ္တအသံမိဿ အနာရမ္မဏ ဖဿဝိပ္ပယုတ္တ သံမိဿဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုတွင် အနာရမ္မဏဖဿဝိပ္ပယုတ္တ အသံမိဿသည်ကား အကုသိုလ် အဗျာကတ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ကုသိုလ်သည်ကား ရူပ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ ပထဝီ အာပေါ တေဇော ဝါယော ဟူ၍ ကိုးပါးတည်း။ အဗျာကတ ၌လည်း

ကိုးပါးလည်းကောင်း။ ဤကား အနာရမ္မဏဖဿ ဝိပ္ပယုတ္တ အသံ မိဿတည်း။ အနာရမ္မဏဖဿနောင်ကား အနာရမ္မဏ ဖဿ ဝိပ္ပယုတ္တသံမိဿကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုအနာရမ္မဏဖဿ ဝိပ္ပယုတ္တ သံမိဿသည်ကား အနာရမ္မဏသံမိဿာနုယောဂ ဖဿဝိပ္ပယုတ္တ သံမိဿာနုယောဂ အနာရမ္မဏဖဿဝိပ္ပယုတ္တ သံမိဿာနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ ကုသိုလ်ကား ကာယကံ နှင့်အတူပင်။ ကုသိုလ်ကမ္မပထလည်းအတူပင်။ ဝစီကံမှာလည်း အတူပင်။ တဖက်ပြထားလေသည်။ ဤကား သကဝါဒီပက္ခတည်း။ ထိုသကဝါဒီပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ။ ဤကား ပုစ္ဆာ တည်း။ ပုစ္ဆာ နောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာ ဟရဏ သုတ္တာဟရဏဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် နသုတ္တာဟရဏ သည် ကား သုဒ္ဓ မိဿက နှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား စက္ခာယတန သောတာယတန ဃာနာယတန ဇိဝှါယတန ကာယ ရူပ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗ ပထဝီ အာပေါ တေဇော ဝါယော အသုစိ အသု လောဟိတ သေဒဟူ၍ တဆဲ့ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား သုဒ္ဓတည်း။ သုဒ္ဓနောင်ကား မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ကာယကမ္မရူပမူလရှိသည် မနောကမ္မ အရူပ မူလရှိသည် ဝိညာဏာဟာရဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် ကာယ ကမ္မ မူလရှိသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာနှစ်ပါး။ သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သံသန္ဒနာသည်ကား တချက်သာ။ မနောကမ္မမူလလည်း တချက်သာ။ ဝိညာဏာဟာရာ နုယောဂသည်ကား စက္ခုဝိညာဏ သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ ဝိညာဏဟူ၍ ငါးပါး အပြားရှိ၏။ ဤကား နသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂ တည်း။ ဤနသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂ နောင်ကား သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဓေတယိက္ခာ သုတ္တာဟရဏာနုယောဂ အာနန္ဒသုတ္တာဟရဏာ

နယောဂ ကမ္မပထ သုတ္တာဟရဏာ နယောဂ သမ္ပိဏ္ဍိသုတ္တာဟရဏာ နယောဂ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။

ရူပံကမ္မန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀–ဇီဝိတိန္ဒြိယကထာ

၅၄၀။ ရူပံဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ ရုပ်၏ အသက်သည်။ နတ္ထိ၊ လော။ အာမန္တာ၊ မြေဲမရှိသည်ပဟုတ်၏။ ရူပီနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အာယု၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ လော။ ဌိတိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ လော။ ယပနာ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ယာပနာ၊ မျှကြောင်းသည်။ ဇရိယနာ၊ လည်ကြောင်းသည်။ ဝတ္တနာ၊ ဥပါဒ်ကြောင်းသည်။ ပါလနာ၊ စောင့်ကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ လော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

၅၄၄။ ဥပပတ္တေသိယေန၊ ပဋိသန္ဓေကိုရှာကြောင်းဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊ စိတ်သည်။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ပ။ ဥပပတ္တေသိယေ၊ ပဋိသန္ဓေကို ရှာကြောင်းဖြစ်သော။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ ဘိဇ္ဇမာနေ၊ ပျက်သည်ရှိသော်။ ဧကဒေသံ၊ အစိတ်သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်သလော။ အာမန္တာ။ပ။ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ပ။ ဒွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဇီဝိတေဟိ၊ ဇီဝိတတို့ဖြင့်။ ဇီဝတိ၊ ရှင်သလော။ ဒွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ မရဏေဟိ၊ မရဏတို့ဖြင့်။ မိယျတိ၊ သေသလော။ အာမန္တာ၊ တည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ သကဝါဒီသည် ရုပ်၏ အသက် ရှိသည် မဟုတ်လော ဟူ၍ မေးသည်ကို အာမန္တာ ခံသည်ကား ပုဂ္ဂိုလ် တပါးတွင် ဇီဝိတိန္ဒြေသည် နှစ်ပါးမရှိဟူ၍ အမှတ်ရှိ၍ အာမန္တာ ခံသတည်း။ ရုပ်၏ဖြစ်ကြောင်းသည် မရှိလောဟု မေး၏။ အနာရမ္မဏ သံမိဿ ဖဿဝိပ္ပယုတ္တသံမိဿ အနာရမ္မဏဖဿဝိပ္ပယုတ္တ သံမိဿဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် အာရမ္မဏဖဿ ဝိပ္ပယုတ္တ သံမိဿသည်ကား ကုသိုလ် အဗျာကတဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ကုသိုလ်သည်ကား ရူပ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ

ဖေါဋ္ဌဗ္ဗ ပထဝီ အာပေါ တေဇော ဝါယောဟူ၍ ကိုးပါးအပြား ရှိ၏။ အဗျာကတသည်ကား ရူပ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗ ပထဝီ အာပေါ တေဇော ဝါယော ဟူ၍ ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ ဖဿ ဝိပ္ပယုတ္တ သံမိဿအနာရမ္မဏ ဖဿဝိပ္ပယုတ္တ သံမိဿ ဤနှစ်ပါး သည်ကား အနာရမ္မဏသံမိဿနှင့် အတူပင်။ ဤကား ဝစီကံ တည်း။ ဤကာယကံ ဝစီကံနှစ်ပါးသည်ကား ကုသလ သမုဋ္ဌာန တည်း။ ကာယကမ္မာဒိ ကုသိုလ်နောင်ကား အကုသိုလ်ကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုအကုသိုလ်သည်ကား ကာယကံဝစီကံ ဟူ၍နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ကာယကံကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါး တွင် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသုဒ္ဓသည်ကား အနု လောမတချက် ပဋိလောမတချက်သာတည်း။ သုဒ္ဓ နောင်ကား သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသံသန္ဒနာ သည်ကား နာမသံ သန္ဒနာ ရူပသံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် နာမသံသန္ဒနာသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါးတွင် အနုလောမသည်ကား ဖဿာနုယောဂ ဝေဒနာနုယောဂ သညာနုယောဂ စေတနာနုယောဂ ရာဂါ နုယောဂ ဒေါသ မောဟ မာန ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ ထိန မိဒ္ဓ ဥဒ္ဓစ္စ အဟိရိက အနောတ္တပ္ပဟူ၍ တဆယ့်ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမ၌ လည်းတဆယ့်ငါးပါးလည်းကောင်း။ ဤကား နာမသံသန္ဒနာတည်း။ နာမသံသန္ဒနာ နောင်ကား ရူပသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထို ရူပသံသန္ဒနာ သည်ကား သံခိတ္တ ပဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သံခိတ္တကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန် သော်ကား အကုသလေန စိတ္တေန သမုဋ္ဌိတံ ကာယကမ္မံ ရူပံ အကုသလန္တိ။ အာမန္တာ။ ယံကိဉ္စိ အကုသလေန စိတ္တေန သမုဋ္ဌိတံ ရူပံသဗ္ဗံတံ အကုသလန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤကား သံခိတ္တ တည်း။ ပဘေဒသည်ကား အနာရမ္မဏ ဖဿ ဝိပ္ပယုတ္တအသံမိဿ အနာရမ္မဏဖဿ ဝိပ္ပယုတ္တ သံမိဿ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။

ထိုနှစ်ပါးတွင် အနာရမ္မဏဖဿပစ္စယုတ္တ အသံမိဿ သည်ကား အကုသိုလ် အဗျာကတ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အကုသိုလ်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအကုသိုလ် သည်ကား ရူပါယတန သဒ္ဒါယတန ဂန္ဓာယတန ရသာယတန ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတန ပထဝီ အာပေါ တေဇော ဝါယော အသုစိ အဿု လောဟိတ သေဒဟူ၍ တဆဲ့သုံးပါးအပြားရှိ၏။အဗျာကတ၌လည်း တဆဲ့သုံးပါးလည်းကောင်း။ အနာရမ္မဏဖဿ ပစ္စယုတ္တ အသံမိဿ မေးသည်ရှိသော် ထိုရှိကြောင်းကိုမြင်ရကား နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ ပယ်သတည်း။ ရူပကမ္မကထာနောင်ကား ရူပဇီဝိ တိန္ဒြိယ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာနှစ်ပါး။ သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမတချက်။ ဤသည်ကား သုဒ္ဓတည်း။ ထိုသုဒ္ဓ နောင်ကား သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဇီဝိတိန္ဒြိယာ နုယောဂ အသညသတ္တာနုယောဂ ဥပပတ္တေသိယာ နုယောဂ နနိရောဓ နုယောဂ ဟူ၍ လေးပါး။ ထိုလေးပါးတွင် ဇီဝိတိန္ဒြိယာ နုယောဂသည် အာယုဋ္ဌိတာဒိ အနုယောဂ အရူပ ဇီဝိတိန္ဒြိယာ နုယောဂ အညမညာ နုယောဂ ရူပ အရူပါ နုယောဂ ဟူ၍ လေးပါး။ တပါးပါး၌ အနုလုံ ပဋိလုံ ဟူ၍ နှစ်ပါးစီချည်း ဟောတော် မူသောကြောင့် ရှစ်ပါးတည်း။ ဤကား ဇီဝိတိန္ဒြိယာ နုယောဂတည်း။ နနိရောဓ နုယောဂသည်ကား ဇီဝိတိန္ဒြိယာနုယောဂ နာမက္ခန္ဓာနုယောဂ နနိရောဓနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးတွင် ဇီဝိတိန္ဒြိယာ နုယောဂ သည်ကား အနုလုံ တချက် ပဋိလုံ တချက်သာတည်း။ နာမက္ခန္ဓာ နုယောဂ သည်ကား သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာက္ခန္ဓာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူ၍ လေးပါး အပြား ရှိ၏။ နနိရောဓ နုယောဂကား တချက်သာတည်း။ အသည သတ္တာ နုယောဂ သည်ကား ဇီဝိတိန္ဒြိယာ နုယောဂ ခန္ဓာ နုယောဂ

ပဥ္စဝေါကာရ နယောဂ ဟူ၍ သုံးပါး။ ဇီဝိတိန္ဒြိယာနုယောဂ သည်ကား အနုလုံ ပဋိလုံဟူ၍ နှစ်ပါး။ နာမက္ခန္ဓာနုယောဂ သည်ကားသင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာက္ခန္ဓာဝိညာဏက္ခန္ဓာ ဟူ၍လေးပါး။ပဥ္စဝေါကာရကား တချက်သာတည်း။ ဥပပတ္တေသိယာဒိ အနုယောဂ သည်ကား ဥပပတ္တေသိယ ဇီဝိတိန္ဒြိယဟူ၍ နှစ်ပါး။ ဥပပတ္တေသိယ သည်ကား ဧကဒေသာနုယောဂ ဖဿာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါး။ ဇီဝိတိန္ဒြိယကိုကားသိကောင်းပြီ။ သကဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဒွေဇီဝိတိန္ဒြိယ ကိုကား သိကောင်းပြီ။ သကဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဒွေဇီဝိတိန္ဒြိယာနီတိ။ အာမန္တာ အစရှိသည်တည်း။

ဇီဝိတိန္ဒြိယကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၁-ကမ္မဟေတုကထာ

၁၄၆။ ကမ္မဟေတု၊ ကံကြောင့်။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ အရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်မှ။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်သလော။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ပြော်ရှိသည်ဟုတ်၏။ ပ။ ကတမဿ၊ အဘယ်မည်သော။ ကမ္မဿဟေတု၊ ကံကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာတို့ကို။ အဗ္ဘာစိက္ခတိ၊ စွပ်စွဲ၏။

အရဟန္တာနံ၊တို့ကို။ အဗ္ဘာစိက္ခတိ ကမ္မဿဟေတု၊စွပ်စွဲသော ကံကြောင့်။ အရဟာ၊သည်။ အရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်မှ။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်သလော။ အာမန္တာ။ ယေကေစိ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ အရဟန္တာနံ၊တို့ကို။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ စွပ်စွဲကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ကို။ သစ္ဆိကရောန္တိ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်သလော။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရဟန္တာသည် အဘယ်ကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်မှ ယုတ်သနည်း ဟူ၍ မေးသည်ကို အာမန္တာဟူ၍ ဝန်ခံချေ

ရကား သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ယုတ်သလောဟူ၍ မေးရကား နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ ပယ်သတည်း။ ပရဝါဒီအယူသော်ကား ရဟန္တာမဖြစ်မီက ယုတ်သည်ကိုရည်၍မေးသတည်း။ ရဟန္တာမဟုတ်ဘဲ ရဟန္တာဟူ၍ မိမိကိုယ်ကိုမှတ်သော သူသည်သာလျှင် ယုတ်အံ့သည်။ ဇီဝိတိန္ဒြိယကထာ၌နောင်ကား ကမ္မဟေတုကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခကိုကား ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အရဟန္တာနုယောဂ ကမ္မပထာနုယောဂ ပဋိပုစ္ဆာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် အရဟန္တာနုယောဂ သည်ကား အရဟန္တ မူလရှိသည် အရဟန္တမူလီ ရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ ကမ္မပထာနုယောဂ သည်ကား ပါဏာတိပါတ အဒိန္နာဒါန ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ မုသာဝါဒ ပိသုဏဝါစာ ဖရုသဝါစာ သမ္ဖပ္ပလာပ မာတုဃာတက ပိတုဃာတက အရဟန္တဃာတက ရုဟိရုပ္ပါဒက သံဃဘေဒကဟူ၍တဆဲ့နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ပဋိပုစ္ဆာဟူသော်ကား ကမ္မသကတသမ်စသည်တည်း။ ကမ္မဟေတု ကထာ နိဋ္ဌိတာ အဋ္ဌမော ဝဂ္ဂေါ။

ဆဂတိယော၊ ဂတိကထာ လည်းကောင်း။ အန္တရာဘဝေါ၊ အန္တရာဘဝကထာလည်းကောင်း။ ပဉ္စဝကာမဂုဏာကာမဓာတု၊ ကာမဂုဏာ ကထာလည်းကောင်း။ ပဉ္စဝ အာယတနာကာမာ၊ ကာမကထာလည်းကောင်း။ ရူပိနောဓမ္မာရူပဓာတု၊ ရူပကထာလည်းကောင်း။ အရူပိနောဓမ္မာ အရူပဓာတု၊ အရူပကထာလည်းကောင်း။ သဠာယတနိကော အတ္တဘာဝေါ ရူပဓာတုယာ၊ ရူပဓာတုယာ အာယတန ကထာလည်းကောင်း။ အတ္ထိရူပံ အရူပေသု၊ အရူပေရူပကထာလည်းကောင်း။ ရူပံကမ္မံ၊ ရူပကမ္မကထာလည်းကောင်း။ ရူပံဇီဝိတံ၊ ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယကထာ လည်းကောင်း။ ကမ္မဟေတုကာပရိဟာယတိ ကမ္မဟေတုကထာလည်းကောင်းတည်း။

နဝမဝဂ္ဂ

၁-အာနိသံသ ဒဿာဝီကထာ

၅၄၇။ အာနိသံသာ ဒဿာဝိဿ၊ အကျိုးကိုမြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သညောဇနာနံ၊သံယောဇဉ်တို့ကို။ ပဟာနံ၊ပယ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊သလော။ အာမန္တာ။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအားဖြင့်။ မနသိကရောတော-မနသိကရောန္တဿ၊ နှလုံးသွင်းပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သညောဇနာ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို။ ပဟီယန္တိ၊ပယ်ကုန်သလော။ အာမန္တာ။ပ။

ရောဂတော၊ အနာအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂဏ္ဍတော၊ ထွတ်အိုင်းအစရှိသည် အားဖြင့်လည်းကောင်း။ သလ္လတော၊ ငြောင့်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ အဃတော၊ သည်းမခံသော အားဖြင့်လည်းကောင်း။ အာဗာဓတော၊ ပြင်းသော အနာအားဖြင့်လည်းလည်းကောင်း။ ပရတော၊ ရန်သူအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပလောကတော၊ ပျက်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဤတိတော၊ ဘေးအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပဒ္ဒဝတော၊ နှိပ်စက်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘယတော၊ ကြောက်သော အားဖြင့်လည်းလည်းကောင်း။ ဥပသဂ္ဂတော၊ ကပ်၍ နှိပ်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း။ စလတော၊ လှုပ်သဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဘင်္ဂုတော၊ ပျက်စီးသဖြင့် လည်းကောင်း။ အဓုဝတော၊ မမြဲသဖြင့် လည်းကောင်း။ အတာဏတော၊ ကိုးကွယ်ရာ မဟုတ်သဖြင့် လည်းကောင်း။ အလေဏတော၊ ပုန်းအောင်းရာ မဟုတ်သဖြင့် လည်းကောင်း။ အသရဏတော၊ မအောက်မေ့သဖြင့် လည်းကောင်း။ အသရဏီဘူတတော၊ မအောက်မေ့ခံသော အဖြစ်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ရိတ္တတော၊ အချည်းစည်း အားဖြင့် လည်းကောင်း။ တုစ္ဆတော၊ ဟင်းလင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ သုညတော၊ ဆိတ်သဖြင့် လည်းကောင်း။ အနတ္တတော၊ အတ္တ မဟုတ်သဖြင့် လည်းကောင်း။ အာဒီနဝတော၊ အပြစ်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ (သိကောင်းပြီ)။

အဖွင့် အဋ္ဌမဝဂ်နောင်ကား နဝမဝဂ်ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သုဒ္ဓသည်ကား အနိစ္စာနုပဿဂ ဒုက္ခာနုပဿဂ ရောဂါနုပဿဂ ငလ္လာ သလ္လ အဃ အာဗာဓ ပရပလောက ဤတျာနုပဿဂ ဥပဒ္ဒဝါနုပဿဂ ဘယာနုပဿဂ ဥပသဂ္ဂါနုပဿဂ စလာနုပဿဂ ပဘင်္ဂါနုပဿဂ အဓုဝါနုပဿဂ အတာဏာနုပဿဂ အလေဏာနုပဿဂ အသရဏာနုပဿဂ အသရဏီဘူတာ နုပဿဂ ရိတ္တာနုပဿဂ တုစ္ဆာ နုပဿဂ သုညာ နုပဿဂ အနတ္တာ နုပဿဂ အာဒီနဝါ နုပဿဂ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ နုပဿဂ ဟူ၍ နှစ်ဆဲ့ခြောက်ပါး အပြားရှိ၏။ ဤကား သုဒ္ဓတည်း။ သုဒ္ဓနောင်ကား သံသန္ဒနာကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား အနိစ္စာနုပဿဂ ဒုက္ခာ နုပဿဂ ဝေါကာရော နုပဿဂ ဂလ္လာ နုပဿဂ အစရှိသော အားဖြင့် နှစ်ဆဲ့ခြောက်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတွင် အနိစ္စာနုပဿဂသည်ကား ဧကက ဒုကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ဧကကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန် သော်ကား အာနိသံသဒဿာဝိဿ သညောဇနာနံ ပဟာနန္တိ။အာမန္တာ။သင်္ခါရေစ အနိစ္စတော မနသိကရောတိ နိဗ္ဗာနေစ အာနိသံသ ဒဿာ ဝီဟောတီတိနဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား ဒုက္ခာနုပဿဂ ကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား သင်္ခါရေစ အနိစ္စတော မနသိကရောတိ နိဗ္ဗာနေစ အာနိသံသ ဒဿာဝီ ဟောတီတိ။ အာမန္တာ။ ဒွိန္နံဖဿာနံ။ပ။ ဒွိန္နံစိတ္တာနံ သမောဓာနံ ဟောတီတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ထိုအတူ ဒုက္ခာနုပဿဂမှာ ဧကက ဒုက ဟူ၍နှစ်ပါး။ ရောဂါနုပဿဂမှာလည်း ဧကက ဒုကဟူ၍နှစ်ပါး။ နှစ်ဆဲ့ ခြောက်ပါးလုံးသည် ဧကက ဒုကဟူ၍ နှစ်ပါးစီချည်းခွဲလေ။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

အာနိသံသဒဿာဝီကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-အမတာရမ္မဏကထာ

၅၄၉။ သညောဇနံ၊ သညောဇဉ်သည်။ အမတာရမ္မဏံ၊ သုဒ္ဓါ ဘုတ်တည်းဟူသော နိဗ္ဗာန်၏ အာရုံလော။ အာမန္တာ၊ ခြေဉ် အာရုံဟုတ်၏။ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ သညောဇနိယံ၊ သညောဇဉ်၏အာရုံလော။ပ။

အမတံ၊ သည်။ ရာဂဋ္ဌာနိယံ၊ ရာဂဖြစ်ကြောင်းလော။ ရဇနိယံ၊ တပ်ရာလော။ ကမနိယံ၊ နှစ်လိုရာလော။ မဒနိယံ၊ ယစ်ရာလော။ ဗန္ဓနိယံ၊ ဖွဲ့ရာလော။ မုစ္ဆနိယံ၊ မိန်းမောရာလော။ပ။

ဒေါသဋ္ဌာနိယံ၊ ဒေါသ၏ဖြစ်ကြောင်းလော။ ကောပဋ္ဌာနိယံ၊ အမျက်၏ ဖြစ်ကြောင်းလော။ ပဋိဃဋ္ဌာနိယံ၊ အာဃာတ၏ဖြစ်ကြောင်းလော။ပ။

အမတံ၊ သည်။ မောဟဋ္ဌာနိယံ၊ မိုက်မဲခြင်းအကြောင်းလော။ အညာဏကရဏံ၊ မောဟကိုပြုသလော။ အစက္ခုကရဏံ၊ ပညာမျက်စိမရှိသည်ကိုပြုသလော။ ပညာနိရောဓိယံ၊ ပညာ၏ ချုပ်ရာလော။ ဝိဃာတပက္ခိယံ၊ ပင်ပန်းခြင်း၏အပင်းအသင်းလော။ပ။

၅၅၁။ နိဗ္ဗာနတော၊ နိဗ္ဗာန်အားဖြင့်။ သဉ္ဇာနိတွာ၊ ၍။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ မညတိ၊ မြတ်နိုး၏။ နိဗ္ဗာနသ္မိံ၊ ၌။ မညတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနတော၊ အားဖြင့်။ မညတိ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မညတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ ၏။ပ။

အမှာ အာနိသံသကထာနှောင် အမတာရမ္မဏကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား သညောဇနာ နုယောဂ ရာဂဋ္ဌာနိယာနုယောဂ ဒေါသဋ္ဌာနိယာနုယောဂ မောဟဋ္ဌာနိယာနုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါးတွင် သညောဇနာ နုယောဂ သည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမတချက် ရာဂမှာလည်း

အနုလုံတချက်။ ပဋိလုံတချက်။ ဒေါသမှာလည်း အနုလုံတချက် ပဋိလုံတချက်။မောဟမှာလည်း အနုလုံတချက်။ ပဋိလုံတချက်ဟူ၍ နှစ်ပါးစီချည်း။ ဤရှစ်ပါးသည်ကား သုဒ္ဓမည်၏။ သံသန္ဒနာသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်အနုလုံသည်ကား သညောဇနာ နုယောဂ ရာဂါနုယောဂ ဒေါသာနုယောဂ မောဟာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမမှာလည်း လေးပါးလည်းကောင်း (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

အမတာရမ္မဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃–ရူပံသာရမ္မဏန္တိကထာ

၅၅၂။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ သာရမ္မဏံ၊အာရုံနှင့်တကွဖြစ်သလော။ (ရူပအာရမ္မဏ ကထာကား အနက်လွယ်၏)။

အမှာ အမတာရမ္မဏ ကထာနှောင်ကား ရူပသာရမ္မဏ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါး။ သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါး။ မိဿကသည်လည်း အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အနုလောမသည်ကား ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ စိတ္တံ သဒ္ဓါ သတိ ဝိရိယ သမာဓိ ပညာ ရာဂ ဒေါသ မောဟ မာန ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ ထိန ဥဒ္ဓစ္စ အဟိရိက အနောတ္တပ္ပဟူ၍ နှစ်ဆယ်အပြားရှိ၏။ (ပဋိလောမမှာလည်း နှစ်ဆယ်လည်းကောင်း)။

ရူပံသာရမ္မဏန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-အနုသယာအနာရမ္မဏကထာ

၅၅၄။ အနုသယာ၊ အနုသယတို့သည်။ အနာရမ္မဏာ၊ အာရုံနှင့်တကွမဖြစ်ကုန်သလော။ အာမန္တာ။ အနုသယာ၊ အနုသယတို့သည်။ ရူပံ၊ ရုပ်မည်သလော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်သလော။ (အနက်လွယ်၏)။

အဖွင့် ရူပသာရမ္မဏ ကထာနောင်ကား အနုသယအနာရမ္မဏ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည့်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်ပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပုစ္ဆာ ပရဝါဒီပုစ္ဆာဟူ၍နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတွင် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အနုသယာ အနာရမ္မဏာတိ။ အာမန္တာ။ ရူပံ နိဗ္ဗာနံ စက္ခာယတနံ။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ သာမညနောင်ကား ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာမရာဂါနုသယ ပဋိဃာနုသယ မာနာနုသယ ဒိဋ္ဌာနုသယ ဝိစိကိစ္ဆာနုသယ ဘဝရာဂါနုသယ အဝိဇ္ဇာနုသယဟူ၍ ခုနစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုခုနစ်ပါးတွင် ကာမရာဂါနုသယသည်ကား သုဒ္ဓသံသန္ဒနာ နှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား ကာမရာဂ ပရိယုဋ္ဌာနာ နုယောဂ ခန္ဓာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ကာမရာဂ ပရိယုဋ္ဌာနာနုယောဂ သည့်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါး။ ခန္ဓာနုယောဂသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာက္ခန္ဓာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ သံသန္ဒနာသည်ကား နဧကဒေသ သံသန္ဒနာနုယောဂ ဧကတော သံသန္ဒနာ နုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် နဧကဒေသ သံသန္ဒနာ နုယောဂသည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမတချက်။ ဤနှစ်ချက်သည်ကား နဧကဒေသသံသန္ဒနာတည်း။ ဧကဒေသနောင်ကား ဧကတော သံသန္ဒနာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်

ကား သညာရက္ခန္ဓာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာက္ခန္ဓာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိဃာနုသယ အစရှိသော ခြောက်ပါးတည်း။ ကာမရာဂါနုသယနှင့်အတူပင်။ ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ။ (ပဋိပုစ္ဆာကိုသိကောင်းပြီ)။

အနုသယအနာရမ္မဏကထာနိဋ္ဌိတာ။

၅-ဉာဏာံအနာရမ္မဏဒ္ဒိကထာ

၅၅၇။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ အနာရမ္မဏံ၊ အနာရမ္မဏမည်သလော။ အာမန္တာ။ပ။ ပညာ၊သည်။ အနာရမ္မဏံ၊ အနာရမ္မဏမည်သလော။ ပညိန္ဒြိယံ၊ သည်။ အနာရမ္မဏံ၊ အနာရမ္မဏမည်သလော။ ပညာဗလံ၊ သည်။ အနာရမ္မဏံ၊လော။ (အာမန္တာ။ ချည်းခံလေ။ အနက်လွယ်၏)။

အဖွင့် အနုသယ အနာရမ္မဏကထာနောင်ကား ဉာဏ အနာရမ္မဏကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား ရူပါဒိအနုယောဂ နာမအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နာမအနုယောဂသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား ပညာဒိအနုယောဂ ခန္ဓာနုယောဂနှစ်ပါး။ ပညာဒိအနုယောဂသည်ကား အနုလုံ ပဋိလုံ။ ခန္ဓာ နုယောဂ သည်ကား သညာရက္ခန္ဓာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာက္ခန္ဓာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူ၍ လေးပါး။ သံသန္ဒနာသည်ကား အနေကဒေသာနုယောဂ ဧကဒေသာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အနေကဒေသာ နုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ။ ဧကဒေသာ နုယောဂ သည်ကား သညာရက္ခန္ဓာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာက္ခန္ဓာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီပက္ခနှင့် ပဋိပုစ္ဆာကို သိကောင်းပြီ)။

ဉာဏာံအနာရမ္မဏဒ္ဒိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-အတီတာနာဂတာရမ္မဏကထာ

၅၅၉။ အတီတာရမ္မဏံ၊ အတိတ်၏ အာရုံရှိသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အနာရမ္မဏံ၊ အာရုံနှင့်တကွမဖြစ်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်မဖြစ်သည်ဟုတ်၏။ (အနက်လွယ်၏)။

၅၆၀။ အနာဂတာရမ္မဏံ၊ အနာဂတ်အာရုံရှိသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အနာရမ္မဏံ၊ အာရုံနှင့်တကွမဖြစ်သလော။ အာမန္တာ။ ပ။ အနာဂတာရမ္မဏံ၊ အနာဂတ် အာရုံရှိသော။ စိတ္တံ၊ သည်။ အနာရမ္မဏံ၊ အာရုံနှင့်တကွမဖြစ်။ ဇာတိ၊ သို့။ တယာ၊ သင်ပရ ဝါဒီသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုသင်ပရဝါဒီ ဆိုသောစကား သည်။ မိစ္ဆာ-သပရာဓာ၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟဉ္စိ ဝါပန အာရမ္မဏံ၊ အကယ်၍ အာရုံနှင့်တကွ မဖြစ်အံ့။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ ဤကထာအနာရမ္မဏ ကထာ နောင်ကား အတီတာ နာဂတအနာရမ္မဏ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးတွင် သက ဝါဒီပက္ခသည်ကား သုဒ္ဓ သမ္ဘေဒ နှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား အတီတာရမ္မဏာနုယောဂ အနာဂတာ ရမ္မဏာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အတီတာ ရမ္မဏာနုယောဂ သည်ကား အတီတ အနု ယောဂ အာဝဋ္ဋနာဒိ အနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အတီတကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောတန်သော်ကား အတီတာ ရမ္မဏံစိတ္တံအနာရမ္မဏန္တိ။အာမန္တာ။ပ။ မိစ္ဆာတိုင်ရုံတည်း။ အတီ တာဒိ အနုယောဂနောင်ကား အနာဂတာဒိ အနုယောဂကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနာဂတာနုယောဂ အာဝဋ္ဋနာဒိအနု ယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား သုဒ္ဓတည်း။ ထိုနောင် သမ္ဘေဒကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အတီတမူလီ အနာဂတ မူလီ အတီတမူလ အနာဂတမူလရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါး။ ထိုနှစ်ပါး

တွင် အတီတာနာဂတမှလီရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။
(သိကောင်းပြီ။ ။ပရဝါဒီပက္ခကိုလည်း သိကောင်းပြီ)။
အတီတာနာဂတာရမ္မဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-ဝိတက္ကာနုပတိတကထာ

၅၆၂။ သမ္မာ၊ခပ်သိမ်းသော။ စိတ္တံ၊စိတ်သည်။ ဝိတက္ကာနုပတိတံ၊ ဝိတက်အားဖြင့်သာလျှင် ပြန့်ခြင်းရှိသည်ချည်းလော။ ဝိတက်ကြောင့် ဖြစ်သလော။အာမန္တာ။ပ။ ဝိစာရာနုပတိတံ၊ ဝိစာရသာလျှင် ပြန့်ခြင်းရှိသည်ချည်းလော။ ဝိစာရကြောင့် ဖြစ်သလော။ ပီတာ နုပတိတံ၊ ပီတိ သာလျှင် ပြန့်ခြင်းရှိသလော။ ပီတိကြောင့် ဖြစ်သလော။ (အတူချည်းပေးလေ)။ အဝိတက္ကော၊ ဝိတက်ကား မရှိ။ ဝိစာရမတ္တော၊ ဝိစာရမျှသာရှိသော။ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်။ အတ္ထိ နနု၊ ရှိသည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ရှိ၏။ပ။ သဝိတက္ကော၊ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဝိစာရော၊ ဝိစာရနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ သမာဓိ၊ လည်းကောင်း။ အဝိတက္ကော၊ ဝိတက်ကား မရှိ။ ဝိစာရမတ္တော၊ ဝိစာရမျှသာရှိသော။ သမာဓိ၊ လည်းကောင်း။အဝိတက္ကော၊ဝိတက်လည်း မရှိသော။အဝိစာရော၊ဝိစာရလည်းမရှိသော။ သမာဓိ၊လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။သမာဓိ၊သမာဓိတို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သခင်ဘုရားသည်။ ဝုတ္တာနနု၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်သည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ပြော် ဟောတော်မူသည် ဟုတ်၏။

အဋ္ဌကထာ။ အာရုံမျှကိုကား နှလုံးမသွင်း အလုံးစုံသော စိတ်သည် ဝိတက်ကြောင့် ဖြစ်သည်ချည်းဟူ၍ နှလုံးသွင်း၍ အာမန္တာဟူ၍ ပရဝါဒီ ခံသတည်း။ ယင်းသို့တည်း စိတ်အလုံးစုံသည် ဝိတက်ကြောင့်ဖြစ်သော်ကား ဝိစာရ ပီတိသုခ ဒုက္ခ အစရှိသည် တို့သည် မဖြစ်သလောဟု မေးသည်ရှိသော် မဖြစ်ခဲ့ရကား နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ ပယ်သတည်း။ အတီတာ နာဂတာ ရမ္မဏကထာ

နောင်ကား ဝိတက္ကာနုပတိတကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင် ပရဝါဒီပက္ခကိုကား မဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝိစာရာ နုပတိတာ နုယောဂ သမာဓိအနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ သမာဓိမှာကား အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တ အဝိတက္ကဝိစာရာ နုယောဂ သဝိတက္က သဝိစာရာဒိအနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။

ဝိတက္ကာနုပတိတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-ဝိတက္ကဝိပ္ဖါရသဒ္ဒကထာ

အမှာ ထိုနောင်ကား ဝိတက္ကဝိပ္ဖါရကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝိတက္က ဝိပ္ဖါရကထာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခသာ ရှိသောကြောင့် ဟောတော်မူ၏။ ပရဝါဒီပက္ခ ကိုကား မရှိဖြစ်သောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ ထိုသည်ကား ဖဿာဒိ အနုယောဂ သောတဝိညေယျာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဖဿာဒိအနုယောဂသည်ကား ဖဿာနုယောဂ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ စိတ္တံ သတိ ပညာ ဟူ၍ ခုနစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုတွင် သောတဝိညေယျာ နုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။

ဝိတက္ကဝိပ္ဖါရသဒ္ဒကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-နယထာစိတ္တဿဝါစာတိ ကထာ

၁၆၄။ နယထာစိတ္တဿ၊ အကြင် စိတ်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝါစာ၊ စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ။ ပ။ နဘဏိတုကာမော၊ မဆိုလိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘဏတိ၊ သလော။ နကထေတုကာမော၊ ဆိုခြင်းကို အလိုမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကထေတိ၊ ဆိုသလော။ နအာလပိတုကာမော၊ ပြောဟောခြင်းငှါ အလိုမရှိ

သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာလပတိ၊ပြောဟောသလော။ပ။ အညံ၊ ကို။ ဘဏိဿာမီတိ၊ ဆိုအံ့ဟူ၍ကြံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညံ၊တပါးကို။ ဘဏတိ၊ ဆိုသလော။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ ဝိတက္က ဝိပ္ဖါရ သဒ္ဒ ကထာ နောင်ကား နယထာ စိတ္တဿ ဝါစာတိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သက ဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အဖဿ ကဿာဒိအနုယောဂ အနာဝဇ္ဇန္တဿာဒိအနုယောဂ စိတ္တဿမုဋ္ဌာ နာဒိ အနုယောဂ နဘဏိတုကာမာဒိအနုယောဂ ဟူ၍ လေးပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတွင် စိတ္တဿမုဋ္ဌာနသည်ကား တချက်သာ။သုံးပါး သည်ကား အနုလုံ ပဋိလုံ နှစ်ပါးစီချည်း ဟောတော်မူသော ကြောင့် ခြောက်ပါးဖြစ်၏။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)

နယထာစိတ္တဿဝါစာတိ ကထာ။

၁၀-နယထာစိတ္တဿကာယကမ္မန္တိ ကထာ

အမှာ နယထာစိတ္တဿ ဝါစာတိ ကထာနောင် နယထာ စိတ္တဿ ကာယကမ္မကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိ ပက္ခသည်ကား အဖဿကဿာဒိအနုယောဂ အနာဝဇ္ဇန္တဿာဒိ အနုယောဂ စိတ္တဿမုဋ္ဌာနာနုယောဂ အဘိက္ကမတျာဒိအနုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ထိုတွင် သုံးပါးသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ။

နယထာစိတ္တဿ ကာယကမ္မကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၁-အတီတာနာဂတသမန္နာဂတကထာ

၅၆၈။ ။ပ။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေးသလော။ အဇာတံ၊ မဥပါဒ်သေးသလော။ အဘူတံ၊ မဖြစ်သေးသလော။ အသဉ္ဇာတံ၊ ပြင်းစွာ မဖြစ်သေးသလော။ အနိဗ္ဗတ္တံ၊ မဖြစ်သေးသလော။ အနဘိနိဗ္ဗတ္တံ၊ အသစ်မဖြစ်သေးသလော။ အပါတုဘူတံ၊ ထင်ရှား မဖြစ်သေးသလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်မဖြစ်သေး။ပ။ အဋ္ဌဝိမောက္ခဈာယီ၊ ရှစ်ပါးသော ဝိမောက္ခဈာန်ကို ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိနနု၊ လော။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဈာနာနံ၊ ဈာန်တို့ကို။ နိကာမလာဘီ၊ လျော်စွာရခြင်းသည်။ အတ္ထိနနု၊ လော။ နဝန္နံ၊ ကိုးပါးကုန်သော။ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရသမာပတ္တီနံ၊ ရှေး၌အစဉ်နေရာဖြစ်သော သမာပတ်တို့ကို။ လာဘီ၊ ရသည်။ အတ္ထိနနု၊ လော။ အာမန္တာ။ပ။

အမှာ ထိုနောင်ကား အတီတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒီပက္ခ သည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတည်း။ သာမညသည်ကား အတီတ သာမည အနာဂတ သာမညဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဝိသေသ သည်ကား ခန္ဓဝိသေသ ဓာတုဝိသေသ အာယတန ဝိသေသ ဣန္ဒြိယဝိသေသဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် ခန္ဓဝိသေသကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဘေဒဖြစ်သော ခန္ဓဝိသေသ အဘေဒဖြစ်သောခန္ဓဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ဘေဒကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရူပက္ခန္ဓာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာက္ခန္ဓာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူ၍ ငါးပါး အပြားရှိ၏။ အဘေဒခန္ဓာဝိသေသကား တချက်သာ။ သုံးပါးမှာလည်း ဘေဒ အဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးနှစ်ပါးစီချည်းပင်။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နကထာ နိဋ္ဌိတာ။

နဝမော ဝဂ္ဂေါ။

အာနိသံသဒဿာဝီသု သညာဇနနံပဟာနံ၊ အာနိသံသ ဒဿာဝီကထာရင်း။ အမတာရမ္မဏံသညာဇနနံ၊ အမတာရမ္မဏကထာရင်း။ ရူပံသာရမ္မဏံ၊ ရူပံသာရမ္မဏကထာရင်း။ အနုသယာအနာရမ္မဏာ၊ အနုသယ အနာရမ္မဏ ကထာရင်း။ ဧဝမေဝံဉာဏံ၊ ဉာဏအနာရမ္မဏ ကထာရင်း။ အတီတာနာဂတာရမ္မဏံစိတ္တံ၊ အတီတာနာဂတာရမ္မဏ ကထာရင်း။ သဗ္ဗံစိတ္တံ ဝိတက္ကာနုပတိတံ၊ ဝိတက္ကာနုပတိတကထာရင်း။သဗ္ဗသော ဝိတက္ကယတော ဝိစာရယတော ဝိတက္ကဝိပ္ဖာရောသဒ္ဒေါ၊ ဝိတက္ကံဝိပ္ဖာရသဒ္ဒ ကထာရင်း။ နယထာစိတ္တဿဝါစာ၊ နယထာစိတ္တဿ ဝါစာတိ ကထာရင်း။ တထေဝကာယကမ္မံ၊ နယထာစိတ္တဿကာယကမ္မ ကထာရင်း။ အတီတာနာဂတေတိ သမန္နာဂတော၊ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္န ကထာရင်းတည်း။

ဒသမဝဂ္ဂ

၁-နိရောဓကထာ

၅၇၁။ ဥပပတ္တေသိယေ။ ပဋိသန္ဓေကိုရှာကြောင်းဖြစ်သော။ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ သည်။ အနိရုဒ္ဓေ၊ မချုပ်မီလျှင်။ ကိရိယာ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကိရိယာစိတ္တဇရုပ်ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သလော။ အာမန္တာ။

အမှာ ဘင်ခဏ၌လည်း ခန္ဓာငါးပါး။ ဥပါဒ်၌လည်းခန္ဓာငါးပါးပေါင်းသော် ခန္ဓာဆယ်ပါး။ နဝအရမှာကား ရုပ်ကိုရှာလေ။ ဆမှာကားခန္ဓာငါးပါးလည်း အခြားမဂ္ဂင်၌ဖြစ်သောဉာဏ်ကို သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟူ၍ဆယူ။ နဝမဝဂ်နောင် ဒသမဝဂ်ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒသက္ခန္ဓာနုယောဂ နဝက္ခန္ဓာနုယောဂ ဆက္ခန္ဓာနုယောဂ ဟူ၍သုံးပါး။ တပါးပါး၌ သမင်္ဂီဘာဝါနုယောဂ ဒွိန္နံ

ဖဿာဒိအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးစီပြားရကား ခြောက်ပါးဖြစ်၏။ သကဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်တော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ဥပပတ္တေသိယေပဉ္စက္ခန္ဓေ နိရုဒ္ဓေမဂ္ဂေါဥပ္ပဇ္ဇတီတိ။ အာမန္တာ။ မဟောမဂ္ဂံ ဘာဝေတိ။ ကာလင်္ကတော မဂ္ဂံ ဘာဝေတီတိ။ နှဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။

နိရောဓကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-ရူပံမဂ္ဂေါတိကထာ

အမှာ

နိရောဓကထာနောင်ကား ရူပံမဂ္ဂေါတိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညသည်ကား အနုလုံတချက်။ ပဋိလုံလည်းတချက်သာ။ ဝိသေသသည်ကား သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ထိုသုံးပါးတွင်တပါးပါး၌အနုလုံ ပဋိလုံဟူ၍ နှစ်ပါးစီချည်းဟောတော်မူသောကြောင့် ခြောက်ပါး။ ဤကားသုဒ္ဓတည်း။ သံသန္ဒနာသည်ကား သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပ သမ္မာဝါယာမ သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိဟူ၍ ငါးပါးမူလရှိသည် သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိသော ငါးပါးသောမူလရှိသည်ဟူ၍နှစ်ပါးရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သမ္မာဒိဋ္ဌိမူလအစရှိသော ငါးပါးကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုငါးပါးတွင် တပါးပါး၌ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝဟူ၍ သုံးပါးစီချည်း ဟောတော်မူ၏။ ဟောတော်မူသောကြောင့် ဆယ်ပါးအပြားရှိ၏။၀။ အနုလောမနောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ပဋိလောမသည်ကား သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝဟူ၍ သုံးပါးသောမူလ၌ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပ သမ္မာဝါယာမ သမ္မာ

သတိ သမ္ဗောဓိဟူ၍ မူလငါးပါးစီချည်း ဟောတော်မူသော ကြောင့်တဆဲ့ငါးပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကားသိကောင်း ပြီ)။

ရူပံမဂ္ဂေါတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-ပဉ္စဝိညာဏသမင်္ဂီသမင်္ဂကထာ

အဖွင့် ရူပံမဂ္ဂေါတိ ကထာ နောင်ကား ပဉ္စဝိညာဏ သမင်္ဂီသကထာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခ ကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညဝိသေသ ဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သာမညသည်ကား ဥပ္ပန္နဝတ္ထုကဥပ္ပန္နာရမ္မဏာနုယောဂ ပုရေဇာတ ပုရေဇာတာ ရမ္မဏာနုယောဂ အဇ္ဈတ္တိကဝတ္ထုက ဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏ အသမ္ဘိန္န ဝတ္ထုကအသမ္ဘိန္နာရမ္မဏ နာနာဝတ္ထုက နာနာရမ္မဏ နအညမညဿဂေါစရဝိသယပစ္စနုဘောန္တိ အနုယောဂ နအသမန္နာ ဟာရာနုယောဂ နအမနသိကာရာ နုယောဂ အဗျောကိဏ္ဏာ နုယောဂ အပုဗ္ဗံအစရိမံ နုယောဂ နအညမညဿ သမနန္တရာ နုယောဂ အနာဘောဂ နုယောဂ ဟူ၍တဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤကားသာမညတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသကိုဟောတော် မူ၏။ ထိုဝိသေသသည်ကား စက္ခုသမင်္ဂီ သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယသမင်္ဂီဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုငါးပါးတွင် စက္ခုသည် ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓ သည်ကား သုညတာ ရမ္မဏာနုယောဂ ပဋိစ္စသုညတာ ရမ္မဏာ နုယောဂ သုဏ္ဏာဟာရဏာနုယောဂ အတီတာရမ္မဏာနာဂတာ ရမ္မဏာ နုယောဂ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ စိတ္တ စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ ရူပသော်ကားမရှိ။ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရမ္မဏာဟူ၍ တဆဲ့ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤကားသုဒ္ဓတည်း။ သုဒ္ဓနောင်ကား မိဿကကိုဟောတော်မူ၏။ထိုမိဿကသည်ကား

သုညတာရမ္မဏာ နုယောဂ မိဿက ဖဿကအတီတာ မိဿက ဝေဒနာ သညာ စေတနာ စိတ္တ စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ ရူပ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဟူ၍ တဆဲ့နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကား သိကောင်းပြီ)

ပဋ္ဌိဉာဏာသမင်္ဂိဿမင္ဂကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-ပဋ္ဌိဉာဏာ ကုသလာပိ အကုသလာပိတိကထာ

အမှာ ထိုနောင်ကား ပဋ္ဌိဉာဏာအကုသလာပိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပုဂ္ဂိုလ် ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား သာမည ဝိသေသ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သာမည သည်ကား အောက်မှာ သာမညနှင့် အတူပင်။ ဝိသေသသည်ကား စက္ခုဝိညာဉ် သောတဝိညာဉ် ဃာနဝိညာဉ် ဇိဝှါဝိညာဉ် ကာယဝိညာဉ် ဟူ၍ငါးပါးအပြားတွင် စက္ခု ဝိညာဉ်သည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သုဒ္ဓသည်ကား စက္ခုအစရှိသော အားဖြင့် တဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သုတ္တာဟရဏမှာသော်ကား အသံမိဿသုတ္တာဟရဏ သံမိဿသုတ္တာဟရဏ ဟူ၍ နှစ်ပါးခွဲလေ။ ပဋ္ဌိဉာဏာသင်္ဂဟကထာနှင့် အတူပင်။ (ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကား သိကောင်းပြီ)။

ပဋ္ဌိဉာဏာကုသလန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-သာဘောဂါတိကထာ

၅၈၄။ ပဋ္ဌိဉာဏာ၊ ပဋ္ဌိဉာဉ်တို့သည်။ သာဘောဂါ၊ ကုသိုလ်နှင့်တကွဖြစ်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ဖြစ်၏။ (အနက်သွယ်၏)။

အဖွင့် ပဉ္စဝိညာဏကုသလကထာနောင် သာဘောဂါတိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏၊ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဝါဒိပက္ခ သည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သာမညသည်ကား အောက်မှာနှင့်အတူပင်။ ဝိသေသသည်ကား စက္ခုဝိညာဏအာဘောဂ သောတဝိညာဏ အာဘောဂ ဃာနဝိညာဏ အာဘောဂ ဇိဝှါဝိညာဏ အာဘောဂ ကာယဝိညာဏအာဘောဂဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏၊ သုဒ္ဓမိဿကဟူ၍ဟောလေ၊ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

သာဘောဂါတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-ဒွိဟိသီလေဟိကထာ

၅၀၇။ မဂ္ဂသမင်္ဂီ၊ မဂ်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒွီဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သီလေဟိ၊ လောကီလောကုတ္တရာသီလတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသလော။ အာမန္တာ၊ ပြောပြည့်စုံ၏။ (အနက်လွယ်၏)။

အဖွင့် သာဘောဂါတိ ကထာနောင်ကား ဒွိဟိသီလေဟိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒွိဟိ ဖဿာဒိ သမန္နာဂတာနုယောဂ-လောကိယ ဖဿာဒိ အနုယောဂ လောကိယ လောကုတ္တရဖဿာဒိ အနုယောဂ ပုထုဇ္ဇနာ နုယောဂ မဂ္ဂင်္ဂါနုယောဂဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုငါးပါးတွင် ဒွိဖဿာဒိ အနုယောဂသည်ကား ဒွေဖဿာနုယောဂ ဒွေဝေဒနာနုယောဂ ဒွေသညာနုယောဂ ဒွေစေတနာနုယောဂ ဒွေစိတ္တာ နုယောဂ ဒွေသဒ္ဓါနုယောဂ ဒွေဝီရိယာနုယောဂ ဒွေသမာဓိ အနုယောဂ ဒွေပညာနုယောဂဟူ၍ ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ဒွေဖဿာ နုယောဂ

သည်ကား လောကိယဖဿာဒိ အနုယောဂ အစရှိသော အားဖြင့် ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ လောကိယလောကုတ္တရဖဿာဒိ အနုယောဂ မှာလည်း ဖဿ အစရှိသောအားဖြင့်ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ပုထုဇ္ဇနာ နုယောဂ သည်ကား တချက်သာ။ မဂ္ဂင်္ဂါ နုယောဂ သည်ကား သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝ မူလရှိသည် မူလီရှိသည် ဟူ၍လည်း နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သမ္မာဝါစာ သမ္မာ ကမ္မန္တသမ္မာအာဇီဝ မူလရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် တပါးပါး၌ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပ သမ္မာဝါယာမ သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ မူလီရှိသည်ဟူ၍ ငါးပါး အပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ဒွိဟိသီလေဟိကထာ နိဋ္ဌိတာ၊

၇-သီလံ အစေတသိကန္တိကထာ

အမှာ ဒွိဟိသီလေဟိ ကထာ နောင်ကား သီလံအစေ တသိက ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခ ကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဝါဒီပက္ခသည်ကား ရူပါဒိ အနုယောဂ ဇ္ဇဖလာနုယောဂ အဝိပါကာနုယောဂ သဝိပါက ဖလာနုယောဂ မဂ္ဂင်္ဂါနုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ရူပါဒိ အနုယောဂသည်ကား ရူပအနုယောဂ နိဗ္ဗာနာနုယောဂ စက္ခာ ယတနသောတ ဃာန ဇိဝှါကာယ ရူပါယတန သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဟူ၍ တဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဖဿာဒိ အနုယောဂသည် ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနုလောမ ၌လည်း ဖဿအစရှိသောအားဖြင့် ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ပဋိလောမ ၌လည်း ဖဿ အစရှိသော အားဖြင့် ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ် ပါးတွင် ပဋိလောမကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ဇ္ဇဖလာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဇ္ဇဖလာ နုယောဂ သည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာ ဟူ၍ နှစ်ပါး အပြား ရှိ၏။

ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓ သည်ကား အနုလုံတချက် ပဋိလုံတချက် သာတည်း။ သံသန္ဒနာသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါး။ အနုလောမသည် သဒ္ဓါ သတိ ဝီရိယ သမာဓိ ပညာဟူ၍ ငါးပါး အပြားရှိ၏။ ပဋိလောမ၌လည်း ငါးပါး လည်းကောင်းတည်း။ အဝိပါက သဝိပါက ဖလာနုယောဂ မှာလည်း အတူပင်။ မဂ္ဂင်္ဂါ နုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် အနုလောမသည်ကား သမ္မာဝါစာ မူလရှိသည် သမ္မာကမ္မန္တ မူလရှိသည် သမ္မာအာဇီဝမူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ။ ပရဝါဒီပက္ခလည်း သိကောင်းပြီ)။

သီလံအစေတသိက ကထာနိဋ္ဌိတာ။

၈-သီလံ နစိတ္တာ နုပရိဝတ္တီတိ ကထာ

အမှာ ထိုနေ့ာင်ကား သီလံနစိတ္တာနု ပရိဝတ္တိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရူပါဒိအနုယောဂ ဖဿာဒိအနုယောဂ မဂ္ဂါဒိ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ (ပရဝါဒီပက္ခလည်းသိကောင်းပြီ)။

သီလံနစိတ္တာနုပရိဝတ္တီတိ ကထာနိဋ္ဌိတာ။

၉-သမာဒါန ဟေတုကထာ

၅၉၈။ သမာဒါန ဟေတုကာ၊ ဆောက်တည်ခြင်း အကြောင်း ရှိသော။ သီလံ၊သီလသည်။ ဝဍ္ဎတိ၊ ပွါးသလော။ အာမန္တာ၊ ပြော် ပွါးသည်ဟုတ်၏။ပ။ လတာဝိယ၊ မိကျောင်းနွယ် အစရှိသည်ဘီ လာပွါးသကဲ့သို့။ ဝဍ္ဎတိ၊ ပွါးသလော။ မာလုဝါဝိယ၊ ကညင်ပင် ထင်းရှူးပင်တို့သည် အထက်သို့ ပွါးသကဲ့သို့။ ဝဍ္ဎတိ၊ လော။ ရုက္ခောဝိယ၊ ပညောင်ပင်တို့သည် ဘီလာလည်းပွါး အထက်သို့ လည်း ပွါးသကဲ့သို့။ ဝဍ္ဎတိ၊ ပွါးသလော။ တိဏံဝိယ၊ မြက်သည်

အမြစ်ထပ်သကဲ့သို့။ ဝနုတိ၊ပွါးသလော။ မုဉ္ဇပုဗ္ဗဇာဝိယ၊ မြက်ဆံမြက်တို့သည် အမြစ် အခက် အလက် အထွေထွေ ရှက်သကဲ့သို့။ ဝနုတိ၊ လော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ ကာမဝိတက္ကံ၊ သားမယားအစရှိသည် ကြောင့်ဖြစ်သော ဝိတက်ကို။ ဝိတက္ကေန္တဿ၊ ကြံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပ။ ဝိဟိံသာ ဝိတက္ကံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း ဟူသော ဝိတက်ကို။ ဝိ တက္ကေန္တဿ၊ ကြံသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ သီလံ၊သည်။ ဝနုတိ၊လော။ပ။ အာရာမရောပါ၊ အရံတွင်း၌ ဥယျာဉ်ကို စိုက်ကုန်၏။ ဝနရောပါ၊ ပရိဝုဏ်ခြားရာ၌ ဥယျာဉ်ကိုစိုက်ကုန်၏။ ဓမ္မဋ္ဌာ၊ တရား၌တည်ကုန်၏။ သီလသမ္ပန္နာ၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ သဂ္ဂဂါမိနော၊နတ်ရွာသို့လားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ပ။

အမှာ သီလံ နစိတ္တာနုပရိဝတ္တိကထာနောင်ကား သမာဒါနဟေတုကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား ဖဿဝဓာဒိ အနုယောဂ လတာဝိယဝဓာဒိအနုယောဂ ဣဖဿာဒိအနုယောဂ ကုသလာ ကုသလာဒိ အနုယောဂ သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂဟူ၍ ငါးပါး အပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

သမာဒါန ဟေတုကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀–ဝိညတ္တိ သီလန္တိကထာ

၆၀၁။ ဝိညတ္တိ၊ ဝိညတ်သည်။ သီလံ၊ သီလမည်သလော။ အာမန္တာ၊ပြော်မည်၏။ပ။အဘိဝါဒနံ၊ရှိခိုးခြင်းသည်။ သီလံ၊သီလ မည်သလော။ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းသည်။ပ။ အဉ္ဇလိကမ္မံ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ပ။ သာမိစိကမ္မံ၊ အရိုအသေပြု ခြင်းသည်။ပ။ အာသနာဘိဟာရော၊ နေရာကို ဆောင်ခြင်းသည်။ ပ။ သေယျာဘိဟာရော၊ အိပ်ရာကိုဆောင်ခြင်းသည်။ပ။ပါဒေါဒ ကာဘိဟာရော ခြေဆေးရေဆောင်ခြင်းသည်။ပ။ ပါဒကထလိယာ

ဘိဟာရော၊ခြေဆေးစရာပျဉ်ကိုဆောင်ခြင်းသည်။ပ။ နှာနေ၊ရေချီး ရာ၌။ ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ၊ကသည် မှုန့်ဖြင့်ချေးတွန်းခြင်းသည်။ သီလံ၊သီလ မည်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြောင်မည်၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝိညတ်ကိုပင် သီလဟူ၍ မှတ်ရကား အာ မန္တာဟူ၍ ပရဝါဒီ ခံသတည်း။ သကဝါဒီသည် ထင်အောက်မေ့ ပြန်ရကား ပါဏာတိပါတကို ကြဉ်ခြင်းသည် သီလလောဟူ၍ မေး ပြန်ရကား နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ ပယ်သတည်း။ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရမျှကား ဟုတ်၏။ သီလမင်မဟုတ်။ သမာဒါနဟေတုကထာ နောင်ကား ဝိညတ္တိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီ ပက္ခသည်ကား သာမညာနုယောဂ ဝိသေသာနုယောဂ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သာမညာနုယောဂသည်ကား ပါဏာ တိပါတ အစရှိသောအားဖြင့် ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ဝိသေသမှာ လည်း ပါဏာတိပါတ အစရှိသောအားဖြင့် ငါးပါးရှိ၏။

ဝိညတ္တိသီလန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၁-အဝိညတ္တိ ဒုဿီလျန္တိကထာ

၆၀၃။ အဝိညတ္တိ၊ ဝိညတ်မဟုတ်သည်လည်း။ ဒုဿီလျံ၊သီလ မရှိသလော။ အာမန္တာ။ အဝိညတ္တိ၊ ဝိညတ်မဟုတ်သည်။ ပါဏာ တိပါတော၊ ပါဏာတိပါတ်လော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ ပါပ ကမ္မံ၊မကောင်းမှုကို။ သမာဒိယိတွာ၊ ဆောက်တည်၍။ ဒါနံ၊အလှူ ကို၊ ဒဒန္တဿ၊ ပေးသောသူ၏။ ပုညဉ္စ၊ ကုသိုလ်လည်းကောင်း။ အပုညဉ္စ၊ အကုသိုလ်လည်းကောင်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးတို့သည်။ ဝဍ္ဎန္တိ၊ပွါးကုန်သလော။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝိညတ်မရှိက သီလမရှိဟူ၍ ပရဝါဒီမှတ်၍ အာမန္တာခံသတည်း။ ဝိညတ္တိသီလကထာ နောင်ကား အဝိညတ္တိ ဒုဿီလျကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီ

ပက္ခသည်ကား ပါဏာတိပါတာ နုယောဂ ဝဓုနာနုယောဂ ဒွိဗဿာနုယောဂ ကုသလာကုသလာဒိ အနုယောဂ သုတ္တာ ဟရဏာနုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါး အပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီ ကိုကား သိကောင်းပြီ)။

အဝိညတ္တိဒုဿီလျန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

အမှာ နိယမကသည်ကား ဆဋ္ဌမဝဂ်တွင်အစ သတ္တမဝဂ် တွင်ကား သင်္ဂဟကထာလျှင်အစ အဋ္ဌမဝဂ်တွင် ကား ဂတိကထာလျှင် အစတည်း။ နဝမဝဂ်တွင်ကား အာနိသံ သ ကထာလျှင် အစတည်း။ ဒသမဝဂ်တွင်ကား နိရောဓကထာ လျှင် အစတည်း။ အောက်မှာ ငါးဝဂ်ကို အစထားသည်။ အထက် မှာ ငါးဝဂ်ကိုလည်း အစထားသည်။ ကထာအစဉ်ကိုကား သိကောင်းပြီ။

ဒသမော ဝဂ္ဂေါ။
ဒုတိယပဏ္ဏာသကော တိ။

ဧကာဒသမဝဂ္ဂ

၁-၃-တိဿောပိ အနုသယ ကထာ

၆၁၅။ အနုသယာ၊ အနုသယတို့သည်။ အဗျာကတာ၊ အဗျာ ကတမည်ကုန်သလော။ အာမန္တာ။ အနုသယာ၊ အနုသယတို့သည်။ ဝိပါကာဗျာကတာ၊ ဝိပါကာဗျာကတမည်ကုန်သလော။ ကိရိယာ ဗျာကတာ၊ ကိရိယာဗျာကတမည်ကုန်သလော။ (အနက်လွယ်၏)။

အမှာ ဒသမဝဂ် နောင်ကား ဧကာဒသမဝဂ်ကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကထာ အများတွင် တိဿောပိ အနုသယ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုသယအဗျာကတကထာ အနုသယအဟေတုကကထာ အနု သယ စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တကထာဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင်

အနုသယအဗျာကတ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီ ပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာမရာဂါနုသယ ပဋိဃာနုသယ မာနာနုသယ ဒိဋ္ဌာနုသယ ဝိစိကိစ္ဆာနုသယ ဘဝ ရာဂါနုသယ အဝိဇ္ဇာနုသယဟူ၍ ခုနစ်ပါးအပြားရှိ၏။တပါးပါး၌ အဗျာကတာနုယောဂ အကုသလာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ပရဝါဒီပက္ခကို သိကောင်းပြီ။

ပုဗ္ဗာနောင်ကား ပဋိပုဗ္ဗာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ပရဝါဒီပက္ခကိုကား အထူး မရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီ ပက္ခကို ဟောဟန် ကား ပုထုဇ္ဇနောကုသလာ ဗျာကတေစိတ္တေ ဝတ္တမာနေ့သရာဂေါ ဝတ္တဗ္ဗောတိ။ အာမန္တာ။ ကုသလာကုသလ မဗ္ဗာ သံမုခီဘာဝံ အာဂစ္ဆန္တီတိ။နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။

အနုသယအဗျာကတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ထိုနောင်ကား အနုသယအဟေတုက ကထာကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား ကာမရာဂါနုသယ အစရှိ သောအားဖြင့် ခုနစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တပါးတပါး၌ အဟေတုက သဟေတုက ဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။ (ပဋိပုဗ္ဗာကိုလည်း သိကောင်းပြီ)။

အနုသယအဟေတုကကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ထိုအနုသယ အဟေတုက ကထာနောင်ကား အနုသယ စိတ္တ ဝိပ္ပယုတ္တကထာကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာ

ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍နှစ်ပါး။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား ကာမရာဂါနုသယ အစရှိသောအားဖြင့် ခုနစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ကာမရာဂါနုသယကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တာနုယောဂ ခန္ဓာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ခန္ဓာနုယောဂသည်ကား သုဒ္ဓမိဿက ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား သညီရက္ခန္ဓာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာက္ခန္ဓာဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ မိဿကသည်ကား စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တာနုယောဂ ကေဒေသာနုယောဂ သညီရက္ခန္ဓာ နုယောဂ ဝေဒနာက္ခန္ဓာနုယောဂ သညာက္ခန္ဓာနုယောဂဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ (ကြွင်းသော ခြောက်ပါးသည်ကား အတူပင်)။

တိယောဝိအနုသယကထာနိဋ္ဌိတာ။

၄-ဉာဏကထာ

၆၁၄။ အညာဏေ၊ မောဟသည်။ ဝိဂတေ၊ကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တေ၊ ဉာဏ်နှင့်မယှဉ်သော။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဉာဏီတိ၊ ဉာဏ်ရှိသော သူဟူ၍။ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြောဲ မဆိုအပ်သည် ဟုတ်၏။ ရာဂေ၊ ရာဂသည်။ ဝိဂတေ၊ ကင်းသည် ဖြစ်၍။ ဝီတရာဂေါတိ၊ ကင်းသော ရာဂရှိသော သူဟူ၍။ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ မဆိုအပ်။ပ။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာသည်။ ဝိဂတေ၊ ကင်းသည်ရှိသော်။ နိက္ကိလေသောတိ၊ ကိလေသာမရှိသောသူဟူ၍။ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ငါ ပရဝါဒီသည် မဆိုအပ်။ပ။ အတိတေန၊ သော၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ် ဖြင့်။ပ။

အမှာ

တိဿောပိ အနုသယကထာနောင်ကား အညာဏ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သက ဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒီ ပက္ခသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် အနုလောမသည်ကား ရာဂ ဒေါသ မောဟ ကိလေသာ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမ လေးပါး လည်းကောင်း။ သကဝါဒီပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟော ဟန်ကား အညာဏေ ဝိဂတေ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တ စိတ္တေဝတ္တမာနေ ဉာဏန္တိ၊ အာမန္တာ။ အတီတေန ဉာဏေန ဉာဏီ ရှိရမ္မေ(?)နဝိဂတေန ပဋိပဿဒ္ဓေန ဉာဏေန ဉာဏီတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။

ဉာဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-ဉာဏံစိတ္တဝိပ္ပယုတ္တန္တိကထာ

ဉာဏကထာနောင်ကား ဉာဏံစိတ္တဝိပ္ပယုတ္တန္တိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာဟူ၍နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုတွင် ပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါး။ သာ မညကိုကား သိကောင်းပြီ။ ဝိသေသသည်ကား ဝိပ္ပယုတ္တာနုယော ဂ သမ္ပယုတ္တာနုယောဂ ခန္ဓာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ခန္ဓာနုယောဂမှာ သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (အောက် မှာနှင့်အတူပင်)။ ။ဉာဏံစိတ္တဝိပ္ပယုတ္တန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-ဣဒံဒုက္ခန္တိကထာ

၆၁၀။ ဣဒံဓမ္မဇာတံ၊ ဤသဘောတရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည် ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသတော- ဘာသန္တဿ၊ ဆိုသောယောဂါဝစရ၏။ ဣဒံဒုက္ခန္တိဉာဏံ၊ သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်

သလော။ အာမန္တာ၊ ဖြစ်၏။ အယံမမ္ဗဇာတိ၊ သည်။ သမုဒယော၊ မည်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသန္တော– ဘာသန္တဿ၊ ဆိုသောသူ၏။ အယံသမုဒယောတိ၊ အယံသမုဒယောဟူ၍၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သလော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ နစအယံ သမုဒယောတိ၊ နစအယံသမုဒယောဟူ၍။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သလော။ပ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ ပညာဖြင့်မကပ် အပ်။ ဇာတိ၊ ၍သို့။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသတော– ဘာသန္တဿ၊ ဆိုသောသူ၏။ ရူပံအနိစ္စံတိ၊ ရူပံအနိစ္စံဟူ၍။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သလော။ပ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အနတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်။ ပ။ ဇာတိစ၊ ဇဟူ၍လည်းကောင်း။ ဒန္တိစ၊ ဒံဟူ၍လည်းကောင်း။ ဒုတိစ၊ ဒုဟူ၍လည်းကောင်း။ ကွန္တိစ၊ ကွံဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ လော။နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

အမှာ ဉာဏစိတ္တဝိပ္ပယုတ္တ ကထာနောင်ကား ဇဒံဒုကွန္တိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဇဒံဒုကွန္တိ ကထာ သည်ကား သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ပရဝါဒီပက္ခကို ကားဟောတော်မမူ။ ထိုသည်ကား သစ္စာနုယောဂ လက္ခဏာ နုယောဂ အက္ခရာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ထိုတွင်သစ္စာ နုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ လက္ခဏာနုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ။ အနုလောမသည်ကား အနိစ္စ အနတ္တဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ပဋိလောမမှာလည်းအနိစ္စ အနတ္တဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား အက္ခရာနုယောဂကို ဟော တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဇဒံဒုကွန္တိဝါစံ ဘာသတော ဇဒံဒုကွန္တိဉာဏံပဝတ္တတီတိ။ အာမန္တာ။ ဇာတိစ ဒန္တိစ ဒုတိစကွန္တိ စ ဉာဏံပဝတ္တတီတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤကား သကဝါဒီ ပက္ခတည်း။ ပရဝါဒီပက္ခကိုသော်ကား နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ဇဒံဒုကွန္တိ ဝါစံဘာသတော ဇဒံဒုကွန္တိဉာဏံ ပဝတ္တတီတိ အာမန္တာ ဇဒံ

ဒုက္ခန္တိ ဝါစံဘာသတော. ဉာဏံန ပဝတ္တတီတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေဟူ ၍ဟောလေ။

ဇုဒံဒုက္ခန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇–ဇုဒ္ဒိဗလကထာ

၆၂၁။ ဇုဒ္ဒိဗလေန၊ တန်ခိုးအစွမ်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကပ္ပံ၊ ဘကပ်ပတ်လုံး။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာသ လော။ အာမန္တာ။ သောအာယု၊ ထိုအသက်သည်။ ဇုဒ္ဒိမယိကော၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသလော။ သာဂတိ၊ ထိုဂတိသည်။ ဇုဒ္ဒိမယိကာ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးဘိသလော။ အတ္တဘာဝပဋိလာဘော၊ အတ္တဘော ကိုရခြင်းသည်။ ဇုဒ္ဒိမယိကော၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသလော။ပ။

ဇီဝိတေ၊ အသက်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဇီဝိတာဝသေသေ၊ အသက်၏အကြွင်း၌။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာသလော။ ဇီဝိတေ၊ အ သက်သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဇီဝိတာဝသေသေ၊ အသက်၏ အကြွင်း၌။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာသလော။ ဇုတိပုဇ္ဈဿယံ၊ ဤသို့ အမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဇီဝိတေ၊ အသက်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဇီဝိတာဝသေသေ၊ အသက်၏အကြွင်း၌။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာသလော။ပ။ မတော၊ သေသောသူသည်၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည် ရာသလော။ ကာလင်္ကတော၊ စုတိကာလကို ပြုသောသူသည်။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာသလော။ပ။

၆၂၂။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီးသော။ဖဿော၊ ဖဿသည်။ မာနိရုဇ္ဈ တိ၊ မချုပ်စေသတည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဇုဒ္ဒိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ပဂ္ဂဟေ တုံ၊ ချီးမြှောက်အံ့သောငှါ။ လဗ္ဘာ၊ ရထိုက်သလော။ပ။

ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဇုဒ္ဒိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ပဂ္ဂဟေတုံ၊ ချီးမြှောက်အံ့သောငှါ။ လဗ္ဘာ၊ ရထိုက်သလော။ပ။

ဇာတိမေ္မာ၊ ဖြစ်တတ်သော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ မာဇာယိံသု၊ မဖြစ်စေကုန်သတည်း။ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဇာနိယာ၊ တန်းခိုးဖြင့်။ ပဂ္ဂဟေတုံ၊ ချီးမြှောက် အံ့သော၄ါ။ လဗ္ဘာ၊ ရထိုက်သလော။ ပ။ဇရာဓမ္မာ၊ အိုတတ်သော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ မာဇိရိံသု၊မအိုစေကုန်သတည်း။ ပ။ ဗျာဓိမ္မော၊ နာတတ်သောသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်။ မာဗျာဓိယိံသု၊ မနာစေကုန်သတည်း။ပ။

၆၂၃။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယဿကဿစိ၊ အမှတ်မဲ့သောသူသည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ ဘာဝိတာ၊ ပွါးစေအပ်ကုန်၏။ ဗဟုလီကတာ၊ အလေ့အလာပြုအပ်ကုန်၏။ ယာနီကတာ၊ ယာဉ်မဟုတ်သော်လည်း ယာဉ်ကဲ့သို့ကျင့်ကုန်၏။ ဝတ္ထုကတာ၊ရာမဟုတ်သော်လည်းရာကဲ့သို့ပြုကုန်၏။ အနုဋ္ဌိတာ၊ အဘန်တလဲလဲ ဆောက်တည်အပ်ကုန်၏။ ပရိစိတာ၊ ဆည်းပူးအပ်ကုန်၏။ သုသမာရဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်အပ်ကုန်၏။ အာကင်္ခမာနော၊ တောင့်တသော။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကပ္ပံဝါ၊ တကပ်ပတ်လုံးလည်း။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။ ကပ္ပါဝသေသံဝါ၊ တကပ်ထက်အလွန်မူလည်း။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ ဣတိ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သခင်ဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ အယံသုတ္တန္တော၊ ဤသို့သောသုတ္တန်သည်။ အတ္ထေဝနနု၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ဪရှိသည်ဟုတ်၏။ပ။

၆၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စတုန္နံ၊လေးပါးကုန်သော ဓမ္မတို့ကို။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည် လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည် လည်းကောင်း။ ဒေဝေါဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ မာရောဝါ၊ မာရ်သည် လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည် လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ရှိ။ ကတမေသံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ ဓမ္မ တို့ကို။ လောကသ္မိံ၊

လောကဉ္စ။ ကောစိ၊ တစုံ တယောက်သော။ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည် လည်းကောင်း။ပ။ ပါဠိဘောဂေါဝါ၊ အသီးခံစားခြင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ ဇာတိ ပုဗ္ဗာယံ၊ သည်သတိ၊ သော်။ ဇရာ ဓမ္မော၊ အိုတတ်သော သဘောသည်။ မာဇိရိ၊ မအိုစေသတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ လောကသ္မိံဉ္စ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ သမဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ပ။ ပါဠိဘောဂေါဝါ၊ အသီးခံစားခြင်း သည်လည်း။ နတ္ထိ၊မရှိ။ (ဤအတူချည်း ဆိုလေ)။ ပုဗ္ဗေါဉ္စ။ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာနိ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ သံကိလေသိကာနိ၊ ညစ်ညူးကုန်သော။ ပေါနော်ဗ္ဘဝိကာနိ၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်သော။ (အောက်မှာနှင့်အနက် အတူပင်)။ ဒုက္ခာနိ၊ ဒုက္ခဖြစ်ကုန်သော။ ဝိပါကာနိ၊ ဝိပါက်တို့သည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါဉ္စ။ ဇာတိဇရာ မရဏိယာနိ၊ ဇာတိဇရာမရဏ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိခေါပနတာနိ ကမ္မာနိ၊ အကြင်ကံတို့သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ထိုကံတို့၏။ ဝိပါကော၊ ဝိပါက်သည်။ မာနိဗ္ဗတ္တိ၊ မဖြစ်စေသတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ ဣဒ္ဓိဗလကထာ နှောင်ကား ဣဒ္ဓိဗလ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုဗ္ဗာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခ သည်ကား တိဋ္ဌေယျာနုယောဂ ကာလကထာနုယောဂ နိရုဇ္ဈမာနာနုယောဂ ဇာတိဓမ္မာဒိ အနုယောဂ ဇရာဒိအနုယောဂ ဗျာဓိဓမ္မာနုယောဂ မရဏဓမ္မာနုယောဂ ဟူ၍ ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုခြောက်ပါးတို့တွင် တိဋ္ဌေယျာနုယောဂ သည်ကား အာယာနုယောဂ အတီတာနာဂတာနုယောဂ ဒွေဘာဝပ္ပါဒိ အနုယောဂ ဇီဝိတာဒိ အနုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင် အာယာနုယောဂ

သည်ကား ဣဒ္ဓိမယာနုယောဂ ဂတာနုယောဂ အတ္တဘာဝ ပဋိလာဘာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ဣဒ္ဓိဗလကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-သမာဓိ ကထာ

၆၂၅။ စိတ္တသန္တတိ၊ စိတ်၏ အစဉ်သည်။ သမာဓိ၊ သမာဓိ မည်သလော။ အာမန္တာ။ပ။ စက္ခုဝိညာဏသမင်္ဂီ၊ စက္ခုဝိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမာပန္နော၊ သမာပတ်ကို ဝင်စား သလော"ပ။

အာဝုသောနိဂဏ္ဌ၊ ငါ့ရှင် နိဂဏ္ဌ။ ကာယေန၊ ကာယဖြင့်။ အနိဉ္ဇမာနော၊ မလှုပ်စေသည်ဖြစ်၍။ ဝါစံ စကားကို။ အဘာသမာနော၊ မဆိုသည်ဖြစ်၍။ သတ္တရတ္တိဒိဝါနိ၊ ခုနစ်ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဧကန္တသုခ ပဋိသံဝေဒီ၊ စင်စစ်လျှင် ချမ်းသာကို ခံစားသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိတုံ၊ နေအံ့သောငှါ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဟောမိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ပ။ ဓမ္မဋ္ဌိတတာ၊ တရား၌တည်ခြင်းသည်။ ပရိနိပ္ဖန္နာ၊ ပြီးသလော။ပ။ တာယဋ္ဌိတတာယ၊ ထိုတည်ကြည်ခြင်းဖြင့်။ ဌိတတာ၊ တည်ခြင်းသည်။ ပရိနိပ္ဖန္နာ၊ ပြီးသလော။ အာမန္တာ။ တာယဋ္ဌိတတာယ၊ ဖြင့်။ ဌိတတာ၊ သည်။ ယဒိပရိနိပ္ဖန္နာ၊ အကယ်၍ ပြီး၏။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏။ အန္တကိရိယာ၊ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝဋ္ဋုပစ္ဆေဒေါ၊ ဝဋ်၏ပြတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ

ဣဒ္ဓိဗလကထာနောင်ကား သမာဓိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာ ဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတီတာနုယောဂ အနာဂတာ နုယောဂ နိရုဒ္ဓါနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။

ပရဝါဒီပက္ခသည်ကား စက္ခု ဝိညာဏာ နုယောဂ အကုသလာ နုယောဂ ကိလေသာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား ပုစ္ဆာတည်း။ ပဋိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား အကုသလာ နုယောဂ ကိလေသာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

သမာဓိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-ဓမ္မဋ္ဌိတတာ ကထာ

သမာဓိကထာနောင်ကား ဓမ္မဋ္ဌိတတာကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ပရဝါဒီပက္ခကိုကား ဟောတော်မမူ။ ထိုသကဝါဒီ ပက္ခသည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သာမည သည်ကား ပရိနိပ္ဖန္နာနုယောဂ နတ္ထိဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ဝိသေသသည် ရူပက္ခန္ဓာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာက္ခန္ဓာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုငါးပါးတွင်တပါးတပါး၌ ပရိနိပ္ဖန္နာနုယောဂ နတ္ထိဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ပရဝါဒီပက္ခကို ဘော်၍ ဟောသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ဓမ္မဋ္ဌိတတာ ပရိနိပ္ဖန္နာတိ။ အာမန္တာ။ တာယ ဓမ္မဋ္ဌိတတာ နတ္ထီတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။

ဓမ္မဋ္ဌိတတာကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-အနိစ္စတာ ကထာ

၆၂၀။ အနိစ္စတာ၊သည်။ ပရိနိပ္ဖန္နာ၊ ပြီးသလော။ (အနက်လွယ်၏)။ ဓမ္မဋ္ဌိတတာ ကထာနောင်ကား အနိစ္စတာကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာ နှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်

သည်ကား အနိစ္စတာ ဇရာမရဏာဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ တပါးပါး၌ ပရိနိပ္ဖန္နာနုယောဂ နုတ္တိဒုက္ခသအန္တကိရိယာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိရကား ခြောက်ပါးဖြစ်၏။သံသန္ဒနာသည်ကား ရူပက္ခန္ဓာအစရှိသောအားဖြင့် ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုငါးပါးတွင် တပါးတပါး၌ အနိစ္စတာ ဇရာမရဏာဟူ၍ သုံးပါးစီပြား ရကား တဆဲ့ငါးပါး အပြားရှိ၏။ ပရဝါဒီ· ပက္ခကိုသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ အနိစ္စတာ ပရိနိပ္ဖန္နာတိ။ အာမန္တာ။ တာယအနိစ္စတာယ အနိစ္စ တာနတ္ထိတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်းဟူ၍ ဟောလေ။

အနိစ္စတာကထာ နိဋ္ဌိတာ။ ။ဝဂ္ဂေါကောဒသမော။

(ဥဒါန်းကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ဧကါဒသမဝဂ္ဂ

၁-သံဝရောကမ္မန္တိကထာ

အမှာ သံဝရကထာ အနက်လွယ်၏။ ဧကောဒသမဝဂ် နောင်ကား ဧကါဒသမဝဂ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထို ဧကါဒသမဝဂ်၌ကား အများတွင်သော် သံဝရကထာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခကိုကား သံဝရာ နုယောဂ အသံဝရာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါး တွင် သံဝရာနုယောဂ သည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ သုဒ္ဓသည်ကား စက္ခုန္ဒြိယ၊ပ။ ကာယိန္ဒြိယဟူ၍ငါးပါး အပြားရှိ၏။ မိဿကသည်ကား ကာယိန္ဒြိယမူလရှိသည် မနိန္ဒြိယ မူလရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ကာယိန္ဒြိယ မူလ၌ကား စက္ခုန္ဒြိယမူလီ ဃာနိန္ဒြိယမူလီ။ပ။ မနိန္ဒြိယမူလီရှိသည် ဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ မနိန္ဒြိယမူလမှာလည်း စက္ခုန္ဒြိယမူလီ အစရှိသော ငါးပါးလည်းကောင်းအပြားရှိ၏။အသံဝရာနုယောဂ

သည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ သံဝရာ နုယောဂမှာအတူပင်။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။
သံဝရောကမ္မန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-ကမ္မကထာ

အမှာ သံဝရကထာနောင်ကား ကမ္မကထာကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုကမ္မကထာ သည်ကား သကဝါဒီ ပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သက ဝါဒီပက္ခသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သာမည သည်ကားတချက်သာ။ ဝိသေသသည်ကား အနုလောမ ပဋိ လောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အနုလောမသည် ကား ဇာတျာနုယောဂ ဘူမိဇာတျာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးပြား ၏။ ဇာတျာနုယောဂသည်ကား ဝိပါက် ကိရိယာဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ဘူမိဇာတျာနုယောဂသည်လည်း ဝိပါက် ကိရိယာ ဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင်ဝိပါက်သည်ကား ကာမဝိပါက် ရူပဝိပါက် အရူပဝိပါက် လောကုတ္တရာဝိပါက်ဟူ၍ လေးပါးအပြား ရှိ၏။ကြိယာသည်ကား ကာမကြိယာ ရူပကြိယာ အရူပကြိယာ ဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမသည်ကား ဇာတျာနုယောဂ ဘူမိဇာတျာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။အနုလုံနှင့်အတူပင်။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကားသိကောင်းပြီ)။
ကမ္မကထာနိဋ္ဌိတာ။

၃-သဒ္ဓေါဝိပါကောတိကထာ

၆၃၆။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓသည်။ ဝိပါကော၊ ဝိပါက်မည်သလော။ အာမန္တာ၊ မည်၏။ သဒ္ဓေါ၊သည်။ သုခဝေဒနိယော၊ သုခသည် ခံစားအပ်သလော။ ပ။ သာရမ္မဏော၊ အာရုံနှင့် တကွလော။ တသသဒ္ဒသ၊ ထိုသဒ္ဒ၏။ အာဝဋ္ဋနာ၊ လည်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊

ရှိသလော။ တဿသဒ္ဒဿ၊ ထိုသဒ္ဒ၏။ အာဘောဂေါ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊သလော။ပ။ သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။တဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ကမ္မဿ၊ ကံကို။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပစိတတ္တာ၊ ဆည်းပူး အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဿန္နတ္တာ၊ ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိပုလတ္တာ၊ အထူးသဖြင့် ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဗြဟ္မဿရော၊ဗြဟ္မာကဲ့သို့ချိုသာသောအသံရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ကရဝိကဘာဏီ၊ ကရဝိက်ငှက်၏အသံကဲ့သို့ သာယာသောအသံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ သဒ္ဒသည် ဝိပါက်ပင်ဟူ၍ အမှတ်ရှိ၍ အာမန္တာ ခံသတည်း။ ထိုသို့တမူကား ဝိပါက်မဟုတ် အကျိုးဆက်မျှသာ။ ဝေဒနာတို့တွင်လည်း ရုပ်မထင်။ ကမ္မကထာ နောင်ကား သဒ္ဒေါဝိပါကောတိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီ ပက္ခသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာနှစ်ပါး။ သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သံသန္ဒနာမှာလည်းအနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါးအပြား၏။ (ပရဝါဒီကိုကား သိကောင်းပြီ)။

သဒ္ဒေါ ဝိပါကောတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄—သဠာယတနကထာ

အမှာ သဠာယတနကထာကိုကား အနက်လွယ်၏။အဓိပ္ပါယ်ကိုအောက်မှာနှင့် အတူပင်။ ။သဒ္ဒေါ ဝိပါကောတိ ကထာနောင်ကား သဠာယတနကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခကိုကား စက္ခာယတန သောတာယတန ဃာနာယတန ဇိဝှါယတန ကာယာယတန ဟူ၍ငါးပါး

အပြားရှိ၏။ ထိုငါးပါးတွင်, တပါးတပါး၌ သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာ။ သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမပဋိလောမ ဟူ၍အပြားရှိ၏။ သံသန္ဒနာမှာလည်း အနုလော ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါးနှစ်ပါးလည်းကောင်း။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

သဠာယတနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅—သတ္တကမ္မဇ္ဇုပရမကထာ

၆၄၁။ သတ္တကမ္မဇ္ဇုပရမော၊ ခုနစ်ကြိမ်လျှင် အလွန်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ အပါယ်သို့ လားပြီးသောသတ္တဝါသည်။ သတ္တကမ္မဇ္ဇုပရမတာ၊ ခုနစ်ကြိမ်လျှင် အလွန်ရှိသည် အဖြစ်၌။ နိယတော၊ မြဲသလော။ အာမန္တာ။ မာတာ၊ အမိကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပိတာ၊ ချအပ်သလော။ပ။ ဒုဋ္ဌေန၊ ဒေါသသည်ပြစ်မှားအပ်သလော။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ လောဟိတံ၊ သွေးကို။ ဥပ္ပါဒိတံ၊ ထွက်စေ အပ်သလော။ သံဃော၊ သံဃာကို။ ဘိန္နော၊ ဖျက်အပ်သလော။ ပ။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာဓမ္မကို။ အဘိသမေတုံ၊ ရအံ့သောငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သလော။ပ။

၆၄၂။ ယေနနိယမေန၊ အကြင် သောတာပတ္တိ မဂ်ဖြင့်။ သတ္တကမ္မဇ္ဇုပရမော၊ ခုနစ်ကြိမ်အလွန်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊အပါယ်သို့လားပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတ္တကမ္မဇ္ဇုပရမတာ၊ ခုနစ်ကြိမ်လျှင် အလွန်ရှိသည်၏ အဖြစ်၌။ နိယတော၊ မြဲ၏။ သောနိယမော၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ ယေဟိသတိပဋ္ဌာနေဟိ၊ အကြင်သတိပဋ္ဌာန်တို့ဖြင့်။ သတ္တကမ္မဇ္ဇုပရမတာ၊ ၌။ နိယတော၊ မြဲ၏။ တေသတိပဋ္ဌာနာ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ (သမ္မပ္ပဓာန်အစရှိသည်ကိုလည်း ဤအတူချဲ့၍ဆိုလေ)။

၆၄၄။ ကတမေန၊ အဘယ်မည်သော။ နိယမေန၊ မဂ်ဖြင့်။ နိယတော၊ မြဲသနည်း။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သောတာပတ္တိနိယမေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်။ နိယတော၊ မြဲ၏။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိနိယမံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သို့။ ဩက္ကမန္တိ၊ သက်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သတ္တက္ခတ္တုပရမတာ၊ ခုနစ်ကြိမ်အလွန်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ နိယတာ၊ မြဲသည်ချည်း လော။ ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ မိစ္ဆတ္တနိယမ သမ္မတ္တ နိယမ နှစ်ပါးတွင် မိစ္ဆတ္တနိယမဟုမှတ်၍ အာမန္တာဟူ၍ ပရဝါဒီခံသတည်း။ မိစ္ဆတ္တနိယမအရကို သကဝါဒီသည် စိတ်ချည်းဖြင့်သနည်းဟု မေးလတ်သည်ရှိသော် မာတာဃာတကလော ပိတာဃာတကလော အရဟန္တဃာတက အစရှိသည်ကို ပြုသလောဟု မေးသည်ရှိသော် မဟုတ်ချေ ရကား နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ ပယ်သတည်း။ သင်္ဂါယတနနောင် ကား သက္ခတ္တုပရမ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခပရဝါဒီပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဉ္စာနန္တရိယ အနုယောဂ အဘိ သမေတာ နုယောဂ သံသန္ဒာ နုယောဂ နိယတာဒိအနုယောဂ သကဒါဂါမိ အနုယောဂ အနာဂါမိ အနုယောဂ အရဟတ္တာ နုယောဂ သဗ္ဗေသတ္တာနုယောဂ ကထာဟူ၍ ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ နိယတာဒိ အနုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနုလောမ သည်ကား နိယမာ နုယောဂ သတိပဋ္ဌာနာနုယောဂ သမ္မပ္ပဓာနာနုယောဂ ဣဒ္ဓိပါဒါနုယောဂ ဣန္ဒြိယ ဗလ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနုယောဂဟူ၍ ခုနစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (ပရ ဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

သတ္တက္ခတ္တုပရမကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇–ကောလံကောလ ကထာ

၆၄၇။ ကောလံ ကောလော၊ မနုဿကုလ အစရှိသည်မှ သည် ဒေဝကုလ အစရှိသည်သို့ ဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကောလံကောလတာ၊ မနုဿကုလမှသည် ဒေဝကုလသို့ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ နိယတော၊ မြဲသလော။ (အနက်လွယ်၏)။

၈–ဇီဝိတာ ဝေါရောပနကထာ

၆၄၈။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သောတာ ပတ္တိမဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဉ္စိစ္စ၊စေတနာဖြင့်။ စေ့ဆော်သည်ဖြစ်၍။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေယျ၊ ချရာ သလော။ အာမန္တာ၊၏။ပ။

၆၄၉။ သတ္ထုရိ၊ ဘုရား၌။ အဂါရဝေါ၊ မကျိုးနွံသလော။ပ။ သဂါရဝေါနနု၊ ကျိုးနွံခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ပ။ ဗုဒ္ဓထူပေ၊ဘုရားစည်းခံ၌။ ဩဟနေယျ၊ အလေး စွန့်ရာသလော။ ဩမုတ္တေယျ၊ အပေါ့စွန့်ရာသလော။ နိဋ္ဌုဘေယျ၊ တံတွေးထွေးရာ သလော။ပ။ အဗျာ သကတော၊ မယုံမကြည်သော အားဖြင့်။ ကရေယျ၊ ပြုရာသလော။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒ္ဒရာသည်။ မဟာဝေလံ၊ ကမ်းကို။ နာတိဝတ္တတိသေယျထာပိ၊မလွန်နိုင်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့၏။ ယံသိက္ခာပဒံ၊ အကြင်သိက္ခာ ပုဒ်ကို။ ပညတ္တံ၊ ထားအပ်၏။ တံသိက္ခာပဒံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို။ မမ၊ငါ၏။သာဝကာ၊ သာဝကတို့သည်။ ဇီဝိတဟေတုပိ၊ အသက် ဟူသော အကြောင်းကြောင့်မူလည်း။ နာတိက္ကမတိ၊ မလွန်။ပ။

အမှာ သတ္တက္ခတ္တုပရမ ကထာ နှောင်ကား ကောလံ ကောလကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ နှစ်ပါးတွင်

သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဉ္စာနန္တရိကာနုယောဂ အဘိသမေတာနုယောဂ သံမိဿာနုယောဂ နိယမာဒိအနုယောဂ သကဒါဂါမိ အနုယောဂ အနာဂါမိအနုယောဂ အရဟတ္တအနုယောဂ သမ္ဗသဒ္ဒါနုယောဂဟူ၍ ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။သတ္တက္ခတ္တုပရမကထာနှင့်အတူပင်။ သတ္တက္ခတ္တုအရာတွင် ကောလံ ကောလ ဟူ၍ ဟောသည်သာထူးသည်။ သကဝါဒီပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ကောလံကောလော ပုဂ္ဂလော ကောလံ ကောလတာနိယတောတိ။ အာမန္တာ။ နနုသော ကောလံ ကောလောတိ။ အာမန္တာ။ဤသို့အစရှိသည်တည်း။ ပရဝါဒီပက္ခကိုသာဟောတော်မူခဲ့သည်။ ကေဝိဇကထာလည်း သကဝါဒီပက္ခကိုကား အတူဖြစ်သောကြောင့်ဟောတော်မမူ။ ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူသည်။ ကောလံ ကောလကထာနှင့် ကေဝိဇီကထာကား ပြီး၏။

ထိုနောင်ကား ဇီဝိတာ ဝေါရောပနကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီ ပက္ခကိုသာ ဟောတော် မူ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား သောတာပတ္တိမဂ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိဝိဓိကိစ္ဆာကိုကားပယ်၏။ ဒေါသကို မပယ်လေသေးဖြစ်သောကြောင့် သူ၏အသက်ကို သတ်လေသေး၏ ဟူ၍ ပရဝါဒီ အာမန္တာခံသတည်း။ဒေါသဟူသော အမ္ဘေဒါယာဒကိုသာဆိုလိုသည်။

ဇီဝိတာ ဝေါရောပနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-ဒုဂ္ဂတိ ကထာ

၆၅ဝ။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုဂ္ဂတိ၊မကောင်းသော အလားကို။ ပဟီနာ၊ပယ်ပြီးလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ပယ်ပြီ။ပ။ အာပါယိကော၊ အပါယ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ရဇ္ဇေယျ၊ တပ်ရာ သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်တပ်ရာ၏။ပ။

အမနုဿိတ္ထိယာ၊ လူမိန်းမ မဟုတ်သော။ တိရစ္ဆာနဂတိတ္ထိယာ၊ တိရစ္ဆာန်မဖြစ်သော။ နာဂကညာယ၊ နဂါးသမီး၌။ မေထုနံ၊ အချင်းချင်းတူသောသူ၏ အမှုဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ အသဒ္ဓမ္မကို။ ပဋိသေဝေယျ၊ မှီဝဲရာသလော။ အဇ္ဇေဋ္ဌကံ၊ ဆိတ်မြန်မာ ဆိတ်ကုလားကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ ခံရာသလော။ပ။ ဟတ္ထိဂဝဿဝဠဝံ၊ ဆင် မြင်း မြည်း။ပ။ တိတ္တိရဝဋ္ဋကံ၊ ခါငုံး။ မောရ၊ ဥဒေါင်း။ ကပိဉ္ဇရံ၊ ယစ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ ခံသလော။ပ။

၆၅၁။ အရဟတော၊ ရဟန္တာသည်။ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသော အလားကို။ ပဟီနာ၊ ပြီ။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ အာပါယိကေ၊ အပါယ်ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ရဇ္ဇေယျ၊ တပ်ရာသလော။ပ။ နိရယံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ပဋိသန္ဓေ နေရာသလော။ပ။ တိရစ္ဆာနယောနိံ၊ တိရစ္ဆာန်၌။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ပဋိသန္ဓေနေရာသလော။ပ။ ပိတ္တိဝိသယံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ပဋိသန္ဓေနေရာသလော။ပ။

အမှာ ဇီဝိတာဝေါရောပန ကထာ နောင်ကား ဒုဂ္ဂတိကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သုဒ္ဓသည်ကား ရဇ္ဇေယျာနုယောဂ ပဋိသေဝေယျာနုယောဂ ပဋိဂ္ဂဏှေယျာနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏၊ ထိုသုံးပါးတွင် ရဇ္ဇေယျာနုယောဂ သည်ကား ရူပ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗဟူ၍ ငါးပါး အပြားရှိ၏။ ထိုပဋိသေဝေယျာ နုယောဂ သည်ကား တပါးသာ၊ ပဋိဂ္ဂဏှေယျာ နုယောဂ သည်ကား အဇေဠက ပဋိဂ္ဂဏှေယျာ နုယောဂ ကုက္ကုဋသူကရာ နုယောဂ သူကရာ နုယောဂ ဟတ္ထိအနုယောဂ ဂဝဿ အနုယောဂ အဿာနုယောဂ ဝဠဝ အနုယောဂ တိတ္တိရအနုယောဂ ဝဋ္ဋကအနုယောဂ မောရ အနုယောဂ ကပိဉ္ဇရအနုယောဂဟူ၍ တဆဲ့တပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား သုဒ္ဓတည်း။ သံသန္ဒနာသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍

နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနုလောမ သည်ကား ရဏ္ဍေယျာ အနုယောဂ ပဋိသေဝေယျာနုယောဂ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍေယျာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ ပဋိလောမမှာလည်း သုံးပါးလည်းကောင်း သုဒ္ဓနှင့် အတူပင်။ (ပရဝါဒီ ပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ဒုဂ္ဂတိကထာ နိဋ္ဌိတာ၊

၁၀-သတ္တမ ဘဝိက ကထာ။

၆၅၃။ သတ္တမ ဘဝိကဿ၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်လျှင် ဘဝရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသော အလားကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်ပြီးလော။ အာမန္တာ။ ပြော်ပယ်ပြီ။ပ။

အမှာ ဒုဂ္ဂတိ ကထာ နောင်ကား သတ္တမ ဘဝိကဿ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သက ဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သက ဝါဒီပက္ခသည်ကား ဒုဂ္ဂတိကထာမှ သကဝါဒီပက္ခဟူလေ ပြီးသော ကြောင့် ဟောတော်မမူ။ ပရဝါဒီ ပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ သတည်း။ ။သတ္တမ ဘဝိကကထာနိဋ္ဌိတာ။ ။ဝဂ္ဂေါဒါရသမော။

သံဝရောကမ္မံ တယောဝ အသံဝရော၊ သံဝရောကမ္မန္တိကထာ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗကမ္မံ သဝိပါကံ၊ ကမ္မကထာလည်းကောင်း။ သဒ္ဒေါဝိပါကော၊ သဒ္ဒေါဝိပါကောတိ ကထာ လည်းကောင်း။ သဠာယတနံ ဝိပါကော၊ သဠာယတန ကထာ လည်းကောင်း။ သတ္တက္ခတ္တုံ ပရမောပုဂ္ဂလော သတ္တက္ခတ္တုံပရမတာ နိယတော၊ သတ္တက္ခတ္တုံပရမကထာလည်းကောင်း။ ကောလံကောလပုဂ္ဂလော ကောလံ ကောလတာနိယတော ဧကဗီဇီပုဂ္ဂလော ဧကဗီဇိတာ နိယတော၊ ကောလံကောလဧကဗီဇိကထာ လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိ သမ္ပန္နော ပုဂ္ဂလော သဉ္စိစ္စပါဏံဇီဝိတာ ဝေါရောပေယျ၊ ဇီဝိတာ ဝေါရောပနကထာလည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿပုဂ္ဂလဿ ပဟီနာ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိကထာလည်းကောင်း။ တထေဝ သတ္တဘဝိကဿ၊ သတ္တဘဝိကကထာလည်းကောင်းတည်း။

တေရသမဝဂ္ဂ

၁-ကပ္ပဋ္ဌကထာ

၆၅၄။ ကပ္ပဋ္ဌော၊ ကမ္ဘာ၌တည်သော သူသည်။ ကပ္ပံ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံး။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာသလော။ အာမန္တာ။ ကပ္ပေါစ၊ ကမ္ဘာသည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ တည်၏။ ဗုဒ္ဓေါစ၊ဘုရားသည်လည်း။ လောကေ၊ လောက၌။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်သလော။နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ သံဃောစ၊ သံဃာသည်လည်း။ ဘိဇ္ဇတိ၊ပျက်သလော။ပ။

၆၅၆။ ကပ္ပဋ္ဌော၊ ကမ္ဘာ၌တည်သောသူသည်။ ကပ္ပေ၊ကမ္ဘာကို။ ဍယှန္တေ၊ လောင်သည်ရှိသော်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားလေသနည်း။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သောအမေးသည်။ သတိ၊ရှိသော်။ အညံ၊ တပါးသော။ လောကဓာတုံ၊လောကဓာတ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊သွားလေ၏။ ဇာတိအယံဝိသဇ္ဇနာ၊ ဤသို့သော အဖြေသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ မတော၊ သေသောသူသည်။ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊သွား၏။ပ။ ကပ္ပဋ္ဌိယံ၊ ကမ္ဘာ၌တည်သော။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အပါယ ပရိယာပန္နံ၊ အပါယ်အပရိယာယကံ မည်သလော။ပ။ ကပ္ပဋ္ဌော၊ ကမ္ဘာ၌ တည်သောသူသည်။ ဇာဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးရှိသလော။ပ။

အံဓိပ္ပါယ်ကား။ ကမ္ဘာ၌ဖြစ်သော တည်သော သူသည် တကမ္ဘာပတ်လုံးပင် တည်၏ဟူ၍ ဝန်ခံချေသည်။ သကဝါဒီမေးပြန်၏။ ကမ္ဘာလည်းတည်၏ ဘုရားလည်းဖြစ်သလောဟု မေးရကား နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ပရဝါဒီပယ်လေ၏။ဘုရားဖြစ်မှသင်္ဃာဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဘုရားသင်္ဃာဖြစ်မှတည်း တကမ္ဘာလုံး တည်၏ဟု ဆိုအံ့ မဖြစ်ပါသော် မဆိုသင့်။

အမှာ ဒွါဒသမဝဂ် နောင်ကား တေရသမဝဂ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုတေရသမဝဂ်သည်ကား ကထာအပြားတွင် ကပ္ပဋ္ဌကထာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်

ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထို နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ဥပ္ပန္နာနုယောဂ ဘိန္နာနုယောဂ ကမ္မကရာနုယောဂ ကာလကရာနုယောဂ တိဝွေယျာနုယောဂ ဒုယဟွာနုယောဂ ဝေဟာသာနုယောဂ ဇုဒ္ဓိပါဒါနုယောဂဟူ၍ ရှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ကပ္ပကထာနိဋ္ဌိတာ။

၂-ကုသလပဋိလာဘကထာ

၆၅၈။ ကပ္ပဋ္ဌော၊ ကမ္ဘာ၌ တည်သောသူသည်။ ကုသလံ၊ ကု သိုလ်ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ နပဋိလဘေယျ၊ မရသလော၊ ပ။ စေတိယံ၊ စေတီကို။ ဝန္ဒေယျ၊ ရှိခိုးသလော။ စေတိယေ၊ စေတီ၌။ မာလံ၊ ပန်းကို။ အာရောပေယျ၊ တင်သလော။ ဂန္ဓံ၊ နံ့သာကို၊ ပ။ ဝိလေပနံ၊ နံ့သာပျောင်းကို၊ ပ။ အဘိဒက္ခိဏံ၊ အလှူရေစက်ကို။ ကရေယျ၊ ပြုသလော၊ ပ။ တတော၊ ကမ္ဘာမှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထသော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဋိလဘေယျ၊ ရ သလော၊ ပ။

အဋ္ဌကထာ။ ပရဝါဒီ အမှတ်ကား ကမ္ဘာ၌တည်သော အစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ပင် မရဟူ၍ အမှတ်မှား၍အာမန္တာခံချေရကား သကဝါဒီပက္ခမေးပြန်သတည်း။ ကမ္ဘာ၌တည်သောသူသည် အလှူ ပေးသလောဟူ၍မေးရကား အာမန္တာ ခံပြန်ချေသတည်း။ ထိုသို့ မေးတုံသော်ကား ကုသိုလ်ရ၏ဟူ၍သော်လည်း ဆိုရာ၏။ မရဟူ ၍သင်ပရဝါဒီမဆိုတန်။ အနန္တရိယကံကိုဖျက်တတ်သောမဟဂ္ဂုတ် လောကုတ္တရာ ကုသိုလ် မရတကား ကာမကုသိုလ်စောကိုပင် ရ၏ဟူ၍သော်လည်းသကဝါဒီမှတ်သတည်း။ ကပ္ပဋ္ဌကထာနောင် ကုသလပဋိလာဘ ကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားသက ဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော်သကဝါဒီပက္ခကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒဒေယျာနုယောဂ ဝန္ဒေယျာနု

ယောဂ အာရောပေယျာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ သကဝါဒီပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ကပ္ပဋ္ဌေကုသလံစိတ္တံ ပဋိလဘေယျာတိ။ အာမန္တာ။ တတောဝုဋ္ဌာနံကုသလံ စိတ္တံပဋိလဘေယျ၊ ရူပါဝစရံ။ပ။ အရူပါဝစရံ။ ပ။ လောကုတ္တရံ ကုသလံ စိတ္တံပဋိလဘေယျာတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။

ကုသလပဋိလာဘကထာနိဋ္ဌိတာ။

၃—အနန္တရာပယုတ္တကထာ

၆၆၀။ အနန္တရာပယုတ္တော၊ အနန္တရိယကံနှင့် ယှဉ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သမ္မတ္တနိယာမံ၊ မဂ်တည်းဟူသော သမ္မတ္တနိယာမသို့။ ဩက္ကမေယျ၊သက်ရာသလော။ အာမန္တာ။ပ။ တံကမ္မံ၊သည်။ ပယုတ္တံနနု၊ ယှဉ်အပ်သည်မဟုတ်လော။ ကုက္ကုစ္စံ၊ ကုက္ကုစ္စကို။ ဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သလော။ ဝိပ္ပဋိသာရိယံ၊ နှလုံး မသာယာခြင်းကို။ ဇနိတံနနု၊ ဖြစ်စေအပ်သည်မဟုတ်သလော၊ပ။ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်။ ဟဉ္စိပယုတ္တံ၊အကယ်၍ယှဉ်အံ့။ (အနက်ပေးလွယ်၏)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ အနန္တရိယကံနှင့် ယှဉ်ငြားလျှင် မဂ်သို့ မသက်ဟူ၍ နှလုံးသွင်းရကား မဂ်သို့သက်ခြင်းငှါ ထိုက်သလော ဟူ၍ မေးသတည်း။ သကဝါဒီသည်ကား အကြွင်းသူ တယောက်ကို သတ်အံ့ ကြံသတည်း။ အနန္တရိယကံမထိုက် သတ်လျှင်းမှလျှင် အနန္တရိယကံ ထိုက်သတည်း။ ထိုသို့သော်မှလျှင် မဂ်သို့ရောက်သတည်း။ မသတ်သော် မရောက်သည်ကို လိုက်၍ အာမန္တာဟူ၍ သကဝါဒီခံသည်တည်း။ မိစ္ဆတ္တနိယာမဉ္စ သမ္မတ္တနိယာမဉ္စဟူ၍ ပရဝါဒီမေးရကား နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ ဟူ၍ပယ်သည်ကား ပြိုင်၍ မဖြစ်သည်ကို ပယ်သတည်း။ အသီး အသီး သော်ကား ဖြစ်ကောင်း၏။

အမှာ ကုသလပဋိလာဘ ကထာနောင်ကား အနန္တရ ပယုတ္တကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား

သမ္မတ္တနိယာမာနုယောဂ မိစ္ဆတ္တနိယာမာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် နိယာမာနုယောဂသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါး။ ပရဝါဒီပက္ခသည်ကား ဥပက္ကမေယျာနုယောဂ ပယုတ္တာနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒီပက္ခနောင်ကား သကဝါဒီပက္ခကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သမ္မတ္တနိယာမာနုယောဂ ပရိသံဟရိတွာနုယောဂ ပဋိသံဟရာ နုယောဂဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီ ပက္ခကို အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ ပရဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။

အန္တရာပယုတ္တကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄—နိယတဿနိယာမကထာ

၆၆၃။ နိယတော၊ မြဲသောသူသည်။ နိယာမံ၊ မဂ်တည်းဟူသောနိယာမသို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်သလော။ အာမန္တာ။ မိစ္ဆတ္တနိယတော၊ မှားသည်ဖြစ်၍ မြဲသောသူသည်။ သမ္မတ္တ နိယာမံ၊ ကောင်းသည်၏အဖြစ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ လော။ပ။

အဓိပ္ပာယ် — အနန္တရာပယုတ္တကထာနောင်ကား နိယတဿ နိယာမကထာကိုသာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညာနုယောဂ ဝိသေသာနုယောဂ ဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သာမညာနုယောဂသည်ကား အညမညဩက္ကမေယျာနုယောဂ မဂ္ဂဘာဝနာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး အပြား ရှိ၏။ ဝိသေသသည်ကား သောတာပတ္တိယာနုယောဂ သကဒါဂါမိအနုယောဂ အနာဂါမိအနုယောဂ အရဟတ္တာနုယောဂ ဗောဓိပက္ခိယာ နုယောဂဟူ၍ငါးပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

နိယတဿ နိယာမကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-နိဂုတကထာ

၆၆၅။ နိဂုတော၊ ကိလေသာကို မွေးတတ်သော သူသည်။ နိဝရဏံ၊ ကို။ ဇဟတိ၊ စွန့်သလော။ အာမန္တာ။ ရတ္တော၊ တပ်သော သူသည်။ ရာဂံ၊ ရာဂကို။ ပဇဟတိ၊ စွန့်သလော။ ပ။ ကိလိဋ္ဌော၊ ညစ်ညူးတတ်သောသူသည်။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ဇဟ တိ၊ ပယ်သလော။ပ။

အမှာ နိယတဿ နိယာမကထာ နောင်ကား နိဂုတ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သက ဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒီ ပက္ခသည်ကား ဇဟာဒျာဒိအနုယောဂ သမုဒိဘာဝနာနုယောဂ သုတ္တာဟရဏာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ဇဟ ဒျာဒိ အနုယောဂသည်ကား ရဇ္ဇာဒိအနုယောဂ ရာဂေနရာဂါ နုယောဂ ဒွိဖဿာဒိအနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ သုတ္တာ ဟရဏာနုယောဂသည်ကား သုဝိဒူရသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂ အဘိနိန္နသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (ပရ ဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

နိဂုတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-သံမုဒိဘူတကထာ

၆၆၀။ သံမုဒိဘူတော၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သောသူသည်။ သညောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ကို။ ဇဟတိ၊ ပယ်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြေ်ပယ်၏။ ရတ္တော၊တပ်သောသူသည်။ရာဂံ၊ ရာဂကို။ ဇဟတိ၊ လော။ ပ။ ။နိဂုတကထာနောင်ကား သံမုဒိဘူတ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါး တွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထို သည် ကား ဇာဒျာဒိအနုယောဂ သံမုဒိဘာဝါ နုယောဂ သုတ္တာဟရ ဏာ နုယောဂဟူ၍သုံးပါး။ (နိဂုတကထာနှင့်အတူပင်)။

သံမုဒိဘူတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-သမာပန္နောအဿာဒေတိကထာ

၆၇၁။ သမာပန္နော၊ သမာပတ်ဝင်သောသူသည်။ အဿာဒေတိ၊ သာယာ၏။ ဈာနနိကန္တိ၊ ဈာန်ကိုတပ်သောတဏှာသည်။ ဈာနာရမ္မဏာ၊ ဈာန်၏အာရုံလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ဈာန်၏ အာရုံဟုတ်၏။ တံဈာနံ၊ ထိုဈာန်သည်။ တဿဈာနဿ၊ ၏။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံလော။ပ။ ဓော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံဈာနံ၊ ထိုဈာန်ကို။ အဿာဒေတိ၊ သာယာ၏။ တံဈာနံ၊ ထိုဈာန်ကို။ နိကာမေတိ၊ အလိုရှိ၏။ တေနဈာနေန၊ ထိုဈာန်ဖြင့်။ ဝိတ္တိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ပ။

အဖွ သံမုခိဘူတကထာနှောင်ကား သမာပန္နောအဿာဒေတိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား ဈာနာရမ္မဏာနုယောဂ ဖဿာဒိ အနုယောဂ ဒွိဖဿာဒိအနုယောဂ သုတ္တာဟရဏာနုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

သမာပန္နောအဿာဒေတိကထာနိဋ္ဌိတာ။

၈-အဿာတရာဂကထာ

၆၇၄။ အဿာတရာဂေါ၊ ဒုက္ခ၌တပ်သောရာဂသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ၏။ ဒုက္ခာဘိနန္ဒိနော၊ ဒုက္ခ၌နှစ်လိုကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ကေစိ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခကို။ ပတ္ထေန္တိ၊ တောင့်တကုန်သလော။ ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ပိဟေန္တိ၊ ချစ်ကုန်သလော။ သေန္တိ၊ ရှာကုန်သလော။ ဂဝေသန္တိ၊ အထူးသဖြင့် ရှာကုန်သလော။ ပရိယေသန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ရှာကုန်သလော။ပ။ ဓော၊ ထိုသူသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနုရောဓဝိရောဓံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းနှင့်။ သမာပန္နော၊ တကွဖြစ်သော။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မဲ့သော။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။

ဝေဒယတိ၊ ခံစားသလော။ပ။ သော၊ ထိုသူသည်။ တံဝေဒနံ၊ ထို ဝေဒနာကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်လို၏။ အဘိဝဒတိ၊ ဆို၏။ အဇ္ဈော သာယ၊ နှလုံးသွင်း၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ပ။

အဖွ သမာပန္နော အဿာဒေတိ ကထာနောင်ကား အဿာဒနာဂကထာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည် ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါး။ သကဝါဒီပက္ခ သည်ကား ပစ္စေက္ခာဒိအနုယောဂ အနုသယာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပစ္စေက္ခာဒိ အနုယောဂသည် ကား ဒုက္ခပစ္စေက္ခာဒိ အနုယောဂ သုခပစ္စေက္ခာဒိ အနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနုသယသည်ကား ဒုက္ခအနုသယ သုခအနုသယဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ။ ပရဝါဒီ ပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

အဿာဒနာဂကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-ဓမ္မတဏှာအဗျာကတာတိကထာ

၆၇၆။ ဓမ္မတဏှာ၊ ဓမ္မတဏှာသည်။ အဗျာကတာ၊ အဗျာ ကတမည်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်မည်၏။ပ။ ယာယံတဏှာ၊ သည်။ ပေါနောဗ္ဘဝိကာ၊ တဘန်သောဘဝသစ်ကို ဖြစ်စေ၏။ နန္ဒီရာဂသဟဂတာ၊ နှစ်လိုသောရာဂနှင့်တကွဖြစ်၏။ တတြတတြ၊ ထိုထိုဘဝကို။ အဘိနန္ဒိနီ၊ နှစ်လို၏။ ရူပတဏှာ၊ ထိုတဏှာ သည်။ သေယျထာပိ၊ အဘယ်နည်း။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော် (သိကောင်းပြီ)။

အဖွ အဿာဒနာဂ ကထာ နောင်ကား ဓမ္မတဏှာ အဗျာကတကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား သကဝါဒီပက္ခပရဝါဒီပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါး တွင် သကဝါဒီ ပက္ခသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓ ကား နှစ်ချက်သာ။ သံသန္ဒနာ သည်ကား နသုတ္တာဟရဏသုတ္တာ

ဟာရဏာဟူ၍နှစ်ပါး။ နသုတ္တာဟာရဏာ သည်ကား ဓမ္မတဏှာမူလ ရှိသည် ဓမ္မတဏှာ မူလီရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သုတ္တာဟာရဏာသည်ကား အယံတဝသုတ္တာ ဟာရဏာနယောဂ ယထာဝါ သုတ္တာဟာရဏာ နယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အယံတဝ သုတ္တာဟာရဏာ နယောဂသည် တဏှာအကုသလာ နယောဂ လောဘာနယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ယထာဝါ နယောဂ သည်ကား မိဿကာ နယောဂ ပေါနောဗ္ဘဝိကာ နယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ မိဿကသည်ကား ဓမ္မတဏှာ မူလရှိသည် ဓမ္မတဏှာမူလီရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ဓမ္မတဏှာအဗျာကတာတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-ဓမ္မတဏှာန ဒုက္ခသမုဒယောတိကထာ

၆၇၁။ ဓမ္မတဏှာ၊ သည်။ နဒုက္ခ သမုဒယော၊ ဒုက္ခ၏မဖြစ်ကြောင်းလော။ အာမန္တာ၊ ပြော် ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ဟုတ်၏။ (အနက်လွယ်၏)။

အဋ္ဌ ဓမ္မတဏှာ အဗျာကတ ကထာနောင်ကား ဓမ္မတဏှာ ဒုက္ခသမုဒယကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီ ပက္ခသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား ဓမ္မ တဏှာ မူလရှိသည် ဓမ္မတဏှာမူလီရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထို နှစ်ပါးတွင် ဓမ္မတဏှာမူလရှိသည်ကား ရူပတဏှာ မူလီရှိသည် သဒ္ဒတဏှာ မူလီရှိသည် ဂန္ဓတဏှာမူလီရှိသည် ရသတဏှာမူလီ ရှိသည် ဖေါဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ မူလီရှိသည်ဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ဓမ္မ တဏှာမူလီ ရှိသည်၌လည်း ငါးပါးလည်းကောင်း။ သုဒ္ဓနောင် ကား သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား တဏှာဒုက္ခ

သမုဒယာနုယောဂ လောကဒုက္ခသမုဒယာ နုယောဂ ရူပမိဿကာ နုယောဂ ပေါနောဗ္ဘဝိကာ နုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ရူပမိဿကကို အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ဆိုလေ၊ (ပရဝါဒီ ပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။ ။မဓ္ဓတဏှာ နုဒုက္ခ သမုဒယောတိ ကထာနိဋ္ဌိတာ။ ။ဝဂ္ဂေါတေရသမော နိဋ္ဌိတော။ (ဥဒါန်းကိုကား သိကောင်းပြီ)။

စုဒ္ဒသမဝဂ္ဂ

၁-ကုသလာ ကုသလ ပဋိသန္ဓိဟနကထာ

၆၈၆။ အကုသလ မူလံ၊ အကုသိုလ် မူလသည်။ ကုသလ မူလေန၊ ကုသိုလ်မူလနှင့်။ ပဋိသန္ဓဟတိ၊စေ့စပ်သလော။ ကုသလ မူလံ၊သည်။ အကုသလမူလေန၊ အကုသိုလ်မူလနှင့်။ ပဋိသန္ဓဟတိ၊ စေ့စပ်သလော။ ဧတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ။ အကုသလဿ၊ အကုသိုလ်၏။ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အာဝဇ္ဇနာ၊ အာဝဇ္ဇန်းကို လည်စေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။ ကုသလဿ၊ ကုသိုလ်၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သာစအာဝဇ္ဇနာ၊ ထိုဇော စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုလည်စေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။ ယသ္မိံဧဝဝတ္ထုသ္မိံ၊ အကြင် ဝတ္ထု၌။ ရဇ္ဇတိနန္၊ တပ်သည်မဟုတ်သလော။ တသ္မိံဧဝဝတ္ထုသ္မိံ၊ထိုဝတ္ထု၌။ ဝိရဇ္ဇတိနန္၊မတပ်သည်မဟုတ်။ (အတူချည်းပင်)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ အကုသိုလ်နှင့် ကုသိုလ်သည် အာဝဇ္ဇန်း မခြားဘဲပင် စိတ္တုပ္ပါဒ် တချက်ထည်းတွင် ပြိုင်၍ ဖြစ်၏ဟု နှလုံး သွင်း၍ အာမန္တာ ခံမှားချေသတည်း။ အရှင်သကဝါဒီ အမှတ် သော်ကား ခြား၍ဖြစ်၏ဟု မှတ်သတည်း။ ထိုသို့ဆိုသည် အလို ကား အာဝဇ္ဇန်းမရှိလျှင် ဆိုသည်မဟုတ်။ အကြင် ဝတ္ထုကိုလျှင် ဆိုလို၏။ ထိုသို့ဆိုခြင်းသည်ကား အကုသိုလ်ဖြစ်၏။ထိုအကုသိုလ် သည်ကား အာဝဇ္ဇန်းနှင့်မကင်း ဆင်ခြင်သော အခါ ကုသိုလ်

ဖြစ်၏။ ထိုကုသိုလ်သည်ကား အာဝဇ္ဇန်းနှင့် မကင်း။ ဤသို့လျှင် အကုသိုလ်ဖြစ်ခါလည်း အကုသိုလ်သည် အာဝဇ္ဇန်းနှင့် မကင်း။ ကုသိုလ်ဖြစ်သော်ကား အာဝဇ္ဇန်းနှင့် တကွဖြစ်၍ သကဝါဒီဆိုသတည်း။

တေရသမ ဝဂ်နှောင်ကား စုဒ္ဒသမဝဂ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားကထာအများတွင်သော် ကုသလာကုသလ ပဋိသန္ဓဟန ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီ ပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အကုသလ မူလ ပဋိသန္ဓဟတိ ကုသလမူလ ကထာ ကုသလမူလ ပဋိသန္ဓဟတိ အကုသလမူလ ကထာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အကုသလမူလ ပဋိသန္ဓဟတိ ကုသလမူလကထာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အာဝဇ္ဇနာ နယောဂ အနာဝဇ္ဇနဿသာ နယောဂ အာဝဇ္ဇနဿသာ နယောဂ အယောနိသော မနသိကာရာ နယောဂ ယောနိသော မနသိကာရာ နယောဂ ကာမသညာ နယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ကုသလမူလ ပဋိသန္ဓဟတိ အကုသလမူလ ပဋိသန္ဓဟတိ အကုသလကထာမှာလည်း အတူပင်။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ကုသလာကုသလပဋိသန္ဓဟနကထာ နိဋ္ဌိတာ

၂-သဠာယတနုပ္ပတ္တိကထာ

၆၉၁။ သဠာယတနံ၊ သဠာယတနသည်။ အပုဗ္ဗံ အစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း။ မာတုကုစ္ဆိသ္မိံ၊ အမိဝမ်း၌။ သဏ္ဌာတိ၊ တည်သလော။ အာမန္တာ။ သမ္ဗဂ်ပစ္စင်အဟီနိန္ဒြိယော၊ ခပ်သိမ်းသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့် မယုတ်သော ဣန္ဒြေရှိသည် ဖြစ်၍။ မာတုကုစ္ဆိသ္မိံ၊ အမိဝမ်းသို့။ ဩက္ကမတိ၊သက်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ

॥ပ॥ မာတုကုစ္ဆိဂတဿ၊ အမိဝမ်း၌ ကိန်းသော သတ္တဝါ၏॥ ပဉ္စာ၊နောက်သော ကာလ၌॥ စက္ခာယတနံ၊သည်॥ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော॥ အာမန္တာ॥ပ॥

၆၉၂॥ ပဌမံ၊ လက်ဦးစွာ॥ ကလလံ၊ရေကြည်သည်॥ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏॥ ကလလာ၊ ရေကြည်မှ॥ အဗ္ဗုဒံ၊ အမြှုပ်သည်॥ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏॥ အဗ္ဗုဒါ၊ အမြှုပ်မှ॥ ပေသိ၊ သားတစ်သည်॥ ဇာယတေ၊ ၏॥ပေသိ၊ သားတစ်မှ॥ ဃနော၊ တခဲနက်သည်॥ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ဖြစ်၏॥ ဃနာ၊ တခဲနက်မှ॥ ပသာခါ၊ ခက်မငါးဖြာတို့သည်ငှင်း॥ ကေသာ စ၊ ဆံတို့သည်ငှင်း॥ လောမာ စ၊ မွေးညှင်း တို့သည်ငှင်း॥ နခါ စ၊ ခြေသည်းလက်သည်းတို့သည်လည်းကောင်း॥ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏॥ မာတုကုစ္ဆိဂတဿ၊ အမိဝမ်း၌ ကိန်းသော॥ အဿ၊ ထိုသတ္တိသား၏॥ မာတာ၊ အမိသည်॥ ယံအန္နဉ္စ၊ အကြင်ထမင်းကိုလည်းကောင်း॥ ယံပါနဉ္စ၊ အကြင် အဖျော်ကို လည်းကောင်း॥ ယံဘောဇနဉ္စ၊ အကြင်ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း॥ ဘုဉ္ဇတိ၊စား၏॥ မာတုကုစ္ဆိဂတော၊ အမိဝမ်း၌ တည်သော॥ သောနရော၊ ထိုသူသည်॥ တေန၊ ထိုအမိ၏ဝမ်း၌॥ တေနအန္နာဒိနာ၊ ထိုထမင်းအစရှိသည်ဖြင့်॥ ယာပေတိ၊ မျှ၏॥ပ॥

အမှာ ကုသလာကုသလ ပဋိသန္ဓိဟနကထာ နောင်ကား သဠာယတနကထာကို ဟောတော်မူ၏॥ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏॥ ထိုတွင် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏॥ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏॥ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏॥ သာမညကို သိကောင်းပြီ၊ ဝိသေသ သည်ကား စက္ခာယတန သောတာယတန ဃာနာယတန ဇိဝှါယတနဟူ၍လေးပါးအပြားရှိ၏॥ ဤသည်ကား သကဝါဒီပက္ခတည်း॥ပရဝါဒီပက္ခ သည်လည်း စက္ခာယတန သောတာယတန ဃာနာယတန ဇိဝှါယတန ဟူ၍

လေးပါးလည်းကောင်း တည်း။ ပဋိပုစ္ဆာ သည်ကား နသုတ္တာ ဟရဏာ သုတ္တာဟရဏာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။

သင္ဂြာယတနုပ္ပတ္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-အနန္တရပစ္စယ ကထာ

၆၉၃။ စက္ခုဝိညာဏဿ၊ စက္ခုဝိညာဉ်၏။ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌။ သောတဝိညာဏံ၊ သောတဝိညာဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ လော။ အာမန္တာ၊၏။ပ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ နစ္စတိ၊ ကခြင်းသည်။ အတ္ထိနနု၊ လော။ ဂါယတိ၊ သီခြင်းသည်။ အတ္ထိနနု၊ လော။ ဝါဒေတိ၊ တီးမှုတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိနနု၊လော။ပ။

အမှာ သင္ဂြာယတနုပ္ပတ္တိ ကထာနောင်ကား အနန္တရပစ္စယ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား စက္ခုဝိညာဏာ နန္တရာ နုယောဂ သောတာဝိညာဏာနန္တရာ နုယောဂ ဃာနဝိညာဏာ နန္တရာနုယောဂ ဇိဝှါဝိညာဏာနန္တရာနုယောဂ ဟူ၍ လေးပါး အပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင် စက္ခုဝိညာဏာနန္တရာ နုယောဂ သည်ကား အာဝဇ္ဇနာ နုယောဂအနာဝဇ္ဇနဿာနုယောဂ အာဝဇ္ဇနဿာ နုယောဂ မနသိကာရာ နုယောဂ ရူပါရမ္မဏစေ့ဝ နအညာရမ္မဏာ နုယောဂ ပဋိစ္စရူပေစဥပ္ပဇ္ဇနာနုယောဂ သုတ္တာ ဟရဏာနုယောဂ တစေ့ဝါနုယောဂဟူ၍ ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အကြွင်းသုံးပါးလည်းအတူပင်။ ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ။

အနန္တရပစ္စယကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-အရိယရူပ ကထာ

၆၉၈။ အရိယရူပံ၊ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တသည်။ မဟာဘူတာနံ၊မဟာဘုတ်တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ သလော။ အာမန္တာ၊ ၏။ (အနက်လွယ်၏)။

အမှာ အနန္တရပစ္စယကထာနောင်ကား အရိယရူပကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား ကုသလာနုယောဂ အဗျာကတာနုယောဂ အနုသဝါဒိအနုယောဂ သာသဝါဒိအနုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။

အရိယရူပကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-အညောအနုသယောတိ ကထာ

၆၉၉။ ကာမရာဂါနုသယော၊ ကာမရာဂါ နုသယ သည်။ အညော၊ တပါးလော။ ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌာနံ၊ ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌာန သည်လည်း။ အညံ၊ တပါးလော။ အာမန္တာ၊ ဩြ်တပါး ဟုတ်၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပရဝါဒီ အမှတ်ကား အနုသယနှင့် ပရိယုဋ္ဌာနတို့၏ဟူ၍ အမှတ်ရှိရကား အာမန္တာဟူ၍ ခံသတည်း။ အခိုက်အတန့်မျှကား ဟုတ်၏။ အတူပင်။ပ။ အရိယရူပကထာနောင်ကား အညောအနုသယောတိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာပဋိပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာမရာဂါနုသယ ပဋိဃာနုသယမာနာနုသယ ဒိဋ္ဌာနုသယဝိစိကိစ္ဆာနုသယ ဘဝရာဂါနုသယအဝိဇ္ဇာနုသယဟူ၍ ခုနစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုခုနစ်ပါးတွင် တပါးတပါး၌ အညာနုယောဂသေ့ဝါနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးစီချည်း ပြားသောကြောင့် ပေါင်းသော် နှစ်ဆဲ့တပါးအပြားရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

အညောအနုသယောတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-ပရိယုဋ္ဌာနံ စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တန္တိ ကထာ

အမှာ

ထိုနောင်ကား ပရိယုဋ္ဌာနံ စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တန္တိကထာ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရူပါဒိ အနုယောဂ သရာဂါဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သရာဂါဒိ အနုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (ပရ ဝါဒီပက္ခကို သော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ပရိယုဋ္ဌာနံ စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တန္တိ။ အာမန္တာ။ ပုထုဇ္ဇနော ကုသလာဗျာကတေ စိတ္တေစ ဝတ္တမာနေ ပရိယုဋ္ဌိတောတိ ဝတ္တဗ္ဗောတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ ဟောလေ)။

ပရိယုဋ္ဌာနံ စိတ္တ ဝိပ္ပယုတ္တန္တိ ကထာနိဋ္ဌိတာ။

၇-ပရိယာပန္န ကထာ

၇၀၃။ ရူပရာဂေါ၊ ရူပရာဂသည်။ ရူပဓာတုံ၊ ရူပဓာတ်၌။ အနုသေတိ၊ လျောက်ပတ်သောအကြောင်းကို ရသည်ရှိသော် ဖြစ် ၏။ ရူပ ဓာတုပရိယာပန္နော၊ ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်သလော။ အာမန္တာ၊ ဩြော်ဝင်၏။ ရူပရာဂေါ၊ ရူပရာဂသည်။ သမာပတ္တေ သိယော၊သမာပတ်ကိုရှာကြောင်းဖြစ်သလော။ ဥပပတ္တေသိယော၊ ပဋိသန္ဓေကို ရှာကြောင်းဖြစ်သလော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရော၊ မျက် မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ် ချမ်းသာစွာနေကြောင်းဖြစ်သလော။ သမာပတ္တေသိယေန၊ သမာပတ်ကို ရှာကြောင်းဖြစ်သော။စိတ္တေန၊ စိတ်နှင့်လည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ လောကဉ္စဖြစ်သော လောဘသည် ကာမ ဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ထိုလောဘသည် ရူပ ဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ ဟူ၍ ပရဝါဒီ မှတ်ရကား အာမန္တာဟု ခံသတည်း။ ထိုသို့မူကား လောဘသည်ကာမဉ္စသော်ကား သဟ ဇာတဖြစ်သောကြောင့် အကျုံးဝင်၏။ရူပ အရူပ၌ လောဘသည် သဟဇာတ တရား မဟုတ်ရကား ရူပ အရူပ၌ အကျုံးမဝင် သတည်း။သမာပတ္တေသိယေဟူသော်ကား ရူပကုသိုလ်ပါးခုကိုယူ။

ဥပပတ္တေသိယေ ဟူသော်ကား ရူပဝိပါက် ငါးခုကိုယူ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရဟူသော်ကား ရူပကိရိယာငါးခုကိုယူ။ ။ပရိယုဋ္ဌာနစိတ္တဝိပ္ပယုတ္တကထာနှောင်ကား ပရိယာပန္နကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရူပါနုယောဂ အရူပါနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ရူပါနုယောဂသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သံသန္ဒနာသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ရူပါနုယောဂ သည်ကား သုဒ္ဓသံသန္ဒနာ ဟူ၍ နှစ်ပါး။ ရူပနှင့် အတူပင်။ ပရဝါဒီပက္ခကိုကားသိကောင်းပြီ။

ပရိယာပန္နကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-အဗျာကတ ကထာ

၇၀၆။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ဒိဋ္ဌိသည်။ အဗျာကတံ၊ အဗျာကတလော။ အာမန္တာ။ပ။ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ္တော၊ ဒိဋ္ဌိနှင့် ယှဉ်သော။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ အဗျာကတော၊ အဗျာကတလော။ပ။

၇၀၇။ အဖလံ၊ အာနိသင် အကျိုးမရှိသလော။ အဝိပါကံ၊ ဝိပါကအကျိုးမရှိသလော။ပ။ ဘဂဝတာ၊သခင်ဘုရားသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပရမာနိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလျှင် အပိုင်းအခြား ရှိကုန်သော။ ဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ။ပ။

ဝဇ္ဇ၊ ဝဇ္ဇ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ အကုသလာဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်မည်သလော။ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်မည်၏။ပ။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ အဟံ၊ ငါသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဿ၊ မှားသောအမြင်ရှိသောသူ၏။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဂတီနံ၊ ဂတိတို့တွင်။ အညတရံ၊ အမှတ်မဲ့သော။ ဂတိံ၊ ဂတိကို။ ဝဒါမိ၊ ၏။ နိရယံဝါ၊ နိရ

ယဖြစ်သော။ ဂတိံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိံ ဝါ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော။ ဂတိံ၊ ဂတိကိုလည်း ကောင်း။ ဝဒါမိ၊ ၏။ပ။

၇၀၀။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။လောကော၊ လောကသည်။ သဿတော၊ မြဲ၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဗျာကတံ၊ မသိအပ်။ပ။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ စုတိကာလမှ။ ပရံ၊ ပဋိသန္ဓေကာလ၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်သော။ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ယထာဒိဋ္ဌိ၊ အယူအားလျော်စွာ။ သမတ္တံ၊ ပြည့်စုံသော။ သမာဒိန္နံ၊ဆောက်တည်အပ်သော။ ယဉ္စေဝကာယကမ္မံ၊ အကြင်ကာယကံ သည်လည်းကောင်း။ ယဉ္စ ဝစီကမ္မံ၊ အကြင် ဝစီကံ သည်လည်းကောင်း။ (သိကောင်းပြီ)။သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ သဿတလောကဟူသည်ကို ယောင်၍ဒိဋ္ဌိကို အဗျာကတဟူ၍ ပရဝါဒီအမှတ်မှား၍ အာမန္တာခံသတည်း။ ထိုသို့တမူကား အဗျာကတမဟုတ် အကုသိုလ်တည်း။

အမှာ ပရိယာပန္နကထာနှောင်ကား အဗျာကတ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝိပါကာဗျာကတာနုယောဂ အဗျာကတာနုယောဂ အကုသလာနုယောဂ ဖလာနုယောဂ သုတ္တာဟရဏာနုယောဂဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂသည်ကား ဝစ္ဆသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂ ပုဏ္ဏသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။

အဗျာကတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-အပရိယာပန္နကထာ

၇၀၉။ (အပရိယာပန္နကထာကိုကား သိကောင်းပြီ)။ ဒိဋ္ဌိဂတ ပရိယာပန္နကထာ နိဋ္ဌိတာ။ ဝဂ္ဂေါ စုဒ္ဒသမော။ (ဥဒ္ဒါန်းကို လည်း သိကောင်းပြီ)။

ပန္နရသမဝဂ္ဂ

၁-ပစ္စယတာကထာ

၇၁၁။ ပစ္စယတာ၊ ပစ္စယတာသည်။ ဝဝတ္ထိတာ၊ ပိုင်းခြား အပ်သလော။ ပ။ ဝိမံသာ၊ ဝိမံသာသည်။ ဟေတု၊ ဟိတ်မည်၏။ သော စ ဝိမံသာ ဟေတု၊ ထိုဝိမံသာဟေတုသည်။ အဓိပတိနနု၊ အဓိပတိ ပစ္စည်းမည်သည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ကြောင့်အဓိပတိပစ္စည်း တပ်၏။ ပ။ ဆန္ဒာဓိပတိ၊ ဆန္ဒတပ်သည်ဟူသော အစိုးရခြင်းသည်။ သဟဇာတာနံ၊ သဟဇာတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ ဓမ္မတို့အား။ အဓိပတိ၊ အဓိပတိပစ္စည်း တပ်သည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ။ ပ။ အဓိပတိပစ္စယေန၊ အဓိပတိအားဖြင့်။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြု၏။ သဟဇာတပစ္စယေနပိ၊ သဟဇာတသတ္တိဖြင့်လည်း။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြု၏။ ပ။ တဉ္စ၊ ထိုဝီရိယာဓိပတိသည်။ ဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြိယပစ္စည်း တပ်သည်မဟုတ်လော။ ပ။ အာမန္တာ။ ပ။ တဉ္စ၊ ထိုဝီရိယာဓိပတိ သည်။ မဂ္ဂင်၊ မဂ်၏အင်္ဂါ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ကြောင့်ရှိ ၏။ ပ။

အမှာ စုဒ္ဒသမဝဂ်နှောင်ကား ပန္နရသမဝဂ်ကိုဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ ဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဟေတုပစ္စယသဘာဂါနုယောဂ အဓိပတိပစ္စယာ နုယောဂ အနန္တရပစ္စယာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ အဓိပတိ သည်ကား ဆန္ဒာဓိပတိ ဝီရိယာဓိပတိ

စိတ္တာဓိပတိ ဝိမံသာဓိပတိဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ဝီရိယာဓိပတိသည်ကား သဟဇာတပစ္စယသဘာဝါ နုယောဂ ဈာနိန္ဒြိယသဘာဝါနုယောဂ မဂ္ဂင်ပစ္စယသဘာဝါနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ စိတ္တာဓိပတိသည်ကား သဟဇာတ ဈာနိန္ဒြိယ အာဟာရဟူ၍ သုံးပါး။ ဝိမံသပစ္စယသဘာဝသည်ကား သဟဇာတ ဈာနိန္ဒြိယ မဂ္ဂင် အာရမ္မဏဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ အနန္တရပစ္စယသဘာဝသည်ကား ကုသလာကုသလအဗျာကတဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီပက္ခသည်ကား သိကောင်းပြီ)။

ပစ္စယတာကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-အညမညပစ္စယကထာ

၇၁၀။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာစ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတို့သည်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သင်္ခါရပစ္စယာပိ၊ သင်္ခါရဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ အဝိဇ္ဇာ၊သည်။ သင်္ခါရေန၊နှင့်။သဟဇာတာ နနု၊ တကွဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ဖြစ်၏။ပ။

အမှာ ပစ္စယတာ ကထာနောင်ကား အညမညာ ပစ္စယကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာပဋိပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင်ပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင်သကဝါဒီပက္ခသည်ကား အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရေန သဟဇာတာ နုယောဂ တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနေန သဟဇာတာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ပရဝါဒီပက္ခသော်ကား ဇရာမရဏပစ္စယာဘိက္ခဝေ ကသည်။ပ။ တဏှာတိတိုင်အောင်တည်း။ (ပဋိပုစ္ဆာ ကိုကား သိကောင်းပြီ)။

အညမညပစ္စယကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-အဒ္ဓါကထာ

၇၂၀။ အဒ္ဓါ၊ ကာလသည်။ ပရိနိပ္ဖန္နော၊ ကံ စိတ် ဥတု အာဟာရကြောင့် ဖြစ်ပြီးသလော။အာမန္တာ၊ ဩဒါန်ပြုံး၏။ ပ။ အတီ တောအဒ္ဓါ၊ အတိတ်ကာလသည်။ ပရိနိပ္ဖန္နော၊ ကံ စိတ် ဥတု အာဟာရကြောင့်ဖြစ်ပြီးသလော။ပ။ အတီတာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို လွန်ပြီး သော။ရူပါ၊ရုပ်သည်။ အတီတောအဒ္ဓါ၊ အတိတ်ကာလလော။ပ။ အနာဂတာ၊ ပစ္စုပ္ပန်သို့မရောက်သေးသော။ရူပါ၊ ရုပ်သည်။အနာ ဂတောအဒ္ဓါ၊အနာဂတ်ကာလလော။ပ။အတီတာ၊အတိတ်သည်။ ပဋ္ဌကန္ဓာ၊လော။ ပ။ အနာဂတောအဒ္ဓါ၊အနာဂတ်ကာလသည်။ ပဋ္ဌကန္ဓာ၊ လော။ပ။ အတီတာနိ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ဒွါဒသာ ယတနာနိ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသော အာယတနတို့သည်။ အတီတော အဒ္ဓါ၊ လော။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တီဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမာနိကထာဝတ္ထူနိ၊ ဤကထာဝတ္ထုတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တီဏိ၊ ကုန်သော။ ကထာဝတ္ထူနိ၊ တို့သည်။ကတမာနိ၊အဘယ် သည်တို့နည်း။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သောအမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတံဝါ၊ အတိတ်၌ဖြစ်သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကင်္ ၊ကားကို။ ကထေ ယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတီတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ (အနာဂတမှာကား ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟူ၍ ပေးလေ။သိကောင်းပြီ)။

အမှာ အညမညပစ္စယ ကထာနောင်ကား အဒ္ဓါနပရိနိပ္ဖန္န ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သက ဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ယိုသည်ကား သာမည ဝိသေသ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သာမညသည်ကား ရူပ ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ဝိသေသသည်ကား အဘေဒါနုယောဂ ဘေဒါနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏

ထိုတွင် အဘေဒသည်ကား အတိတ်အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဟူ၍သုံးပါး အပြားရှိ၏။ ဘေဒါနုယောဂ သည်ကား မိဿကာ နုယောဂ အမိဿကာ နုယောဂဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် မိဿက သည်ကား အတီတမိဿက အနာဂတမိဿက ပစ္စုပ္ပန္နမိဿက ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ အမိဿကသည်ကား ခန္ဓာနုယောဂ အာယတနာနုယောဂ ဓာတုအနုယောဂ ဣန္ဒြိယအနုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီကိုကားသိကောင်းပြီ)။

အဒ္ဓါနုကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-ခဏလယမုဟုတ္တကထာ

၇၂၂။ ခဏော၊ ခဏသည်။ ပရိနိပ္ဖန္နော၊ ကံ စိတ် ဥတု အာဟာရကြောင့်ပြီးသလော။ အာမန္တာ၊၏။ပ။ (ဆယ်လက်ဖြစ် သည်ကား ခဏ၊ ဆယ်ခဏသည်ကား လယ။ ဆယ်လယသည် ကားမုဟုတ္တမည်၏။ အဒ္ဓါနုကထာနောင် ခဏလယမုဟုတ္တကထာ ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား ခဏအနု ယောဂ လယအနုယောဂ မုဟုတ္တအနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုတွင် တပါးတပါး၌ ရူပ ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ ဟူ၍ ငါးပါးစီပြားရကား ပေါင်းသော် တဆဲ့ငါးပါးဖြစ်၏။ (ပရ ဝါဒီကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ခဏလယ မုဟုတ္တကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-အာသဝကထာ

၇၂၄။ (အာသဝကထာမှာလည်း သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီ ဟူ၍ သော်သိကောင်းပြီ)။

အာသဝကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-ဇရာမရဏ ကထာ

၇၂၆။ လောကုတ္တရာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ဓမ္မတို့၏။ ဇရာမရဏံ၊ဇရာမရဏသည်။လောကုတ္တရံ၊လောကုတ္တရာမည်သလော။ အာမန္တာ။ပ။

အာသဝကထာ နောင်ကား ဇရာမရဏကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ဇရာမရဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-သညာဝေဒယိတ ကထာ

၇၂၀။ သညာဝေဒယိတ နိရောဓ သမာပတ္တိ၊သညာဝေဒနာ၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော သမာပတ်သည်။လောကုတ္တရာ၊လောကုတ္တရာမည်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်မည်သည် ဟုတ်၏။ (သိကောင်းပြီ)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ သညာ ဝေဒနာ ချုပ်ရာကို လောကုတ္တရာဟူ၍ မှတ်ရကား အာမန္တာဟူ၍ ပရဝါဒီ ခံသတည်း။ ထိုသို့တမူကား လောကုတ္တရာမဟုတ် ထိုချုပ်ရာသည်ကား ပညတ်သာဖြစ်ခဲ့၏။ လောကသည်မဟုတ်၊ ဇရာမရဏ ကထာနောင်ကား သညာဝေဒနာကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ။ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။

သညာဝေဒယိတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ဂ-ဒုတိယသညာဝေဒယိတ ကထာ

၇၃၀။ ဒုတိယသညာဝေဒယိတ ကထာကိုလည်း သည်နည်းအတူပင် ဆိုလေ။

ဒုတိယသညာဝေဒယိတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-တတိယသညာဝေဒယိတ ကထာ

၇၃၂။ ။ပ။ သညာဝေဒယိတ နိရောဓံ၊ သညာ ဝေဒနာ၏ ချုပ်ခြင်းသို့။ သမာပန္နဿ၊ ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ယောဖဿော၊ ၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ သဖဿကဿ၊ ဖဿရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကာလံကိရိယာ၊ စုတိကာလကို ပြုခြင်းသည်။ အတ္ထိနနု၊ သလော။ ။ပ။ ကာယော၊ ကာယ၌။ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။ ကမေယျ၊ သွင်းရာသလော။ သတ္ထံ၊ ကို။ ကမေယျ၊ သွင်းရာသလော။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ကမေယျ၊ သွင်းရာသလော။ ပ။ ယေနနိယာမေန၊ အကြင်နိယာမဖြင့်။ နိယတော၊ မြဲသလော။ သောနိယာမော၊ ထိုနိယာမသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ပ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (အနက်လွယ်၏)။

အမှာ တတိယ သညာ ဝေဒယိတကထာသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သကဝါဒီ ပက္ခသည်ကား မရဏာနုယောဂ ဖဿာဒိအနုယောဂ အဖဿာဒိ အနုယောဂ သဖဿကဿာဒိ အနုယောဂ ဝိသံကမေယျ အနုယောဂ နိရောဓာနုယောဂဟူ၍ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုခြောက် ပါးတွင် မရဏာနုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ဝိသံ ကမေယျာ နုယောဂသည် အနုလောမတချက် ပဋိလောမတချက်သာ။ သကဝါဒီပက္ခ နောင် ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန် သော်ကား သညာဝေဒယိတနိရောဓံ သမာပန္နော ကာလံ ကရေယျာတိ။ အာမန္တာ။ အတ္ထိသောနိယာမော ယေန နိယာမေန နိယတော သညာဝေဒယိတနိရောဓံ သမာပန္နော နကာလံ ကရေယျာတိ။ နတ္ထိ။ ဟန္ဒိနတ္ထိသော နိယာမော ယေနနိယာမေန နိယတော။ပ။ ကာလံ ကရေယျာတိထည်း။ ပဋိပုစ္ဆာသည်ကား စတုဝိညာဏ သမင်္ဂီအစရှိသည်ဟည်း။

တတိယသညာ ဝေဒယိတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-အသညသတ္တုပိက ကထာ

၇၃၅။ပ။ အသည သတ္တုပိကာ၊ အသညသတ်သို့ ကပ်သလော။ပ။ အလောဘော၊အလောဘဟု ဆိုအပ်သော။ ကုသလမူလံ၊ ကုသလမူလသည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ပ။ ယေကေစိ၊ခပ်သိမ်းသူတို့သည်။ သညာဝေဒယိတ နိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာ၏ ချုပ်ခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇန္တိ၊ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသည်။ အသည သတ္တုပိကာ၊ အသညသတ်သို့ ကပ်ကုန်သလော။ပ။ ဣဓာပိ၊ ဤမနုဿလောက၌။ အသညီနနု၊ အသညီမည်သည် မဟုတ်လော။ တတြာပိ၊ ထိုအရပ်၌လည်း။ အသညီနနု၊ အသညီမည်သည်မဟုတ်လော။

အမှာ တတိယ သညာ ဝေဒယိတ ကထာ နောင်ကား အသည သတ္တုပိက ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီ ပက္ခသည်ကား အလောဘာဒိ အနုယောဂ ဖဿာဒိအနုယောဂ သမာပဇ္ဇနာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် အလောဘာဒိ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဖဿာဒိ အနုယောဂသည်ကား ဖဿအနုယောဂ အဖဿအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။

အသညသတ္တုပိကကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၁-ကမ္မုပစယ ကထာ

၇၃၇။ ကမ္မံ၊ကံသည်။ အညံ၊ တပါးလော; ကမ္မုပစယော၊ ကံ၏ အကြောင်းသည်။ အညော၊ တပါးလော။ပ။ ကမ္မမှိ၊ ကံကြောင့်။ ကမ္မုပစယော၊ ကံ၏ အကြောင်းသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ သလော။ အာမန္တာ၊၏။ အသညသတ္တုပိက ကထာနောင်ကား ကမ္မုပစယကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခကိုဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ယို

သည်ကား ဥပစယာနုယောဂ သဟဇာတာနုယောဂ အာရမ္မဏာ
နုယောဂ ဘိက္ခုမာနုဉာ နုယောဂ တဒုဘေဝါဒီ အနုယောဂ သုတ္တာ
ဟရဏာနုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ဥပစယာ
နုယောဂ သည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါး။ သာမည
သည်ကား ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဟူ၍ နှစ်ပါး။ ကုသိုလ်သည်ကား
ကုသလမူလရှိသည် ကုသလမူလီရှိသည်ဟူ၍နှစ်ပါး။ ကုသလမူလ
ရှိသည်ကား သုခါယ ဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တမူလီရှိသည် ဒုက္ခာယ
ဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တမူလီရှိသည် အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ
သမ္ပယုတ္တမူလီ ရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဤသို့ချည်း အတူ
ပင်။ အာရမ္မဏသည်ကား အာရမ္မဏ အနာရမ္မဏဟူ၍ နှစ်ပါး
အပြားရှိ၏။ ဘိက္ခုမာနုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍
နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တဒုဘေဝါဒီ အနုယောဂသည်ကား ကမ္မကမ္မ
ပစ္စယာနုယောဂ ကမ္မကမ္မပစ္စယ ဝိပါကာနုယောဂ အာရမ္မဏာ
နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ ကမ္မုပစယက
ထာ နိဋ္ဌိတာ။ ဝဂ္ဂေါ ပန္နရသမော နိဋ္ဌိတော။ တတိယပဏ္ဏာသကော။
(ဥဒါန်းကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ဆယ်ဝဂ်အထက်ကား ငါးဝဂ်တွင် အနုသယကထာအစ ဒွါဒ
သမဝဂ်တွင်ကား သံဝရဝဂ်လျှင်အစ သံဝရဝဂ်တွင်ကား ကမ္မ
ကထာလျှင် အစ စုဒ္ဒသမဝဂ်တွင်ကား ကုသလာ ကုသလ ပဋိ
သန္ဓဟနကထာလျှင်အစ ပန္နရသမဝဂ်တွင်ကား ပစ္စယတာကထာ
လျှင် အစတည်း။ ငါးဝဂ်ငါးဝဂ်ဆုံးလျှင်အစကို ထားသည်တည်း။

သောဠသမဝဂ္ဂ

၁-နိဂ္ဂဟကထာ

၇၄၃။ ပရော၊ တပါးသော သူသည်။ ပရဿ၊ တပါးသော
သူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ နိဂ္ဂဏှာတိ၊ နှိပ်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြောဘ်
နှိပ်၏။ ပရော၊ တပါးသောသူသည်။ ပရဿ၊ တပါးသောသူ၏။

စိတ္တံ၊ကို။ မာရဇ္ဇိ၊မတပ်စေတည်း။ မာဒုဿိ၊မပြစ်မှားစေသတည်း။ မာမုယှိ၊ မတွေဝေ စေသတည်း။ မာကိလိဿိ၊ မညစ်ညူးစေသတည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့။ နိဂ္ဂဏှာတိ၊ နှိပ်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ (နိဂ္ဂဟကထာကား အနက်လွယ်၏)။

ပန္နရသမဝဂ်နှောင်ကား သောဠသမဝဂ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကထာအများတွင်သော် နိဂ္ဂဟကထာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်မသော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မာရဇ္ဇာဒိ အနုယောဂ မာနိရုဇ္ဈနာ နုယောဂ ပဇဟနာနုယောဂ ဘာဝနာ နုယောဂ ပဋိသံဝေဒေတိ အနုယောဂ သုတ္တာဟရဏာနုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။

နိဂ္ဂဟကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-ပဂ္ဂဟကထာ

၇၄၅။ ပရော၊တပါးသောသူသည်။ပရဿ၊တပါးသောသူ၏။ စိတ္တံ၊ကို။ပဂ္ဂဏှာတိ၊ချီးမြှောက်သလော။ပ။အာမန္တာ၊၏။အညော၊ တပါးသောသူသည်။ အညဿ၊ တပါးသောသူကို။ ကာရကော၊ ပြုစေသလော။ ပရံကတံ၊ တပါးသောသူသည် ပြုအပ်သော။ သုခံ ဒုက္ခံ၊ကို။ အညော၊တပါးသောသူသည်။ ကရောတိ၊ပြုသလော။ပ။

အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်လျှင်။ ပါပံ၊မကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ပြုအပ်၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကိလိဿတိ၊ ညစ်နွမ်း၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပါပံ၊ ကို။ အကတံ၊ မပြုအပ်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။ သုဒ္ဓိ၊ ကုသိုလ်လည်းကောင်း။ အသုဒ္ဓိ၊ အကုသိုလ်လည်းကောင်း။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညော၊သည်။ အညံ၊ တပါးကို။ နဝိသောဓယေ၊ မသုတ်သင်။ ပဂ္ဂဟကထာ အနက်လွယ်၏။ ။နိဂ္ဂဟကထာ နှောင်ကား ပဂ္ဂဟကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီ

ပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ နိဂ္ဂဟကထာနှင့် အတူပင်။

ပဂ္ဂဟကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-သုခါနုပ္ပါဒနကထာ

၇၄၇။ ပါ၊ပ။ပရော၊ သည်။ ပရဿ၊ ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သုခံ၊သုခကို။အနုပ္ပါဒေတိ၊ အဘန်တလဲလဲဖြစ်စေသလော။ပရော၊ သည်။ အညေသံ၊တပါးသောသူတို့၏။ သုခံ၊ ကို။ အနုပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေသလော။ ပရော၊ သည်။ တဿပရဿ၊ ထိုသူ၏။ သုခံ၊ကို။ အနုပ္ပါဒေတိ၊သလော။ပ။ ပရော၊ သည်။ ပရဿ၊ ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။သုခံ၊ကို။နေဝအနုပ္ပါဒေတိ၊မဖြစ်စေသလော။ပ။အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ ဥဒါယိ၊ဥဒါယီသည်။ တေံ၊ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ နော၊ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ဘုရားသည်။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော။ ဒုက္ခဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ အပဟတ္တာဝတာ၊ မဆောင်ပေ။ နော၊ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟူနံ၊ ကုန်သော။ သုခဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ဥပဟတ္တာဝတာ၊ ဆောင်ပေကုန်၏။ (သုခါနုပ္ပါဒနကထာအနက် လွယ်၏)။

ပဂ္ဂဟ ကထာ နောင်ကား သုခါနုပ္ပါဒန ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား သာမည ဝိသေသ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သာမည သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဝိသေသသည်ကား အညမညာ နုယောဂ ပဋိသံဝေဒေတိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး။ အညမညာ နုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ။

သုခါနုပ္ပါဒနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄—အဓိဂယှ မနသိကာရ ကထာ

၇၄၉။ အဓိဂယှ၊အကြွင်းအကျန်မဲ့။ မနသိ၊နှလုံးသွင်း။ကရောတိ၊ လော။ အာမန္တာ၊ ပြောပြီ၏။၀။

သုခါနုပ္ပါဒနကထာနောင်ကား အဓိဂယှမနသိကရောတိ အနုယောဂ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သုဒ္ဓသည်ကား အနာရမ္မဏာနုယောဂ အာရမ္မဏာနုယောဂ ဖဿာဒိအနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြား ရှိ၏။ သမ္ဘေဒသည်ကား အတီတ မူလီရှိသည် အနာဂတမူလီ ရှိသည် ပစ္စုပ္ပန္နမူလီ ရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် အတီတမူလီရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနာဂတမူလီရှိသည် အနာဂတပစ္စုပ္ပန္နမူလီရှိသည် ပစ္စုပ္ပန္နမူလီ ရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် အတီတမူလီ ရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနာဂတ မူလီရှိသည် ပစ္စုပ္ပန္နမူလီရှိသည် အနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္န မူလီရှိသည် ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် အနာဂတမူလီ ရှိသည် ကား မနသိကာရာနုယောဂ တိဏ္ဏံဖဿာဒိ အနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ပစ္စုပ္ပန္နမူလီရှိသည်ကား မနသိကာရာနုယောဂ ဒွိဖဿာဒိအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနာဂတပစ္စုပ္ပန္န မူလီရှိသည်ကား မနသိကာရာ နုယောဂ တိဏ္ဏံဖဿာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား အတီတမူလီရှိသည် တည်း။ (အနာဂတမူလီရှိသည်ပစ္စုပ္ပန္နမူလီရှိသည်လည်း အတီတ မူလီနှင့်အတူပင်ချည်း။ ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

အဓိဂယှမနသိကာရကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-ရူပံဟေတူတိ ကထာ

၇၅၄။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ဟေတု၊ ဟိတ်မည်သလော။ အာမန္တာ။ အလောဘော၊ အလောဘ ဟုဆိုအပ်သော။ ဟေတု၊ ဟိတ်မည်သလော။ (အနက်လွယ်၏)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပရဝါဒီသည် ရုပ်သည်ကား ဟိတ်ပုဂ်မည်၏ ဟုမှတ်မှားရကား ရုပ်သည် ဟိတ် မည်သလော ဟူ၍ သကဝါဒီ မေးသည်ကို အာမန္တာ ခံသတည်း။ ထိုသို့တမူကား ရုပ်သည် ဟိတ်စစ် မဟုတ်။ အကြောင်းသာမန်သာ ဖြစ်သတည်း။ အဓိဂယှ မနသိကာရကထာ နောင်ကား ရူပံဟေတူတိ ကထာကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါး တွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား အလောဘာဒိ အနုယောဂ အာရမ္မဏာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် အာရမ္မဏာနုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သံသန္ဒနာသည် ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် အနုလောမသည်ကား အလောဘ အဒေါသ အမောဟ လောဘ ဒေါသမောဟဟူ၍ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။ပဋိလောမမှာလည်း ဤ ခြောက်ပါးလည်းကောင်း။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ရူပံဟေတူတိ ကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-ရူပံသဟေတုကန္တိ ကထာ

၇၅၇။ ရူပံ၊ သည်။ သဟေတုကံ၊ သဟိတ်မည်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်မည်၏။ (အနက်လွယ်၏)။

ရူပံဟေတူတိကထာနောင်ကား ရူပံသဟေတုကန္တိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒီ ပက္ခသည်ကား သုဒ္ဓ

သံသန္ဒနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (ရူပံ ဟေတူတိ ကထာနှင့် အတူပင်။ ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ရူပံသဟေတုကန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇—ရူပံကုသလာကုသလန္တိ ကထာ

၇၆၀။ ရူပံ၊သည်။ ကုသလံ၊ကုသိုလ်မည်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်မည်၏။ (အနက်လွယ်၏)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကာယကံ ဝစီကံ ကို စေတနာဟူ၍ကား ကုသိုလ်အကုသိုလ်မည်၏ဟူ၍ကားမဆို။ကာယကံဝစီကံ၏အရကို ကား ဝိညတ်ဟူ၍ ကုသိုလ်မည်၏ဟူ၍ အမှတ်မှား၍ ရုပ်သည် ကုသိုလ်မည်သလောဟူ၍ သကဝါဒီမေးသည်ကို အာမန္တာဟူ၍ ပရဝါဒီ ခံမှားချေသတည်း။ ရူပံ သဟေတုကန္တိ ကထာနောင် ရူပံကုသလာ ကုသလန္တိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သက ဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ကုသိုလ်သည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာ ဟူ၍နှစ်ပါး။ သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါး။ သံသန္ဒနာမှာလည်း အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါး။ အနု လောမ သံသန္ဒနာ သည်ကား အလောဘော အဒေါသော အမောဟော သဒ္ဓါ သတိ ဝီရိယ သမာဓိ ပညာဟူ၍ရှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ပဋိလောမမှာလည်း အတူပင်။ ကုသိုလ်သည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍နှစ်ပါး။ (ကုသိုလ်မှာလည်း အတူပင်။ ပရဝါဒီပက္ခ ကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ရူပံကုသလာကုသလန္တိ ကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈—ရူပံဝိပါကောတိ ကထာ

ရူပံဝိပါကောတိ ကထာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီ ပက္ခဟူ၍နှစ်ပါး။ သကဝါဒီပက္ခသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍

နှစ်ပါး။သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမတချက်သာ သံသန္ဒနာမှာလည်း အနုလောမတချက် ပဋိလောမ တချက်သာ တည်း။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကားသိကောင်းပြီ)။

ရူပံဝိပါကောတိ ကထာနိဋ္ဌိတာ။

၉-ရူပံရူပါဝစရာရူပါဝစရန္တိ ကထာ

၇၆၀။ ရူပံ၊ရုပ်သည်။ ရူပါဝစရံ၊ ရူပါဝစရမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ဩ်ရှိ၏။ (အနက်လွယ်၏)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကာမာဝစရကံသည် ပြုသောရုပ်သည်ကား ကာမာဝစရမည်၏။ထိုသို့မည်သည် အတူလည်းကောင်း ရုပ်သည် ရူပါဝစရမည်၏ဟူ၍ ပရဝါဒီ အမှတ်မှား၍ ရုပ်သည် ရူပါဝစရ မည်သလောဟူ၍ သာလျှင် သကဝါဒီ မေးသည်ကို အာမန္တာ ဟူ၍ ပရဝါဒီခံသတည်း။ ထိုသို့မူကား မဟုတ်။ ကာမဋ္ဌ ဖြစ်သော တဏှာသည်ကာမဋ္ဌဖြစ်သော ဝတ္ထုကိုတပ်ခြင်းကြောင့်သာ ကာမ မမည်။ ကာမလည်း ကာမမည်ကောင်း၏။ တဏှာသည်လည်း ကာမမည်ကောင်း၏။ ထိုသို့မည်သည်ကားဟူ၍ တဏှာသည် ရူပ အရူပဋ္ဌ ဖြစ်ငြားသော်လည်း ကာမဟူသော အမည်ကိုပင်ကား ရ၏။ ရူပအရူပဟူသောအမည်ကို မရဟုလိုသော်။ရူပံဝိပါကောတိ ကထာနောင်ကား ရူပံရူပါဝစရာ ရူပါဝစရန္တိ ကထာကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား ရူပါဝစရ အရူပါဝစရဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ရူပါဝစရသည် ကား အနုလုံတချက် ပဋိလုံတချက်သာတည်း။ အရူပါဝစရမှာ လည်း ဤအတူပင် လည်းကောင်း။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိ ကောင်းပြီ)။

ရူပံ ရူပါဝစရာရူပါဝစရန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-ရူပါရူပဓာတု ပရိယာပန္နကထာ

၇၇၁။ ရူပရာဂေါ၊သည်။ ရူပဓာတုပရိယာပန္နော၊ ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ဝင်၏။ပ။

သမာပတ္တေသိယ ဟူသော်ကား ကုသိုလ်ကိုယူလေ။ ဥပပတ္တေသိယဟူသော်ကား ဝိပါက်ကိုယူလေ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရဟူသော်ကား ကြိယာကိုယူ။ ရူပံရူပါဝစရာ ရူပါဝစရန္တိ ကထာနှောင်ကား ရူပရာဂေါ ရူပဓာတု ပရိယာပန္နော အရူပရာဂေါ အရူပဓာတု ပရိယာပန္နောတိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား ရူပရာဂ အရူပရာဂဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် ရူပရာဂသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍နှစ်ပါး။ သုဒ္ဓသည်ကား အနုလုံ ပဋိလုံဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သံသန္ဒနာသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနုလောမသည်ကား သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမမှာ လည်းကောင်းတည်း။ ရူပရာဂါနုယောဂလည်း ရူပရာဂနှင့် အတူပင်။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။ ရူပရာဂေါ ရူပဓာတု ပရိယာပန္နော အရူပရာဂေါ အရူပဓာတု ပရိယာပန္နောတိ ကထာနိဋ္ဌိတာ။ ။ဝဂ္ဂေါသော့ဥသမော။ ။(ဥဒါန်းကိုလည်းသိကောင်းပြီ)။

သတ္တရသမဝဂ္ဂ

၁-အရဟတော ပုညူပစယကထာ

၇၇၆။ အရဟတော၊ရဟန္တာအား။ ပုညူပစယော၊ ကောင်းမှုကိုဆည်းပူးခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ရှိ၏။ အရဟတော၊ ရဟန္တာသည်။ အပုညူပစယော၊ မကောင်းမှုကို ဆည်းပူးသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ ဒေဝသောဘဂ္ဂသံဝတ္တနိယံ၊ နတ်တို့၏ တုန်လှုပ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊

ကံကို။ ကရောတိ၊ ပြုသလော။ (အနက်ကား အောက်မှာနှင့် အတူပင်)။

သောဠသမဝဂ် နောင်ကား သတ္တရသမဝဂ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီ ပက္ခသည်ကား အပုညူပစယာ နုယောဂ အတိသင်ရောတျာဒိ အနုယောဂ အာဝိနုတျာဒိ အနု ယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် အပုညူပစယာ နုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ အာဝိနုတျာနုယောဂသည်ကား အာဝိနာနုယောဂ အပစိနာ နုယောဂ ပဇဟနာနုယောဂ ဥပါဒိယတိ အနုယောဂ ဝိသိနေတိ အနုယောဂ ဥဿိနေတိ အနုယောဂ ဝိဓုပေတိအနုယောဂ သန္ဓု ပေတိ အနုယောဂဟူ၍ ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမမှာလည်း အတူပင်။ ပရဝါဒီပက္ခ သည်ကား သုတ္တ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုတ္တကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နတ္ထိအရဟတော ပုညူပစယောတိ။ အာ မန္တာ။ အရဟာဒါနံ ဒဒေယျ။ပ။ ပုညူပစယောတိတည်း။သံသန္ဒနာ ကိုလည်း သိကောင်းပြီ။

အတ္ထိအရဟတော ပုညူပစယောတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-နတ္ထိ အရဟတော အကာလ မစ္စုတိကထာ

၇၈၀။ အရဟတော၊ အရဟန္တာ အား။ အကာလမစ္စု၊အခါ မတန်ဘဲ သေခြင်းသည်။ ကံမကုန်ဘဲ သေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ သလော။ အာမန္တာ၊ ဩော်ရှိသည် ဟုတ်၏။ အရဟန္တဃာ တကော၊ ရဟန္တာကို သတ်သောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

ပရဝါဒီ အမှတ်ကား ရဟန္တာဟူသော် အခါမတန်ဘဲ မသေ။ အခါတန်မှ သေသည်ဟူ၍ အမှတ်မှား၍ အာမန္တာ ခံသတည်း။

သကဝါဒီဟူတုံ၏။ အကြင်သူသည် မာတုဃာတက အစရှိသော ပဉ္စာနန္တရိယကံပြုခဲ့၏။ ထိုသည်ကား ရဟန္တာဖြစ်၏။ ထိုရဟန္တာကို ရဟန္တာ အခိုက်၌ပြုဘူးသော ကံကြောင့် သတ်လေ၏။ ထိုသို့ သတ်လေသည်ကိုလျှင် အခါမတန်ဘဲ သေသည်မည်၏။ အဘယ် သူသည် ပြုဘူးသနည်း ဟူမူကား အရှင်မောဂ္ဂလာန် ကဲ့သို့တည်း။ အတ္ထိအရဟတ္တ ဃာတကောတိ အာမန္တာ သည်ကား ဘုရားအစ ရှိသော ရဟန္တာကို ဆိုသတည်း။ ဘုရားအစရှိသော ရဟန္တာ စကြဝတေး တို့သော်ကား အခါတန်မှသေ၏။ အတ္ထိအရဟတော ပုညုပစယောတိ ကထာနောင်ကား နတ္ထိအရဟတော အကာလ မစ္စူတိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒီပက္ခသည် ကား အရဟန္တဃာတကာ နုယောဂ ပဋိပုစ္ဆာနုယောဂ ဝိသံက မေယျာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် အရဟန္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပုစ္ဆာသည်ကား ဇီဝိတာဝေါ ရောပနာ နုယောဂ အရဟန္တဃာတကာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဝိသံကမေယျာနုယောဂသည်ကား အ နုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒီပက္ခ ဟူသော်ကားအတ္ထိ အရဟတော အကာလ မစ္စူတိ။အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ၊ နာယံ်ဘိက္ခဝေ သဉ္စေတနိကာနံကမ္မာနံ ကတာနံ ဥပစိကာနံ အပ္ပဋိသံဝေဒိတွာ ဗျန္တိဘာဝံအစရှိသည်တည်း။

နတ္ထိအရဟတောအကာလ မစ္စူတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-သမ္ဗဟိဒိကမ္မတောတိ ကထာ

၇၀၃။ ကမ္မတော၊ ကံကြောင့်။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ဣဒံ၊ ဤသုံးပါးသောဝဋ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ အာမန္တာ၊ သြော်ဖြစ်၏။ပ။ ကမ္မဝိပါကေန၊ ဝိပါက်ဖြင့်။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ ဟနေယျ၊ သတ်သလော။ပ။

၇၇၅။ ကမ္မုနာ၊ ကံကြောင့်။ လောကော၊ လောကသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ ပဇာ၊ သတ္တဝါသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကမ္မနိဗန္ဓနာ၊ ကံနှင့်စပ်ကုန်၏။ ယာယတော ယာယန္တဿ၊ သွားထသော။ ရထဿ၊ ရထား၏။ အာဏိ၊ နပန်းစွန်းသည်။ ယောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကမ္မေန၊ ကံကြောင့်။ ကိတ္တိံ၊ ကျော်စောခြင်းကို။ လဘတေ၊ ရ၏။ ကမ္မေန၊ ကံကြောင့်။ ပသံသံ၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို။ လဘတေ၊ ၏။ပ။

ပရဝါဒီပက္ခသော်ကား ကမ္မဝဋ် ဝိပါကဝဋ် ကိလေသဝဋ် ဤသုံးလုံးပါးသည်ပင်လျှင် ကံကြောင့်ဖြစ်သည်ဟူ၍နှလုံးသွင်းမှား၍ အာမန္တာခံသတည်း။သကဝါဒီသော်ကား ထိုသို့မဟုတ် ဝိပါကဝဋ်သည်ကား ကံကြောင့်ဖြစ်သည်ဟုတ်၏။ ကမ္မဝဋ် ကိလေသဝဋ်တို့သည် ကံကြောင့်ဖြစ်သည်ချည်းမဟုတ်။ ။နတ္ထိအရဟတော အကာလမစ္စုတိ ကထာ နောင်ကား သဗ္ဗမိဒံကမ္မတောတိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခ သည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သုဒ္ဓသည်ကား ကမ္မ အနုယောဂ ကတဟေတုအနုယောဂ ဝိပါကတာ အနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ သံသန္ဒနာသည်ကား ပါဏာတိပါတာ နုယောဂ အဒိန္နာဒါနာ မုသာဝါဒါ ပိသုဏဝါစာ ဖရုသဝါစာ သမ္ဖပ္ပလာပ သန္ဓိံဆိန္ဒေယျ နိလ္လောပ ဧကာဂါရိက ပန္ထေ တိဋ္ဌေယျ ပရဒါရ ဂါမဃာတက နိဂမဃာတက ကမ္မဝိပါက ဒါန စီဝရ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရဟူ၍ များစွာပြား၏။ တပါးတပါး၌ အဖလ သဖလဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ။

သဗ္ဗမိဒံကမ္မတောတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄—ဣန္ဒြိယဗဒ္ဓကထာ

၇၈၆။ ဣန္ဒြိယ ဗဒ္ဓ ဧဝ၊ ဣန္ဒြိယနှင့် စပ်သောတရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်မည်၏။ ပ။ ဣန္ဒြိယဗဒ္ဓဿ၊ ဣန္ဒြိယနှင့်စပ်သော။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ သိ၍။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုဿတိ ယထာ၊ သုံးသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ (သိကောင်းပြီ)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝိပါက ခန္ဓာ၊ ကမ္မဇရုပ် တည်းဟူသော တေဘူမက တရားသာလျှင် ဒုက္ခမည်၏။ ဗာဟိရရုပ်တို့သည် ဒုက္ခ မမည်ဟူ၍ နှလုံးသွင်းရကား အာမန္တာခံသတည်း။ အရှင် သကဝါဒီသော်ကား တေဘူမက တရားသည်လည်း ဒုက္ခမည်၏။ ဗာဟိရရုပ်တို့သည်လည်း ဒုက္ခမည်၏ဟူ၍ နှလုံးသွင်းသတည်း။ ပျက်သမျှလျှင် ဒုက္ခချည်း မည်၏။ ။သဗ္ဗမိဒံ ကမ္မတောတိ ကထာ နှောင်ကား ဣန္ဒြိယဗဒ္ဓကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား နသုတ္တာဟရဏာနုယောဂ သုတ္တာဟရဏာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် နသုတ္တာဟရဏာနုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတွင် အနုလောမသည်ကား ဣန္ဒြိယာနုယောဂ အနိန္ဒြိယာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမမှာလည်း ဣန္ဒြိယာနုယောဂ အနိန္ဒြိယာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤလေးချက်သည်ကား နသုတ္တာဟရဏတည်း။ သုတ္တာဟရဏာသည်ကား တချက်သာတည်း။ ပရဝါဒီပက္ခသည်ကား ဗြဟ္မစရိယံ ဝုသတိအနုယောဂ ဥပ္ပဋ္ဌနာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။

ဣန္ဒြိယဗဒ္ဓကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-ထပေတွာ အရိယမဂ္ဂင်္ဂကထာ

၇၀၉။ ။ပ။တိဏ္ဏံ၊သုံးပါးတို့သည်သာလျှင်။အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာမည်သလော။ပ။ ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခမည်သနည်း၊ ဇာတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အနိစ္စဋ္ဌေန၊ အနိစ္စဟူသောအနက်ကြောင့်။အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယ မဂ်သည်။ အနိစ္စော၊ ပညာဖြင့် မကာပ်အပ် သလော။ (သိကောင်းပြီ)။

ဇုန္နိယဗဒ္ဓကထာနောင်ကား ထပေတွာအရိယမဂ္ဂင်္ဂကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည့်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာ နှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား ဒုက္ခာနုယောဂ သစ္စာနုယောဂ သစ္စာမှာကား တိဏ္ဏံ အရိယသစ္စာနုယောဂ စတ္တာရိ အရိယ သစ္စာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဤသုံးပါး သည်ကား သုဒ္ဓ တည်း။ သံသန္ဒနာသည်ကား ပဋိပုစ္ဆာနုယောဂ ပုစ္ဆာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိပုစ္ဆာသည်ကား ဒုက္ခာနုယောဂ ဒုက္ခသမုဒယာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပုစ္ဆာကိုကား သိကောင်းပြီ။ ပရဝါဒီပက္ခကိုလည်း သိကောင်းပြီ။

ထပေတွာအရိယမဂ္ဂင်္ဂကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-နဝတ္တဗ္ဗံသံဃောဒက္ခိဏံပဋိဂ္ဂဏှာတိ ကထာ

၇၁၀။ ။ပ။သံဃော၊ သဃ်သည်။·အာဟုနေယျော၊ ပူဇော်ခြင်းငှါထိုက်သည်မဟုတ်လော။ ပါဟုနေယျောနနု၊ဧည့်သည်အား ရည်၍ ထားသော ဝတ္ထုကို ပူဇော်ခြင်းငှါထိုက်သည်မဟုတ်လော။ ဒက္ခိဏေယျောနနု၊ မြတ်သောအလှူကို ခံခြင်းငှါ ထိုက်သည်မဟုတ်လော။ အဉ္ဇလိ ကရဏီယောနနု၊ လက်အုပ်ချီခြင်းငှာ ထိုက်သည် မဟုတ်လော။ လောကဿ၊ ၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏ လယ်မြေသဖွယ်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ဩော်ဖြစ်သည်ဟုတ်၏။ပ။

ဇာတဝေဒေါ၊ မီးသည်။ အဟုတိံ၊ ထောပတ်အစရှိသော ပူဇော်ကြောင်းကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိဣဝ၊ ခံသကဲ့သို့။ မေဒနီ၊ မြေကြီးသည်။ မဟာမေဃံ၊ များစွာသော မိုဃ်းရေကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိဣဝ၊ ခံသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ သံဃော၊ သင်္ဃာသည်။ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ ဒက္ခိဏာံ၊ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပရဝါဒီ အမှတ်သည် သင်္ဃာ ဟုတ်က ပရမတ္ထ သင်္ဃာဟူ၍ အမှတ်မှားရကား အလှူခံသလောဟု မေးသည်ရှိသော် ခံသည်ဟုတ်၏ဟူ၍ ဆိုသတည်း။ သကဝါဒီသော်ကား သင်္ဃာသည်ကား ပရမတ္ထသံဃာ သမ္မုတိ သံဃာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ပရမတ္ထသင်္ဃာသော်ကား မခံတတ်သည်ဟူ၍သမ္မုတိ သင်္ဃာသည် ခံ၏ဟူ၍ဆို၏။ ပရမတ္ထသင်္ဃာဟူသော်ကား မဂ်ဖိုလ်ယူလေ။ ထပေတွာ အရိယမဂ္ဂန္တိ ကထာနောင်ကား နဝတ္ထုမှ သံဃောဒက္ခိဏာံ ပဋိဂ္ဂဏှာတီတိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခ သည်ကား ပဋိဂ္ဂါဟကာနုယောဂ ဒါယကာနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါးတွင် ပဋိဂ္ဂါဟကာ နုယောဂ သည်ကား အာဟုနေယျာနုယောဂ ပုရိသယုဂါဒိအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဒါယကာနုယောဂ သည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သာမညသည်ကား တချက်သာ။ ဝိသေသ သည်ကား စီဝရာနုယောဂ ပိဏ္ဍပါတအစရှိသော အားဖြင့် များစွာ အပြားရှိ၏။ ဒါယကာနုယောဂတွင် နသုတ္တာဟရဏာ သုတ္တာ ဟရဏာဟူ၍ ဆိုလေဦး။ ယင်းသို့မှ သာမညဝိသေသဟူ၍ ဆိုလေ။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား၊ သိကောင်းပြီ)။

နဝတ္ထုမှ သံဃော ဒက္ခိဏာံ ပဋိဂ္ဂဏှာတီတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-နဝတ္တမ္ဗ (ပ) ကထာ

နဝတ္တဗ္ဗံ သံဃဿဒက္ခိဏံ ပဋိဂ္ဂဏှာတီတိ ကထာနောင်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ သံဃဿဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတီတိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားသကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီကွ သည်ကား ပဋိဂ္ဂါ ဟကာ နုယောဂဒါယကာနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (အောက်နှင့်အတူပင်)။

နဝတ္တဗ္ဗံ သံဃဿဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-နဝတ္တဗ္ဗံ သံဃဿဘုဉ္ဇတီတိ ကထာ

နဝတ္တဗ္ဗံသံဃော ဘုဉ္ဇတီတိ ကထာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခ သည်ကား ဘတ္တာနုယောဂ ဘောဇနာနုယောဂ ပါနာနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

နဝတ္တဗ္ဗံ သံဃောဘုဉ္ဇတီတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-နဝတ္တဗ္ဗံ (ပ) မဟပ္ဖလန္တိကထာ

၇၉၇။ ပ။ ဂေါတမိ၊ ဂေါတမီ။ တွံ၊ သင်ဂေါတမီသည်။ သံဃေ၊ သံဃာအား။ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိစိဝရံ၊ ရွှေမြေနှ ရွှေရည်ဖြင့် သွင်းသော ရွှေရည်ဖြင့် ပြီးသော သက်နှင်းကို။ ဒေဟိ၊ လှူလော့။ တေ၊သင်ဂေါတမီသည်။ သံဃေ၊ သံဃာအား။ ဒိန္နေ၊ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုသည်။အဟဉ္စေဝ၊ငါအားလည်းကောင်း။ သံဃော၀ါ၊ သံဃာအားလည်းကောင်း။ ပူဇိတော၊ပူဇော်အပ်သည်။ ဘဝိဿာမိ၊အံ့။ပ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားသည်။ဘဂဝန္တံ၊ သခင်ဘုရားကို။ ဇတံ၊ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ဆို၏။

[1]ပြဲပစိတံ၊ အကုသိုလ်မှ စင်ထသော။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်ထသော။ ပုညသေခါနံ၊ ကောင်းမှုကိုငဲ့တတ်ကုန်ထသော။ ယဇမာနာနံ၊ ပူဇော်တတ်ကုန်ထသော။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါဟု ဆိုအပ်ကုန်ထသော။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ လူတို့၏။ ကတ္တ၊ အဘယ်မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော ဝတ္ထု သည်။ မဟပ္ဖလံ၊ များသော အကျိုးရှိသနည်း။ ဣတိဧတံ ဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။

စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ပဋိပန္နာစ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်လည်းကောင်း။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန် ကုန်သော။ ဖလေဋ္ဌိတာ၊ ဖိုလ်၌တည်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဥဇုဘူတော၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ဖြစ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ် ထသော။ ပညာသီလသမာဟိတော၊ ပညာသီလ၌ တည်ထသော။ ပညာသီလနှင့် အားထုတ်ထသော။ သေ-ဧသော သမူဟော၊ ဤသို့သော အပေါင်းသည်။ သံဃော၊ သံဃာမည်၏။ပ။ တသ္မိံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော ဝတ္ထုသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ များသော အကျိုးရှိ၏။

သော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ ဝိပုလော၊ အထူးသဖြင့်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ မဟဂ္ဂတော၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်၏။ ဥဒဓိ၊ ရေ၏ဘည်ရာဖြစ်သော။ သာဂရော၊ သာဂရသည်။ အပ္ပမေယျော ဣဝ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းမှ ကင်းသကဲ့သို့။ သေ ဧသော သံဃော၊ သည်။ အပ္ပမေယျော၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းမှကင်း၏။ သေဋ္ဌာ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ထသော။ ပဘင်္ကရာ၊ အရောင် အဝါကိုဖြစ်စေတတ်ထသော။ ဝီရိယသာဝကာ၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့သော ယောကျ်ား မြတ်၏ တပည့်သား ဖြစ်ထသော။ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်၍ တပည့်သားဖြစ်သော။ ဧတေဟိ၊ ထိုသူတို့ သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ မုဒီရယန္တိ၊ ဟောကုန်လတ္တံ့။

၁။ ပြဲာမိကံ (ဆဋ္ဌ)

ယေသံမနုဿာနံ၊ အကြင်လူတို့သည်။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ တေသံမနုဿာနံ၊ ထိုလူတို့၏။ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ သုဒိန္နံ၊ ကောင်းသဖြင့် ပေးအပ်သည် မည်၏။ သုဟုတံ၊ ကောင်းသဖြင့် ပူဇော်အပ်သည် မည်၏။ သုယိဋ္ဌံ၊ ကောင်းသော ယဇ်ပူဇော်သည် မည်၏။ သံဃဂတာ၊ သံဃာသို့ ရောက်ထသော။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ သံဃာ၌ တည်ထသော။ သာဒက္ခိဏာ၊ ထိုအလှူကို။ မဟပ္ဖလာ၊ များသော အကျိုးရှိ၏ဟူ၍။ လောကဝိဒုနာ၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းသည်။ ဝဏ္ဏိတာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။

တေဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ယညံ၊ ယဇ်ပူဇော်သည်၏ အကျိုးကို။ အနုဿရန္တာ၊ အောက်မေ့ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝေဒဇာတာ၊ ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေ၊ အကြင် သူတို့သည်။ လောကေ၊ ၌။ သမူလံ၊ အကြောင်းနှင့် တကွသော။ မစ္ဆေရမလံ၊ ဝန်တိုခြင်းဟူသော အညစ်အကြေးကို။ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အနိန္ဒိတာ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်ဖြစ်သော။ ဌာနံ၊ ဌာနကို။ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။

နဝတ္တဗ္ဗံသံဃောဘုဉ္ဇတီတိကထာနှောင်ကား နဝတ္တဗ္ဗံသံဃဿ ဒိန္နံ မဟပ္ဖလန္တိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီ ပက္ခကို ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာ ဟရဏာ နယောဂ သုတ္တာ ဟရဏာ နယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် နသုတ္တာဟရဏာ နယောဂသည်ကား ပါဟုနေယျာဒိ အနုယောဂ ပုရိသယုဂါ နယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် နသုတ္တာ ဟရဏာနယောဂသည်ကား စုဏ္ဏိယ ဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏာ ဂါထာဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏာ နယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ပရဝါဒီပက္ခကိုဟောသော်ကား သံဃောဘုဉ္ဇတိပိဝတိခါဒတိ သာယတီတိ။ အာမန္တာ။ မဂ္ဂေါဘုဉ္ဇတိပိဝတိ ခါဒတိ သာယတိဖလံ

ဘုဥ္ဇတိပိဝတိခါဒတိသာယတိတိ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ဤသို့လျှင် အောက်၊က ပရဝါဒီပက္ခကိုယူ၍ ဟောလေ။

နဝတ္တဗ္ဗံ သံဃဿ ဒိန္နံမဟပ္ဖလန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀–နဝတ္တဗ္ဗံ ဗုဒ္ဓဿဒိန္နံမဟပ္ဖလန္တိကထာ

၇၉၉။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သခင်ဘုရားသည်။ ဒွိပဒါနံ၊ အခြေနှစ်ချောင်း ရှိသောသူတို့တွင်။ အဂ္ဂေါနနု၊ မြတ်သည်မဟုတ်လော။ပ။ သေဋ္ဌောနနု၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်မဟုတ်လော။ပ။ ပါမောက္ခောနနု၊ အကြီးဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ပ။ ဥတ္တမောနနု၊ ကျော်စောသည် မဟုတ်လော။ပ။ ပဝရောနနု၊ အမြင့်မြတ်သည် မဟုတ်လော။ အသမောနနု၊ တူသောသူမရှိသည်မဟုတ်လော။ အသမသမော နနု၊ အတုမရှိသော ရှေးဘုရားတို့နှင့် တူသည်မဟုတ်လော။ပ။ အပ္ပဋိဘာဂေါနနု၊အတုမရှိခွဲခြမ်းခြင်းရှိသည်မဟုတ်လော။ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလောနနု၊ အတုမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် မရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ၏။ပ။

ဗုဒ္ဓေန၊ ဘုရားသခင်နှင့်။ သီလေန၊ သီလသည်လည်းကောင်း။ သမာဓိနာ၊ သမာဓိသည်လည်းကောင်း။ ပညာယ၊ ပညာသည်လည်းကောင်း။ သမသမော၊ တူသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ပ။ ပုညတ္ထိကာနံ၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သော။ ဝိပုလ ဖလေသိနံ၊ အထူးသဖြင့် ဖြစ်၍ဖြစ်သော အကျိုးကို ရှာကုန်သော။ အာဟုနေယျာနံ၊ မြတ်သော အလှူကို ခံသော သူတို့ထက်။ ဘဂဝါ၊ သခင်ဘုရားသည်။ အဂ္ဂတံ၊မြတ်သောအဖြစ်သို့၊ ဂတော၊ရောက်၏။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌ လည်းကောင်း။ပုန၊တဖန်။ ပရသ္မိံ လောကေ ဝါ၊ တမလွန်လောက၌ လည်းကောင်း။ တေန၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေန၊ သခင်ဘုရားထက်၊သေဋ္ဌော၊မြတ်သောသူသည် လည်းကောင်း။ သမော၊ တူသော သူသည် လည်းကောင်း။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဘုရားမြတ်စွာသည့် လောကသို လိုက်၍ မစားသော်လည်း စားသကဲ့သို့သာပြုတော်မူသည်။ဘုဉ်းပေးသည် မဟုတ်ဟူ၍ ပရဝါဒီအမှတ်မှား၍ အာမန္တာခံသထည်း။သကဝါဒီ ပက္ခ သော်ကား စား၏။ စားသောကြောင့် များစွာသော အကျိုး ရှိ၏။ မရှိသည့်ရှိသော် အဌေါဒ္ဓိပဒါနိ အစရှိသောပါဠ်ကို ဟော တော့်မမူတန်ပြီ။ ။နဝတ္ထုမ္ဗ သံဃဿဒိန္နံ မဟပ္ဖလန္တိ ကထာ နောင်ကား နဝတ္တုမ္ဗုဗုဒ္ဓဿဒိန္နံမဟပ္ဖလန္တိ ကထာကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီ ပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာဟရဏ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် နသုတ္တာ ဟရဏသည်ကား အဂ္ဂါဒိအနုယောဂ အသမသမာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သုတ္တာဟရဏကိုကား သိကောင်းပြီ။ပရဝါဒီ ကိုသော်ကား အောက်ကနှင့်အတူပင်။

နဝတ္တုမ္ဗုဗုဒ္ဓဿဒိန္နံမဟပ္ဖလန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၁-ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိ ကထာ

၈၀၀။ ဒါယကတောဝ၊ အလှူပေးသော ဒါယကာအားသာ လျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်၏။ ပဋိဂ္ဂါဟကတော၊ အလှူခံသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ နောဝိသုဇ္ဈတိ မစင်သလော။အာမန္တာ၊ ပြော်၊ မစင်သည် ဟုတ်၏။ လောကဿ၊ လောက၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညခေတ္တံ၊ ပုညခေတ္တကို။ ပဋိဂ္ဂါဟကာ၊ ခံတတ် ကုန်သော။ပ။ ကေစိ၊ တစုံတယောက်သောသူတို့သည်။ အတ္ထိနနု၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ရှိ၏။ပ။

သောတာပန္နေ၊သောတာပန်အား။ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒတွာ၊ပေး၍။ ဒက္ခိဏာံ၊ ကို။ အာရာဓေန္တိ၊ ပြီးစေတတ်ကုန်သော။ ကေစိ၊ တစုံ တယောက်သောသူတို့သည်။ အတ္ထိနနု၊ မဟုတ်လော။ပ။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော။ ယာဒက္ခိဏာ၊ အကြင်အလှူတို့သည်။ ဝိသုဇ္ဈယော၊ အထူးသဖြင့် စင်ကုန်၏။ ဣမာဒက္ခိဏာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ စတသော၊ လေးပါးတို့ဟူသည်ကား။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယာဒက္ခိဏာ၊ အကြင် အလှူသည်။ ဒါယကတော၊ အလှူပေးသော ဒါယကာအားသာလျှင်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်၏။ ပဋိဂ္ဂါဟကတော၊ ခံတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ နေဝဝိသုဇ္ဈတိ၊ မစင်။ သာဒက္ခိဏာ၊ ထိုအလှူသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ (ဤလည်းတချက်)။ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ ယာဒက္ခိဏာ၊ အကြင်အလှူသည်။ပဋိဂ္ဂါဟကတော၊ ခံတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်၏။ ဒါယကတော၊ အလှူပေးသော ဒါယကာအား။ နောဝိသုဇ္ဈတိ၊ မစင်။ (ဤသည်လည်း တချက်)။ (သိကောင်းပြီ။ ကထာအစဉ်ထားသည်ကိုလည်း သိကောင်းပြီ)။

နဝတ္တမ္ဗံ ဗုဒ္ဓဿ ဒိန္နံ မဟပ္ဖလန္တိကထာနောင်ကား ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာ ဟူ၍နှစ်ပါး။ ပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါး။ သကဝါဒီပက္ခသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါး။ သာမညသည်ကား အာဟုနေယျာနုယောဂ ဝိုသယုဂါနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဝိသေသသည်ကား သောတာပန္န သကဒါဂါမိ အနာဂါမိ အရဟန္တာဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ သကဝါဒီပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟုန်သော်ကား ပဋိဂ္ဂါဟကတောဒါနံ ဝိသုဇ္ဈတိ။ အာမန္တာ။အညော အညဿကာရကော။ ပရကတံ သုခဒုက္ခံ အညောကရောတိ။ အညောပဋိသံဝေဒေတီတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ တည်း။ ဤကား ပုစ္ဆာတည်း။ ပဋိပုစ္ဆာကိုကား သိကောင်းပြီ။ ။ဒက္ခိဏာ ဝိသုဒ္ဓိကထာ နိဋ္ဌိတာ။ ။ဝဂ္ဂေါ သတ္တရသမော နိဋ္ဌိတော။ ။(ဥဒါန်းကိုကား သိကောင်းပြီ)။

အဋ္ဌာရသမဝဂ္ဂ

၁-မနုဿလောက ကထာ

၈၀၂။ ဘဂဝါ၊ ခြောက်ပါးသောဘုန်းတော်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သခင်ဘုရားသည်။ မနုဿလောကေ၊ လူ၏ပြည်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်သလော။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ အပ်။ ဗုဒ္ဓဝုတ္ထာနိ၊ ဘုရားတို့သည် နေရာဖြစ်သော။ စေတိယာနိ၊ စေတီတို့လည်း ကောင်း။ အာရာမ ဝိဟာရ၊ အရံကျောင်းလည်းကောင်း။ ဂါမ၊ ရွာငယ်လည်းကောင်း။ နိဂမ၊ ရွာကြီးတို့လည်းကောင်း။ နဂရာနိ၊ မြို့ကြီးတို့လည်းကောင်း။ ရဋ္ဌာနိ၊တိုင်းတို့လည်းကောင်း။ဇနပဒါနိ၊ ဇနပုဒ်တို့လည်းကောင်း။ အတ္ထိနနု၊ရှိသည်မဟုတ်လော။အာမန္တာ၊ ဪ်ရှိ၏။ပ။

ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဇာတောနနု၊ ဖြစ်တော်မူသည် မဟုတ်လော။ဗောဓိယာမူလေ ဗောဓိပင်၏အနီး၌။အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသည်မဟုတ်လော။ ဗာရာဏသိယံ၊ မြောက်ဦးခေါင်းကဲ့သို့ ကျောက်ရှိသောပြည်၌။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ကို။ ပဝတ္တိတံနနု၊ ဖြစ်စေသည်မဟုတ်လော။ စာပါလေစေတိယေ၊ တောစိုးသစ်ပင်၌။ အာယုသင်္ခါရော၊အာယုသင်္ခါရကို။ ဩဿဋ္ဌောနနု၊ လွှတ်တော်မူသည် မဟုတ်လော။ ကုသိနာရာယံ၊ ကုသိနာရုံပြည်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်မဟုတ်လော။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ သည်။ ဧကံသမယံ၊ တပါးသော အခါ၌။ ဥက္ကဋ္ဌာယံ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့၌။ သုဘဂဝနေ၊ သုဘဂတော၌။ သာလရာဇမူလေ၊သခွတ်ပင်၏အနီး၌။ ဝိဟရာမိ၊၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဟံ၊သည်။ပ။ဥရုဝေဋ္ဌာယံ၊များသောသဲရှိသောပြည်၌။အဇပါလ နိဂြောဓေ၊ ဆိတ်တို့သည် စည်းဝေးရာဖြစ်သော ပုဏ္ဏားတို့သည် မန္တန်စိပ်ရာ ဖြစ်သော ညောင်ပင်၌။ ပဌမာဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာ

လေးပါးကိုသိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ပ။ရာဇဂဟ ဟေားမန္တာတ်မင်း တို့သည်ယူရာဖြစ်သောတော၌ လည်းကောင်း။ဝေဠုဝနေ၊ ကြခတ် ရှိသောတော၌ လည်းကောင်း။ ကလန္ဒကနိဝါပေ။ ရှည့်နက် တို့အား အစာပေးရာ ဖြစ်သော တော၌။ ဝိဟရာမိ ၏။ပ။ သာ ဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိရသေ့၏ သင်္ခမ်းရာဖြစ်သော ပြည်၌ (ခပ်သိမ်း စုံ၏ တည်ရာဖြစ်သော ပြည်၌ လည်းဟူ) ။ပ။ ဝေသာလိယံ၊ သုံးကြိမ်ချဲ့သော်ပြည်၌။ (တခါဖွါးလျှင် နှစ်ယောက်သည် တဆဲ့ ခြောက်ကြိမ် ဖွါးသော ပြည်၌လည်းဟူ၏) ။ပ။ ကူဋာဂါရသာ လာယံ၊ အထွတ်ရှိသောစရပ်၌။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ပ။ အနုပလိတော၊ မလိမ်းကျံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပရဝါဒီ အမှတ်သည်ကား တုသိတာ၌ ဖြစ်သည် လူ၏ပြည်၌ မဖြစ်ဟူ၍ ဆိုသတည်း။ လူနှင့်မဆက်ဆံ ဟူသည်ကို နှလုံးသွင်း၍ အမှတ်မှားသတည်း။ သကဝါဒီအမှတ် သော်ကား လူ၏ပြည်၌ဖြစ်လျက် အာလာပသလ္လာပမပြုဟူ၍ကား ဆိုလိုသတည်း။ လူ့ပြည်၌မဖြစ်ဟူ၍ မဆိုအပ်။ လူ့ပြည်၌ဖြစ်သော ကြောင့်တည်း။ မည်သည့် ပြည်၌ နေတော်မူ၏။ မည်သည့်ပြည်၌ ဝါဆိုတော်မူ၏။ ဤသို့အစရှိသည်ကို ဆိုခြင်းသည်လျှင် နေတော် မူသောကြောင့် ဆိုသည်မဟုတ်လော။

သတ္တရသမ ဝဂ်နောင်ကား အဋ္ဌာရသမ ဝဂ်ကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာ ဟရဏဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုတွင် နသုတ္တာဟရဏသည်ကား စေတိယာဒိ အနုယောဂ လုမ္ဗိနိယာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ သုတ္တာဟရဏကိုကား သိကောင်းပြီ။ သကဝါဒီပက္ခ နောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟော ဟန်ကား ဗုဒ္ဓေါဘဂဝါ မနုဿလောကေ အဋ္ဌာသီတိ။ အာမန္တာ။ နနုဘဂဝါ လောကေဇာတော။ လောကေသမ္ဘုဒ္ဓေါ။ လောကေ

အဘိဘုယျဝိဟရတိ၊ အနုပလိတ္တောလောကေနာတိ။ အာမန္တာ။ ဟဋ္ဌိဘဂဝါအစရှိသည်တည်း။

မနုဿလောကကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-ဓမ္မဒေသနာကထာ

၁၀၄။ ။ပ။ကေနာ၊ အသူသည်။ ဒေသိတော၊ သလော။ အဘိနိမ္မိတေန၊ အဘိနိမ္မိတပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒေသိတော၊ဟောတော်မူ၏။ အဘိနိမ္မိတော၊သည်။ ဇိနော၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်သလော။ သတ္ထာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူကို ဆုံးမတတ်သလော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အလိုလိုလျှင် သစ္စာလေးပါးကို သိသလော။ သဗ္ဗညူ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားကို သိတတ်သော အလေ့ရှိသလော။ သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့ကို မြင်တတ် သလော။ ဓမ္မသာမိ၊ တရားကြောင့် လူနတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သလော။ ဓမ္မပ္ပဋိသရဏော၊ တရားလျှင် ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သလော။ပ။

အာယသ္မတာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ အာနန္ဒေန၊ အာနန္ဒာသည်။ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူ၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ ဇိနော၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်သလော။ပ။

၁၀၅။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ အဟံ၊ သည်။ သံခိတ္တေနပိ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း။ပ။ ဒေသေယျံ၏။ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ။ အဟံ၊သည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊တရားကို။ ဒေသေယျံ၊ဟော၏။ပ။ သံခိတ္တဝိတ္ထာရေနပိ၊ အကျဉ်းအကျယ်အားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟော၏။ အညာတာရောစ ဆုံးမတတ်သော သူကိုသာလျှင်။ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲ၏ရှင့်။ပ။

၁၀၆။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ သည်။ အဘိညာယ၊၍။ ဓမ္မံ၊သစ္စာလေးပါး တရားကို။ ဒေသေမိ၊ဟော၏။ အနဘိညာယ၊ မသိမူ၍။ ဓမ္မံ၊တရားကို။ နောဒေသေမိ၊မဟော။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊သည်။ သနိဒါနံ၊ အကြောင်းနှင့် တကွသော။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေမိ၊ ၏။ အနိဒါနံ၊ အကြောင်းမရှိသော။ ဓမ္မံ၊ကို။ နော

ဒေသေမိ၊မဟော။ပ။ဩဝါဒေဒါ၊အဆုံးအမကို။ကာရုဏိယော၊ပြုအပ်၏။ အနုသာသနီ၊ အဆုံးအမကို။ ကာရုဏိယာ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ တုဋ္ဌိယာ၊ နှစ်သက်ခြင်းငှါ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏။ပ။ဘဂဝါ၊သခင်ဘုရားသည်ကား။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါဝတ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတတ်စွတကား။ ဓမ္မော၊ဓမ္မသည်။ သွာချာတောဝတ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်စွတကား။ သံဃော၊သည်ကား။ သုပ္ပဋိပန္နောဝတ၊ကောင်းစွာကျင့်စွတကား။ဣမသ္မိံ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ဤသို့သော ဝေယျာကရဏ်း ကျမ်းကို။ ဘညမာနေ၊ သရဇ္ဈာယ်သည်ရှိသော်။ ဒသသဟဿိလောကဓာတု၊တသောင်းသော လောကဓာတ်သည်။ အကမ္ပိတ္ထ၊ တုန်လှုပ်၏။ပ။

အမှာ မနုဿလောက ကထာနှောင်ကား ဓမ္မဒေသနာကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခကိုကား ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာဟရဏာ နယောဂ သုတ္တာဟရဏာ နယောဂဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် နသုတ္တာဟရဏာ နယောဂသည်ကား အဘိနိမ္မိတာ နယောဂ အာနန္ဒာနယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။သုတ္တာဟရဏာ နယောဂသည်ကား သံခိတ္တပိကာရာ နယောဂ အဘိညာယာဒိ အနယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒီပက္ခကို ဘော်၍ ဟောသော်ကား ဗုဒ္ဓေနဘဂဝတာ ဓမ္မော ဒေသိတောတိ။ အာမန္တာ။ နအဘိနိမ္မိတောတိ။နဟောံ ဝတ္တဗ္ဗေ တည်း။ ဤသို့လျှင်ဘော်၍ ဟောလေ။

ဓမ္မဒေသနာကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-ကရုဏာကထာ

၈၀၇။ ။ပ။အကာရုဏိကော၊သနားခြင်းမရှိသလော။ နဟောံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ကာရုဏိကောနနု၊ သနားခြင်းနှင့် ယှဉ်သည် မဟုတ်လော။ လောကဟိတောနနု၊ လောက၏ အစီးအပွါးကို ပြုသည်

မဟုတ်လော။ သောကာ နုကမ္ပကော၊ လောက၏ အစီးအပွါးနှင့် ယှဉ်သည်မဟုတ်လော။ လောကတ္ထ စရိယော၊ လောက၏ အစီး အပွါးကို ကျင့်အပ်သည်မဟုတ်လော။

အဖွ ပရဝါဒီအမှတ်ကား ကရုဏာကို ရာဂဟူ၍ မှတ်ဘိ ရကား ကရုဏာသည် မရှိလောဟူ၍ မေးသည် ရှိသော် အာမန္တာ ခံချေသတည်း။ ကရုဏာသည် ရှိသော်ကား ကရုဏာအဘက်မေတ္တာမုဒိတာ ဥပေက္ခာသည်မရှိလောဟူ၍ မေး သည်ရှိသော်မူကား မရှိသည်ကို မထင်ရကား နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ ဟူ၍ ပယ်သတည်း။ မမ္ဗဒေသနာ ကထာနောင်ကား ကရုဏာ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီ ပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီ ပက္ခသည် ကား အပ္ပမညာ နုယောဂ ပုဂ္ဂလာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အပ္ပမညာနုယောဂသည်ကား ပဋိလောမ အနုလောမဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမသည်ကား မေတ္တာ မူလိရှိသည် မုဒိတာမူလိရှိသည် ဥပေက္ခာမူလိရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ အနုလောမသည်ကား မေတ္တာမူလိရှိသည် မုဒိတာ မူလိရှိသည် ဥပေက္ခာမူလိရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား အပ္ပမညာ နုယောဂတည်း။ ပုဂ္ဂလာ နုယောဂ ဟူသော်ကား အကရုဏိယာ နုယောဂ ကရုဏိယာနုယောဂ မဟာကရုဏာ သမာပတ္တိ အနုယောဂဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား သကဝါဒီ ပက္ခတည်း။ ထိုနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကိုဟောတော်မူ၏။ ဟော ဟန်သော်ကား အတ္ထိဗုဒ္ဓဿဘဂဝတောကရုဏာတိ အာမန္တာ။ ဘဂဝါသရာဂေါတိနဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ တည်း။

ကရုဏာကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-ဂန္ဓဇာတိ ကထာ

ဂဝ၉။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သခင်ဘုရား၏။ ဥစ္စာရပဿာဝေါ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်သည်။ အတိဝိယ၊ အတိုင်း

ထက်အလွန်။ အညေ၊ တပါးသော။ ဂန္ဓဇာတေ၊ နံ့သာအစရှိသော အနံ့တို့ကို။ အဓိဂ္ဂဏှာတိ၊ လွှမ်းမိုးသလော။ အာမန္တာ၊ ဖြော်လွှမ်းမိုးသည်ဟုတ်၏။ ဘဂဝါ၊ သခင်ဘုရားသည်။ ဂန္ဓဘောဇီ၊ နံ့သာကိုစားသလော။ပ။

ကေစိ၊အချို့သောသူတို့သည်။ဘဂဝတော၊ဘုန်းရှိသော။ဗုဒ္ဓဿ၊ သခင်ဘုရား၏။ ဥစ္စာရပဿာဝံ၊ အလေးအပေါ့ကို။ နှာယန္တိ၊ ချိုးကုန်သလော။ ဝိလိမ္ပန္တိ၊ လိမ်းကျံ ကုန်သလော။ ဥစ္ဆာဒေန္တိ၊ သလော။ ပေဠာယ၊ ပခြုပ်၌။ ပဋိသာမေန္တိ၊ သိုမှီးသလော။ ကရဏ္ဍာယ၊ကြုတ်၌။ နိက္ခိပန္တိ၊ထားကုန်သလော။ အာပဏေ၊ ဈေး၌။ ပသာရေန္တိ၊ ကျင်းပကုန်သလော။ တေန စ ဂန္ဓေန၊ ထိုနံ့သာအစရှိသော အနံ့ဖြင့်။ ဂန္ဓကရဏီယံ၊ ဂန္ဓ၏ ပြုဖွယ်ကို။ ကရောန္တိ၊ သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။

ကရဏာကထာနှောင်ကား ဂန္ဓဇာတိကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခကိုကား ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီ ပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဂန္ဓဇာတာနုယောဂ ဘုဉ္ဇမာနာနုယောဂ နှာယန္တာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒီပက္ခကို ဘော်၍ဟောသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ဗုဒ္ဓဿဘဂဝတောဥစ္စာရပဿာဝေါအတိဝိယ အညေဂန္ဓဇာတေ အဓိဂ္ဂဏှာတီတိ။ အာမန္တာ။ ဘဂဝါ နအတုလောတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤသို့လျှင်ဟောလေ၏

ဂန္ဓဇာတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-ဧကမဂ္ဂကထာ

ဧကမဂ္ဂကထာကား အနက်လွယ်၏။ ။ဂန္ဓဇာတိ ကထာနှောင်ကား ဧကမဂ္ဂကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်ပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား သမောဓာနာနုယောဂ ပဇဟာ

နာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပဇဟနာနုယောဂသည်ကား မဂ္ဂပဇဟန ကိလေသပဇဟနဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ မဂ္ဂပဇဟနသည်ကား သောတာပတ္တိမဂ္ဂါနုယောဂ သကဒါဂါမိမဂ္ဂါနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ကိလေသာနုယောဂသည်ကား ဒိဋ္ဌာနုယောဂ ဩဠာရိကကာမရာဂါနုယောဂ အဏုသဟဂတာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင်တပါးတပါး၌ နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာဟရဏဟူ၍ နှစ်ပါးစီ ရှိသောကြောင့် ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒိပက္ခ သည်ကား သောတာပန် သကဒါဂါမိ အနာဂါမိဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သောတာပန်ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ဧကေနအရိယမဂ္ဂေန စတ္တာရိသာမညဖလာနိသစ္ဆိကရောတီတိ။ အာမန္တာ။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ ဘာဝိတောတိအာမန္တာ။ဘာဂဝါ သောတာပန္နောတိ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ သကဒါဂါမိ အနာဂါမိကိုလည်း ဤအတူပင်ဟောလေ။ပုစ္ဆာနောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ဘာဂဝါဧကေန အရိယမဂ္ဂေန စတ္တာရိသာမညဖလာနိ သစ္ဆိကရောတိ။ သာဝကာစတူဟိအရိယမဂ္ဂေဟိစသည်တည်း။

ဧကမဂ္ဂကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-ဈာနသင်္ကန္တိကထာ

၈၁၃။ ဈာနာ၊ ဈာန်မှ။ ဈာနံ၊ ဈာန်သို့။ သင်္ကမတိ၊ ပြောင်းသလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ပြောင်း၏။ပ။ ယာအာဝဇ္ဇနာ၊အကြင်အာဝဇ္ဇန်းကိုလည်းစေသလော။ပ။ ယာပဏိဓိ၊ အကြင်ဘဝင်စိတ်လည်သလော။ပ။ ကာမေ၊ ကိလေသကာမဝတ္ထုကာမ၌။ အာဒီနဝတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ မနသိကရောတော၊ နှလုံး၌ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော။ပ။ တဒေဝပဌမံဈာနံ၊ ထိုပဌမဈာန်ပင်တည်း။ တံဒုတိယဈာနံ၊ ထိုဒုတိယဈာန်လော။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပရဝါဒီ အမှတ်သည် ဈာန်ဟူသည်ကား အာဝဇ္ဇန်းမခြားဘဲဖြစ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏ဟူ၍အမှတ်မှား၍ အာမန္တာ ခံသတည်း။ ။ကေမဂ္ဂကထာနောင်ကား ဈာနသင်္ကန္တိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား ကေန္တရိက သင်္ကမနာနုယောဂ အဋ္ဌသဟဂတ သင်္ကမနာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ကေန္တရိကသင်္ကမနာ နုယောဂသည် ကား ပဌမတတိယသင်္ကမနာနုယောဂ ဒုတိယစတုတ္ထသင်္ကမနာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် အဋ္ဌသဟဂတသင်္ကမနာ နုယောဂသည်ကား ပဌမဒုတိယ အဋ္ဌသဟဂတသင်္ကမန ဒုတိယ တတိယ အဋ္ဌသဟဂတသင်္ကမန တတိယ စတုတ္ထအဋ္ဌ သဟဂတသင်္ကမနဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ပဌမဒုတိယ သည်ကား အာဝဇ္ဇနာဒိအနုယောဂ ပဟာနင်္ဂါနုယောဂ သမ္ပ ယောဂင်္ဂါနုယောဂ တဒြေဝါနုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ ၏။ ထိုတွင် အာဝဇ္ဇနာဒိ အနုယောဂသည်ကား သာမည ဝိသေ သဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သာမညသည်ကား တချက်သာ။ဝိသေ သသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပဟာနင်္ဂဟူသော်ကား အာဒီနဝတောစသည်တည်း။ သမ္ပယော ဂင်္ဂဟူသော်ကား သဝိတက္ကသဝိစာရစသည်တည်း။ ဒုတိယတတိ ယမှာလည်းအတူပင်။ တတိယဗတုတ္ထမှာလည်း ဤနည်းအတူပင်။ ပရဝါဒီပက္ခကား နဝတ္တဗ္ဗံအစရှိသည်တည်း။

ဈာနသင်္ကန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-ဈာနန္တရိကကထာ

၈၁၇။ ဈာနန္တရိကာ၊ ဈာန်၏အကြားဌ် ဖြစ်သော သမာဓိ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ၏။ (အနက်လွယ်၏)။

ဈာနသင်္ကန္တိကထာနောင်ကား ဈာနန္တရိက ကထာကိုဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍နှစ်ပါး တွင် သကဝါဒီပက္ခ သည်ကား ဖဿန္တရိကာဒိ အနုယောဂ သမောဓာနာ အနုယောဂ ဈာနန္တရိကာ နုယောဂ ပဌုပုစ္ဆာ နုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင်ဈာနန္တရိကာနုယောဂ သည်ကား အမိဿကာနုယောဂ မိဿကာနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတွင်အမိဿကာနုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင်အနုလောမသည်ကားဒုတိယ တတိယာနုယောဂ တတိယ စတုတ္ထာနုယောဂ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမမှာလည်း ဒုတိယ တတိယာနုယောဂ တတိယစတုတ္ထာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးလည်းကောင်းတည်း။ ဤလေးချက်သည် ကား အမိဿကတည်း။ မိဿကသည်ကား အနုလောမ ပဋိ လောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အမိဿကနှင့်အတူပင်။ သမော ဓာနာနုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတွင် အနုလောမသည်ကား သဝိတက္ကသဝိစာရာ နုယောဂ အဝိတက္က အဝိစာရာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမသည်လည်း သဝိတက္ကသဝိစာရာနုယောဂ အဝိတက္က အဝိစာရာနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဒွိန္နံဈာနာနံပဌုပုစ္ဆာနံ။ ပါ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်ကား ပဌုပုစ္ဆတည်း။ သကဝါဒီ ပက္ခနောင် ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အဝိတက္ကော ဝိစာရမတ္တော သမာဓိဈာနန္တရိကာတိ။ အာမန္တာ။ အဝိတက္ကော ဝိစာရမတ္တော သမာဓိပဌမံ ဈာနံ ဒုတိယံဈာနံ စတုတ္ထံ ဈာနန္တိ။ နှေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ တေနဟိ အဝိတက္ကော ဝိစာရ မတ္တော သမာဓိ ဈာနန္တရိကာတိ တည်း။ ပဋိပုစ္ဆာကိုကား သိကောင်းပြီ။

ဈာနန္တရိကကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈–သဒ္ဒါသုဏာတိတိကထာ

၈၂၃။ သမာပန္နော၊ သမာပတ်ကို ဝင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဒ္ဒံ၊ သဒ္ဒါရုံကို။ သုဏာတိ၊ ကြားသလော။ အာမန္တာ၊ ပြောင် ကြား၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဈာန်ဝင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် အသံကြားတုံ သော်ကား ဈာန်ဝင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် စက္ခုဖြင့်လည်း ရူပါရုံကို မြင်လိုလအံ့သည်။ ဃာနဖြင့်လည်း ဂန္ဓာရုံကိုနမ်းလိုလအံ့သည်။ လျှာဖြင့်လည်း ရသာရုံကို လျက်လိုလအံ့သည်။ ဤသို့သကဝါဒီ မေးသည်ကို ပရဝါဒီသည်မထင်ရကား နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ ပယ် သတည်း။ ပဌမဈာန်ကိုဝင်၏။ ဝင်လျက်အသံကြားလျှင် ပျက်လေ သည်ဟူ၍ကား နှလုံးမသွင်းအံ့။ ဈာန်ကို ဝင်စဉ်ပင် အသံကို ကြား၏ဟူ၍ အမှတ်မှားရကား အာမန္တာ ဟူ၍ ပရဝါဒီခံမှား သတည်း။ မနောဝိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သမာဓိ မည်၏။ သောတ ဝိညာဉ် နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အသံကို ကြားသလောဟူ၍ သကဝါဒီမေးသည်ကိုပရဝါဒီသည် အာမန္တာ ခံချေရကား မနောဝိညာဉ်ဖြစ်ခိုက်လည်း ဖဿတခု သောတ ဝိညာဉ်ဖြစ်ခိုက်လည်း ဖဿတခုဖြစ်သလောဟူ၍ သကဝါဒီ မေး သည်ရှိသော်တမူကား ဖြစ်ခိုက်ကိုမထင်ရကား နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ ဟူ၍ ပယ်သတည်း။ ။ဈာနန္တရိက ကထာနောင်ကား သဒ္ဒံ သုဏာတိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိ ပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား စက္ခုရူပါဒိ အနုယောဂ ဝိညာဏာ နုယောဂ ဒွိဖဿာဒိအနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဝိညာ ဏာ နုယောဂသည်ကား သုဒ္ဓမိဿကဟူ၍ နှစ်ပါး။ သုဒ္ဓသည် ကား သောတဝိညာဏ သမင်္ဂိကာ နုယောဂ မနောဝိညာဏ သမင်္ဂိကာနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါးတည်း၊မိဿကတချက်သာတည်း။ ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ။ ပဋိပုစ္ဆာသည်ကား ဝိတက္က

ဝိစာရကဏ္ဍကာ နုယောဂ ပီတိကဏ္ဍကာနုယောဂ အာကာသာနဉ္စာယတနကဏ္ဍကာ နုယောဂ ဝိညာဏဉ္စာယတန ကဏ္ဍကာနုယောဂ အာကိဉ္စညာ ယတန ကဏ္ဍကာနုယောဂ နေဝသညာနာသညာယတန ကဏ္ဍကာ နုယောဂ သညာဝေဒယိတနိရောဓ ကဏ္ဍကာနုယောဂဟူ၍ ရှစ်ပါး အပြားရှိ၏။

သဒ္ဒံသုဏာတီတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-စက္ခုနာရူပံပဿတီတိ ကထာ

၇၂၆။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဖြင့်။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ ပဿတိ၊ မြင်သလော။ အာမန္တာ၊ မြင်၏။ ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ စက္ခု၏အရကို စက္ခုပသာဒကိုယူ၍ စက္ခုပသာဒဟူ၍ အမှတ်မှား၍ ပရဝါဒီသည် အာမန္တာခံသတည်း။ ထိုသို့တမူကား စက္ခု၏အရသည် စက္ခုပသာဒ မဟုတ်။ စက္ခုပသာဒသည် ရုပ်ကိုမမြင်။ စက္ခု၏အရကို ဝိညာဉ်ယူ၍ ဝိညာဉ်သည် မြင်သည်ဖြစ်ရာသတည်း။ ရူပေနရူပံပဿတိဟူ၍ သကဝါဒီ မေးသည်ကို အာမန္တာဟူ၍ ပရဝါဒီခံပြန်ပြီးသည်လည်း စက္ခုအရကို စက္ခုပသာဒပင်ယူ၍ အာမန္တာ ခံမှားသတည်း။ ယင်းသော်ကား ရုပ်သည် ရုပ်ကိုပင်သိသလောဟူ၍ ပရဝါဒီ မေးသည်ကို နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ ပယ်သတည်း။ ရုပ်သည် ရုပ်ကိုပင်သိသည် မယင်သောကြောင့် ပယ်သတည်း။ ။သဒ္ဒံ သုဏာတီတိ ကထာ နောင်ကား စက္ခုနာရူပံ ပဿတီတိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒီပက္ခ သည်ကား စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုငါးပါးတွင် စက္ခုသည်ကား ရူပေနရူပံ ပဿတာနုယောဂ ရူပေနရူပံပဋိဝိဇာနနာ နုယောဂ မနောဝိညာဏာ နုယောဂ စက္ခုသ္မိ အာဝဋ္ဋနာနုယောဂတွင် အနုလောမ တချက် ပဋိလောမ တချက်။ သောတတွင်လည်း

လေးပါး။ ဿာနတွင်လည်း လေးပါး။ ဇိဝှါတွင်လည်း လေးပါး။ ကာယ တွင်လည်း လေးပါး တည်း။ (ပရဝါဒီ ပက္ခ ကိုကား သိကောင်းပြီ)။ ။စက္ခုနာရူပံပဿတီတိ ကထာ နိဋ္ဌိတာ။ ဝဂ္ဂေါအဋ္ဌာရသမော။ ။(ဥဒ္ဒါန်းကို သိကောင်းပြီ)။

ကျေနုပိုသတိမဝဂ္ဂ

၁-ကိလေသဇဟာန ကထာ

၈၂၈။ အတီတေ၊ အတိတ်၌။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ဇဟာတိ၊ ပယ်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ပယ်၏။ နိရုဒ္ဓံ၊ ချုပ်ပြီး သော ကိလေသာကို။နိရောဓေတိ၊ချုပ်ပြန်စေသလော။ပ။ရတ္တော၊ တပ်တတ်သောသူသည်။ ရာဂံ၊ ရာဂကို။ ဇဟာတိ၊ ပယ်သလော။ ဒုဋ္ဌော၊ ပြစ်မှားတတ်သောသူသည်။ (အနက်လွယ်၏)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပရဝါဒီ အမှတ်လည်း အတိတ်၌ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကိုလည်း အတိတ်၌ ပယ်၏။ အနာဂတ်၌ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကိုလည်း အနာဂတ်၌ပယ်၏။ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကိုလည်း ပစ္စုပ္ပန်၌ ပယ်၏ဟူ၍ အမှတ်မှား၍ အာမန္တာခံသတည်း။ သကဝါဒီသော်တမူကား ပယ်၏ ဟူသော် ပယ်လျှင်းသည်မဟုတ်။ မဂ်သည် ဥပါဒ်လေ၏။ မဂ်ဥပါဒ်လျှင် ကိလေသာ မဥပါဒ်နိုင်ဖြစ်သည်မှုကိုသော်ကား ဆိုလိုသတည်း။ ပယ်လျှင်းသည်မဟုတ်။

စက္ခုနာရူပံပဿတီတိ ကထာနှောင်ကား ကိလေသဇဟာန ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီ ပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည် ကား အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထို သုံးပါးတွင် အတိတ်သည်ကား နိရုဒ္ဓနိရောဓေတာဒိ အနုယောဂ အတီတံနိရုဒ္ဓါနုယောဂ အတီတံနတ္ထာနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ အနာဂတ်သည်ကား အဇာတံအဇနေတာဒိ အနု

ယောဂ အနာဂတံအဇ္ဈတ္တနုယောဂ အနာဂတနဋ္ဌာနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပစ္စုပ္ပန်သည်ကား နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာဟရဏဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် နသုတ္တာ ဟရဏသည်ကား ဇဟတျာနုယောဂ သမောဓာနာ နုယောဂ သမုဋ္ဌာဘာဝါနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် ဇဟတျာနုယောဂသည်ကား ရတ္တာဒိ အနုယောဂ ရာဂေနရာဂံ ဇဟတျာဒိ အနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ကိလေသဇဟနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-သုညတကထာ

ကိလေသဇဟနကထာနောင်ကား သုညတကထာကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည် အနိမိတ္တာဒိ သံသန္ဒနာနုယောဂ အနိစ္စာဒိသံသန္ဒနာ နုယောဂ ခန္ဓမိဿကာဒိ သံသန္ဒနာနုယောဂ ဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် အနိ မိတ္တာဒိသံသန္ဒနာနုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုအနုလောမသည်ကား အနိမိတ္တာနုယောဂ အပ္ပဏိဟိတ အနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပဋိလောမမှာ လည်း နှစ်ပါးလည်းကောင်းတည်း။ အနိစ္စာဒိသံသန္ဒနာနုယောဂ သည်ကား အနုလုံတချက် ပဋိလုံတချက်သာတည်း။ ခန္ဓမိဿက သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနုလောမသည်ကား ရူပက္ခန္ဓာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာက္ခန္ဓာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူ၍ ငါးပါး အပြားရှိ၏။ ပဋိလုံမှာ လည်း ငါးပါးလည်းကောင်း တည်း။ (ပရဝါဒီပက္ခ ကိုကား သိကောင်းပြီ)။

သုညတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-သာမညဖလကထာ

၁၃၅။ သာမညဖလံ၊ သာမညဖိုလ်သည်။ အသင်္ခတံ၊ လော။ အာမန္တာ၊ ဖြေဟုတ်၏။ပ။ တာဏံ၊ လည်းလျှောင်းရာလော။ လေဏံ၊ ပုန်းကွယ်ရာလော။ (အနက်လွယ်၏)။ပ။ သာမညံ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ အသင်္ခတံ၊ အသင်္ခတလော။

သုညတ ကထာနောင်ကား သာမညဖလကထာကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင် ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော် မူ၏။ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိဗ္ဗာနာဒိ အနုယောဂ ဒွိအသင်္ခတာနုယောဂ ဒွေတာဏာဒိ အနုယောဂ သာမညာ နုယောဂဟူ၍ လေးပါး အပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါးတွင် သာမညာ နုယောဂသည်ကား အသင်္ခတ သင်္ခတဟူ၍နှစ်ပါး။ ဝိသေသသည် ကား ဘေဒဝိသေသာနုယောဂ အဘေဒါဝိသေသာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဘေဒဝိသေသာနုယောဂသည် ကား သောတာပန္နာနုယောဂ သကဒါဂါမိအနုယောဂ အနာဂါမိ အနုယောဂ အရဟတ္တာနုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထို လေးပါးတွင် သောတာပန္နာနုယောဂ သည်ကား မဂ္ဂါနုယောဂ ဖလာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနာဂါမိ အနုယောဂ သည်ကား မဂ္ဂါနုယောဂ ဖလာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အရဟတ္တာ နုယောဂသည်ကား မဂ္ဂါနုယောဂ ဖလာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ပေါင်းသော် ရှစ်ပါးအပြားရှိသော မဂ်ဖိုလ်တို့ တွင် တပါးပါး၌ နိဗ္ဗာနာဒိ အနုယောဂ ဒွေသင်္ခတာဒိအနုယောဂ ဒွေတာဏာဒိ အနုယောဂဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ဤကား ဘေဒါ နုယောဂတည်း။ အဘေဒသည်ကား ပဥ္စအသင်္ခတာဒိ အနုယောဂ ပဥ္စတာဏာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ဤကား သကဝါဒီ ပက္ခတည်း။ ပရဝါဒီပက္ခကို ဘော်၍ ဖော်သော်ကား

နဝတ္တဗ္ဗံ သာမညဖလံအသင်္ခတန္တိ။ အာမန္တာ။ ကိလေသပ္ပဟာနံ အသင်္ခတန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ ဤ သို့လျှင် ဟော၍ဟောလေ။

သာမညဖလကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-ပတ္တိကထာ

၈၃၇။ ပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ အသင်္ခတာ၊ အသင်္ခတမည် သလော။ အာမန္တာ၊ပြော်မည်၏။ပ။ စီဝရဿ၊ သင်္ကန်းကို။ ပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ အသင်္ခတာ၊အသင်္ခတမည်သလော။ အာမန္တာ၊ ၏။ (အနက်လွယ်၏)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ လာဘာသက္ကာရ စသည်ရောက်ခြင်းကိုလျှင် အသင်္ခတဟူ၍ ပရဝါဒီ အမှတ်မှား၍ အာမန္တာခံသည်။ ယင်းသို့ တမူကားမဟုတ်။ လောဘအစရှိသည်ကား ပညတ်သာ။ ပရမတ် မဟုတ်။ သာမညဖလ ကထာနောင်ကား ပတ္တိကထာကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုပတ္တိကထာ သည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေး ဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညာနုယောဂ ဝိသေ သာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သာမညာ နုယောဂ သည်ကား နိဗ္ဗာနာဒိ အနုယောဂ ဒွေအသင်္ခတာဒိ အနုယောဂ ဒွေတာဏာဒိ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဝိသေသာ နုယောဂသည်ကား ပစ္စယာနုယောဂ ဈာနာနုယောဂ မဂ္ဂဖလာ နုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် ပစ္စယာနုယောဂ သည်ကား ဘေဒ အဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဘေဒပစ္စယာ နုယောဂသည်ကား စီဝရ ပစ္စယာနုယောဂ ပိဏ္ဍပါတသေနာသန ဂိလာနပစ္စယာနုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတွင် စီဝရပစ္စယာ နုယောဂ သည်ကား နိဗ္ဗာနာဒိ အနုယောဂဒွေသင်္ခတာဒိနုယောဂ ဒွေတာ ဏာဒိ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပိဏ္ဍပါတမှာလည်း

သုံးပါး။ သေန္နာသနမှာလည်း သုံးပါး။ ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရမှာလည်း သုံးပါးလည်းကောင်း။ ဤကား ဘေဒတည်း။ အဘေဒသည်ကား စီဝရာနုယောဂ ပိဏ္ဍပါတာ နုယောဂ သေနာ့ သန ဂိလာန ပစ္စယဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရာနုယောဂဟူ၍ လေးပါး အပြားရှိ၏။ ဤကား ဘေဒတည်း။ ဤနှစ်ပါးသည်လျှင် ပစ္စယာ နုယောဂတည်း။ ဈာနာနုယောဂ သည်ကား ပဌမဈာန် ဒုတိယ ဈာန် တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန် အာကာသာနဉ္စာ ယတန ဝိညာ ဏဉ္စာယတန အာကိဉ္စညာယတန နေဝသညာနာသညာယတန ဟူ၍ ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုရှစ်ပါးတို့တွင် တပါးတပါး၌ နိဗ္ဗာ နာဒိ အနုယောဂ ဒွေအသင်္ခတာဒိ အနုယောဂ ဒွေတာဏာဒိအနု ယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား ဘေဒတည်း။ အဘေဒ သော်ကား ရှစ်ပါးသာတည်း။ မဂ္ဂဖလာဒိ အနုယောဂသည်ကား ဘေဒ အဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ဘေဒသည်ကား သောတာပန် သကဒါဂါမိ အနာဂါမိ အရဟတ္တာ နုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါးသည်တပါးတပါး၌ မဂ္ဂဖလဟူ၍ နှစ်ပါးစီပြားသောကြောင့် ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုရှစ်ပါးတို့တွင် တပါးတပါး၌ နိဗ္ဗာနာဒိအနုယောဂ ဒွေအသင်္ခတာဒိအနုယောဂ ဒွေတာဏာဒိ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဤသည်ကား ဘေဒတည်း။ အဘေဒသည်ကား နဝအသင်္ခတာဒိ အနုယောဂ နဝတာဏာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီပက္ခ ကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ပတ္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-တထတာကထာ

ဂ၄၁။ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့၏။ တထတာ၊ မှန်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အသင်္ခတာ၊ အသင်္ခတ မည်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်မည်၏။ပ။ ရူပသဘာ၊ရုပ်၏။ ရူပတာ၊ရူပတာသည်။

နနုရူပတာ၊ ရူပတာမည်သည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ဖြေ မည်သည်ဟုတ်၏။ (အနုက်လွှယ်၏)။

အဓိပ္ပါယ်သော်ကား။ ရုပ်၏လက္ခဏာ ဝေဒနာ၏ လက္ခဏာ သညာ၏ လက္ခဏာ သင်္ခါရ၏ လက္ခဏာ ဝိညာဉ်၏ လက္ခဏာမျှ ကိုသာ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍ အမှတ်မှားရကား ပရဝါဒီသည် အာမန္တာ ခံသတည်း။ သကဝါဒီသော်ကား ထိုလက္ခဏာကိုကား ပရမတ် လည်း မဟူရာဖြစ်ခဲ့သော် ထိုကြောင့် အသင်္ခတ မမည်ဟူ၍ ဆို သတည်း။ ပတ္တိကထာနောင်ကား တထတာကထာကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား သာမည ဝိသေသ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သာမညသည်ကား နိဗ္ဗာ နာဒိ အနုယောဂ ဒွေအသင်္ခတာဒိ အနုယောဂ ဒွေတာဏာဒိ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဝိသေသသည်ကား ဘေဒ အဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါးတွင် ဘေဒသည်ကား ရူပ ဝေဒနာ သညာသင်္ခါရ ဝိညာဏာနုယောဂဟူ၍ငါးပါးအပြား ရှိ၏။ ဤကား ဘေဒတည်း။ အဘေဒသည်ကား ဆအသင်္ခတာဒိ အနုယောဂ ဆတာဏာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

တထတာကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-ကုသလကထာ

၄၄၄။ နိဗ္ဗာနဓာတု၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်သည်။ ကုသလာ၊ ကုသိုလ် မည်သလော။ အာမန္တာ၊မည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ အနဝဇ္ဇ၏ အရကို ကုသိုလ်ဟူ၍သာ မှတ်၍ ပရဝါဒီ အာမန္တာခံသတည်း။သကဝါဒီ အယူသော်ကား ကုသိုလ် မဟုတ်တကား အကုသိုလ်မှကြွင်းသမျှအနဝဇ္ဇမည်၏။ တထတာ ကထာနောင်ကား ကုသလကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်

ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သာမည သည်ကား အနုလောမ တချက် ပဋိလောမတချက်သာတည်း။ ဝိသေသသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အနုလောမသည်ကား အလောဘ အဒေါသ အမောဟ သဒ္ဓါ သတိ ဝီရိယ သမာဓိ ပညာဟူ၍ ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမမှာလည်း ရှစ်ပါးလည်းကောင်းတည်း။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကားသိကောင်းပြီ)။

ကုသလကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-အစ္စန္တနိယာမ ကထာ

၈၄၇။ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်၏။ အစ္စန္တနိယာမတာ၊ စင်စစ်လျှင် နိယာတမည်သည်။ အတ္ထိ၊ သလော။ အာမန္တာ၊ ရှိ၏။ မာတုဃာတကော၊ သည်။ အစ္စန္တနိယတော၊ စင်စစ်လျှင် မြဲသလော။ ပ။

၈၄၈။ အစ္စန္တနိယတဿ၊ စင်စစ်လျှင် နိယတဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာသလော။ အာမန္တာ၊ ဪဖြစ်၏။ ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည်။ နုပ္ပဇ္ဇေယျ၊ မဖြစ်သလော။ အာမန္တာ၊ ဪမဖြစ်။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်ပြီးလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ကို။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိ မဂ်ဖြင့်။ ပဟီနာ၊ ပယ်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ ပ။

ကတမေန၊ အဘယ်မည်သော။ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ပဟီနာ၊ ပယ်သလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အကုသလေန၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော။ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ပဟီနာ၊ ၏။ ဣတိ အယံဝိသဇ္ဇနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကုသလော၊ အကုသိုလ်သည်။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်လော။ နိယျာနိကော၊ သံသရာမှထွက်ကြောင်းလော။ ခယဂါမီ၊ ခယ၏ကုန်ကြောင်းလော။ ပ။ သဿတဒိဋ္ဌိယာ၊

သဿတဒိဋ္ဌိ၌။ နိယတဿ၊ နိယတဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ပ။

၈၅၂။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓသာသနေ၌။ ဧကစ္စော၊ တယောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကန္တကာဠကေဟိ၊ စင်စစ်လျှင်မည်းကုန်သော။ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ ဓမ္မတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်။ နိမုဂ္ဂေါ၊ နစ်သည်ဖြစ်၍။ နိမုဂ္ဂေါဝ၊ နစ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဥမ္မုဇ္ဇိတွာ၊ ပေါ်၍။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ လော။ ပ။ ဝိပဿတိ၊ သလော။ ဝိလောကေတိ၊ ငဲ့၍ကြည့်သလော။ ပ။ တရတိ၊ ကူးသလော။ ပ။ ပတိဂါဓပ္ပတ္တော၊ ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်သလော။ ပ။

အမှာ ပုထုဇ္ဇနနိယာမဉ္စ မြဲသည်ချည်းဟူ၍ မှတ်ရကား အာမန္တာ ဟူ၍ခံသတည်း။ သကဝါဒီ မေးပြန်တုံ၏။ အမိကိုသတ်သလော။ အဘကိုသတ်သလော။ ရဟန္တာကို သတ်သလောဟူ၍ မေးသည်ကိုကား သတ်သည် မထင်သော ကြောင့် နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ ပယ်သတည်း။ သကဝါဒီမေးပြန် တုံ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာရှိသလောဟူ၍ မေးသည်ကို အာမန္တာဟူ၍ ပရဝါဒီခံသတည်း။ ယင်းသို့တည်း။ ဝိစိကိစ္ဆာကိုသာ နိယာမဉ္စ မြဲသည်ဟူ၍မဆိုအပ်။ အဘယ်ကြောင့်ဟူမူကား ဝိစိကိစ္ဆာရှိက လျှင်အပ်သလော မအပ်သလော ဟုတ်သလော မဟုတ်သလော ဟူ၍ တောင်ကြံ မြောက်ကြံ ဖြစ်ခဲ့ရာ၏။ ထိုကြောင့်မြဲ၏ဟူ၍မဆို သင့်။ ပယ်၏ဟူ၍လည်းမဆိုအပ်။ ကုသလ ကထာနှောင်ကား အစ္စန္တနိယာမကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါး တွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား ပဉ္စာနန္တရိယာနုယောဂ ဝိစိကိစ္ဆာ နုယောဂ ဒိဋ္ဌိယာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ နုယောဂသည်ကား ဥပ္ပဇ္ဇနာနုယောဂ ပဟီနာ နုယောဂ မဂ္ဂါ

နုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ မဂ္ဂါနုယောဂသည်ကား လောကုတ္တရာ နုယောဂ အကုသလမဂ္ဂါနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ အကုသလမဂ္ဂါ နုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား ဝိဝိကိစ္ဆာနုယောဂ တည်း။ဒိဋ္ဌိယာနုယောဂသည်ကား သဿတဒိဋ္ဌိမူလရှိသည်ဥစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိမူလရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုတွင် သဿတဒိဋ္ဌိမူလရှိသည်ကား ဥပ္ပန္နနုပဟိန မဂ္ဂဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် မဂ္ဂသည်ကား လောကုတ္တရမဂ္ဂအကုသလမဂ္ဂဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသည်ကားဥပ္ပန္နနုပဟိနမဂ္ဂသုံးပါးအပြားရှိ၏။အတူပင်။သကဝါဒီပက္ခနောင်ကားပရဝါဒီပက္ခကိုဟောတော်မူ၏။ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံအတ္ထိ။ပ။ အဇ္ဈေဝသုတ္တန္တေ ာတိ။ အာမန္တာ။ တေနဟိအတ္ထိ။ ပုထုဇ္ဇနဿ အစ္စန္တနိယာမ တာ တိတည်း။ ဤကားပုစ္ဆာတည်း။ ပဋိပုစ္ဆာသည်ကား ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇနာနုယောဂ ဥမ္မုဇ္ဇနဋ္ဌိတာနုယောဂဥမ္မုဇ္ဇနဝိပဿနာနုယောဂ ဥမ္မုဇ္ဇန ဝိလောကနာ နုယောဂ ဥမ္မုဇ္ဇနပတရတာ နုယောဂ ဥမ္မုဇ္ဇနပတိဂါဓပ္ပတ္တာ နုယောဂ ဟူ၍ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။

အစ္စန္တနိယာမကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-ဣန္ဒြိယကထာ

၈၅၃။ လောကိယံ၊ လောကီဖြစ်သော။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓါ။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်မရှိ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဘုရားမျက်စိဖြင့်။လောကံ၊လောကကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်လသော်၊ အပ္ပရဇက္ခေ၊ပညာမျက်စိ၌ နည်းသောကိလေသာမြူလည်း ရှိကုန်ထသော။ မဟာရဇက္ခေ၊ပညာမျက်စိ၌ များသောကိလေသာမြူလည်းရှိကုန်ထသော။ တိက္ခိန္ဒြိယေ၊ ထက်သောဣန္ဒြေလည်း ရှိကုန်ထသော။ မုဒိန္ဒြိယေ၊ နုံးညံ့သော ဣန္ဒြေလည်း ရှိကုန်ထသော။ သွာကာရေ၊ ကောင်းသောအခြင်းအရာလည်း ရှိကုန်ထသော။ သုဝိညာပယေ၊ကောင်း

ဋ္ဌာသိကုန်ယသော။ ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနော၊ တမလွန်
လောက၌ အပြစ်ကိုကြောက်သဖြင့် အဖန်တလဲလဲလည်း ရှုကုန်
သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်
သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ အဒ္ဒသံခေါ၊ မြင်၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဗောဓိပက္ခိယ မြောက်ထိုက်သော လော
ကုတ္တရာမဂ်အား ဣန္ဒြေရှိကောင်းသည်ဟူ၍ အမှတ်ရှိရကား အာ
မန္တာဟူ၍ ပရဝါဒီခံသတည်း။သကဝါဒီသော်ကား ဣန္ဒြေမြောက်
သည်ကိုသာ ဣန္ဒြေမဟူလို။ ဣန္ဒြေမမြောက်ထိုက်သည်လည်း ဣန္ဒြေ
ဟူလိုသောကြောင့် လောကီသည်ဣန္ဒြေ မည်ကောင်း၏ဟူလိုသ
တည်း။ အစ္စန္တနိယာမကထာနောင်ကား ဣန္ဒြိယကထာကိုဟော
တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။
ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုသုဒ္ဓသည်
သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါး။ အနုလောမ၌
လည်းငါးပါး ပဋိလောမ၌လည်းငါးပါး။ သံသန္ဒနာသည်ကား
လောကိယသံသန္ဒနာ လောကုတ္တရသံသန္ဒနာ သုတ္တာဟရဏာ
နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ လောကိယ သံသန္ဒနာသည်
ကား မနိန္ဒြေမူလရှိသည် သောမနဿိန္ဒြေမူလရှိသည် ဇီဝိတိန္ဒြေ
မူလရှိသည်ဟူ၍သုံးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ထပါးတပါး၌ သဒ္ဓါ
အစရှိသော အားဖြင့် ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမ ၌လည်း
မနိန္ဒြေမူလရှိသည် သောမနဿိန္ဒြေမူလရှိသည် ဇီဝိတိန္ဒြေမူလ
ရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ တပါးတပါးသောမူလိ၌ သဒ္ဓါ
အစရှိသောအားဖြင့် ငါးပါး အပြားရှိ၏။ ဤကားလောကိယ
သံသန္ဒနာတည်း။လောကုတ္တရသံသန္ဒနာသည်ကားအနုလောမပဋိ
လောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနုလောမသည်ကား သဒ္ဓါ
အစရှိသောအားဖြင့် ငါးပါးအပြားရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ဣန္ဒြိယကထာ နိဋ္ဌိတာ။
ဝဂ္ဂေါကျေုနဝီသတိမော နိဋ္ဌိတော။
(ဥဒ္ဒါန်းကိုလည်းသိကောင်းပြီ).။

ဝီသတိမဝဂ္ဂ

၁-အသဉ္စိစ္စကထာ

၈၅၇။ အသဉ္စိစ္စ၊ စေတနာဖြင့်မစေ့ဆော်မူ၍။ မာတရံ၊ အမိကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေတွာ၊ ချ၍။ အနန္တရိကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ အာမန္တာ၊ ၏။ ပ။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ ဟန္တွာ၊ သတ်၍။ ပါဏာတိပါတီ၊ အသက်သတ်သည့်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ ပ။ ဓမ္မသညီ၊ ဓမ္မဟူ၍ အမှတ်ရှိလျက်။ သံဃဘေဒကော၊ သည်။ အာနန္တရိကော၊ သလော။ ပ။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ သံဃဘေဒကော၊ သော။ အာပါယိကော။ အပါယ်နှင့် ယှဉ်သော။ နေရယိကော၊ ငရဲသူဖြစ်သော။ ကပ္ပဋ္ဌော၊ အာယုကပ် ပတ်လုံး တည်သော။ တေကိစ္ဆော၊ ကုစား၍ မရသောသူသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ ဝဂ္ဂရတော၊ အစုဉ်တည်သော။ အဓမ္မဋ္ဌော၊ တရားမဟုတ်သည်၌တည်သော။ ယောဂက္ခေမတော၊ ယောဂ၏ ကုန်ခြင်းကို။ ဓံသတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ သမဂ္ဂံ၊ အညီအညွတ်။ သံဃံ၊ ကို။ ဘေတွာန၊ ဖျက်ဆီး၍။ နေရယမှိ၊ ငရဲ၌။ ကပ္ပံ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး။ ပစ္စတိ၊ ကျက်၏။ ပ။

အဓိပ္ပါယ်သော်ကား။ ပရဝါဒီအမှတ်သည် သေစေလိုသော စိတ်မရှိဘဲအမိကိုသတ်၏။ ထိုသတ်သောသူကားအနန္တရိယကံဟူ၍ မှတ်သတည်း။ သကဝါဒီသော်ကား ယင်းသို့မဟုတ်အပြစ်သော်ကား ကြီးသည်ဟုတ်၏။ အနန္တရိယကံမဟုတ်ဟူလိုတည်း။ ဓမ္မသညီသံဃဘေဒကောတိ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ ပယ်သည်ကား ဓမ္မမတ္တမျှကိုသာပယ်သည်။ ဓမ္မသညီ သံဃဘေဒကောတိ အာမန္တာဟူသည်ကား ဓမ္မစစ်ကိုလိုက်၍ဆိုသတည်း။

ကေူနုဝီသတိမဝဂ်နှောင်ကား ဝီသတိမဝဂ်ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကထာအများတွင်သော် အသဉ္စိစ္စကထာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဂိပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ

နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ထိုတွင်သကဝါဒီပက္ခသည်ကား မာတုဃာတကပိတုဃာတကအရဟန္တဃာတကဗုဒ္ဓလောဟိတဟူ၍လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင်မာတုဃာတကသည်ကားနသုတ္တာဟရဏသုတ္တာဟရဏဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် နသုတ္တာဟရဏသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးဟွင်သော် အနုလောမသည်ကား ပါဏာတိပါတမူလရှိသည် အဒိန္နာဒါန မူလရှိသည် မုသာဝါဒမူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမ၌လည်း ဤသုံးပါးလည်းကောင်းတည်း။ သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂသည်ကားတချက်သာ။ ဤကားသကဝါဒီ ပက္ခတည်း။ ပရဝါဒီပက္ခသည်ကား မာတုဃာတက ပိတုဃာတက အရဟန္တဃာတက ဗုဒ္ဓလောဟိတကဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ဤကား ပုစ္ဆာတည်း။ ပဋိပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါး။ သကဝါဒီပက္ခသည်ကား သဗ္ဗသံဃဘေဒကာနုယောဂ ဓမ္မသညီသံဃဘေဒကာနုယောဂ သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒီပက္ခသည်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ သံဃ ဘေဒကောတိ၊ အာမန္တာ။ နနုဝတ္တဗ္ဗံ အစရှိသည်တည်း။

အသဒ္ဓမ္မကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-ဉာဏကထာ

ဂါ၃။ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်အား။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ အာမန္တာ၊ (ဉာဏကထာအနက်လွယ်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား သစ္စာကိုပယ်နိုင်မှသော်လည်း ဉာဏ်ရှိ၏ဟူ၍ ဆိုရတုံအံ့။ မပယ်နိုင်ဘဲကို ဉာဏ်ရှိ၏မဆိုရဟူ၍ အမှတ်ရှိရကား အာမန္တာ ခံသတည်း။ သကဝါဒီအမှတ်သော်ကား ဉာဏ်ရှိကလျှင်ပယ်သည် ချည်း မဟုတ်။ အရဟန္တာ သာတည်း။ သစ္စာကိုပယ်နိုင်၏ရှင့်။ ပုထုဇဉ်သည် မပယ်နိုင်ဟူ၍ ဆိုသတည်း။ ။အသဒ္ဓမ္မ ကထာ နောင်ကား ဉာဏကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား

သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါး။ သကဝါဒီပက္ခသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါး။ သာမည သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ချက်တည်း။ ဝိသေသသည်ကား သမ္ပယုတ္တာ နုယောဂ ပစ္စယာနုယောဂ နှစ်ပါးတွင် သမ္ပယုတ္တာ နုယောဂသည် ကား ပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန် တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန် အာ ကာသာနဉ္စာယတန ဝိညာဏဉ္စာယတန အာကိဉ္စညာယတန နေဝသညာနာသညာယတနအားဖြင့် ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပစ္စယာ နုယောဂသည်ကား ဝိဝရ ဝိဏ္ဏုပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ သကဝါဒီ ပက္ခ နောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတ္ထို ပုထုဇ္ဇနဿ ဉာဏန္တိ။ အာမန္တာ။ ပုထုဇ္ဇနော်ဝေန ဉာဏေန ဒုက္ခံ ပဋိဇာနာတိ အစရှိသည်တည်း။

ဉာဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-နိရယပါလ ကထာ

၇၆၆။ နိရယေသု၊ ငရဲတို့၌။ နိရယပါလာ၊ ငရဲထိန်းတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ရှိ၏။ နိရယေသု၊ ငရဲတို့၌။ ကမ္မ ကာရဏာ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း အကြောင်းတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ပ။ မနုဿေသု၊ တို့၌။ ကမ္မကာရဏာ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း အကြောင်းတို့ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ ကာရဏိကာ၊ ပြုခြင်း၏အကြောင်းတို့သည်။ အတ္ထိ၊ သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော် ရှိ၏။ပ။

၇၆၇။ ဇူတော၊ ဤမနုဿပြည်မှ။ ပကျုတ္တော၊ စုတေသော။ ပရလောကံ၊ တမလွန် လောကသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်သောသူကို။ ဝသဝတ္တီနော ပိ၊ ဝသဝတ္တိနအမည်ရှိသော။ ရာဇာစ၊ ငရဲမင်းသည် လည်းကောင်း။ ပေတ္တိရာဇာစ၊ ပေတ္တိအမည်ရှိသောငရဲမင်းသည် လည်းကောင်း။ သောမော၊ သောမအမည်ရှိသော ငရဲမင်းသည်

လည်းခကောင်း။ ယမော၊ ယမ အမည်ရှိသော ငရဲမင်းသည်လည်း ကောင်း။ ဝေဿဝဏောစ၊ ဝေဿဝဏ်အမည်ရှိသော ငရဲမင်းသည် လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထိုငရဲ၌။ နဟာနန္တိ၊မည့်ဦးဆဲကုန်။ သကာနိ၊ မိမိဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့သာလျှင်။ ဟာနန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲ ကုန်၏။ပ။

၈၆၈။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တမေနံ၊ ထိုငရဲသူကို။ နိရယ ပါလာ၊ ငရဲထိန်းတို့သည်။ ပဥ္စဝိဓဗန္ဓနံနာမ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်း မည်သော။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္တံ၊ ရဲရဲညီသော။ အယောခိလံ၊ သံချောင်းကို။ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဂမေန္တိ၊နှက်ကုန်၏။ပ။ဒုတိယေဟတ္ထေ၊နှစ်ခုမြောက်သော လက်၌။ ဂမေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ပါဒေ၊ ခြေ၌။ ဂမေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဒုတိယေပါဒေ၊ ၌။ ဂမေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ မဇ္ဈေဥရသ္မိံ၊ ရင်လယ်၌။ ဂမေန္တိ၊ နှက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုငရဲသူသည်။ တတ္ထ၊ ထိုငရဲ၌။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ထက်ကုန်သော။ ကဋုကာ၊ မခံသာကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်။ တံပါပကမ္မံ၊ထိုမကောင်းမှုကံသည်။ဗျန္တိ၊ ပျက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ကာလံ၊ စုတိကာလကိုလည်း။ နစကရောတိ၊ မပြု။ပ။

သံဝေသိတွာ၊ အိပ်စေ၍။ ကုဓာရီဟိ၊ ဓားမတို့ဖြင့်။ တစ္ဆန္တိ၊ ခွဲကုန်၏။ပ။ ဥဒ္ဓံပါဒံ၊ ခြေကိုကား အထက်သို့။ အဓောသိရံ၊ ဦးခေါင်းကိုကား အောက်သို့။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ ဝါသီဟိ၊ တစည်းတို့ဖြင့်။ တစ္ဆန္တိ၊ရွေကုန်၏။ပ။ အာဒိတ္တာယ၊ ရဲရဲညီသော။ သမ္ပဇ္ဇလိတာယ၊အလျှံတပြောင်ပြောင်လောင်ထသော။သဇောတိ ဘူတာယ၊ အလျှံနှင့်တကွသော။ ပထဝိယာ၊ မြေ၌။ သာရေန္တိပိ၊ ရွေလည်းရွေကုန်၏။ ပစ္စာသာရေန္တိပိ၊ တဘန်လည်း ရွေစေကုန် ၏။ပ။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ အင်္ဂါရပဗ္ဗတံ၊ မီးကျီးတောင်သို့။ အာရောပေန္တိပိ၊အထက်သို့လည်း တက်စေကုန်၏။ဩရောပေန္တိပိ၊

အောက်သို့လည်း သက်စေကုန်၏။ပ။ လောဟကုမ္ဘိယာ၊ ကြေးနီအိုး၌။ ပက္ခိပန္တိ၊ထည့်ကုန်၏။သော၊ထိုငရဲသူသည်။ တတ္ထ၊ထိုငရဲ၌။ ဖေဏုဒ္ဒေဟကံ၊ အမြှုပ်ဖြင့် လောင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပစ္စတိ၊၏။ပ။ ပစ္စမာနော၊ ကျက်သည် ရှိသော်။ သကိမ္ပိ၊ တကြိမ်လည်း။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားရ၏။ သကိမ္ပိ၊ တကြိမ်လည်း။ အဓော၊ အောက်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားရ၏။ သကိမ္ပိ၊ တကြိမ်လည်း။ တိရိယံ၊ ဖီလာ။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားရ၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သော ခေါ်ပန်မဟာနိရယော၊ ထိုငရဲသည်။ စတုက္ကဏ္ဏော၊ လေးထောင့်ရှိ၏။ စတုဒ္ဒွါရော၊ လေးမျက်နှာတံခါးရှိ၏။ ဘာဂသော၊အဘို့အားဖြင့်။ဝိဘတ္တော၊ခွဲဝေအပ်သော သူသည်လည်းကောင်း။ မိတော၊နိုင်းယှဉ်အပ်၏။အယောပါကာရပရိယန္တော၊ သံတံတိုင်းဖြင့်ရံအပ်၏။ အယသာ၊ သံအိုးကို။ပဋိကုဇ္ဇိတော၊ မှောက်အပ်၏။ တဿ၊ ထိုငရဲ၏။ အယောဘူမိ၊မြေသည်။ ဇလိတာ၊တောက်၏။ တေဇသာ၊ ပြင်းစွာသော အလျှံနှင့်လည်း။ ယုတ္တာ၊ယှဉ်၏။ သမန္တာ၊တက်ဝန်းကျင်မှ။သမ္ဗဒ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာ။ ဖရိတွာ၊ နှံ့၍။ တိဋ္ဌတိ၊တည်၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ငရဲ၌ကား မိမိပြုသောကံသာလျှင် ညှဉ်းဆဲသည်။ တပါးသောသူသည် မညှဉ်းဆဲနိုင်ဟူ၍ နှလုံးသွင်းရကား ငရဲ၌ ငရဲထိန်းမရှိလောဟု သကဝါဒီမေးသည်ကို အာမန္တာဟူ၍ ပရဝါဒီခံသတည်း။ သကဝါဒီမေးပြန်တုံ၏။ လူ့ပြည်၌ ထိုးခြင်း သတ်ခြင်း ဓားနှင့်ခုတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့သည် ရှိသလောဟူ၍ မေးသည်ကို အာမန္တာ ခံချေရကား ယင်းသို့တည်း။ လူ့ပြည်၌ ရှိတုံ သော်ကား ထိုသို့ လူတို့၌ ရှိသည်အတူ လည်းကောင်း လျှင် ရှိလေ၏ ဟူ၍ သကဝါဒီ ဆိုသတည်း။ ဉာဏကထာ နောင်ကား နိရယပါလ ကထာကို ဟောတော် မူ၏။ ထို သည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ပုစ္ဆာ သည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီ ပက္ခ

သည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမတချက်။ သံသန္ဒနာသည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမတချက် လည်းကောင်း။ ဤလေးချက်သည်ကား သကဝါဒီပက္ခတည်း။ သကဝါဒီပက္ခ နောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတ္ထိ နိရယေသု နိရယပါလာတိ။ အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ နဝသ ဘူနေ၁ပိစ ပေတ္တိရာဇာ သောမောယမောဝဿဝဏောစရာဇာ၊ သကာနိ ကမ္မာနိ ဟနန္တိတတ္ထ ဣတော ပဏုဏ္ဏံပရလောက ပတ္တန္တိ အစရှိသည်တည်း။ ဤသကဝါဒီပက္ခ သည်ကား ပုစ္ဆာတည်း။ ပဋိပုစ္ဆာသည်ကား ပဌမသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂ ဒုတိယ သုတ္တာဟရဏာနုယောဂ ဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။

နိရယပါလကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-တိရစ္ဆာန ကထာ

၈၆၉။ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ ဗိလာသွား သောသူတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ရှိ၏။ တိရစ္ဆာနဂတေသု၊ တိရစ္ဆာန်တို့၌။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။ ဒေဝလောကော၊ ဒေဝလောကသည်။ တိရစ္ဆာန ယောနိ၊ တိရစ္ဆာနယောနိလော။ နဟောဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ တတ္ထ၊ ထို နတ်ပြည်၌။ ကီဋ၊ ဘောက်ဘတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ပဋင်္ဂါ၊ နံ့စပ်တို့ သည်လည်းကောင်း။ မကသာ၊ ကြောင်သော ခြင်တို့ သည်လည်းကောင်း။ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည် လည်းကောင်း။ အဟိ၊မြွေတို့သည် လည်းကောင်း။ ဝိစ္ဆိကာ၊ ကင်းသန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ သတပဒီ၊ ပိုးနယံတို့သည် လည်းကောင်း။ ဂဏ္ဍုပါဒါ၊ တီတို့သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သလော။ပ။

၈၇၀။ ဧရာဝဏောနာမ၊ ဧရာဝဏ် အမည်ရှိသော။ ဟတ္ထိ၊ ဟတ္ထိဟု ဆိုအပ်သော။ နာဂေါ၊ ဆင်သည် လည်းကောင်း။

သဟာသယုတ္တံ၊ အထော်င်သော သိန္ဓောနှင့် ယှဉ်အပ်သော။ ဒိမ္ဗံ၊ နွှမြစ်သော။ ယာနံ၊ ယာဉ်လည်းကောင်း။ပ။

၁၇၁။ ဟတ္ထိဗန္ဓာ၊ ဆင်ကိုဖွဲ့တတ်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ အဿဗန္ဓာ၊ မြင်းကို ဖွဲ့တတ်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ ယာဝသိကာ၊ ဆင်စာဖပ်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ ကာရဏိကာ၊ ဆင်ထိန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဘတ္တကာရဏာ၊ ဆင်ကို ကျွေးစရာထမင်းချက်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊သလော။ပ။

နိရယပါလကထာနှောင်ကား တိရစ္ဆာနကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခ သည်ကား သာမည ဝိသေသနှစ်ပါးတွင် သာမညသည်ကား တိရစ္ဆာနာနုယောဂ တိရစ္ဆာနယောနိတိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဝိသေသသည်ကား တချက်သာ။ ဤကား သကဝါဒီပက္ခတည်း။ ထိုသကဝါဒီပက္ခနှောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နတ္ထိဒေဝေသု တိရစ္ဆာန ဂတာတိ။ အာမန္တာ။နနုအတ္ထိတတ္ထ ဧရာဝဏော နာမ ဟတ္ထိနာဂေါ သဟာသ ယုတ္တဒိမ္ဗယာနန္တိ။ အာမန္တာစသည်တည်း။ (ပဋိပုစ္ဆာကား သိကောင်းပြီ)။

တိရစ္ဆာနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-မဂ္ဂ ကထာ

၁၇၂။ မဂ္ဂေါ၊မဂ်သည်။ ပဉ္စင်္ဂိကော၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိသလော၊ အာမန္တာ၊ပြော်ရှိ၏။ သေယျထိဒံ၊ဣဒံ၊ဤရှစ်ပါးသော မဂ်သည်ကား။ သေယျထာ၊ အဘယ်သည်နည်း။ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သဘိ၊ရှိသော်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊လည်းကောင်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ လည်းကောင်း။ပ။

မင္ဂါနံ၊မင်္ဂလာတို့၏။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သေဋ္ဌော၊မြတ်၏။ သစ္စာနံ၊သစ္စာတို့၏။ စတုရောပဒါ၊ ရှစ်ပါးသော အဘိုရှိသည်ဖြစ်၍။ သေဋ္ဌော၊အလွန်မြတ်၏။ ဓမ္မာနံ၊ ဓမ္မတို့၏။ ဒွိပဒါနံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သူတို့တွင်။ စက္ခုမာ၊ ဘုရားသည်။ ဝိရာဂေါ၊ ကင်းသော ရာဂရှိသည်ဖြစ်၍။ သေဋ္ဌော၊ အလွန်မြတ်၏။ပ။

၈၇၃။ သာစ၊ ထို သမ္မာဝါစာသည်။ နမဂ္ဂေါ၊ မဂ်မမည် သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်မမည်။ပ။ သာစ၊ ထိုသမ္မာဝါစာသည်။ နမဂ္ဂေါ၊ မဂ်မမည်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

၈၇၄။ ပုဗ္ဗေဝခေါပနဿ၊ ရှေး၌လျှင်။ အဿ ထိုသူ၏။ ကာယ ကမ္မံ၊ ကာယကံ မည်သည်လည်းကောင်း။ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံသည် လည်းကောင်း။ အာဇီဝေါ၊ အာဇီဝသည်လည်းကောင်း။ သုပရိ သုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဧဝံ၊သို့။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်။ ဘာဝနာ ပါရိပူရိံ၊ ပွါးစေခြင်း ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ပ။

၈၇၅။ သုဘဒ္ဒ၊သုဘဒ္ဒ။ ယသ္မိံဓမ္မဝိနယေ၊အကြင်ဓမ္မဝိနယ၌။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊မဂ်ကို။ နဥပလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မဝိနယ၌။ သမဏောပိ၊ သမဏကိုလည်း။ နဥပလဗ္ဘတိ၊အပ်။ တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မ ဝိနယ၌။ ဒုတိယောပိ၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော။ သမဏောပိ၊ သမဏကိုလည်း။ နဥပလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ပ။ ဣမေ၊ ဤဓမ္မဝိနယ၌လည်း။ သုဘဒ္ဒ၊သုဘဒ္ဒ၊ သမဏောပိ၊ သမဏသည် လည်း။ နဥပလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ပ။ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော။ သမဏေဟိ၊ သမဏတို့ဖြင့်။ ပရပ္ပဝါဒါ၊ တပါးသော သူ၏ အယူသည်။ သုညာ၊ဆိတ်၏။ပ။

တိရစ္ဆာနကထာ နောင်ကား မဂ္ဂကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် ပုစ္ဆာသည်ကား နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာဟရဏ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် နသုတ္တာဟရဏ သည်ကား.စုဏ္ဏိယသုတ္တာ ဟရဏ ဂါထာသုတ္တာဟရဏဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ နသုတ္တာဟရဏ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါး ပြား၏။ ပဋိလောမ သည်ကား သမ္မာဝါစာ မူလနှင့်သည် သမ္မာကမ္မန္တ မူလရှိသည် သမ္မာအာဇီဝမူလ ရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ တပါးတပါး၌ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပ သမ္မာဝါယာမ သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ဤငါးပါးကို မူလီပြုလေ။ အနုလောမကို သိကောင်းပြီ။ ဤကား သကဝါဒီပက္ခတည်း။ သကဝါဒီပက္ခ နောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား အဋ္ဌင်္ဂိကောမဂ္ဂေါတိ။ အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ ပုဗ္ဗေ ခေါ ပနဿကာယကမ္မံ ဝစီကမ္မံ အာဇီဝေါ သုပရိသုဒ္ဓေါ ဟောတိ။ ဧဝမဿာယံ အရိယောအဋ္ဌင်္ဂိကော မဂ္ဂေါ ဘာဝနာ ပါရိပူရိံ ဂစ္ဆတီတိအတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ။ အာမန္တာ။ တေနဟိ ပဉ္စင်္ဂိကော မဂ္ဂေါတိတည်း။ (ပဋိပုစ္ဆာကိုကား သိကောင်းပြီ)။

မဂ္ဂကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆–ဉာဏ ကထာ

၇၇၆။ ဒွါဒသ ဝတ္ထုကံ ဉာဏံ၊တဆယ့်နှစ်ပါး အပြားရှိသော ဉာဏ်သည်။ လောကုတ္တရံ၊ မည်သလော။ အာမန္တာ၊ ဩြော် မည်၏။ပ။ လောကုတ္တရဉာဏာနိ၊လောကုတ္တရာဉာဏ်တို့သည်။ဒွါဒသ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးတို့လော။ အာမန္တာ၊ဩြော်တဆယ့်နှစ်ပါးတုတ်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခုတို့၊ ဣဒံ၊ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒုက္ခံ၊မိမိ၏အရကို သုခအား ပေးခဲ့သော ဓမ္မဇာတသည်။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယ သစ္စာ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ သည်။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ ဓမ္မတို့၌။ စက္ခုံ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တံခေါပနိဒံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဒုက္ခံ၊
သည်။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို။ ပရိညေယျံ၊ ပိုင်းခြား၍
သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ
ဥဒပါဒိ။ပ။ အာလောကော ဥဒပါဒိ (သည်နည်းချည်းသွယ်လေ၊
အနက်လွယ်၏)။

မဂ္ဂကထာနောင်ကား ဉာဏကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထို
သည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါး။ ထိုတွင် သကဝါဒီ
ပက္ခသည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သိကောင်း
ပြီ။ ။ဉာဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။ ။ဝဂ္ဂေါ ဝီသတိမော နိဋ္ဌိတော။
စတုတ္ထော ပဏ္ဏာသကော။ ။ဥဒ္ဒါန်းကိုကား သိကောင်းပြီ။
စတုတ္ထောပဏ္ဏာသကောဟူသည်ကား ငါးဝဂ် ငါးဝဂ် ဟူ၍
လေးစုသည်လျှင် စတုတ္ထပဏ္ဏာသကတည်း။

ဧကဝီသတိမဝဂ္ဂ

၁-သာသနကထာ

၈၇၀။ သာသနံ၊ သာသနာကို။ နဝံ၊ အသစ်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်
သလော။ အာမန္တာ၊ ၏။ (အနက်လွယ်၏)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ သခင်ဘုရား၏သာသနာတော်ကို တပည့်
သားတော်တို့ သင်္ဂါယနာပြုသည်ဟူ၍ အမှတ်ရှိရကား အာမန္တာ
ဟူ၍ ပရဝါဒီခံသတည်း၊ သကဝါဒီမေးပြန်တုံ၏။ ယင်းသို့အသစ်
ပြုဟုံသော်ကား သတိပဋ္ဌာန အစရှိသည်ကို လေးပါးစီချည်း
ဟောတော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်ဟောတော်မူသည်ထက် အလွန်
ဟောရာ၏။ ထိုသို့တည်း ဟောသလောဟူ၍ သကဝါဒီပက္ခ မေး
သည်ကိုကား ဟောမည်မထင်သောကြောင့် နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍
ပယ်သတည်း။ ။ဝီသတိမဝဂ် နောင်ကား ဧကဝီသတိမဝဂ်ကို
ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကထာအများတွင်သော် သာသန
ကထာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ

ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကတသာသနာနုယောဂ ကရသာသနာ နုယောဂ လဗ္ဘာသာသနာနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုတွင် ကတသာသနာ နုယောဂ သည်ကား မောဓိပက္ခိယာ နုယောဂ မာတိကာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ကရ သာသနာနုယောဂနှင့် လဗ္ဘာနုယောဂမှာလည်း အတူပင်။ ပရ ဝါဒီပက္ခကိုဆော်၍ဟောသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံသာသနံနဝံကတန္တိ။ အာမန္တာ။ ထေရေဟိသာသနံ နဝံကတန္တိ။နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ ဟူ၍ ဟောလေ။

သာသနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂–အဝိဝိတ္တကထာ

၈၇၉။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇ္ဇဥ်သည်။ တေဓာတုကေဟိ၊ ကာမ ဓာတ် ရူပဓာတ် အရူပဓာတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မေဟိ၊ ကံတို့မှ။ အဝိဝိတ္တော၊ မဆိတ်သလော။ အာမန္တာ၊ ဩြော် မဆိတ်သည် ဟုတ်၏။ပ။ ပုထုဇ္ဇနသ၊ ပုထုဇဥ်၏။ ရူပဓာတု အရူပဓာတုပဂံ၊ ရူပဓာတ် အရူပဓာတ်သို့ ရောက်စေတတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပရဝါဒီ အမှတ်သည် ကာမ ရူပ အရူပ ၌သုံးပါးလုံးတွင် ဆိတ်၏ဟူ၍ အမှတ်မှားရကား အာမန္တာဟူ၍ ခံသတည်း။ သကဝါဒီအမှတ်သော်ကား အသီးအသီးဆိတ်သော အခါကိုဆိုသတည်း။ မဆိတ်သောအခါ မဆိတ်ဟု ဆိုသတည်း။ သာသနကထာနောင်ကား အဝိဝိတ္တကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီ ပက္ခသည်ကား ဖဿာဒိအနုယောဂ ပစ္စယာနုယောဂ နှစ်ပါး ပြား၏။ ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ။

အဝိဝိတ္တကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃–သံယောဇနကထာ

၀၀၁။ ကိန္တိ၊ သူသည်။ သံယောဇနံ၊ ကို။ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍။ အရဟတ္တပ္ပတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ (အနက်လွယ်၏)။ ။အဝိဇ္ဇ ကထာ နောင်ကား သံယောဇနကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီ ပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီ ပက္ခသည်ကား သံယောဇနာဒိအနုယောဂ ရာဂါဒိအနုယောဂ ဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သံယောဇနာဒိအနုယောဂ သည်ကား သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ နုယောဂ ဝိစိကိစ္ဆာ နုယောဂ သီလဗ္ဗတ ပရာမာသ ရာဂ ဒေါသ မောဟ မာန ဒိဋ္ဌိအစရှိသော အားဖြင့် ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုခြောက်ပါးတွင် ရာဂါဒိ အနုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။

သံယောဇနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄–ဣဒ္ဓိ ကထာ

၀၀၃။ အဓိပ္ပါယဣဒ္ဓိ၊ အလိုကိုပြီးစေသောတန်ခိုးသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ ဝါ၊ ဘုရားတို့အားလည်းကောင်း။ သာဝကာနံ ဝါ၊ တပည့်သားတို့ အားလည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ရှိ၏။ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ နိစ္စပဏ္ဏာ၊ အမြဲ သစ်ရွက်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိပ္ပါယဣဒ္ဓိ၊ အလိုကိုပြီးစေ သော တန်ခိုးသည်။ ဗုဒ္ဓါနံဝါ၊ ဘုရားတို့အား လည်းကောင်း။ သာဝကာနံဝါ၊ တပည့်သာဝက တို့အားလည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ပ။ နိစ္စပုပ္ဖါ ဝါ၊ အမြဲပန်းရှိကုန်သည် လည်းကောင်း။ ပ။ နိစ္စဖလိကာ ဝါ၊ သစ်သီးရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ ပ။ ဇုဏှံ၊ တိုးပွါးခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ပ။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သုဘိက္ခံ၊ ကောင်းသောဆွမ်းရခြင်း ရှိသည်။ ပ။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောမိုးရွာခြင်းရှိသည်။ ဟောတု၊

ဖြစ်စေသတည်း။ပ။ ပိလိန္ဒဝစ္ဆော၊ ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည်။ မာဂဓော၊ မဂဓရောဇ်ပြည်ကို အစိုးရသော။ သေနိယော၊ များသော စစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရ အမည်ရှိသော။ ရညော၊ မင်း၏။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ သုဝဏ္ဏန္နေဝ၊ ရွှေဟူ၍လျှင်။ အဓိမုစ္စိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ သုဝဏ္ဏောစပန၊ ရွှေသည်။ အာသိနန၊ ဖြစ်ဘူးသည်မဟုတ်လော။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ တန်ခိုးဟူက အလုံးစုံ ပြီးသည်ချည်း ဟူ၍ ပရဝါဒီအမှတ်မှားရကား အာမန္တာခံသတည်း။ သကဝါဒီမေးပြန်တုံ၏။ သစ်ရွက်အစရှိသည်ကို မြဲစေနိုင်သလောဟူ၍ မေးရကား မြဲစေနိုင်သည်ကို မေးသောကြောင့် နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ ပယ်သတည်း။ ဤသို့မေးသည်အလိုကား ပြီးနိုင်သည်အရာကိုသာ ပြီးနိုင်သည် မပြီးနိုင်သည်အရာကို မပြီးနိုင်ဟူသတည်း။ ။သံယောဇနကထာနောင်ကား ဣဒ္ဓိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား အနိန္ဒြိယပဋ္ဌာနုယောဂ ဣန္ဒြိယပဋ္ဌာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနိန္ဒြိယပဋ္ဌာနုယောဂသည်ကား နိစ္စပဏ္ဏာနုယောဂ နိစ္စပုပ္ဖာနုယောဂ နိစ္စဖလိကာနုယောဂ နိစ္စဇုဏှ နိစ္စခေမ နိစ္စသုဘိက္ခ နိစ္စသုဝတ္ထာ နုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား အနိန္ဒြိယပဋ္ဌာနုယောဂ။ ဣန္ဒြိယပဋ္ဌာနုယောဂသည်ကား ဖဿာဒိအနုယောဂ ခန္ဓာနုယောဂ လက္ခဏာနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။

ဣဒ္ဓိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-ဗုဒ္ဓကထာ

ဂဂ၅။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ဘုရားတို့၏။ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ဘုရားတို့မှ။ ဟီနာတိရေကတာ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ် မြတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။ (တချက်သာ)။ ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောသော်ကား

နဝတ္တဗ္ဗံ အတ္ထိဗုဒ္ဓါနံ ဗုဒ္ဓေဟိ ဟီနာတိရေကတာတိ။ အာမန္တာ။ သတိပဋ္ဌာနတောတိ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ ဆော်လေ။

ဗုဒ္ဓကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-သဗ္ဗဒိသာ ကထာ

၈၈၆။ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့၌။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်သလော။ အာမန္တာ ကုန်၏။ပ။ သောဘဂဝါ၊ ထိုသခင်ဘုရားသည်။ ကိံနာမော၊ အဘယ်သို့ အမည်ရှိသနည်း။ ကိံဇစ္စော၊ အဘယ်အမျိုးနည်း။ ကိံဂေါတ္တော၊ အဘယ်အနွယ်နည်း။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုသခင်ဘုရား၏။ မာတာ ပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ ကိံနာမာ၊ အဘယ်အမည် ရှိကုန်သနည်း။ တဿဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကယုဂံ၊တပည့်သား အစုံသည်။ ကိံနာမံ၊အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ တဿဘဂဝတော၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ ကောနာမော၊ အဘယ် အမည်ရှိသနည်း။ ကိံဒိသံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်သနည်း။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ သကဝါဒီသည် ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌ ဘုရားတို့သည် တည်ကုန်သလော ဟူ၍ မေးသည်ကို ပရဝါဒီ အာမန္တာ ခံချေရကား သကဝါဒီ မေးပြန်တုံ၏။ အရှေ့မျက်နှာ၌ တည်သလောဟု မေးသည်ကို ပရဝါဒီမထင်ချေရကား နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေဟု ပယ်သတည်း။ ဤကား တို့ဘုရားမတည်သည်ကို ပယ်သတည်း။ အရှေ့မျက်နှာ၌ ဘုရားရှိသလောဟူ၍ မေးပြန်သည်ကို အာမန္တာဟူ၍ ပရဝါဒီခံချေရကား သကဝါဒီ မေးပြန်တုံ၏။ ထို အရှေ့ မျက်နှာ၌ ရှိ၏ ဟူသော ဘုရားသည်ကား အဘယ် မည်သော အမည် ရှိသနည်း။ အဘယ်ဇာတ် ရှိသနည်း။ အဘယ် အနွယ် ရှိသနည်း။ အမိ အဘ သည်ကား အဘယ် အမည် ရှိသနည်း။ ငါတို့ ဘုရားကဲ့သို့လည်း စကြဝဠာသည် အရှေ့ မျက်နှာ၌ များသောအတိုင်းရှိသလောဟု မေးသည်ကို ပရဝါဒီ

သည် မထင်သောကြောင့် နပဟောဝံဝတ္တမ္ဗေဟူ၍ ပယ်သတည်း။ ဤ တချက်ကား ဘုရားတပါးတည်း၏ ဟူသည်ကို စိစစ်သတည်း။ ဒက္ခိဏာ ပစ္ဆိမ ဥတ္တရတို့မှာလည်း ပုရတ္ထိမနှင့်အတူပင်။ အဓိပ္ပါယ် ကိုဆိုလေ။ ဗုဒ္ဓကထာနောင်ကား သမ္ဗဒိသာ ကထာကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား ပုရတ္ထိမာ နယောဂ ဒက္ခိဏာ နယောဂ ပစ္ဆိမာ နယောဂ ဥတ္တရာနယောဂ ဥပရိမာနယောဂဟူ၍ ငါးပါးအပြား ရှိ၏။ အောက်ငါးချက်ကိုကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးစိ ချည်းပြား၏၊ ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ အဟ္တာတိ သမ္ဗဗုဒ္ဓါတိဋ္ဌန္တီတိ။ အာမန္တာ။ ဒိသာဗုဒ္ဓါ နတိဋ္ဌန္တီတိ။ နဟောဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။

သမ္ဗဒိသာကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-ဓမ္မကထာ

၁၀၇။ သမ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့သည်။ နိယတာ၊ မြဲကုန်သလော။ပ။ အနိယတော၊ သော။ ရာသိ၊ ရာသိ သည်။နတ္ထိ၊မရှိသလော။နဟောဝံဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ ရူပံ၊ရုပ်သည်။ရူပဋ္ဌေန၊ ရူပဋ္ဌကြောင့်။ နိယတံ၊ မြဲသလော။ပ။

သမ္ဗဒိသာ ကထာနောင်ကား ဓမ္မကထာကို ဟောတော်မူ၏၊ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထို နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီ ပက္ခသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သာမည သည်ကား ဘေဒ အဘေဒနှစ်ပါးတွင် ဘေဒသည်ကား နိယက အနိယတနှစ်ပါးတွင် နိယတသည်ကား မိစ္ဆတ္တ အမိစ္ဆတ္တဟူ၍ နှစ်ပါး။ အနိယတသည် ကား ပဋိလောမ အနုလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အဘေဒဟူ သော်ကား သမ္ဗေဓမ္မာ နိယတာတိ။ အာမန္တာ။ နနုတယောရာသိ ဝုတ္တာစသည်တည်း။ ဝိသေသ သည်ကား ရူပ ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ တပါးတပါး၌ မိစ္ဆတ္တ

နိယတ သမ္မတ္တနိယတဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒီပက္ခ ကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ဓမ္မကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-ကမ္မကထာ

(ကမ္မကထာ အနက်လွယ်၏)။ အဓိပ္ပါယ်သော်ကား ပဌမ ဇောဝ်၌ ပါသော စေတနာ သည်ကား မိမိဖြစ်ရာတွင်မြဲ၏ ဟူ၍ အမှတ်ရှိရကား အာမန္တာဟူ၍ ပရဝါဒီခံသတည်း။ ထိုသို့မှုကား မဟုတ်။ တပါးလည်းမဖြစ်။ မိမိတွင်ပင်လည်းမမြဲ။ အဟောသိ ကသာဖြစ်၏ဟူလိုသတည်း။ ဓမ္မကထာ နောင်ကား ကမ္မကထာ ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုကမ္မကထာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရ ဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီ ပက္ခသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတွင် သာမညသည်ကား ဘေဒ အဘေဒ ဟူ၍ နှစ်ပါး။ ဘေဒသည်ကား မိစ္ဆတ္တနိယတ သမ္မတ္တနိယတ မိစ္ဆတ္တ သမ္မတ္တနိယတာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ မိစ္ဆတ္တသမ္မတ္တ နိယတသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အဘေဒသည်ကား တချက်သာ။ ဝိသေသသည်ကား ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေ ဒနီယကမ္မာ နုယောဂ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယာနုယောဂ အပရာပရိယ ဝေဒနီယာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ တပါးတပါး၌ မိစ္ဆတ္တနိယတ သမ္မတ္တနိယတဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒီ သမ္မတ္တကိုကား သိကောင်းပြီ။ ။ကမ္မကထာ နိဋ္ဌိတာ။ ။ဝဂ္ဂေါ ဧကဝီသတိမော နိဋ္ဌိတော။ ။(ဥဒ္ဒါန်းကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ဗာဝီသတိမဝဂ္ဂ

၁-ပရိနိဗ္ဗာန ကထာ

၈၉၂။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ သယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ကို။ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍။ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ဪရှိ၏။ (အနက်လွယ်၏)။ ကောဝိ

သတိမ ဝဂ်နောင် ဒွါဝိသတိမဝဂ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကထာအများတွင် ပရိနိဗ္ဗာန ကထာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား သံယောဇနာနုယောဂသရာဂါဒိ အနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ သရာဂါဒိသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါး။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ပရိနိဗ္ဗာနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-ကုသလစိတ္တ ကထာ

၈၉၄။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ ကုသလစိတ္တော၊ ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ပြု၏။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ ပုညာဘိသင်္ခါရံ၊ ကို။ အဘိသင်္ခရောန္တော၊ ပြုပြင်သလော။ အာနေဉ္ဇာဘိ သင်္ခါရံ၊ အရူပကုသိုလ်ကို။ အဘိသင်္ခရောန္တော၊ ပြုပြင်သလော။ ဂတိသံဝတ္တနိယံ၊ ဂတိကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသလော။ပ။ ဒေဝသောဘဂ္ဂသံဝတ္တနိယံ၊ နတ်၌တင့်တယ်ခြင်းကို ဖြစ်စေသောကံကို။ အာစိနန္တော၊ လေ့ကျက်စွာပြုအပ်သည်ဖြစ်၍။ အပစိနန္တော၊ဖျက်သည်ဖြစ်၍။ ပဇဟန္တော၊ ပယ်သည်ဖြစ်၍။ ဥပ္ပါဒိယန္တော၊ ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍။ ဝိလိနန္တော၊ အထူးသဖြင့် ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍။ ဥဿိနန္တော၊ အထက်၌ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဓုပန္တော၊ ခါသည်ဖြစ်၍။ သံမုပန္တော၊ပြင်းစွာခါသည် ဖြစ်၍။ (သိကောင်းပြီ)။

ပရိနိဗ္ဗာန ကထာနောင်ကား ကုသလစိတ္တ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား ပုညာဘိသင်္ခါရာဒိ အနုယောဂ အာစိနာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏၊ အာစိနာဒိအနုယောဂသည်ကားအနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါး။ အနုလော

မကား တချက်သာတည်း။ ပဋိလောမသည်ကား အပစိနိတွာ နုယောဂ ဝိစယေတွာနုယောဂ အပ္ပဟိတွာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ကုသလစိတ္တကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-အာနေဉ္ဇကထာ

၈၉၆။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ အာနေဉ္ဇေ၊ အရူပကုသိုလ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသလော။ အာမန္တာ။ ပကတိစိတ္တေ၊ ပြကတေ့သောစိတ်၌။ ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗာယတိနနု၊ ပြုသလော။ပ။ ကိရိယမယေစိတ္တေ၊ ကိရိယာစိတ်၌။ ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍။ပ။

ကုသလစိတ္တကထာနောင်ကား အာနေဉ္ဇကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခကိုသာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပကတိစိတ္တာနုယောဂ ကိရိယမယစိတ္တာနုယောဂ ဝိပါကစိတ္တာနုယောဂ ကိရိယာအဗျာကတာနုယောဂ ရူပါနုယောဂ ဝိပါကဗျာကတစိတ္တာ နုယောဂ ဟူ၍ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံအရဟာ အာနေဉ္ဇဌိတော ပရိနိဗ္ဗာယတီတိ။ အာမန္တာ။ နနုဘဂဝါ စတုတ္ထဇ္ဈာနာ ဝုဋ္ဌာယ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ ဤသို့လျှင် ဘော်၍ ဟောလေ။

အာနေဉ္ဇကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-ဓမ္မာဘိသမယကထာ

၈၉၇။ ဂဗ္ဘသေယျာယ၊ အမိဝမ်း၌။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားကိုသိခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။

အာနေဉ္ဇကထာနောင်ကား ဓမ္မာဘိသမယကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဓမ္မဒေသနာဒိအနုယောဂ ပဋ္ဌယာနုယောဂသုတ္တသာ

နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဓမ္မဒေသနာဒိ အနုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ ပရဝါဒီပက္ခကိုသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံအတ္ထိ.ဂဗ္ဘသေယျာယဓမ္မာဘိသမယောတိ။ အာမန္တာ။ နဝတ္တဗ္ဗောဓမ္မာဘိသမယောတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤသို့လျှင် ဘော်၍ဟောလေ၏။

ဓမ္မာဘိသမယကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-၇-တိဿောပိကထာ

ဓမ္မာဘိသမယ ကထာနောင်ကား တိဿောပိ ကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားသကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဂဗ္ဘသေယျအရဟတ္တပတ္တိကထာ သုပိနဂတဿ ဓမ္မာဘိသမယ ကထာ သုပိနဂတဿ အရဟတ္တ ပတ္တိကထာဟူ၍ သုံးပါးအပြား၏။ ပရဝါဒီပက္ခကိုကား အောက်ကနှင့် အတူပင်ဘော်၍ဟောလေ။

တိဿောပိကထာနိဋ္ဌိတာ။

၈-အဗျာကတကထာ

၉၀၁။ သုပိနဂတဿ၊ အိပ်မက်သောသူ၏။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အဗျာကတံ၊ အဗျာကတမည်သလော။ သုပိနန္တေန၊ အိပ်မက်ဖြင့်။ ပါဏံ၊ သူ၏အသက်ကို။ ဟနေယျ၊ သတ်ရာသလော။ပ။

ထိုနောင်ကား အဗျာကတ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား အကုသလပဒ ကုသလပဒဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ကုသလ ပဒသည်ကား ဒါနံ စီဝရံ ပိဏ္ဍပါတံ အစရှိသည်တည်း။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

အဗျာကတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-အာသေဝနပစ္စယကထာ

၉၀၃။ ကာစိ၊ တစုံတခုသော၊ အာသေဝနပစ္စယတာ၊ အာသေဝန် ပစ္စည်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာသေဝိတော၊ မှီဝဲအပ်သော။ ဘာဝိတော၊ ပွါးစေအပ်သော။ ဗဟုလီကတော၊ အလေ့အလာပြုအပ်သော။ နိရယသံဝတ္တနိကော၊ ငရဲ၌ဖြစ်စေတတ်သော။ တိရစ္ဆာနယောနိသံဝတ္တနိကော၊ တိရစ္ဆာန်၌ ဖြစ်စေတတ်သော။ ပိတ္တိဝိသယသံဝတ္တနိကော၊ ပိတ္တာ၌ဖြစ်စေတတ်သော။ ယောပါဏာတိပါတော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော ပါဏာတိပါတော၊ သည်။ သဗ္ဗလဟု၊ ခပ်သိမ်းစုံတို့အောက်ပေါ့၏။ တဿပါဏာတိပါတဿ၊ ထိုပါဏာတိပါတ်၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ မနုဿဘူတဿ၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သောသူ၏။ အပ္ပါယုကသံဝတ္တနိကော၊ နည်းသော အသက်ကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ဘောဂဗျသနသံဝတ္တနိကော၊ စည်းစိမ်၏ပျက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ သပတ္တဝေရသံဝတ္တနိကော၊ သပတ္တဟုဆိုအပ်သောရန်ကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ အမတဂါမာ၊ အမြိုက်လျှင်လားရာရှိ၏။ အမတပရာယနာ၊ အမြိုက်လျှင်လည်းလျောင်းရာ၏။ အမတပရိယောသာနာ၊ အမြိုက်လျှင်အဆုံးရှိ၏။ပ။

အဗျာကတကထာ နောင်ကား အာသေဝနပစ္စယကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခကိုသာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပါဏာတိပါတအစရှိသောအားဖြင့် များစွာပြား၏။ ပရဝါဒီပက္ခကိုဘော်၍ ဟောသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံနတ္ထိ ကာစိအာသေဝနပစ္စယတာတိ။ အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံဘဂဝတာ နန ကေကွဏ်ကောတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤသို့လျှင်ဘော်၍ ဟောလေ။

အာသေဝနပစ္စယကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀–ခဏိကကထာ

၉၀၆။ သဗ္ဗေဓမ္မာ၊ ခပ်သိမ်းသောဓမ္မတို့သည်။ ဧကစိတ္တက္ခ ဏိကာ၊ တူသောစိတ္တက္ခဏရှိသလော။ ပ။ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။ မဟာ ပထဝီ၊ သည်။ သဏ္ဍာတိ၊ တည်သလော။ (အနက်လွယ်၏)။

အာသေဝနပစ္စယကထာ နောင်ကား ခဏိကကထာကိုဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခကိုရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသကဝါဒီပက္ခသည်ကား ပထဝီသဏ္ဌာတိ အနုယောဂ ပဿနာနုယောဂ ဟူ၍နှစ်ပါး။ပဿနာနုယောဂသည်ကား စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ထိုငါးပါး တွင် တပါးတပါး၌ နသုတ္တာဟရဏသုတ္တာဟရဏဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ခဏိက ကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ဝဂ္ဂေါဓာဝိသတိမော။ ။ဥဒါန်းကိုလည်းသိကောင်းပြီ။

တေဝိသတိမဝဂ္ဂ

၁–ကောမိပ္ပါယကထာ

၉၀၇။ ကောမိပ္ပါယေန၊ တူသောအလိုအားဖြင့်။ မေထုနော၊ အချင်းချင်း တူသောသူ၏အမှုဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊အသဒ္ဓမ္မကို။ ပဋိ သေဝိတဗ္ဗော၊ မှီဝဲသလော။ အာမန္တာ။ ။ဗာဝိသတိဝဂ်နောင် ကား တေဝိသတိဝဂ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကထာ အများတွင်သော် ကောမိပ္ပါယကထာကို ရှေးဦးစွာ ဟောဟော် မူ၏။ ထိုသည်ကားအသကဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထို သက ဝါဒီပက္ခသည်ကား သမဏာနုယောဂ ပါဏာတိပါတာနုယောဂ အစရှိသောအားဖြင့် များစွာသော အပြားရှိ၏။ ပရဝါဒီပက္ခကို ဘော်၍ ဟောသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ကောမိပ္ပါယော မေထုနော ဓမ္မော ပဋိသေဝိတဗ္ဗောတိ အာမန္တာ။ နသံသာရေ ဘဝိဿာမိ။ ကုသလံကရောတီတိ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်းဟူ၍ဟောလေ။

ကောမိပ္ပါယကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-အရဟန္တဝဏ္ဏကထာ

၉၀၃။ အရဟန္တာနံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏေန၊ ရဟန်းရောင်ဖြင့်။ အမနုဿာ၊ နတ်တို့သည်။ မေထုနံ၊ အချင်းချင်း တူသောသူ၏အမှု ရှိသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝန္တိ၊ ကုန်သလော။ ။(အရဟန္တဝဏ္ဏ ကထာ တချက်သာတည်း။ ပရဝါဒိ ပက္ခကိုကား အောက်နှင့် အတူပင်ဟောလေ)။

အရဟန္တဝဏ္ဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-၇-ဣဿရိယကာမကာရိကာ ကထာ

၉၁၀။ ဗောဓိသတ္တော၊ ပွင့်လောင်းသတ္တဝါသည်။ ဣဿရိယ ကာမကာရိကာဟေတု၊ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်၌ ပြုခြင်းကြောင့်။ ဝိနိပါတံ၊ ငရဲသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားသလော။ နိရယံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သလော။ သဉ္ဇီဝံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သလော။ ကာလသုတ္တံ၊ ကာလသုတ် ငရဲသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သလော။ တာပနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ လော။ မဟာ တာပနံ၊ မဟာတာပနငရဲသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ လော။ သင်္ဃာတကံ၊ သင်္ဃာတကဟု ဆိုအပ်သော အတုံးအတုံး ဖြတ်အပ်သောငရဲသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ လော။ပ။ အဝီစိံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သလော။ ဤရှစ်ပါးသည် ငရဲကြီး ရှစ်ထပ် မည်၏။ ။အရဟန္တဝဏ္ဏ ကထာ နောင်ကား ဣဿရိယကာမကာရိကာကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဥဒ္ဒိပါဒကဂဏ္ဍာ နုယောဂ ဒုက္ကရကာရိကာနုယောဂ အတ္တန္တပါနုယောဂ အပရန္တ ပါနုယောဂဟူ၍ လေးပါးတွင် တပါးတပါး၌ သုတ္တာဟရဏာ နသုတ္တာဟရဏာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။

ဣဿရိယကာမကာရိကာကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ဂ-ပတိရူပကထာ

၉၁၅။ နရာဂေါ၊ ရာဂမဟုတ်သည်။ ရာဂပတိရူပကော၊ ရာဂ နှင့်တူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ။(ရာဂကထာ ဒေါသကထာ

မောဟကထာ ကိလေသကထာဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ပရဝါဒီ ပက္ခကို ဘော်၍ ဟောသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ အတ္ထိနုရာဂေါရာဂပတိ ရူပကောတိ။ အာမန္တာ။ နတ္ထိဘဂဝတာမေတ္တာတိ နဟောဝံဝတ္တဗ္ဗေ ဤသို့လျှင် ဟောလေ။

ပတိရူပ ကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-အပရိနိဗ္ဗုန္ဒကထာ

အပရိနိဗ္ဗုန္ဒကထာသည်ကား ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ် ဣန္ဒြိယာ နုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ခန္ဓာသည်ကား ရူပဂ္ဂန္ဓာ အစရှိသောအားဖြင့် ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ရူပက္ခန္ဓာသည် ကား နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာဟရဏဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် နသုတ္တာဟရဏသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ကြွင်းသရွေ့လည်း အတူပင်။ ပရဝါဒီပက္ခကို ကား ဘော်၍ ဟောလေ။ နဝတ္တဗ္ဗံရူပံ ပရိနိဗ္ဗုန္ဒန္တိ။ အာမန္တာ။ နဝတ္တဗ္ဗံ ဒုက္ခညေဝ ဘဝိဿထာတိ။နဟောဝံ ဝတ္တဗ္ဗေဟု ဘော်၍ ဟောလေ။

အပရိနိဗ္ဗုန္ဒကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ဥဒါန်းကိုကား သိကောင်းပြီ။ ။သဗ္ဗ၊ ဘုရားသခင်၏။ သမယေ၊ သာသနာတော်၌။ ပရပ္ပဝါဒမဒ္ဒနော၊ပရဝါဒီ၏အယူကို နှိပ်၍။ မဟာနိယာမော၊ မဟာပဏ္ဏာသ နိယာမပဏ္ဏာသ လည်း ကောင်း။ အနုသယာ၊အနုသယပဏ္ဏာသလည်းကောင်း။နိဂ္ဂဟော၊ နိဂ္ဂဟပဏ္ဏာသလည်းကောင်း။ ခုဒ္ဒက ပဉ္စမော၊ခုဒ္ဒကပဏ္ဏာသလျှင် ငါးခုမြောက်လည်းကောင်း။ သုတ္တမူလသမာဟိတာ၊ သုတ္တမူလ၌ တည်ကြည်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဥဇ္ဈောတနာ၊ သာယာခြင်း လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကထာဝတ္ထု ပါဠိတော်နိဿယ ပြီးပြီ။